I

(Lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU, Euratom) 2018/1046,

annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018,

unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 46 artiklan d alakohdan, 149 artiklan, 153 artiklan 2 kohdan a alakohdan, 164, 172, 175, 177 ja 178 artiklan, 189 artiklan 2 kohdan, 212 artiklan 2 kohdan, 322 artiklan 1 kohdan ja 349 artiklan yhdessä Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 A artiklan kanssa,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen, kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon tilintarkastustuomioistuimen lausunnon ([1]),

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([2]),

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ([3]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([4]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Unionin yleiseen talousarvioon, jäljempänä 'talousarvio', sovellettavia varainhoitosääntöjä on nyt sovellettu kolme vuotta ja niitä olisi tarkistettava, jotta voidaan poistaa täytäntöönpanoon liittyvät pullonkaulat joustavuutta lisäämällä, yksinkertaistaa toteutuskeinoja sidosryhmien ja toimiyksiköiden kannalta, keskittyä enemmän tuloksiin sekä parantaa saatavuutta, avoimuutta ja vastuuvelvollisuutta. Asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012 ([5]) olisi näin ollen kumottava ja korvattava tällä asetuksella.

(2) Jotta voidaan yksinkertaistaa talousarvioon sovellettavia varainhoitosääntöjä ja sisällyttää keskeiset säännöt yhteen ainoaan säädökseen, komission olisi kumottava delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012 ([6]). Selkeyden vuoksi delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 keskeiset säännöt olisi otettava tähän asetukseen, ja muut säännöt olisi sisällytettävä yksiköille tarkoitettuihin ohjeisiin.

([1]) EUVL C 91, 23.3.2017, s. 1.
([2]) EUVL C 75, 10.3.2017, s. 63.
([3]) EUVL C 306, 15.9.2017, s. 64.
([4]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 5. heinäkuuta 2018 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 16. heinäkuuta 2018.
([5]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1605/2002 kumoamisesta (EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1).
([6]) Komission delegoitu asetus (EU) N:o 1268/2012, annettu 29 päivänä lokakuuta 2012, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamissäännöistä (EUVL L 362, 31.12.2012, s. 1).

(3) Tärkeimmät budjettiperiaatteet olisi säilytettävä. Olemassa olevia poikkeuksia, joita näistä periaatteista on myönnetty joillakin erityisaloilla, kuten tutkimus, ulkoiset toimet ja rakennerahastot, olisi tarkasteltava uudelleen ja yksinkertaistettava mahdollisimman paljon ottaen samalla huomioon niiden tarpeellisuus, niiden talousarviolle tuottama lisäarvo sekä niistä sidosryhmille aiheutuva rasitus.

(4) Säännöt, jotka koskevat määrärahojen siirtämistä seuraavalle varainhoitovuodelle, olisi esitettävä selkeämmin ja ilman eri toimenpiteitä tapahtuvat siirrot olisi erotettava muista siirroista. Asianomaisten unionin toimielinten olisi toimitettava tietoja Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä ilman eri toimenpiteitä tapahtuvista siirroista että muista siirroista.

(5) Ulkoisten käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen siirtäminen seuraavalle varainhoitovuodelle ja niiden käyttäminen uutta ohjelmaa tai toimea varten olisi sallittava, jotta näitä varoja voitaisiin käyttää mahdollisimman tehokkaasti. Ellei tässä asetuksessa toisin säädetä, sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja olisi voitava siirtää vain seuraavalle varainhoitovuodelle.

(6) Sisäisten käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen osalta olisi voitava rahoittaa uusia kiinteistöhankkeita vuokratuista ja myydyistä kiinteistöistä saaduilla tuloilla. Tällaiset tulot olisi katsottava sisäisiksi käyttötarkoitukseensa sidotuiksi tuloiksi, joita voidaan siirtää seuraavalle varainhoitovuodelle, kunnes ne on käytetty kokonaan.

(7) Unionin toimielinten olisi voitava ottaa vastaan unionin hyväksi tarkoitettuja lahjoituksia.

(8) Olisi myös otettava käyttöön säännös, jonka mukaisesti oikeushenkilö voi luontoissuorituksin sponsoroida tapahtumaa tai toimea mainostarkoituksessa tai yrityksen yhteiskuntavastuun toteuttamiseksi.

(9) Talousarviota koskevaa tuloksellisuuden periaatetta olisi selvennettävä. Tuloksellisuuden olisi oltava yhteydessä moitteettoman varainhoidon periaatteen suoraan soveltamiseen. Moitteettoman varainhoidon periaate olisi myös määriteltävä, ja määrärahojen käytössä olisi otettava yhtä aikaa huomioon asetetut tavoitteet ja tuloksellisuusindikaattorit, tulokset ja taloudellisuus, tehokkuus ja vaikuttavuus. Oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä tuloksellisuutta koskeva terminologia olisi määriteltävä erityisesti tuotosten ja tulosten osalta, välttäen kuitenkin samalla ristiriidat eri ohjelmien tuloskehysten välillä.

(10) Paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen [1] mukaisesti unionin lainsäädännön olisi oltava korkealaatuista, siinä olisi keskityttävä aloihin, joilla siitä saadaan eniten lisäarvoa kansalaisille, ja siinä olisi saavutettava unionin yhteiset toimintapoliittiset tavoitteet mahdollisimman tehokkaasti ja tuloksellisesti. Näiden tavoitteiden saavuttamista voidaan tukea arvioimalla sellaisia olemassa olevia ja uusia rahoitusohjelmia ja toimia, joista aiheutuu huomattavia menoja.

(11) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 15 artiklassa vahvistetun avoimuusperiaatteen mukaisesti unionin toimielimet toimivat mahdollisimman avoimesti. Talousarvion toteuttamisen osalta kyseisen periaatteen soveltaminen tarkoittaa, että kansalaisten olisi saatava tietää, mihin kohteeseen ja mihin tarkoitukseen unioni käyttää varoja. Tällainen tieto edistää demokraattista keskustelua ja kansalaisten osallistumista unionin päätöksentekoon, lujittaa toimielinten suorittamaa unionin menojen valvontaa ja edistää osaltaan sen uskottavuutta. Tiedotusta olisi kohdennettava tarkemmin, ja sillä olisi pyrittävä lisäämään unionin osallistumisen näkyvyyttä kansalaisten keskuudessa. Tällaiset tavoitteet olisi saavutettava julkaisemalla, mieluiten uusien viestintävälineiden avulla, tietoa kaikista talousarviosta rahoitettujen varojen saajista ottaen huomioon kaikkien näiden saajien oikeutetut luottamuksellisuuteen ja turvallisuuteen liittyvät edut sekä luonnollisten henkilöiden oikeus yksityisyyteen ja henkilötietojen suojaan. Unionin toimielinten olisi tämän vuoksi omaksuttava valikoiva lähestymistapa tietojen julkistamiseen suhteellisuusperiaatteen mukaisesti. Julkaisupäätösten olisi perustuttava asiaankuuluviin perusteisiin, jotta voitaisiin antaa merkityksellistä tietoa.

(12) Olisi pyrittävä takaamaan varojen saajia koskevien tietojen mahdollisimman laaja avoimuus, sanotun kuitenkaan rajoittamatta henkilötietojen suojaa koskevien sääntöjen soveltamista. Tiedot suoraan hallinnoitavien unionin varojen saajista olisi julkaistava unionin toimielinten tähän tarkoitukseen omistetulla internetsivustolla, kuten varainhoidon avoimuuden järjestelmässä, ja niihin olisi sisällyttävä ainakin saajan nimi ja sijainti sekä varojen, joista on tehty oikeudellinen sitoumus, määrä ja käyttötarkoitus. Tietojen julkaisemisessa olisi otettava huomioon asiaankuuluvat perusteet, kuten toimenpiteen jaksottaisuus, tyyppi ja merkitys.

[1] EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

(13) Komission olisi voitava toteuttaa talousarviota välillisesti jäsenvaltion järjestöjen kautta. Näin ollen on oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä asianmukaista määritellä jäsenvaltion järjestö johonkin jäsenvaltioon sijoittautuneeksi julkisoikeudelliseksi yhteisöksi taikka yksityisoikeudelliseksi yhteisöksi, jonka tehtäväksi kyseinen jäsenvaltio on antanut julkisen palvelun tehtävien hoitamisen ja jolle se antaa riittävät rahoitustakuut. Riittäviksi rahoitustakuiksi olisi katsottava jäsenvaltion unionin lainsäädännön voimassa olevien vaatimusten mukaisesti tällaisille yksityisoikeudellisille elimille antama taloudellinen tuki muodossa, josta kyseinen jäsenvaltio päättää ja joka ei välttämättä edellytä pankkitakausta.

(14) Kun on kyse palkinnoista, avustuksista tai hankintasopimuksista, jotka myönnetään tai tehdään julkisten tarjouskilpailujen avaamisen jälkeen ja erityisesti suunnittelukilpailujen, ehdotuspyyntöjen ja tarjouspyyntöjen yhteydessä, unionin varojen saajien nimi ja sijainti olisi julkaistava SEUT-sopimuksessa määrättyjen periaatteiden ja erityisesti avoimuuden, oikeasuhteisuuden, tasapuolisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteiden noudattamiseksi. Julkaisemisella olisi edistettävä kilpailussa hylättyjen hakijoiden mahdollisuuksia valvoa ratkaisu- ja myöntämismenettelyjä.

(15) Luonnollisia henkilöitä koskevia henkilötietoja ei saisi pitää julkisesti saatavina kauemmin kuin sen ajan, jona saaja käyttää hänelle myönnettyjä varoja, joten tiedot olisi poistettava kahden vuoden kuluttua. Samalla tavalla olisi poistettava sellaisia oikeushenkilöitä koskevat henkilötiedot, joiden virallisessa nimessä yksilöidään yksi tai useampi luonnollinen henkilö.

(16) Useimmissa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa julkaiseminen koskee oikeushenkilöitä. Silloin kun on kyse luonnollisista henkilöistä, tällaisessa henkilötietojen julkaisemisessa olisi noudatettava suhteellisuusperiaatetta ja otettava huomioon myönnettyjen varojen määrä ja tarve valvoa varojen käytön asianmukaisuutta. Tällaisissa tapauksissa alueen julkaiseminen yhteisen tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön (NUTS) tasolla 2 on johdonmukaista saajia koskevien tietojen julkaisemistavoitteen kanssa, ja sen avulla varmistetaan erikokoisten jäsenvaltioiden tasapuolinen kohtelu ja kunnioitetaan saajan oikeutta yksityiselämään ja erityisesti henkilötietojen suojaan.

(17) Oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti olisi määritettävä tilanteet, joissa tietoja ei olisi julkaistava. Esimerkiksi ei olisi julkaistava tietoja apurahoista tai tukea eniten tarvitseville luonnollisille henkilöille maksetusta muusta suorasta tuesta, tietyistä sopimuksista, joiden arvo on hyvin pieni tai tietyn kynnysarvon alittavista rahoitusvälineistä taikka sellaisista tilanteista, joissa julkaiseminen saattaisi uhata asianomaisten henkilöiden oikeuksia ja vapauksia, sellaisina kuin ne ovat suojattuina Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, tai jos se saattaisi vahingoittaa saajien kaupallisia etuja. Avustusten osalta ei kuitenkaan olisi oltava erityistä poikkeusta velvollisuuteen julkaista tiedot tietyn kynnysarvon perusteella, jotta säilytetään nykyinen käytäntö ja mahdollistetaan avoimuus.

(18) Jos saajien henkilötietoja julkaistaan unionin varojen käytön ja ratkaisu- ja myöntämismenettelyjen valvonnan avoimuuteen liittyvistä syistä, kyseisille saajille olisi ilmoitettava tällaisesta julkaisemisesta sekä heidän oikeuksistaan ja näiden oikeuksien käyttämiseen sovellettavista menettelyistä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 45/2001 ([1]) ja (EU) 2016/679 ([2]) mukaisesti.

(19) Saajien tasapuolisen kohtelun periaatteen noudattamisen varmistamiseksi olisi huolehdittava myös luonnollisia henkilöitä koskevien tietojen julkaisemisesta sen vaatimuksen mukaisesti, että jäsenvaltioiden on tiedotettava laajasti hankinnoista, joiden arvo ylittää Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/24/EU ([3]) säädetyt kynnysarvot.

(20) Välillisen ja yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin osalta niiden henkilöiden, yhteisöjen ja nimettyjen elinten, jotka toteuttavat unionin talousarviota, olisi asetettava saataville saajia ja lopullisia saajia koskevat tiedot. Yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin osalta tiedot olisi julkaistava alakohtaisten sääntöjen mukaisesti. Komission olisi tiedotettava keskitetystä verkkosivustosta, mukaan lukien viittaus sen osoitteeseen, jolla tiedot saajista ja lopullisista saajista ovat saatavilla.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuoja-asetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/24/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, julkisista hankinnoista ja direktiivin 2004/18/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 65).

(21) Suoraan ja välillisesti hallinnoitavia rahoitusvälineitä koskevien tietojen luettavuutta ja avoimuutta olisi parannettava, minkä vuoksi on aiheellista yhdistää kaikki raportointivaatimukset yhteen valmisteluasiakirjaan, mukaan lukien viittaus sen osoitteeseen, joka esitetään talousarvioesityksen yhteydessä.

(22) Edistääkseen parhaiden käytänteiden noudattamista Euroopan aluekehitysrahaston (EAKR), Euroopan sosiaalirahaston (ESR), koheesiorahaston, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (EKTR) ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston (EMKR) sekä Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahasto) määrärahojen toteuttamisessa komission olisi voitava antaa hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavien elinten käyttöön tiedotustarkoituksessa ei-sitova menetelmäopas, jossa se esittää valvontastrategiansa ja -lähestymistapansa ja joka sisältää myös tarkistuslistoja sekä esimerkkejä parhaista käytänteistä. Tätä opasta olisi päivitettävä aina tarpeen mukaan.

(23) On aiheellista antaa unionin toimielimille mahdollisuus tehdä yksikön tason sopimuksia toistensa kanssa niiden määrärahojen toteutuksen helpottamiseksi sekä mahdollisuus tehdä tällaisia sopimuksia unionin toimielinten, unionin elinten, unionin virastojen, sellaisten elinten tai henkilöiden, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan (YUTP) erityistoimia, sekä Eurooppa-koulujen johtokunnan pääsihteerin keskustoimiston yksiköiden välillä palvelujen tarjonnasta, tavaroiden toimittamisesta, rakennusurakoiden toteuttamisesta tai kiinteistöhankintasopimuksista.

(24) On aiheellista vahvistaa menettely uusien unionin virastojen perustamiseksi sekä tehdä ero tällaisten virastojen pakollisten ja muiden tehtävien välillä. Olisi säädettävä, että unionin toimielimet, unionin elimet ja muut unionin virastot voivat siirtää tulojen ja menojen hyväksyjän toimivaltuuksia unionin virastojen johtajille. Unionin virastojen olisi lisäksi voitava tehdä yksikön tason sopimuksia, joiden tarkoituksena on palvelujen tarjonta, tavaroiden toimittaminen taikka rakennusurakoiden tai kiinteistöhankintasopimusten toteuttaminen. On aiheellista määritellä erikseen kirjanpidon laatimista koskevat säännöt sekä määräykset, joiden mukaisesti komission tilinpitäjä voi siirtää osan tehtävistään kyseisten virastojen henkilöstölle, samoin kuin menettelyt, joita sovelletaan komission unionin virastojen nimissä avaamiin pankkitileihin.

(25) Toimeenpanovirastojen kustannustehokkuuden parantamiseksi sekä ottaen huomioon muista unionin elimistä saadut käytännön kokemukset komission tilinpitäjälle olisi oltava mahdollista antaa tehtäväksi hoitaa joko kaikkia asianomaisen toimeenpanoviraston tilinpitäjän tehtäviä tai osaa niistä.

(26) Oikeusvarmuuden kannalta on tarpeen selventää, että toimeenpanovirastojen johtajat toimivat valtuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä hallinnoidessaan virastolleen ohjelmia varten osoitettuja toimintamäärärahoja. Jotta eräiden tukipalvelujen yleisestä keskittämisestä saataisiin kaikki mahdolliset tehokkuusedut, asetuksessa olisi erikseen säädettävä toimeenpanovirastojen mahdollisuudesta toteuttaa hallintomenoja.

(27) On tarpeen vahvistaa säännöt, jotka koskevat taloushallinnon toimijoiden, erityisesti tulojen ja menojen hyväksyjien sekä tilinpitäjien, toimivaltuuksia ja vastuita.

(28) Euroopan parlamentille, neuvostolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja komission tilinpitäjälle olisi ilmoitettava valtuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjien, sisäisten tarkastajien ja tilinpitäjien nimityksistä ja palvelussuhteen päättymisistä kahden viikon kuluessa kyseisistä nimityksistä tai palvelussuhteen päättymisistä.

(29) Tulojen ja menojen hyväksyjien olisi oltava täysin vastuussa kaikista heidän alaisuudessaan toteutetuista tulo- ja menotapahtumista ja sisäisen valvonnan järjestelmistä, ja heidän olisi vastattava toimistaan tarvittaessa myös kurinpitomenettelyissä.

(30) Olisi vahvistettava myös tulojen ja menojen hyväksyjien tehtävät ja vastuualueet sekä menettelyissä noudatettavat periaatteet. Valtuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjien olisi varmistettava, että edelleenvaltuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät ja heidän henkilöstönsä saavat tietoa ja koulutusta valvontaa koskevista säännöistä sekä valvontaa varten käytettävistä menetelmistä ja tekniikoista, ja että toteutetaan toimenpiteitä sisäisen valvonnan järjestelmien toiminnan varmistamiseksi. Valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän olisi raportoitava tehtävien hoidosta omalle unionin toimielimelleen vuosikertomuksessa. Kyseisessä kertomuksessa olisi esitettävä tarvittavat varainhoitoa ja hallinnointia koskevat tiedot valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän tehtävien hoitamista koskevan vahvistuslausuman tueksi, mukaan lukien tiedot suoritettujen toimien yleisestä sujumisesta. Suoritettuihin toimiin liittyvät asiakirjatodisteet olisi säilytettävä vähintään viisi vuotta. Valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän olisi laadittava asianomaiselle toimielimelle erillinen selvitys julkisten hankintojen tekemisessä käytetyistä neuvottelumenettelyn eri muodoista, ja kyseisen unionin toimielimen olisi annettava kertomus Euroopan parlamentille ja neuvostolle, koska tällaiset menettelyt poikkeavat tavanomaisista ratkaisu- ja myöntämismenettelyistä.

(31) EU:n ulkopuolella sijaitsevien unionin edustustojen päälliköiden ja heidän poissa ollessaan heidän apulaispäälliköidensä kaksoisrooli toisaalta Euroopan ulkosuhdehallinnon, jäljempänä 'ulkosuhdehallinto', edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä ja toisaalta komission edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä toimintamäärärahojen osalta olisi otettava huomioon.

(32) Komission mahdollisuus siirtää sen omaa pääluokkaansa koskeviin talousarvion toimintamäärärahoihin liittyviä talousarvion toteutusvaltuuksiaan EU:n ulkopuolella sijaitsevien unionin edustustojen apulaispäälliköille olisi rajattava tilanteisiin, joissa edustustojen apulaispäälliköiden on ehdottomasti voitava hoitaa kyseisiä tehtäviä toiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi unionin edustustojen päälliköiden poissa ollessa. Unionin edustustojen apulaispäälliköt eivät saisi käyttää kyseisiä valtuuksia säännöllisesti tai sisäiseen työnjakoon liittyvistä syistä.

(33) Tilinpitäjälle olisi edelleen jäätävä vastuu maksujen moitteettomasta suorittamisesta, tulojen kantamisesta ja saamisten perinnästä. Tilinpitäjän tehtäviin olisi kuuluttava kassanhallinta, pankkitilien hoitaminen, kolmansia osapuolia koskevien tietojen ylläpito, kirjanpidon pitäminen sekä unionin toimielinten tilinpäätöslaskelmien laatiminen. Komission tilinpitäjän olisi oltava ainoa henkilö, jolla on oikeus antaa kirjanpitosääntöjä ja määrittää yhdenmukaistettu tililuettelo, kun taas kaikkien muiden unionin toimielinten tilinpitäjien olisi kunkin määrittävä oman toimielimensä kirjanpitomenettelyt.

(34) Myös tilinpitäjän nimittämisestä ja palvelussuhteen päättymisestä olisi annettava tarkempia säännöksiä.

(35) Tilinpitäjän olisi otettava käyttöön menettelyt sen varmistamiseksi, että kassanhallinnan tarpeisiin avattujen tilien tai ennakkotilien saldo ei ole negatiivinen.

(36) Tavanomaisista talousarviomenettelyistä poikkeavien ja ainoastaan vähäisiä maksuja koskevien hallinnointijärjestelmien eli ennakkotilien käytön edellytykset olisi vahvistettava, ja olisi säädettävä ennakoiden hoitajien samoin kuin tulojen ja menojen hyväksyjien sekä tilinpitäjien tehtävistä ja vastuualueista silloin, kun jälkimmäiset osallistuvat ennakkotilien valvontaan. Tilintarkastustuomioistuimelle olisi toimitettava tiedot kaikista ennakoiden hoitajan nimityksistä. Tehokkuussyistä EU:n ulkopuolella sijaitseviin unionin edustustoihin olisi perustettava ennakkotilejä sekä komissiota koskevaan että ulkosuhdehallintoa koskevaan talousarvion pääluokkaan kuuluvia määrärahoja varten. Lisäksi on aiheellista voida tietyin edellytyksin käyttää ennakkotilejä unionin edustustoissa vähäisten maksujen suorittamiseen talousarviomenettelyjen mukaisesti. Ennakoiden hoitajien nimityksen osalta olisi voitava valita tehtävään myös sellaisia työntekijöitä, jotka komissio on palkannut kriisinhallintaan liittyvien ja humanitaaristen avustustoimien alalla, jos käytettävissä ei ole neuvoston asetuksella (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 [1] säädettyjen Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen ja unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen, jäljempänä 'henkilöstösäännöt', alaista komission henkilöstöä.

(37) Jotta voitaisiin ottaa huomioon sellaiset kriisinhallintaan ja humanitaaristen avustusoperaatioiden alaan liittyvät tilanteet, joissa ei ole käytettävissä henkilöstösääntöjen alaista komission henkilöstöä ja joissa voi olla käytännössä vaikea saada toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän allekirjoitus kaikkiin oikeudellisiin sitoumuksiin, komission palveluksessa olevien tämän alan työntekijöiden olisi voitava tehdä arvoltaan erittäin vähäisiä eli enintään 2 500 euron oikeudellisia sitoumuksia, jotka liittyvät ennakkotileiltä suoritettuihin maksuihin. Samoin EU:n ulkopuolella sijaitsevien unionin edustustojen päälliköiden tai apulaispäälliköiden olisi voitava tehdä oikeudellisia sitoumuksia komission toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän määräyksestä.

(38) Sen jälkeen kun kunkin taloushallinnon toimijan tehtävät ja vastuualueet on määritelty, heidät on mahdollista saattaa vastuuseen ainoastaan henkilöstösääntöjen mukaisin edellytyksin. Unionin toimielimiin on perustettu asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 nojalla taloudellisten sääntöjenvastaisuuksien tutkintaelimiä. Niiden ratkaistavaksi on kuitenkin annettu vain vähän tapauksia ja sen vuoksi on tehokkuussyistä aiheellista siirtää niiden tehtävät tällä asetuksella perustetulle toimielinten väliselle tutkintaelimelle, jäljempänä 'tutkintaelin'. Tutkintaelimen tehtävänä olisi oltava arvioida komission tai muiden unionin toimielinten ja elinten sille esittämiä pyyntöjä sekä antaa suosituksia hallinnollisten seuraamusten määräämisestä (poissulkeminen sekä taloudellisen seuraamuksen määrääminen), sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden hallinnollista riippumattomuutta henkilöstönsä jäsenten osalta. Tehtävien siirrolla pyritään ehkäisemään toiminnan päällekkäisyyttä ja lieventämään riskiä keskenään ristiriitaisista suosituksista tai lausunnoista tapauksissa, jotka koskevat sekä talouden toimijaa että unionin toimielimen tai elimen henkilöstön jäsentä. On tarpeen säilyttää menettely, jolla tulojen ja menojen hyväksyjän on mahdollista pyytää vahvistusta sellaiselle määräykselle, jota hän pitää sääntöjen tai moitteettoman varainhoidon periaatteen vastaisena, ja vapautua näin vastuustaan. Tutkintaelimen suorittaessa kyseistä tehtävää sen kokoonpanoa olisi muutettava. Tutkintaelimellä ei olisi oltava tutkintavaltuuksia.

[1] EYVL L 56, 4.3.1968, s. 1.

(39) Tulojen osalta on tarpeen ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 ([1]) soveltamisalaan kuuluvia omia varoja koskevat negatiiviset mukautukset. Lukuun ottamatta omia varoja, jotka muodostavat erityistapauksen, on tarpeen säilyttää tulojen ja menojen hyväksyjien vastuulle menettelyn eri vaiheissa kuuluvat olemassa olevat tehtävät ja valvontatoimenpiteet: saamisennusteen ja perintämääräyksen laatiminen, velalliselle osoitetun veloitusilmoituksen lähettäminen vahvistetuista saamisista ja tarvittaessa päätös luopua saamisen perinnästä perusteilla, jotka takaavat moitteettoman varainhoidon periaatteen noudattamisen siten, että tulot voidaan kantaa tehokkaasti.

(40) Tulojen ja menojen hyväksyjän olisi voitava luopua vahvistetun saamisen perimisestä kokonaisuudessaan tai osittain, jos velallinen on jossakin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2015/848 ([2]) määritellyistä maksukyvyttömyysmenettelyistä, erityisesti jos velallista koskee oikeudellinen järjestely, akordi tai muu niihin rinnastettava menettely.

(41) Olisi säädettävä erityissäännökset, jotka koskevat menettelyjä saamisennusteen muuttamiseksi tai sen alentamiseksi nollaan.

(42) On tarpeen selventää ajankohta, jolloin sakoista, muista seuraamusmaksuista ja seuraamuksista peräisin olevat määrät sekä niille kertyneet korot tai niiden tuottamat muut tulot kirjataan talousarvioon.

(43) Rahoitusmarkkinoiden viimeaikaisten tapahtumien sekä Euroopan keskuspankin (EKP) perusrahoitusoperaatioihinsa soveltaman koron muutosten takia on tarpeen tarkistaa säännöksiä, jotka koskevat sakkoihin ja muihin seuraamusmaksuihin sovellettavaa korkokantaa, sekä vahvistaa negatiivista korkoa koskevat säännöt.

(44) Jotta voidaan ottaa huomioon unionin toimielinten SEUT-sopimuksen tai Euroopan atomienergiayhteisön (Euratom) perustamissopimuksen mukaisesti määräämistä sakoista tai muista seuraamusmaksuista muodostuvien saamisten erityinen luonne, on tarpeen ottaa käyttöön erityiset säännökset, jotka koskevat erääntyneisiin mutta vielä maksamatta oleviin määriin sovellettavia korkokantoja siinä tapauksessa, että Euroopan unionin tuomioistuin korottaa kyseisiä määriä.

(45) Perintää koskevia sääntöjä olisi selkeytettävä ja tehostettava. Erityisesti olisi säädettävä, että tilinpitäjä perii määrät kuittaamalla ne myös sellaisista määristä, jotka toimeenpanovirasto on velkaa velalliselle talousarvion toteuttamisen yhteydessä.

(46) Oikeusvarmuuden ja avoimuuden takaamiseksi olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat määräaikoja, joiden kuluessa veloitusilmoitukset on lähetettävä.

(47) Jotta voidaan turvata varainhoito ja saada samalla positiivista tuottoa varoille, SEUT-sopimuksen tai Euratomin perustamissopimuksen nojalla määrätyistä sakoista, muista seuraamusmaksuista tai seuraamuksista johtuvat, alustavasti maksetut määrät, kuten riitautetut kilpailusakot, on tarpeen sijoittaa rahoitusomaisuuteen sekä päättää näistä sijoituksista saadun tuoton sitomisesta käyttötarkoitukseensa. Koska komissio ei ole ainoa unionin toimielin, joka voi määrätä sakkoja, muita seuraamusmaksuja tai seuraamuksia, on tarpeen vahvistaa säännöksiä, jotka koskevat muiden unionin toimielinten määräämiä sakkoja tai muita seuraamusmaksuja tai seuraamuksia, sekä vahvistaa niiden perimistä koskevat säännöt, joiden olisi vastattava komission soveltamia sääntöjä.

(48) Sen varmistamiseksi, että komissiolla on kaikki rahoituspäätösten antamiseksi tarvittavat tiedot, on tarpeen säätää vähimmäisvaatimuksista, joita sovelletaan avustuksia, julkisia hankintoja, ulkoisia toimia koskevia unionin erityisrahastoja, jäljempänä 'unionin erityisrahastot', palkintoja, rahoitusvälineitä, rahoitusta yhdistäviä välineitä tai foorumeita ja talousarviotakuita koskevien rahoituspäätösten sisältöön. Jotta mahdolliset saajat voisivat suunnitella toimintaansa pidemmällä aikavälillä, rahoituspäätöksiä on samalla voitava tehdä useammaksi kuin yhdeksi varainhoitovuodeksi kerrallaan siten, että täsmennetään, että päätösten täytäntöönpano riippuu kunakin varainhoitovuonna käytettävissä olevista talousarviomäärärahoista. Lisäksi on tarpeen vähentää rahoituspäätöksen tekemiseen tarvittavia osatekijöitä. Yksinkertaistamistavoitteen mukaisesti rahoituspäätöksen olisi samalla oltava vuotuinen tai monivuotinen työohjelma. Koska 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille unionin elimille osoitettava rahoitusosuus vahvistetaan jo vuotuisessa talousarviossa, ei sen osalta pitäisi vaatia erillisen rahoituspäätöksen tekemistä.

(49) Menojen osalta olisi selkeytettävä rahoituspäätöksen, kokonaistalousarviositoumuksen ja yksittäisen talousarviositoumuksen nivoutumista toisiinsa sekä määriteltävä tarkemmin talousarviositoumuksen ja oikeudellisen sitoumuksen käsitteet, jotta voidaan vahvistaa selkeät puitteet talousarvion toteuttamisen eri vaiheita varten.

([1]) Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 609/2014, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, perinteisten, ALV- ja BKTL-perusteisten omien varojen käyttöön asettamisessa sovellettavista menetelmistä ja menettelystä sekä käteisvarojen saamiseksi toteutettavista toimenpiteistä (EUVL L 168, 7.6.2014, s. 39).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/848, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, maksukyvyttömyysmenettelyistä (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 19).

(50) Jotta voitaisiin ottaa huomioon erityisesti EU:n ulkopuolella sijaitsevissa unionin edustustoissa ja EU:ssa sijaitsevissa unionin edustustoissa tehtyjen oikeudellisten sitoumusten määrä sekä niihin liittyvät vaihtokurssiheilahtelut, alustavia talousarviositoumuksia olisi voitava tehdä myös silloin, kun niiden määrä ja lopullinen saaja on yksilöity.

(51) Moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti olisi annettava selkeämmät säännökset erityyppisistä maksuista, joita tulojen ja menojen hyväksyjien on mahdollista tehdä. Ennakkomaksujen selvittämistä koskevia sääntöjä olisi selkeytettävä edelleen varsinkin sellaisten tilanteiden osalta, joissa väliaikainen selvittäminen ei ole mahdollista. Tehtyihin oikeudellisiin sitoumuksiin olisi sisällytettävä tätä varten asianmukaiset määräykset.

(52) Tässä asetuksessa olisi säädettävä, että maksut on suoritettava yksilöidyissä määräajoissa ja että jos tällaista määräaikaa ei noudateta, velkojilla olisi oltava oikeus viivästyskorkoon, joka otetaan talousarvioon, lukuun ottamatta jäsenvaltioita, Euroopan investointipankkia (EIP) ja Euroopan investointirahastoa (EIR).

(53) On aiheellista koota menojen vahvistamista ja hyväksymistä koskevat säännökset yhteen artiklaan ja ottaa käyttöön sitoumuksen vapauttamisen määritelmä. Koska toimet toteutetaan tietojärjestelmässä, hyväksymismerkinnän allekirjoittaminen osoitukseksi hyväksymispäätöksestä olisi korvattava muutamia poikkeustapauksia lukuun ottamatta sähköisesti varmennetulla allekirjoituksella. On myös tarpeen todeta selvästi, että menojen hyväksyminen koskee kaikkia tukikelpoisia kustannuksia, mukaan lukien sellaisia, jotka eivät liity johonkin maksupyyntöön, kuten silloin kun on kyse ennakkomaksun selvittämisestä.

(54) Jotta sääntelyä voitaisiin yksinkertaistaa, nykyisiä sääntöjä sujuvoittaa ja tämän asetuksen luettavuutta parantaa, olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat useampaa kuin yhtä talousarvion toteutusvälinettä. Sitä varten olisi ryhmiteltävä uudelleen eräitä säännöksiä, yhdenmukaistettava joidenkin säännösten sanamuotoa ja soveltamisalaa sekä poistettava tarpeeton toisto ja ristikkäiset viittaukset.

(55) Kunkin unionin toimielimen olisi perustettava sisäisen tarkastuksen seurantakomitea, jonka tehtävänä on varmistaa sisäisen tarkastajan riippumattomuus, valvoa sisäisen tarkastustoiminnan laatua ja varmistaa, että toimielimen yksiköt ottavat asianmukaisesti huomioon sisäistä ja ulkoista tarkastusta koskevat suositukset ja ryhtyvät niiden perusteella jatkotoimiin. Kunkin unionin toimielimen olisi päätettävä kyseisen oman sisäisen tarkastuksen seurantakomiteansa kokoonpanosta ottaen huomioon oikeutensa päättää omasta organisaatiostaan ja riippumattomien asiantuntijalausuntojen merkityksen.

(56) Unionin talousarviosta rahoitettujen hankkeiden tuloksellisuutta ja tuloksia olisi korostettava aiempaa enemmän. Sen vuoksi on aiheellista määritellä jo vakiintuneiden unionin rahoitusmuotojen (tosiasiallisesti aiheutuneiden avustuskelpoisten kustannusten korvaaminen, yksikkökustannukset, kertakorvaukset ja kiinteämääräinen rahoitus) lisäksi uusi rahoitusmuoto, joka ei liity asianomaisten toimien kustannuksiin. Tämän lisärahoitusmuodon olisi perustuttava joko eräiden ennakkoedellytysten täyttymiseen tai tulosten saavuttamiseen, jota mitataan ennalta asetettujen välitavoitteiden tai tulosindikaattoreiden avulla.

(57) Jos komissio arvioi unionin varojen saajien toiminnallisia ja taloudellisia valmiuksia tai saajien järjestelmiä ja menettelyjä, sen olisi voitava hyödyntää jo tekemiään tai muiden yhteisöjen tai rahoittajien, kuten kansallisten virastojen ja kansainvälisten organisaatioiden, aiemmin tekemiä arviointeja, ettei samaa saajaa arvioitaisi kahteen kertaan. Mahdollisuuteen hyödyntää muiden yhteisöjen tekemiä arviointeja olisi turvauduttava silloin, kun kyseisiä arviointeja laadittaessa on noudatettu sellaisia edellytyksiä, jotka vastaavat tässä asetuksessa säädettyjä asianomaista talousarvion toteutustapaa koskevia edellytyksiä. Komission olisi sen vuoksi edistettävä arviointien vastavuoroista hyödyntämistä rahoittajien kesken tukemalla kansainvälisesti hyväksyttyjen standardien tai parhaiden kansainvälisten käytäntöjen tunnustamista.

(58) On myös tärkeää välttää tilanteita, joissa eri yhteisöt tarkastavat unionin varojen saajien varainkäytön useaan kertaan. Sen vuoksi olisi oltava mahdollista hyödyntää riippumattomien tarkastajien aiemmin tekemiä tarkastuksia edellyttäen, että heidän pätevyydestään ja riippumattomuudestaan on riittävää näyttöä ja että tarkastustyö perustuu kohtuullisen varmuuden antaviin kansainvälisesti hyväksyttyihin tilintarkastusstandardeihin ja että ne on laadittu unionin rahoitusosuuden käyttöä koskevien talousselvitysten ja -raporttien pohjalta. Tällaisia tarkastuksia olisi käytettävä pohjana yleisen varmuuden saamiselle unionin varojen käytöstä. Tätä varten on tärkeää varmistaa, että riippumattomien tarkastajien raportti ja asiaan liittyvä asiakirja-aineisto toimitetaan pyynnöstä Euroopan parlamentille, komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja jäsenvaltion tarkastusviranomaisille.

(59) Jotta arviointeihin ja tarkastuksiin tukeuduttaisiin ja unionin tukea saavien henkilöiden ja yhteisöjen hallinnollista rasitusta vähennettäisiin, on tärkeää varmistaa, että kaikki unionin toimielinten, hallintoviranomaisten ja muiden unionin talousarviota toteuttavien elinten ja yhteisöjen saatavilla jo olevat tiedot käytetään uudelleen sen välttämiseksi, että varojen saajille tai tuensaajille esitetään useita pyyntöjä.

(60) Jotta varojen saajien kanssa voidaan tehdä yhteistyötä pitkällä aikavälillä, olisi säädettävä mahdollisuudesta allekirjoittaa rahoitusta koskevia puitekumppanuussopimuksia. Tällaiset sopimukset olisi pantava täytäntöön joko avustuksin tai tekemällä rahoitusosuussopimuksia unionin varoja toteuttavien henkilöiden ja yhteisöjen kanssa. Tätä varten olisi säädettävä tällaisten rahoitusosuussopimusten vähimmäissisällöstä. Rahoitusta koskevat puitekumppanuussopimukset eivät kuitenkaan saisi tarpeettomasti rajoittaa unionin rahoituksen saatavuutta.

(61) Edellytykset ja menettelyt, joiden mukaisesti unionin rahoitusosuuden maksaminen voidaan keskeyttää tai lopettaa tai sen määrää pienentää, olisi yhdenmukaistettava kaikkien talousarvion toteuttamisvälineiden osalta (avustukset, hankinnat, välillinen hallinnointi, palkinnot jne.). Myös maksujen keskeyttämisen tai lopettamisen tai määrän pienentämisen perusteet olisi määritettävä.

(62) Tässä asetuksessa olisi vahvistettava vakiojaksot, joiden ajan saajien olisi säilytettävä unionin rahoitusosuuksiin liittyvät asiakirjat, jotta vältetään toisistaan poikkeavat tai suhteettomat sopimusvaatimukset ja toisaalta jotta samalla varataan komissiolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja Euroopan petostentorjuntavirastolle (OLAF) riittävästi aikaa saada pääsy tällaisiin tietoihin ja asiakirjoihin ja suorittaa jälkitarkastuksia ja jälkikäteisvalvontaa. Lisäksi unionin varoja saavat henkilöt ja yhteisöt olisi velvoitettava tekemään yhteistyötä unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi.

(63) Jotta osallistujilla ja saajilla olisi riittävät tiedot sekä mahdollisuus käyttää oikeuttaan puolustautua, heille olisi annettava mahdollisuus esittää huomautuksia ennen sellaisen toimen hyväksymistä, joka vaikuttaa haitallisesti heidän oikeuksiinsa, ja heille olisi annettava tietoa muutoksenhakukeinoista, joiden avulla he voivat riitauttaa tällaisen toimen.

(64) Unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi komission olisi perustettava varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmä.

(65) Varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmää olisi sovellettava osallistujiin, saajiin, yhteisöihin, joiden valmiuksia ehdokas tai tarjoaja aikoo hyödyntää, hankkijan alihankkijoihin, henkilöön tai yhteisöön, joka saa unionin varoja, kun talousarviota toteutetaan välillisen hallinnoinnin mukaisesti, henkilöön tai yhteisöön, joka saa unionin varoja suoraan hallinnoitavista rahoitusvälineistä, osallistujiin tai saajiin, joista varoja talousarviota yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin mukaisesti toteuttavat yhteisöt ovat antaneet tietoja, ja sponsoreihin.

(66) Olisi selvennettävä, että tehtäessä päätös henkilön tai yhteisön rekisteröimisestä varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän tietokantaan sen takia, että luonnollinen tai oikeushenkilö, joka on kyseisen henkilön tai yhteisön hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsen tai joka käyttää edustus-, päätös- tai valvontavaltaa kyseisen henkilön tai yhteisön osalta tai joka on rajoittamattomassa vastuussa kyseisen henkilön tai yhteisön veloista, tai luonnollinen henkilö, joka on olennaisessa asemassa oikeudellisen sitoumuksen tekemisen tai täyttämisen kannalta, on jossakin poissulkemistilanteista, tietokantaan rekisteröidään myös tiedot kyseisistä henkilöistä.

(67) Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjien olisi, ottaen huomioon heidän riippumattomuutensa hallintoasioissa, tehtävä päätös, joka koskee henkilön tai yhteisön poissulkemista ratkaisumenettelyistä tai taloudellisten seuraamusten määräämistä henkilölle tai yhteisölle sekä asiaan liittyvien tietojen julkaisemisesta. Jos lainvoimaista tuomiota ei ole annettu tai lopullista hallinnollista päätöstä ei ole tehty, sekä tapauksissa, jotka liittyvät vakavaan sopimusrikkomukseen, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjien olisi tehtävä päätöksensä alustavan oikeudellisen arvioinnin perusteella ottaen huomioon tutkintaelimen antama suositus. Tutkintaelimen olisi myös arvioitava poissulkemisen kesto, jos sitä ei ole määrätty lainvoimaisessa tuomiossa tai lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä.

(68) Tutkintaelimen tehtävänä olisi varmistaa poissulkemisjärjestelmän yhdenmukainen toiminta. Tutkintaelimen olisi koostuttava pysyvästä puheenjohtajasta, kahdesta komission edustajasta ja pyynnön esittävän tulojen ja menojen hyväksyjän edustajasta.

(69) Alustava oikeudellinen arviointi ei vaikuta lopulliseen arvioon, jonka jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät kansallisen lainsäädännön nojalla kyseisen henkilön tai yhteisön toiminnasta. Tutkintaelimen suositus ja toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän päätös olisi näin ollen tarkistettava sen jälkeen, kun tällainen lopullinen arvio on annettu tiedoksi.

(70) Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän olisi suljettava henkilö tai yhteisö menettelyn ulkopuolelle silloin, kun on annettu lainvoimainen tuomio tai tehty lopullinen hallinnollinen päätös, jonka mukaan henkilö tai yhteisö on syyllistynyt ammatin harjoittamiseen liittyvään vakavaan virheeseen, sosiaaliturvamaksuihin tai verojen maksuun liittyvien velvoitteiden tahalliseen tai tahattomaan laiminlyöntiin, yhteisön perustamiseen eri lainkäyttöalueelle tarkoituksena kiertää yhteisön sääntömääräisessä kotipaikassa sovellettavia vero- tai sosiaalilainsäädäntöön perustuvia velvoitteita tai muita lakisääteisiä velvoitteita, talousarvioon vaikuttavaan petokseen, korruptioon, rikollisjärjestön toimintaan osallistumiseen, rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, terrorismirikoksiin tai terroritoimintaan liittyviin rikoksiin, lapsityövoiman käyttöön tai muihin ihmiskauppaa koskeviin rikoksiin taikka muuhun sääntöjenvastaisuuteen. Henkilö tai yhteisö olisi suljettava menettelyn ulkopuolelle myös silloin, kun on kyse vakavasta oikeudellisen sitoumuksen rikkomisesta tai konkurssista.

(71) Päättäessään henkilön tai yhteisön poissulkemisesta tai taloudellisen seuraamuksen määräämisestä henkilölle tai yhteisölle sekä asiaankuuluvien tietojen julkaisemisesta toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän olisi varmistettava suhteellisuusperiaatteen noudattaminen ottamalla erityisesti huomioon tilanteen vakavuus, sen vaikutukset talousarvioon, kyseisestä toiminnasta kulunut aika, toiminnan kesto ja toistuminen, toiminnan tahallisuus tai tuottamuksellisuuden aste sekä henkilön tai yhteisön yhteistyö asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa ja kyseisen henkilön tai yhteisön tutkintaan antama panos.

(72) Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän olisi myös voitava sulkea henkilö tai yhteisö pois silloin, kun kyseisen talouden toimijan veloista rajoittamattomassa vastuussa oleva luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö on konkurssissa tai vastaavassa maksukyvyttömyystilassa tai kun kyseinen luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö ei kykene täyttämään velvoitteitaan maksaa sosiaaliturvamaksuja tai veroja ja tällainen tilanne vaikuttaa kyseisen talouden toimijan taloudelliseen asemaan.

(73) Poissulkemispäätöstä ei olisi tehtävä, jos asianomainen henkilö tai yhteisö on toteuttanut korjaavia toimenpiteitä ja siten osoittanut luotettavuutensa. Tämä mahdollisuus ei saisi olla käytettävissä silloin, kun on kyse kaikkein vakavimmista rikollisen toiminnan muodoista.

(74) Suhteellisuusperiaate huomioon ottaen olisi erotettava toisistaan ne tapaukset, joissa poissulkemisen vaihtoehtona on mahdollista määrätä taloudellinen seuraamus, ja ne tapaukset, joissa asianomaisen saajan toiminnan vakavuus, joka liittyy yritykseen saada perusteettomasti unionin varoja, on peruste sille, että poissulkemisen lisäksi määrätään taloudellinen seuraamus ennaltaehkäisevän vaikutuksen varmistamiseksi. Olisi myös määritettävä hankintaviranomaisen määrättävissä olevan taloudellisen seuraamuksen enimmäismäärä.

(75) Taloudellinen seuraamus olisi määrättävä ainoastaan saajalle eikä osallistujalle, sillä seuraamuksen määrä lasketaan kyseessä olevan oikeudellisen sitoumuksen arvon pohjalta.

(76) Mahdollisuus tehdä päätöksiä poissulkemisesta ja taloudellisten seuraamusten määräämisestä ei ole riippuvainen mahdollisuudesta soveltaa sopimuksen mukaisia seuraamuksia, kuten sopimussakkoja.

(77) Poissulkemisen kestoa olisi rajoitettava direktiivin 2014/24/EU mukaisessa tapauksessa ja sen olisi oltava suhteellisuusperiaatteen mukainen.

(78) On tarpeen määrittää poissulkemista koskevien päätösten tai taloudellisten seuraamusten määräämistä koskevan vanhentumisajan alkamispäivämäärä ja kesto.

(79) On tärkeää voida vahvistaa poissulkemisen ja taloudellisen seuraamuksen ennaltaehkäisevää vaikutusta. Ennaltaehkäisevää vaikutusta olisi tältä osin vahvistettava mahdollisuudella julkaista poissulkemiseen ja/tai taloudelliseen seuraamukseen liittyviä tietoja tavalla, joka täyttää asetuksissa (EY) N:o 45/2001 ja (EU) 2016/679 säädetyt tietosuojavaatimukset. Tällaisella julkaisemisella varmistettaisiin osaltaan, että kyseinen toiminta ei toistu. Oikeusvarmuuteen liittyvistä syistä ja suhteellisuusperiaatteen mukaisesti olisi määritettävä tilanteet, joissa tietoja ei julkaista. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän olisi otettava arviossaan huomioon kaikki tutkintaelimen suositukset. Luonnollisten henkilöiden henkilötiedot olisi julkaistava ainoastaan poikkeustapauksissa, ja perusteena olisi oltava toiminnan vakavuus tai sen vaikutus unionin taloudellisiin etuihin.

(80) Poissulkemiseen tai taloudelliseen seuraamukseen liittyvät tiedot olisi julkaistava ainoastaan tietyissä tapauksissa, kuten silloin, kun on kyse ammatin harjoittamiseen liittyvästä vakavasta virheestä, petoksesta, merkittävistä puutteista talousarviosta rahoitetun oikeudellisen sitoumuksen olennaisten velvoitteiden täyttämisessä tai sääntöjenvastaisuudesta taikka yhteisön perustamisesta eri lainkäyttöalueelle tarkoituksena kiertää yhteisön sääntömääräisessä kotipaikassa sovellettavia vero- tai sosiaalilainsäädäntöön perustuvia velvoitteita tai muita lakisääteisiä velvoitteita.

(81) Menettelyn ulkopuolelle sulkemista koskevat perusteet olisi erotettava selvästi perusteista, jotka saattavat johtaa hylkäämiseen ratkaisu- tai myöntämismenettelyn yhteydessä.

(82) Riskien varhaista havaitsemista ja henkilölle tai yhteisölle määrättäviä taloudellisia seuraamuksia koskevia päätöksiä koskevat tiedot olisi keskitettävä. Kyseiset tiedot olisi tätä varten tallennettava keskitetystä järjestelmästä vastaavan komission perustamaan ja hoitamaan tietokantaan. Kyseisen järjestelmän käytössä olisi kunnioitettava oikeutta yksityisyyteen ja henkilötietojen suojaan.

(83) Komission olisi vastattava varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän perustamisesta ja toiminnasta, mutta muiden unionin toimielinten ja elinten sekä kaikkien henkilöiden tai yhteisöjen, jotka hoitavat unionin varoja suoran, yhteistyöhön perustuvan tai välillisen hallinnoinnin piirissä, olisi osallistuttava tähän järjestelmään toimittamalla komissiolle asiaankuuluvia tietoja. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän ja tutkintaelimen olisi taattava henkilölle tai yhteisölle oikeus puolustukseen. Sama oikeus olisi annettava henkilölle tai yhteisölle varhaisen havaitsemisen yhteydessä, kun tulojen ja menojen hyväksyjän harkitsema toimi voisi vahingoittaa asianomaisen henkilön tai yhteisön oikeuksia. Jos kyseessä on petos, korruptio tai muu unionin taloudellisia etuja vahingoittava laiton toiminta, josta ei vielä ole annettu lainvoimaista tuomiota, toimivaltaisella tulojen ja menojen hyväksyjällä olisi oltava mahdollisuus lykätä henkilölle tai yhteisölle annettavaa ilmoitusta ja tutkintaelimellä olisi oltava mahdollisuus lykätä henkilölle tai yhteisölle annettavaa mahdollisuutta huomautusten esittämiseen. Tällainen lykkäys olisi perusteltu ainoastaan silloin, kun on pakottavia laillisia syitä säilyttää tutkinnan tai kansallisen oikeudellisen menettelyn luottamuksellisuus.

(84) Euroopan unionin tuomioistuimella olisi SEUT 261 artiklan mukaisesti oltava täysi harkintavalta tämän asetuksen nojalla tehtyjen poissulkemista koskevien päätösten ja sen nojalla määrättyjen taloudellisten seuraamusten osalta.

(85) Unionin taloudellisten etujen suojaamisen helpottamiseksi kaikissa talousarvion toteutustavoissa henkilöiden ja yhteisöjen, jotka osallistuvat talousarvion toteuttamiseen yhteistyöhön perustuvan tai välillisen hallinnoinnin piirissä, olisi oltava mahdollista ottaa asianmukaisesti huomioon unionin tason tulojen ja menojen hyväksyjien päättämät poissulkemiset.

(86) Tämän asetuksen olisi edistettävä sähköisen hallinnon tavoitetta, erityisesti sähköisen tiedon käyttöä unionin toimielinten ja kolmansien osapuolten välisessä tiedonvaihdossa.

(87) Siirtyminen sähköiseen tietojenvaihtoon ja asiakirjojen toimittamiseen sähköisesti sekä tarvittaessa myös sähköisiin hankintamenettelyihin yksinkertaistaa huomattavasti menettelyjä. Jotta kuitenkin voidaan samalla turvata asianmukainen oikeudellinen toimintaympäristö, olisi määritettävä selkeät edellytykset käytettävien järjestelmien hyväksymiselle, jotta huolehditaan siitä, että unionin varojen hallinnointi säilyy joustavana osallistujien, saajien sekä tulojen ja menojen hyväksyjien kannalta tässä asetuksessa säädetyn mukaisesti.

(88) Olisi vahvistettava säännöt, jotka koskevat hakemusasiakirjojen arvioinnista hankintamenettelyjen, avustusten myöntämismenettelyjen sekä kilpailujen yhteydessä vastaavan komitean kokoonpanoa ja tehtäviä. Komitean olisi voitava kuulua ulkopuolisia asiantuntijoita, jos perussäädöksessä niin säädetään.

(89) Hyvän hallintotavan periaatteen mukaisesti tulojen ja menojen hyväksyjän olisi pyydettävä selvennyksiä tai puuttuvia asiakirjoja noudattaen samalla kuitenkin tasapuolisen kohtelun periaatetta ja muuttamatta olennaisesti hakemusasiakirjoja. Tulojen ja menojen hyväksyjän olisi voitava päättää olla pyytämättä edellä mainittuja asiakirjoja vain asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa. Lisäksi tulojen ja menojen hyväksyjän olisi voitava korjata ilmeinen kirjoitusvirhe tai pyytää osallistujaa korjaamaan se.

(90) Moitteeton varainhoito edellyttää, että komissio suojaa itseään vaatimalla ennakkomaksujen suoritusvaiheessa vakuuksia. Toimeksisaajilta ja avustuksen saajilta ei olisi vaadittava vakuuksia automaattisesti, vaan riskianalyysin pohjalta. Jos tulojen ja menojen hyväksyjä havaitsee toteutuksen aikana, että takaajalla ei ole tai ei enää ole lupaa myöntää sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti vakuuksia, tulojen ja menojen hyväksyjän olisi voitava pyytää vakuuden korvaamista toisella.

(91) Erilaiset säännöt, jotka koskevat talousarvion suoraa ja välillistä hallinnointia ja erityisesti ”talousarvion toteutustehtävien” käsitettä, ovat aiheuttaneet sekaannusta ja luoneet riskin pätevyyteen liittyvistä virheistä sekä komission että sen kumppaneiden osalta. Sen vuoksi sääntöjä olisi yksinkertaistettava ja yhdenmukaistettava.

(92) Henkilöiden tai yhteisöjen, jotka hallinnoivat unionin varoja välillisesti, pilareihin perustuvaa ennakkoarviointia koskevia säännöksiä olisi tarkistettava, jotta komissio voi mahdollisimman pitkälti hyödyntää tällaisten henkilöiden ja yhteisöjen järjestelmiä, sääntöjä ja menettelyjä, joiden katsotaan vastaavan komission järjestelmiä ja menettelyjä. Lisäksi on tärkeää selventää, että jos arvioinnissa havaitaan aloja, joilla käytössä olevat menettelyt eivät riitä suojaamaan unionin taloudellisia etuja, komission olisi voitava rahoitusosuussopimusten allekirjoittamisen yhteydessä toteuttaa asianmukaisia valvontatoimia. On myös tärkeää nimetä erikseen tapaukset, joissa komission on mahdollista päättää olla vaatimatta pilareihin perustuvaa arviointia ennen rahoitusosuussopimusten allekirjoittamista.

(93) Talousarviota toteuttaville henkilöille ja yhteisöille osoitettavan korvauksen olisi tarvittaessa ja mahdollisuuksien mukaan perustuttava tuloksellisuuteen.

(94) Komissio käynnistää kumppanuuksia kolmansien maiden kanssa tekemällä rahoitussopimuksia. On tärkeää selventää tällaisten rahoitussopimusten sisältöä, erityisesti niiden toimien osien osalta, joita kolmas maa hallinnoi välillisesti.

(95) On tärkeää tunnustaa rahoitusta yhdistävien välineiden tai foorumeiden erityinen luonne, sillä kyseisissä välineissä komission rahoitusosuus yhdistyy rahoituslaitosten rahoitukseen, sekä selventää rahoitusvälineitä ja talousarviotakuita koskevien säännösten soveltamista.

(96) Unionin toimielinten omaan lukuunsa tekemiin hankintasopimuksiin sovellettavien hankintasääntöjen ja -periaatteiden olisi perustuttava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/23/EU ([1]) sekä direktiivissä 2014/24/EU vahvistettuihin sääntöihin.

(97) Kun on kyse sekamuotoisista hankintasopimuksista, olisi selkeytettävä menetelmää, jonka mukaisesti hankintaviranomaiset määrittävät sovellettavat säännöt.

(98) Sopimuksia, joissa hankinnan arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin direktiivissä 2014/24/EU säädetyt kynnysarvot ja sopimuksia, joissa hankinnan arvo alittaa kyseiset kynnysarvot, sekä direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle jääviä sopimuksia koskevien hankintamenettelyjen aloittamista edeltäviä ja aloittamisen jälkeisiä tarpeellisia tiedotustoimenpiteitä olisi selkeytettävä.

(99) Tähän asetukseen olisi sisällytettävä kattava luettelo kaikista niistä hankintamenettelyistä, jotka ovat unionin toimielinten käytettävissä kynnysarvosta riippumatta.

(100) Jotta voitaisiin yksinkertaistaa hallintoa ja kannustaa pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yritykset) osallistumaan, olisi säädettävä neuvottelumenettelyjen soveltamisesta arvoltaan keskisuuriin sopimuksiin.

(101) Tässä asetuksessa olisi direktiivin 2014/24/EU tavoin säädettävä mahdollisuudesta toteuttaa markkinakartoitus ennen hankintamenettelyn aloittamista. Sen varmistamiseksi, että innovaatiokumppanuutta käytetään ainoastaan silloin, kun sen tavoitteena olevaa rakennusurakkaa, tavaraa tai palvelua ei vielä ole markkinoilla tai ettei sen kehittäminen ole vaiheessa, joka on lähellä markkinoille saattamista, tässä asetuksessa olisi säädettävä velvollisuudesta toteuttaa alustava markkinakartoitus ennen innovaatiokumppanuuden käynnistämistä.

(102) Olisi selvennettävä, miten hankintaviranomaiset voivat edistää ympäristönsuojelua ja kestävää kehitystä samalla kun varmistetaan, että ne saavat sopimuksilleen parhaan mahdollisen hinta-laatusuhteen etenkin vaatimalla erityisiä merkkejä tai käyttämällä asianmukaisia ratkaisumenettelyjä.

(103) Sen varmistamiseksi, että talouden toimijat sopimuksia toteuttaessaan noudattavat sovellettavia ympäristö-, sosiaali- ja työlainsäädännön velvoitteita, jotka on vahvistettu unionin oikeudessa, kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksissa tai direktiivin 2014/24/EU liitteessä X luetelluissa kansainvälisissä sosiaali- ja ympäristöalojen sopimuksissa, tällaisten velvoitteiden olisi kuuluttava hankintaviranomaisen määrittelemiin vähimmäisvaatimuksiin, ja ne olisi sisällytettävä hankintaviranomaisen allekirjoittamiin sopimuksiin.

(104) On aiheellista, että erilaiset tapaukset, joihin tavallisesti viitataan eturistiriitatilanteina, tunnistetaan ja käsitellään erikseen. Eturistiriidan käsitettä olisi käytettävä ainoastaan tapauksissa, joissa talousarvion toteutuksesta, tarkastuksesta tai valvonnasta vastuussa oleva henkilö tai yhteisö taikka unionin toimielimen virkamies tai muu toimihenkilö taikka eri tasojen kansallinen viranomainen on tällaisessa tilanteessa. Yrityksiä epäasianmukaisesti vaikuttaa ratkaisu- ja myöntämismenettelyyn tai saada luottamuksellista tietoa olisi käsiteltävä ammatin harjoittamiseen liittyvinä vakavina virheinä, jotka voisivat johtaa ratkaisu- ja myöntämismenettelystä hylkäämiseen ja/tai sulkemiseen unionin rahoituksen ulkopuolelle. Lisäksi talouden toimijat saattavat olla tilanteessa, jossa niitä ei ammattiin liittyvien eturistiriitojen vuoksi pitäisi valita sopimuksen täytäntöönpanoon. Esimerkiksi yritys ei saisi arvioida hanketta, johon se on osallistunut, tai tilintarkastaja ei saisi tarkastaa tilejä, jotka se on aiemmin varmentanut.

(105) Direktiivin 2014/24/EU mukaisesti olisi oltava mahdollista tarkistaa, onko talouden toimija poissuljettu, soveltaa valinta- ja ratkaisuperusteita sekä tarkistaa, onko hankinta-asiakirjoja noudatettu, ja nämä missä tahansa järjestyksessä. Tämän vuoksi tarjous olisi voitava hylätä ratkaisuperusteiden perusteella ilman, että sitä ennen tarkistetaan, täyttääkö kyseinen tarjoaja poissulkemis- tai valintaperusteet.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/23/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, käyttöoikeussopimusten tekemisestä (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 1).

(106) Sopimusten ratkaisuperusteena olisi pidettävä kokonaistaloudellisesti edullisinta tarjousta direktiivin 2014/24/EU 67 artiklan mukaisesti.

(107) Oikeusvarmuuden vuoksi on tarpeen selventää, että valintaperusteet liittyvät tiukasti ehdokkaiden tai tarjoajien arviointiin ja että ratkaisuperusteet liittyvät tiukasti tarjousten arviointiin. Erityisesti sopimuksen toteuttamiseen osoitetun henkilöstön pätevyyttä ja kokemusta olisi käytettävä ainoastaan valintaperusteena eikä ratkaisuperusteena, koska se aiheuttaisi riskin päällekkäisyydestä ja siitä, että sama osatekijä arvioidaan kahteen kertaan. Lisäksi jos tällaista pätevyyttä ja kokemusta käytettäisiin ratkaisuperusteena, kaikki muutokset sopimuksen toteuttamiseen osoitetussa henkilöstössä, myös silloin kun ne ovat perusteltuja sairauden tai aseman muuttumisen vuoksi, asettaisivat kyseenalaisiksi ne edellytykset, joiden mukaisesti sopimus on tehty, ja aiheuttaisivat näin oikeudellista epävarmuutta.

(108) Unionin hankinnoissa olisi varmistettava, että unionin varoja käytetään tehokkaalla, avoimella ja asianmukaisella tavalla ja että samalla kevennetään unionin varojen saajien hallinnollista rasitusta. Sähköisen hankintamenettelyn olisi tältä osin edistettävä unionin varojen parempaa käyttöä ja parannettava kaikkien talouden toimijoiden mahdollisuuksia saada sopimuksia. Kaikkien hankintoja tekevien unionin toimielinten olisi julkaistava verkkosivustoillaan selkeät säännöt, jotka koskevat hankintoja, varainkäyttöä ja valvontaa, sekä tiedot kaikista tehdyistä sopimuksista, mukaan lukien niiden arvo.

(109) Olisi täsmennettävä, että kaikissa menettelyissä olisi oltava avaamisvaihe ja arviointivaihe. Ratkaisu- tai myöntämispäätöksen olisi aina perustuttava arviointiin.

(110) Samalla kun ehdokkaille tai tarjoajille annetaan tiedoksi menettelyn lopputulos, niille olisi myös ilmoitettava päätöksen perustelut ja annettava arviointikertomuksen sisältöön perustuva yksityiskohtainen selvitys perusteluista.

(111) Koska perusteita sovelletaan vapaavalintaisessa järjestyksessä, muodollisesti hyväksyttävän tarjouksen tehneiden mutta hylättyjen tarjoajien olisi saatava tietoja valitun tarjouksen ominaisuuksista ja suhteellisista eduista, jos ne niitä pyytävät.

(112) Kun tehdään puitesopimuksia, jotka perustuvat uudelleen kilpailuttamiseen, ei olisi oltava velvollisuutta antaa hylätyille toimeksisaajille tietoja valitun tarjouksen ominaisuuksista ja suhteellisista eduista, koska jos saman puitesopimuksen osapuolet saavat tällaisia tietoja joka kerta, kun kilpailu avataan uudelleen, niiden välinen terve kilpailu voi vaarantua.

(113) Hankintaviranomaisen olisi voitava ennen sopimuksen allekirjoittamista peruuttaa hankintamenettely ilman, että ehdokkaat tai tarjoajat olisivat oikeutettuja vaatimaan korvausta. Tämä ei saisi vaikuttaa tilanteisiin, joissa hankintaviranomainen on toiminut tavalla, jonka johdosta sen on mahdollista katsoa olevan unionin oikeuden yleisten periaatteiden mukaisesti vastuussa vahingosta.

(114) Direktiivin 2014/24/EU tavoin on tarpeen selventää edellytyksiä, joiden mukaisesti sopimusta on mahdollista muuttaa sen täytäntöönpanon aikana ilman uutta hankintamenettelyä. Uutta hankintamenettelyä ei olisi edellytettävä etenkään kun hallinnolliset muutokset, yleisseuraanto sekä selkeiden ja yksiselitteisten tarkistuslausekkeiden tai vaihtoehtojen soveltaminen eivät muuta alkuperäisen menettelyn vähimmäisvaatimuksia. Uutta hankintamenettelyä olisi vaadittava, kun tehdään olennaisia muutoksia alkuperäiseen sopimukseen, erityisesti sopimuspuolten keskinäisten oikeuksien ja velvollisuuksien laajuuteen ja sisältöön, teollis- ja tekijänoikeuksien jakaminen mukaan luettuna. Tällaiset muutokset osoittavat sopimuspuolten aikovan neuvotella kyseisen sopimuksen keskeiset ehdot tai edellytykset uudelleen erityisesti silloin, kun muutetut ehdot ja edellytykset olisivat vaikuttaneet menettelyn tulokseen, jos ne olisivat olleet osa alkuperäistä menettelyä.

(115) On tarpeen säätää, että rakennusurakoita, tavaroita tai monitahoisia palveluja koskevien sopimusten yhteydessä on mahdollisuus vaatia suoritustakuu sen varmistamiseksi, että merkittäviä sopimusvelvoitteita noudatetaan ja että sopimuksen täytäntöönpano on asianmukaista sen koko voimassaolon ajan. Lisäksi on tarpeen säätää mahdollisuudesta vaatia varojen pidättämiseen perustuva sopimuksen vastuuajan kattava vakuus asianomaisilla aloilla sovellettavan tavanomaisen käytännön mukaisesti.

(116) Jotta voidaan määrittää sovellettavat kynnysarvot ja menettelyt, on aiheellista selventää, pidetäänkö unionin toimielimiä, toimeenpanovirastoja ja unionin elimiä hankintaviranomaisina. Niitä ei olisi pidettävä hankintaviranomaisina silloin, kun ne ostavat yhteishankintayksiköltä. Lisäksi unionin toimielimet muodostavat yhden oikeushenkilön, eivätkä niiden yksiköt voi tehdä toistensa välillä sopimuksia vaan ainoastaan yksikön tason sopimuksia.

(117) Tähän asetukseen on tarpeen ottaa viittaus direktiivissä 2014/24/EU säädettyyn kahteen kynnysarvoon, joista toista sovelletaan rakennusurakoihin ja toista tavara- ja palveluhankintoihin. Edellä tarkoitettuja kynnysarvoja olisi yksinkertaistamiseen ja moitteettomaan varainhoitoon liittyvistä syistä sovellettava myös käyttöoikeussopimuksiin, kun otetaan huomioon unionin toimielinten hankintoihin liittyvien tarpeiden erityispiirteet. Näiden direktiivissä 2014/24/EU säädettyjen kynnysarvojen tarkistusta olisi sen vuoksi sovellettava suoraan tämän asetuksen mukaisiin hankintoihin.

(118) Julkisiin hankintoihin sovellettavia vakiomenettelyjä olisi yhdenmukaistamiseen ja yksinkertaistamiseen liittyvistä syistä sovellettava myös ostoihin, joihin sovelletaan direktiivin 2014/24/EU 74 artiklassa säädettyä kevennettyä järjestelyä, joka koskee sosiaalipalveluja ja muita erityisiä palveluja koskevia sopimuksia. Kevennetyn järjestelyn soveltamisalaan kuuluvien ostojen kynnysarvo olisi tämän vuoksi yhdenmukaistettava palveluhankintasopimuksiin sovellettavan kynnysarvon kanssa.

(119) Ennen sopimuksen tai puitesopimuksen allekirjoittamista noudatettavan odotusajan soveltamisehtoja on tarpeen selkeyttää.

(120) Ulkoisten toimien alalla sovellettavien hankintasääntöjen olisi oltava yhdenmukaiset direktiiveissä 2014/23/EU ja 2014/24/EU säädettyjen periaatteiden kanssa.

(121) Jotta voitaisiin yksinkertaistaa sääntelyä, sujuvoittaa nykyisiä sääntöjä ja parantaa hankintasääntöjen luettavuutta, on tarpeen ryhmitellä uudelleen hankintoja koskevat yleissäännökset ja ulkoisten toimien alaan liittyviä hankintoja koskevat erityissäännökset sekä poistaa turha toisto ja turhat ristiinviittaukset.

(122) On tarpeen selventää, mitkä talouden toimijat voivat sijoittautumispaikkansa perusteella osallistua tämän asetuksen mukaisiin hankintamenettelyihin, ja säätää nimenomaisesti myös kansainvälisten järjestöjen mahdollisuudesta osallistua näihin menettelyihin.

(123) Jotta voidaan ottaa tasapuolisesti huomioon toisaalta tarve hankintasääntöjen avoimuuteen ja yhtenäistämiseen ja toisaalta tarve joustavuuteen tiettyjen näihin sääntöihin sisältyvien teknisten näkökohtien osalta, hankintoja koskevat tekniset säännöt olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä ja komissiolle olisi kyseisen liitteen muuttamisen osalta siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä SEUT 290 artiklan mukaisesti.

(124) Avustuksia koskevan osaston soveltamisalaa olisi selkiytettävä. Erityisesti olisi selkiytettävä sitä, millaisille toimille tai elimille avustuksia voidaan myöntää ja millaisia oikeudellisia sitoumuksia avustusten osalta voidaan tehdä. Etenkin avustuspäätösten tekeminen olisi vähitellen lopetettava niiden vähäisen käytön ja sähköisten avustusten asteittaisen käyttöönoton vuoksi. Osaston rakennetta olisi yksinkertaistettava siirtämällä muita välineitä kuin avustuksia koskevat säännökset tämän asetuksen muihin osiin. Olisi selkiytettävä sitä, minkälaisille elimille voidaan myöntää toiminta-avustuksia, viittaamatta enää unionin yleisen edun mukaista tavoitetta edistäviin elimiin, sillä kyseiset elimet sisältyvät käsitteenä elimiin, jotka edistävät unionin politiikkaan kuuluvaa ja sitä tukevaa tavoitetta.

(125) Säännöksiä, jotka koskevat avustushakemuksen, ehdotuspyynnön tai avustussopimuksen sisältöä, olisi yksinkertaistettava ja selkiytettävä menettelyjen yksinkertaistamiseksi ja tämän asetuksen luettavuuden parantamiseksi.

(126) Jotta voitaisiin helpottaa useamman rahoittajan rahoittamien toimien toteuttamista silloin, kun toimen kokonaisrahoitus ei ole tiedossa unionin rahoitusosuutta koskevan sitoumuksen tekoajankohtana, on tarpeen selkiyttää unionin rahoitusosuuden määrittelyä ja sen käytön todentamisessa noudatettavaa menetelmää.

(127) Kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteämääräisen rahoituksen käytöstä saadut kokemukset ovat osoittaneet, että tällaisilla rahoitusmuodoilla on yksinkertaistettu hallinnollisia menettelyjä merkittävästi ja vähennetty virheriskiä olennaisesti. Siitä riippumatta, millä alalla unionin toimi toteutetaan, kertakorvaukset, yksikkökustannukset ja kiinteät prosenttimäärät soveltuvat rahoitusmuodoiksi, ja ne soveltuvat käytettäviksi etenkin vakiomuotoisissa ja toistuvissa toimissa, joita ovat muun muassa liikkuvuus tai koulutustoimet. Lisäksi jäsenvaltioiden instituutioiden toteuttaessa jäsenvaltioiden julkishallintojen ja edunsaajamaiden tai kumppanimaiden instituutioidenvälistä yhteistyötä (instituutioiden kumppanuudet) on perusteltua käyttää yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, minkä tulisi edistää niiden osallistumista. Tehokkuuden lisäämiseksi jäsenvaltioiden ja muiden unionin varojen saajien olisi voitava käyttää useammin yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja. Tällaisissa tilanteissa sovellettavista kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien käyttöehdoista olisi tehtävä entistä joustavampia. On tarpeen säätää erikseen kokonaiskertakorvauksesta, joka kattaa toimen tai työohjelman kaikki avustuskelpoiset kustannukset. Jotta voitaisiin lisätä tuloksiin keskittymistä, etusijalle olisi asetettava tuotospohjainen rahoitus. Panoksiin perustuvia kertakorvauksia, yksikkökustannuksia ja kiinteitä prosenttimääriä olisi voitava käyttää vaihtoehtona silloin, kun tuotospohjaisten kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien käyttö ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista.

(128) Kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien käytön hyväksymisessä sovellettavia hallinnollisia menettelyjä olisi yksinkertaistettava antamalla niiden käytön hyväksymisvaltuudet toimivaltaisille tulojen ja menojen hyväksyjille. Komissio voi antaa tällaisen valtuutuksen, jos se on aiheellista toiminnan tai menojen luonteen vuoksi tai niiden tulojen ja menojen hyväksyjien lukumäärän vuoksi, joita asia koskee.

(129) Jos kaikkia kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien määrittämiseen käytettäviä tietoja ei ole saatavilla, niiden täydentämiseen olisi voitava käyttää asiantuntija-arvioita.

(130) Samalla kun yksinkertaistettujen rahoitusmuotojen laajemman käytön potentiaali olisi vapautettava, olisi varmistettava, että moitteettoman varainhoidon periaatetta ja etenkin taloudellisuuden, tehokkuuden ja kaksinkertaisen rahoituksen kiellon periaatteita noudatetaan. Tätä varten yksinkertaistetuilla rahoitusmuodoilla tulisi varmistaa, että käytetyt varat ovat riittävät saavutettaviin tavoitteisiin nähden, että samoja kustannuksia ei rahoiteta talousarviosta useampaan kertaan, että yhteisrahoitusperiaatetta noudatetaan ja että yleisesti ottaen vältetään liiallisten korvausten maksamista saajille. Yksinkertaistettujen rahoitusmuotojen olisikin perustuttava tilasto- tai kirjanpitotietoihin, vastaaviin objektiivisiin välineisiin tai asiantuntija-arvioihin. Lisäksi olisi edelleen sovellettava aiheellisia tarkastuksia, valvontaa ja säännöllisiä arviointeja.

(131) Tarkastusten ja valvonnan ja toisaalta kertakorvauksia, yksikkökustannuksia ja kiinteitä prosenttimääriä koskevan säännöllisen arvioinnin keskinäistä suhdetta olisi selkiytettävä. Tarkastuksissa ja valvonnassa olisi keskityttävä selvittämään, ovatko kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteämääräisen rahoituksen maksamiselle asetetut edellytykset täyttyneet, ja tarvittaessa myös se, ovatko tuotokset ja/tai tulokset valmistuneet. Kyseisissä edellytyksissä ei saisi vaatia ilmoittamaan avustuksen saajalle tosiasiallisesti aiheutuneita kustannuksia. Kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä tai komissio on määrittänyt kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteämääräisen rahoituksen määrät etukäteen, niitä ei saisi kyseenalaistaa jälkivalvonnassa. Tämä ei saisi estää pienentämästä avustusta, jos toimi on toteutettu puutteellisesti, vain osittain tai myöhässä tai jos on ilmennyt sääntöjenvastaisuuksia, petoksia tai muiden velvoitteiden laiminlyöntiä. Erityisesti avustusta olisi vähennettävä kun kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien maksamiseksi asetetut edellytykset eivät ole täyttyneet.. Säännöllisten arviointien tiheyden ja laajuuden olisi oltava sidoksissa kustannusten kehitykseen ja luonteeseen ottaen erityisesti huomioon markkinahintojen ja muiden merkityksellisten olosuhteiden huomattavat muutokset. Kertakorvauksia, yksikkökustannuksia ja kiinteitä prosenttimääriä voitaisiin säännöllisen arvioinnin seurauksena päivittää tulevia sopimuksia varten, mutta säännöllistä arviointia ei saisi käyttää jo sovittujen kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien kyseenalaistamiseen. Kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien säännöllinen arviointi saattaisi edellyttää avustuksen saajan kirjanpitoon tutustumista tilasto- ja menetelmätarkoituksia varten, ja tällainen tutustuminen on tarpeen myös petosten torjumiseksi ja havaitsemiseksi.

(132) Jotta voitaisiin helpottaa pienten organisaatioiden osallistumista unionin toimintapolitiikan toteuttamiseen tilanteessa, jossa resurssit ovat rajalliset, vapaaehtoistyön arvo olisi hyväksyttävä avustuskelpoiseksi kustannukseksi. Tämän seurauksena pienten organisaatioiden olisi voitava lisätä vapaaehtoistyön osuutta toimelle tai työohjelmalle osoittamastaan yhteisrahoituksesta. Unionin avustus olisi tällöin tarpeen rajoittaa sellaisiin arvioituihin avustuskelpoisiin kustannuksiin, jotka eivät sisällä vapaaehtoistyön kustannuksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussäädöksessä säädettyä suurinta sallittua yhteisrahoitusosuutta. Koska vapaaehtoistyö on työtä, jota kolmannet osapuolet tekevät avustuksen saajalle korvauksetta, rajoittamalla avustus edellä tarkoitetulla tavalla varmistetaan, ettei avustuksen saajalle korvata kustannuksia, joita sille ei ole aiheutunut. Lisäksi vapaaehtoistyön arvo saisi olla enintään 50 prosenttia luontoissuorituksista tai muusta yhteisrahoituksesta.

(133) Jotta julkisen talouden yhtä perusperiaatteista suojeltaisiin, voiton tuottamisen kieltävä periaate olisi säilytettävä tässä asetuksessa.

(134) Avustukset olisi periaatteessa myönnettävä ehdotuspyynnön perusteella. Jos poikkeukset ovat sallittuja, niitä olisi tulkittava ja sovellettava suppeasti soveltamisalan ja keston osalta. Poikkeuksellista mahdollisuutta avustusten myöntämiseen ilman ehdotuspyyntöä elimille, joilla on lakisääteinen tai käytännössä vallitseva monopoli, olisi käytettävä vain siinä tapauksessa, että ainoastaan asianomaiset elimet pystyvät toteuttamaan asiaankuuluvat toimet tai tällainen monopoli kuuluu niille lain nojalla tai viranomaisen määräyksestä.

(135) Siirryttäessä sähköisiin avustuksiin ja sähköisiin hankintamenettelyihin hakijoita ja tarjoajia olisi pyydettävä todistamaan oikeudellinen muotonsa ja taloudellinen elinkelpoisuutensa vain kerran tietyn ajanjakson kuluessa, ja niitä ei saisi edellyttää toimittamaan uudelleen todistusaineistoa kunkin myöntämismenettelyn yhteydessä. Näin ollen on tarpeen yhdenmukaistaa vaatimukset siitä, kuinka monelta vuodelta asiakirjoja kysytään avustusten myöntämismenettelyissä ja hankintamenettelyissä.

(136) Palkinnot ovat tärkeä rahoitustukimuoto, jossa tuki ei liity ennustettavissa oleviin kustannuksiin, ja niiden käyttöä olisi helpotettava ja niihin sovellettavia sääntöjä yksinkertaistettava. Palkintoja olisi pidettävä rahoitustukimuotona, joka täydentää muita rahoitusvälineitä, kuten avustuksia, mutta ei korvaa niitä.

(137) Palkintojen käytön joustavoittamiseksi asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 mukainen velvoite julkistaa talousarvioesitykseen liitetyissä perusteluissa sellaiset kilpailut, joiden palkintojen arvo on vähintään 1 000 000 euroa, olisi korvattava velvoitteella ilmoittaa tällaisista palkinnoista ennakkoon Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä mainita ne nimenomaisesti rahoituspäätöksessä.

(138) Palkinnot olisi myönnettävä avoimuuden ja tasapuolisen kohtelun periaatteiden mukaisesti. Tämän vuoksi olisi vahvistettava kilpailuihin sovellettavat vähimmäisvaatimukset, erityisesti järjestelyt, joiden mukaisesti palkinto maksetaan kilpailun voittajille, sekä asianmukaiset julkistamistavat. Lisäksi on tarpeen ottaa käyttöön selkeästi määritelty myöntämismenettely, joka kattaa kilpailun kaikki vaiheet, kuten hakemusten jättämisen, tietojen antamisen hakijoille ja voittajalle tiedottamisen, ja joka vastaa avustusten myöntämismenettelyä.

(139) Tässä asetuksessa olisi säädettävä rahoitusvälineisiin, talousarviotakuisiin ja rahoitusapuun sovellettavista periaatteista ja edellytyksistä sekä unionin rahoitusvastuun rajoittamista, petosten ja rahanpesun torjuntaa, rahoitusvälineiden lakkauttamista ja raportointia koskevista säännöistä.

(140) Unioni on viime vuosina käyttänyt yhä enemmän rahoitusvälineitä, joiden avulla talousarviovaroilla saadaan aikaan entistä suurempi vipuvaikutus mutta jotka samalla aiheuttavat talousarvioon kohdistuvan rahoitusriskin. Näihin rahoitusvälineisiin sisältyvät paitsi asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamisalaan sisältyvät rahoitusvälineet myös talousarviotakuiden ja rahoitusavun kaltaiset välineet, joita koskevat säännöt ovat aikaisemmin sisältyneet kokonaisuudessaan kyseisistä välineistä annettuihin perussäädöksiin. On tärkeää luoda yhteiset puitteet sen varmistamiseksi, että edellä tarkoitettuihin välineisiin sovelletaan yhdenmukaisia periaatteita, ja koota niitä koskevat säännökset tämän asetuksen uuteen osastoon, jossa on rahoitusvälineisiin sovellettavien nykyisten sääntöjen lisäksi jaksot talousarviotakuita ja jäsenvaltioille tai kolmansille maille myönnettävää rahoitusapua varten.

(141) Rahoitusvälineet ja talousarviotakuut voivat olla tärkeitä pyrittäessä moninkertaistamaan unionin varojen vaikutusta yhdistämällä nämä varat muihin varoihin ja hyödyntämällä vipuvaikutusta. Rahoitusvälineitä ja talousarviotakuita olisi käytettävä ainoastaan silloin, kun ne eivät aiheuta sisämarkkinoiden kilpailun vääristymistä tai ole valtiontukisääntöjen vastaisia.

(142) Euroopan parlamentin ja neuvoston tiettyä ohjelmaa varten hyväksymien vuotuisten määrärahojen puitteissa rahoitusvälineitä ja talousarviotakuita olisi käytettävä sellaisen ennakkoarvioinnin perusteella, joka osoittaa, että unionin toimintapoliittiset tavoitteet saavutetaan niiden avulla tehokkaasti.

(143) Rahoitusvälineiden, talousarviotakuiden ja rahoitusavun käyttö olisi hyväksyttävä perussäädöksellä. Kun rahoitusvälineitä perustetaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa ilman perussäädöksiä, Euroopan parlamentin ja neuvoston olisi hyväksyttävä ne talousarviossa.

(144) Olisi määriteltävä X osaston soveltamisalaan mahdollisesti kuuluvat rahoitusvälineet, kuten lainat, vakuudet, pääomasijoitukset ja oman pääoman luonteiset sijoitukset sekä riskinjakovälineet. Riskinjakovälineen määritelmän olisi katettava myös hankejoukkolainojen luottoriskiä vähentävät järjestelyt, jotka kattavat hankkeen velanhoitoriskin ja joilla vähennetään joukkovelkakirjojen haltijoiden luottoriskiä lainan tai vakuuden muodossa olevan luottoriskiä vähentävän järjestelyn avulla.

(145) Kaikki rahoitusvälineestä tai talousarviotakuusta palautettavat varat olisi käytettävä sen rahoitusvälineen tai vakuuden tarpeisiin, josta niiden palautus on peräisin, kyseisen välineen tehokkuuden parantamiseksi, jollei perussäädöksessä muuta säädetä, ja ne olisi otettava huomioon, kun kyseiselle välineelle tai vakuudelle ehdotetaan uusia määräahoja.

(146) Olisi otettava huomioon etujen yhteensovittaminen unionin toimintapoliittisiin tavoitteisiin pyrittäessä sekä erityisesti se, että EIP:llä ja EIR:llä on rahoitusvälineiden ja talousarviotakuiden täytäntöönpanoa varten tarvittava erityisasiantuntemus.

(147) EIP:llä ja EIR:llä olisi ryhmänä toimiessaan oltava mahdollisuus siirtää osa toteutusvaltuuksista keskenään silloin, kun tällaisesta siirrosta saattaisi olla hyötyä tietyn toimen toteuttamisessa, komission kanssa tehdyssä sopimuksessa tarkemmin määritellyin edellytyksin.

(148) Olisi selkeytettävä, että silloin kun rahoitusvälineitä tai talousarviotakuita yhdistetään talousarviosta myönnettävän lisätuen muotoihin, koko toimenpiteeseen olisi sovellettava rahoitusvälineitä ja talousarviotakuita koskevia sääntöjä. Näitä sääntöjä olisi tapauksen mukaan täydennettävä alakohtaisissa säännöissä määritellyillä erityisvaatimuksilla.

(149) Unionin talousarviosta rahoitettujen rahoitusvälineiden ja talousarviotakuiden täytäntöönpanossa olisi noudatettava veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevaa unionin politiikkaa ja siihen tehtyjä päivityksiä, sellaisina kuin ne on vahvistettu asiaa koskevissa unionin säädöksissä ja neuvoston päätelmissä, erityisesti 8 päivänä marraskuuta 2016 annetuissa neuvoston päätelmissä kriteereistä ja menettelystä veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevan EU:n luettelon laatimiseksi ([1]) ja niiden liitteessä sekä 5 päivänä joulukuuta 2017 annetuissa neuvoston päätelmissä veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevasta EU:n luettelosta ([2]) ja niiden liitteessä.

(150) Talousarviotakuut ja jäsenvaltioille tai kolmansille maille tarkoitettu rahoitusapu ovat yleensä talousarvion ulkopuolisia toimia, joilla on merkittävä vaikutus unionin taseeseen. Sisällyttämällä nämä toimet tähän asetukseen parannetaan unionin taloudellisten etujen suojaa ja selkiytetään niiden hyväksymisessä, hallinnoinnissa ja kirjanpidossa sovellettavaa kehystä, vaikka kyseiset toimet säilyvät yleensä talousarvion ulkopuolella.

(151) Unioni on viime aikoina käynnistänyt merkittäviä talousarviotakuisiin perustuvia aloitteita, joihin kuuluvat muun muassa Euroopan strategisten investointien rahasto, jäljempänä 'ESIR-rahasto', ja Euroopan kestävän kehityksen rahasto, jäljempänä 'EKKR'. Tällaisille välineille on ominaista, että niiden myötä unionille syntyy ehdollinen velka, ja ne edellyttävät tämän vuoksi varojen käyttöön asettamista likviditeettipuskurin luomiseksi, jotta talousarviosta voitaisiin kattaa asianmukaisesti maksuvelvoitteet, joita ehdollisista veloista saattaisi aiheutua. Jotta voitaisiin varmistaa, että unioni säilyttää luottoluokituksensa ja näin samalla kykynsä tarjota tehokkaasti rahoitusta, on olennaisen tärkeää, että ehdollisten velkojen hyväksymisessä, niihin liittyvän puskurin muodostamisessa ja niiden seurannassa noudatetaan tehokkaita sääntöjä, joita olisi sovellettava kaikkiin talousarviotakuisiin.

(152) Talousarviotakuista aiheutuvat ehdolliset velat voivat koskea hyvin monia erilaisia rahoitus- ja sijoitustoimia. Mahdollisen talousarviotakuuseen vetoamisen ajankohtaa ei voida vuositasolla määrittää täydellä varmuudella samaan tapaan kuin lainojen takaisinmaksua, joka noudattaa määrättyä aikataulua. Sen vuoksi on välttämätöntä luoda ehdollisten velkojen hyväksymistä ja seurantaa varten kehys, jolla varmistetaan, että neuvoston päätöksessä 2014/335/EU, Euratom ([3]) asetettuja vuotuisten maksumäärärahojen enimmäismääriä noudatetaan aina kaikilta osin.

(153) Kyseisessä kehyksessä olisi säädettävä myös hallinnoinnista ja valvonnasta, johon kuuluu muun muassa tietojen säännöllinen antaminen unionin rahoitustilanteesta. Rahoitusvelkojen rahoitusaste olisi määritettävä kulloisestakin välineestä aiheutuvien rahoitusriskien asianmukaisen arvioinnin perusteella. Ehdollisten velkojen kestävyyttä olisi arvioitava vuosittain talousarviomenettelyn yhteydessä. Olisi otettava käyttöön varhaisvaroitusjärjestelmä, jotta voitaisiin välttää tilanteet, joissa varat eivät riitä rahoitusvelkojen kattamiseen.

(154) Rahoitusvälineiden, talousarviotakuiden ja rahoitusavun lisääntynyt käyttö edellyttää, että käyttöön otetaan ja puskuriksi varataan merkittävä määrä maksusitoumusmäärärahoja. Vipuvaikutuksen aikaansaamiseksi siten, että talousarviota suojataan samalla riittävästi rahoitusveloilta, on tärkeää, että puskuriksi tarvittavat määrät optimoidaan ja tehokkuusedut varmistetaan osoittamalla kyseiset määrät yhteiseen vararahastoon. Näitä yhteiseen vararahastoon osoitettuja varoja voidaan käyttää joustavammin, minkä ansiosta voidaan soveltaa tosiasiallista kokonaisrahoitusastetta, jonka avulla tarvittava suoja voidaan varmistaa optimaalisella varojen määrällä.

(155) Yhteisen vararahaston asianmukaisen toiminnan varmistamiseksi vuoden 2020 jälkeisellä ohjelmakaudella komission olisi viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2019 toimitettava riippumaton ulkoinen arviointi eduista ja haitoista, joita koituu yhteisen vararahaston varojen hoidon uskomisesta komissiolle, EIP:lle tai näiden kahden yhdistelmälle, ottaen huomioon varainhoitopalvelujen vertailussa käytettävät asiaankuuluvat tekniset ja institutionaaliset kriteerit, mukaan lukien tekniset infrastruktuurit, annettavien palvelujen kustannusten vertailu, institutionaalinen rakenne, raportointi, tuloksellisuus, vastuuvelvollisuus ja asiantuntemus kummankin toimielimen osalta sekä muut varainhoitoa koskevat toimeksiannot talousarvion osalta. Arviointiin olisi liitettävä tarvittaessa säädösehdotus.

([1]) EUVL C 461, 10.12.2016, s. 2.
([2]) EUVL C 438, 19.12.2017, s. 5.
([3]) Neuvoston päätös 2014/335/EU, Euratom, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin omien varojen järjestelmästä (EUVL L 168, 7.6.2014, s. 105).

(156) Yhteistä vararahastoa ja sen rahoittamista koskevilla säännöillä olisi varmistettava vankka sisäisen valvonnan kehys. Komission olisi annettava komission tilinpitäjää kuultuaan suuntaviivat yhteisen vararahaston varojen hoidosta. Rahoitusvälineiden, talousarviotakuiden tai rahoitusavun tulojen ja menojen hyväksyjien olisi aktiivisesti seurattava vastuullaan olevia rahoitusvelkoja, ja yhteisen vararahaston varoista vastaavan varainhoitajan olisi hoidettava vararahaston käteisvaroja ja omaisuuseriä komission tilinpitäjän vahvistamia sääntöjä ja menettelyjä noudattaen.

(157) Talousarviotakuisiin ja rahoitusapuun olisi sovellettava rahoitusvälineitä varten jo käyttöön otettuja periaatteita. Etenkin talousarviotakuiden olisi oltava peruuttamattomia, ehdottomia ja vaadittaessa maksettavia (on demand). Niitä olisi hallinnoitava välillisesti tai ainoastaan poikkeustapauksissa suoraan. Ne saisivat kattaa ainoastaan rahoitus- ja sijoitustoimia ja niiden vastapuolten olisi osallistuttava omilla varoillaan takuun kattamien toimien rahoitukseen.

(158) Jäsenvaltioille tai kolmansille maille tarkoitettu rahoitusapu olisi myönnettävä lainan, luottojärjestelyn tai minkä tahansa muun sellaisen välineen muodossa, jolla katsotaan voitavan varmistaa tuen vaikuttavuus. Komissiolle olisi annettava asianomaisessa perussäädöksessä valtuudet lainata tarvittavat varat pääomamarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta. Näin varmistetaan, ettei unioni ole osallisena sellaisessa maturiteettien muuttamisessa, josta sille aiheutuisi korkoriski tai jokin muu kaupallinen riski.

(159) Rahoitusvälineisiin liittyviä säännöksiä olisi sovellettava mahdollisimman pian, jotta tavoitteena oleva yksinkertaistaminen ja tehokkuus voitaisiin saavuttaa. Talousarviotakuisiin ja rahoitusapuun sekä yhteiseen vararahastoon liittyviä säännöksiä olisi sovellettava vuoden 2020 jälkeisen monivuotisen rahoituskehyksen voimassaolon alkamisesta lähtien. Tämä aikataulu antaa mahdollisuuden ehdollisten velkojen hallinnointiin tarkoitettujen uusien välineiden perusteelliseen valmisteluun. Sen ansiosta voidaan lisäksi varmistaa, että vuoden 2020 jälkeistä monivuotista rahoituskehystä koskeva ehdotus ja kyseiseen kehykseen liittyvät yksittäiset ohjelmat ovat yhdenmukaiset X osastossa vahvistettujen periaatteiden kanssa.

(160) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1141/2014 ([1]) vahvistetaan säännöt muun muassa Euroopan tason poliittisten puolueiden ja säätiöiden rahoituksesta; nämä säännöt koskevat etenkin rahoitusedellytyksiä, rahoituksen myöntämistä ja jakamista, lahjoituksia ja rahoitusosuuksia, vaalikampanjoiden rahoittamista Euroopan parlamentin vaalien yhteydessä, korvattavia kustannuksia, tietyn rahoituksen käyttökieltoa, kirjanpito-, raportointi- ja tilintarkastusvelvoitteita, toteuttamista ja valvontaa, seuraamuksia, Euroopan tason poliittisista puolueista ja säätiöistä vastaavan viranomaisen, Euroopan parlamentin tulojen ja menojen hyväksyjän ja jäsenvaltioiden yhteistyötä sekä avoimuutta.

(161) Tähän asetukseen olisi otettava säännöt, jotka koskevat asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 mukaisesti talousarviosta Euroopan tason poliittisille puolueille osoitettavia rahoitusosuuksia.

(162) Euroopan tason poliittisille puolueille myönnettävä rahoitustuki olisi annettava erityisenä rahoitusosuutena, joka vastaa näiden puolueiden erityistarpeita.

(163) Vaikka rahoitustuki myönnetään edellyttämättä vuotuista työohjelmaa, Euroopan tason poliittisten puolueiden olisi osoitettava jälkikäteen, että unionin rahoitus on käytetty moitteettomasti. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän olisi etenkin tarkistettava, onko rahoitus käytetty rahoituksen suorittamispyynnön mukaisten korvattavien kustannusten kattamiseen tässä asetuksessa säädetyissä määräajoissa. Euroopan tason poliittisille puolueille myönnetyt rahoitusosuudet olisi käytettävä niiden myöntämisvuotta seuraavan varainhoitovuoden loppuun mennessä, minkä jälkeen toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän olisi perittävä takaisin kaikki mahdollisesti käyttämättä jäänyt rahoitus.

(164) Euroopan tason poliittisten puolueiden toimintamenojen kattamiseen myönnettyä unionin rahoitusta ei saisi käyttää muihin kuin asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1141/2014 säädettyihin tarkoituksiin, etenkään kolmansien osapuolten, kuten kansallisten poliittisten puolueiden, suoraan tai välilliseen rahoittamiseen. Euroopan tason poliittisten puolueiden olisi käytettävä rahoitusosuudet kattamaan prosentteina määritetty osuus senhetkisistä ja tulevista menoista. Niillä ei saisi kattaa menoja tai velkoja, jotka ovat syntyneet ennen rahoitusosuuksia koskevien hakemusten jättämistä.

(165) Rahoitusosuuksien myöntämismenettelyä olisi lisäksi yksinkertaistettava ja mukautettava Euroopan tason poliittisten puolueiden erityispiirteisiin etenkin poistamalla valintaperusteet, ottamalla käyttöön yleissääntö, jonka mukaan maksetaan yksi täysimääräinen ennakkomaksu, sekä tarjoamalla mahdollisuus käyttää kertakorvauksia, kiinteämääräistä rahoitusta ja yksikkökustannuksia.

(166) Talousarviosta myönnetty rahoitusosuus olisi keskeytettävä, sitä olisi vähennettävä tai se olisi lopetettava, jos Euroopan tason poliittinen puolue ei noudata asetusta (EU, Euratom) N:o 1141/2014.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 1141/2014, annettu 22 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan tason poliittisten puolueiden ja Euroopan tason poliittisten säätiöiden perussäännöstä ja rahoituksesta (EUVL L 317, 4.11.2014, s. 1).

(167) Sekä tähän asetukseen että asetukseen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 perustuvia seuraamuksia olisi määrättävä johdonmukaisesti, ja niiden määräämisessä olisi noudatettava *ne bis in idem* -periaatetta. Asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 mukaisesti tässä asetuksessa säädettyjä hallinnollisia ja/tai taloudellisia seuraamuksia ei määrätä silloin, kun seuraamuksia on jo määrätty asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 nojalla.

(168) Tässä asetuksessa olisi säädettävä yleisestä kehyksestä, jonka mukaisesti talousarviotukea voidaan käyttää välineenä ulkoisten toimien alalla ja johon kuuluvat myös kolmannelle maalle asetettava velvollisuus toimittaa komissiolle riittävästi ajantasaista tietoa sen arvioimiseksi, täyttyvätkö sovitut edellytykset, ja säännökset, joilla varmistetaan unionin taloudellisten etujen suojaaminen.

(169) Jotta voitaisiin vahvistaa Euroopan parlamentin ja neuvoston roolia, olisi selkiytettävä unionin erityisrahaston perustamismenettelyä. On myös tarpeen vahvistaa unionin erityisrahastoihin maksettaviin rahoitusosuuksiin sovellettavat periaatteet, erityisesti sen merkitys, että turvataan muilta rahoittajilta saadut rahoitusosuudet, joista saatava lisäarvo oikeuttaa niiden perustamisen. Lisäksi taloushallinnon toimijoiden ja erityisrahastojen hallitusten vastuiden selkiyttämiseksi on tarpeen antaa säännöt, joilla varmistetaan, että rahoittajat ovat tasapuolisesti edustettuina erityisrahaston hallituksessa ja että varojen käyttöä koskevan lopullisen päätöksen tekeminen edellyttää komission hyväksyntää. Lisäksi on tärkeää vahvistaa tarkemmin unionin erityisrahastoilta edellytettävä raportointi.

(170) Nykyisten sääntöjen sujuvoittamiseksi ja turhan toiston välttämiseksi asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 toisen osan erityissäännökset, joita sovelletaan maataloustukirahastoon, tutkimukseen, ulkoisiin toimiin sekä tiettyihin EU:n rahastoihin, olisi otettava tämän asetuksen asianomaisiin osiin edellyttäen, että säännöksiä sovelletaan edelleen ja että niillä on edelleen merkitystä.

(171) Tilinpäätöstä ja kirjanpitoa koskevia säännöksiä olisi yksinkertaistettava ja selkiytettävä. Kaikki tilinpäätöstä ja taloudellista raportointia koskevat säännökset on sen vuoksi asianmukaista koota yhteen.

(172) Tapaa, jota noudattaen unionin toimielimet raportoivat nykyisin kiinteistöhankkeistaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle, olisi parannettava. Unionin toimielinten olisi voitava rahoittaa uusia kiinteistöhankkeita tuloilla, jotka on saatu jo myydyistä kiinteistöistä. Tämän vuoksi rakennushankkeita koskeviin säännöksiin olisi lisättävä viittaus sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja koskeviin säännöksiin. Näin voitaisiin ottaa huomioon unionin toimielinten kiinteistöpolitiikan muuttuvat tarpeet ja samalla säästää kustannuksissa ja lisätä joustavuutta.

(173) Tiettyihin unionin elimiin sovellettavien sääntöjen ja yksityiskohtaisten hankintasääntöjen sekä tosiasiallista rahoitusastetta koskevan vähimmäissuhteen mukauttamiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen mukaisesti perustettuja elimiä varten annettua varainhoidon puiteasetusta, julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvien elinten varainhoidon malliasetusta, tämän asetuksen liitteen I muuttamista, tosiasiallisen rahoitusasteen laskemista koskevia yksityiskohtaisia edellytyksiä ja menetelmiä sekä tosiasialliselle rahoitusasteelle määritellyn vähimmäissuhteen muuttamista, jota ei saa vahvistaa alemmalle tasolle kuin 85 prosenttia. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(174) Jotta varmistettaisiin, että Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1296/2013 [1] perustetusta työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevasta Euroopan unionin ohjelmasta (EaSI-ohjelma) voidaan nopeasti osoittaa riittävästi varoja muuttuvia poliittisia painopisteitä varten, ohjelman kunkin kolmen lohkon alustavien osuuksien ja kuhunkin lohkoon sisältyvien aihekohtaisten painopisteiden vähimmäisprosenttiosuuksien olisi oltava nykyistä joustavampia, ja samalla olisi pidettävä yllä kunnianhimoista EURES-raja-aluekumppanuuksien hyödyntämistasoa. Näin voitaisiin parantaa EaSI-ohjelman hallinnointia ja keskittää talousarviovarat toimiin, joilla saavutetaan parempia tuloksia työllisyyden alalla ja sosiaalialalla.

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1296/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevasta Euroopan unionin ohjelmasta ("EaSI-ohjelma") ja eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan Progress-mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta annetun päätöksen N:o 283/2010/EU muuttamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 238).

(175) Jotta voitaisiin helpottaa kulttuurimatkailuun ja kestävään matkailuun liittyviä infrastruktuuri-investointeja, olisi tarvittaessa selkeytettävä eräitä tällaisia investointeja edistävien tukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1301/2013 ([1]) mukaisia soveltamisalaa koskevia rajoituksia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin ympäristöalaa koskevien säädösten, etenkin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/42/EY ([2]) ja 2011/92/EU ([3]) soveltamista. Näin ollen on tarpeen ottaa käyttöön selkeät rajoitukset, jotka koskevat kyseisiin investointeihin osoitettavan EAKR:n rahoitusosuuden määrää 2 päivästä elokuuta 2018 alkaen.

(176) Jotta voitaisiin vastata lisääntyneiden muutto- ja pakolaisvirtojen asettamiin haasteisiin, olisi määriteltävä tavoitteet, joihin EAKR:stä voidaan osoittaa rahoitusta maahantulijoiden ja pakolaisten tukemiseksi, jotta jäsenvaltiot voivat tehdä investointeja, jotka kohdistuvat laillisesti oleskeleviin kolmansien maiden kansalaisiin, turvapaikanhakijat ja kansainvälistä suojelua saavat henkilöt mukaan lukien.

(177) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013 ([4]) mukaisten toimien toteuttamisen helpottamiseksi olisi laajennettava mahdollisten tuensaajien joukkoa. Sen vuoksi hallintoviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus pitää luonnollisia henkilöitä tuensaajina ja olisi vahvistettava joustava tuensaajan määritelmä valtiontukijärjestelmien yhteydessä.

(178) Makroaluestrategioista sovitaan käytännössä neuvoston päätelmien hyväksymisen yhteydessä. Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 voimaantulosta alkaen Eurooppa-neuvosto voi tarvittaessa vahvistaa tällaiset päätelmät ottaen huomioon sille SEU 15 artiklassa vahvistetun toimivallan. Kyseisessä asetuksessa vahvistettua ”makroalueellisen strategian” määritelmää olisi näin ollen muutettava vastaavasti.

(179) Jotta voitaisiin varmistaa EAKR:n, ESR:n, koheesiorahaston, EKTR:n ja EMKR:n, jäljempänä ’Euroopan rakenne- ja investointirahastot’ tai ’ERI-rahastot’, yhteistyössä hallinnoitavien varojen moitteeton hoito ja selkiyttää jäsenvaltioiden velvollisuuksia, asetuksen (EU) N:o 1303/2013 4 artiklassa vahvistetuissa yleisissä periaatteissa olisi viitattava tässä asetuksessa vahvistettuihin periaatteisiin, jotka koskevat talousarvion toteuttamiseen liittyvää sisäistä valvontaa ja eturistiriitojen välttämistä.

(180) Jotta kaikkien unionin rahastojen välistä synergiaa voitaisiin lisätä mahdollisimman paljon muuttoliikkeeseen ja turvapaikka-asioihin liittyviin haasteisiin vastaamiseksi tehokkaasti, olisi varmistettava, että silloin, kun rahastokohtaisissa säännöissä vahvistetaan temaattisten tavoitteiden pohjalta prioriteetteja, tällaiset prioriteetit kattavat myös kunkin ERI-rahaston varojen tarkoituksenmukaisen käytön kyseisillä osa-alueilla. Tarvittaessa olisi varmistettava koordinointi turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston kanssa.

(181) Johdonmukaisten ohjelmasuunnittelujärjestelyjen varmistamiseksi kumppanuussopimukset ja komission edellisenä kalenterivuonna hyväksymät ohjelmien muutokset olisi sovitettava yhteen vuosittain.

(182) Jotta voitaisiin helpottaa yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden valmistelua ja toteuttamista, päärahastosta olisi voitava kattaa valmistelu- ja toimintakustannuksia sekä toiminnan edistämiskustannuksia.

(183) Jotta voitaisiin helpottaa yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisinvestointien ja yhdennettyjen alueellisten investointien toteuttamista, olisi selkiytettävä paikallisten toimintaryhmien, kun kyse on yhteisölähtöisistä paikallisista kehittämisstrategioista, ja paikallisviranomaisten, alueellisten kehittämiselinten ja valtiosta riippumattomien järjestöjen, kun kyse on yhdennetyistä alueellisista investoinneista, tehtäviä ja vastuita suhteessa muihin ohjelmista vastaaviin elimiin. Välittäväksi elimeksi nimeämistä rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti olisi edellytettävä ainoastaan silloin, kun kyseiset elimet hoitavat lisätehtäviä, jotka kuuluvat maksajaviraston hallintoviranomaisen tai todentamisviranomaisen tehtäviin.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1301/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastosta ja Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin-tavoitetta koskevista erityissäännöksistä sekä asetuksen (EY) N:o 1080/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 289).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/42/EY, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2001, tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista (EYVL L 197, 21.7.2001, s. 30).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).

([4]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

(184) Hallintoviranomaisilla olisi oltava mahdollisuus ottaa rahoitusvälineet käyttöön tekemällä sopimus suoraan EIP:n tai kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa.

(185) Monet jäsenvaltiot ovat perustaneet julkisomisteisia pankkeja tai laitoksia, joille on annettu julkisen politiikan alaan kuuluva tehtävä edistää talouden kehittämistoimia. Tällaisilla julkisomisteisilla pankeilla tai laitoksilla on erityispiirteitä, joiden vuoksi ne poikkeavat yksityisistä liikepankeista omistussuhteiltaan, niille annetulta kehittämistehtävältään ja siltä osin, että niiden pääasiallisena tarkoituksena ei ole voiton maksimointi. Tällaisten pankkien tai laitosten ensisijaisena tehtävänä on lieventää markkinoiden toimintapuutteiden vaikutusta silloin kun liikepankkien rahoituspalvelutarjonta ei vastaa kysyntää tietyillä alueilla, tietyillä politiikan osa-alueilla tai tietyillä toimialoilla. Tällaisilla julkisomisteisilla pankeilla tai laitoksilla on hyvät edellytykset edistää ERI-rahastojen tarjoaman rahoituksen saatavuutta ilman kilpailuun kohdistuvia vaikutuksia. Ne voivat tehtäviensä ja ominaispiirteidensä ansiosta auttaa jäsenvaltioita lisäämään rahoitusvälineiden käyttöä, jotta voitaisiin varmistaa, että ERI-rahastojen vaikutus reaalitalouteen on mahdollisimman suuri. Tämä vastaisi myös komission politiikkaa, jonka tarkoituksena on tukea tällaisten julkisomisteisten pankkien tai laitosten toimimista rahastojen hoitajina sekä ERI-rahastojen täytäntöönpanossa että Euroopan investointiohjelman mukaisen, ERI-rahastojen ja ESIR-rahaston varoja yhdistävän rahoituksen täytäntöönpanossa. Rahoitusvälineiden käyttöönotosta sovellettavan lainsäädännön mukaisesti jo tehtyjä sopimuksia rajoittamatta on perusteltua selventää, että hallintoviranomaisten on mahdollista tehdä sopimuksia suoraan tällaisten julkisomisteisten pankkien ja laitosten kanssa. Jotta voitaisiin kuitenkin varmistaa, että mahdollisuus sopimuksen suoraan tekemiseen on sisämarkkinoiden periaatteiden mukainen, olisi säädettävä, että julkisomisteisilta pankeilta tai laitoksilta vaaditaan tiukkojen ehtojen täyttämistä.

Tällaisiin ehtoihin olisi kuuluttava se, ettei suoria yksityisiä pääomaosuuksia saa olla, lukuun ottamatta direktiivin 2014/24/EU vaatimusten mukaisia yksityisen pääomaosuuden muotoja, joihin ei liity määräysvaltaa eikä valtaa estää päätöksen syntyminen. Lisäksi julkisomisteisen pankin tai laitoksen olisi tiukasti asetuksen (EU) N:o 1303/2013 soveltamisalaan rajoittuen myös voitava ottaa käyttöön rahoitusvälineitä, jos yksityinen pääomaosuus ei anna vaikutusvaltaa päätöksiin, jotka koskevat ERI-rahastoista tuetun rahoitusvälineen päivittäistä hallinnointia.

(186) Jotta voitaisiin säilyttää mahdollisuus osoittaa EAKR:sta ja maaseuturahastosta rahoitusta rajaamattomiin vakuuksiin ja arvopaperistamiseen perustuville yhteisille rahoitusvälineille pk-yritysten hyväksi, on tarpeen säätää, että jäsenvaltioiden on mahdollista käyttää EAKR:ää ja EKTR:ää myöntääkseen osarahoitusta tällaisiin välineisiin koko ohjelmakauden ajan, ja saattaa ajan tasalle tähän mahdollisuuteen liittyvät säännökset, kuten ennakkoarviointeja koskevat säännökset, tai ottaa EAKR:n osalta käyttöön mahdollisuus ohjelmasuunnitteluun toimintalinjatasolla.

(187) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/1017 ([1]) antamisella oli tarkoitus tarjota jäsenvaltioille mahdollisuus käyttää ERI-rahastojen varoja ESIR-rahastosta tuettujen tukikelpoisten hankkeiden rahoittamiseen. Asetukseen (EU) N:o 1303/2013 olisi lisättävä erityissäännös sellaisista ehdoista, jotka mahdollistavat paremman vuorovaikutuksen ja täydentävyyden ja helpottavat näin ERI-rahastojen varojen yhdistämistä sellaisiin EIP:n rahoitustuotteisiin, jotka kuuluvat EU:n myöntämän ESIR-takuun piiriin.

(188) Rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten olisi noudatettava veroasioissa yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita koskevaa unionin politiikkaa ja siihen tehtyjä päivityksiä, sellaisina kuin ne on vahvistettu asiaa koskevissa unionin säädöksissä ja neuvoston päätelmissä, erityisesti 8 päivänä marraskuuta 2016 annetuissa neuvoston päätelmissä ja niiden liitteessä sekä 5 päivänä joulukuuta 2017 annetuissa neuvoston päätelmissä ja niiden liitteessä.

(189) Jotta voitaisiin yksinkertaistaa ja yhdenmukaistaa valvonta- ja tarkastusvaatimuksia ja lisätä vastuuvelvollisuutta EIP:n ja muiden kansainvälisten rahoituslaitosten käyttöön ottamien rahoitusvälineiden yhteydessä, on tarpeen muuttaa rahoitusvälineiden hallinnointia ja valvontaa koskevia säännöksiä varmuuden hankkimisessa noudatettavan menettelyn helpottamiseksi. Tätä muutosta ei olisi sovellettava asetuksen (EU) N:o 1303/2013 38 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 39 artiklassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin, jotka perustettiin ennen 2 päivää 2018 allekirjoitetulla rahoitussopimuksella. Tällaisiin rahoitusvälineisiin olisi edelleen sovellettava kyseisen asetuksen 40 artiklaa sellaisena kuin se on rahoitussopimuksen allekirjoitushetkellä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/1017, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2015, Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta – Euroopan strategisten investointien rahasto (EUVL L 169, 1.7.2015, s. 1).

(190) Jotta voidaan varmistaa asetuksen (EU) N:o 1303/2013 yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovalta kyseisen asetuksen 40 artiklan 1 kohdassa määriteltyjen valvontakertomusten ja vuotuisten tarkastuskertomusten mallin osalta. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ([1]) mukaisesti.

(191) Jotta voitaisiin varmistaa, että rahoitusoikaisuja käsitellään samalla tavalla kuin ohjelmakaudella 2007–2013, on tarpeen selventää, että rahoitusosuus, joka on peruutettu yksittäisen sääntöjenvastaisuuden seurauksena, olisi rahoitusvälineiden tapauksessa voitava käyttää uudelleen samaan toimeen liittyvään sääntöjenmukaiseen menoon, jolloin rahoitusoikaisun seurauksena ei ole rahoitusvälinettä koskevan toimen varojen nettomenetys.

(192) Jotta sellaisten rahoitussopimusten, joilla sallitaan sulkutilien käyttö loppukäyttäjiin tehtäviin investointeihin tarkoitettujen maksujen suorittamiseen oman pääoman ehtoisten välineiden tukikelpoisuusajan päättymisen jälkeen, allekirjoittamista varten olisi käytettävissä enemmän aikaa, määräaikaa kyseisten rahoitussopimusten allekirjoittamiselle olisi jatkettava 31 päivään joulukuuta 2018 asti.

(193) Jotta markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimivia sijoittajia voitaisiin kannustaa sijoittamaan julkisen politiikan alaan kuuluviin hankkeisiin, olisi otettava käyttöön sijoittajien eriytetyn kohtelun periaate, jonka mukaan ERI-rahastot voivat tietyissä olosuhteissa olla heikommassa etuoikeusasemassa markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimivaan sijoittajaan ja EU:n myöntämän ESIR-takuun piiriin kuuluviin EIP:n rahoitustuotteisiin nähden. Tässä yhteydessä olisi myös vahvistettava edellytykset edellä tarkoitetun eriytetyn kohtelun periaatteen soveltamiselle ERI-rahastojen täytäntöönpanon yhteydessä.

(194) Jotta voitaisiin ottaa huomioon pitkään alhaisena säilynyt korkotaso ja jotta rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaaville elimille ei aiheutuisi kohtuutonta haittaa, asetuksen (EU) N:o 1303/2013 43 artiklan mukaisesti ERI-rahastojen investoinneista kertynyt negatiivinen korko olisi voitava rahoittaa rahoitusvälineeseen palautuneista varoista edellyttäen, että varainhallinta on ollut huolellista ja aktiivista.

(195) Jotta raportointivelvoitteet voitaisiin yhdenmukaistaa sijoittajien eriytettyä kohtelua koskevien uusien säännösten kanssa ja välttää päällekkäisyys tiettyjen vaatimusten kanssa, asetuksen (EU) N:o 1303/2013 46 artiklan 2 kohtaa olisi muutettava.

(196) ERI-rahastojen täytäntöönpanon helpottamiseksi jäsenvaltioille on tarpeen antaa mahdollisuus tehdä suoraan sopimuksia silloin kun on kyse EIP:n, muiden kansainvälisten rahoituslaitosten ja julkisomisteisten pankkien tai rahoituslaitosten toteuttamista teknisen avun toimista.

(197) Jotta voidaan edelleen yhdenmukaistaa edellytyksiä, jotka koskevat päätökseen saattamisensa jälkeen nettotuloja tuottavia toimia, tämän asetuksen asianomaisia säännöksiä olisi sovellettava jo valittuihin mutta edelleen käynnissä oleviin toimiin sekä toimiin, jotka on vielä valittava kyseisellä ohjelmakaudella.

(198) Jotta annetaan voimakas kannustin toteuttaa energiatehokkuustoimia, jonkin toimen energiatehokkuuden lisäämisestä johtuvia kustannussäästöjä ei olisi kohdeltava nettotulona.

(199) Tuloja tuottavien toimien toteuttamisen helpottamiseksi yhteisrahoitusosuutta olisi voitava vähentää milloin tahansa ohjelman toteutuksen aikana ja lisäksi olisi tarjottava mahdollisuus tulojen nettomäärää koskevien kiinteiden prosenttiosuuksien vahvistamiseen kansallisella tasolla.

(200) Koska Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 508/2014 ([2]) hyväksyminen viivästyi ja koska kyseisessä asetuksessa säädetään tuki-intensiteeteistä, on tarpeen säätää eräistä poikkeuksista asetukseen (EU) N:o 1303/2013, jotka koskevat EMKR:n tuloa tuottavia toimia. Koska kyseiset poikkeukset tarjoavat edullisemmat ehdot tietyille tuloa tuottaville toimille, joita koskevat tukimäärät tai tukiosuudet määritellään asetuksessa (EU) N:o 508/2014, on tarpeen säätää näihin poikkeuksiin sovellettavasta erillisestä soveltamispäivästä, jotta voidaan varmistaa, että asetuksen (EU) N:o 1303/2013 mukaisesti tuettavia toimia kohdellaan tasapuolisesti.

(201) Tuensaajien hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi olisi korotettava kynnysarvoa, jonka perusteella tiettyihin toimiin ei tavanomaisesta poiketen sovelleta velvoitetta laskea ja ottaa huomioon toteutuksen aikana saadut tulot.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 508/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta ja neuvoston asetusten (EY) N:o 2328/2003, (EY) N:o 861/2006, (EY) N:o 1198/2006 ja (EY) N:o 791/2007 sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1255/2011 kumoamisesta (EUVL L 149, 20.5.2014, s. 1).

(202) Jotta voitaisiin helpottaa ERI-rahastojen ja muiden unionin välineiden välistä synergiaa, olisi säädettävä, että aiheutuneita menoja on mahdollista korvata yksittäisistä ERI-rahastoista ja unionin välineistä etukäteen sovitussa suhteessa.

(203) Kertakorvausten käytön edistämiseksi ja kun otetaan huomioon, että kertakorvausten on perustuttava asianmukaiseen, tasapuoliseen ja todennettavissa olevaan laskentamenetelmään, jolla varmistetaan moitteeton varainhoito, kertakorvausten käytölle asetettu yläraja olisi poistettava.

(204) Jotta voitaisiin vähentää tuensaajille hankkeiden toteuttamisesta aiheutuvaa hallinnollista rasitusta, olisi otettava käyttöön uusi yksinkertaistettu kustannusvaihtoehto sellaista rahoitusta varten, joka ei perustu toimien kustannuksiin vaan muihin ehtoihin.

(205) Jäsenvaltioiden olisi enenevässä määrin hyödynnettävä yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja, jotta yksinkertaistettaisiin varojen käyttöä koskevia sääntöjä ja vähennettäisiin rahoitukseen liittyvää hallinnollista rasitusta.

(206) Kun otetaan huomioon, että asetuksen (EU) N:o 1303/2013 71 artiklan mukaan velvollisuutta varmistaa investoinnin pysyvyys sovelletaan tuensaajalle suoritetusta loppumaksusta lähtien ja että silloin kun investoinnissa on kyse uusien koneiden tai laitteiden ostoleasingista, loppumaksu suoritetaan sopimuskauden päättyessä, kyseistä velvollisuutta ei olisi sovellettava tämäntyyppiseen investointiin.

(207) Jotta voitaisiin varmistaa yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen laaja-alainen soveltaminen, vakioyksikkökustannusten, kertakorvausten tai kiinteiden prosenttimäärien käyttö olisi säädettävä pakolliseksi, kun on kyse toimista, jotka muodostavat osan tietyn kynnysarvon alle jäävistä, EAKR:stä tai ESR:stä rahoitettavista toimista, ja soveltaen asiaa koskevia siirtymäsäännöksiä. Hallintoviranomaiselle tai seurantakomitealle, kun on kyse Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen alaan kuuluvista ohjelmista, olisi annettava mahdollisuus pidentää siirtymäkauden kestoa aiheelliseksi katsomallaan jatkoajalla, jos se katsoo, että tällainen velvoite aiheuttaa kohtuutonta hallinnollista rasitusta. Tällaista velvoitetta ei olisi sovellettava toimiin, jotka saavat muuta kuin vähämerkityksistä tukea valtiontukijärjestelmästä. Tällaisten toimien osalta kaikenlaisten avustusten ja takaisin maksettavien tukien olisi oltava edelleen vaihtoehto. Samalla olisi kaikkien ERI-rahastojen osalta otettava käyttöön talousarvioesitykset lisämenetelmänä, jota voidaan käyttää yksinkertaistettujen kustannusten määrittämisessä.

(208) Jotta voitaisiin helpottaa yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen varhaisempaa ja kohdennetumpaa soveltamista, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä SEUT 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan täydentävät erityissäännöt, jotka koskevat rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien yhteisöjen asemaa, vastuita ja tehtäviä sekä niihin liittyviä valintaperusteita ja tuotteita, joita rahoitusvälineillä on mahdollista tuottaa, joissa täydennetään asetuksen (EU) N:o 1303/2013 säännöksiä, jotka koskevat vakioyksikkökustannuksia tai kiinteämääräistä rahoitusta ja asianmukaista, tasapuolista ja todennettavissa olevaa laskentamenetelmää, jota saatettaisiin käyttää niiden vahvistamisessa, sekä vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt sellaiselle rahoitukselle, joka perustuu kustannusten ja niiden soveltamisen sijasta ohjelmien toteuttamisen edistymiselle asetettujen ehtojen täyttämiseen tai ohjelmien tavoitteiden saavuttamiseen. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

(209) Hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi olisi lisättävä sellaisten kiinteiden prosenttimäärien käyttöä, jotka eivät edellytä jäsenvaltioilta menetelmien laatimista. Tämän vuoksi olisi otettava käyttöön kaksi uutta kiinteää prosenttimäärää, joista toista käytetään välittömien henkilöstökustannusten laskennassa ja toista jäljelle jäävien tukikelpoisten kustannusten laskennassa henkilöstökustannusten perusteella. Lisäksi olisi selkiytettävä henkilöstökustannusten laskentamenetelmiä.

(210) Toimien tehokkuuden ja vaikuttavuuden lisäämiseksi olisi helpotettava jäsenvaltion koko alueen kattavien toimien ja useita ohjelma-aloja kattavien toimien toteuttamista sekä lisättävä mahdollisuuksia kattaa tiettyjen investointien yhteydessä unionin ulkopuolella syntyneitä menoja.

(211) Jotta jäsenvaltioita voitaisiin kannustaa käyttämään riippumattomia asiantuntijoita suurhankkeiden arvioinnissa, suurhankkeeseen liittyvä menoilmoitus olisi voitava toimittaa komissiolle ennen riippumattoman asiantuntijan myönteistä arviota heti, kun komissiolle on ilmoitettu, että riippumattomalle asiantuntijalle on toimitettu tarvittavat tiedot.

(212) Tuensaajien hallinnollista rasitusta vähentävien yhteisten toimintasuunnitelmien käytön edistämiseksi on tarpeen vähentää yhteisen toimintasuunnitelman laatimiselle säännöksissä asetettuja vaatimuksia samalla, kun kiinnitetään riittävästi huomiota horisontaalisiin periaatteisiin, sukupuolten tasa-arvo ja kestävä kehitys mukaan lukien, jotka ovat vaikuttaneet merkittävästi ERI-rahastojen tehokkaaseen täytäntöönpanoon.

(213) Jotta tuensaajille ei aiheutuisi tarpeetonta hallinnollista rasitusta, tiedottamista, viestintää ja näkyvyyttä koskevien sääntöjen olisi oltava suhteellisuusperiaatteen mukaisia. Tämän vuoksi on tärkeää selkiyttää kyseisten sääntöjen soveltamisalaa.

(214) Hallinnollisen rasituksen vähentämiseksi ja sen varmistamiseksi, että teknistä apua käytetään tehokkaasti EAKR:n, ESF:n ja koheesiorahaston sekä alueluokkien tapauksessa, jäsenvaltioiden tekniseen apuun sovellettavien enimmäismäärien laskennan ja seurannan joustavuutta olisi lisättävä.

(215) Täytäntöönpanorakenteiden yksinkertaistamiseksi olisi selvennettävä, että hallintoviranomainen, todentamisviranomainen ja tarkastusviranomainen voivat olla osa samaa julkisoikeudellista yhteisöä myös silloin, kun on kyse Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen alaan kuuluvista ohjelmista.

(216) Olisi määriteltävä tarkemmin menojen todentamiseen liittyvät hallintoviranomaisten tehtävät silloin, kun käytetään yksinkertaistettuja kustannusvaihtoehtoja.

(217) Jotta tuensaajat voisivat hyötyä kaikista sähköisten hallinnointiratkaisujen tarjoamista yksinkertaistamismahdollisuuksista silloin, kun on kyse ERI-rahastojen ja vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston varojen täytäntöönpanosta, ja jotta voitaisiin etenkin helpottaa täysin sähköistä asiakirjahallintaa, olisi selvennettävä, että tiettyjen edellytysten täyttyessä ei tarvita paperiasiakirjoihin perustuvaa jäljitysketjua.

(218) Jotta etenkin pienten tuensaajien osalta voitaisiin lisätä tarkastusten oikeasuhteisuutta ja helpottaa päällekkäisistä tarkastuksista johtuvaa hallinnollista rasitusta moitteettoman varainhoidon periaatetta vaarantamatta, olisi EAKR:ään, ESF:ään, koheesiorahastoon ja EMKR:ään sovellettava ensisijaisesti yhden tarkastuksen periaatetta ja kaksinkertaistettava kynnysarvot, joiden alittuessa toimi tarkastetaan vain kerran.

(219) On tärkeää parantaa ERI-rahastojen näkyvyyttä ja lisätä yleisön tietoisuutta niiden avulla saavutetuista tuloksista ja onnistumisista. Yleisölle suunnatut tiedotus- ja viestintätoimet ja näkyvyyden lisäämiseen tähtäävät toimenpiteet ovat edelleen olennaisen tärkeitä ERI-rahastojen saavutusten tunnetuksi tekemisessä ja sen osoittamisessa, miten unionin rahoitusvarat sijoitetaan.

(220) Jotta voitaisiin parantaa tiettyjen kohderyhmien mahdollisuuksia saada rahoitusta ESR:stä, tiettyjä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1304/2013 ([1]) liitteessä I tarkoitettuja indikaattoreita koskevien tietojen keruuta ei olisi vaadittava.

(221) Jotta varmistettaisiin, että tämän asetuksen mukaisesti tukea saaneita toimia kohdellaan tasavertaisesti, on tarpeen säätää tiettyjen asetukseen (EU) N:o 1303/2013 tehtyjen muutosten soveltamisen aloittamispäivästä.

(222) Sen varmistamiseksi, että asetusten (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 223/2014 ([2]) koko ohjelmakauteen sovelletaan yhdenmukaista säännöstöä, joitakin kyseisiin asetuksiin tehtäviä muutoksia on tarpeen soveltaa 1 päivästä tammikuuta 2014. Säätämällä kyseisten muutosten taannehtivasta soveltamisesta otetaan huomioon oikeutetut odotukset.

(223) Jotta voitaisiin nopeuttaa sellaisten rahoitusvälineiden käyttöönottoa, joilla yhdistetään tukea ERI-rahastosta EU:n myöntämän ESIR-takuun piiriin kuuluviin EIP:n rahoitustuotteisiin, ja muodostaa jatkuva oikeusperusta sellaisten rahoitussopimusten allekirjoittamiseksi, joilla sallitaan sulkutilien käyttö maksujen suorittamiseen oman pääoman ehtoisten välineiden osalta, joitakin tähän asetukseen tehtäviä muutoksia on tarpeen soveltaa 1 päivästä tammikuuta 2018. Säätämällä muutosten taannehtivasta soveltamisesta varmistetaan, että hankkeiden rahoittaminen yhdistämällä ERI-rahastojen ja ESIRin rahastotukea helpottuu merkittävästi, ja vältetään tiettyjen asetuksen (EU) N:o 1303/2013 säännösten voimassaolon päättymispäivän ja niille tämän asetuksen nojalla myönnetyn jatkoajan voimaantulopäivän välinen oikeudellinen tyhjiö.

(224) Alakohtaisiin sääntöihin tehtyjä yksinkertaistuksia ja muutoksia olisi sovellettava mahdollisimman pian, jotta helpotettaisiin täytäntöönpanon nopeuttamista meneillään olevalla ohjelmakaudella, ja tästä syystä niitä olisi sovellettava 2 päivästä elokuuta 2018.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1304/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan sosiaalirahastosta ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1081/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 470).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 223/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahastosta (EUVL L 72, 12.3.2014, s. 1).

(225) Euroopan globalisaatiorahaston (EGR) toimintaa olisi jatkettava 31 päivän joulukuuta 2017 jälkeen, jotta siitä voitaisiin myöntää tilapäisesti tukea työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville nuorille, jotka asuvat alueilla, joihin kohdistuu suhteettoman suuressa määrin työntekijöiden merkittävistä vähentämisistä aiheutuvia vaikutuksia. Jotta mahdollistettaisiin tuen jatkuminen työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville nuorille, tuen jatkumisen varmistavaa muutosta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) N:o 1309/2013 ([1]) olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2018.

(226) Olisi voitava perustaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1316/2013 ([2]) mukaisia rahoitusta yhdistäviä välineitä yhdelle tai useammalle Verkkojen Eurooppa -välineen alalle. Tällaisista välineistä voitaisiin rahoittaa rahoitusta yhdistäviä toimia, joissa yhdistetään esimerkiksi jäsenvaltioiden talousarviosta, Verkkojen Eurooppa -välineestä maksettavien avustusten muodossa ja ERI-rahastoista katettavaa tukea, jota ei tarvitse maksaa takaisin, ja unionin talousarviosta katettavia rahoitusvälineitä, mukaan lukien rahoitusvälineiden yhdistelmiä, joihin osallistuu Verkkojen Eurooppa -välineeseen kuuluvia oman ja vieraan pääoman ehtoisia rahoitusvälineitä, EIP-ryhmän rahoitusta, kansallisilta kehityspankeilta, muilta kehitys- tai rahoituslaitoksilta sekä sijoittajilta saatua rahoitusta. EIP-ryhmän rahoitukseen olisi kuuluttava myös EIP:n ESIR-rahoitus, ja yksityiseen rahoitustukeen olisi kuuluttava sekä suoria että välillisiä rahoitusosuuksia sekä tukea, jota saadaan julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksien kautta.

(227) Rahoitusta yhdistävien välineiden suunnittelun ja käyttöönoton olisi perustuttava tämän asetuksen mukaisesti suoritettuun ennakkoarviointiin, ja niissä olisi otettava huomioon kokemukset, joita saatiin pantaessa täytäntöön Verkkojen Eurooppa -välineen rahoituksen yhdistämistä koskevaa ehdotuspyyntöä (”Blending Call”), jota tarkoitetaan 20 päivänä tammikuuta 2017 annetussa komission täytäntöönpanopäätöksessä, jolla muutetaan Verkkojen Eurooppa -välineestä liikennesektorilla myönnettäviä avustuksia koskevan monivuotisen työohjelman 2014–2020 perustamisesta annettua komission täytäntöönpanopäätöstä C(2014) 1921. Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävät välineet olisi vahvistettava monivuotisissa ja/tai vuotuisissa työohjelmissa, ja ne olisi hyväksyttävä asetuksen (EU) N:o 1316/2013 17 ja 25 artiklan mukaisesti. Komission olisi annettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle avoimesti ja säännöllisesti tietoja kaikkien Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävien välineiden täytäntöönpanosta.

(228) Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävien välineiden tarkoituksena olisi oltava helpottaa ja sujuvoittaa kaikkien tukimuotojen yhtenäistä hakemista, mukaan lukien unionin avustukset Verkkojen Eurooppa -välineestä ja yksityiseltä sektorilta saatava rahoitus. Tällaisilla rahoitusta yhdistävillä välineillä olisi pyrittävä optimoimaan hakumenettelyjä hankkeiden toteuttajien kannalta tarjoamalla teknisestä ja rahoituksen näkökulmasta yhtenäinen arviointiprosessi.

(229) Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävillä välineillä olisi lisättävä hankkeiden esittämiseen liittyvää joustoa ja yksinkertaistettava ja sujuvoitettava hankkeiden määrittely- ja rahoitusprosessia. Niillä olisi myös lisättävä osallistuvien rahoituslaitosten omaa vastuullisuutta ja sitoutumista ja näin ollen lievennettävä hankkeisiin liittyviä riskejä.

(230) Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävillä välineillä olisi voitava tehostaa jäsenvaltioiden, komission, EIP:n, kansallisten kehityspankkien ja yksityisten sijoittajien välistä koordinointia, tiedonvaihtoa ja yhteistyötä, jotta voidaan luoda ja tukea tervettä hankejatkumoa, jolla pyritään Verkkojen Eurooppa -hankkeen toimintapoliittisiin tavoitteisiin.

(231) Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävillä välineillä olisi pyrittävä lisäämään unionin rahoituksen kerrannaisvaikutuksia hankkimalla lisärahoitusta yksityisiltä sijoittajilta ja varmistamaan siten mahdollisimman suuri yksityisten sijoittajien osuus. Lisäksi niillä olisi varmistettava, että tukea saaneista toimista tulee taloudellisesti ja rahoituksellisesti elinkelpoisia, ja autettava varmistamaan, että investoinneilla on vipuvaikutus. Niillä olisi edistettävä Pariisin ilmastokonferenssissa (COP 21) asetettujen tavoitteiden sekä työpaikkojen luomista ja rajaylittävää yhteentoimivuutta koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista. On tärkeää, että käytettäessä sekä Verkkojen Eurooppa -välinettä että ESIR-rahastoa toimien rahoittamiseen, tilintarkastustuomioistuin tarkastaa varainhoidon moitteettomuuden SEUT 287 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1316/2013 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

(232) Liikennealalla avustusten odotetaan useimmiten olevan edelleen pääasiallinen keino tukea unionin toimintapoliittisia tavoitteita. Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävien välineiden soveltamisen ei sen vuoksi pitäisi vähentää tällaisten avustusten saatavuutta.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1309/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan globalisaatiorahastosta (2014–2020) ja asetuksen (EY) N:o 1927/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 855).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1316/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, Verkkojen Eurooppa -välineen perustamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 913/2010 muuttamisesta ja asetusten (EY) N:o 680/2007 ja (EY) N:o 67/2010 kumoamisesta (EUVL L 348, 20.12.2013, s. 129).

(233) Yksityisten investointikumppaneiden osallistumista liikennehankkeisiin voitaisiin helpottaa lieventämällä taloudellista riskiä. Suuririskisimmän osan kattavat takuut, jotka EIP tarjoaa talousarviosta tuettujen yhteisten rahoitusmekanismien, esimerkiksi rahoitusta yhdistävien välineiden, puitteissa, voivat olla tarkoituksenmukaisia tässä yhteydessä.

(234) Verkkojen Eurooppa -välineestä myönnettävään rahoitukseen olisi sovellettava asetuksen (EU) N:o 1316/2013 17 artiklan 5 kohdan mukaisissa monivuotisissa ja vuosittaisissa työohjelmissa vahvistettuja valinta- ja ratkaisuperusteita riippumatta käytetyn rahoituksen muodosta tai yhdistelmästä.

(235) Rahoituksen yhdistämisvälineistä saadut kokemukset olisi otettava huomioon asetuksen (EU) N:o 1316/2013 arvioinnissa.

(236) Tällä asetuksella käyttöön otettavien Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävien välineiden ei olisi katsottava rajoittavan vuoden 2020 jälkeen sovellettavasta monivuotisesta rahoituskehyksestä käytävien neuvottelujen tuloksia.

(237) Ottaen huomioon Verkkojen Eurooppa -välineen erittäin korkean käyttöasteen liikenteen alalla ja jotta voitaisiin tukea Euroopan laajuisen liikenneverkon kannalta eniten lisäarvoa tuottavia hankkeita, jotka koskevat ydinverkkokäytävähankkeita, rajatylittäviä hankkeita ja muita ydinverkko-osuuksia koskevia hankkeita, sekä asetuksen (EU) N:o 1316/2013 liitteessä I lueteltujen horisontaalisten painopisteiden mukaisesti tukikelpoisia hankkeita, on poikkeuksellisesti tarpeen sallia monivuotisen työohjelman joustovaran lisääminen siten, että asetuksessa (EU) N:o 1316/2013 tarkoitetuista talousarviovaroista voidaan käyttää jopa 95 prosenttia. On kuitenkin tärkeää myöntää Verkkojen Eurooppa -välineen jäljellä olevalla täytäntöönpanokaudella lisää tukea vuotuisten työohjelmien kattamiin painopisteisiin.

(238) Verkkojen Eurooppa -välineen televiestintäsektorin luonne poikkeaa välineen liikenne- ja energiasektoreista (avustusten pienempi keskimääräinen koko ja erot kulujen tyypissä ja hankkeiden tyypissä), joten edunsaajille ja toimiin osallistuville jäsenvaltioille aiheutuvaa tarpeetonta rasitusta olisi vältettävä varmennusvelvoitteen vähemmän rasitusta aiheuttavilla kustannuksilla heikentämättä kuitenkaan moitteettoman varainhoidon periaatteen noudattamista.

(239) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 283/2014 ([1]) nojalla digitaalipalvelujen infrastruktuurien alan toimien tukemiseen on tällä hetkellä mahdollista käyttää ainoastaan avustuksia ja hankintoja. Jotta voitaisiin varmistaa, että digitaalipalvelujen infrastruktuurit toimivat mahdollisimman tehokkaasti, tällaisia toimia olisi voitava tukea myös muilla rahoitusvälineillä, joita käytetään tällä hetkellä Verkkojen Eurooppa -välineessä, mukaan lukien innovatiivisia rahoitusvälineitä.

(240) Jotta hallintoviranomaisille ei aiheutuisi tarpeetonta hallinnollista rasitusta, joka voisi haitata vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston varojen tehokasta käyttöä, on aiheellista yksinkertaistaa ja helpottaa menettelyä, jota noudattaen muutetaan toimenpideohjelmien muita kuin olennaisia osia.

(241) Jotta vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston varojen käytöstä saataisiin entistä yksinkertaisempaa, on aiheellista antaa lisäsäännöksiä, jotka koskevat menojen tukikelpoisuutta ja etenkin vakioyksikkökustannusten, kertakorvausten ja kiinteiden prosenttimäärien käyttöä.

(242) Kumppaniorganisaatioiden eriarvoisen kohtelun välttämiseksi sellaisten sääntöjenvastaisuuksien, joista on yksin vastuussa avun ostamisesta vastaava organisaatio, eivät saisi vaikuttaa kumppaniorganisaatioiden menojen tukikelpoisuuteen.

(243) ERI-rahastojen ja vähävaraisimmille suunnatun eurooppalaisen avun rahaston varojen käytön yksinkertaistamiseksi ja oikeusvarmuuden takaamiseksi olisi selkiytettävä eräitä jäsenvaltioiden hallinnointi- ja valvontatehtäviä.

(244) Ottaen huomioon, että keskeisiä varainhoitosääntöjä on sovellettava johdonmukaisesti varainhoitovuoden aikana, on periaatteessa suositeltavaa, että tämän asetuksen (varainhoitoasetuksen) ensimmäistä osaa ryhdytään soveltamaan varainhoitovuoden alusta. Kuitenkin sen varmistamiseksi, että tässä asetuksessa säädetyt merkittävät yksinkertaistukset, jotka koskevat sekä varainhoitoasetusta että alakohtaisia sääntöjä, hyödyttävät unionin varojen saajia mahdollisimman varhaisessa vaiheessa, on asianmukaista säätää poikkeuksellisesti tämän asetuksen soveltamisesta sen voimaantulosta alkaen. Jotta samanaikaisesti annettaisiin lisäaikaa uusiin sääntöihin sopeutumiseen, unionin toimielinten olisi jatkettava asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 soveltamista varainhoitovuoden 2018 loppuun saakka hallintomäärärahojensa toteuttamisen osalta.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 283/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan laajuisia verkkoja televiestintäinfrastruktuurien alalla koskevista suuntaviivoista ja päätöksen N:o 1336/97/EY kumoamisesta (EUVL L 86, 21.3.2014, s. 14).

(245) Tiettyjä mukautuksia rahoitusvälineisiin, talousarviotakuisiin ja rahoitusapuun olisi sovellettava vasta vuoden 2020 jälkeisen monivuotisen rahoituskehyksen soveltamispäivästä alkaen, jotta sovellettavien oikeusperustojen ja ohjelmien mukauttamiseksi uusiin sääntöihin olisi riittävästi aikaa.

(246) Tiedot kokoaikavastaavien virkojen ja toimien vuotuisesta keskiarvosta ja edellisiltä vuosilta siirrettyjen käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen arvioidusta määrästä olisi toimitettava ensimmäisen kerran yhdessä vuonna 2021 esitettävän talousarvioesityksen kanssa, jotta komissiolla olisi riittävästi aikaa mukautua uuteen velvoitteeseen,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

ENSIMMÄINEN OSA

VARAINHOITOASETUS

I OSASTO

KOHDE, MÄÄRITELMÄT JA YLEISET PERIAATTEET

1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat Euroopan unionin ja Euroopan atomienergiayhteisön yleisen talousarvion, jäljempänä 'talousarvio', laatimista ja toteuttamista sekä niiden tilinpäätösten esittämistä ja tilintarkastusta.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa

1) 'hakijalla' tarkoitetaan sellaista luonnollista henkilöä tai yhteisöä, joka on tehnyt hakemuksen avustuksen myöntämismenettelyssä tai kilpailussa, riippumatta siitä, onko kyseinen yhteisö oikeushenkilö;

2) 'hakemusasiakirjalla' tarkoitetaan tarjousta, osallistumishakemusta, avustushakemusta tai kilpailussa esitettyä hakemusta;

3) 'ratkaisumenettelyllä' tai 'myöntämismenettelyllä' tarkoitetaan hankintamenettelyä, avustusten myöntämismenettelyä, kilpailua taikka asiantuntijoiden tai talousarvion toteuttamiseen 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti osallistuvien henkilöiden tai yhteisöjen valintaan liittyvää menettelyä;

4) 'perussäädöksellä' tarkoitetaan säädöstä, joka ei ole suositus eikä lausunto, joka muodostaa oikeusperustan toimelle ja sitä vastaavan talousarvioon otetun menon käytölle tai talousarviotakuun tai talousarviosta katettavan rahoitustuen käytölle ja joka voi olla muodoltaan

   a) Euroopan unionin toiminnasta tehtyä sopimusta, jäljempänä 'SEUT-sopimus' tai 'SEUT', ja Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimusta, jäljempänä 'Euratomin perustamissopimus', sovellettaessa SEUT 288 artiklassa tarkoitettu asetus, direktiivi tai päätös; tai

   b) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEU-sopimus' tai 'SEU', V osaston määräyksiä sovellettaessa jokin säädösmuodoista, jotka on eritelty SEU 28 artiklan 1 kohdassa, 31 artiklan 2 kohdassa, 33 artiklassa, 42 artiklan 4 kohdassa ja 43 artiklan 2 kohdassa;

5) 'avustuksen saajalla' tarkoitetaan sellaista luonnollista henkilöä tai yhteisöä, jonka kanssa on allekirjoitettu avustussopimus, riippumatta siitä, onko kyseinen yhteisö oikeushenkilö;

6) 'rahoitusta yhdistävällä välineellä tai foorumilla' tarkoitetaan komission sekä kehitysrahoituslaitosten tai muiden julkisten rahoituslaitosten välillä perustettua yhteistyökehystä, jonka tarkoituksena on yhdistää talousarviosta rahoitettavia tukimuotoja, joita ei makseta takaisin, ja/tai rahoitusvälineitä ja/tai talousarviotakuita ja kehitysrahoituslaitosten tai muiden julkisten rahoituslaitosten takaisinmaksettavia tukimuotoja sekä yksityisen sektorin rahoituslaitosten ja yksityisen sektorin sijoittajien rahoitustukea;

7) 'talousarvion toteuttamisella' tarkoitetaan talousarviomäärärahojen hallinnointia, seurantaa, valvontaa ja tarkastusta 62 artiklassa säädettyjen menetelmien mukaisesti;

8) 'talousarviositoumuksella' tarkoitetaan toimea, jolla toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä varaa talousarviomäärärahat, joilla katetaan oikeudellisten sitoumusten toteuttamiseksi myöhemmin suoritettavat maksut;

9) 'talousarviotakuulla' tarkoitetaan unionin antamaa oikeudellista sitoumusta tukea toimintaohjelmaa sisällyttämällä talousarvioon taloudellinen velvoite, johon voidaan vedota, mikäli määrätty tapahtuma toteutuu ohjelman täytäntöönpanon aikana, ja joka on voimassa tuetun ohjelman puitteissa tehtyjen sitoumusten voimassaoloajan päättymiseen asti;

10) 'kiinteistöhankintasopimuksella' tarkoitetaan sopimusta, joka koskee tontin, rakennuksen tai muun kiinteän omaisuuden ostoa, vaihtoa, vuokraamista, pitkäaikaista vuokraamista, leasingvuokraamista, käyttöoikeuden hankkimista tai osamaksulla hankkimista osto-optioin tai ilman niitä. Sopimus kattaa sekä olemassa olevat että rakenteilla olevat rakennukset; jälkimmäisten tapauksessa edellytetään, että ehdokkaalla on voimassa oleva rakennuslupa. Se ei kata rakennuksia, jotka on suunniteltu hankintaviranomaisen eritelmien mukaisesti ja jotka kuuluvat rakennusurakkasopimuksiin;

11) 'ehdokkaalla' tarkoitetaan talouden toimijaa, joka on pyytänyt kutsun saada osallistua tai joka on kutsuttu osallistumaan rajoitettuun menettelyyn, tarjousperusteiseen neuvottelumenettelyyn, kilpailulliseen neuvottelumenettelyyn, innovaatiokumppanuuteen, suunnittelukilpailuun tai neuvottelumenettelyyn;

12) 'yhteishankintayksiköllä' tarkoitetaan hankintaviranomaista, joka tarjoaa yhteishankintatoimintoja ja tarvittaessa hankintojen tukitoimintoja;

13) 'tarkastuksella' tarkoitetaan tulo- tai menotapahtuman tietyn näkökohdan varmennusta;

14) 'käyttöoikeussopimuksella' tarkoitetaan kirjallista sopimusta, joka on tehty rahallista vastiketta vastaan yhden tai useamman talouden toimijan ja yhden tai useamman 174 ja 178 artiklassa tarkoitetun hankintaviranomaisen välillä ja jolla siirretään rakennusurakoiden toteuttaminen tai palvelujen tarjoaminen ja hallinnointi talouden toimijalle ('käyttöoikeus'), ja jossa:

   a) siirtämisen vastikkeena on joko yksinomaan rakennettavan kohteen tai palvelujen käyttöoikeus tai tällainen oikeus ja maksu yhdessä;

   b) käyttöoikeussopimuksen tekemisen yhteydessä käyttöoikeussopimuksen saajalle siirtyy rakennuskohteen tai palvelujen käyttöön liittyvä toiminnallinen riski, joka voi käsittää joko kysyntä- tai tarjontariskin tai molemmat. Käyttöoikeussopimuksen saajan katsotaan vastaavan toiminnallisesta riskistä silloin, kun tavanomaisissa käyttöolosuhteissa ei ole annettu takeita investoinnin eikä kyseessä olevien rakennusten tai palvelujen käyttökustannusten takaisin saamisesta;

15) 'ehdollisella velalla' tarkoitetaan mahdollista taloudellista velvoitetta, joka voisi aiheutua riippuen jonkin tulevan tapahtuman lopputuloksesta;

16) 'sopimuksella' tarkoitetaan hankintasopimusta tai käyttöoikeussopimusta;

17) 'toimeksisaajalla' tarkoitetaan talouden toimijaa, jonka kanssa on tehty hankintasopimus;

18) 'rahoitusosuussopimuksella' tarkoitetaan sopimusta, joka tehdään unionin varoja 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ii–viii alakohdan mukaisesti hallinnoivien henkilöiden tai yhteisöjen kanssa;

19) 'valvonnalla' tarkoitetaan toimenpiteitä, joilla pyritään saamaan kohtuullinen varmuus toimien vaikuttavuudesta, tehokkuudesta ja taloudellisuudesta, raportoinnin luotettavuudesta, varojen ja tietojen turvaamisesta, petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisystä, havaitsemisesta ja korjaamisesta ja niiden seurannasta sekä tilien perustana olevien toimien laillisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen liittyvien riskien riittävästä hallinnasta ottaen huomioon ohjelmien monivuotisuus ja suoritettavien maksujen luonne. Valvontaan voivat kuulua erilaiset tarkastukset sekä ensimmäisessä virkkeessä tarkoitettujen tavoitteiden saavuttamista koskevien politiikkojen ja menettelyjen toimeenpano;

20) 'vastapuolella' tarkoitetaan osapuolta, jolle myönnetään talousarviotakuu;

21) 'kriisitilanteella' tarkoitetaan

   a) uhkaavan tai välittömän vaaran tilannetta, joka uhkaa kärjistyä aseelliseksi selkkaukseksi tai horjuttaa maan tai sen naapuruston vakautta;

   b) tilannetta, johon on syynä luonnononnettomuus, ihmisen aiheuttama kriisi, kuten sota tai muu selkkaus, tai vaikutuksiltaan vastaavat erityisolosuhteet, jotka liittyvät esimerkiksi ilmastonmuutokseen, ympäristön pilaantumiseen, energian ja luonnonvarojen saannin estymiseen tai äärimmäiseen köyhyyteen;

22) 'vapauttamisella' tarkoitetaan toimea, jolla toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä peruu talousarviositoumuksella aikaisemmin tehdyn määrärahavarauksen kokonaan tai osittain;

23) 'dynaamisella hankintajärjestelmällä' tarkoitetaan täysin sähköistä menettelyä markkinoilla yleisesti saatavilla olevien tuotteiden tavanomaisia hankintoja varten;

24) 'talouden toimijalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, julkisyhteisö mukaan lukien, tai tällaisten henkilöiden ryhmää, joka tarjoaa tavaroiden toimittamista, rakennusurakoiden toteuttamista, palvelujen suorittamista tai kiinteää omaisuutta;

25) 'pääomasijoituksella' tarkoitetaan pääoman antamista yrityksen käyttöön suoraan tai välillisesti sijoitettuna yrityksen täyttä tai osittaista omistusosuutta vastaan siten, että pääomasijoittaja voi lisäksi osallistua yrityksen hallinnoinnin valvontaan ja saada osuuden yrityksen voitoista;

26) 'unionin virastolla' tarkoitetaan komission tai komission ja yhden tai useamman muun unionin toimielimen yhdessä monialaisten erityistehtävien hoitamista varten perustamaa hallintorakennetta;

27) 'lopullisella hallinnollisella päätöksellä' tarkoitetaan hallintoviranomaisen päätöstä, joka on lopullinen ja sitova sovellettavan lainsäädännön nojalla;

28) 'rahoitusomaisuudella' tarkoitetaan rahaa, julkisessa tai yksityisessä omistuksessa olevan yhteisön oman pääoman ehtoisia instrumentteja tai sopimukseen perustuvaa oikeutta saada toiselta tällaiselta yhteisöltä joko rahaa tai muuta rahoitusomaisuutta;

29) 'rahoitusvälineellä' tarkoitetaan unionin rahoitustukea, joka myönnetään talousarviosta yhden tai useamman unionin toimintapoliittisen tavoitteen edistämiseksi ja joka voi olla muodoltaan pääomasijoituksia tai oman pääoman luonteisia sijoituksia, lainoja tai vakuuksia taikka muita riskinjakovälineitä, ja jota voidaan tarvittaessa yhdistää muihin rahoitustuen muotoihin tai yhteistyössä hallinnoitaviin varoihin taikka Euroopan kehitysrahaston (EKR) varoihin;

30) 'rahoitusvastuulla' tarkoitetaan sopimukseen perustuvaa velvoitetta antaa rahaa tai muuta rahoitusomaisuutta toiselle yhteisölle;

31) 'puitesopimuksella' tarkoitetaan yhden tai useamman talouden toimijan ja yhden tai useamman hankintaviranomaisen välistä hankintasopimusta, jonka tarkoituksena on määrittää ehdot, joita sovelletaan määrätyn ajanjakson kuluessa tehtäviin siihen perustuviin erillissopimuksiin erityisesti hintojen ja tarvittaessa määrien osalta;

32) 'kokonaisrahoituksella' tarkoitetaan talousarviotakuun koko voimassaoloaikana tarvittavien varojen kokonaismäärää, joka saadaan soveltamalla 211 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua rahoitusastetta 210 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa perussäädöksessä vahvistetun talousarviotakuun määrään;

33) 'avustuksella' tarkoitetaan lahjoituksen muodossa annettavaa rahoitusosuutta. Jos tällaista rahoitusosuutta hallinnoidaan suoraan, siihen sovelletaan VIII osaston säännöksiä;

34) 'vakuudella' tarkoitetaan kirjallista sitoumusta vastata kokonaan tai osittain kolmannen osapuolen velasta, velvoitteesta tai siitä, että tämä kolmas osapuoli täyttää menestyksellisesti velvoitteensa, jos vakuuden laukaiseva tapahtuma, kuten velanhoidon laiminlyöminen, toteutuu;

35) 'vaadittaessa maksettavalla takauksella' tarkoitetaan takuuta, joka velvoittaa takuun antajan suorittamaan maksun pelkästä vastapuolen pyynnöstä lukuun ottamatta tapauksia, joissa maksun perusteena olevan velvoitteen täytäntöönpanokelpoisuuteen liittyy jokin puute;

36) 'luontoissuorituksella' tarkoitetaan muita kuin taloudellisia resursseja, jotka kolmannet osapuolet asettavat maksutta avustuksen saajan käyttöön;

37) 'oikeudellisella sitoumuksella' tarkoitetaan toimea, jolla toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä luo tai vahvistaa velvoitteen, jonka perusteella suoritetaan yksi tai useampi maksu sekä otetaan meno talousarvioon ja johon kuuluu rahoitusta koskevien puitekumppanuussopimusten ja puitesopimusten mukaisesti tehtyjä erityisiä sopimuksia;

38) 'vipuvaikutuksella' tarkoitetaan tukikelpoisille lopullisille saajille myönnetyn, takaisin maksettavan rahoituksen määrää jaettuna unionin rahoitusosuudella;

39) 'likviditeettiriskillä' tarkoitetaan riskiä siitä, että yhteisessä vararahastossa säilytettyä rahoitusomaisuutta ei saataisi myytyä tietyssä ajassa aiheuttamatta huomattavaa tappiota;

40) 'lainalla' tarkoitetaan sopimusta, joka velvoittaa lainanantajan suorittamaan lainanottajalle sovitun suuruisen rahamäärän sovituksi määräajaksi ja jonka mukaan lainanottaja on velvoitettu maksamaan kyseinen rahamäärä takaisin sovitussa määräajassa;

41) 'vähäisellä avustuksella' tarkoitetaan avustusta, jonka arvo on enintään 60 000 euroa;

42) 'jäsenvaltion järjestöllä' tarkoitetaan johonkin jäsenvaltioon sijoittautunutta julkisoikeudellista yhteisöä taikka yksityisoikeudellista yhteisöä, jonka tehtäväksi on annettu julkisen palvelun tehtävien hoitaminen ja jolle kyseinen jäsenvaltio antaa riittävät rahoitustakuut;

43) 'toteuttamistavalla' tarkoitetaan mitä tahansa 62 artiklassa esitettyä talousarvion toteuttamistapaa, eli suoraa hallinnointia, välillistä hallinnointia ja yhteistyöhön perustuvaa hallinnointia;

44) 'usean rahoittajan toimella' tarkoitetaan mitä tahansa sellaista toimea, jossa unionin varoja yhdistetään ainakin yhden muun rahoittajan varoihin;

45) 'kerrannaisvaikutuksella' tarkoitetaan tukikelpoisten lopullisten saajien tekemän investoinnin määrää jaettuna unionin rahoitusosuudella;

46) 'tuotoksella' tarkoitetaan toimella aikaansaatuja alakohtaisten sääntöjen mukaisesti määritettyjä suoritteita;

47) 'osallistujalla' tarkoitetaan ehdokasta tai tarjoajaa hankintamenettelyssä, hakijaa avustuksen myöntämismenettelyssä, asiantuntijaa asiantuntijoiden valintamenettelyssä, hakijaa kilpailussa taikka henkilöä tai yhteisöä, joka osallistuu 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti menettelyyn, joka koskee unionin varojen hallinnoimista;

48) 'palkinnoilla' tarkoitetaan rahoitusosuutta, joka myönnetään palkkiona kilpailun perusteella. Jos tällaista rahoitusosuutta hallinnoidaan suoraan, siihen sovelletaan IX osaston säännöksiä;

49) 'hankinnalla' tarkoitetaan sopimuksen avulla tapahtuvaa rakennusurakoiden, tavaroiden tai palvelujen hankintaa sekä maan, rakennusten tai muun kiinteän omaisuuden hankintaa tai vuokrausta, jonka yksi tai useampi hankintaviranomainen tekee valitsemiltaan talouden toimijoilta;

50) 'hankinta-asiakirjoilla' tarkoitetaan asiakirjoja, jotka hankintaviranomainen on tuottanut tai joihin se viittaa kuvatakseen tai määrittääkseen hankintamenettelyn eri osia, mukaan lukien

   a) 163 artiklassa säädetyt tiedotustoimenpiteet;

   b) tarjouspyyntö;

   c) tarjouseritelmä, mukaan lukien tekniset eritelmät ja asiaa koskevat perusteet tai kilpailullisen neuvottelumenettelyn ollessa kyseessä hanketta kuvaavat asiakirjat;

   d) sopimusluonnos;

51) 'hankintasopimuksella' tarkoitetaan kirjallista sopimusta, joka on tehty rahallista vastiketta vastaan yhden tai useamman talouden toimijan ja yhden tai useamman 174 ja 178 artiklassa tarkoitetun hankintaviranomaisen välillä ja joka koskee irtaimen tai kiinteän omaisuuden hankkimista, rakennusurakoiden toteuttamista tai palveluiden tarjoamista talousarviosta osittain tai kokonaan suoritettavaa maksua vastaan ja joita ovat

   a) kiinteistöhankintasopimukset;

   b) tavarahankintasopimukset;

   c) rakennusurakkasopimukset;

   d) palveluhankintasopimukset;

52) 'oman pääoman luonteisella sijoituksella' tarkoitetaan oman pääoman ja velkarahoituksen väliin sijoittuvaa rahoitusmuotoa, jossa riski on suurempi kuin etuoikeutetussa lainassa ja pienempi kuin osakepääomamuotoisessa sijoituksessa ja joka voi olla velkamuotoinen, jolloin se on tyypillisesti vakuudeton ja etuoikeudeltaan huonompi ja joissain tapauksissa muunnettavissa osakepääomaksi tai etuosakkeeksi;

53) 'saajalla' tarkoitetaan avustuksen saajaa, toimeksisaajaa, palkattua ulkopuolista asiantuntijaa tai henkilöä tai yhteisöä, joka saa palkinnon tai varoja rahoitusvälineestä taikka joka hallinnoi unionin varoja 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti;

54) 'takaisinostosopimuksella' tarkoitetaan arvopaperien myyntiä rahaa vastaan sopimalla, että ne ostetaan takaisin tiettynä tulevana päivänä tai pyynnöstä;

55) 'tutkimukseen ja teknologiseen kehittämiseen osoitetulla määrärahalla' tarkoitetaan määrärahaa, joka on otettu joko johonkin tutkimuspolitiikan toimintalohkon epäsuoraa tai suoraa tutkimustoimintaa koskevaan talousarvion osastoon tai johonkin toiseen osastoon kuuluvaan tutkimustoimintaa koskevaan lukuun;

56) 'tuloksella' tarkoitetaan alakohtaisten sääntöjen mukaisesti määritetyn toimen täytäntöönpanon vaikutuksia;

57) 'riskinjakovälineellä' tarkoitetaan rahoitusvälinettä, joka kattaa määritellyn riskin jakamisen kahden tai useamman yhteisön kesken tarvittaessa sovittua korvausta vastaan;

58) 'palveluhankintasopimuksella' tarkoitetaan sopimuksia, jotka kattavat kaikki henkiset suoritukset tai muut palvelut, jotka eivät kuulu tavarahankinta-, rakennusurakka- tai kiinteistöhankintasopimusten piiriin;

59) 'moitteettomalla varainhoidolla' tarkoitetaan talousarvion toteuttamista taloudellisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden periaatteiden mukaisesti;

60) 'henkilöstösäännöillä' tarkoitetaan asetuksessa (ETY, Euratom, EHTY) N:o 259/68 säädettyjä Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavia henkilöstösääntöjä ja unionin muuta henkilöstöä koskevia palvelussuhteen ehtoja;

61) 'alihankkijalla' tarkoitetaan talouden toimijaa, jonka ehdokas tai tarjoaja tai toimeksisaaja on ehdottanut suorittavan osan sopimuksesta tai jonka avustuksen saaja on ehdottanut toteuttavan osan avustuksella yhteisrahoitettavista tehtävistä;

62) 'jäsenmaksuilla' tarkoitetaan sellaisille elimille suoritettuja maksuja, joiden jäsen unioni on, näiden elinten tekemien talousarviopäätösten ja vahvistamien maksuehtojen mukaisesti;

63) 'tavarahankintasopimuksella' tarkoitetaan sopimusta, joka kattaa tavaroiden oston, vuokraamisen, leasingvuokraamisen tai osamaksulla hankkimisen osto-optioin tai ilman niitä, ja johon voi kuulua liitännäisesti kokoamis- ja asennustöitä;

64) 'teknisellä avulla' tarkoitetaan ohjelman tai toimen toteuttamiseksi tarvittavaa tukea ja valmiuksien kehittämistä, erityisesti valmistelua, hallinnointia, seurantaa, arviointia, tarkastuksia ja valvontaa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta alakohtaisten sääntöjen soveltamista;

65) 'tarjoajalla' tarkoitetaan talouden toimijaa, joka on jättänyt tarjouksen;

66) 'unionilla' tarkoitetaan asiayhteyden mukaisesti Euroopan unionia tai Euroopan atomienergiayhteisöä tai niitä molempia;

67) 'unionin toimielimellä' tarkoitetaan Euroopan parlamenttia, Eurooppa-neuvostoa, neuvostoa, komissiota, Euroopan unionin tuomioistuinta, tilintarkastustuomioistuinta, Euroopan talous- ja sosiaalikomiteaa, alueiden komiteaa, Euroopan oikeusasiamiestä, Euroopan tietosuojavaltuutettua tai Euroopan ulkosuhdehallintoa, jäljempänä 'ulkosuhdehallinto'; Euroopan keskuspankkia ei pidetä unionin toimielimenä;

68) 'myyjällä' tarkoitetaan talouden toimijaa, joka on rekisteröity luetteloon myyjistä, joita kehotetaan esittämään osallistumishakemus tai tarjous;

69) 'vapaaehtoistyön tekijällä' tarkoitetaan henkilöä, joka tekee palkatonta vapaaehtoistyötä jollekin järjestölle;

70) 'rakennusurakalla' tarkoitetaan sellaista talon- tai maanrakennustöiden kokonaisuutta, joka riittää itsessään täyttämään jonkin taloudellisen tai teknisen tarkoituksen;

71) 'rakennusurakkasopimuksella' tarkoitetaan sopimusta, joka kattaa

a) rakennustyön tai rakennusurakan toteuttamisen tai sen suunnittelun ja toteuttamisen yhdessä;

b) jonkin direktiivin 2014/24/EU liitteessä II tarkoitettuun toimintaan liittyvän työn tai rakennusurakan toteuttamisen tai sen suunnittelun ja toteuttamisen; tai

c) rakennusurakan tyypin tai suunnittelun suhteen ratkaisevaa vaikutusvaltaa käyttävän hankintaviranomaisen asettamia vaatimuksia vastaavan rakennusurakan toteuttamisen millä tahansa tavalla.

3 artikla

Tämän asetuksen noudattaminen johdetussa oikeudessa

1. Perussäädöksessä olevien säännösten, jotka liittyvät talousarvion toteuttamiseen tuloina tai menoina, on oltava yhdenmukaisia II osastossa esitettyjen budjettiperiaatteiden kanssa.

2. Kaikissa lainsäätäjälle toimitetuissa ehdotuksissa ja ehdotusten muutoksissa, jotka sisältävät poikkeuksia tämän asetuksen muihin kuin II osastossa oleviin säännöksiin tai tämän asetuksen nojalla annettaviin delegoituihin säädöksiin, on selkeästi mainittava tällaiset poikkeukset ja esitettävä niiden erityiset syyt asianomaisten ehdotusten johdanto-osan kappaleissa ja muutosten perusteluissa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan soveltamista.

4 artikla

Määräajat, päivämäärät ja määräpäivät

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, tässä asetuksessa säädettyihin määräaikoihin sovelletaan neuvoston asetusta (ETY, Euratom) N:o 1182/71 ([1]).

([1]) Neuvoston asetus (ETY, Euratom) N:o 1182/71, annettu 3 päivänä kesäkuuta 1971, määräaikoihin, päivämääriin ja määräpäiviin sovellettavista säännöistä (EYVL L 124, 8.6.1971, s. 1).

5 artikla

Henkilötietojen suoja

Tämä asetus ei rajoita asetusten (EY) N:o 45/2001 ja (EU) 2016/679 soveltamista.

II OSASTO

TALOUSARVIO JA BUDJETTIPERIAATTEET

6 artikla

Budjettiperiaatteiden noudattaminen

Talousarvion laatimisessa ja toteuttamisessa noudatetaan tässä asetuksessa säädettyjä yhtenäisyyden, talousarvion totuudenmukaisuuden, vuotuisuuden, tasapainon, laskentayksikön, yleiskatteisuuden, erittelyn, moitteettoman varainhoidon sekä avoimuuden periaatteita.

1 LUKU

Yhtenäisyyden ja talousarvion totuudenmukaisuuden periaatteet

7 artikla

Talousarvion soveltamisala

1. Talousarviolla ennakoidaan ja hyväksytään kunakin varainhoitovuonna kaikki unionille tarpeellisiksi katsotut tulot ja menot. Talousarvioon kuuluvat

a) unionin tulot ja menot, mukaan lukien SEU-sopimukseen sisältyvien yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan alaa (YUTP) koskevien määräysten täytäntöönpanosta aiheutuvat hallintomenot sekä näiden määräysten täytäntöönpanosta johtuvat toimintamenot, kun ne otetaan menoina talousarvioon;

b) Euroopan atomienergiayhteisön tulot ja menot.

2. Talousarvio koostuu jaksotetuista määrärahoista, jotka ovat maksusitoumusmäärärahoja tai maksumäärärahoja, ja jaksottamattomista määrärahoista.

Varainhoitovuodeksi hyväksytyt määrärahat muodostuvat seuraavista eristä:

a) talousarvioon otetut määrärahat, mukaan lukien lisätalousarviot;

b) edellisiltä varainhoitovuosilta siirretyt määrärahat;

c) jäljempänä 15 artiklan mukaisesti uudelleen käyttöön otetut määrärahat;

d) jäljempänä 12 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti takaisin maksetuista ennakkomaksuista peräisin olevat määrärahat;

e) määrärahat, jotka on otettu talousarvioon varainhoitovuoden kuluessa kannettujen tai sitä edeltäviltä varainhoitovuosilta siirrettyjen käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen perusteella.

3. Maksusitoumusmäärärahat kattavat varainhoitovuoden aikana tehtyjen oikeudellisten sitoumusten kokonaiskustannukset, jollei 114 artiklan 2 kohdasta muuta johdu.

4. Maksumäärärahat kattavat varainhoitovuoden tai edellisten varainhoitovuosien aikana tehtyjen oikeudellisten sitoumusten toteuttamiseen tarvittavat maksut.

5. Tämän artiklan 2 ja 3 kohta eivät estä tekemästä määrärahoista kokonaissitoumuksia 112 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti tai jakamasta talousarviositoumuksia vuotuisiin eriin 112 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

8 artikla

Yhtenäisyyden ja talousarvion totuudenmukaisuuden periaatteisiin sovellettavat erityiset säännöt

1. Kaikki tulot ja menot on otettava johonkin budjettikohtaan.

2. Menoon ei saa sitoutua eikä sitä saa hyväksyä maksettavaksi, jos se ylittää vahvistetut määrärahat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 210 artiklan 2 kohdassa säädetyistä ehdollisista veloista johtuvia hyväksyttyjä menoja.

3. Talousarvioon otetaan määrärahoja vain tarpeelliseksi katsottuja menoja varten.

4. Talousarviosta suoritettujen ennakkomaksujen korkotuottoja ei makseta unionille, ellei kyseisissä rahoitusosuussopimuksissa tai rahoitussopimuksissa toisin määrätä.

2 LUKU

Vuotuisperiaate

9 artikla

Määritelmä

Talousarvioon otetaan määrärahat varainhoitovuoden ajaksi, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta ja päättyy 31 päivänä joulukuuta.

10 artikla

Tuloja ja määrärahoja koskeva talousarviokirjanpito

1. Varainhoitovuoden tulot otetaan kyseisen vuoden tileille sen kuluessa toteutuneiden määrien mukaisina. Seuraavan varainhoitovuoden tammikuun omat varat voidaan kuitenkin asettaa käyttöön etukäteen asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 mukaisesti.

2. Arvonlisäveroon (alv) ja bruttokansantuloon perustuviin omiin varoihin voidaan tehdä mukautuksia asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 mukaisesti.

3. Maksusitoumukset otetaan varainhoitovuoden kirjanpitoon kattamaan kyseisen vuoden 31 päivään joulukuuta mennessä tehdyt oikeudelliset sitoumukset. Jäljempänä 112 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut talousarvioon tehtävät kokonaissitoumukset otetaan kuitenkin varainhoitovuoden kirjanpitoon kyseisen vuoden 31 päivään joulukuuta mennessä tehtyjen talousarviositoumusten perusteella.

4. Maksut kirjataan tietyn varainhoitovuoden tileille niiden maksujen perusteella, jotka tilinpitäjä on suorittanut viimeistään saman vuoden 31 päivänä joulukuuta.

5. Poiketen siitä, mitä 3 ja 4 kohdassa säädetään,

a) Euroopan maatalouden tukirahaston (maataloustukirahaston) menot kirjataan kirjanpidossa varainhoitovuoden tileille niiden maksujen perusteella, jotka komissio suorittaa jäsenvaltioille viimeistään kyseisen vuoden 31 päivänä joulukuuta, edellyttäen, että tilinpitäjä saa maksumääräykset viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 31 päivänä tammikuuta;

b) yhteistyössä hallinnoitavat menot kirjataan maataloustukirahastoa lukuun ottamatta kirjanpidossa varainhoitovuoden tileille niiden maksujen perusteella, jotka komissio on suorittanut jäsenvaltioille viimeistään kyseisen vuoden 31 päivänä joulukuuta, mukaan lukien viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 31 päivänä tammikuuta 30 ja 31 artiklan mukaisesti kirjatut menot.

11 artikla

Määrärahojen sitominen

1. Talousarvioon otetut määrärahat voidaan sitoa talousarvion lopullisen hyväksymisen jälkeen 1 päivästä tammikuuta alkaen.

2. Seuraavista menoista voidaan kunkin vuoden 15 päivästä lokakuuta alkaen tehdä seuraavan varainhoitovuoden määrärahoja koskevia ennakkositoumuksia:

a) juoksevat hallintomenot edellyttäen, että tällaiset menot on otettu edelliseen asianmukaisesti hyväksyttyyn talousarvioon ja että ne ovat enintään neljäsosa vastaavista Euroopan parlamentin ja neuvoston kuluvaksi varainhoitovuodeksi juoksevia hallintomenoja varten hyväksymistä kokonaismäärärahoista;

b) maataloustukirahaston juoksevat hallinnointimenot edellyttäen, että kyseisten menojen peruste vahvistetaan voimassa olevassa perussäädöksessä ja että ne ovat enintään kolme neljäsosaa vastaavista Euroopan parlamentin ja neuvoston kuluvaksi varainhoitovuodeksi maataloustukirahaston juoksevia hallinnointimenoja varten hyväksymistä kokonaismäärärahoista.

12 artikla

Määrärahojen peruuttaminen ja siirtäminen varainhoitovuodelta toiselle

1. Määrärahat, joita ei ole käytetty sen varainhoitovuoden aikana, jota varten ne on otettu talousarvioon, peruutetaan, ellei niitä siirretä seuraavalle varainhoitovuodelle 2–8 kohdan mukaisesti.

2. Seuraavat määrärahat voidaan 3 kohdan mukaisesti tehdyllä päätöksellä siirtää mutta ainoastaan seuraavalle varainhoitovuodelle:

a) maksusitoumusmäärärahat tai jaksottamattomat määrärahat, joiden osalta useimmat sitoumusten edellyttämät alustavat muodollisuudet on saatu päätökseen viimeistään varainhoitovuoden 31 päivänä joulukuuta. Tällaiset määrärahat voidaan sitoa seuraavan varainhoitovuoden maaliskuun 31 päivään saakka lukuun ottamatta kiinteistöhankkeisiin liittyviä jaksottamattomia määrärahoja, jotka voidaan sitoa seuraavan varainhoitovuoden joulukuun 31 päivään saakka;

b) määrärahat, jotka osoittautuvat tarpeellisiksi lainsäätäjän annettua perussäädöksen varainhoitovuoden viimeisellä neljänneksellä ilman, että komissio on voinut ennen kyseisen vuoden joulukuun 31 päivää sitoa talousarviossa tähän tarkoitukseen osoitettuja määrärahoja. Tällaiset määrärahat voidaan sitoa seuraavan varainhoitovuoden joulukuun 31 päivään saakka;

c) maksumäärärahat, jotka tarvitaan voimassa olevien maksusitoumusten kattamiseen tai jotka liittyvät varainhoitovuodelta toiselle siirrettyihin maksusitoumusmäärärahoihin, jos asianomaisiin budjettikohtiin seuraavaksi varainhoitovuodeksi osoitetut maksumäärärahat eivät riitä.

d) jaksottamattomat määrärahat, jotka liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ([1]) 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimiin.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdan osalta asianomainen unionin toimielin käyttää ensisijaisesti kuluvalle varainhoitovuodelle vahvistettuja määrärahoja ja vasta näiden loputtua siirrettyjä määrärahoja.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettujen jaksottamattomien määrärahojen siirron määrä ei saa olla enempää kuin 2 prosenttia Euroopan parlamentin ja neuvoston hyväksymistä alkuperäisistä määrärahoista, eikä se saa ylittää asetuksen (EU) N:o 1306/2013 26 artiklan mukaisesti sovellettavan, edellisen varainhoitovuoden aikana suoriin tukiin tehdyn mukautuksen määrää. Siirretyt määrärahat palautetaan sellaisiin budjettikohtiin, jotka koskevat asetuksen (EU) N:o 1306/2013 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja toimia.

3. Asianomainen unionin toimielin tekee päätöksensä 2 kohdassa tarkoitetuista määrärahasiirroista viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 15 päivänä helmikuuta. Se ilmoittaa kyseisenä vuonna viimeistään 15 päivänä maaliskuuta Euroopan parlamentille ja neuvostolle päätöksestään siirtää määrärahoja varainhoitovuodelta toiselle. Lisäksi se esittää kunkin budjettikohdan osalta, miten 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa esitettyjä perusteita on sovellettu kuhunkin määrärahojen siirtoon.

4. Määrärahoista siirretään varainhoitovuodelta toiselle ilman eri toimenpiteitä

a) hätäapuvarauksen ja Euroopan unionin solidaarisuusrahaston maksusitoumusmäärärahat. Tällaiset määrärahat voidaan siirtää ainoastaan seuraavalle varainhoitovuodelle ja ne voidaan sitoa kyseisen vuoden 31 päivään joulukuuta saakka;

b) määrärahat, jotka vastaavat sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja. Tällaiset määrärahat voidaan siirtää yksinomaan seuraavalle varainhoitovuodelle, ja ne voidaan sitoa kyseisen vuoden joulukuun 31 päivään saakka lukuun ottamatta vuokratuloista sekä rakennusten ja maan myynnistä peräisin olevia sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja, joita voidaan siirtää seuraavalle varainhoitovuodelle, kunnes ne on käytetty kokonaan. Asetuksessa (EU) N:o 1303/2013 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 514/2014 ([2]) tarkoitetut ennakkomaksujen palautuksista saadut 31 päivänä joulukuuta käytettävissä olevat maksusitoumusmäärärahat voidaan siirtää ohjelman päättymiseen asti ja tarvittaessa käyttää sillä edellytyksellä, että muita maksusitoumusmäärärahoja ei enää ole käytettävissä;

c) määrärahat, jotka vastaavat ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja. Tällaiset määrärahat on käytettävä kokonaan siihen mennessä kun ohjelmaan tai toimeen, johon ne on sidottu, liittyvät toimenpiteet on toteutettu, tai ne voidaan siirtää varainhoitovuodelta toiselle ja käyttää ohjelmaa tai toimea jatkavaan ohjelmaan tai toimeen. Tämä ei koske 21 artiklan 2 kohdan g alakohdan iii alakohdassa tarkoitettuja tuloja, joista saatavat määrärahat peruuntuvat, ellei niitä ole sidottu viiden vuoden kuluessa;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 514/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahastoon sekä poliisiyhteistyön, rikollisuuden ehkäisemisen ja torjumisen sekä kriisinhallinnan rahoitusvälineeseen sovellettavista yleisistä säännöksistä (EUVL L 150, 20.5.2014, s. 112).

d) maataloustukirahastoon liittyvät maksumäärärahat, jotka johtuvat asetuksen (EU) N:o 1306/2013 41 artiklan mukaisista maksujen keskeytyksistä.

5. Tämän artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja, jotka saadaan 21 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti Euroopan vapaakauppaliiton, jäljempänä 'EFTA', jäsenvaltioiden osallistumisesta eräisiin unionin ohjelmiin, on käsiteltävä Euroopan talousalueesta tehtyyn sopimukseen, jäljempänä 'ETA-sopimus', liitetyn pöytäkirjan N:o 32 mukaisesti.

6. Asianomainen unionin toimielin toimittaa 3 kohdassa säädetyn ilmoituksen lisäksi tietoja Euroopan parlamentille ja neuvostolle määrärahoista, jotka on siirretty varainhoitovuodelta toiselle ilman eri toimenpiteitä, mukaan lukien asianomaiset määrät ja se tämän artiklan säännös, jonka nojalla määrärahat siirrettiin varainhoitovuodelta toiselle.

7. Jaksottamattomat määrärahat, joista on tehty oikeudellinen sitoumus varainhoitovuoden lopussa, on maksettava seuraavan varainhoitovuoden loppuun mennessä.

8. Varaukseen otettuja tai henkilöstömenoihin liittyviä määrärahoja ei saa siirtää varainhoitovuodelta toiselle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista. Tätä artiklaa sovellettaessa henkilöstömenoihin katsotaan sisältyvän henkilöstösääntöjen piiriin kuuluvien unionin toimielinten jäsenten ja henkilöstön palkat ja korvaukset.

13 artikla

Määrärahojen peruuttamista ja varainhoitovuodelta toiselle siirtämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt

1. Maksusitoumusmäärärahat ja 12 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut jaksottamattomat määrärahat voidaan siirtää seuraavalle varainhoitovuodelle ainoastaan silloin, kun sitoumuksia ei ole voitu tehdä ennen varainhoitovuoden 31 päivää joulukuuta syistä, joihin tulojen ja menojen hyväksyjä ei ole voinut vaikuttaa, ja kun alustavat muodollisuudet ovat edenneet jo niin pitkälle, että sitoumus katsotaan voitavan tehdä viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 31 päivänä maaliskuuta tai kiinteistöhankkeiden osalta viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 31 päivänä joulukuuta.

2. Edellä 12 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut alustavat muodollisuudet, jotka olisi saatava päätökseen varainhoitovuoden 31 päivään joulukuuta mennessä, jotta määrärahat voidaan siirtää seuraavalle varainhoitovuodelle, ovat erityisesti seuraavat:

a) jäljempänä 112 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuista yksittäisistä talousarviositoumuksista mahdollisten toimeksisaajien, tuensaajien, palkinnonsaajien tai valtuuksien saajien lopullinen valinta;

b) jäljempänä 112 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuista talousarvioon tehtävistä kokonaissitoumuksista rahoituspäätös tai loppuun saatettu kunkin unionin toimielimen sisäinen lausuntokierros, jonka päämääränä on saada rahoituspäätös hyväksyttyä.

3. Määrärahat, jotka on siirretty seuraavalle varainhoitovuodelle 12 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti ja joita ei ole sidottu viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 31 päivänä maaliskuuta tai, jos määrärahat liittyvät kiinteistöhankkeisiin, viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 31 päivänä joulukuuta, peruuntuvat ilman eri toimenpiteitä.

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tiedot ensimmäisen alakohdan mukaisesti peruuntuneista määrärahoista kuukauden kuluessa peruuntumisesta.

14 artikla

Sitoumusten vapauttaminen

1. Jos talousarviositoumuksia vapautetaan minä tahansa niiden tekovuotta seuraavana varainhoitovuonna sen vuoksi, että toimia, joihin sitoumukset oli osoitettu, ei ole toteutettu joko kokonaisuudessaan tai osittain, tällaisia vapautettuja sitoumuksia vastaavat määrärahat on peruutettava, ellei asetuksissa (EU) N:o 1303/2013 ja (EU) N:o 514/2014 toisin säädetä ja tämän asetuksen 15 artiklan soveltamista rajoittamatta.

2. Asetuksissa (EU) N:o 1303/2013 ja (EU) N:o 514/2014 tarkoitetut maksusitoumusmäärärahat vapautetaan ilman eri toimenpiteitä kyseisten asetusten mukaisesti.

3. Tätä artiklaa ei sovelleta 21 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin ulkoisiin käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin.

15 artikla

Vapautettuja sitoumuksia vastaavien määrärahojen ottaminen uudelleen käyttöön

1. Asetuksissa (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 223/2014 ja (EU) N:o 514/2014 tarkoitetut vapautettuja sitoumuksia vastaavat määrärahat voidaan ottaa uudelleen käyttöön, jos asiaan liittyy yksin komission tekemä ilmeinen virhe.

Sitä varten komissio tarkastelee edellisen varainhoitovuoden aikana vapautettuja sitoumuksia ja päättää tarpeiden perusteella viimeistään kuluvan varainhoitovuoden helmikuun 15 päivänä, tarvitseeko niitä vastaavat määrärahat ottaa uudelleen käyttöön.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tapauksen lisäksi vapautettuja sitoumuksia vastaavat määrärahat otetaan uudelleen käyttöön, jos

a) sitoumukset on vapautettu asetuksen (EU) N:o 1303/2013 20 artiklassa käyttöön otetun suoritusvarauksen toteuttamiseen liittyvien järjestelyjen mukaisesta ohjelmasta;

b) sitoumukset on vapautettu pienille ja keskisuurille yrityksille, jäljempänä 'pk-yritykset', tarkoitettua erityisrahoitusvälinettä koskevasta ohjelmasta sen jälkeen, kun jäsenvaltion osallistuminen rahoitusvälineeseen päättyy asetuksen (EU) N:o 1303/2013 39 artiklan 2 kohdan seitsemännessä alakohdassa tarkoitetulla tavalla.

3. Osittain tai kokonaan toteutumatta jääneisiin tutkimushankkeisiin osoitetuista maksusitoumusmäärärahoista osuus, joka vastaa hankkeiden toteutumatta jäämisen vuoksi vapautettujen sitoumusten määrää, voidaan myös ottaa talousarviomenettelyssä uudelleen käyttöön hyödyttämään sitä tutkimusohjelmaa, johon hankkeet kuuluvat, tai sitä seuraavaa ohjelmaa.

16 artikla

Säännöt, joita sovelletaan, jos talousarvio hyväksytään myöhässä

1. Jos talousarviota ei ole varainhoitovuoden alkaessa lopullisesti hyväksytty, sovelletaan SEUT 315 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua menettelyä (väliaikaisten kahdestoistaosien järjestelmä). Maksusitoumuksia voidaan tehdä ja maksuja suorittaa tämän artiklan 2 kohdassa säädetyissä rajoissa.

2. Maksusitoumuksia voidaan tehdä luku luvulta enintään neljäsosalla kaikista talousarvion asianomaiseen lukuun edelliseksi varainhoitovuodeksi hyväksytyistä määrärahoista lisättynä yhdellä kahdestoistaosalla kutakin kulunutta kuukautta kohti.

Talousarvioesityksessä varattuja määrärahoja ei saa ylittää.

Maksuja voidaan suorittaa kuukausittain luku luvulta enintään kahdestoistaosalla talousarvion asianomaiseen lukuun edelliseksi varainhoitovuodeksi hyväksytyistä määrärahoista. Tämä määrä saa kuitenkin olla enintään yksi kahdestoistaosa talousarvioesityksessä vastaavaan lukuun otetuista määrärahoista.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuilla talousarvion asianomaiseen lukuun edelliseksi varainhoitovuodeksi hyväksytyillä määrärahoilla tarkoitetaan määrärahoja, jotka on otettu talousarvioon, myös lisätalousarvioilla, ja joita on tarkistettu tuon varainhoitovuoden aikana tehtyjen määrärahasiirtojen määrällä.

4. Jos unionin toiminnan jatkuvuus ja hallinnon tarpeet sitä vaativat, neuvosto voi määräenemmistöllä komission ehdotuksesta antaa luvan käyttää yhden väliaikaisen kahdestoistaosan ylittäviä menoja niiden lisäksi, jotka ovat käytettävissä ilman eri toimenpiteitä 1 ja 2 kohdan mukaisesti, toisaalta maksusitoumusten tekemiseen ja toisaalta suoritettaviin maksuihin, ei kuitenkaan enempää kuin yhteensä neljä väliaikaista kahdestoistaosaa, lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja tapauksia. Neuvosto ilmoittaa päätöksestään välittömästi Euroopan parlamentille.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu päätös tulee voimaan 30 päivää hyväksymisensä jälkeen, ellei Euroopan parlamentti

a) tee kaikkien jäsentensä enemmistöllä ennen 30 päivän määräajan päättymistä päätöstä pienentää näitä menoja, jolloin komissio antaa uuden ehdotuksen;

b) ilmoita neuvostolle ja komissiolle, että se ei halua pienentää näitä menoja, jolloin päätös tulee voimaan ennen 30 päivän määräajan päättymistä.

Täydentävät kahdestoistaosat hyväksytään kokonaisina, eikä niitä voida jakaa osiin.

5. Jos jossain luvussa neljän väliaikaisen kahdestoistaosan hyväksyminen 4 kohdan mukaisesti ei riitä kattamaan menoja, jotka ovat tarpeen unionin toiminnan jatkuvuuden turvaamiseksi kyseisen luvun kattamalla alalla, voidaan poikkeuksellisesti hyväksyä edellisen varainhoitovuoden talousarvion vastaavaan lukuun otettujen määrärahojen määrän ylitys. Euroopan parlamentti ja neuvosto tekevät päätöksen 4 kohdassa säädettyjen menettelyjen mukaisesti. Tällöin ei kuitenkaan saa missään tapauksessa ylittää edellisen varainhoitovuoden talousarviossa käyttöön annettujen tai talousarvioesityksessä ehdotettujen määrärahojen kokonaismäärää.

3 LUKU

Tasapainoperiaate

17 artikla

Määritelmä ja soveltamisala

1. Tulojen ja maksumäärärahojen on oltava tasapainossa.

2. Unioni sekä 70 ja 71 artiklassa tarkoitetut unionin elimet eivät saa ottaa lainaa talousarvion puitteissa.

18 artikla

Varainhoitovuoden yli- tai alijäämä

1. Varainhoitovuoden ylijäämä otetaan seuraavan varainhoitovuoden talousarvioon tulona ja alijäämä maksumäärärahana.

2. Arviot tuloista tai tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista maksumäärärahoista otetaan talousarvioon talousarviomenettelyssä, ja niitä voidaan tarkistaa tämän asetuksen 42 artiklan mukaisella oikaisukirjelmällä. Arviot laaditaan neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 608/2014 ([1]) 1 artiklan mukaisesti.

3. Varainhoitovuoden alustavan tilinpäätöksen jälkeen mainitun tilinpäätöksen poikkeamat arvioista otetaan seuraavan varainhoitovuoden talousarvioon ainoastaan niitä koskevassa lisätalousarviossa. Tässä tapauksessa komissio esittää yhtä aikaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen lisätalousarvioksi 15 päivän kuluessa siitä päivästä, jona alustava tilinpäätös esitettiin.

4 LUKU

Laskentayksikön periaate

19 artikla

Euron käyttö

1. Monivuotinen rahoituskehys ja talousarvio laaditaan ja toteutetaan ja tilinpäätös esitetään euroina. Jäljempänä 77 artiklassa tarkoitettuja kassavaroja varten tilinpitäjällä, ennakkotilien osalta ennakoiden hoitajalla ja komission ja ulkosuhdehallinnon hallintotarpeiden osalta toimivaltaisella tulojen ja menojen hyväksyjällä on kuitenkin valtuudet suorittaa maksutapahtumia muissa valuutoissa.

2. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä muuntaa euron muiksi valuutoiksi *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa julkaistavan sen päivän euron päivittäisen kurssin perusteella, jona tulojen ja menojen hyväksymisestä vastaava yksikkö tekee maksu- tai perintämääräyksen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta alakohtaisissa säännöissä tai sopimuksissa, avustussopimuksissa, rahoitusosuussopimuksissa tai rahoitussopimuksissa vahvistettuja erityissäännöksiä tai -määräyksiä.

Jos euron päivittäistä kurssia ei ole julkaistu, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä käyttää 3 kohdassa tarkoitettua kurssia.

3. Euro muunnetaan muiksi valuutoiksi 82, 83 ja 84 artiklassa säädetyn kirjanpidon tarpeita varten euron kuukausittaisen laskennallisen kurssin avulla. Laskennallisen kurssin vahvistaa komission tilinpitäjä käyttämällä luotettaviksi katsottuja tietolähteitä, ja kurssi määräytyy vahvistamiskuukautta edeltävän kuukauden toiseksi viimeisen arkipäivän valuuttakurssin perusteella.

4. Valuuttojen muuntaminen on toteutettava siten, ettei sillä ole merkittävää vaikutusta unionin yhteisrahoituksen tasoon tai haitallista vaikutusta talousarvioon. Euron ja muiden valuuttojen välinen muuntokurssi voidaan tarvittaessa laskea tietyn ajanjakson päivittäisten valuuttakurssien keskiarvon perusteella.

5 LUKU

Yleiskatteisuusperiaate

20 artikla

Soveltamisala

Tulojen kokonaismäärän on katettava maksumäärärahojen kokonaismäärä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 21 artiklan soveltamista. Tulot ja menot otetaan talousarvioon kokonaisuudessaan vähentämättä niitä toisistaan, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 27 artiklan soveltamista.

([1]) Neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 608/2014, annettu 26 päivänä toukokuuta 2014, Euroopan unionin omien varojen järjestelmää koskevista täytäntöönpanotoimenpiteistä (EUVL L 168, 7.6.2014, s. 29).

21 artikla

Käyttötarkoitukseensa sidotut tulot

1. Ulkoiset ja sisäiset käyttötarkoitukseensa sidotut tulot käytetään tietyn menoerän rahoittamiseen.

2. Ulkoiset käyttötarkoitukseensa sidotut tulot muodostuvat seuraavista:

a) jäsenvaltioiden erityiset lisärahoitusosuudet seuraavanlaisiin toimiin ja ohjelmiin:

   i) eräät tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen lisäohjelmat;

   ii) eräät unionin rahoittamat ulkoisen avun toimet tai ohjelmat, joita komissio hallinnoi;

b) määrärahat, jotka liittyvät Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen voimassaolon päättymisen taloudellisista seurauksista ja hiili- ja terästutkimusrahastosta annetulla, SEU-sopimukseen ja SEUT-sopimukseen liitetyllä pöytäkirjalla N:o 37 perustetun hiili- ja terästutkimusrahaston tuottamiin tuloihin;

c) neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1467/97 ([1]) tarkoitetuista talletuksista ja sakoista kertyvät korot;

d) määrättyyn käyttötarkoitukseen osoitetut tulot, kuten rahastoista saatavat tulot, avustukset, lahjat ja testamenttilahjoitukset, mukaan lukien kunkin unionin toimielimen omat käyttötarkoitukseensa sidotut tulot;

e) kolmansien maiden tai muiden kuin SEUT-sopimuksen tai Euratomin perustamissopimuksen mukaisesti perustettujen elinten unionin toimintaan liittyvät rahoitusosuudet;

f) jäljempänä 3 kohdassa tarkoitetut sisäiset käyttötarkoitukseensa sidotut tulot siltä osin kuin ne liittyvät tässä kohdassa tarkoitettuihin ulkoisiin käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin;

g) Yhteisen tutkimuskeskuksen (JRC) toteuttamasta kilpailuluonteisesta toiminnasta saatava tulot, joita voivat olla seuraavat:

   i) avustus- ja hankintamenettelyt, joihin JRC osallistuu;

   ii) JRC:n toiminta kolmansien lukuun;

   iii) toiminta, joka toteutetaan 59 artiklan mukaisesti muiden unionin toimielinten tai muiden komission yksiköiden kanssa teknis-tieteellisten palvelujen tarjoamisesta tehdyn hallinnollisen sopimuksen nojalla.

3. Sisäiset käyttötarkoitukseensa sidotut tulot muodostuvat seuraavista:

a) tulot, jotka ovat peräisin kolmansilta osapuolilta näille tilauksesta toimitetuista tarvikkeista, suoritetuista palveluista ja tehdyistä urakoista;

b) tulot, jotka saadaan aiheettomasti maksettujen määrien palauttamisesta 101 artiklan mukaisesti;

c) tulot unionin toimielimen muille yksiköille tai muille unionin toimielimille tai elimille toimitetuista tarvikkeista, suoritetuista palveluista ja tehdyistä urakoista, mukaan lukien muiden unionin toimielinten tai elinten lukuun maksetut ja näiden korvaamat virkamatkakulut;

d) vakuutuskorvauksista saadut määrät;

e) vuokratulot sekä tulot rakennusten ja maan myynnistä;

f) palautukset rahoitusvälineisiin tai talousarviotakuisiin 209 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;

g) verojen palautuksesta saatavat tulot 27 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti.

4. Käyttötarkoitukseensa sidotut tulot siirretään seuraavalle varainhoitovuodelle 12 artiklan 4 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti, ja niitä koskevat määrärahasiirrot tehdään 32 artiklan säännösten mukaisesti.

5. Perussäädöksessä voidaan säätää, että tulot sidotaan tiettyihin menoihin. Tällaiset tulot ovat sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja, jollei perussäädöksessä toisin säädetä.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1467/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6).

6. Talousarviossa on ulkoisia ja sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja varten erityisiä budjettikohtia, joissa ilmoitetaan mahdollisuuksien mukaan myös tulojen määrä.

22 artikla

Käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen esittäminen talousarviossa ja niitä vastaavien määrärahojen ottaminen talousarvioon

1. Rajoittamatta tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ja 24 artiklan soveltamista, käyttötarkoitukseensa sidotut tulot esitetään talousarviossa seuraavasti:

a) kunkin unionin toimielimen pääluokkaa koskevassa tulotaulukossa on budjettikohta kyseisiä tuloja varten;

b) menotaulukon selvitysosissa ja yleisissä huomautuksissa mainitaan budjettikohdat, joihin voidaan ottaa käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja vastaavat määrärahat.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa budjettikohta varustetaan merkinnällä ”pro memoria”, ja arvio tuloista mainitaan budjettikohdan selvitysosassa.

2. Käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja vastaavat määrärahat saadaan käyttöön ilman eri toimenpiteitä sekä maksusitoumusmäärärahoina että maksumäärärahoina sen jälkeen kun unionin toimielin on vastaanottanut tulon, lukuun ottamatta seuraavia tapauksia:

a) jäsenvaltioiden rahoitusosuuksien osalta tapauksessa, josta säädetään 21 artiklan 2 kohdan a alakohdassa, kun rahoitusosuuden määrä on ilmaistu rahoitusosuussopimuksessa euroina, maksusitoumusmäärärahat voidaan asettaa käyttöön silloin, kun jäsenvaltio allekirjoittaa rahoitusosuussopimuksen;

b) tapauksessa, josta säädetään 21 artiklan 2 kohdan b alakohdassa ja 21 artiklan 2 kohdan g alakohdan i ja iii alakohdassa, maksusitoumusmäärärahat ovat käytettävissä heti, kun saamisen määrä on arvioitu;

c) tapauksessa, josta säädetään 21 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, näitä tulotaulukkoon otettuja rahamääriä koskevat maksusitoumusmäärärahat ja maksumäärärahat otetaan samanaikaisesti tiettyyn menotaulukon budjettikohtaan.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetut määrärahat käytetään 20 artiklan mukaisesti.

3. Edellä 21 artiklan 2 kohdan b ja g alakohdassa tarkoitettuja saamisia koskevat arviot toimitetaan tilinpitäjälle kirjattaviksi.

23 artikla

Jäsenvaltioiden rahoitusosuudet tutkimusohjelmiin

1. Tiettyjä tutkimustoimintaa täydentäviä ohjelmia koskevista jäsenvaltioiden rahoitusosuuksista, joista säädetään asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 5 artiklassa, maksetaan:

a) seitsemän kahdestoistaosaa talousarvioon otetusta summasta viimeistään kuluvan varainhoitovuoden 31 päivänä tammikuuta;

b) loput viisi kahdestoistaosaa viimeistään kuluvan varainhoitovuoden 15 päivänä heinäkuuta.

2. Jos talousarviota ei ole lopullisesti hyväksytty ennen varainhoitovuoden alkua, 1 kohdassa säädetyt rahoitusosuudet määräytyvät edellisen varainhoitovuoden talousarvioon otettujen määrien perusteella.

3. Kaikki rahoitusosuudet tai lisämaksut, jotka jäsenvaltioiden on maksettava talousarvioon, on tuloutettava komission tilille tai tileille 30 kalenteripäivän kuluessa maksuvaatimuksen esittämisestä.

4. Maksusuoritukset kirjataan asetuksessa (EU, Euratom) N:o 609/2014 säädetylle tilille, ja niitä koskevat mainitussa asetuksessa säädetyt edellytykset.

24 artikla

Käyttötarkoitukseensa sidotut tulot, jotka saadaan EFTA-valtioiden osallistumisesta tiettyihin unionin ohjelmiin

1. EFTA-valtioiden osallistumisesta tiettyihin unionin ohjelmiin saatavat tulot esitetään talousarviossa seuraavasti:

a) tulotaulukkoon lisätään merkinnällä ”pro memoria” varustettu budjettikohta, johon otetaan kunkin EFTA-valtion rahoitusosuuden kokonaismäärä varainhoitovuotena;

b) menotaulukkoon laaditaan liite, joka on olennainen osa talousarviota ja johon merkitään kaikkia niitä unionin toimintoja koskevat budjettikohdat, joihin EFTA-valtiot osallistuvat, ja jossa on tiedot kunkin EFTA-valtion rahoitusosuuden arvioidusta määrästä.

2. Maksusitoumus- ja maksumäärärahat, jotka vastaavat EFTA-valtioiden vuotuisia rahoitusosuuksia, sellaisina kuin Euroopan talousalueen sekakomitea on ne vahvistanut komissiolle ETA-sopimukseen liitetyssä pöytäkirjassa N:o 32 olevan 1 artiklan 5 kohdan mukaisesti, otetaan ETA-sopimuksen 82 artiklan mukaisesti talousarvioon kokonaisuudessaan heti varainhoitovuoden alussa.

3. EFTA-valtioiden rahoitusosuuksista peräisin olevien tulojen käyttöä seurataan erikseen.

25 artikla

Lahjoitukset

1. Unionin toimielimet voivat ottaa vastaan erilaisia unionin hyväksi tarkoitettuja lahjoituksia, kuten rahastoista saatavia tuloja, avustuksia, lahjoja sekä testamenttilahjoituksia.

2. Vähintään 50 000 euron suuruinen lahjoitus, josta voi aiheutua kuluja, mukaan lukien jatkotoimiin liittyvät kulut, joiden arvo on enemmän kuin 10 prosenttia lahjoituksen arvosta, voidaan vastaanottaa vain Euroopan parlamentin ja neuvoston luvalla. Euroopan parlamentti ja neuvosto antavat lupaa koskevan lausuntonsa kahden kuukauden kuluessa asianomaisten unionin toimielinten pyynnön vastaanottamisesta. Jos lahjoitusta ei vastusteta tässä määräajassa, asianomaiset unionin toimielimet päättävät lopullisesti lahjoituksen vastaanottamisesta. Asianomaiset unionin toimielimet antavat Euroopan parlamentille ja neuvostolle esittämässään pyynnössä selvityksen unionille annettujen lahjoitusten vastaanottamiseen liittyvistä rahoituskuluista.

26 artikla

Yritysten harjoittama sponsorointi

1. 'Yritysten harjoittamalla sponsoroinnilla' tarkoitetaan sopimusta, jonka kautta oikeushenkilö tukee luontoissuorituksin tapahtumaa tai toimea mainostarkoituksessa tai toteuttaakseen yrityksen yhteiskuntavastuuta.

2. Unionin toimielimet ja elimet voivat verkkosivustoillaan julkaistavien erityisten sisäisten sääntöjen perusteella poikkeuksellisesti hyväksyä yritysten harjoittaman sponsoroinnin edellyttäen, että

a) yritysten harjoittaman sponsoroinnin hyväksymismenettelyn kaikissa vaiheissa noudatetaan asianmukaisesti syrjimättömyyden, suhteellisuuden, tasapuolisen kohtelun ja avoimuuden periaatteita;

b) sponsorointi antaa osaltaan myönteisen kuvan unionista ja liittyy suoraan tapahtuman tai toimen keskeiseen tavoitteeseen;

c) sponsorointi ei aiheuta eturistiriitoja eikä liity pelkästään sosiaalisiin tilaisuuksiin;

d) tapahtumaa tai toimea ei rahoiteta yksinomaan yritysten harjoittamalla sponsoroinnilla;

e) yritysten harjoittaman sponsoroinnin vastineeksi suoritettava palvelu rajoittuu sponsorin tavaramerkin tai nimen julkiseen näkyvyyteen;

f) sponsori ei ole sponsorointimenettelyn aikana jossakin 136 artiklan 1 kohdassa ja 141 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tilanteista eikä sitä ole rekisteröity poissuljetuksi 142 artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa tietokannassa.

3. Jos yritysten harjoittaman sponsoroinnin arvo on enemmän kuin 5 000 euroa, sponsori on merkittävä julkisessa rekisterissä olevaan luetteloon, josta ilmenee sponsoroidun tapahtuman tai toimen laatu.

27 artikla

Vähennyksiä ja valuuttakurssimukautuksia koskevat säännöt

1. Maksupyynnöistä voidaan tehdä seuraavat vähennykset, minkä jälkeen ne hyväksytään nettomääräisinä:

a) sopimusten osapuolille tai avustuksen saajille määrätyt seuraamukset;

b) yksittäisistä laskuista ja kustannusselvityksistä myönnetyt alennukset, hyvitykset ja vähennykset;

c) ennakkomaksuista kertyneet korot;

d) aiheettomasti maksettujen rahamäärien oikaisut.

Ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetut oikaisut voidaan tehdä suorina vähennyksinä samalle saajalle suoritettavista uusista väli- tai loppumaksuista, jotka katetaan samasta luvusta, samalta momentilta ja samana varainhoitovuonna kuin liiallisena maksettu määrä.

Ensimmäisen alakohdan c ja d alakohdassa tarkoitettuihin vähennyksiin sovelletaan unionin kirjanpitosääntöjä.

2. Talousarvioon otetaan verottomana niiden unionille toimitettujen tuotteiden tai suoritettujen palvelujen hinta, joihin sisältyvät verot jäsenvaltiot palauttavat unionille SEU-sopimukseen ja SEUT-sopimukseen liitetyn Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan N:o 7 mukaisesti.

3. Niiden unionille toimitettujen tuotteiden tai suoritettujen palvelujen hinta, joihin sisältyvät verot kolmannet maat palauttavat unionille asiaan sovellettavien sopimusten perusteella, voidaan ottaa talousarvioon

a) verottomana;

b) verollisena.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa verojen palautukset katsotaan sisäisiksi käyttötarkoitukseensa sidotuiksi tuloiksi.

4. Talousarvion toteutuksen aikana kirjatut valuuttakurssierot voidaan oikaista. Lopputulos sisällytetään varainhoitovuoden yli- tai alijäämään.

6 LUKU

Erittelyperiaate

28 artikla

Yleiset säännökset

1. Määrärahat osoitetaan käyttötarkoitukseensa ja eritellään osastoittain ja luvuittain. Luvut jaetaan momentteihin ja alamomentteihin.

2. Komissio ja muut unionin toimielimet voivat siirtää määrärahoja talousarvion sisällä edellyttäen, että 29–32 artiklassa säädetyt erityiset edellytykset täyttyvät.

Määrärahoja voidaan siirtää ainoastaan budjettikohtiin, joihin on talousarviossa vahvistettu määräraha tai jotka on varustettu merkinnällä ”pro memoria”.

Jäljempänä 29, 30 ja 31 artiklassa tarkoitetut rajoitukset lasketaan talousarvioon ja lisätalousarvioihin otettujen määrärahojen perusteella, kun määrärahasiirtopyyntö esitetään.

Jäljempänä 29, 30 ja 31 artiklassa tarkoitettujen rajoitusten laskennassa otetaan huomioon kaikki määrärahasiirrot, joilla on määrä siirtää määrärahoja siitä budjettikohdasta tai siihen budjettikohtaan, josta määrärahat siirretään, sekä kyseistä budjettikohtaa koskevat aiemmat määrärahasiirrot. Huomioon ei oteta sellaisia määrärahasiirtoja vastaavaa määrää, jotka komissio tai mikä tahansa muu unionin toimielin tekee itse ilman Euroopan parlamentin ja neuvoston eri päätöstä.

Määrärahasiirtoesityksiin ja kaikkiin tietoihin, jotka Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan 29, 30 ja 31 artiklan mukaisesti tehdyistä määrärahasiirroista, on liitettävä mukaan tarkoituksenmukaiset ja yksityiskohtaiset asiakirjatodisteet, joista käyvät ilmi viimeisimmät saatavilla olevat tiedot määrärahojen toteutumisesta sekä arviot tarpeista varainhoitovuoden loppuun saakka; nämä tiedot ja arviot on annettava sekä budjettikohdista, joihin määrärahoja siirretään, että budjettikohdista, joista määrärahoja otetaan.

29 artikla

Muiden unionin toimielinten kuin komission määrärahasiirrot

1. Muut unionin toimielimet kuin komissio voivat siirtää määrärahoja omassa pääluokassaan

a) osastosta toiseen enintään 10 prosenttia siihen budjettikohtaan osoitetuista kyseisen varainhoitovuoden määrärahoista, josta määrärahat siirretään;

b) luvusta toiseen rajoituksitta.

2. Kolme viikkoa ennen 1 kohdassa tarkoitettua määrärahasiirtoa unionin toimielin ilmoittaa asiaa koskevasta aikeestaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan soveltamista. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto esittää tämän määräajan kuluessa asianmukaisesti perusteltuja vastalauseita, sovelletaan 31 artiklan mukaista menettelyä.

3. Muut unionin toimielimet kuin komissio voivat ehdottaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle omassa pääluokassaan osastosta toiseen tehtäviä määrärahasiirtoja, joiden määrä ylittää tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun rajan. Näihin siirtoihin sovelletaan 31 artiklassa säädettyä menettelyä.

4. Muut unionin toimielimet kuin komissio voivat tehdä määrärahasiirtoja omassa pääluokassaan momentilta toiselle ilman ennakkoilmoitusta Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

30 artikla

Komission määrärahasiirrot

1. Komissio voi itsenäisesti omassa pääluokassaan

a) siirtää määrärahoja saman luvun sisällä;

b) useisiin osastoihin sisältyvien samanlaisten henkilöstö- ja hallintomenojen osalta siirtää määrärahoja osastosta toiseen enintään 10 prosenttia siihen budjettikohtaan osoitetuista kyseisen varainhoitovuoden määrärahoista, josta määrärahat siirretään, ja enintään 30 prosenttia siihen budjettikohtaan osoitetuista kyseisen varainhoitovuoden määrärahoista, johon määrärahat siirretään;

c) toimintamenojen osalta siirtää määrärahoja saman osaston luvusta toiseen enintään 10 prosenttia siihen budjettikohtaan osoitetuista kyseisen varainhoitovuoden määrärahoista, josta määrärahat siirretään;

d) Yhteisen tutkimuskeskuksen toteuttamien tutkimukseen ja teknologiseen kehittämiseen osoitettujen määrärahojen osalta siirtää suoran tutkimustoiminnan toimintalohkoa koskevassa talousarvion osastossa määrärahoja luvusta toiseen siten, että siirrettävien määrärahojen määrä on enintään 15 prosenttia sen budjettikohdan määrärahoista, josta siirto tehdään;

e) tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen osalta siirtää toimintamäärärahoja osastosta toiseen edellyttäen, että määrärahat käytetään samaan tarkoitukseen;

f) kun on kyse yhteistyössä hallinnoitavien rahastojen toimintamenoista lukuun ottamatta maataloustukirahastoa, siirtää määrärahoja osastosta toiseen edellyttäen, että määrärahat on tarkoitettu saman tavoitteen toteuttamiseen rahaston perustamisasetuksen tarkoittamassa merkityksessä tai kun kyse on teknisestä avusta aiheutuvista menoista;

g) siirtää poikkeustapauksissa määrärahoja talousarviotakuuta koskevasta budjettikohdasta toista talousarviotakuuta koskevaan budjettikohtaan, jos jälkimmäistä varten yhteisessä vararahastossa olevat varat eivät riitä takuun nojalla vaaditun maksun suorittamiseen ja edellyttäen, että siirretty määrä palautetaan myöhemmin 212 artiklan 4 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut menot kattavat kustakin toimintalohkosta 47 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut menoerät.

Jos komissio siirtää tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti maataloustukirahaston määrärahoja joulukuun 31 päivän jälkeen, se tekee päätöksensä viimeistään seuraavan varainhoitovuoden tammikuun 31 päivänä. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle näitä määrärahasiirtoja koskevasta päätöksestään kahden viikon kuluessa sen tekemisestä.

Kolme viikkoa ennen tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja määrärahasiirtoja komissio ilmoittaa aikeistaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto esittää tämän määräajan kuluessa asianmukaisesti perusteltuja vastalauseita, sovelletaan 31 artiklan mukaista menettelyä.

Varainhoitovuoden viimeisten kahden kuukauden aikana komissio voi kuitenkin neljännestä alakohdasta poiketen itsenäisesti siirtää unionin virkamiehiä ja muuta henkilöstöä sekä ulkopuolista henkilöstöä koskevia määrärahoja talousarvion osastosta toiseen yhteensä enintään 5 prosenttia kyseisen varainhoitovuoden määrärahoista. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle näitä määrärahasiirtoja koskevasta päätöksestään kahden viikon kuluessa sen tekemisestä.

2. Komissio voi päättää siirtää omassa talousarvion pääluokassaan määrärahoja osastosta toiseen seuraavissa tapauksissa edellyttäen, että se ilmoittaa päätöksestään Euroopan parlamentille ja neuvostolle välittömästi:

a) kun määrärahoja siirretään tämän asetuksen 49 artiklassa tarkoitetusta osastosta ”alustavat määrärahat” ja kun ainoa ehto varauksen purkamiselle on perussäädöksen hyväksyminen SEUT 294 artiklan nojalla;

b) asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa, kuten silloin kun varainhoitovuoden joulukuun 1 päivän jälkeen tapahtuu jokin kansainvälinen humanitaarinen katastrofi tai kriisi, komissio siirtää tuon vuoden käyttämättä jääneitä talousarviomäärärahoja monivuotisen rahoituskehyksen otsakkeeseen unionin ulkoiselle toiminnalle kuuluvista osastoista osastoihin, jotka koskevat kriisinhallintaan liittyvien ja humanitaaristen avustustoimien toteuttamista.

31 artikla

Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitettavat unionin toimielinten määrärahojen siirtoa koskevat esitykset

1. Kukin unionin toimielin toimittaa määrärahojen siirtoa koskevat esityksensä Euroopan parlamentille ja neuvostolle samanaikaisesti.

2. Komissio voi esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksia maksumäärärahojen siirrosta yhteistyössä hallinnoitaville rahastoille, maataloustukirahastoa lukuun ottamatta, seuraavan varainhoitovuoden tammikuun 10 päivään asti. Maksumäärärahoja voidaan siirtää mistä tahansa budjettikohdasta. Tällaisissa tapauksissa 4 kohdassa tarkoitettu kuuden viikon jakso lyhenee kolmeen viikkoon.

Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät hyväksy määrärahasiirtoa tai hyväksyvät sen ainoastaan osittain, vastaava osa 10 artiklan 5 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista menoista otetaan seuraavan varainhoitovuoden maksumäärärahoihin.

3. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät määrärahasiirroista 4–8 kohdan mukaisesti.

4. Kiireellisiä tapauksia lukuun ottamatta Euroopan parlamentti ja neuvosto, joka tekee ratkaisunsa määräenemmistöllä, käsittelevät kunkin määrärahasiirtoesityksen kuuden viikon kuluessa päivästä, jona ne molemmat ovat vastaanottaneet esityksen. Kiireellisissä tapauksissa Euroopan parlamentti ja neuvosto käsittelevät määrärahasiirtoesitykset kolmen viikon kuluessa siirtoesityksen saannista.

5. Kun komissio aikoo siirtää maataloustukirahaston määrärahoja tämän artiklan mukaisesti, se toimittaa määrärahasiirtoesitykset Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden tammikuun 10 päivänä. Tällaisissa tapauksissa 4 kohdassa tarkoitettu kuuden viikon jakso lyhenee kolmeen viikkoon.

6. Määrärahasiirtoesitys hyväksytään tai katsotaan hyväksytyksi, jos kuuden viikon jakson kuluessa jokin seuraavista toteutuu:

a) Euroopan parlamentti ja neuvosto hyväksyvät sen;

b) joko Euroopan parlamentti tai neuvosto hyväksyy sen ja toinen niistä pidättyy toimimasta;

c) Euroopan parlamentti tai neuvosto eivät kumpikaan tee päätöstä muuttaa tai vastustaa määrärahasiirtoesitystä.

7. Jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto toisin pyydä, 4 kohdassa tarkoitettu kuuden viikon jakso lyhenee kolmeen viikkoon seuraavissa tapauksissa:

a) siirto on vähemmän kuin 10 prosenttia sen budjettikohdan määrärahoista, josta siirto tehdään, ja se on enintään 5 000 000 euroa;

b) siirto koskee vain maksumäärärahoja, ja sen kokonaismäärä on enintään 100 000 000 euroa.

8. Jos joko Euroopan parlamentti tai neuvosto on muuttanut siirrettävää määrää ja toinen niistä on joko hyväksynyt sen tai pidättyy toimimasta tai jos Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat kumpikin muuttaneet siirrettävää määrää, hyväksytyksi katsotaan pienempi näistä kahdesta määrästä, jollei asianomainen unionin toimielin peruuta määrärahasiirtoesitystään.

32 artikla

Määrärahasiirrot, joihin sovelletaan erityissäännöksiä

1. Käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja vastaavat määrärahat voidaan siirtää ainoastaan, jos ne pysyvät sidottuina käyttötarkoitukseensa.

2. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät komission esityksestä määrärahasiirroista, joiden tarkoituksena on mahdollistaa hätäapuvarauksen käyttö.

Tämän kohdan soveltamiseksi noudatetaan 31 artiklan 3 ja 4 kohdassa säädettyä menettelyä. Jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät hyväksy komission esitystä eivätkä pääse yksimielisyyteen hätäapuvarauksen käyttämistä koskevasta yhteisestä kannasta, ne pidättyvät päättämästä kyseisestä esityksestä.

Jos määrärahasiirtoesitys koskee hätäapuvarauksen käyttöönottoa, siihen on liitettävä tarkoituksenmukaiset ja yksityiskohtaiset asiakirjatodisteet, joista käyvät ilmi seuraavat seikat:

a) budjettikohdasta, johon määrärahoja siirretään, esitetään mahdollisimman tuoreet tiedot määrärahojen toteutumisesta ja arvio tarpeista varainhoitovuoden loppuun saakka;

b) selvitys mahdollisuudesta kohdentaa määrärahoja uudelleen.

7 LUKU

Moitteettoman varainhoidon periaate sekä tuloksellisuus

33 artikla

Tuloksellisuus sekä taloudellisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden periaatteet

1. Määrärahat käytetään moitteettoman varainhoidon periaatteen sekä seuraavien periaatteiden mukaisesti:

a) taloudellisuuden periaate, jonka mukaan varat, joita kyseinen unionin toimielin käyttää toimintaansa, on otettava käyttöön oikeaan aikaan ja niiden on oltava määrältään riittävät, laadultaan asianmukaiset ja kustannuksiltaan mahdollisimman edulliset;

b) tehokkuuden periaate, jolla on tarkoitus varmistaa, että käytetyillä varoilla ja toteutetuilla toimilla saavutetaan tavoitteet parhaalla mahdollisella tavalla;

c) vaikuttavuuden periaate, jolla on tarkoitus varmistaa, että asetettujen tavoitteiden saavuttamista toteutetuin toimin mitataan.

2. Moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti määrärahojen käytössä on keskityttävä tuloksellisuuteen, ja tätä varten

a) ohjelmien ja toimien tavoitteet vahvistetaan etukäteen;

b) tavoitteiden saavuttamista seurataan tulosindikaattoreiden avulla;

c) tavoitteiden saavuttamisessa tapahtuneesta edistymisestä ja siihen liittyvistä ongelmista raportoidaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle 41 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohdan sekä 247 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti.

3. Tarvittaessa määritellään 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut täsmälliset mitattavissa ja toteutettavissa olevat, asiaan kuuluvat ja ajallisesti määrätyt tavoitteet sekä merkitykselliset, hyväksytyt, uskottavat, selkeät ja kestävät indikaattorit.

34 artikla

Arvioinnit

1. Ohjelmiin ja toimiin, joista aiheutuu huomattavia menoja, sovelletaan ennakko- ja jälkiarviointia, joiden on oltava oikeassa suhteessa tavoitteisiin ja menoihin.

2. Ohjelmien ja toimien valmistelua tukevien ennakkoarviointien on perustuttava näyttöön kyseeseen tulevien ohjelmien tai toimien tuloksista, ja ennakkoarvioinneissa on määritettävä käsiteltävät kysymykset sekä käsiteltävä niitä sekä analysoitava unionin osallistumisesta saatavaa lisäarvoa, tavoitteita, eri vaihtoehtojen odotettuja vaikutuksia sekä seuranta- ja arviointijärjestelyjä.

Sellaisten merkittävien ohjelmien tai toimien ennakkoarviointi, joilla odotetaan olevan huomattavia taloudellisia, sosiaalisia tai ympäristövaikutuksia, voidaan tehdä vaikutustenarviointina, jolla, sen lisäksi että se täyttää ensimmäisessä alakohdassa esitetyt vaatimukset, analysoidaan toteuttamistapoja koskevia erilaisia vaihtoehtoja.

3. Jälkiarvioinneissa arvioidaan ohjelman tai toimen tuloksellisuutta, kuten sen vaikuttavuutta, tehokkuutta, johdonmukaisuutta, merkityksellisyyttä ja EU:n tason lisäarvoa. Jälkiarviointien on perustuttava seurantajärjestelyjen ja kyseiselle toimelle vahvistettujen indikaattorien tuottamiin tietoihin. Arviointeja on tehtävä vähintään kerran jokaisen monivuotisen rahoituskehyskauden aikana ja mahdollisuuksien mukaan riittävän ajoissa, jotta niistä saatavat havainnot voidaan ottaa huomioon ennakkoarvioinneissa tai vaikutustenarvioinneissa, joilla tuetaan muiden asiaan liittyvien ohjelmien ja toimien valmistelua.

35 artikla

Pakollinen rahoitusselvitys

1. Jokaiseen ehdotukseen tai aloitteeseen, jonka komissio, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkea edustaja, jäljempänä 'korkea edustaja', tai jäsenvaltio esittää lainsäätäjälle ja joka saattaa vaikuttaa talousarvioon, mukaan lukien virkojen ja/tai toimien määrään, on liitettävä rahoitusselvitys, joka osoittaa arvion maksumäärärahojen ja maksusitoumusmäärärahojen määrästä käytettävissä olevien eri rahoitusvaihtoehtojen arvioinnin avulla, ja 34 artiklassa tarkoitettu ennakkoarviointi tai vaikutustenarviointi.

Jokaiseen lainsäätäjälle esitettävään ehdotusta tai aloitetta koskevaan muutokseen, joka saattaa vaikuttaa huomattavasti talousarvioon, mukaan lukien virkojen ja/tai toimien määrään, on liitettävä muutosta ehdottavan unionin toimielimen laatima rahoitusselvitys.

Rahoitusselvityksessä esitetään ne tarvittavat rahoitusta koskevat ja taloudelliset tiedot, joiden perusteella lainsäätäjä voi arvioida, onko kyseiselle unionin toiminnalle tarvetta. Rahoitusselvityksessä on annettava asianmukaisia tietoja siitä, miten ehdotus nivoutuu unionin muihin toimiin, sekä mahdollisista yhteisvaikutuksista.

Monivuotisten toimien rahoitusselvityksiin sisällytetään alustava suunnitelma vuotuisista maksusitoumusmääräraha- ja maksumäärärahatarpeista sekä henkilöstötarpeista ulkopuolinen henkilöstö mukaan luettuna sekä arvio toimien vaikutuksista rahoitukseen keskipitkällä ja mahdollisuuksien mukaan pitkällä aikavälillä.

2. Komissio antaa talousarviomenettelyn yhteydessä tarvittavat tiedot, jotta lainsäätäjälle esitetyn ehdotuksen tai aloitteen käsittelyn edistyessä tapahtunutta määrärahatarpeen kehitystä voidaan vertailla rahoitusselvityksessä annettuihin alustaviin arvioihin.

3. Petosten, sääntöjenvastaisuuksien ja tavoitteiden saavuttamatta jäämisen riskien vähentämiseksi rahoitusselvityksessä annetaan tietoja käyttöön otetusta sisäisen valvonnan järjestelmästä, arvio järjestelmän edellyttämien valvontatoimenpiteiden kustannustehokkuudesta, arvio odotettavissa olevasta virheriskin tasosta sekä tietoja käytössä tai suunnitteilla olevista petostentorjunta- ja suojelutoimenpiteistä.

Tässä arviossa otetaan huomioon virheiden todennäköinen laajuus ja luonne sekä asianomaisen toimintalohkon erityisolosuhteet ja siihen sovellettavat säännöt.

4. Esittäessään tarkistettuja tai uusia määrärahaehdotuksia komissio arvioi valvontajärjestelmien kustannustehokkuuden sekä 3 kohdassa tarkoitetun odotettavissa olevan virheriskin tason.

36 artikla

Talousarvion toteuttamisen sisäinen valvonta

1. Moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti talousarvion toteuttamisessa noudatetaan kulloisenkin toteuttamistavan tarpeisiin soveltuvaa, vaikuttavaa ja tehokasta sisäistä valvontaa asiaa koskevien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti.

2. Talousarvion toteuttamisen yhteydessä sisäistä valvontaa on sovellettava hallinnon kaikilla tasoilla ja se on suunniteltava niin, että sen avulla saadaan kohtuullinen varmuus siitä, että seuraavat tavoitteet saavutetaan:

a) toimien vaikuttavuus, tehokkuus ja taloudellisuus;

b) raportoinnin luotettavuus;

c) varojen ja tietojen turvaaminen;

d) petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ehkäisy, havaitseminen, korjaaminen ja seuranta;

e) tilien perustana olevien toimien laillisuuteen ja sääntöjenmukaisuuteen liittyvien riskien riittävä hallinta ottaen huomioon ohjelmien monivuotisuus ja suoritettavien maksujen luonne.

3. Vaikuttavan sisäisen valvonnan on perustuttava parhaisiin kansainvälisiin käytäntöihin, ja siihen on kuuluttava erityisesti seuraavat seikat:

a) tehtävien eriyttäminen;

b) asianmukainen riskinhallinta- ja valvontastrategia, johon kuuluu saajien tasolla suoritettava valvonta;

c) eturistiriitojen välttäminen;

d) asianmukainen kirjausketju ja tietojärjestelmiin sisältyvien tietojen eheys;

e) vaikuttavuuden ja tehokkuuden seurantamenettelyt;

f) havaittujen sisäiseen valvontaan liittyvien puutteiden ja poikkeusten seurantamenettelyt;

g) sisäisen valvonnan järjestelmän moitteettoman toiminnan säännöllinen arviointi.

4. Tehokkaan sisäisen valvonnan on perustuttava seuraaviin seikkoihin:

a) valvontaketjuun kuuluvien toimijoiden kesken yhteensovitetun asianmukaisen riskinhallinta- ja valvontastrategian toteuttaminen;

b) toteutetun valvonnan tulosten asettaminen kaikkien valvontaketjuun kuuluvien toimijoiden saataville;

c) tarvittaessa toteutuskumppanien antamien johdon vahvistuslausumien ja riippumattomien tarkastuslausuntojen hyödyntäminen edellyttäen, että ne perustuvat laadultaan asianmukaiseen ja hyväksyttävään valvontatyöhön, joka on tehty hyväksyttyjen standardien mukaisesti;

d) korjaavien toimenpiteiden, tarvittaessa myös varoittavien seuraamusten, soveltaminen oikea-aikaisesti;

e) kyseisten toimintapolitiikkojen perustaminen selkeään ja yksiselitteiseen lainsäädäntöön, mukaan lukien sisäistä valvontaa koskevat perussäädökset;

f) moninkertaisen valvonnan välttäminen;

g) valvonnan kustannustehokkuuden parantaminen.

5. Jos virhetaso on toteutusvaiheessa jatkuvasti korkea, komissio selvittää valvontajärjestelmien heikkoudet ja mahdollisten korjaavien toimenpiteiden kustannustehokkuuden sekä toteuttaa tai ehdottaa asianmukaisia toimenpiteitä, joihin kuuluvat muun muassa sovellettavien säännösten yksinkertaistaminen, valvontajärjestelmien tehostaminen ja ohjelman tai sen täytäntöönpanomenettelyjen uudelleensuunnittelu.

8 LUKU

Avoimuusperiaate

37 artikla

Tilinpäätösten ja talousarvioiden julkaiseminen

1. Talousarvion laatimisessa ja toteuttamisessa ja tilinpäätöksen esittämisessä noudatetaan avoimuusperiaatetta.

2. Euroopan parlamentin puhemies huolehtii talousarvion ja lisätalousarvioiden julkaisemisesta lopullisessa muodossaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Talousarviot julkaistaan kolmen kuukauden kuluessa päivästä, jona niiden lopullinen hyväksyminen todetaan.

Ennen kuin talousarvio julkaistaan virallisesti *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, talousarvion lopulliset yksityiskohtaiset numerotiedot julkaistaan komission aloitteesta kaikilla kielillä unionin toimielinten verkkosivustolla mahdollisimman pian talousarvion lopullisen hyväksymisen jälkeen ja viimeistään neljän viikon kuluttua siitä.

Konsolidoitu tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja unionin toimielinten verkkosivustolla.

38 artikla

Varojen saajia koskevien ja muiden tietojen julkaiseminen

1. Komissio asettaa asianmukaisella tavalla ja ajoissa saataville talousarviosta varoja saaneita koskevat tiedot, jos se toteuttaa talousarviota 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä velvoitetta sovelletaan myös muihin unionin toimielimiin niiden toteuttaessa talousarviota 59 artiklan 1 kohdan nojalla.

2. Lukuun ottamatta 3 ja 4 kohdassa tarkoitettuja tapauksia seuraavat tiedot julkaistaan ottaen asianmukaisesti huomioon luottamuksellisuutta ja turvallisuutta koskevat vaatimukset ja erityisesti henkilötietojen suoja:

a) saajan nimi;

b) saajan sijainti, etenkin

i) osoite, jos saaja on oikeushenkilö;

ii) NUTS 2 -tason alue, jos saaja on luonnollinen henkilö;

c) määrä, josta on tehty oikeudellinen sitoumus;

d) toimen luonne ja tarkoitus.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot julkaistaan ainoastaan sellaisten palkintojen, avustusten tai sopimusten osalta, jotka on myönnetty tai tehty kilpailun, avustusten myöntämismenettelyn tai hankintamenettelyn tuloksena, sekä 237 artiklan 2 kohdan mukaisesti valittujen asiantuntijoiden osalta.

3. Edellä 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja ei julkaista seuraavissa tapauksissa:

a) luonnollisille henkilöille maksetut koulutustuet ja muu 191 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettu suora tuki, joka on myönnetty sitä eniten tarvitseville luonnollisille henkilöille;

b) arvoltaan erittäin vähäiset sopimukset, jotka tehdään 237 artiklan 2 kohdan mukaisesti valittujen asiantuntijoiden kanssa, sekä arvoltaan erittäin vähäiset sopimukset, joiden arvo on vähemmän kuin liitteessä I olevassa 14.4 kohdassa tarkoitettu määrä;

c) rahoitusvälineiden avulla myönnetyn rahoitustuen määrä on vähemmän kuin 500 000 euroa;

d) jos tietojen julkaiseminen saattaisi uhata asianomaisten henkilöiden tai yhteisöjen oikeuksia ja vapauksia, sellaisina kuin ne ovat suojattuina Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, tai jos se saattaisi vahingoittaa saajien kaupallisia etuja.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa saataville asetetaan ainoastaan asiaankuuluvien perusteiden mukaisesti koottuja tilastotietoja, esimerkiksi maantieteellinen sijainti, saajien taloudellinen luokittelu, saadun tuen tyyppi sekä unionin toimintalohko, johon tuki liittyy.

Kun on kyse luonnollisista henkilöistä, 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tiedot julkaistaan asiaankuuluvin perustein, kuten toimen toteuttamistiheys, tyyppi tai siihen sisältyvät määrät.

4. Henkilöiden tai yhteisöjen, jotka hallinnoivat unionin varoja 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti, on julkaistava tiedot saajista omien sääntöjensä ja menettelyjensä mukaisesti sikäli kuin kyseiset säännöt katsotaan vastaaviksi komission 154 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdan nojalla suorittamassa arvioinnissa ja edellyttäen, että henkilötietojen julkaisuun sovelletaan tässä artiklassa vahvistettuja suojatoimia vastaavia suojatoimia.

Jäljempänä 63 artiklan 3 kohdan nojalla nimettyjen elinten on julkaistava tiedot alakohtaisten sääntöjen mukaisesti. Kyseisissä alakohtaisissa säännöissä voidaan asianomaisen oikeusperustan mukaisesti poiketa tämän artiklan 2 ja 3 kohdan säännöksistä erityisesti henkilötietojen julkaisun osalta silloin kun se on perusteltua tämän artiklan 3 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetuin perustein ja ottaen huomioon kyseisen alan ominaispiirteet.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut tiedot julkaistaan unionin toimielinten verkkosivustolla viimeistään sitä varainhoitovuotta seuraavan vuoden kesäkuun 30 päivänä, jona varoista on tehty oikeudellinen sitoumus.

Unionin toimielinten verkkosivustolla on oltava viittaus sen verkkosivuston osoitteeseen, jolla 1 kohdassa tarkoitetut tiedot ovat saatavilla, ellei niitä julkaista suoraan unionin toimielinten erillisellä verkkosivustolla.

Komissio asettaa asianmukaisella tavalla ja ajoissa saataville tiedot keskitetystä verkkosivustosta, mukaan lukien viittaus sen osoitteeseen, jolla 4 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden, yhteisöjen tai elinten toimittamat tiedot ovat saatavilla.

6. Jos henkilötietoja julkaistaan, tiedot on poistettava kahden vuoden kuluttua sen varainhoitovuoden päättymisestä, jonka aikana varoista tehtiin oikeudellinen sitoumus. Tämä koskee myös sellaisia oikeushenkilöitä koskevia henkilötietoja, joiden virallisessa nimessä yksilöidään yksi tai useampi luonnollinen henkilö.

III OSASTO

TALOUSARVION LAATIMINEN JA RAKENNE

1 LUKU

Talousarvion laatiminen

39 artikla

Ennakkoarviot tuloista ja menoista

1. Kukin muu unionin toimielin kuin komissio laatii ennakkoarvion tuloistaan ja menoistaan ja toimittaa sen komissiolle ja samanaikaisesti tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle joka vuosi ennen 1 päivää heinäkuuta.

2. Korkea edustaja kuulee kehitysyhteistyöpolitiikasta, naapuruuspolitiikasta, kansainvälisestä yhteistyöstä, humanitaarisesta avusta ja kriisinhallintatoimista vastaavia komission jäseniä näiden vastuualueisiin kuuluvista kysymyksistä.

3. Komissio laatii ennakkoarvionsa ja toimittaa ne Euroopan parlamentille ja neuvostolle välittömästi niiden hyväksymisen jälkeen. Ennakkoarvioitaan laatiessaan komissio käyttää 40 artiklassa mainittuja tietoja.

40 artikla

70 artiklassa tarkoitettujen unionin elinten talousarvioita koskevat ennakkoarviot

Kukin 70 artiklassa tarkoitettu unionin elin toimittaa oman perustamissäädöksensä mukaisesti komissiolle, Euroopan parlamentille ja neuvostolle joka vuosi viimeistään 31 päivänä tammikuuta yhtenäisen ohjelma-asiakirjansa luonnoksen, joka sisältää sen vuotuisen ja monivuotisen ohjelman sekä vastaavat taloudellisia ja henkilöstöresursseja koskevat suunnitelmat.

41 artikla

Talousarvioesitys

1. Komissio toimittaa talousarvioesityksen sisältävän ehdotuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 1 päivänä syyskuuta sitä varainhoitovuotta edeltävänä vuonna, jona talousarvio on määrä toteuttaa. Se toimittaa ehdotuksen tiedoksi kansallisille parlamenteille.

Talousarvioesitys käsittää yleisen yhteenvedon unionin tuloista ja menoista sekä 39 artiklassa tarkoitetut ennakkoarviot. Se voi myös sisältää unionin toimielinten laatimista ennakkoarvioista poikkeavia ennakkoarvioita.

Talousarvioesityksen rakenteesta ja esitystavasta säädetään 47–52 artiklassa.

Jokaista talousarvioesityksen pääluokkaa edeltää asianomaisen unionin toimielimen laatima johdanto.

Komissio laatii talousarvioesityksen yleisen johdannon. Yleinen johdanto sisältää rahoitustaulukot, joissa esitetään tärkeimmät tiedot osastoittain, sekä monivuotisen rahoituskehyksen menolajeittain esitetyt perustelut muutoksille, joita määrärahoihin on tehty varainhoitovuodelta toiselle siirryttäessä.

2. Parantaakseen voimassa olevan lainsäädännön ja valmisteilla olevien säädösehdotusten talousarviovaikutuksia koskevien ennusteiden tarkkuutta ja luotettavuutta komissio liittää talousarvioesitykseen seuraavia vuosia koskevan alustavan rahoitussuunnitelman, joka on laadittu menolajeittain, toimintalohkoittain ja budjettikohdittain. Kokonaisrahoitussuunnitelma kattaa talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta, talousarvioyhteistyöstä ja moitteettomasta varainhoidosta 2 päivänä joulukuuta 2013 tehdyn Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen [1] 30 kohtaan kuuluvat menolajit. Muista kuin kyseisen toimielinten välisen sopimuksen 30 kohtaan kuuluvista menolajeista toimitetaan yhteenveto.

Alustavaa rahoitussuunnitelmaa ajantasaistetaan talousarvion hyväksymisen jälkeen talousarviomenettelyn tulosten ja muiden asiaan vaikuttavien päätösten huomioon ottamiseksi.

3. Komissio liittää talousarvioesitykseen seuraavat tiedot:

a) vertaileva taulukko, joka sisältää talousarvioesityksen unionin muiden toimielinten osalta sekä unionin muiden toimielinten komissiolle esittämät alkuperäiset ennakkoarviot ja jossa selvitetään tarvittaessa, miksi talousarvioesitykseen otetut ennakkoarviot poikkeavat muiden unionin toimielinten laatimista ennakkoarvioista;

b) tarpeellisiksi katsomansa valmisteluasiakirjat, jotka koskevat unionin toimielinten henkilöstötaulukkoja ja joissa esitetään viimeisin hyväksytty henkilöstötaulukko ja joista käyvät ilmi:

   i) koko unionin palveluksessa oleva henkilöstö palvelussuhdetyypeittäin jaoteltuna;

   ii) virkoja ja toimia ja ulkopuolista henkilöstöä sekä sukupuolijakaumaa koskevat toimintaperiaatteet;

   iii) tosiasiallisesti täytettyjen virkojen ja toimien lukumäärä sitä vuotta edeltävän vuoden viimeisenä päivänä, jona talousarvioesitys esitetään, ja tosiasiallisesti täytettyjen kokoaikavastaavien virkojen ja toimien lukumäärä kyseiseltä edeltävältä vuodelta vuotuisena keskiarvona sekä niiden jakautuminen palkkaluokittain, sukupuolen mukaan ja hallintoyksiköittäin;

[1] EUVL C 373, 20.12.2013, s. 1.

iv) selvitys virkojen ja toimien jakautumisesta toimintalohkoittain;

v) kunkin ulkopuolisen henkilöstön ryhmän osalta hyväksyttyjen määrärahojen perusteella tehty alustava arvio kokoaikavastaavien määrästä sekä tosiasiallisesti työssä olevien henkilöiden määrä ja heidän jakautumisensa tehtäväryhmittäin ja tarvittaessa palkkaluokittain sen vuoden alussa, jona talousarvioesitys esitetään;

c) jäljempänä 70 ja 71 artiklassa tarkoitettujen unionin elinten osalta valmisteluasiakirja, jossa esitetään tulot ja menot sekä kaikki tämän alakohdan b alakohdassa tarkoitetut henkilöstöä koskevat tiedot;

d) valmisteluasiakirja, joka koskee varainhoitovuoden määrärahojen toteutussuunnitelmaa ja maksamatta olevia sitoumuksia;

e) hallintomäärärahojen osalta valmisteluasiakirja hallintomenoista, jotka komission on tarkoitus toteuttaa omassa talousarvion pääluokassaan;

f) pilottihankkeista ja valmistelutoimista laadittu valmisteluasiakirja, joka sisältää myös arvion tuloksista ja selvityksen suunnitelluista jatkotoimista;

g) kansainvälisten järjestöjen rahoitusta koskeva valmisteluasiakirja, johon sisältyy

i) yhteenveto kaikista rahoitusosuuksista kunkin unionin ohjelman tai rahaston sekä kansainvälisen järjestön mukaan jaoteltuina;

ii) perustelut sille, miksi unionin on tehokkaampaa rahoittaa kyseisiä kansainvälisiä järjestöjä kuin toimia suoraan;

h) ohjelmaselvitykset tai muut vastaavat asiakirjat, jotka sisältävät

i) tiedot ohjelmalla tuettavista unionin politiikan osa-alueista ja tavoitteista;

ii) selkeät perustelut unionin tason toiminnalle, muun muassa toissijaisuusperiaatteen soveltaminen;

iii) edistyminen ohjelman tavoitteiden saavuttamisessa 33 artiklassa määritetyllä tavalla;

iv) määrärahojen määrään ehdotettujen muutosten täydelliset perustelut ja niiden kustannus-hyötyanalyysi;

v) tiedot ohjelman toteutusasteesta kuluvalta ja sitä edeltävältä varainhoitovuodelta;

i) ohjelma- ja otsakekohtainen yhteenveto niiden tulevina varainhoitovuosina suoritettavien maksujen erääntymisaikatauluista, jotka perustuvat talousarvioesityksessä ehdotettuihin ja edellisinä varainhoitovuosina tehtyihin talousarviositoumuksiin.

Kun julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuksissa käytetään rahoitusvälineitä, 4 kohdassa tarkoitettuun valmisteluasiakirjaan on sisällytettävä näitä rahoitusvälineitä koskevat tiedot.

4. Kun komissio käyttää rahoitusvälineitä, se liittää talousarvioesitykseen valmisteluasiakirjan, jossa esitetään kunkin rahoitusvälineen osalta seuraavat tiedot:

a) viittaus rahoitusvälineeseen ja sitä koskevaan perussäädökseen sekä yleiskuvaus rahoitusvälineestä, sen talousarviovaikutuksista, kestosta ja unionin rahoitusosuuden tuottamasta lisäarvosta;

b) täytäntöönpanoon osallistuvat rahoituslaitokset, myös 155 artiklan 2 kohdan soveltamiseen liittyvät seikat;

c) rahoitusvälineen vaikutus kyseisen ohjelman tavoitteiden saavuttamiseen; vaikutusta mitataan hyväksytyillä indikaattoreilla, tapauksen mukaan myös maantieteellisellä hajonnalla;

d) suunnitellut toimet, mukaan lukien tavoiteltuun vipuvaikutukseen ja odotetun mukaisesti käyttöön saatavaan yksityiseen pääomaan, tai jos asiaa koskevia tietoja ei ole saatavilla, nykyisillä rahoitusvälineillä aikaan saatuun vipuvaikutukseen perustuvat tavoitevolyymit;

e) kyseeseen tulevia toimia vastaavat budjettikohdat ja talousarviositoumusten ja talousarviosta suoritettavien maksujen kokonaismäärä;

f) rahoitusvälinettä koskevan talousarviositoumuksen tekemisestä yksittäisiä hankkeita koskevien oman pääoman tai velan muodossa olevien oikeudellisten sitoumusten tekemiseen keskimäärin kuluva aika, jos se on yli kolme vuotta;

g) 209 artiklan 3 kohdan mukaiset tulot ja palautukset esitettyinä erikseen sekä arvio niiden käytöstä;

h) pääomasijoitusten arvo edeltävinä vuosina;

i) riski- ja velkavarausten kokonaismäärä sekä tiedot unioniin kohdistuvasta rahoitusriskistä, mahdolliset ehdolliset velat mukaan luettuina;

j) omaisuuserien arvon alentuminen ja vakuuksien nojalla maksettaviksi vaaditut määrät sekä edeltävältä vuodelta että kumulatiivisina lukuina;

k) rahoitusvälineen tuloksellisuus, muun muassa toteutuneet investoinnit, tavoiteltu ja saavutettu vipuvaikutus sekä kerrannaisvaikutukset sekä käyttöön saadun yksityisen pääoman määrä;

l) yhteisessä vararahastossa olevat varat ja soveltuvin osin varainhoitotilin saldo.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa valmisteluasiakirjassa on lisäksi esitettävä yhteenveto hallintomenoista, jotka aiheutuvat rahoitusvälineiden hallinnoinnista maksettavista hallinnointimaksuista ja muista rahoitus- ja toimintamaksuista; yhteenvedossa on ilmoitettava näiden menojen kokonaismäärä ja niiden määrä kutakin hallinnoivaa osapuolta ja kutakin hallinnoitavaa rahoitusvälinettä kohti.

Komissio esittää vuotuisen vastuuvapausmenettelyn yhteydessä syyt ensimmäisen alakohdan f alakohdassa tarkoitettuun kestoon ja tarvittaessa toimintasuunnitelman kyseisen ajanjakson lyhentämiseksi.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetussa valmisteluasiakirjassa on esitettävä selkeässä ja tiiviissä taulukossa yhteenveto rahoitusvälinekohtaisista tiedoista.

5. Silloin kun unioni on myöntänyt talousarviotakuun, komissio liittää talousarvioesitykseen valmisteluasiakirjan, jossa esitetään kunkin tällaisen takuun ja yhteisen vararahaston osalta seuraavat tiedot:

a) viittaus talousarviotakuuseen ja sitä koskevaan perussäädökseen sekä yleiskuvaus talousarviotakuusta, sen vaikutuksesta talousarviosta katettaviin rahoitusvastuisiin, sen kestosta ja unionin tuen tuottamasta lisäarvosta;

b) talousarviotakuuseen liittyvät vastapuolet, myös 155 artiklan 2 kohdan soveltamiseen liittyvät seikat;

c) talousarviotakuun vaikutus sen tavoitteiden saavuttamiseen; vaikutusta mitataan hyväksytyillä indikaattoreilla, tapauksen mukaan myös maantieteellisellä hajonnalla ja yksityiseltä sektorilta käyttöön saaduilla resursseilla;

d) tiedot talousarviotakuulla katetuista toimista koottuina aloittain, maittain ja välineittäin sekä soveltuvin osin tiedot salkuista ja yhdessä unionin muiden toimien kanssa annetusta tuesta;

e) saajille siirretty rahoituksen määrä sekä arvio talousarviotakuun muodossa tukea saaneilla hankkeilla saavutetusta vipuvaikutuksesta;

f) edellä d alakohdassa tarkoitetulla tavalla kootut tiedot tapauksista, joissa talousarviotakuuseen on vedottu, sekä tappioista, palautetuista ja takaisinperityistä määristä ja kaikista muista saaduista maksuista;

g) tiedot yhteisen vararahaston varainhoidosta, tuloksellisuudesta ja riskistä edellisen kalenterivuoden lopussa;

h) yhteisen vararahaston tosiasiallinen rahoitusaste ja soveltuvin osin myöhemmin 213 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteutetut toimet;

i) yhteisen vararahaston rahavirrat edellisenä kalenterivuonna sekä merkittävät transaktiot ja kaikki unioniin kohdistuvaan rahoitusriskiin liittyvät merkitykselliset tiedot;

j) jäljempänä 210 artiklan 3 kohdan mukaisesti arvio talousarviotakuusta tai rahoitusavusta aiheutuvien talousarviosta katettavien ehdollisten velkojen kestävyydestä.

6. Kun komissio käyttää ulkoisia toimia koskevia unionin erityisrahastoja, se liittää talousarvioesitykseen yksityiskohtaisen valmisteluasiakirjan kyseisistä rahastoista tuettavista toimista, johon sisältyy

a) niiden toteuttaminen, muun muassa tiedot seurantajärjestelyistä erityisrahastoja hoitavien yhteisöjen kanssa;

b) niiden hallintokulut;

c) muilta rahoittajilta kuin unionilta saadut rahoitusosuudet;

d) alustava arvio niiden tuloksista 234 artiklan 3 kohdassa säädettyjen edellytysten perusteella;

e) kuvaus siitä, miten niiden toimilla on edistetty sen välineen perussäädöksessä asetettujen tavoitteiden toteuttamista, josta unionin rahoitusosuus erityisrahastoon maksettiin.

7. Komissio liittää talousarvioesitykseen luettelon kilpailuoikeuden alalla määrättyjä sakkoja koskevista päätöksistään ja kunkin määrätyn sakon määrän, tiedot siitä, ovatko sakot tulleet lainvoimaisiksi vai onko niihin haettu vai voisiko niihin vielä hakea muutosta Euroopan unionin tuomioistuimessa, sekä mahdollisuuksien mukaan tiedot siitä, milloin kunkin sakon odotetaan tulevan lainvoimaiseksi.

8. Komissio liittää talousarvioesitykseen valmisteluasiakirjan, jossa ilmoitetaan kunkin sisäisiä ja ulkoisia käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja saavan budjettikohdan osalta:

a) tällaisten saatavien tulojen arvioitu määrä;

b) tällaisten edeltäviltä varainhoitovuosilta siirrettyjen tulojen arvioitu määrä.

9. Lisäksi komissio liittää talousarvioesitykseen kaikki muut tarpeellisiksi katsomansa valmisteluasiakirjat, jotta Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat arvioida määrärahaesityksiä.

10. Neuvoston päätöksen 2010/427/EU ([1]) 8 artiklan 5 kohdan mukaisesti komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle talousarvioesityksen ohella valmisteluasiakirjan, jossa esitetään kattavasti:

a) kaikki unionin talousarviosta rahoitettavat hallinto- ja toimintamenot, jotka liittyvät unionin ulkoisiin toimiin, mukaan luettuina YUTP ja yhteinen turvallisuus- ja puolustuspolitiikka;

b) ulkosuhdehallinnon kaikki edellisen vuoden hallintomenot eriteltyinä menoihin kunkin unionin edustuston osalta ja ulkosuhdehallinnon keskushallinnon menoihin; sekä toimintamenot eriteltyinä kunkin maantieteellisen alueen (alueet, maat), aihealueen, unionin edustustojen ja operaatioiden osalta.

11. Edellä 10 kohdassa tarkoitetussa valmisteluasiakirjassa on niin ikään:

a) esitettävä määrärahojen perusteella hyväksyttyjen virkojen ja toimien määrä palkkaluokittain kullakin ura-alueella sekä vakinaisten virkojen ja väliaikaisten toimien määrä, myös sopimussuhteisten ja paikallisten toimihenkilöiden määrä, kussakin unionin edustustossa sekä ulkosuhdehallinnon keskushallinnossa;

b) esitettävä ulkosuhdehallinnon keskushallinnossa ja kaikissa unionin edustustoissa olevien virkojen ja toimien lisäykset tai vähennykset palkkaluokittain ja ura-alueittain edelliseen varainhoitovuoteen verrattuna;

c) esitettävä varainhoitovuodeksi hyväksyttyjen virkojen ja toimien määrä, vastaava luku edelliseltä varainhoitovuodelta sekä jäsenvaltioiden lähettämien diplomaattien ja unionin virkamiesten täyttämien virkojen ja toimien määrä;

d) annettava yksityiskohtainen kuvaus unionin edustustoissa talousarvioesityksen esittämisajankohtana työskentelevästä henkilöstöstä, mukaan lukien maantieteellisten alueiden, sukupuolen, yksittäisten maiden ja operaatioiden mukainen erittely, jossa jaotellaan henkilöstötaulukon mukaiset virat ja toimet, sopimussuhteiset toimihenkilöt, paikalliset toimihenkilöt ja lähetetyt kansalliset asiantuntijat, sekä talousarvioesityksessä pyydetyt määrärahat tällaiselle muunlaiselle henkilöstölle ja vastaavat arviot kokopäivätoimisista henkilöstöresursseista käyttöön pyydettyjen määrärahojen perusteella.

42 artikla

Talousarvioesitystä muuttava oikaisukirjelmä

Sellaisten uusien tietojen perusteella, jotka eivät olleet tiedossa talousarvioesitystä laadittaessa, komissio voi ennen SEUT 314 artiklassa tarkoitetun sovittelukomitean koollekutsumista omasta aloitteestaan tai muun unionin toimielimen pyynnöstä niiden omien pääluokkien osalta toimittaa samanaikaisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston käsiteltäväksi yhden tai useamman oikaisukirjelmän, joilla muutetaan talousarvioesitystä. Tällaisiin kirjelmiin voi sisältyä oikaisukirjelmä, jolla muutetaan erityisesti maatalousmenoja koskevia ennakkoarvioita.

([1]) Neuvoston päätös 2010/427/EU, annettu 26 päivänä heinäkuuta 2010, Euroopan ulkosuhdehallinnon organisaatiosta ja toiminnasta (EUVL L 201, 3.8.2010, s. 30).

43 artikla

Talousarvion hyväksymisestä johtuvat jäsenvaltioiden velvoitteet

1. Euroopan parlamentin puhemies toteaa talousarvion lopullisesti hyväksytyksi SEUT 314 artiklan 9 kohdassa ja Euratomin perustamissopimuksen 106 A artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti.

2. Kun talousarvio on todettu lopullisesti hyväksytyksi, kullakin jäsenvaltiolla on seuraavan varainhoitovuoden 1 päivästä tammikuuta alkaen tai siitä päivästä alkaen, jona talousarvio on todettu lopullisesti hyväksytyksi, jos tämä tapahtuu myöhemmin kuin 1 päivänä tammikuuta, velvollisuus suorittaa unionille sille kuuluvat maksut asetuksessa (EU, Euratom) N:o 609/2014 vahvistetuin edellytyksin.

44 artikla

Lisätalousarvioesitykset

1. Komissio voi tehdä ensisijaisesti tuloperusteisia lisätalousarvioesityksiä seuraavissa olosuhteissa:

a) edellisen varainhoitovuoden yli- tai alijäämä otetaan talousarvioon 18 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen;

b) omia varoja koskevaa ennustetta tarkistetaan ajantasaisten talousennusteiden perusteella; ja

c) omia varoja ja muita tuloja koskeva tarkistettu ennuste ajantasaistetaan ja käytettävissä olevia maksumäärärahoja ja niiden tarvetta tarkastellaan uudelleen.

Väistämättömissä, poikkeuksellisissa tai odottamattomissa olosuhteissa ja erityisesti Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varoja käyttöön otettaessa komissio voi esittää lisätalousarvioesityksiä, jotka ovat ensisijaisesti menoperusteisia.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa laaditut muiden unionin toimielinten kuin komission lisätalousarvioita koskevat pyynnöt toimitetaan komissiolle.

Ennen lisätalousarvioesityksen esittämistä komissio ja muut asianomaiset unionin toimielimet tarkastelevat mahdollisuuksia asianomaisten määrärahojen uudelleen jakamiseen ja kiinnittävät huomiota erityisesti odotettavissa olevaan määrärahojen vajaakäyttöön.

Lisätalousarvioihin sovelletaan 43 artiklaa. Lisätalousarviot perustellaan viittaamalla siihen talousarvioon, jonka ennakkoarvioita niillä muutetaan.

3. Komissio toimittaa samanaikaisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston käsiteltäviksi kaikki lisätalousarvioesityksensä viimeistään kunkin varainhoitovuoden 1 päivänä syyskuuta paitsi jos on kyse asianmukaisesti perustelluista poikkeusolosuhteista tai Euroopan unionin solidaarisuusrahaston varojen käyttöönotosta, josta voidaan esittää lisätalousarvioesitys milloin tahansa vuoden aikana. Se voi liittää lausunnon muiden unionin toimielinten laatimiin lisätalousarvioesityksiä koskeviin pyyntöihin.

4. Lisätalousarvioesityksiin liitetään perustelut ja laadinta-ajankohtana käytettävissä olevat tiedot edellisen ja kuluvan varainhoitovuoden talousarvion toteuttamisesta.

45 artikla

Ennakkoarvioiden ja talousarvioesitysten toimittamisen aikaistaminen

Komissio, Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat sopia siitä, että tiettyjä ennakkoarvioiden toimittamiseen sekä talousarvioesityksen hyväksymiseen ja toimittamiseen liittyviä määräaikoja aikaistetaan. Tällainen järjestely ei kuitenkaan saa johtaa siihen, että näiden tekstien tarkastelua varten SEUT 314 artiklassa ja Euratomin perustamissopimuksen 106 A artiklassa määrätyt määräajat lyhenevät tai pitenevät.

2 LUKU

Talousarvion rakenne ja esitystapa

46 artikla

Talousarvion rakenne

Talousarvio koostuu seuraavista osista:

a) yleinen tulo- ja menotaulukko;

b) kunkin unionin toimielimen, lukuun ottamatta Eurooppa-neuvostoa ja neuvostoa, jotka kuuluvat samaan talousarvion pääluokkaan, pääluokka; nämä pääluokat on jaoteltu tulo- ja menotaulukoihin.

47 artikla

Budjettinimikkeistö

1. Euroopan parlamentti ja neuvosto luokittelevat komission tulot sekä muiden unionin toimielinten tulot ja menot niiden lajin tai käyttötarkoituksen mukaan osastoihin, lukuihin, momentteihin ja alamomentteihin.

2. Talousarvion komissiota koskevan pääluokan menotaulukko perustuu Euroopan parlamentin ja neuvoston vahvistamaan budjettinimikkeistöön, jossa menot luokitellaan niiden käyttötarkoituksen mukaan.

Kukin osasto vastaa toimintalohkoa ja kukin luku pääsääntöisesti ohjelmaa tai toimintoa.

Kussakin osastossa voi olla toimintamäärärahoja ja hallintomäärärahoja. Osaston sisällä hallintomäärärahat kootaan yhteen lukuun.

Budjettinimikkeistön on oltava erittelyperiaatteen, moitteettoman varainhoidon periaatteen ja avoimuusperiaatteen mukainen. Sen avulla varmistetaan talousarviomenettelyä varten tarvittava selkeys ja avoimuus, helpotetaan keskeisten tavoitteiden johtamista asianomaisista oikeusperustoista sekä mahdollistetaan poliittisia painopisteitä koskevat valinnat ja tehokas ja vaikuttava täytäntöönpano.

3. Komissio voi pyytää sellaisen budjettikohdan lisäämistä, johon ei ole otettu määrärahoja ja joka varustetaan merkinnällä ”pro memoria”. Tällainen pyyntö hyväksytään 31 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

4. Kun eri osastojen hallintomäärärahat esitetään käyttötarkoituksen mukaan, ne luokitellaan seuraavasti:

a) henkilöstötaulukon mukaista henkilöstöä koskevat menot, joihin sisältyvät määrärahat ja niitä vastaava henkilöstötaulukon virkojen ja toimien määrä;

b) ulkopuolista henkilöstöä koskevat menot ja muut 30 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetut menot, jotka rahoitetaan monivuotisen rahoituskehyksen hallintoa koskevasta otsakkeesta;

c) kiinteistömenot ja muut kiinteistöihin liittyvät menot, kuten siivous ja kunnossapito, vuokrat, televiestintä, vesi, kaasu ja sähkö;

d) menot ohjelmien täytäntöönpanoon välittömästi liittyvästä ulkopuolisesta henkilöstöstä ja teknisestä avusta.

Useille osastoille yhteiset komission hallintomenot esitetään erillisenä yhteenvetona menolajin mukaan luokiteltuina.

48 artikla

Negatiiviset tulot

1. Talousarvio ei saa sisältää negatiivisia tuloja, paitsi jos tällaiset tulot ovat aiheutuneet kaikista talletuksista maksettavista negatiivisista koroista.

2. Päätöksen 2014/335/EU, Euratom nojalla tuloutetut omat varat ovat nettomääräisiä, ja ne merkitään talousarvion tuloja koskevaan yhteenvetoon nettomääräisinä.

49 artikla

Alustavat määrärahat

1. Jokaiseen talousarvion pääluokkaan voi kuulua osasto ”alustavat määrärahat”. Tähän osastoon otetaan määrärahoja seuraavissa tilanteissa:

a) toimelta puuttuu perussäädös talousarviota laadittaessa;

b) on vahvoja perusteita epäillä määrärahojen riittävyyttä tai mahdollisuutta käyttää kyseisiin budjettikohtiin otettuja määrärahoja moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisin edellytyksin.

Tämän osaston määrärahoja voidaan käyttää ainoastaan tämän asetuksen 30 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädettyä menettelyä noudattaen tehdyn määrärahasiirron jälkeen, kun perussäädöksen antamiseen sovelletaan SEUT 294 artiklassa määrättyä menettelyä, ja muissa tapauksissa tämän asetuksen 31 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti tehdyn määrärahasiirron jälkeen.

2. Jos toteuttamisessa ilmenee vakavia vaikeuksia, komissio voi varainhoitovuoden kuluessa ehdottaa määrärahojen siirtämistä osastoon ”alustavat määrärahat”. Euroopan parlamentti ja neuvosto päättävät näistä siirroista 31 artiklassa säädetyin edellytyksin.

50 artikla

Negatiivinen varaus

Komissiota koskevaan talousarvion pääluokkaan voi kuulua ”negatiivinen varaus”, jonka enimmäismäärä on 200 000 000 euroa. Tällainen varaus, joka otetaan erilliseen osastoon, koskee ainoastaan maksumäärärahoja.

Negatiivinen varaus otetaan käyttöön ennen varainhoitovuoden loppua 30 ja 31 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti tehtävillä määrärahasiirroilla.

51 artikla

Hätäapuvaraus

1. Komissiota koskevassa talousarvion pääluokassa on varaus kolmansille maille annettavaa hätäapua varten.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu varaus on otettava käyttöön ennen varainhoitovuoden loppua 30 ja 32 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti tehtävillä määrärahasiirroilla.

52 artikla

Talousarvion esitystapa

1. Talousarviossa esitetään

a) yleisessä tulo- ja menotaulukossa:

   i) unionin arvioidut tulot kuluvan varainhoitovuoden aikana, jäljempänä ’vuosi n’;

   ii) edellisen varainhoitovuoden arvioidut tulot ja vuoden n-2 tulot;

   iii) vuoden n maksusitoumus- ja maksumäärärahat;

   iv) edellisen varainhoitovuoden maksusitoumus- ja maksumäärärahat;

   v) varainhoitovuoden n-2 aikana sidotut ja maksetut menot, joista jälkimmäiset ilmaistaan myös prosenttiosuutena vuoden n talousarviosta;

   vi) asianmukainen selvitysosa kustakin 47 artiklan 1 kohdan mukaisesta alajaottelusta, mukaan lukien viittaus perussäädökseen, jos sellainen on, sekä kaikki asianmukaiset määrärahojen luonnetta ja tarkoitusta koskevat selitykset;

b) kussakin pääluokassa tulot ja menot a alakohdassa esitettyä rakennetta noudattaen;

c) henkilöstön osalta:

   i) jokaisen pääluokan osalta henkilöstötaulukko, jossa vahvistetaan virkojen ja toimien määrä palkkaluokittain kullakin ura-alueella ja kussakin virkaryhmässä, sekä määrärahojen perusteella hyväksyttyjen vakinaisten virkojen ja väliaikaisten toimien määrä;

   ii) henkilöstötaulukko, joka käsittää tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen määrärahoista rahoitettavan suoran tutkimustoiminnan henkilöstön, ja henkilöstötaulukko, joka käsittää samoista määrärahoista rahoitettavan epäsuoran tutkimustoiminnan henkilöstön; taulukot jaotellaan palkkaluokittain ja ura-alueittain ja niissä erotellaan määrärahojen perusteella hyväksytyt vakinaiset virat ja väliaikaiset toimet;

   iii) kunkin talousarviosta avustusta saavan, 70 artiklassa tarkoitetun unionin elimen osalta henkilöstötaulukko, jossa vahvistetaan virkojen ja toimien määrä palkkaluokittain ja ura-alueittain. Henkilöstötaulukoissa esitetään varainhoitovuodeksi hyväksyttyjen virkojen ja toimien määrän rinnalla vastaavat määrät edelliseltä varainhoitovuodelta. Euratomin hankintakeskuksen henkilöstö esitetään erikseen komission henkilöstötaulukon yhteydessä;

d) rahoitustuen ja talousarviosta myönnettyjen takuiden osalta:

   i) yleisessä tulotaulukossa kyseisiä toimia vastaavat budjettikohdat, joihin otetaan mahdolliset maksusuoritukset maksunsa alun perin laiminlyöneiltä saajilta. Nämä kohdat varustetaan merkinnällä ”pro memoria” ja niihin liitetään tarpeelliset selvitykset;

ii) talousarvion komissiota koskevassa pääluokassa:

— budjettikohdat, joihin on otettu talousarviotakuita kyseisten toimenpiteiden osalta. Näissä kohdissa on merkintä ”pro memoria” edellyttäen, että ei ole ilmennyt todellista menoerää, joka on katettava lopullisesta talousarviosta;

— selvitysosat, joista ilmenevät perussäädöksen viitetiedot ja suunniteltujen toimien laajuus ja kesto sekä niiden toteuttamiseen myönnetty unionin rahoitustakuu;

iii) talousarvion komissiota koskevaan pääluokkaan tiedoksi liitetyssä asiakirjassa, jossa esitetään myös kyseeseen tulevat riskit:

— vireillä olevat pääomatoimet ja velanhoitoon liittyvät toimet;

— vuoden n pääomatoimet ja velanhoito;

e) ilman perussäädöstä perustettavien rahoitusvälineiden osalta:

i) kulloisiakin toimenpiteitä vastaavat budjettikohdat;

ii) yleinen kuvaus rahoitusvälineistä, mukaan lukien niiden kesto ja vaikutukset talousarvioon;

iii) suunnitellut toimet, mukaan lukien odotettavissa oleviin kerrannais- ja vipuvaikutuksiin perustuvat tavoitevolyymit;

f) henkilöiden tai yhteisöjen 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti hallinnoimien varojen osalta:

i) viittaus kulloisenkin ohjelman perussäädökseen;

ii) kyseeseen tulevat budjettikohdat;

iii) yleinen kuvaus toimesta, myös tiedot sen kestosta ja vaikutuksista talousarvioon;

g) kaikki yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan menot yhdessä luvussa, jonka otsakkeena on ”yhteinen ulko- ja turvallisuuspolitiikka”, ja erillisissä momenteissa, jotka kattavat yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan menot ja sisältävät erilliset budjettikohdat vähintään suurimpia yksittäisiä operaatioita varten.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen asiakirjojen lisäksi Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat lisätä talousarvion liitteeksi minkä tahansa muun asiaa koskevan asiakirjan.

53 artikla

Henkilöstötaulukkoja koskevat säännöt

1. Edellä 52 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut henkilöstötaulukot muodostavat kussakin unionin toimielimessä tai muussa elimessä ehdottoman ylärajan nimityksille. Nimitystä, joka johtaisi tämän rajan ylittymiseen, ei saa tehdä.

Kukin unionin toimielin tai elin voi kuitenkin palkkaluokkiin AD 14, AD 15 ja AD 16 kuuluvia virkoja ja toimia lukuun ottamatta tehdä sille myönnettyjen virkojen ja toimien rajoissa henkilöstötaulukkoonsa muutoksia, jotka koskevat enintään 10 prosenttia viroista ja toimista, edellyttäen että seuraavat ehdot täyttyvät:

a) ne eivät vaikuta täyttä varainhoitovuotta vastaavien henkilöstömäärärahojen määrään;

b) ne eivät ylitä henkilöstötaulukossa hyväksyttyjen virkojen ja toimien kokonaismäärää;

c) unionin toimielin tai elin on osallistunut unionin muiden toimielinten ja elinten kanssa vertailuun, joka käynnistettiin komission henkilöstökartoituksen yhteydessä.

Kolme viikkoa ennen toisessa alakohdassa tarkoitettujen muutosten tekemistä unionin toimielin ilmoittaa aikeistaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Jos joko Euroopan parlamentti tai neuvosto esittää tämän määräajan kuluessa asianmukaisesti perusteltuja vastalauseita, unionin toimielin pidättyy muutoksista ja sovelletaan 44 artiklassa säädettyä menettelyä.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, nimittävän viranomaisen henkilöstösääntöjen mukaisesti hyväksymien osa-aikaisten virkojen ja toimien vaikutukset voidaan kompensoida muilla nimityksillä.

3 LUKU

Talousarviota koskeva kurinalaisuus

54 artikla

Yhdenmukaisuus monivuotisen rahoituskehyksen ja päätöksen 2014/335/EU, Euratom kanssa

Talousarviossa on noudatettava monivuotista rahoituskehystä ja päätöstä 2014/335/EU, Euratom.

55 artikla

Unionin säädösten yhdenmukaisuus talousarvion kanssa

Jos unionin säädöksen täytäntöönpano johtaa siihen, että talousarviossa käytettävissä olevat määrärahat ylitetään, kyseistä säädöstä ei saa taloudelliselta kannalta panna täytäntöön ennen kuin talousarvioon on tehty tarvittavat muutokset.

IV OSASTO

TALOUSARVION TOTEUTTAMINEN

1 LUKU

Yleiset säännökset

56 artikla

Talousarvion toteuttaminen moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti

1. Komissio toteuttaa talousarvion tuloja ja menoja tämän asetuksen mukaisesti, omalla vastuullaan ja annettujen määrärahojen rajoissa.

2. Jäsenvaltiot toimivat yhteistyössä komission kanssa siten, että määrärahat käytetään moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti.

57 artikla

Tiedot henkilötietojen luovuttamisesta tarkastuksia varten

Kaikissa sellaisissa ehdotus- ja tarjouspyynnöissä, jotka liittyvät suoran hallinnoinnin piiriin kuuluviin avustuksiin, hankintoihin tai palkintoihin, mahdollisille avustuksen saajille, ehdokkaille, tarjoajille ja osallistujille on asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti ilmoitettava, että niiden henkilötietoja voidaan unionin taloudellisten etujen suojaamistarkoituksessa luovuttaa sisäisen tarkastuksen yksiköille, tilintarkastustuomioistuimelle tai Euroopan petostentorjuntavirastolle (OLAF) sekä siirtää komission ja tämän asetuksen 69 artiklassa tarkoitettujen toimeenpanovirastojen ja tämän asetuksen 70 ja 71 artiklassa tarkoitettujen unionin elinten tulojen ja menojen hyväksyjien välillä.

58 artikla

Perussäädös ja poikkeukset

1. Talousarvioon unionin toimia varten otettuja määrärahoja saa käyttää vain, jos on annettu perussäädös.

2. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään ja 3, 4 ja 5 kohdassa säädetyin edellytyksin seuraavat määrärahat voidaan kuitenkin käyttää ilman perussäädöstä edellyttäen, että rahoitettavat toimet kuuluvat unionin toimivaltaan:

a) määrärahat kokeiluluonteisiin pilottihankkeisiin, joiden tarkoituksena on toiminnan toteutettavuuden ja sen hyödyllisyyden selvittäminen;

b) määrärahat valmistelutoimiin, joilla valmistellaan SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen soveltamisalaan kuuluvia tulevia toimia koskevia ehdotuksia;

c) määrärahat SEU-sopimuksen V osaston soveltamisalaan kuuluviin valmistelutoimenpiteisiin;

d) määrärahat kertaluonteisiin tai kestoltaan rajoittamattomiin toimiin, joita komissio toteuttaa niiden tehtävien perusteella, jotka SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen nojalla johtuvat sen muista institutionaalisista oikeuksista kuin lainsäädännöllisestä aloiteoikeudesta tehdä tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettuja ehdotuksia, ja joita se toteuttaa sille suoraan SEUT 154, 156, 159 ja 160 artiklan, SEUT 168 artiklan 2 kohdan, 171 artiklan 2 kohdan ja 173 artiklan 2 kohdan, SEUT 175 artiklan toisen kohdan, SEUT 181 artiklan 2 kohdan, SEUT 190 artiklan, SEUT 210 artiklan 2 kohdan ja 214 artiklan 6 kohdan sekä Euratomin perustamissopimuksen 70 ja 77–85 artiklan nojalla kuuluvan erityisen toimivallan mukaisesti;

e) määrärahat, jotka liittyvät unionin toimielimen hallinnollisen riippumattomuutensa nojalla toteuttamaan toimintaan.

3. Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen määrärahojen osalta asianomaiset maksusitoumusmäärärahat voidaan ottaa talousarvioon enintään kahdeksi peräkkäiseksi varainhoitovuodeksi. Pilottihankkeita koskevien määrärahojen kokonaismäärä on enintään 40 000 000 euroa varainhoitovuotta kohden.

4. Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen määrärahojen osalta valmistelutoimissa noudatetaan yhdenmukaista toimintamallia ja ne voivat olla muodoltaan erilaisia. Valmistelutoimien maksusitoumusmäärärahat voidaan ottaa talousarvioon enintään kolmeksi peräkkäiseksi varainhoitovuodeksi. Asianomaisen perussäädöksen hyväksymismenettely on saatettava päätökseen ennen kolmannen varainhoitovuoden päättymistä. Kyseisen menettelyn aikana määrärahojen sitomisessa otetaan huomioon valmistelutoimen erityispiirteet suunniteltujen toimintojen, tavoitteiden ja saajien osalta. Sidottujen määrärahojen määrä ei tämän vuoksi saa suuruudeltaan vastata lopullisen toiminnan rahoittamiseen tarkoitetun rahoituksen määrää.

Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja uusia valmistelutoimia koskevien määrärahojen kokonaismäärä saa olla enintään 50 000 000 euroa varainhoitovuotta kohden, ja valmistelutoimiin saa sitoa määrärahoja enintään yhteensä 100 000 000 euroa.

5. Valmistelutoimenpiteet ovat 2 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen määrärahojen osalta lyhytkestoisia, ja niillä pyritään luomaan edellytykset yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettavalle unionin toiminnalle ja tarvittavien oikeudellisten välineiden hyväksymiselle.

Unionin kriisinhallintaoperaatioiden valmistelutoimenpiteillä on pyrittävä muun muassa arvioimaan operatiivisia vaatimuksia, varmistamaan resurssien saaminen nopeasti käyttöön tai selvittämään kenttäolosuhteet ennen operaation käynnistämistä. Neuvosto hyväksyy valmistelutoimenpiteet korkean edustajan ehdotuksesta.

Varmistaakseen valmistelutoimenpiteiden nopean toteutuksen korkea edustaja tiedottaa Euroopan parlamentille ja komissiolle mahdollisimman varhain neuvoston aikomuksesta toteuttaa valmistelutoimenpide ja ilmoittaa erityisesti arvion tätä varten tarvittavista resursseista. Komissio toteuttaa kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että varat maksetaan nopeasti.

Sellaisten toimenpiteiden rahoitus, jotka on neuvostossa hyväksytty SEU-sopimuksen V osaston mukaisten unionin kriisinhallintaoperaatioiden valmistelemiseksi, kattaa lisäkustannukset, jotka aiheutuvat suoraan sellaisen operaation tai ryhmän sijoittamisesta kentälle, jossa on mukana unionin toimielinten henkilöstöä, mukaan lukien toiminnan riskialttiilla alueella kattava vakuutus sekä matka- ja majoituskulut ja päivärahat.

59 artikla

Talousarvion toteuttaminen muissa unionin toimielimissä kuin komissiossa

1. Komissio tunnustaa muiden unionin toimielinten toimivallan toteuttaa omia talousarvion pääluokkiaan.

2. Unionin toimielimet voivat tehdä keskenään yksikön tason sopimuksia, joiden tarkoituksena on helpottaa toimielinten määrärahojen toteuttamista ja joissa vahvistetaan palvelujen tarjontaa, tavaroiden toimittamista ja rakennusurakoiden tai kiinteistösopimusten toteuttamista koskevat edellytykset.

Tällaisten sopimusten on tarjottava mahdollisuus määrärahojen siirtoon tai niiden täytäntöönpanosta aiheutuneiden kustannusten korvaamiseen.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja yksikön tason sopimuksia voidaan tehdä myös unionin toimielinten, unionin elinten ja unionin virastojen yksiköiden ja sellaisten elinten tai henkilöiden, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia, sekä Eurooppa-koulujen johtokunnan pääsihteeristön keskustoimiston välillä. Komissio ja muut unionin toimielimet raportoivat säännöllisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle muiden unionin toimielinten kanssa tekemistään yksikön tason sopimuksista.

60 artikla

Talousarvion toteuttamisvaltuuksien siirtäminen

1. Komissio ja muut unionin toimielimet voivat siirtää talousarvion toteuttamisvaltuuksia yksiköidensä sisällä tässä asetuksessa sekä toimielinten työjärjestyksissä määritettyjen edellytysten mukaisesti ja valtuutusasiakirjassa vahvistetuissa rajoissa. Valtuutetut toimivat ainoastaan heille erikseen myönnettyjen valtuuksien rajoissa.

2. Komissio voi 1 kohdan lisäksi siirtää talousarvion oman pääluokkansa toimintamäärärahoihin liittyviä, talousarvion toteuttamista koskevia valtuuksiaan unionin edustustojen päälliköille ja, varmistaakseen toiminnan jatkuvuuden heidän poissa ollessaan, EU:n ulkopuolella sijaitsevien unionin edustustojen apulaispäälliköille. Valtuuksien siirto ei rajoita unionin edustustojen päälliköiden vastuuta talousarvion toteuttamisesta. Jos unionin edustuston päällikön poissaolo on kestänyt yli neljä viikkoa, komissio arvioi uudelleen talousarvion toteuttamisvaltuuksien siirtoa koskevaa päätöstään. Unionin edustustojen päälliköiden ja heidän poissa ollessaan heidän varahenkilöidensä on komission edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä toimiessaan noudatettava talousarvion toteuttamista koskevia komission sääntöjä, ja heillä on oltava samat tehtävät, velvollisuudet ja vastuuvelvollisuus kuin kaikilla muillakin komission edelleenvaltuutetuilla tulojen ja menojen hyväksyjillä.

Komissio voi peruuttaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun valtuuksien siirron omien sääntöjensä mukaisesti.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa korkea edustaja toteuttaa tarpeelliset toimenpiteet helpottaakseen unionin edustustojen ja komission yksiköiden välistä yhteistyötä.

3. Euroopan ulkosuhdehallinto voi poikkeuksellisesti siirtää talousarvion oman pääluokkansa hallintomäärärahoihin liittyviä talousarvion toteuttamisvaltuuksiaan EU:n ulkopuolella sijaitsevissa unionin edustustoissa työskentelevälle komission henkilöstölle silloin, kun tämä on tarpeen tällaisten edustustojen hallintotoiminnan jatkuvuuden varmistamiseksi Euroopan ulkosuhdehallinnon toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän ollessa poissa maasta, jossa edustusto sijaitsee. Silloin kun unionin edustustoissa työskentelevät komission henkilöstön jäsenet toimivat poikkeuksellisesti Euroopan ulkosuhdehallinnon edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä, heidän on noudatettava talousarvion toteuttamista koskevia Euroopan ulkosuhdehallinnon sisäisiä sääntöjä ja heillä on oltava samat tehtävät, velvollisuudet ja vastuuvelvollisuus kuin kaikilla muillakin Euroopan ulkosuhdehallinnon edelleenvaltuutetuilla tulojen ja menojen hyväksyjillä.

Euroopan ulkosuhdehallinto voi peruuttaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun valtuuksien siirron omien sääntöjensä mukaisesti.

61 artikla

Eturistiriidat

1. Tämän osaston 4 luvussa tarkoitetut taloushallinnon toimijat ja muut henkilöt, eri tasojen kansalliset viranomaiset mukaan lukien, jotka osallistuvat suoran, välillisen tai yhteistyöhön perustuvaa hallinnoinnin alaiseen talousarvion toteuttamiseen, myös valmistelua koskeviin toimiin, tai tarkastuksiin tai varainhoidon valvontaan, eivät saa ryhtyä toimiin, joiden yhteydessä saattaa syntyä ristiriita asianomaisen henkilön omien etujen ja unionin etujen välille. Heidän on lisäksi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet estääkseen eturistiriitojen syntymisen vastuullaan olevissa tehtävissä ja puututtava tilanteisiin, joita voidaan objektiivisesti tarkasteltuna pitää eturistiriitoina.

2. Kun kansallisen viranomaisen henkilöstön jäsentä koskeva eturistiriita on mahdollinen, kyseisen henkilön on annettava asia lähimmän esimiehensä ratkaistavaksi. Kun tällainen mahdollisuus koskee henkilöstösääntöjen alaista henkilöstön jäsentä, kyseisen henkilön on saatettava asia asianomaisen valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän käsiteltäväksi. Asianomainen esimies tai valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä vahvistaa kirjallisesti, onko kyseessä eturistiriita. Jos eturistiriita todetaan, nimittävä viranomainen tai asianomainen kansallinen viranomainen varmistaa, että kyseinen henkilö luopuu kaikista tähän asiaan liittyvistä tehtävistä. Asianomainen valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä tai asianomainen kansallinen viranomainen varmistaa, että asianmukaiset lisätoimet toteutetaan sovellettavan lainsäädännön mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu eturistiriita on olemassa, jos 1 kohdassa tarkoitetun taloushallinnon toimijan tai kyseisessä kohdassa tarkoitetun muun henkilön tehtävien puolueeton ja objektiivinen hoitaminen vaarantuu perhe- tai tunnesiteisiin, poliittiseen tai kansalliseen yhteenkuuluvuuteen tai taloudellisiin etuihin liittyvästä tai mistä tahansa muusta, asianomaisen henkilökohtaisiin etuihin suoraan tai välillisesti liittyvästä syystä.

2 LUKU

Toteuttamistavat

62 artikla

Talousarvion toteuttamistavat

1. Komissio toteuttaa talousarviota millä tahansa seuraavista tavoista:

a) suoraan, jäljempänä 'suora hallinnointi', 125–153 artiklassa säädetyn mukaisesti, jolloin toteutuksesta vastaavat sen yksiköt, mukaan lukien unionin edustustoissa työskentelevä komission henkilöstö edustustojen päälliköiden alaisuudessa 60 artiklan 2 kohdan mukaisesti, tai 69 artiklassa tarkoitetut toimeenpanovirastot;

b) yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa hallinnoiden, jäljempänä 'yhteistyöhön perustuva hallinnointi', 63 artiklassa ja 125–129 artiklassa säädetyn mukaisesti;

c) välillisesti, jäljempänä 'välillinen hallinnointi', 125–149 artiklan ja 154–159 artiklassa säädetyn mukaisesti, kun tästä säädetään perussäädöksessä, tai 58 artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa siirtämällä talousarvion toteuttamistehtäviä:

i) kolmansille maille tai niiden nimeämille elimille;

ii) 156 artiklassa tarkoitetuille kansainvälisille järjestöille tai niiden erityisjärjestöille;

iii) Euroopan investointipankille, jäljempänä 'EIP', tai Euroopan investointirahastolle, jäljempänä 'EIR', tai kummallekin niistä, kun ne toimivat ryhmänä, jäljempänä 'EIP-ryhmä';

iv) 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille unionin elimille;

v) julkisoikeudellisille elimille, mukaan lukien jäsenvaltioiden järjestöt;

vi) sellaisille julkisen palvelun tehtäviä hoitaville yksityisoikeudellisille elimille, mukaan lukien jäsenvaltioiden järjestöt, joille annetaan riittävät rahoitustakuut;

vii) jäsenvaltion yksityisoikeuden mukaisille elimille, joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano ja joille annetaan riittävät rahoitustakuut;

viii) elimille tai henkilöille, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia ja jotka nimetään asiaa koskevassa perussäädöksessä.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdan vi alakohdassa tarkoitettujen rahoitustakuiden määrä voidaan vahvistaa asiaankuuluvassa perussäädöksessä ja rajata unionin kyseiselle elimelle maksaman rahoitusosuuden enimmäismäärään. Kun takaajia on useita, takuiden kattamien vastuiden yhteismäärän jakautuminen määritellään rahoitusosuussopimuksessa, jossa voidaan määrätä, että kunkin takaajan vastuu määräytyy suhteessa sen osuuteen elimen rahoituksesta.

2. Suorassa hallinnoinnissa komissio voi käyttää VII, VIII, IX, X ja XII osastoissa tarkoitettuja välineitä.

Yhteistyöhön perustuvassa hallinnoinnissa talousarvion toteuttamisvälineet ovat ne, joista määrätään alakohtaisissa säännöissä.

Välillisessä hallinnoinnissa komissio soveltaa VI osastoa ja rahoitusvälineiden ja talousarviotakuiden osalta VI ja X osastoa. Täytäntöönpanoon osallistuvat yhteisöt soveltavat asianomaisessa rahoitusosuussopimuksessa vahvistettuja talousarvion toteuttamisvälineitä.

3. Komissio on vastuussa talousarvion toteuttamisesta SEUT 317 artiklan mukaisesti, eikä se saa siirtää kyseisiä tehtäviä kolmansille osapuolille silloin, kun kyseisiin tehtäviin sisältyy poliittisiin valintoihin liittyvää laajaa harkintavaltaa.

Komissio ei ulkoista tämän asetuksen VII osaston mukaisin sopimuksin sellaisia tehtäviä, joihin sisältyy julkisen vallan tai arviointiin liittyvän harkintavallan käyttöä.

63 artikla

Hallinnointi yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa

1. Kun komissio toteuttaa talousarviota yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, talousarvion toteuttamiseen liittyviä tehtäviä siirretään jäsenvaltioille. Komission ja jäsenvaltioiden on unionin varoja hallinnoidessaan noudatettava moitteetonta varainhoidon, avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteita sekä varmistettava unionin toiminnan näkyvyys. Komission ja jäsenvaltioiden on tätä varten täytettävä tässä asetuksessa säädetyt valvonta- ja tarkastusvelvollisuutensa ja otettava hoitaakseen niistä johtuvat tässä asetuksessa säädetyt tehtävät. Täydentäviä säännöksiä annetaan alakohtaisissa säännöissä.

2. Jäsenvaltioiden on talousarvion toteuttamiseen liittyviä tehtäviä hoitaessaan annettava kaikki tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset sekä toteutettava muut tarvittavat toimenpiteet unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi, erityisesti

a) varmistamalla, että talousarviosta rahoitettavat toimet toteutetaan moitteettomasti ja tehokkaasti ja sovellettavien alakohtaisten sääntöjen mukaisesti;

b) nimeämällä 3 kohdan mukaisesti tätä tarkoitusta varten unionin varojen hallinnoinnista ja valvonnasta vastaavat elimet ja valvomalla niitä;

c) ehkäisemällä, toteamalla ja korjaamalla sääntöjenvastaisuudet ja petokset;

d) tekemällä tämän asetuksen ja alakohtaisten sääntöjen mukaisesti yhteistyötä komission, OLAFin, tilintarkastustuomioistuimen ja niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka osallistuvat neuvoston asetuksen (EU) 2017/1939 ([1]) mukaiseen tiiviimpään yhteistyöhön, Euroopan syyttäjänviraston, jäljempänä 'EPPO', kanssa.

Unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi jäsenvaltioiden on suhteellisuusperiaatetta noudattaen sekä tämän artiklan ja asianomaisten alakohtaisten sääntöjen mukaisesti suoritettava ennakko- ja jälkikäteisvalvontaa, johon tarvittaessa kuuluvat myös paikan päällä edustavien ja/tai riskiperusteisten otosten perusteella tehtävät toimien tarkastukset. Niiden on myös perittävä takaisin aiheettomasti maksetut varat sekä tarvittaessa saatettava asia tuomioistuimen käsiteltäväksi.

Jäsenvaltioiden on asetettava tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia taloudellisia seuraamuksia saajille, kun alakohtaisissa säännöissä tai kansallisen lainsäädännön erityissäännöksissä niin edellytetään.

Komissio seuraa riskinarviointinsa yhteydessä ja alakohtaisten sääntöjen mukaisesti jäsenvaltioiden käyttöön ottamia hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä. Komissio noudattaa tarkastustyössään suhteellisuusperiaatetta ja ottaa huomioon arvioidun riskin tason alakohtaisten sääntöjen mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on nimettävä alakohtaisissa säännöissä säädettyjä perusteita ja menettelyjä noudattaen asianmukaisella tasolla elimiä vastaamaan unionin varojen hallinnoinnista ja valvonnasta. Tällaiset elimet voivat myös hoitaa tehtäviä, jotka eivät liity unionin varojen hallinnointiin, ja siirtää tiettyjä tehtäviään muille elimille.

Jäsenvaltiot voivat elinten nimeämisestä päättäessään käyttää päätöksensä perusteena sitä, ovatko hallinnointi- ja valvontajärjestelmät oleellisesti samat kuin aikaisemmalla kaudella jo käytössä olleet järjestelmät ja ovatko ne olleet tehokkaita.

Jos tarkastusten ja valvonnan tulokset osoittavat, että nimetyt elimet eivät enää täytä alakohtaisissa säännöissä määriteltyjä perusteita, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että näiden elinten vastuulla olevien tehtävien hoitamisessa havaitut puutteet korjataan, mihin sisältyy myös nimeämisen peruuttaminen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Alakohtaisissa säännöissä määritellään komission tehtävä tässä kohdassa tarkoitetussa menettelyssä.

4. Edellä olevan 3 kohdan mukaisesti nimettyjen elinten on:

a) otettava käyttöön vaikuttava ja tehokas sisäisen valvonnan järjestelmä ja varmistettava sen toiminta;

b) käytettävä kirjanpitojärjestelmää, joka tuottaa täsmällistä, täydellistä ja luotettavaa tietoa oikea-aikaisesti;

c) annettava 5, 6 ja 7 kohdassa edellytetyt tiedot;

d) varmistettava 38 artiklan 2–6 kohdan mukaisesti tietojen julkaiseminen jälkikäteen.

Kaikessa henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava asetusta (EU) 2016/679.

5. Edellä olevan 3 kohdan mukaisesti nimettyjen elinten on toimitettava komissiolle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 15 päivänä helmikuuta seuraavat tiedot:

a) tilitys niille tehtävien hoitamisesta alakohtaisten sääntöjen mukaan määritellyn viiteajanjakson aikana aiheutuneista menoista, jotka on esitetty komissiolle korvattavaksi;

b) lopullisista tarkastuskertomuksista ja toteutetusta valvonnasta laadittu vuotuinen yhteenveto, jossa tarkastellaan myös järjestelmissä havaittujen virheiden ja puutteiden luonnetta ja laajuutta sekä niiden korjaamiseksi toteutettuja tai suunniteltuja toimia.

6. Edellä 5 kohdan a alakohdassa tarkoitetun tilityksen on sisällettävä ennakkomaksut sekä määrät, jotka ovat perintämenettelyn kohteena tai joita koskeva perintämenettely on saatettu loppuun. Tilitykseen on liitettävä johdon vahvistuslausuma, jossa vahvistetaan varojen hallinnoinnista vastaavien tahojen katsovan, että

a) tiedot on esitetty asianmukaisesti ja ne ovat täydelliset ja paikkansapitävät;

b) menoihin osoitetut varat on käytetty aiottuun tarkoitukseen alakohtaisten sääntöjen mukaisesti;

c) käytössä olevilla valvontajärjestelmillä varmistetaan, että tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja sääntöjenmukaiset.

([1]) Neuvoston asetus (EU) 2017/1939, annettu 12 päivänä lokakuuta 2017, tiiviimmän yhteistyön toteuttamisesta Euroopan syyttäjänviraston (EPPO) perustamisessa (EUVL L 283, 31.10.2017, s. 1).

7. Edellä 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun tilitykseen ja kyseisen kohdan b alakohdassa tarkoitettuun yhteenvetoon on liitettävä kansainvälisesti hyväksyttyjen tilintarkastusstandardien mukaisesti laadittu riippumattoman tarkastuselimen lausunto. Tästä lausunnosta on käytävä ilmi, ovatko tilityksen tiedot oikeat ja riittävät ja ovatko menot, jotka on esitetty komissiolle korvattaviksi, lailliset ja sääntöjenmukaiset sekä toimivatko käytössä olevat valvontajärjestelmät moitteettomasti. Lausunnossa on myös ilmoitettava, antaako tarkastustyö aihetta epäillä 6 kohdassa tarkoitetussa johdon vahvistuslausumassa esitettyjä vakuutuksia.

Komissio voi poikkeuksellisesti jatkaa 5 kohdassa 15 päiväksi helmikuuta asetettua määräaikaa 1 päivään maaliskuuta asianomaisen jäsenvaltion ilmoituksen perusteella.

Jäsenvaltiot voivat julkaista 5 ja 6 kohdassa sekä tässä kohdassa tarkoitetut tiedot asianmukaisella tasolla.

Jäsenvaltiot voivat myös antaa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle asianmukaisella tasolla allekirjoitettuja lausumia 5 ja 6 kohdassa sekä tässä kohdassa tarkoitettujen tietojen perusteella.

8. Sen varmistamiseksi, että unionin varat käytetään sovellettavien sääntöjen mukaisesti, komissio:

a) soveltaa tarkastus- ja hyväksyntämenettelyjä nimettyjen elinten tileihin ja varmistaa, että tilit ovat täydelliset, oikeelliset ja totuudenmukaiset;

b) sulkee unionin rahoituksen ulkopuolelle menot, joihin liittyvät maksut on suoritettu sovellettavan oikeuden vastaisesti;

c) keskeyttää maksuajan kulumisen tai maksut, kun alakohtaisissa säännöissä niin edellytetään.

Komissio lopettaa maksuajan kulumisen tai maksujen keskeyttämisen kokonaan tai osittain sen jälkeen, kun jäsenvaltio on esittänyt huomautuksensa ja kun se on toteuttanut tarvittavat toimenpiteet. Jäljempänä 74 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun vuotuisen toimintakertomuksen on katettava kaikki tämän kohdan mukaiset velvoitteet.

9. Alakohtaisissa säännöissä otetaan huomioon Euroopan alueellisen yhteistyön ohjelmien tarpeet, jotka liittyvät etenkin johdon vahvistuslausuman sisältöön, 3 kohdassa tarkoitettuun menettelyyn ja tarkastustoimintaan.

10. Komissio laatii rekisterin elimistä, jotka ovat alakohtaisten sääntöjen mukaan vastuussa hallinnoinnista, todistusten antamisesta ja tarkastustoiminnasta.

11. Jäsenvaltiot voivat käyttää niille yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin puitteissa myönnettyjä varoja yhdessä asetuksen (EU) 2015/1017 nojalla toteutettavien toimien ja välineiden kanssa asiaa koskevissa alakohtaisissa säännöissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti.

3 LUKU

Unionin virastot ja unionin elimet

1 jakso

Unionin virastot

64 artikla

Unionin virastojen toimivaltuuksien laajuus

1. Ennen uuden unionin viraston perustamista komissio tekee kustannus-hyötyanalyysin ja arvion perustamiseen liittyvistä riskeistä, ilmoittaa niiden tulokset Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä ehdottaa tarvittavien määrärahojen ottamista komissiota koskevaan talousarvion pääluokkaan kuuluvaan liitteeseen.

2. Toimivaltuuksiensa rajoissa unionin virastot

a) hoitavat perustamissäädöksessään tai muissa unionin säädöksissä säädettyjä pakollisia tehtäviä;

b) voivat 66 artiklan mukaisesti hoitaa sellaisia muita kuin pakollisia tehtäviä, jotka niiden johtokunnat ovat hyväksyneet analysoituaan osapuolille aiheutuvat kustannukset ja niiden saamat hyödyt sekä kyseisiin tehtäviin liittyvät osapuolille aiheutuvat riskit.

3. Tätä jaksoa sovelletaan OLAFin toimintaan lukuun ottamatta tämän artiklan 4 kohtaa, 66 artiklaa ja 67 artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa.

4. Komission sisäinen tarkastaja hoitaa kaikki tämän osaston 8 luvussa säädetyt tehtävät.

65 artikla

Unionin virastojen määrärahat

1. Kunkin unionin viraston pakollisten tehtävien hoitamista varten hyväksytyt määrärahat otetaan niille tarkoitettuun budjettikohtaan komissiota koskevaan talousarvion pääluokkaan ja eritellään yksityiskohtaisesti tähän pääluokkaan kuuluvassa liitteessä.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu liite esitetään tulo- ja menotaulukkona, joka jaotellaan samalla tavoin kuin talousarvion pääluokat.

Liitteeseen otetuista määrärahoista

a) katetaan kunkin unionin viraston kaikki rahoitustarpeet, jotka liittyvät sen perustamissäädöksessä tai muissa unionin säädöksissä säädettyjen pakollisten tehtävien hoitamiseen;

b) voidaan kattaa unionin viraston rahoitustarpeet, jotka johtuvat unionin toimielinten, unionin elinten tai perussopimuksissa tai niiden nojalla perustettujen muiden unionin virastojen pyynnöstä hoidettavista tehtävistä, jotka on hyväksytty viraston perustamissäädöksen mukaisesti.

2. Komissio siirtää tulojen ja menojen hyväksyjälle kuuluvan toimivallan liitteeseen otettujen kunkin unionin viraston määrärahojen osalta asianomaisen unionin viraston johtajalle 73 artiklan mukaisesti.

3. Kunkin unionin viraston henkilöstötaulukot ovat komission henkilöstötaulukon liitteenä.

4. Kunkin unionin viraston johtaja päättää 1 kohdassa tarkoitetun liitteen sisällä tehtävistä määrärahasiirroista. Komissio ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle tällaisista määrärahasiirroista.

66 artikla

Muut kuin pakolliset tehtävät

1. Unionin virasto voi 64 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen muiden kuin pakollisten tehtävien hoitamiseksi

a) saada unionin toimielimiltä, unionin elimiltä tai muilta unionin virastoilta johtajalleen osoitetun toimivallan siirron sekä tulojen ja menojen hyväksyjän toimivaltuuksien siirron, jotka koskevat unionin toimielimen, unionin elimen tai toisen unionin viraston pääluokkaan talousarviossa otettuja määrärahoja;

b) tehdä tapauskohtaisia yksikön tason sopimuksia unionin toimielinten, unionin elinten, muiden unionin virastojen tai kolmansien osapuolten kanssa.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa asianomaiset unionin toimielimet, unionin elimet ja muut unionin virastot asettavat toimivallan siirtoon sovellettavat ehdot ja rajat. Tällaisesta toimivallan siirrosta, etenkin siihen sovellettavista ehdoista ja yksityiskohtaisista säännöistä, on sovittava unionin viraston perustamissäädöksen mukaisesti.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa unionin viraston johtaja hyväksyy viraston perustamissäädöksen mukaisesti erityissäännöt, joita sovelletaan tehtävien hoitamiseen, syntyneiden kustannusten korvaamiseen ja niitä koskevaan kirjanpitoon. Unionin virasto ilmoittaa kirjanpidon tulokset asianomaisille unionin toimielimille, unionin elimille ja muille unionin virastoille.

67 artikla

Unionin virastojen kirjanpito

1. Kukin unionin virasto pitää menoistaan kirjanpitoa, jonka avulla voidaan määrittää sen kullekin unionin toimielimelle, unionin elimelle tai toiselle unionin virastolle tarjoaminen palvelujen osuus. Unionin viraston johtaja vahvistaa johtokunnan hyväksynnän saatuaan perusteet, joiden mukaan menoista pidetään kirjaa.

2. Sen budjettikohdan selvitysosassa, johon 66 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tulojen ja menojen hyväksyjän toimivaltuudet saaneen unionin viraston kokonaismäärärahat otetaan, esitetään arvio kyseisen viraston kullekin unionin toimielimelle, unionin elimelle ja muille unionin virastoille tarjoamien palvelujen kustannuksista. Arvio perustuu tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kirjanpitoon.

3. Kunkin 66 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti tulojen ja menojen hyväksyjän toimivaltuuksien siirron saaneen unionin viraston on ilmoitettava asianomaisille unionin toimielimille, unionin elimille ja muille unionin virastoille tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun kirjanpidon tulokset.

4. Unionin virastojen kirjanpito on erottamaton osa 241 artiklan mukaista unionin tilinpäätöstä.

5. Komission tilinpitäjä voi asianomaisen unionin viraston johtokunnan esityksestä siirtää joitakin unionin viraston suoraan toteuttamaan tulojen kantoon ja menojen maksuun liittyviä tehtäviään asianomaisen unionin viraston työntekijälle.

6. Komissio voi avata unionin viraston johtokunnan esityksestä viraston puolesta sen kassatarpeita varten pankki- tai postisiirtotilejä. Kunkin asianomaisen unionin viraston kassan vuosisaldo täsmäytetään viraston ja komission välillä varainhoitovuoden lopussa.

2 jakso

Virastot ja unionin elimet

68 artikla

Säännösten soveltaminen Euratomin hankintakeskukseen

Tätä asetusta sovelletaan Euratomin hankintakeskuksen talousarvion toteuttamiseen.

69 artikla

Toimeenpanovirastot

1. Komissio voi neuvoston asetuksen (EY) N:o 58/2003 ([1]) mukaisesti siirtää toimeenpanovirastoille valtuudet toteuttaa kokonaan tai osittain unionin ohjelma tai hanke, pilottihankkeet ja valmistelutoimet sekä hallintomenojen toteuttaminen mukaan luettuina, komission puolesta ja komission vastuulla. Toimeenpanovirastot perustetaan komission päätöksellä, ja niillä on unionin oikeuden mukainen oikeushenkilöllisyys. Niille maksetaan vuotuinen avustus.

2. Toimeenpanovirastojen johtajat ovat valtuutettuja tulojen ja menojen hyväksyjiä toimenpanovirastonsa osittain tai kokonaan hallinnoimiin unionin ohjelmiin liittyvien toimintamäärärahojen toteuttamisen osalta.

3. Toimeenpanoviraston ohjauskomitea voi sopia komission kanssa siitä, että komission tilinpitäjä toimii myös asianomaisen toimeenpanoviraston tilinpitäjänä. Ohjauskomitea voi myös antaa komission tilinpitäjälle osan asianomaisen toimeenpanoviraston tilinpitäjän tehtävistä kustannus-hyötynäkökohtien perusteella. Molemmissa tapauksissa on huolehdittava eturistiriitojen välttämiseksi tarvittavista järjestelyistä.

70 artikla

SEUT-sopimuksen ja Euratomin perustamissopimuksen mukaisesti perustetut elimet

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen 269 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi sellaisiin elimiin sovellettavalla varainhoidon puiteasetuksella, jotka on perustettu SEUT-sopimuksen tai Euratomin perustamissopimuksen mukaisesti, joilla on oikeushenkilöllisyys ja jotka saavat avustusta talousarviosta.

2. Varainhoidon puiteasetuksen on perustuttava tässä asetuksessa säädettyihin periaatteisiin ja sääntöihin siten, että otetaan huomioon edellä 1 kohdassa tarkoitettujen elinten erityispiirteet.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen elinten varainhoitoa koskevat säännöt voivat poiketa varainhoidon puiteasetuksesta ainoastaan, jos se on välttämätöntä kyseisten elinten erityistarpeiden vuoksi ja edellyttäen, että komissio antaa siihen ennalta suostumuksensa.

4. Euroopan parlamentti antaa neuvoston suosituksesta vastuuvapauden 1 kohdassa tarkoitettujen elinten talousarvioiden toteuttamisesta. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut elimet toimivat täydessä yhteistyössä vastuuvapausmenettelyyn osallistuvien unionin toimielinten kanssa ja toimittavat tarvittaessa tarpeelliset lisätiedot, muun muassa osallistumalla asiaankuuluvien elinten kokouksiin.

([1]) Neuvoston asetus (EY) N:o 58/2003, annettu 19 päivänä joulukuuta 2002, tiettyjä yhteisön ohjelmien hallinnointitehtäviä hoitavien toimeenpanovirastojen asemasta (EYVL L 11, 16.1.2003, s. 1).

5. Komission sisäisellä tarkastajalla on 1 kohdassa tarkoitettujen elinten osalta samat toimivaltuudet kuin komission osalta.

6. Riippumaton ulkopuolinen tarkastaja varmistaa, että kunkin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun elimen tilinpäätöksessä esitetään asianmukaisesti asianomaisen elimen tulot, menot ja taloudellinen tilanne ennen sen konsolidointia komission lopulliseen tilinpäätökseen. Jollei asiaankuuluvassa perussäädöksessä toisin säädetä, tilintarkastustuomioistuin laatii kutakin elintä koskevan erityisvuosikertomuksen SEUT 287 artiklan 1 kohdassa esitettyjen vaatimusten mukaisesti. Tilintarkastustuomioistuin ottaa kyseistä kertomusta laatiessaan huomioon riippumattoman ulkopuolisen tarkastajan tekemän tarkastustyön sekä tarkastajan havaintojen perusteella toteutetut toimet.

7. Kaikki 6 kohdassa tarkoitetut riippumattomaan ulkopuoliseen tarkastukseen liittyvät näkökohdat, myös raportoidut havainnot, ovat täysin tilintarkastustuomioistuimen vastuulla.

71 artikla

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvat elimet

Perussäädöksellä perustetut elimet, joilla on oikeushenkilöllisyys ja joille on annettu tehtäväksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuden täytäntöönpano, antavat omat varainhoitoa koskevat sääntönsä.

Näiden sääntöjen on sisällettävä unionin varojen moitteettoman hoidon varmistamiseksi tarvittavat periaatteet.

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 269 artiklan mukaisesti tämän asetuksen täydentämiseksi julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvia elimiä koskevalla varainhoidon malliasetuksella, jossa säädetään unionin varojen moitteettoman hoidon varmistamiseksi tarvittavista, 154 artiklaan perustuvista periaatteista.

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuvien elinten varainhoitoa koskevat säännöt voivat poiketa varainhoidon malliasetuksesta ainoastaan, jos se on välttämätöntä kyseisten elinten erityistarpeiden vuoksi ja jos komissio antaa siihen ennalta suostumuksensa.

Julkisen ja yksityisen sektorin kumppanuuteen perustuviin elimiin sovelletaan 70 artiklan 4–7 kohtaa.

4 LUKU

Taloushallinnon toimijat

1 jakso

Tehtävien eriyttämisen periaate

72 artikla

Tehtävien eriyttäminen

1. Tulojen ja menojen hyväksyjä ja tilinpitäjä hoitavat eri tehtäviä, joita ei voi yhdistää keskenään.

2. Kukin unionin toimielin antaa kullekin taloushallinnon toimijalle hänen tehtävänsä hoidossa tarvittavat resurssit sekä toimenkuvauksen, jossa esitetään yksityiskohtaisesti hänen tehtävänsä, oikeutensa ja velvollisuutensa.

2 jakso

Tulojen ja menojen hyväksyjä

73 artikla

Tulojen ja menojen hyväksyjä

1. Kukin unionin toimielin toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä.

2. Tässä osastossa ”henkilöstöllä” tarkoitetaan henkilöstösääntöjen alaisia henkilöitä.

3. Kukin unionin toimielin valtuuttaa työjärjestyksessään määrättyjä edellytyksiä noudattaen asianmukaisen henkilöstötason henkilöstöä tulojen ja menojen hyväksyjän tehtäviin. Toimielin määrittää sisäisissä hallintoa koskevissa säännöissään henkilöstön, jonka se valtuuttaa näihin tehtäviin, siirrettyjen valtuuksien laajuuden sekä sen, voivatko valtuutetut henkilöt siirtää valtuutusta edelleen.

4. Tulojen ja menojen hyväksyjän valtuudet voidaan siirtää ja siirretyt valtuudet siirtää edelleen ainoastaan henkilöstölle.

5. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä toimii vain valtuutus- tai edelleenvaltuutusasiakirjassaan määrätyissä rajoissa. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän avustajana voi toimia yksi tai useampi henkilöstön jäsen, jonka tehtävänä on hoitaa kyseisen tulojen ja menojen hyväksyjän vastuulla tiettyjä talousarvion toteuttamisessa sekä taloutta ja hallinnointia koskevien tietojen tuottamisessa tarvittavia tehtäviä.

6. Kukin unionin toimielin ja kukin 70 artiklassa tarkoitettu unionin elin ilmoittaa Euroopan parlamentille, neuvostolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja komission tilinpitäjälle valtuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjien, sisäisten tarkastajien ja tilinpitäjien nimittämisestä ja tehtävien päättymisestä sekä hyväksymistään varainhoitoa koskevista sisäisistä säännöistä kahden viikon kuluessa kyseisestä tapahtumasta.

7. Kukin unionin toimielin ilmoittaa tilintarkastustuomioistuimelle tehtävien siirtoa koskevista päätöksistä sekä 79 ja 88 artiklan mukaisista ennakoiden hoitajien nimittämisestä.

74 artikla

Tulojen ja menojen hyväksyjän valtuudet ja tehtävät

1. Tulojen ja menojen hyväksyjän tehtävänä on huolehtia asianomaisen unionin toimielimen tulojen ja menojen toteuttamisesta moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti, varmistamalla muun muassa tuloksellisuudesta raportoinnin, ja varmistaa toiminnan laillisuus ja sääntöjenmukaisuus ja saajien yhdenvertainen kohtelu.

2. Tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä ottaa käyttöön tehtäviensä hoitamiseen soveltuvan organisaatiorakenteen sekä niiden hoitamiseen soveltuvat sisäisen valvonnan järjestelmät 36 artiklan ja kunkin unionin toimielimen antamien vähimmäissääntöjen mukaisesti siten, että huomioon otetaan myös toimintaympäristön ja rahoitettavien toimien luonteeseen liittyvät riskit. Rakenteen ja järjestelmien luomisessa hyödynnetään kattavaa riskinarviointia, jossa otetaan huomioon niiden kustannustehokkuus ja tuloksellisuus.

3. Menojen toteuttamiseksi toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä tekee talousarviositoumuksia ja oikeudellisia sitoumuksia, vahvistaa menoja, hyväksyy niitä maksettavaksi ja valmistelee määrärahojen käyttöä.

4. Tulojen toteuttamiseksi toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä laatii saamisennusteita, vahvistaa perittäviä saamisia ja antaa perintämääräyksiä. Tarvittaessa toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän tehtävänä on luopua vahvistetuista saamisista.

5. Virheiden ja sääntöjenvastaisuuksien estämiseksi ennen tapahtumien hyväksymistä ja tavoitteiden saavuttamatta jäämisen riskien vähentämiseksi kaikille tapahtumille on tehtävä ainakin ennakkotarkastus, joka koskee tapahtuman toiminnallisia ja taloudellisia näkökohtia ja joka perustuu riskit huomioon ottavaan monivuotiseen valvontastrategiaan.

Ennakkotarkastusten toteutustiheydestä ja perusteellisuudesta päättää toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä oman riskinarviointinsa pohjalta aikaisempien valvontatoimenpiteiden tulosten sekä riskien ja kustannustehokkuuden perusteella. Tapahtumien vahvistamisesta vastuussa oleva tulojen ja menojen hyväksyjä pyytää epäselvissä tapauksissa ennakkotarkastuksen yhteydessä lisätietoja tai tekee tarkastuksen paikalla saadakseen kohtuullisen varmuuden.

Tarkastuksen tekevä henkilöstön jäsen ei saa olla tapahtuman luonut henkilöstön jäsen. Tarkastuksen tekevä henkilöstön jäsen ei saa olla tapahtuman luoneen henkilöstön jäsenen alainen.

6. Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi toteuttaa jälkikäteisvalvontaa havaitakseen jo hyväksyttyihin tapahtumiin liittyvät virheet ja sääntöjenvastaisuudet ja korjatakseen ne. Tällainen valvonta voidaan toteuttaa riskianalyysiin perustuvan otannan avulla, ja siinä on otettava huomioon aikaisemman valvonnan tulokset sekä kustannustehokkuus ja tuloksellisuus.

Ennakko- ja jälkitarkastuksia ei saa suorittaa sama henkilöstö. Jälkitarkastuksista vastaavat henkilöstön jäsenet eivät saa olla ennakkotarkastuksista vastaavien henkilöstön jäsenten alaisia.

Tuensaajien tarkastuksiin sovelletaan selkeitä, yhdenmukaisia ja avoimia sääntöjä ja menettelyjä, määräajat mukaan lukien, ja ne on annettava tuensaajien tietoon avustussopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä.

7. Toimivaltaisilla tulojen ja menojen hyväksyjillä ja talousarvion toteuttamisesta vastaavalla henkilöstöllä on oltava tehtävien edellyttämä ammatillinen pätevyys.

Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä varmistaa kussakin unionin toimielimessä,

a) että edelleenvaltuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät ja heidän henkilöstönsä saavat säännöllisesti ajantasaista ja tarkoituksenmukaista tietoa ja koulutusta valvontaa koskevista vaatimuksista sekä valvontaa varten käytettävissä olevista menetelmistä ja tekniikoista;

b) että tarvittaessa toteutetaan toimenpiteitä sen varmistamiseksi, että 2 kohdassa tarkoitetut valvontajärjestelmät ovat vaikuttavia ja tehokkaita.

8. Jos toimien taloushallintoon ja valvontaan osallistuva henkilöstön jäsen katsoo, että päätös, jonka soveltamisen hänen esimiehensä antaa hänen tehtäväkseen tai jonka hänen esimiehensä antaa hänen hyväksyttäväkseen, on sääntöjenvastainen tai vastoin moitteettoman varainhoidon periaatetta tai ammatillisia sääntöjä, joita asianomaisen henkilöstön jäsenen on noudatettava, hänen on ilmoitettava asiasta esimiehelleen. Jos henkilöstön jäsen tekee ilmoituksen kirjallisesti, esimiehen on vastattava kirjallisesti. Jos esimies ei puutu asiaan tai vahvistaa alkuperäisen päätöksen tai toimeksiannon ja henkilöstön jäsen katsoo, että vahvistaminen ei ole asianmukainen tapa puuttua hänen esittämäänsä ongelmaan, henkilöstön jäsenen on ilmoitettava kirjallisesti asiasta valtuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälle. Jos tulojen ja menojen hyväksyjä ei vastaa asiaan liittyvien seikkojen kannalta kohtuullisessa ajassa ja joka tapauksessa kuukauden kuluessa, henkilöstön jäsenen on ilmoitettava asiasta 143 artiklassa tarkoitetulle tutkintaelimelle.

Jos kyseessä on laiton toiminta, petos tai lahjonta, joka saattaa vahingoittaa unionin etuja, henkilöstön jäsenen on ilmoitettava asiasta viranomaisille ja elimille, jotka on nimetty henkilöstösäännöissä ja unionin toimielinten päätöksissä petosten, lahjonnan tai muun unionin etuja vahingoittavan laittoman toiminnan torjuntaan liittyvien sisäisten tutkimusten edellytyksistä ja menettelyistä. Unionin varainhoidon tarkastuksia tekevien ulkopuolisten tarkastajien kanssa tehdyissä sopimuksissa määrätään ulkopuolisen tarkastajan velvoitteesta ilmoittaa valtuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälle epäillystä laittomasta toiminnasta, petoksesta tai lahjonnasta, joka saattaa vahingoittaa unionin etuja.

9. Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä laatii omalle unionin toimielimelleen vuosittain tehtäviensä hoitamisesta toimintakertomuksen, joka sisältää taloutta ja hallinnointia koskevat tiedot, myös valvonnan tulokset, ja jonka mukaan, jollei tiettyihin tulojen ja menojen aloihin liittyvissä varaumissa toisin mainita, hänellä on kohtuullinen varmuus siitä, että

a) kertomuksen tiedot ovat oikeat ja riittävät;

b) kertomuksessa kuvattuihin toimintoihin osoitetut varat on käytetty aiottuun tarkoitukseensa moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti; ja

c) käytössä olevat valvontamenettelyt antavat riittävät takeet siitä, että tilien perustana olevat toimet ovat laillisia ja sääntöjenmukaisia.

Vuotuisessa toimintakertomuksessa on esitettävä tiedot toteutetuista toimista suhteessa strategisissa suunnitelmissa asetettuihin tavoitteisiin ja tuloksellisuuteen, kyseisiin toimiin liittyvistä riskeistä, saataville asetettujen varojen käytöstä sekä sisäisen valvonnan järjestelmien vaikuttavuudesta ja tehokkuudesta. Kertomukseen on sisällyttävä yleisarvio valvonnan kustannustehokkuudesta sekä tiedot siitä, missä määrin hyväksytyt toimintamenot ovat edistäneet unionin strategisten tavoitteiden saavuttamista ja luoneet EU:lle lisäarvoa. Komissio laatii yhteenvedon edellisen vuoden vuotuisista toimintakertomuksista.

Unionin toimielinten, unionin elinten ja unionin virastojen tulojen ja menojen hyväksyjien sekä tilanteen mukaan valtuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjien vuotuiset toimintakertomukset on julkaistava varainhoitovuoden osalta viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 1 päivänä heinäkuuta kyseisen unionin toimielimen, unionin elimen tai unionin viraston verkkosivustolla helposti saavutettavissa olevalla tavalla, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asianmukaisesti perusteltuja luottamuksellisuutta ja turvallisuutta koskevia näkökohtia.

10. Valtuutetut tulojen ja menojen hyväksyjät luetteloivat kunakin varainhoitovuonna hankintasopimukset, jotka on tehty käyttämällä neuvottelumenettelyjä liitteessä I olevan 11.1 kohdan a–f alakohdan ja 39 kohdan mukaisesti. Jos neuvottelumenettelyjen osuus valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän tekemistä hankintasopimuksista on kasvanut huomattavasti aiempiin varainhoitovuosiin verrattuna tai jos neuvottelumenettelyjä käyttämällä tehtyjen hankintasopimusten osuus on selvästi suurempi kuin keskimäärin koko unionin toimielimen tasolla, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on raportoitava asiasta kyseiselle toimielimelle ja ilmoitettava, mitä toimenpiteitä on toteutettu tilanteen korjaamiseksi. Kukin unionin toimielin toimittaa neuvottelumenettelyistä kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Komission kertomus esitetään tämän artiklan 9 kohdassa tarkoitetun vuotuisia toimintakertomuksia koskevan yhteenvedon liitteenä.

75 artikla

Tulojen ja menojen hyväksyjien säilyttämät asiakirjatodisteet

Tulojen ja menojen hyväksyjä luo paperiasiakirjoihin perustuvia tai sähköisiä järjestelmiä talousarvion toteuttamiseen liittyvien alkuperäisten asiakirjatodisteiden säilyttämistä varten. Tällaiset asiakirjatodisteet säilytetään vähintään viiden vuoden ajan siitä päivästä, jona Euroopan parlamentti on myöntänyt kyseistä varainhoitovuotta koskevan vastuuvapauden.

Toimenpiteitä koskevat tositteet on joka tapauksessa säilytettävä kyseisten toimenpiteiden loppuunsaattamista seuraavan vuoden loppuun saakka, sanotun kuitenkaan rajoittamatta ensimmäisen kohdan soveltamista.

Asiakirjatodisteissa olevat henkilötiedot on mahdollisuuksien mukaan poistettava, kun kyseisiä tietoja ei tarvita talousarviota koskevassa vastuuvapausmenettelyssä eikä valvonnassa tai tarkastuksissa. Teleliikennetietojen säilyttämiseen sovelletaan asetuksen (EY) N:o 45/2001 37 artiklan 2 kohdan säännöksiä.

76 artikla

Unionin edustustojen päälliköiden toimivaltuudet ja tehtävät

1. Toimiessaan edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä 60 artiklan 2 kohdan mukaisesti unionin edustustojen päälliköt toimivat komission alaisuudessa unionin toimielimenä, joka vastaa heille edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä kuuluvien tehtävien ja velvollisuuksien määrittelystä, hoitamisesta, seurannasta ja arvioinnista, ja heidän on tehtävä läheistä yhteistyötä komission kanssa varojen moitteettoman täytäntöönpanon ja etenkin sen varmistamiseksi, että rahoitustoimet ovat laillisia ja sääntöjenmukaisia, että varojen hallinnoinnissa noudatetaan moitteettoman varainhoidon periaatetta ja että unionin taloudellisia etuja suojataan tehokkaasti. Heihin sovelletaan heille edelleenvaltuutuksella siirrettyjen varainhoidon tehtävien hoitamista koskevia komission antamia sisäisiä sääntöjä ja komission kyseisten tehtävien hoitamista varten laatimaa toimenkuvausta. Heitä voi avustaa heille kuuluvien tehtävien hoitamisessa unionin edustustoissa työskentelevä komission henkilöstö.

Unionin edustustojen päälliköiden on siksi toteutettava tarvittavat toimenpiteet välttääkseen kaikki sellaiset tilanteet, joissa komission kyky täyttää vastuunsa heidän vastuulleen edelleenvaltuutuksella siirretyn talousarvion toteuttamisen osalta olisi todennäköisesti uhattuna, sekä kaikki sellaiset prioriteettiristiriidat, jotka todennäköisesti vaikuttavat heille edelleenvaltuutuksella siirrettyjen varainhoidon tehtävien hoitamiseen.

Jos toisessa alakohdassa tarkoitettu tilanne tai ristiriita syntyy, unionin edustustojen päälliköiden on viipymättä ilmoitettava siitä asiasta vastaaville komission ja ulkosuhdehallinnon pääjohtajille. Pääjohtajat toteuttavat aiheelliset toimenpiteet tilanteen korjaamiseksi.

2. Jos unionin edustuston päällikkö on 74 artiklan 8 kohdassa tarkoitetussa tilanteessa, hänen on saatettava asia 143 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen käsiteltäväksi. Jos kyseessä on laiton toiminta, petos tai lahjonta, joka saattaa vahingoittaa unionin etuja, hänen on ilmoitettava asiasta sovellettavassa lainsäädännössä nimetyille viranomaisille ja elimille.

3. Edellä olevan 60 artiklan 2 kohdan mukaisesti edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä toimivien unionin edustustojen päälliköiden on annettava kertomus omalle valtuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälleen, jotta tämä voi sisällyttää kyseiset kertomukset 74 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun omaan vuotuiseen toimintakertomukseensa. Kussakin unionin edustuston päällikön kertomuksessa on esitettävä tiedot edustustossa käytössä olevien sisäisen valvonnan järjestelmien tehokkuudesta ja vaikuttavuudesta sekä kyseiselle edustuston päällikölle edelleenvaltuutuksella siirrettyjen toimien hallinnoinnista, ja sen perusteella on saatava 92 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettu varmuus. Nämä kertomukset liitetään valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän vuotuiseen toimintakertomukseen, ja ne on toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle ottaen asianmukaisesti huomioon niiden luottamuksellisuus.

Unionin edustustojen päälliköiden on toimittava täydessä yhteistyössä vastuuvapausmenettelyyn osallistuvien unionin toimielinten kanssa ja toimitettava tarpeelliset lisätiedot tarvittaessa. Tässä yhteydessä heitä voidaan pyytää osallistumaan asiaankuuluvien elinten kokouksiin sekä avustamaan toimivaltaista valtuutettua tulojen ja menojen hyväksyjää.

Edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä 60 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimivien unionin edustustojen päälliköiden on vastattava kaikkiin pyyntöihin, jotka komission valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä esittää komission omasta aloitteesta tai vastuuvapausmenettelyn yhteydessä Euroopan parlamentin aloitteesta.

Komissio varmistaa, että unionin edustustojen päälliköiden toimivaltuuksien edelleenvaltuutuksilla ei haitata SEUT 319 artiklan mukaista vastuuvapausmenettelyä.

4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa sovelletaan myös unionin edustustojen apulaispäälliköihin silloin kun he toimivat edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä unionin edustustojen päälliköiden poissa ollessa.

3 jakso

Tilinpitäjä

77 artikla

Tilinpitäjän toimivaltuudet ja tehtävät

1. Kukin unionin toimielin nimittää tilinpitäjän, jolla on kyseisessä toimielimessä seuraavat tehtävät:

a) maksujen moitteeton suorittaminen, tulojen kantaminen ja vahvistettujen saamisten perintä;

b) tilinpäätöksen laatiminen ja esittäminen XIII osaston mukaisesti;

c) kirjanpito 82 ja 84 artiklan mukaisesti;

d) kirjanpidossa noudatettavien sääntöjen ja menettelyjen sekä tililuettelon määrittäminen 80–84 artiklan mukaisesti;

e) kirjanpitojärjestelmien määrittäminen ja hyväksyminen sekä tarvittaessa sellaisten tulojen ja menojen hyväksyjän määräämien järjestelmien hyväksyminen, joiden tarkoituksena on tuottaa tai perustella kirjanpitotietoja;

f) kassanhallinta.

Ensimmäisen alakohdan e kohdassa tarkoitettujen tehtävien osalta tilinpitäjä valtuutetaan tarkistamaan milloin tahansa, että hyväksymisperusteita noudatetaan.

2. Ulkosuhdehallinnon tilinpitäjän vastuut koskevat ainoastaan talousarvioon sisältyvää ulkosuhdehallinnon pääluokkaa, jota toteuttaa ulkosuhdehallinto. Komission tilinpitäjällä on edelleen kokonaisvastuu talousarvioon sisältyvästä komission pääluokasta, myös sellaisiin määrärahoihin liittyvistä kirjanpitotapahtumista, joiden hallinnointi on siirretty unionin edustustojen päälliköille edelleenvaltuutuksella.

Komission tilinpitäjä toimii myös ulkosuhdehallinnon tilinpitäjänä ulkosuhdehallintoa varten tarkoitetun talousarvion pääluokan toteuttamisen osalta.

78 artikla

Tilinpitäjän nimittäminen ja tilinpitäjän tehtävien päättyminen

1. Kukin unionin toimielin nimittää tilinpitäjän henkilöstösääntöjen piiriin kuuluvista virkamiehistä.

Unionin toimielin valitsee tilinpitäjän tämän erityisosaamisen perusteella, joka osoitetaan tutkintotodistuksin tai vastaavalla työkokemuksella.

2. Vähintään kaksi unionin toimielintä tai elintä voi nimittää saman tilinpitäjän.

Siinä tapauksessa ne huolehtivat tarvittavista järjestelyistä eturistiriitojen välttämiseksi.

3. Tilinpitäjän luopuessa tehtävästään tilitapahtumista laaditaan viipymättä koetase.

4. Tehtävistään luopuva tilinpitäjä, tai jos tämä ei ole mahdollista, joku hänen yksikkönsä virkamiehistä, toimittaa koetaseen ja tehtävien luovuttamista koskevan kertomuksen uudelle tilinpitäjälle.

Uuden tilinpitäjän on kuukauden kuluessa koetaseen toimittamisesta hyväksyttävä se allekirjoituksellaan, ja hän voi esittää varaumia.

Tehtävien luovuttamista koskevassa kertomuksessa on esitettävä koetaseen tulos ja mahdolliset varaumat.

79 artikla

Valtuudet, jotka tilinpitäjä voi siirtää

Tilinpitäjä voi tehtäviensä hoitamiseksi siirtää joitakin tehtävistään alaisuudessaan toimivalle henkilöstölle ja 89 artiklan 1 kohdan mukaisesti nimitetyille ennakoiden hoitajille.

Siirretyt tehtävät vahvistetaan valtuutusasiakirjassa.

80 artikla

Kirjanpitosäännöt

1. Kirjanpitosäännöt, joita unionin toimielinten, unionin virastojen ja tämän osaston 3 luvun 2 jaksossa tarkoitettujen virastojen ja unionin elinten on noudatettava, perustuvat kansainvälisesti hyväksyttyihin julkisen sektorin tilinpäätösstandardeihin. Komission tilinpitäjä hyväksyy kirjanpitosäännöt kuultuaan muiden unionin toimielinten, unionin virastojen ja unionin elinten tilinpitäjiä.

2. Tilinpitäjä voi poiketa 1 kohdassa tarkoitetuista standardeista, jos hän katsoo sen olevan tarpeen, jotta voidaan antaa oikea ja riittävä kuva varoista ja veloista, kuluista ja tuotoista sekä rahavirrasta. Jos kirjanpitosääntö poikkeaa olennaiselta osin kyseisistä standardeista, tilinpäätöslaskelmien liitteessä on ilmoitettava kyseisestä seikasta ja annettava sille perustelut.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa kirjanpitosäännöissä on määritettävä tilinpäätöslaskelmien rakenne ja sisältö sekä kirjanpidossa noudatettavat kirjanpitoperiaatteet.

4. Jäljempänä 241 artiklassa tarkoitetuissa talousarvion toteuttamiskertomuksissa on noudatettava tässä asetuksessa säädettyjä budjettiperiaatteita. Kertomusten avulla on voitava seurata yksityiskohtaisesti talousarvion toteuttamista. Niihin on kirjattava kaikki tässä osastossa säädetyt tulo- ja menotapahtumat, ja niiden on annettava oikea ja riittävä kuva kyseisistä tapahtumista.

81 artikla

Kirjanpidon järjestäminen

1. Kunkin unionin toimielimen tai elimen tilinpitäjän on laadittava ja pidettävä ajan tasalla asiakirjat oman unionin toimielimensä tai elimensä kirjanpidon järjestämisestä ja siihen liittyvistä menettelyistä.

2. Tulot ja menot kirjataan tietojenkäsittelyjärjestelmään tapahtuman taloudellisen luonteen mukaisesti juoksevina tuloina tai menoina tai pääomana.

82 artikla

Kirjanpito

1. Komission tilinpitäjä määrittelee yhdenmukaistetut tililuettelot, joita unionin toimielinten, unionin virastojen ja tämän osaston 3 luvun 2 jaksossa tarkoitettujen virastojen ja unionin elinten on käytettävä.

2. Tilinpitäjien on saatava tulojen ja menojen hyväksyjiltä kaikki tiedot, joita tarvitaan, jotta tilinpäätöksessä voidaan antaa oikea ja riittävä kuva unionin toimielinten taloudellisesta asemasta ja talousarvion toteuttamisesta. Tulojen ja menojen hyväksyjien on taattava näiden tietojen luotettavuus.

3. Ennen kuin unionin toimielin tai 70 artiklassa tarkoitettu unionin elin hyväksyy tilinpäätöksen, tilinpitäjä varmentaa sen allekirjoituksellaan vahvistaen näin, että hänellä on kohtuullinen varmuus siitä, että tilinpäätös antaa oikean ja riittävän kuvan unionin toimielimen tai 70 artiklassa tarkoitetun unionin elimen taloudellisesta asemasta.

Tätä varten tilinpitäjän on tarkistettava, että tilinpäätös on laadittu 80 artiklassa tarkoitettujen kirjanpitosääntöjen ja 77 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettujen kirjanpitomenettelyjen mukaisesti ja että kaikki tulot ja menot on merkitty kirjanpitoon.

4. Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä toimittaa tilinpitäjälle tämän vahvistamien sääntöjen mukaisesti kaikki tilinpitäjän tehtävien hoitamiseen tarvittavat taloutta ja hallinnointia koskevat tiedot.

Tulojen ja menojen hyväksyjä ilmoittaa tilinpitäjälle säännöllisesti ja ainakin tilinpäätöstä varten varainhoitotilejä koskevat keskeiset rahoitustiedot, jotta unionin kirjanpito vastaisi unionin varojen käyttöä.

Tulojen ja menojen hyväksyjät ovat kaikilta osin vastuussa hallinnoimiensa varojen asianmukaisesta käytöstä, valvonnassaan olevien menojen laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta sekä tilinpitäjälle toimitettujen tietojen täydellisyydestä ja oikeellisuudesta.

5. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä ilmoittaa tilinpitäjälle kaikesta kehityksestä tai merkittävistä muutoksista sellaisessa taloushallintojärjestelmässä, omaisuuden luettelointijärjestelmässä tai varojen ja velkojen arvostusjärjestelmässä, josta toimitetaan tietoja unionin toimielimen kirjanpitoon tai jota käytetään sen sisältämien tietojen perustelemiseen, jotta tilinpitäjä voi tarkistaa, että hyväksymisperusteita on noudatettu.

Tilinpitäjä voi milloin tahansa tarkastella uudelleen jo hyväksyttyä taloushallintojärjestelmää ja pyytää toimivaltaista tulojen ja menojen hyväksyjää laatimaan toimintasuunnitelman mahdollisten puutteiden korjaamiseksi määräajassa.

Tulojen ja menojen hyväksyjä vastaa tilinpitäjälle toimitettujen tietojen täydellisyydestä.

6. Tilinpitäjällä on toimivalta tarkistaa saamansa tiedot sekä suorittaa sellaiset muut tarkistukset, jotka hän katsoo tarpeellisiksi voidakseen varmentaa tilinpäätöksen allekirjoituksellaan.

Tilinpitäjä esittää tarvittaessa varaumia ja antaa tarkan selvityksen niiden lajista ja laajuudesta.

7. Unionin toimielinten kirjanpitojärjestelmään järjestetään talousarviota ja rahoitusta koskevat tiedot siten, että numerotietoja voidaan kirjata, luokitella ja tallentaa.

8. Kirjanpitojärjestelmä muodostuu liikekirjanpidosta ja talousarviokirjanpidosta. Molempia hoidetaan kalenterivuosittain ja euromääräisinä.

9. Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi myös suorittaa yksityiskohtaista sisäistä laskentaa.

10. Kirjanpitoa ja 241 artiklassa tarkoitettua tilinpäätöstä koskevat asiakirjatodisteet säilytetään vähintään viisi vuotta sen jälkeen kun Euroopan parlamentti on myöntänyt vastuuvapauden sen varainhoitovuoden osalta, johon ne liittyvät.

Vielä keskeneräisiin toimenpiteisiin liittyvät asiakirjat säilytetään kuitenkin toimenpiteiden päättymistä seuraavan vuoden loppuun saakka. Teleliikennetietojen säilyttämiseen sovelletaan asetuksen (EY) N:o 45/2001 37 artiklan 2 kohdan säännöksiä.

Kukin unionin toimielin päättää, missä yksikössä tositteita säilytetään.

83 artikla

Talousarviokirjanpidon pitäminen ja sen sisältämät tiedot

1. Talousarviokirjanpidosta on käytävä ilmi talousarvion kunkin alajaottelun osalta seuraavaa:

a) menojen osalta:

i) talousarviossa vahvistetut määrärahat, mukaan lukien lisätalousarvioihin otetut määrärahat, edelliseltä varainhoitovuodelta siirretyt määrärahat, kannettuihin käyttötarkoitukseensa sidottuihin tuloihin perustuvat määrärahat, määrärahojen siirrot talousarvion osasta toiseen sekä käyttöön saatujen määrärahojen kokonaismäärä;

ii) varainhoitovuoden maksusitoumusmäärärahat ja maksumäärärahat;

b) tulojen osalta:

i) talousarvioon otetut ennakkoarviot, mukaan lukien lisätalousarvioihin otetut ennakkoarviot, käyttötarkoitukseensa sidotut tulot ja arvioitujen tulojen kokonaismäärä;

ii) varainhoitovuoden vahvistetut ja perityt saamiset;

c) edellisiltä varainhoitovuosilta maksamatta jääneet maksusitoumukset ja perimättä jääneet tulot.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut maksusitoumusmäärärahat ja maksumäärärahat kirjataan erikseen ja niitä seurataan erikseen.

2. Talousarviokirjanpidossa seurataan erikseen

a) edelliseltä varainhoitovuodelta siirrettyjen määrärahojen ja varainhoitovuoden määrärahojen käyttöä;

b) maksattamatta olevien sitoumusten maksattamista.

Tulojen osalta seurataan erikseen edellisiltä varainhoitovuosilta perimättä jääneitä saamisia.

84 artikla

Liikekirjanpito

1. Liikekirjanpitoon merkitään aikajärjestyksessä kahdenkertaista kirjanpitoa noudattaen tapahtumat ja toimet, jotka vaikuttavat unionin toimielinten ja tämän osaston 3 luvun 2 jaksossa tarkoitettujen virastojen ja unionin elinten taloudelliseen asemaan ja rahoitustilanteeseen sekä varoihin ja velkoihin.

2. Liikekirjanpidon saldot ja tilitapahtumat viedään pääkirjanpitoon.

3. Kirjausten, myös niiden oikaisujen, on perustuttava asiakirjatodisteisiin, joiden avulla kirjaukset voidaan todentaa.

4. Kirjanpitojärjestelmän on mahdollistettava kaikki kirjaukset kattava aukoton kirjausketju.

85 artikla

Pankkitilit

1. Tilinpitäjä voi avata tai antaa muiden tehtäväksi avata oman unionin toimielimensä nimissä tilejä rahoituslaitoksissa tai kansallisissa keskuspankeissa kassanhallinnan tarpeisiin. Tilinpitäjä myös vastaa tällaisten tilien sulkemisesta tai sen varmistamisesta, että ne suljetaan.

2. Pankkitilien avaus-, hoito- ja käyttöehdoissa on mainittava sisäisen valvonnan tarpeiden mukaan, että sekkeihin, siirtomääräyksiin ja muihin pankkitapahtumiin tarvitaan allekirjoitus yhdeltä tai useammalta asianmukaisesti valtuutetulta henkilöstön jäseneltä. Muuten kuin sähköisesti annetuissa toimeksiannoissa on oltava vähintään kahden asianmukaisesti valtuutetun henkilöstön jäsenen allekirjoitus tai tilinpitäjän allekirjoitus.

3. Ohjelman tai toimen toteuttamisen yhteydessä voidaan avata komission puolesta varainhoitotilejä, joiden hallinnoinnista vastaavat 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ii, iii, v tai vi alakohdassa tarkoitetut yhteisöt.

Tällaiset tilit avataan ohjelman tai toimen toteuttamisesta vastuussa olevan tulojen ja menojen hyväksyjän valvonnassa ja komission tilinpitäjän suostumuksella.

Tällaisia tilejä hallinnoidaan tulojen ja menojen hyväksyjän valvonnassa.

4. Komission tilinpitäjä määrittää varainhoitotilien avaamiseen, hallinnointiin ja sulkemiseen sovellettavat säännöt ja niiden käyttötarkoituksen.

86 artikla

Kassanhallinta

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, vain tilinpitäjällä on toimivalta hoitaa käteisvaroja ja muita vastaavia rahavaroja. Tilinpitäjä on vastuussa niiden säilyttämisestä.

2. Tilinpitäjä huolehtii siitä, että hänen omalla unionin toimielimellään on käytettävissään riittävästi varoja kattamaan talousarvion toteuttamisesta sovellettavan sääntelykehyksen puitteissa aiheutuvat kassatarpeet, ja ottaa käyttöön menettelyt sen varmistamiseksi, että minkään 85 artiklan 1 kohdan tai 89 artiklan 3 kohdan mukaisesti avatun tilin saldo ei ole negatiivinen.

3. Maksut suoritetaan tilisiirtona tai sekillä taikka ennakkotileiltä tai tilinpitäjän erikseen hyväksymissä tapauksissa pankkikortilla, suoraveloituksena tai muuta maksutapaa käyttäen tilinpitäjän antamien sääntöjen mukaisesti.

Ennen kuin tulojen ja menojen hyväksyjä antaa sitoumuksen kolmannelle osapuolelle, hänen on varmistettava maksun saajan henkilöllisyys, selvitettävä maksun saajan oikeussubjekti- ja pankkiyhteystiedot ja tallennettava ne tilinpitäjän vastuulla olevaan unionin toimielimen yhteisrekisteriin varmistaakseen avoimuuden, vastuuvelvollisuuden ja maksujen moitteettoman suorittamisen.

Tilinpitäjä voi suorittaa maksut vain jos maksun saajan oikeussubjekti- ja pankkiyhteystiedot on ennalta tallennettu tilinpitäjän vastuulla olevaan unionin toimielimen yhteisrekisteriin.

Tulojen ja menojen hyväksyjät ilmoittavat tilinpitäjälle kaikki maksun saajan heille ilmoittamat oikeussubjektiuden ja pankkiyhteystietojen muutokset ja tarkistavat ennen maksusuorituksen hyväksymistä, että kyseiset tiedot ovat voimassa.

87 artikla

Omaisuusluettelo

1. Unionin toimielimet ja tämän osaston 3 luvun 2 jaksossa tarkoitetut virastot tai unionin elimet laativat kaikista varallisuutensa perustana olevista aineellisista ja aineettomista hyödykkeistä sekä rahoitusomaisuudesta komission tilinpitäjän laatiman mallin mukaiset omaisuusluettelot, joihin merkitään omaisuuden määrä ja arvo.

Niiden on myös tarkistettava, että omaisuusluetteloon tehdyt merkinnät vastaavat todellisuutta.

Omaisuusluetteloon merkitään ja käyttöomaisuustileille kirjataan kaikki hankitut hyödykkeet, joiden käyttöaika on yli vuoden, jotka eivät ole kulutushyödykkeitä ja joiden hankintahinta tai tuotantokustannushinta on suurempi kuin se, joka mainitaan 77 artiklassa tarkoitetuissa kirjanpitomenettelyissä.

2. Unionin aineellisten hyödykkeiden myymisestä on tiedotettava asianmukaisesti.

3. Unionin toimielimet ja tämän osaston 3 luvun 2 jaksossa tarkoitetut virastot tai unionin elimet antavat omalta osaltaan määräykset, jotka koskevat niiden omaisuusluettelossa esitetyn omaisuuden säilyttämistä, ja määrittelevät omaisuusluettelointijärjestelmästä vastaavat hallintoyksiköt.

4 jakso

Ennakoiden hoitaja

88 artikla

Ennakkotilit

1. Ennakkotilejä voidaan perustaa menojen maksamista varten silloin, kun menojen vähäisen määrän vuoksi on käytännössä mahdotonta tai tehotonta suorittaa maksuja talousarviomenettelyjen mukaisesti. Ennakkotilejä voidaan perustaa myös muita kuin omia varoja koskevien tulojen kantamista varten.

Ennakkotilejä voidaan käyttää myös unionin edustustoissa vähäisten maksujen suorittamiseen talousarviomenettelyjen mukaisesti, jos niiden käyttö on paikallisolosuhteiden vuoksi vaikuttavaa ja tehokasta.

Tilinpitäjä vahvistaa sellaisen menon enimmäismäärän, jonka ennakoiden hoitaja voi maksaa, jos maksuja maksettaessa on käytännössä mahdotonta noudattaa talousarviosta suoritettaviin maksuihin sovellettavaa menettelyä tai se ei ole tehokasta, ja joka ei saa missään tapauksessa olla yli 60 000 euroa kunkin menoerän osalta.

Ennakkotilejä voidaan kuitenkin käyttää ilman määrällisiä rajoituksia, kun on kysymys kriisinhallintaan liittyvistä ja humanitaarisista avustustoimista; tällöin on otettava huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston päättämät vastaavan budjettikohdan määrärahat kuluvana varainhoitovuonna ja noudatettava komission antamia sisäisiä sääntöjä.

2. Unionin edustustoissa ennakkotilejä perustetaan sekä komissiota koskevaan talousarvion pääluokkaan että ulkosuhdehallintoa koskevaan talousarvion pääluokkaan kuuluvien menojen maksamiseksi siten, että samalla varmistetaan menojen täydellinen jäljitettävyys.

89 artikla

Ennakkotilien perustaminen ja hallinnointi

1. Päätöksen ennakkotilin perustamisesta ja ennakoiden hoitajan nimittämisestä antaa unionin toimielimen tilinpitäjä toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän asianmukaisesti perustellun ehdotuksen pohjalta. Päätöksessä esitetään ennakoiden hoitajan ja tulojen ja menojen hyväksyjän vastuualueet ja velvollisuudet.

Ennakoiden hoitajat valitaan virkamiehistä tai tarvittaessa ja ainoastaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa muusta henkilöstöstä tai komission sisäisissä sääntöissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti työntekijöistä, jotka komissio on palkannut kriisinhallintaan liittyvien ja humanitaaristen avustustoimien alalla, edellyttäen, että tällaisten työntekijöiden työsopimukset takaavat vastaavantasoisen työntekijän vastuuseen perustuvan suojan kuin mitä sovelletaan 95 artiklan mukaisesti henkilöstöön. Ennakoiden hoitajat valitaan tutkintotodistuksin tai riittävällä työkokemuksella osoitetun osaamisen ja erityispätevyyden perusteella tai soveltuvan koulutusohjelman suorittamisen jälkeen.

2. Tehtäessä ennakkotilin perustamista koskevia päätösehdotuksia toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä huolehtii siitä, että

a) maksut suoritetaan ensisijaisesti talousarviosta, jos tämä on mahdollista kirjanpidon keskitetyn tietojenkäsittelyjärjestelmän kautta;

b) ennakkotilejä käytetään ainoastaan asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa.

Päättäessään perustaa ennakkotilin tilinpitäjä vahvistaa kyseisen tilin hoito- ja käyttöehdot.

Myös ennakkotilin hoitoehtojen muuttaminen edellyttää tilinpitäjän päätöstä, joka perustuu toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän esittämään asianmukaisesti perusteltuun ehdotukseen.

3. Tilinpitäjä avaa ennakoita varten pankkitilin ja valvoo sitä sekä hyväksyy tiliä koskevat allekirjoitusvaltuutukset toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän esittämästä asianmukaisesti perustellusta ehdotuksesta.

4. Unionin toimielimen tilinpitäjä osoittaa varat ennakkotileille, joista ovat vastuussa ennakoiden hoitajat.

5. Maksusuorituksen jälkeen annetaan lopullinen virallinen vahvistuspäätös tai maksumääräys, jonka toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä allekirjoittaa.

Tulojen ja menojen hyväksyjä kirjaa ennakkotililtä maksetut suoritukset lopullisesti seuraavan kuukauden lopussa, jotta kirjanpitosaldo ja pankkisaldo voidaan täsmäyttää.

6. Tilinpitäjä tekee itse tarkastuksia tai antaa niiden tekemisen tähän tarkoitukseen nimenomaisesti valtuutetun henkilöstön jäsenen, joka kuuluu hänen omaan yksikköönsä tai tuloja ja menoja hyväksyvään yksikköön, tehtäväksi. Kyseiset tarkastukset on pääsääntöisesti tehtävä paikalla ja tarvittaessa ilman ennakkoilmoitusta, sen todentamiseksi, että ennakoiden hoitajalle uskotut varat ovat tallessa, että kirjanpito on asianmukainen ja että ennakkotileiltä maksetut suoritukset on kirjattu lopullisesti määräajassa. Tilinpitäjä toimittaa kyseisten tarkastusten tulokset toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle.

5 LUKU

Taloushallinnon toimijoiden vastuu

1 jakso

Yleiset säännöt

90 artikla

Taloushallinnon toimijoiden valtuutusten peruuttaminen tai tehtävästä pidättäminen

1. Nimittävä viranomainen voi milloin tahansa päättää peruuttaa toimivaltaisten tulojen ja menojen hyväksyjien valtuutuksen tai edelleenvaltuutuksen väliaikaisesti tai lopullisesti.

2. Nimittävä viranomainen voi milloin tahansa päättää pidättää tilinpitäjän tai ennakoiden hoitajat tai molemmat tehtävistään väliaikaisesti tai lopullisesti.

3. Edellä olevat 1 ja 2 kohta eivät rajoita kyseisissä kohdissa tarkoitettuihin taloushallinnon toimijoihin kohdistettavia kurinpidollisia toimenpiteitä.

91 artikla

Taloushallinnon toimijoiden vastuu laittomasta toiminnasta, petoksesta tai lahjonnasta

1. Tämä luku ei rajoita rikosoikeudellista vastuuta, joka 90 artiklassa tarkoitetuille taloushallinnon toimijoille saattaa aiheutua asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön perusteella sekä unionin taloudellisten etujen suojaamista ja unionin virkamiesten tai jäsenvaltioiden virkamiesten lahjonnan torjumista koskevien voimassa olevien säännösten perusteella.

2. Kuhunkin toimivaltaiseen tulojen ja menojen hyväksyjään, tilinpitäjään tai ennakoiden hoitajaan voidaan kohdistaa kurinpitomenettely ja hänet voidaan saattaa korvausvelvolliseksi henkilöstösääntöjen ehtojen mukaisesti tai tämän asetuksen 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen työntekijöiden tapauksessa, jotka komissio on palkannut kriisinhallintaan liittyvien ja humanitaaristen avustustoimien alalla, heidän työsopimustensa mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 92, 94 ja 95 artiklan soveltamista. Unionin etuja haittaava laiton toiminta, petos tai lahjonta on saatettava sovellettavassa lainsäädännössä nimetyn viranomaisen tai elimen, erityisesti OLAFin, käsiteltäväksi.

2 jakso

Toimivaltaisiin tulojen ja menojen hyväksyjiin sovellettavat säännöt

92 artikla

Tulojen ja menojen hyväksyjiin sovellettavat säännöt

1. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voidaan saattaa korvausvastuuseen henkilöstösääntöjen mukaisesti.

2. Korvausvastuu koskee erityisesti tapauksia, joissa toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä joko tahallisesti tai vakavan laiminlyönnin seurauksena

a) toteaa perittävät saamiset tai antaa perintämääräyksen, tekee menositoumuksen tai allekirjoittaa maksumääräyksen jättäen noudattamatta tätä asetusta;

b) jättää laatimatta saamisen toteamista koskevan asiakirjan tai jättää antamatta perintämääräyksen tai antaa perintä- tai maksumääräyksen myöhässä, minkä johdosta unionin toimielin voi joutua vastaamaan kolmannen osapuolen nostamaan vahingonkorvauskanteeseen.

3. Jos valtuutettu tai edelleenvaltuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä katsoo, että hänelle osoitettuun sitovaan toimeksiantoon liittyy sääntöjenvastaisuuksia tai että toimeksianto on moitteettoman varainhoidon periaatteen vastainen erityisesti sen vuoksi, että sitä ei voida toteuttaa hänelle osoitetuilla varoilla, hänen on ilmoitettava tästä kirjallisesti valtuutuksen tai edelleenvaltuutuksen antajalle. Jos valtuutuksen antaja vahvistaa toimeksiannon kirjallisesti ja hyvissä ajoin ja jos vahvistus on riittävän selkeä siten, että siinä mainitaan nimenomaisesti seikat, joiden vuoksi valtuutettu tai edelleenvaltuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä ei katso voivansa toteuttaa toimeksiantoa, tämä vapautuu vastuustaan. Hän toteuttaa toimeksiannon, paitsi jos se on selvästi laiton tai asiaan sovellettavien turvallisuussääntöjen vastainen.

Samaa menettelyä sovelletaan tapauksissa, joissa tulojen ja menojen hyväksyjä katsoo, että hänen tehtäväkseen annettuun päätökseen liittyy sääntöjenvastaisuuksia tai että päätös on moitteettoman varainhoidon periaatteen vastainen tai joissa tulojen ja menojen hyväksyjä saa hänelle osoitettua sitovaa toimeksiantoa toteuttaessaan tietää, että asiaan liittyvät seikat voisivat johtaa tällaiseen tilanteeseen.

Toimivaltaisen valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän on pidettävä kirjaa tässä kohdassa tarkoitetuissa olosuhteissa vahvistetuista toimeksiannoista ja mainittava ne vuotuisessa toimintakertomuksessaan.

4. Yksikkönsä sisällä edelleenvaltuutuksen antaneelle valtuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälle jää vastuu käytössä olevien sisäisten hallinnointi- ja valvontajärjestelmien tehokkuudesta ja vaikuttavuudesta sekä edelleenvaltuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän valinnasta.

5. Jos valtuuksia on edelleenvaltuutuksella siirretty unionin edustustojen päälliköille ja heidän varahenkilöilleen, valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä on vastuussa käytössä olevien sisäisten hallinnointi- ja valvontajärjestelmien määrittelystä sekä niiden tehokkuudesta ja vaikuttavuudesta. Unionin edustustojen päälliköt ovat vastuussa näiden järjestelmien asianmukaisesta perustamisesta ja toiminnasta valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän antamien ohjeiden mukaisesti sekä varojen ja toteuttamiensa toimien hallinnoinnista vastuullaan olevassa unionin edustustossa. Edustustojen päälliköiden on ennen tehtäviensä vastaanottamista osallistuttava erityiskoulutukseen, jossa käsitellään tulojen ja menojen hyväksyjien tehtäviä ja vastuita ja talousarvion toteuttamista.

Unionin edustustojen päälliköiden on 76 artiklan 3 kohdan mukaisesti raportoitava tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti vastuullaan olevien tehtäviensä hoitamisesta.

Unionin edustustojen päälliköiden on annettava joka vuosi komission valtuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälle varmuutta koskeva lausuma edustustonsa sisäisistä hallinnointi- ja valvontajärjestelmistä sekä heille edelleenvaltuutuksella siirrettyjen toimien hallinnoinnista ja tuloksista, jotta tulojen ja menojen hyväksyjä voi laatia 74 artiklan 9 kohdan mukaisen varmuutta koskevan lausumansa.

Tätä kohtaa sovelletaan myös unionin edustustojen apulaispäälliköihin silloin kun he toimivat edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä unionin edustustojen päälliköiden poissa ollessa.

93 artikla

Henkilöstön jäsenen tekemien taloudellisten sääntöjenvastaisuuksien käsittely

1. Rajoittamatta OLAFin toimivaltuuksia sekä unionin toimielinten, unionin elinten ja unionin virastojen yksiköiden ja sellaisten elinten tai henkilöiden, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia, hallinnollista riippumattomuutta henkilöstönsä jäsenten suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon väärinkäytösten paljastajien suojelun, kaikki sellaiset tämän asetuksen tai varainhoitoon tai toimien tarkistamiseen liittyvien säännösten rikkomiset, jotka ovat seurausta henkilöstön jäsenen toimesta tai laiminlyönnistä, on saatettava 143 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen käsiteltäviksi lausunnon saamiseksi miltä tahansa seuraavista tahoista:

a) kurinpitotoimista vastaavalta nimittävältä viranomaiselta;

b) toimivaltaiselta tulojen ja menojen hyväksyjältä, myös sellaisilta unionin edustustojen päälliköiltä ja heidän poissa ollessaan heidän varahenkilöiltään, jotka toimivat edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä 60 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos tutkintaelin saa tietää asiasta suoraan joltakin henkilöstön jäseneltä, se siirtää asian asianomaisen unionin toimielimen, unionin elimen, unionin virastojen yksikön tai elimen tai henkilön nimittävän viranomaisen käsiteltäväksi ja ilmoittaa tästä kyseiselle henkilöstön jäsenelle. Nimittävä viranomainen voi pyytää tutkintaelimeltä lausuntoa asiasta.

2. Tutkintaelimelle 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti esitettyyn lausuntopyyntöön on liitettävä kuvaus tosiseikoista ja teosta tai laiminlyönnistä, jota tutkintaelintä pyydetään arvioimaan, sekä asiaankuuluvat asiakirjatodisteet, mukaan lukien raportit suoritetuista tutkintatoimista. Tiedot on mahdollisuuksien mukaan tuotettava nimettömässä muodossa.

Ennen pyynnön tai mahdollisten lisätietojen esittämistä tutkintaelimelle nimittävä viranomainen tai tapauksen mukaan tulojen ja menojen hyväksyjä antaa asianomaiselle henkilöstön jäsenelle mahdollisuuden esittää omat huomionsa annettuaan hänelle tiedoksi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut asiakirjatodisteet, sikäli kuin kyseinen tiedoksianto ei aiheuta vakavaa vaaraa jatkotutkimusten tekemiselle.

3. Jäljempänä 143 artiklassa tarkoitetulla tutkintaelimellä on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa asioissa toimivalta arvioida sille tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen ja mahdollisten saamiensa lisätietojen perusteella, onko taloudellinen sääntöjenvastaisuus tapahtunut. Asianomainen unionin toimielin, unionin elin, unionin virasto tai elin tai henkilö päättää tutkintaelimen antaman lausunnon perusteella asianmukaisista jatkotoimista henkilöstösääntöjen mukaisesti. Jos tutkintaelin on havainnut järjestelmään liittyviä ongelmia, se antaa tulojen ja menojen hyväksyjälle ja valtuutetulle tulojen ja menojen hyväksyjälle, jos tämä ei ole osallisena asiassa, sekä sisäiselle tarkastajalle suosituksen.

4. Tutkintaelin antaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun lausunnon 143 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen jäsenten mukaisessa kokoonpanossa, jota on täydennetty seuraavilla kolmella lisäjäsenellä, joiden nimityksessä otetaan huomioon tarve välttää eturistiriitoja:

a) asianomaisen unionin toimielimen, unionin elimen, unionin viraston tai elimen tai henkilön kurinpitotoimista vastaavan nimittävän viranomaisen edustaja;

b) asianomaisen unionin toimielimen, unionin elimen, unionin viraston tai elimen tai henkilön henkilöstökomitean nimittämä jäsen;

c) sen unionin toimielimen oikeudellisen yksikön jäsen, jonka palveluksessa asianomainen henkilöstön jäsen on.

Kun tutkintaelin antaa 1 kohdassa tarkoitetun lausunnon, se osoitetaan asianomaisen unionin toimielimen, unionin elimen, unionin viraston tai elimen tai henkilön nimittävälle viranomaiselle.

5. Tutkintaelimellä ei ole tutkintavaltuuksia. Unionin toimielinten, unionin elinten, unionin viraston tai elimen tai henkilön on tehtävä tutkintaelimen kanssa yhteistyötä, jotta sillä on kaikki lausuntonsa antamiseen tarvittavat tiedot.

6. Kun tutkintaelin katsoo, että asia kuuluu OLAFin toimivaltaan, se palauttaa 1 kohdan mukaisesti asian viipymättä nimittävälle viranomaiselle ja ilmoittaa tästä välittömästi OLAFille.

7. Jäsenvaltioiden on tuettava täysimääräisesti unionia henkilöstösääntöjen 22 artiklaan perustuvan korvausvastuun täytäntöönpanossa sellaisten väliaikaisten toimihenkilöiden osalta, joihin sovelletaan Euroopan unionin muuhun henkilöstöön sovellettavien palvelussuhteen ehtojen 2 artiklan e alakohtaa.

3 jakso

Tilinpitäjiin ja ennakoiden hoitajiin sovellettavat säännöt

94 artikla

Tilinpitäjiin sovellettavat säännöt

Tilinpitäjään voidaan kohdistaa kurinpitomenettely ja hänet voidaan saattaa korvausvelvolliseksi henkilöstösääntöjen ehtojen ja niissä säädettyjen menettelyjen mukaisesti. Tilinpitäjä voidaan erityisesti saattaa vastuuseen seuraavista väärinkäytöksistä:

a) hänen hallussaan olevat rahavarat, muut varat tai asiakirjat katoavat taikka menettävät arvoansa;

b) pankki- tai postisiirtotilejä on aiheettomasti muutettu;

c) perinnät tai maksut eivät ole perintä- tai maksumääräyksien mukaisia;

d) tulojen kantaminen on laiminlyöty.

95 artikla

Ennakoiden hoitajiin sovellettavat säännöt

Ennakoiden hoitaja voidaan erityisesti saattaa vastuuseen seuraavista väärinkäytöstapauksista:

a) hänen hallussaan olevat rahavarat, muut varat tai asiakirjat katoavat taikka menettävät arvoansa;

b) hänen suorittamiensa maksujen perustana ei ole asianmukaisia asiakirjatodisteita;

c) maksu on suoritettu muulle kuin maksuun oikeutetulle;

d) tulojen kantaminen on laiminlyöty.

6 LUKU

Tulotapahtumat

1 jakso

Omien varojen käyttöön asettaminen

96 artikla

Omat varat

1. Talousarvioon otetaan euroina ilmaistu arvio tuloista, jotka muodostuvat päätöksessä 2014/335/EU, Euratom tarkoitetuista omista varoista. Vastaavat omat varat asetetaan käyttöön asetuksen (EU, Euratom) N:o 609/2014 mukaisesti.

2. Tulojen ja menojen hyväksyjä laatii aikataulun, jonka mukaisesti päätöksessä 2014/335/EU, Euratom määritellyt omat varat asetetaan komission käyttöön.

Omat varat todetaan ja kannetaan kyseisen päätöksen nojalla annettujen sääntöjen mukaisesti.

Tilinpitäjä antaa kirjanpitoa varten asetuksessa (EU, Euratom) N:o 609/2014 tarkoitettuun omien varojen tiliin liittyvistä tililleppanoista ja tililtäotoista perintämääräykset.

2 jakso

Saamisennuste

97 artikla

Saamisennuste

1. Kun toimivaltaisella tulojen ja menojen hyväksyjällä on riittävästi luotettavaa tietoa toimenpiteestä tai tilanteesta, josta voi aiheutua unionille saamisia, hän laatii saamisennusteen.

2. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä muuttaa saamisennustetta heti, kun hänen tietoonsa tulee seikka, joka muuttaa saamisennusteen perusteena olevaa toimenpidettä tai tilannetta.

Laadittaessa sellaista toimenpidettä tai tilannetta koskevaa perintämääräystä, jonka pohjalta on aiemmin tehty saamisennuste, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä mukauttaa ennustetta perintämääräyksen pohjalta.

Jos perintämääräys koskee alkuperäiseen saamisennusteeseen nähden samansuuruista määrää, saamisennuste muutetaan nollaksi.

3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, päätöksessä 2014/335/EU, Euratom määritellyistä omista varoista, jotka jäsenvaltiot maksavat määrättyinä eräpäivinä, ei laadita saamisennustetta ennen kuin jäsenvaltiot asettavat varat komission käyttöön. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä laatii sen sijaan näitä määriä koskevan perintämääräyksen.

3 jakso

Saamisen vahvistaminen

98 artikla

Saamisen vahvistaminen

1. Saamisen vahvistamiseksi toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä:

a) varmistaa, että velka on olemassa;

b) määrittää tai varmistaa velan aiheellisuuden ja sen määrän; ja

c) varmistaa velan erääntymisehdot.

Saamisen vahvistaminen on toimi, jolla todetaan, että unionilla on velalliselta saaminen, jonka maksamista voidaan vaatia.

2. Kaikki selvät, tarkasti rahassa määritellyt ja erääntyneet saamiset vahvistetaan perintämääräyksellä, jolla toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä antaa tilinpitäjälle toimeksi periä saaminen. Tämän jälkeen velalliselle lähetetään veloitusilmoitus, paitsi silloin kun perinnästä luopumista koskeva menettely toteutetaan välittömästi 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti. Sekä perintämääräyksen että veloitusilmoituksen laatii toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä.

Tulojen ja menojen hyväksyjä lähettää veloitusilmoituksen heti saamisen vahvistettuaan ja viimeistään viiden vuoden kuluessa siitä, kun unionin toimielimen oli tavanomaisissa olosuhteissa mahdollista periä velkansa. Edellä mainittua määräaikaa ei sovelleta, jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä katsoo, että unionin toimielimen toteuttamista toimista huolimatta perintä on viivästynyt velallisen toiminnasta johtuvista syistä.

3. Saamisen vahvistamiseksi toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä varmistaa, että

a) saamisen määrä on selvä eli sen osalta ei ole asetettu mitään ehtoja;

b) saamisen määrä on määritelty tarkasti rahassa;

c) saamisen määrä on erääntynyt eikä sille ole annettu maksuaikaa;

d) velallisen tiedot ovat oikein;

e) määrä on kirjattu oikeaan budjettikohtaan;

f) asiakirjatodisteet ovat asianmukaiset; ja

g) moitteettoman varainhoidon periaatetta on noudatettu etenkin 101 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitettujen perusteiden osalta.

4. Veloitusilmoituksella velalliselle ilmoitetaan, että

a) unioni on vahvistanut saamisen;

b) jos maksu suoritetaan veloitusilmoituksessa mainittuun eräpäivään mennessä, viivästyskorkoa ei peritä;

c) jos velkaa ei makseta tämän alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun eräpäivään mennessä, velasta peritään 99 artiklassa tarkoitetun korkokannan mukaista korkoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaan sovellettavia erityissäännöksiä;

d) jos velkaa ei makseta b alakohdassa tarkoitettuun eräpäivään mennessä, unionin toimielin toteuttaa perinnän joko kuittaamalla tai etukäteen annetuista vakuuksista;

e) tilinpitäjä voi poikkeusolosuhteissa ilmoitettuaan velalliselle kuittauksen syyn ja toteutusajankohdan periä saamisen kuittaamalla ennen b alakohdassa tarkoitettua eräpäivää, jos tämä on tarpeen unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi ja jos hänellä on perustellut syyt olettaa, että unionin saaminen muuten menetetään;

f) jos kaikkien tämän alakohdan a–e alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden toteuttamisen jälkeen saamista ei ole saatu kokonaisuudessaan perittyä, unionin toimielin toteuttaa perinnän täytäntöönpanokelpoisella päätöksellä joko 100 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai oikeusteitse.

Jos sen jälkeen, kun velallisen tiedot on tarkistettu, tai muiden kyseisenä ajankohtana saatavilla olevien asiaan liittyvien tietojen perusteella on selvää, että velka kuuluu 101 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitettujen tapausten soveltamisalaan tai että veloitusilmoitusta ei ole lähetetty tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti, tulojen ja menojen hyväksyjä päättää tilinpitäjän suostumuksella saamisen vahvistettuaan luopua siitä 101 artiklan säännösten mukaisesti lähettämättä veloitusilmoitusta.

Kaikissa muissa tapauksissa tulojen ja menojen hyväksyjä tulostaa veloitusilmoituksen ja lähettää sen velalliselle. Tilinpitäjälle ilmoitetaan asiasta varainhoidon tietojärjestelmän kautta.

5. Aiheettomasti maksetut määrät peritään takaisin.

99 artikla

Viivästyskorko

1. Jos saamista ei ole maksettu 98 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun eräpäivään mennessä, saamisesta peritään korkoa tämän artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta erityisasetusten soveltamisesta johtuvia erityissäännöksiä.

2. Tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettua tapausta lukuun ottamatta korkokantana saamisiin, joita ei ole maksettu 98 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun eräpäivään mennessä, käytetään *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa erääntymiskuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistua Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltamaa korkoa korotettuna

a) kahdeksalla prosenttiyksiköllä silloin kun saaminen on aiheutunut tavara- ja palveluhankintasopimuksista;

b) kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä muissa tapauksissa.

3. Korkoa kertyy 98 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua eräpäivää seuraavasta kalenteripäivästä alkaen siihen kalenteripäivään, jona velka maksetaan kokonaisuudessaan takaisin.

Tällaista viivästyskorkoa koskeva perintämääräys annetaan siinä vaiheessa, kun kyseinen korko todellisuudessa maksetaan.

4. Sakkojen ja muiden seuraamusmaksujen tapauksessa korkokantana saamisiin, joita ei ole maksettu 98 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun eräpäivään mennessä, käytetään *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa sen kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistua Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltamaa korkoa, jona sakkoa tai muuta seuraamusmaksua koskeva päätös on annettu, korotettuna

a) yhdellä ja puolella prosenttiyksiköllä, jos velallinen antaa vakuuden, jonka tilinpitäjä hyväksyy maksusuorituksen sijasta;

b) kolmella ja puolella prosenttiyksiköllä muissa tapauksissa.

Kun Euroopan unionin tuomioistuin SEUT 261 artiklan mukaisen toimivaltansa nojalla korottaa sakon tai muun seuraamusmaksun määrää, korotukselle kertyy korkoa tuomioistuimen tuomion päivämäärästä alkaen.

5. Jos kokonaiskorkokanta olisi negatiivinen, kokonaiskorkokannaksi vahvistetaan nolla prosenttia.

4 jakso

Perinnän hyväksyminen

100 artikla

Perinnän hyväksyminen

1. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä antaa tilinpitäjälle perintämääräyksellä toimeksi periä vahvistamansa saaminen, jäljempänä 'perintätoimen hyväksyminen'.

2. Unionin toimielin voi määrätä saamisen maksuvelvollisuuden myös muille kuin jäsenvaltioille SEUT 299 artiklassa tarkoitetulla täytäntöönpanokelpoisella päätöksellä.

Jos unionin taloudellisten etujen tehokas ja oikea-aikainen suojaaminen sitä edellyttää, unionin muut toimielimet voivat poikkeusolosuhteissa pyytää komissiota antamaan niiden eduksi tällaisen täytäntöönpanokelpoisen päätöksen, joka koskee henkilöstöön tai unionin toimielinten jäseniin tai niiden entisiin jäseniin liittyviä saamisia, edellyttäen, että kyseiset toimielimet ovat sopineet komission kanssa tämän artiklan soveltamista koskevista käytännön järjestelyistä.

Tällaisten poikkeusolosuhteiden katsotaan vallitsevan, kun asianomaisella unionin toimielimellä ei ole tilaisuutta periä velkaa takaisin vapaaehtoisesti suoritetulla maksulla tai tämän asetuksen 101 artiklan 1 kohdassa säädetyllä kuittauksella ja kun 101 artiklan 2 ja 3 kohdan edellytykset perinnästä luopumiselle eivät täyty. Täytäntöönpanokelpoisessa päätöksessä on kaikissa tapauksissa täsmennettävä, että vaaditut määrät otetaan asianomaista unionin toimielintä koskevaan talousarvion pääluokkaan; kyseinen toimielin toimii tulojen ja menojen hyväksyjänä. Tulot otetaan talousarvioon yleisinä tuloina, elleivät ne ole 21 artiklan 3 kohdassa määriteltyjä, käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja.

Pyynnön esittävä unionin toimielin ilmoittaa komissiolle tapahtumista, jotka ovat omiaan muuttamaan perintää, ja tukee komission vaatimuksia, jos täytäntöönpanokelpoiseen päätökseen haetaan muutosta.

5 jakso

Perintä

101 artikla

Perintää koskevat säännöt

1. Tilinpitäjä toteuttaa toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän asianmukaisesti vahvistamien saamisten perintää koskevien määräysten edellyttämät toimet. Tilinpitäjä varmistaa asianmukaista huolellisuutta noudattaen sen, että unionin tulot maksetaan unionille ja että unionin oikeudet turvataan.

Jos velalliseen kohdistuu useita perintämääräyksiä, velallisen suorittama osittainen takaisinmaksu kohdistetaan ensin vanhimpaan saamiseen, ellei velallinen ilmoita toisin. Osasuorituksilla katetaan ensin viivästyskorot.

Tilinpitäjä perii talousarvioon maksettavat määrät kuittaamalla ne 102 artiklan mukaisesti.

2. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi luopua vahvistetun saamisen perinnästä kokonaan tai osittain vain seuraavissa tapauksissa:

a) arvio perintäkuluista on suurempi kuin perittävä saaminen ja perinnästä luopuminen ei vahingoittaisi unionin julkisuuskuvaa;

b) saamista ei voida periä, koska se on vanhentunut, veloitusilmoituksen lähettäminen on viivästynyt 98 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, velallinen on maksukyvytön tai jonkin muun maksukyvyttömyysmenettelyn vuoksi;

c) periminen on vastoin suhteellisuusperiaatetta.

Jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä aikoo luopua vahvistetun saamisen perimisestä kokonaisuudessaan tai osittain, hän varmistaa, että luopuminen on asianmukainen ja moitteettoman varainhoidon ja suhteellisuuden periaatteiden mukainen. Perinnästä luopumista koskeva päätös on perusteltava. Tulojen ja menojen hyväksyjä voi siirtää kyseisen päätöksen antamista koskevat valtuudet.

3. Edellä 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä noudattaa oman unionin toimielimensä ennalta määriteltyjä menettelyjä ja soveltaa seuraavia pakollisia ja kaikissa tilanteissa sovellettavia perusteita:

a) asian luonne saamisen aiheuttaneen sääntöjenvastaisuuden vakavuuden kannalta (petos, teon toistuvuus, teon tahallisuus, huolellisuus, vilpitön mieli, ilmeinen virhe);

b) saamisen perinnästä luopumisen vaikutus unionin toimintaan ja sen taloudellisiin etuihin (saamisen määrä, ennakkotapauksen riski, lakien kunnioituksen väheneminen).

4. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä ottaa tapauksen mukaan huomioon seuraavat lisäperusteet:

a) saamisen perinnästä luopuminen aiheuttaa kilpailun vääristymistä;

b) saamisen perintä sen kokonaismäärän suuruisena aiheuttaa taloudellisia ja sosiaalisia ongelmia.

5. Kukin unionin toimielin lähettää Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain kertomuksen tapauksista, joissa se on tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti luopunut saamisen perinnästä. Tiedot alle 60 000 euron suuruisten saamisten perinnästä luopumisesta ilmoitetaan kokonaismääränä. Komission tapauksessa tämä kertomus liitetään 74 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun vuotuisia toimintakertomuksia koskevaan yhteenvetoon.

6. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi peruuttaa vahvistetun saamisen kokonaan tai osittain. Vahvistetun saamisen osittainen peruuttaminen ei tarkoita, että unioni luopuisi jäljelle jäävästä vahvistetusta saamisoikeudestaan.

Jos ilmenee virhe, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä peruuttaa vahvistetun saamisen joko kokonaan tai osittain ja esittää tälle riittävät perustelut.

Kukin unionin toimielin vahvistaa omissa sisäisissä säännöissään edellytykset ja menettelytavat, joiden mukaisesti valtuudet vahvistetun saamisen peruuttamiseen voidaan siirtää.

7. Jäsenvaltioilla on ensisijainen vastuu valvonnasta ja tarkastusten tekemisestä sekä aiheettomasti maksettujen määrien takaisinperinnästä alakohtaisten sääntöjen mukaisesti. Jos jäsenvaltiot havaitsevat ja korjaavat sääntöjenvastaisuuksia itse, niihin ei sovelleta näitä sääntöjenvastaisuuksia koskevia komission rahoitusoikaisuja.

8. Komissio tekee jäsenvaltioita koskevia rahoitusoikaisuja, jotta sovellettavan oikeuden vastaiset menot voidaan sulkea unionin rahoituksen ulkopuolelle. Komissio tekee rahoitusoikaisunsa aiheettomasti maksettujen määrien ja niistä talousarvioon kohdistuvien vaikutusten perusteella. Jos tällaisia määriä ei voida määrittää tarkasti, komissio voi soveltaa ekstrapoloituja tai kiinteämääräisiä oikaisuja alakohtaisten sääntöjen mukaisesti.

Komissio ottaa rahoitusoikaisun määrästä päättäessään huomioon sovellettavan oikeuden rikkomisen ja talousarvioon kohdistuvien vaikutusten luonteen ja vakavuuden, mukaan lukien hallinnointi- ja valvontajärjestelmien puutteet.

Rahoitusoikaisujen tekemistä ja noudatettavaa menettelyä koskevat perusteet voidaan vahvistaa alakohtaisissa säännöissä.

9. Ekstrapoloituja tai kiinteämääräisiä oikaisuja koskevat menetelmät vahvistetaan alakohtaisten sääntöjen mukaisesti siten, että komissio voi suojata unionin taloudellisia etuja.

102 artikla

Periminen kuittaamalla

1. Jos velallisella on 98 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla selvä, tarkasti rahassa määritelty ja erääntynyt saaminen unionilta tai talousarviota toteuttavalta toimeenpanovirastolta ja tämä rahasumma on vahvistettu maksumääräyksellä, tilinpitäjä perii vahvistetun saamisen kuittaamalla 98 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun eräpäivän jälkeen.

Tilinpitäjä voi poikkeustapauksissa periä saamisen kuittaamalla ennen 98 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua eräpäivää, jos tämä on tarpeen unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi ja jos tilinpitäjällä on perustellut syyt olettaa, että unionin saaminen muuten menetetään.

Tilinpitäjä voi periä saamisen kuittaamalla ennen 98 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua eräpäivää myös, jos velallinen hyväksyy tämän.

2. Ennen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun perinnän toteuttamista tilinpitäjä neuvottelee asiasta toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän kanssa ja ilmoittaa siitä asianomaisille velallisille, myös 133 artiklassa tarkoitetuista muutoksenhakukeinoista.

Kun velallisena on kansallinen viranomainen tai sen hallinnollinen yksikkö, tilinpitäjän on ilmoitettava asianomaiselle jäsenvaltiolle aikomuksestaan toteuttaa perintä kuittaamalla viimeistään 10 työpäivää ennen sen toteuttamista. Tilinpitäjä voi kuitenkin toteuttaa perinnän kuittaamalla ennen kyseisen määräajan päättymistä, jos asianomainen jäsenvaltio tai hallinnollinen yksikkö hyväksyy sen.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetulla kuittaamisella on sama vaikutus kuin maksulla, ja se vapauttaa unionin koko velkasummasta ja soveltuvin osin myös erääntyneestä korosta.

103 artikla

Perintämenettely silloin, kun maksua ei suoriteta vapaaehtoisesti

1. Jos saamista ei ole saatu kokonaan perittyä 98 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuun eräpäivään mennessä, tilinpitäjä ilmoittaa siitä toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle ja aloittaa viipymättä menettelyn saamisen perimiseksi lainmukaisin keinoin, soveltuvin osin myös perimällä saamisen etukäteen annetuista vakuuksista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 102 artiklan soveltamista.

2. Kun tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu perintätapa ei ole mahdollinen eikä velallinen ole suorittanut maksua tilinpitäjän lähettämän maksukehotuksen jälkeen, tilinpitäjä toteuttaa perinnän joko täytäntöönpanokelpoisella päätöksellä 100 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai oikeusteitse, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 102 artiklan soveltamista.

104 artikla

Maksuaikojen myöntäminen

Tilinpitäjä voi yhdessä toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän kanssa myöntää lisää maksuaikaa ainoastaan velallisen asianmukaisesti perustellusta kirjallisesta hakemuksesta ja seuraavien ehtojen täyttyessä:

a) velallinen sitoutuu maksamaan 99 artiklassa säädetyn korkokannan mukaista korkoa koko myönnettävältä lisäajalta 98 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetusta eräpäivästä lukien;

b) velallinen toimittaa unionin oikeuksien turvaamiseksi unionin toimielimen tilinpitäjän hyväksymän vakuuden, joka kattaa sekä maksamattoman velan pääoman että sen korot.

Ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitetun vakuuden sijasta voidaan antaa unionin toimielimen tilinpitäjän hyväksymä kolmannen osapuolen yhteisvastuullinen takaus.

Poikkeustapauksissa tilinpitäjä voi velallisen pyynnöstä päättää olla vaatimatta ensimmäisen kohdan b alakohdassa tarkoitettua vakuutta, jos hän toteaa arvioinnin perusteella, että velallinen haluaa suorittaa maksun ja kykenee suorittamaan sen lisäajan kuluessa, mutta ei kykene antamaan tällaista vakuutta ja on taloudellisesti vaikeassa asemassa.

105 artikla

Vanhentumisaika

1. Unionin saamiset kolmansilta osapuolilta ja kolmansien osapuolten saamiset unionilta vanhentuvat viidessä vuodessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiaan sovellettavia erityissäännöksiä ja päätöksen 2014/335/EU, Euratom soveltamista.

2. Vanhentumisaika, jota sovelletaan unionin saamisiin kolmansilta osapuolilta, alkaa päivästä, jona 98 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu määräaika päättyy.

Vanhentumisaika, jota sovelletaan kolmansien osapuolten saamisiin unionilta, alkaa päivästä, jona kolmannen osapuolen saaminen erääntyy maksettavaksi sitä koskevan oikeudellisen sitoumuksen mukaisesti.

3. Unionin saamisiin kolmansilta osapuolilta sovellettavan vanhentumisajan keskeyttää unionin toimielimen tai sen pyynnöstä toimivan jäsenvaltion toteuttama perintätoimi, joka on annettu tiedoksi asianomaiselle kolmannelle osapuolelle.

Kolmansien osapuolten saamisiin unionilta sovellettavan vanhentumisajan keskeyttää velkojien toteuttama tai velkojien puolesta toteutettu perintätoimi, joka on annettu tiedoksi unionille.

4. Uusi viiden vuoden vanhentumisaika alkaa 3 kohdassa tarkoitettua keskeytystä seuraavasta päivästä.

5. Vanhentumisajan keskeyttää 2 kohdassa tarkoitettua saamista koskevan kanteen nostaminen, myös silloin kun tuomioistuin, jossa kanne on nostettu, ilmoittaa myöhemmin, että sillä ei ole asiassa toimivaltaa. Uusi viiden vuoden vanhentumisaika alkaa vasta, kun asiassa on annettu lainvoimainen tuomio tai kun saman asian samat osapuolet ovat sopineet asian tuomioistuimen ulkopuolella.

6. Vanhentumisajan keskeyttämiseksi katsotaan se, että tilinpitäjä myöntää velalliselle lisää maksuaikaa 104 artiklan mukaisesti. Uusi viiden vuoden vanhentumisaika alkaa sitä päivää seuraavasta päivästä, jona myönnetty lisäaika päättyy.

7. Unionin saamisia ei peritä sen jälkeen, kun vanhentumisaika on päättynyt 2–6 kohdan mukaisesti.

106 artikla

Unionin saamisten kohtelu jäsenvaltioissa

Kun on käynnistetty maksukyvyttömyysmenettely, unionin saamisiin sovelletaan samaa etuuskohtelua kuin julkisoikeudellisten yhteisöjen samanluonteisiin saamisiin niissä jäsenvaltioissa, joissa perintämenettelyt on käynnistetty.

107 artikla

Unionin toimielinten määräämät sakot, muut seuraamusmaksut ja seuraamukset sekä niistä kertyneet korot

1. Sakoista, muista seuraamusmaksuista ja seuraamuksista peräisin olevia määriä sekä niille kertyneitä korkoja tai niiden tuottamia muita tuloja ei oteta talousarvioon niin kauan kuin niiden määräämistä koskeviin päätöksiin voi tai voisi vielä hakea muutosta Euroopan unionin tuomioistuimessa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut määrät otetaan talousarvioon mahdollisimman pian sen jälkeen, kun kaikki muutoksenhakukeinot on käytetty. Asianmukaisesti perustelluissa poikkeuksellisissa olosuhteissa tai kun kaikki muutoksenhakukeinot on käytetty kuluvan varainhoitovuoden 1 päivän syyskuuta jälkeen, määrät voidaan ottaa seuraavan varainhoitovuoden talousarvioon.

Varat suorittaneelle yksikölle Euroopan unionin tuomioistuimen antaman tuomion perusteella palautettavia määriä ei oteta talousarvioon.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta päätöksiin tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä tai oikaisuista.

108 artikla

Unionin toimielinten määräämistä sakoista, muista seuraamusmaksuista tai seuraamuksista johtuvien määrien perintä

1. Jos Euroopan unionin tuomioistuimessa nostetaan kanne sellaista unionin toimielimen päätöstä vastaan, jossa määrätään SEUT-sopimuksen tai Euratomin perustamissopimuksen nojalla sakko, muu seuraamusmaksu tai seuraamus, velallisen on joko maksettava asianomaiset määrät alustavasti komission tilinpitäjän ilmoittamalle pankkitilille tai annettava komission tilinpitäjän hyväksymä vakuus, ja nämä toimenpiteet ovat voimassa, kunnes kaikki muutoksenhakukeinot on käytetty. Vakuus on riippumaton velvollisuudesta maksaa sakko, muu seuraamusmaksu tai seuraamus, ja se on täytäntöönpanokelpoinen vaatimuksesta. Se kattaa saamiset sekä velan pääomasta että 99 artiklan 4 kohdassa tarkoitetusta erääntyneestä korosta.

2. Komissio turvaa alustavasti perityt määrät sijoittamalla ne rahoitusomaisuuteen ja näin varmistetaan varojen suoja ja likviditeetti sekä pyritään saamaan varoille positiivista tuottoa.

3. Kun kaikki muutoksenhakukeinot on käytetty ja kun Euroopan unionin tuomioistuin on vahvistanut sakon, muun seuraamusmaksun tai seuraamuksen tai kun sakkoa, muuta seuraamusmaksua tai seuraamusta koskevaan päätökseen ei voi enää hakea muutosta Euroopan unionin tuomioistuimessa, voidaan toteuttaa yksi seuraavista toimenpiteistä:

a) alustavasti perityt määrät ja niistä kertynyt tuotto otetaan talousarvioon 107 artiklan 2 kohdan mukaisesti;

b) jos on annettu vakuus, se pannaan täytäntöön ja vastaavat määrät otetaan talousarvioon.

Jos Euroopan unionin tuomioistuin on korottanut sakon, muun seuraamusmaksun tai seuraamuksen määrää, tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohtaa sovelletaan vain alkuperäisessä unionin toimielimen päätöksessä säädettyihin määriin asti tai soveltuvin osin siihen määrään asti, jonka Euroopan unionin tuomioistuin on vahvistanut aikaisemmin samassa menettelyssä antamassaan tuomiossa. Komission tilinpitäjä perii korotusta vastaavan määrän ja 99 artiklan 4 kohdan mukaisen erääntyneen koron, ja nämä määrät otetaan talousarvioon.

4. Kun kaikki muutoksenhakukeinot on käytetty ja kun sakko, muu seuraamusmaksu tai seuraamus on peruutettu tai määrää on pienennetty, voidaan toteuttaa yksi seuraavista toimenpiteistä:

a) alustavasti perityt määrät, tai kun määrää on pienennetty, asiaankuuluva osa niistä mahdollinen tuotto mukaan lukien, maksetaan takaisin asianomaiselle kolmannelle osapuolelle;

b) jos on annettu vakuus, se vapautetaan vastaavasti.

Jos alustavasti perittyjen määrien kokonaistuotto on ollut ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa negatiivinen, syntynyt tappio vähennetään takaisin maksettavasta määrästä.

109 artikla

Hyvityskorot

Rajoittamatta 99 artiklan 2 kohdan ja 116 artiklan 5 kohdan soveltamista ja muissa kuin 107 ja 108 artiklassa tarkoitetuissa sakkoja, muita seuraamusmaksuja ja seuraamuksia koskevissa tapauksissa silloin kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tai sovintoratkaisun tuloksena, korkokantana käytetään *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistua Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltamaa korkoa. Korko ei saa olla negatiivinen. Korkoa kertyy takaisin maksettavan määrän maksupäivästä siihen päivään saakka, jona takaisinmaksu on suoritettava.

Jos kokonaiskorkokanta olisi negatiivinen, kokonaiskorkokannaksi vahvistetaan nolla prosenttia.

7 LUKU

Menotapahtumat

110 artikla

Rahoituspäätökset

1. Talousarviositoumusta edeltää rahoituspäätös, jonka tekee unionin toimielin tai se viranomainen, jolle unionin toimielin on siirtänyt päätöstä koskevan toimivallan. Rahoituspäätökset ovat vuotuisia tai monivuotisia.

Tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta määrärahoihin, jotka liittyvät unionin toimielimen hallinnollisen riippumattomuutensa nojalla toteuttamiin toimiin ja jotka voidaan käyttää ilman perussäädöstä 58 artiklan 2 kohdan e alakohdan mukaisesti, eikä hallinnon tukimenoihin tai 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuille unionin elimille osoitettaviin avustuksiin.

2. Rahoituspäätös muodostaa samalla vuotuisen tai monivuotisen työohjelman, ja se hyväksytään tapauksen mukaan mahdollisimman pian talousarvioesityksen hyväksymisen jälkeen ja periaatteessa viimeistään toteuttamisvuoden maaliskuun 31 päivänä. Jos asiaankuuluvassa perussäädöksessä säädetään rahoituspäätöksen tai työohjelman taikka molempien hyväksymistä koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä, kyseisiä yksityiskohtaisia sääntöjä sovelletaan työohjelman perustana olevan rahoituspäätöksen osaan noudattaen kaikilta osin kyseessä olevan perussäädöksen vaatimuksia. Työohjelman perustana oleva osa julkaistaan asianomaisen unionin toimielimen verkkosivustolla heti kyseisen osan hyväksymisen jälkeen ja ennen sen toteuttamista. Rahoituspäätöksessä on ilmoitettava sen kattama kokonaismäärä ja kuvailtava rahoitettavat toimet. Sen on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) perussäädös ja budjettikohta;

b) asetetut tavoitteet ja odotettavissa olevat tulokset;

c) toteuttamistavat;

d) kaikki työohjelmaa koskevassa perussäädöksessä edellytetyt lisätiedot.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen tietojen lisäksi rahoituspäätöksessä on esitettävä seuraavat tiedot:

a) avustuksista: ehdotuspyynnön tai suoran myöntämismenettelyn kohteena oleva hakijaryhmä ja avustuksia varten varattujen talousarviomäärärahojen kokonaismäärä;

b) hankinnoista: hankintoja varten varattujen talousarviomäärärahojen kokonaismäärä;

c) jäljempänä 234 artiklassa tarkoitettuihin unionin erityisrahastoihin osoitetuista rahoitusosuuksista: erityisrahastolle varainhoitovuotta varten varatut määrärahat ja rahastolle koko sen toimintakaudeksi suunnitellut määrärahat talousarviosta sekä muilta rahoittajilta;

d) palkinnoista: kilpailun kohteena oleva osallistujaryhmä, kilpailua varten varattujen talousarviomäärärahojen kokonaismäärä ja erillinen maininta palkinnoista, joiden yksikköarvo on vähintään 1 000 000 euroa;

e) rahoitusvälineistä: rahoitusvälineelle osoitettu määrä;

f) välillisen hallinnoinnin osalta: 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö tai tällaisen henkilön tai yhteisön valintaperusteet;

g) rahoitusta yhdistäviin välineisiin tai foorumeihin osoitetuista rahoitusosuuksista: rahoitusta yhdistävälle välineelle tai foorumille osoitettu määrä sekä luettelo kyseiseen välineeseen tai foorumiin osallistuvista yhteisöistä;

h) talousarviotakuista: takuun rahoittamiseen vuosittain osoitettava määrä sekä soveltuvin osin määrä, joka kyseisestä takuusta vapautetaan.

4. Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä voi lisäksi antaa tarpeelliseksi katsottuja lisätietoja joko asianomaisessa työohjelman muodostavassa rahoituspäätöksessä tai missä tahansa muussa unionin toimielimen verkkosivustolla julkaistussa asiakirjassa.

Monivuotisen rahoituspäätöksen on oltava yhdenmukainen 41 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun rahoitussuunnitelman kanssa, ja siinä on todettava päätöksen täytäntöönpanon edellyttävän, että kyseeseen tulevina varainhoitovuosina on saatavilla tarvittavat talousarviomäärärahat talousarvion hyväksymisen jälkeen tai väliaikaisiin kahdestoistaosiin perustuvan järjestelmän puitteissa.

5. Jos jo hyväksyttyyn rahoituspäätökseen tehdään olennaisia muutoksia, niiden hyväksymisessä on noudatettava alkuperäisen päätöksen hyväksymismenettelyä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussäädöksen erityissäännösten soveltamista.

111 artikla

Menotapahtumat

1. Kaikista menoista tehdään sitoumus, joka vahvistetaan, hyväksytään ja maksetaan.

Jäljempänä 114 artiklassa tarkoitettujen ajanjaksojen päätyttyä käyttämättömiä määriä koskevat talousarviositoumukset vapautetaan.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä varmistaa toimia toteuttaessaan, että meno on perussopimusten, talousarvion, tämän asetuksen, perussopimusten nojalla annettujen muiden säädösten ja moitteettoman varainhoidon periaatteen mukainen.

2. Talousarviositoumukset ja oikeudelliset sitoumukset tekee sama tulojen ja menojen hyväksyjä paitsi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa. Etenkin kriisinhallintaan liittyvien ja humanitaaristen avustustoimien alalla unionin edustustojen päälliköt tai heidän poissa ollessaan heidän varahenkilönsä voivat tehdä oikeudellisia sitoumuksia komission toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän toimeksiannosta; vastuu sitoumuksen perustana olevasta toimesta jää kuitenkin tällöin aina kokonaisuudessaan komission toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle. Komission palveluksessa kriisinhallintaan liittyvien ja humanitaaristen avustustoimien alalla olevat työntekijät voivat allekirjoittaa oikeudellisia sitoumuksia, jotka liittyvät ennakkotileiltä suoritettuihin enintään 2 500 euron maksuihin.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä tekee talousarviositoumuksen ennen kuin hän tekee oikeudellisen sitoumuksen kolmansien osapuolten kanssa tai siirtää varoja 234 artiklassa tarkoitettuun unionin erityisrahastoon.

Tämän kohdan toista alakohtaa ei sovelleta

a) toiminnan jatkuvuussuunnitelman mukaisessa kriisitilanteessa tehtyihin, komission tai minkä tahansa muun unionin toimielimen hallinnollisen riippumattomuutensa nojalla hyväksymien menettelyjen mukaisiin oikeudellisiin sitoumuksiin;

b) humanitaarisiin avustustoimiin, pelastuspalvelutoimiin ja kriisinhallinta-apuun, jos unionin toiminnan tehokas toteuttaminen edellyttää, että unioni tekee oikeudellisen sitoumuksen kolmansien osapuolten kanssa välittömästi, eikä yksittäistä talousarviositoumusta ole mahdollista tehdä ennen oikeudellisen sitoumuksen tekemistä.

Kolmannen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa talousarviositoumus on tehtävä viipymättä sen jälkeen, kun kolmansien osapuolten kanssa on tehty oikeudellinen sitoumus.

3. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä vahvistaa menon hyväksymällä sen ottamisen kuluna talousarvioon tarkistettuaan velkojan saamisen osoittavat asiakirjatodisteet; tarkistus tehdään oikeudellisessa sitoumuksessa asetettujen ehtojen pohjalta silloin, kun oikeudellinen sitoumus on tehty. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä toteuttaa tätä varten seuraavat toimenpiteet:

a) tarkastaa, että velkojalla on oikeus saamiseen;

b) määrittää tai tarkastaa velan aiheellisuuden ja sen määrän tekemällä tarkastusmerkinnän (”certified correct”);

c) tarkastaa edellytykset, joilla saaminen voidaan vaatia maksettavaksi.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, menon vahvistamista sovelletaan myös sellaisiin väli- ja loppuraportteihin, joihin ei liity maksupyyntöä, jolloin kirjanpidollinen vaikutus kohdistuu ainoastaan liikekirjanpitoon.

4. Tulojen ja menojen hyväksyjä tai tulojen ja menojen hyväksyjän muodollisella päätöksellä asianmukaisesti valtuuttama pätevyysvaatimukset täyttävä henkilöstön jäsen antaa vahvistuspäätöksen 146 artiklan mukaisesti käyttäjän sähköiseen tunnistamiseen perustuvalla allekirjoituksellaan tai, jos asiakirjat ovat paperilla, vahvistuspäätös voidaan poikkeuksellisesti antaa kyseisen henkilön allekirjoituksen sisältävällä leimalla.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä tai toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän muodollisella päätöksellä asianmukaisesti valtuuttama pätevyysvaatimukset täyttävä henkilöstön jäsen vahvistaa tarkastusmerkinnällä (”certified correct”), että

a) ennakkomaksujen tapauksessa oikeudellisessa sitoumuksessa asetetut ennakkomaksun suorittamisen ehdot täyttyvät;

b) hankintoihin liittyvien väli- ja loppumaksujen tapauksessa sopimuksenmukaiset palvelut tai tavarat on toimitettu taikka urakat suoritettu asianmukaisesti;

c) avustuksiin liittyvien väli- ja loppumaksujen tapauksessa avustuksen saajan toteuttama toimi tai työohjelma on täysin avustussopimuksen mukainen, ja tarvittaessa, että avustuksen saajan ilmoittamat kustannukset ovat avustuskelpoisia.

Toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa kustannusarvioiden ei katsota täyttävän 186 artiklan 3 kohdassa säädettyjä avustuskelpoisuuden edellytyksiä. Samaa periaatetta sovelletaan myös sellaisiin väli- ja loppuraportteihin, joihin ei liity maksupyyntöä.

5. Tarkastettuaan, että määrärahat ovat käytettävissä, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä hyväksyy menon antamalla maksumääräyksen, jolla tilinpitäjälle annetaan toimeksi maksaa aiemmin vahvistetun menon määrä.

Jos toimitetuista palveluista, vuokrauspalvelut mukaan luettuina, tai tavaroista suoritetaan toistuvia maksuja, tulojen ja menojen hyväksyjä voi riskinarvioinnin tehtyään määrätä, että käytetään ennakkotililtä tehtävää suoraveloitusta. Tällaista suoraveloitusta voidaan käyttää myös, jos tilinpitäjä on sen nimenomaisesti hyväksynyt 86 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

112 artikla

Talousarviositoumusten lajit

1. Talousarviositoumukset jaetaan ryhmiin seuraavasti:

a) yksittäinen talousarviositoumus: talousarviositoumus on yksittäinen, jos menoa vastaavan maksun saaja ja menon määrä ovat tiedossa;

b) talousarvioon tehtävä kokonaissitoumus: talousarviositoumus on kokonaissitoumus, jos ainakin yksi yksittäisen sitoumuksen tunnuspiirre on yksilöimättä;

c) alustava talousarviositoumus: talousarviositoumus on alustava, jos se on tarkoitettu kattamaan 11 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja maataloustukirahaston juoksevia hallinnointimenoja ja juoksevia hallintomenoja, joiden määrää tai maksun lopullisia saajia ei ole lopullisesti vahvistettu.

Sen estämättä, mitä ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädetään, EU:n ulkopuolella sijaitseviin unionin edustustoihin ja EU:ssa sijaitseviin unionin edustustoihin liittyvät juoksevat hallintomenot voidaan kattaa alustavilla talousarviositoumuksilla myös silloin, kun niiden määrä ja maksun lopullinen saaja ovat tiedossa.

2. Useamman kuin yhden varainhoitovuoden aikana toteutettavia toimia koskevat talousarviositoumukset voidaan jakaa usealle eri varainhoitovuodelle vuotuisiin eriin ainoastaan silloin, kun perussäädöksessä niin säädetään, tai silloin, kun ne liittyvät hallintomenoihin.

3. Talousarvioon tehtävä kokonaissitoumus tehdään rahoituspäätöksen perusteella.

Talousarvioon tehtävä kokonaissitoumus tehdään viimeistään ennen saajien valintaa ja sitoumuksen määrää koskevaa päätöstä tai, jos sitä koskevien määrärahojen täytäntöönpano edellyttää työohjelman laatimista, aikaisintaan työohjelman hyväksymisen jälkeen.

4. Talousarvioon tehtävä kokonaissitoumus pannaan täytäntöön joko rahoitussopimuksella, jossa määrätään, että myöhemmin tehdään yksi tai useampi oikeudellinen sitoumus, tai tekemällä yksi tai useampi oikeudellinen sitoumus.

Kolmansille mille myönnettävää suoraa taloudellista apua, budjettituki mukaan luettuna, koskevat rahoitussopimukset, jotka ovat oikeudellisia sitoumuksia, voivat aiheuttaa maksuja ilman, että tehdään muita oikeudellisia sitoumuksia.

Edellä olevan 3 kohdan toista alakohtaa ei sovelleta, kun talousarvioon tehty kokonaissitoumus pannaan täytäntöön rahoitussopimuksella.

5. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä kirjaa ennen jokaisen talousarvioon tehdyn kokonaissitoumuksen perusteella tehdyn yksittäisen oikeudellisen sitoumuksen allekirjoittamista sen määrän talousarviokirjanpidon keskusjärjestelmään kirjaamalla sen talousarvioon tehtyyn kokonaissitoumukseen.

6. Alustava talousarviositoumus pannaan täytäntöön joko tekemällä yksi tai useampi oikeudellinen sitoumus, joista on seurauksena saamisoikeus. Kun on kyse henkilöstöhallintoon, unionin toimielimen jäseniin tai entisiin jäseniin liittyvistä menoista tai unionin ajankohtaisaiheita koskevista unionin toimielinten tiedotusmenoista tai liitteessä I olevassa 14.5 kohdassa tarkoitetuista tapauksista, alustavat talousarviositoumukset voidaan kuitenkin panna täytäntöön suoraan maksuilla ilman, että tehdään muita edeltäviä oikeudellisia sitoumuksia.

113 artikla

Maataloustukirahaston määrärahoja koskevat sitoumukset

1. Maataloustukirahastossa on jokaisena varainhoitovuonna jaksottamattomia määrärahoja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 4 artiklan 1 kohdan mukaisiin toimenpiteisiin liittyviä menoja varten. Kyseisen asetuksen 4 artiklan 2 kohdassa ja 6 artiklassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin liittyvät menot, lukuun ottamatta sellaisia toimenpiteitä, jotka rahoitetaan ei-operatiivisen teknisen avun määrärahoista, ja toimenpanovirastoille tarkoitettuja avustuksia, katetaan jaksotetuista määrärahoista.

2. Komission päätökset, joissa vahvistetaan jäsenvaltioille aiheutuneiden maataloustukirahastoon liittyvien korvattavien menojen määrä, ovat alustavia talousarvioon tehtyjä kokonaissitoumuksia, joiden määrä ei saa ylittää maataloustukirahaston talousarvioon otettuja kokonaismäärärahoja.

3. Jos varainhoitovuodeksi tehdyt maataloustukirahastoa koskevat alustavat talousarvioon tehdyt kokonaissitoumukset eivät ole ennen seuraavan varainhoitovuoden 1 päivää helmikuuta johtaneet yksittäisiä budjettikohtia koskeviin sitoumuksiin, ne vapautetaan kyseisen varainhoitovuoden osalta.

4. Menoista, joita maataloustukirahastoon sovellettavissa säännöksissä tarkoitetut viranomaiset ja elimet toteuttavat, tehdään kahden kuukauden kuluessa jäsenvaltioiden toimittamien yhteenvetojen vastaanottamisesta maksusitoumukset luvuittain, momenteittain ja alamomenteittain. Tällaiset sitoumukset voidaan tehdä vielä kyseisen kahden kuukauden määräajan päättymisen jälkeen, jos tarvitaan asianomaisten budjettikohtien välistä määrärahasiirtomenettelyä. Määrät kirjataan maksuiksi samassa kahden kuukauden määräajassa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa jäsenvaltiot eivät vielä ole suorittaneet maksua tai menojen tukikelpoisuudesta ei ole varmuutta.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut sitoumukset vähennetään 1 kohdassa tarkoitetusta alustavasta kokonaissitoumuksesta.

5. Edellä olevia 2 ja 3 kohtaa sovelletaan, jollei tilien tarkastamisesta ja hyväksymisestä muuta johdu.

114 artikla

Sitoumusten määräajat

1. Yksittäisiin tai alustaviin talousarviositoumuksiin liittyvät oikeudelliset sitoumukset tehdään viimeistään 31 päivänä joulukuuta vuonna n, jollei 111 artiklan 2 kohdasta tai 264 artiklan 3 kohdasta muuta johdu, kun n on talousarviositoumuksen tekovuosi.

2. Talousarvioon tehtävät kokonaissitoumukset kattavat niitä vastaavien oikeudellisten sitoumusten, jotka on tehty viimeistään vuoden n + 1 joulukuun 31 päivänä, kokonaiskulut.

Kun talousarvioon tehdystä kokonaissitoumuksesta on seurauksena IX osastossa tarkoitetun palkinnon myöntäminen, 207 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu oikeudellinen sitoumus on tehtävä viimeistään vuoden n + 3 joulukuun 31 päivänä.

Kun talousarvioon tehdystä ulkoisiin toimiin liittyvästä kokonaissitoumuksesta on seurauksena rahoitussopimuksen tekeminen kolmannen maan kanssa, rahoitussopimus on tehtävä viimeistään vuoden n + 1 joulukuun 31 päivänä. Talousarvioon tehty kokonaissitoumus kattaa tällöin rahoitussopimuksen täytäntöönpanemiseksi tehtyjen oikeudellisten sitoumusten kokonaiskustannukset kolmen vuoden ajan päivästä, jona rahoitussopimus on tehty.

Talousarvioon tehty kokonaissitoumus kattaa kuitenkin rahoitussopimuksen täytäntöönpanojakson loppuun mennessä tehtyjen oikeudellisten sitoumusten kokonaiskustannukset seuraavissa tapauksissa:

a) toimet, joilla on useita rahoittajia;

b) rahoitusta yhdistävät toimet;

c) tarkastusta ja arviointia koskevat oikeudelliset sitoumukset;

d) jokin seuraavista poikkeustapauksista:

   i) jo tehtyihin oikeudellisiin sitoumuksiin tehdyt muutokset;

ii) oikeudelliset sitoumukset, joita tehdään voimassa olevan oikeudellisen sitoumuksen päätyttyä ennenaikaisesti;

iii) täytäntöönpanosta vastaavaan yhteisöön tehdyt muutokset.

3. Edellä olevan 2 kohdan kolmatta ja neljättä alakohtaa ei sovelleta seuraaviin monivuotisiin ohjelmiin, joihin sovelletaan maksusitoumusten jakamista:

a) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 231/2014 ([1]) perustettu liittymistä valmisteleva tukiväline;

b) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 232/2014 ([2]) perustettu Euroopan naapuruusväline.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa komissio vapauttaa määrärahoja koskevat sitoumukset ilman eri toimenpiteitä noudattaen alakohtaisia sääntöjä.

4. Useamman kuin yhden varainhoitovuoden aikana toteutettavia toimia koskeviin yksittäisiin ja alustaviin talousarviositoumuksiin sisältyy niitä vastaavien oikeudellisten sitoumusten sisältämien ehtojen ja moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti määräpäivä, johon mennessä täytäntöönpano on saatettava päätökseen, paitsi silloin kun on kyse henkilöstömenoista.

5. Ne osat talousarviositoumuksista, joita ei ole pantu täytäntöön maksuin kuuden kuukauden kuluttua täytäntöönpanolle asetetun määräajan päättymisestä, vapautetaan.

6. Jos oikeudellisen sitoumuksen perusteella ei ole suoritettu 115 artiklassa tarkoitettua maksua kahden vuoden kuluessa oikeudellisen sitoumuksen tekemisestä, vastaavan talousarviositoumuksen määrä vapautetaan, paitsi jos tämä määrä liittyy asiaan, jonka käsittely on kesken tuomioistuimessa tai välityslautakunnassa, tai jos oikeudellinen sitoumus on tehty kolmannen maan kanssa tehdyn rahoitussopimuksen muodossa taikka jos alakohtaisissa säännöissä on erityissäännöksiä.

115 artikla

Maksutyypit

1. Tilinpitäjä maksaa menot käytettävissä olevien varojen rajoissa.

2. Maksu suoritetaan, jos on olemassa todisteet siitä, että asianomainen toiminta on sopimuksen tai perussäädöksen mukainen, yhdellä tai useammalla seuraavista tavoista:

a) maksetaan koko erääntynyt määrä;

b) suoritetaan erääntynyt määrä maksamalla:

i) käteisvaroja käyttöön tarjoava ennakkomaksu, joka voidaan jakaa moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti useisiin maksueriin; tällainen ennakkomaksumäärä maksetaan hankinta- tai avustussopimuksen tai perussäädöksen perusteella taikka sellaisten asiakirjatodisteiden perusteella, joista voidaan tarkistaa, että asianomaista hankinta- tai avustussopimusta on noudatettu;

ii) yksi tai useampi välimaksu korvauksena toimen osittaisesta toteuttamisesta tai sopimuksen osittaisesta täyttämisestä, josta voidaan vähentää ennakkomaksu kokonaan tai osittain, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussäädöksen soveltamista;

iii) yksi loppumaksu erääntyneestä määrästä, kun toimi on toteutettu tai sopimus on täytetty kokonaisuudessaan;

c) maksetaan rahoitusosuus 212 artiklan mukaisesti perustettuun yhteiseen vararahastoon.

Loppumaksulla kuitataan maksetuksi kaikki sitä edeltäneet menot yhtenä suorituksena. Käyttämättä jääneet määrät peritään takaisin antamalla niistä perintämääräys.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut maksutyypit erotetaan toisistaan talousarviokirjanpidossa kunkin maksun suoritusajankohtana.

4. Edellä 80 artiklassa tarkoitetuissa kirjanpitosäännöissä määrätään, miten ennakkomaksut selvitetään kirjanpidossa ja miten kustannusten tukikelpoisuus otetaan huomioon.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 231/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, liittymistä valmistelevan tukivälineen (IPA II) perustamisesta (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 11).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 232/2014, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2014, Euroopan naapuruusvälineen perustamisesta (EUVL L 77, 15.3.2014, s. 27).

5. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä selvittää säännöllisesti ennakkomaksut hankkeen taloudellisen luonteen perusteella ja viimeistään hankkeen päättyessä. Ennakkomaksut selvitetään aiheutuneita kustannuksia koskevien tietojen perusteella tai sellaisen vahvistuksen perusteella, jossa todetaan maksuehtojen täyttyneen 125 artiklan mukaisesti, minkä toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä on vahvistanut 111 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Jos avustus-, hankinta- tai rahoitusosuussopimuksen arvo on yli 5 000 000 euroa, tulojen ja menojen hyväksyjän on hankittava kunkin vuoden lopussa vähintään tiedot, jotka tarvitaan edellä tarkoitettuja kustannuksia koskevan kohtuullisen tarkan arvion laskemiseksi. Kyseisiä tietoja ei saa käyttää ennakkomaksujen selvittämiseen, mutta tulojen ja menojen hyväksyjä sekä tilinpitäjä voivat käyttää niitä 82 artiklan 2 kohdan noudattamiseksi.

Tehtyihin oikeudellisiin sitoumuksiin on sisällytettävä toisen alakohdan soveltamiseksi tarvittavat määräykset.

116 artikla

Maksuajat

1. Maksut suoritetaan

a) 90 kalenteripäivän kuluessa sellaisten rahoitusosuus-, hankinta- ja avustussopimusten osalta, joihin sisältyviä teknisiä palveluja tai työsuorituksia on erityisen vaikea arvioida ja joissa maksu edellyttää selvityksen tai lausunnon hyväksymistä;

b) 60 kalenteripäivän kuluessa kaikkien muiden rahoitusosuus-, hankinta- ja avustussopimusten osalta, joissa maksu edellyttää selvityksen tai lausunnon hyväksymistä;

c) 30 kalenteripäivän kuluessa kaikkien muiden rahoitusosuus-, hankinta- ja avustussopimusten osalta.

2. Maksuajan katsotaan sisältävän maksujen vahvistamisen, hyväksymisen ja suorittamisen.

Maksuaika alkaa päivästä, jona maksupyyntö on vastaanotettu.

3. Maksupyyntö kirjataan toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän valtuuttamassa yksikössä viipymättä; maksupyyntö katsotaan vastaanotetuksi kirjaamispäivänä.

Maksupäiväksi katsotaan se päivä, jona unionin toimielimen tiliä on veloitettu.

Maksupyynnössä on esitettävä seuraavat keskeiset tiedot:

a) velkojan tunnistetiedot;

b) määrä;

c) valuutta;

d) päivämäärä.

Jos yksikin keskeinen tieto puuttuu, maksupyyntö hylätään.

Velkojalle ilmoitetaan kirjallisesti hylkäämisestä ja sen syistä mahdollisimman pian ja viimeistään 30 kalenteripäivän kuluessa päivästä, jona maksupyyntö on vastaanotettu.

4. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää maksuajan kulumisen, jos

a) maksupyynnön määrä ei ole erääntynyt; tai

b) asianmukaisia asiakirjatodisteita ei ole toimitettu.

Jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä saa tietoja, joiden perusteella on aihetta epäillä maksupyynnön kohteena olevien menojen tukikelpoisuutta, hän voi keskeyttää maksuajan kulumisen tehdäkseen lisätarkastuksia, myös paikan päällä tehtävinä tarkastuksina, jotta voidaan varmistaa, että kaikki menot ovat tukikelpoisia. Jäljellä olevan maksuajan kuluminen alkaa päivästä, jona pyydetyt tiedot tai tarkistetut asiakirjat vastaanotetaan tai tarvittava lisätarkastus, myös paikalla tehtävä tarkastus, tehdään.

Asianomaisille velkojille on ilmoitettava keskeytyksen syyt kirjallisesti.

5. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa on kyse jäsenvaltioista, EIP:stä tai EIR:stä, velkojalla on oikeus saada 1 kohdassa säädettyjen määräaikojen päätyttyä korkoa seuraavin edellytyksin:

a) korkokantana käytetään 99 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja korkokantoja;

b) korkoa maksetaan 1 kohdan mukaisen maksuajan päättymistä seuraavasta kalenteripäivästä maksun suorituspäivään.

Jos ensimmäisen alakohdan säännösten mukaisesti laskettu korko on enintään 200 euroa, se maksetaan velkojalle kuitenkin vain pyynnöstä, joka on esitetty kahden kuukauden kuluessa myöhästyneen maksun saamisesta.

6. Kukin unionin toimielin toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän artiklan 1–4 kohdassa säädettyjen määräaikojen noudattamisesta ja niiden kulumisen keskeyttämisestä. Komission kertomus liitetään 74 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun vuotuisia toimintakertomuksia koskevaan yhteenvetoon.

8 LUKU

Sisäinen tarkastaja

117 artikla

Sisäisen tarkastajan nimittäminen

1. Kukin unionin toimielin perustaa sisäisen tarkastuksen tehtävän, jota on hoidettava kansainvälisten standardien mukaisesti. Asianomaisen unionin toimielimen nimittämä sisäinen tarkastaja vastaa toimielimelle talousarvion toteuttamisjärjestelmien ja -menettelyjen moitteettoman toiminnan tarkastamisesta. Sisäinen tarkastaja ei saa olla samalla tulojen ja menojen hyväksyjä eikä tilinpitäjä.

2. Edelleenvaltuutettuina tulojen ja menojen hyväksyjinä 60 artiklan 2 kohdan mukaisesti toimiviin unionin edustustojen päälliköihin sovelletaan ulkosuhdehallinnon sisäistä tarkastusta toimitettaessa komission sisäisen tarkastajan todentamisvaltuuksia heille edelleenvaltuutuksella siirretyn varainhoidon osalta.

Komission sisäinen tarkastaja toimii myös ulkosuhdehallinnon sisäisenä tarkastajana talousarvioon sisältyvän ulkosuhdehallintoa koskevan pääluokan toteuttamisen osalta.

3. Kukin unionin toimielin nimittää sisäisen tarkastajan omiin erityispiirteisiinsä ja tarpeisiinsa muokattujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti. Kukin unionin toimielin ilmoittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle sisäisen tarkastajansa nimityksestä.

4. Kukin unionin toimielin määrittelee omien erityispiirteidensä ja tarpeidensa mukaan sisäisen tarkastajansa tehtäväkentän ja vahvistaa sisäisen tarkastuksen tehtävän yksityiskohtaiset tavoitteet ja menettelyt noudattaen sisäistä tarkastusta koskevia kansainvälisiä standardeja.

5. Kukin unionin toimielin voi nimittää sisäiseksi tarkastajaksi erityisosaamisen perusteella jäsenvaltioiden kansalaisten keskuudesta valitun henkilöstösääntöjen alaisen virkamiehen tai muun toimihenkilön.

6. Jos kaksi tai useampi unionin toimielintä nimittää yhteisen sisäisen tarkastajan, ne toteuttavat tarvittavat järjestelyt sen varmistamiseksi, että sisäinen tarkastaja voidaan saattaa vastuuseen 121 artiklassa tarkoitetuin edellytyksin.

7. Kukin unionin toimielin ilmoittaa sisäisen tarkastajansa tehtävien päättymisestä Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

118 artikla

Sisäisen tarkastajan valtuudet ja tehtävät

1. Sisäinen tarkastaja neuvoo unionin toimielintä riskienhallinnassa esittämällä riippumattomia lausuntoja hallinnointi- ja valvontajärjestelmien laadusta sekä antamalla suosituksia toimintojen toteuttamisedellytysten parantamiseksi ja moitteettoman varainhoidon edistämiseksi.

Sisäisen tarkastajan tehtävänä on erityisesti:

a) arvioida sisäisten hallinnointijärjestelmien asianmukaisuutta ja vaikuttavuutta sekä yksiköiden toiminnan tuloksellisuutta politiikkojen, ohjelmien ja toimien toteuttamisessa niihin liittyvien riskien kannalta;

b) arvioida kuhunkin talousarvion toteuttamistoimeen sovellettavien sisäisen valvonnan ja tarkastuksen järjestelmien tehokkuutta ja vaikuttavuutta.

2. Sisäisen tarkastajan tehtäväkenttään kuuluvat asianomaisen unionin toimielimen kaikki toiminnot ja yksiköt. Hänen on saatava käyttöönsä rajoituksetta kaikki tiedot, joita hän tarvitsee tehtäviensä hoitamiseksi, ja hänellä on tarvittaessa oltava pääsy tarkastuspaikalle sekä jäsenvaltioissa että kolmansissa maissa.

Sisäinen tarkastaja tutustuu tulojen ja menojen hyväksyjien vuosittain antamaan toimintakertomukseen sekä muihin yksilöityihin tietoihin.

3. Sisäinen tarkastaja antaa kertomuksen havainnoistaan ja suosituksistaan asianomaiselle unionin toimielimelle. Asianomainen unionin toimielin varmistaa, että tarkastusten perusteella annettuja suosituksia noudatetaan.

Kukin unionin toimielin tutkii, voidaanko toimielimen oman sisäisen tarkastajan kertomuksissa esitettyjen suositusten perusteella ehdottaa hyviä toimintatapoja muille unionin toimielimille.

4. Sisäinen tarkastaja esittää asianomaiselle unionin toimielimelle sisäistä tarkastusta koskevan vuosikertomuksen, jossa ilmoitetaan tehtyjen sisäisten tarkastusten lukumäärä ja tyyppi, tärkeimmät annetut suositukset ja näiden suositusten johdosta toteutetut jatkotoimet.

Sisäistä tarkastusta koskevassa vuosikertomuksessa mainitaan mahdolliset järjestelmäongelmat, jotka 143 artiklan mukaisesti perustettu tutkintaelin on todennut 93 artiklassa tarkoitetussa lausunnossaan.

5. Sisäisen tarkastajan on kertomusta laatiessaan keskityttävä erityisesti siihen, miten moitteettoman varainhoidon ja tuloksellisuuden periaatteita on yleisesti noudatettu, sekä varmistettava, että on toteutettu asianmukaiset toimenpiteet kyseisten periaatteiden noudattamisen jatkuvaksi parantamiseksi ja kehittämiseksi.

6. Komissio toimittaa vuosittain pyynnöstä vastuuvapausmenettelyn yhteydessä ja SEUT 319 artiklan mukaisesti sisäistä tarkastusta koskevan vuosikertomuksen ottaen asianmukaisesti huomioon luottamuksellisuutta koskevat vaatimukset.

7. Kukin unionin toimielin asettaa sisäisen tarkastajansa yhteystiedot kaikkien menotapahtumiin osallistuvien luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden saataville, jotta nämä voivat ottaa luottamuksellisesti yhteyttä sisäiseen tarkastajaan.

8. Kukin unionin toimielin laatii vuosittain kertomuksen, joka sisältää yhteenvedon tehtyjen sisäisten tarkastusten määrästä ja tyypistä, annetuista suosituksista ja näiden suositusten johdosta toteutetuista jatkotoimista, ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 247 artiklan mukaisesti.

9. Sisäisen tarkastajan kertomukset ja havainnot sekä asianomaisen unionin toimielimen kertomus asetetaan yleisön saataville vasta, kun sisäinen tarkastaja on vahvistanut niiden johdosta toteutetut toimet.

10. Kukin unionin toimielin antaa sisäiselle tarkastajalleen sisäisen tarkastustehtävän hoidossa tarvittavat resurssit sekä toimenkuvauksen, jossa esitetään yksityiskohtaisesti sisäisen tarkastajan tehtävät, oikeudet ja velvollisuudet.

119 artikla

Sisäisen tarkastajan toimintasuunnitelma

1. Sisäinen tarkastaja laatii toimintasuunnitelman ja toimittaa sen asianomaiselle unionin toimielimelle.

2. Kukin unionin toimielin voi pyytää sisäistä tarkastajaansa toimittamaan tarkastuksia, joita ei ole esitetty 1 kohdassa tarkoitetussa toimintasuunnitelmassa.

120 artikla

Sisäisen tarkastajan riippumattomuus

1. Sisäinen tarkastaja toimittaa tarkastukset täysin itsenäisesti. Asianomainen unionin toimielin antaa sisäiseen tarkastajaan sovellettavat erityissäännökset, joilla taataan sisäisen tarkastajan täydellinen riippumattomuus tehtäviensä hoidossa ja määritetään sisäisen tarkastajan vastuu.

2. Sisäinen tarkastaja ei saa ottaa vastaan ohjeita eikä hänelle saa asettaa rajoituksia hänen hoitaessaan tehtäviä, jotka hänelle osoitetaan nimityksen myötä tämän asetuksen säännösten mukaisesti.

3. Jos sisäinen tarkastaja on henkilöstön jäsen, hänellä on yksinomainen toimivalta hoitaa tarkastustehtäviä, jotka hän hoitaa täysin itsenäisesti, ja hänellä on henkilöstösääntöjen mukainen vastuu.

121 artikla

Sisäisen tarkastajan vastuu

Sisäinen tarkastaja voidaan saattaa henkilöstön jäsenenä vastuuseen toimistaan ainoastaan kunkin unionin toimielimen itsensä toimesta tässä artiklassa mainituin edellytyksin.

Kukin unionin toimielin tekee tutkinnan aloittamisesta perustellun päätöksen. Tämä päätös annetaan tiedoksi asianosaiselle. Asianomainen unionin toimielin voi omalla vastuullaan antaa tutkinnan suorittamisen yhdelle tai useammalle virkamiehelle, joka kuuluu tai jotka kuuluvat samaan tai ylempään palkkaluokkaan kuin kyseinen työntekijä. Asianosaista on kuultava tutkinnan aikana.

Tutkintakertomus annetaan tiedoksi asianosaiselle, jonka jälkeen asianomainen unionin toimielin kuulee häntä kertomuksen johdosta.

Kertomuksen ja kuulemisen perusteella asianomainen unionin toimielin tekee joko perustellun päätöksen menettelyn lopettamisesta tai henkilöstösääntöjen 22 ja 86 artiklan sekä liitteen IX mukaisen perustellun päätöksen. Kurinpitoseuraamuksia tai taloudellisia seuraamuksia koskevat päätökset annetaan tiedoksi asianosaiselle ja toimitetaan tiedoksi muille unionin toimielimille ja tilintarkastustuomioistuimelle.

Asianosainen voi hakea kyseisiin päätöksiin muutosta Euroopan unionin tuomioistuimelta henkilöstösäännöissä säädetyin edellytyksin.

122 artikla

Muutoksenhaku Euroopan unionin tuomioistuimessa

Rajoittamatta henkilöstösäännöissä säädettyjen muutoksenhakukeinojen käyttämistä, sisäinen tarkastaja voi hakea suoraan Euroopan unionin tuomioistuimelta muutosta mihin tahansa tehtäviensä hoitamista koskevaan päätökseen. Hänen on haettava tällaista muutosta tuomioistuimelta kolmen kuukauden kuluessa kalenteripäivästä, jona päätös tuli hänen tietoonsa.

Muutoksenhakuasia tutkitaan ja asia ratkaistaan henkilöstösääntöjen 91 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

123 artikla

Sisäisen tarkastuksen seurantakomiteat

1. Kukin unionin toimielin perustaa sisäisen tarkastuksen seurantakomitean, jonka tehtävänä on varmistaa sisäisen tarkastajan riippumattomuus, valvoa sisäisen tarkastustoiminnan laatua ja varmistaa, että toimielimen yksiköt ottavat asianmukaisesti huomioon sisäistä ja ulkoista tarkastusta koskevat suositukset ja ryhtyvät niiden perusteella jatkotoimiin.

2. Kukin unionin toimielin päättää oman sisäisen tarkastuksen seurantakomiteansa kokoonpanosta ottaen huomioon oikeutensa päättää omasta organisaatiostaan ja riippumattomien asiantuntijalausuntojen merkityksen.

V OSASTO

YLEISET SÄÄNNÖT

1 LUKU

Suoraan, välilliseen ja yhteistyöhön perustuvaan hallinnointiin sovellettavat säännöt

124 artikla

Soveltamisala

Tässä osastossa olevat viittaukset oikeudellisiin sitoumuksiin katsotaan 138 artiklaa lukuun ottamatta viittauksiksi oikeudellisiin sitoumuksiin, puitesopimuksiin ja rahoitusta koskeviin puitekumppanuussopimuksiin.

125 artikla

Unionin rahoituksen muodot

1. Unionin rahoitusosuuksilla, jotka kuuluvat suoran, yhteistyöhön perustuvan tai välillisen hallinnoinnin piiriin, pyritään edistämään unionin toimintapoliittisten tavoitteiden ja tavoiteltujen tulosten saavuttamista ja ne voivat olla muodoltaan seuraavanlaisia:

a) rahoitus, joka ei perustu toimien kustannuksiin, vaan

   i) alakohtaisissa säännöissä tai komission päätöksissä säädettyjen ehtojen täyttämiseen; tai

   ii) tulosten saavuttamiseen, mitä mitataan suhteessa aiempiin määriteltyihin välitavoitteisiin tai tulosindikaattoreihin;

b) tosiasiallisesti aiheutuneiden avustuskelpoisten kustannusten korvaaminen;

c) yksikkökustannukset, jotka kattavat kaikki tai tietyt avustuskelpoiset kustannuserät, jotka on selkeästi yksilöity ennalta soveltamalla kiinteää määrää yksikköä kohti;

d) kertakorvaukset, jotka kattavat yleisesti kaikki tai tietyt avustuskelpoiset kustannuserät, jotka on selkeästi yksilöity ennalta;

e) kiinteämääräinen rahoitus, joka kattaa tietyt avustuskelpoiset kustannuserät, jotka on selkeästi yksilöity ennalta soveltamalla tiettyä prosenttiosuutta;

f) a–e alakohdassa tarkoitettujen rahoitusmuotojen yhdistelmät.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetut unionin rahoitusosuudet vahvistetaan 181 artiklan, alakohtaisen lainsäädännön tai komission päätöksen mukaisesti, kun ne kuuluvat suoran ja välillisen hallinnoinnin piiriin, ja alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, kun ne kuuluvat yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin piiriin. Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitetut unionin rahoitusosuudet vahvistetaan 181 artiklan tai alakohtaisen lainsäädännön mukaisesti, kun ne kuuluvat suoran ja välillisen hallinnoinnin piiriin, ja alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, kun ne kuuluvat yhteistyöhön perustuvan hallinnoinnin piiriin.

2. Sopivaa rahoitusmuotoa määritettäessä otetaan mahdollisimman laajasti huomioon mahdollisten saajien edut sekä niiden käyttämät kirjanpitomenetelmät.

3. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä antaa 74 artiklan 9 kohdassa tarkoitetussa vuotuisessa toimintakertomuksessa selvityksen rahoituksesta, joka ei perustu kustannuksiin tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja f alakohdan mukaisesti.

126 artikla

Arviointien vastavuoroinen hyödyntäminen

Komissio voi käyttää itse tekemiään tai muiden yhteisöjen, mukaan lukien rahoittajat, tekemiä arviointeja kokonaisuudessaan tai osittain, jos tällaiset arvioinnit koskevat sellaisten edellytysten noudattamista, jotka vastaavat tässä asetuksessa säädettyjä, talousarvion eri toteutustapojen soveltamisen edellytyksiä. Tätä varten komissio edistää kansainvälisesti hyväksyttyjen standardien ja parhaiden kansainvälisten käytäntöjen tunnustamista.

127 artikla

Tarkastusten vastavuoroinen hyödyntäminen

Rajoittamatta olemassa olevia mahdollisuuksia suorittaa lisätarkastuksia silloin kun riippumaton tarkastaja on tarkastanut unionin rahoitusosuuden käyttöä koskevat tilinpäätöslaskelmat ja -kertomukset kansainvälisesti hyväksyttyjen tarkastusstandardien mukaisesti ja tarkastus tarjoaa kohtuullisen varmuuden, kyseinen tarkastus muodostaa yleisen varmuuden perustan, mistä voidaan tarvittaessa säätää tarkemmin alakohtaisissa säännöissä edellyttäen, että tarkastajan riippumattomuudesta ja pätevyydestä on olemassa riittävästi näyttöä. Tätä varten riippumattoman tarkastajan kertomus ja siihen liittyvät tarkastusasiakirjat annetaan pyynnöstä Euroopan parlamentin, komission, tilintarkastustuomioistuimen ja jäsenvaltioiden tarkastusviranomaisten käyttöön.

128 artikla

Jo saatavilla olevien tietojen käyttö

Unionin toimielinten, hallintoviranomaisten tai muiden talousarvion toteuttamiseen osallistuvien elinten ja yhteisöjen on mahdollisuuksien mukaan käytettävä jo saatavilla olevia tietoja, jotta vältetään samojen tietojen pyytäminen useampaan kertaan unionin varoja saavilta henkilöiltä ja yhteisöiltä.

129 artikla

Yhteistyö unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi

1. Unionin rahoitusta saavien henkilöiden ja yhteisöjen on toimittava täydessä yhteistyössä unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi ja myönnettävä rahoituksen saamisen edellytyksenä toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle, asetuksen (EU) 2017/1939 mukaiseen tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvien jäsenvaltioiden osalta EPPOlle, OLAFille, tilintarkastustuomioistuimelle sekä tarvittaessa asianomaisille kansallisille viranomaisille tarvittavat valtuudet, jotta ne voivat käyttää toimivaltaansa kattavasti. OLAFin osalta näihin kuuluu oikeus tehdä tutkimuksia, paikalla suoritettavat todentamiset ja tarkastukset mukaan luettuina, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 ([1]) mukaisesti.

2. Suoran ja välillisen hallinnoinnin piiriin kuuluvaa unionin rahoitusta saavien henkilöiden tai yhteisöjen on annettava kirjallinen suostumuksensa 1 kohdassa tarkoitettujen tarvittavien valtuuksien myöntämiseen ja varmistettava, että unionin varojen hoitamiseen osallistuvat kolmannet osapuolet myöntävät vastaavat oikeudet.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) N:o 883/2013, annettu 11 päivänä syyskuuta 2013, Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta (EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1).

2 LUKU

Suoraan ja välilliseen hallinnointiin sovellettavat säännöt

1 jakso

Menettelyihin ja hallinnointiin sovellettavat säännöt

130 artikla

Rahoitusta koskevat puitekumppanuudet

1. Komissio voi tehdä rahoitusta koskevia puitekumppanuussopimuksia unionin varoja 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti hoitavien henkilöiden ja yhteisöjen tai avustuksen saajien kanssa tehtävästä pitkäaikaisesta yhteistyöstä. Rahoitusta koskevia puitekumppanuussopimuksia tarkastellaan uudelleen vähintään kerran monivuotisen rahoituskehyskauden aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 4 kohdan c alakohdan soveltamista. Tällaisten puitekumppanuussopimusten nojalla voidaan allekirjoittaa rahoitusosuus- tai avustussopimuksia.

2. Rahoitusta koskevan puitekumppanuussopimuksen tarkoituksena on helpottaa unionin toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamista vakiinnuttamalla yhteistyötä koskevat sopimusehdot. Rahoitusta koskevassa kumppanuussopimuksessa määritellään rahoitusyhteistyön muodot ja velvoitetaan vahvistamaan rahoitusta koskevien puitekumppanuussopimusten nojalla allekirjoitetuissa sopimuksissa järjestelyt määritettyjen tavoitteiden saavuttamisen seurantaa varten. Näissä sopimuksissa ilmoitetaan myös ennakkoarvioinnin tulosten perusteella, voiko komissio käyttää unionin varoja 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti hoitavien henkilöiden ja yhteisöjen tai avustuksen saajien järjestelmiä ja menettelyjä, mukaan lukien tarkastusmenettelyjä.

3. Tarkastusten kustannus-hyötysuhteen optimoimiseksi ja koordinoinnin helpottamiseksi voidaan tehdä tarkastussopimuksia unionin varoja 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti hoitavien henkilöiden ja yhteisöjen tai avustuksen saajien kanssa. Tällaiset sopimukset eivät rajoita 127 ja 129 artiklan soveltamista.

4. Erillisavustuksilla täytäntöön pantaviin rahoitusta koskeviin puitekumppanuussopimuksiin sovelletaan seuraavaa:

a) puitekumppanuussopimuksessa esitetään 2 kohdassa säädetyn lisäksi

   i) kaavailtujen toimien tai työohjelmien luonne;

   ii) VIII osastossa esitettyjen periaatteiden ja menettelysääntöjen mukainen erillisavustusten myöntämismenettely;

b) rahoitusta koskevan puitekumppanuussopimuksen ja erillisavustusta koskevan sopimuksen on kokonaisuutena täytettävä 201 artiklassa säädetyt vaatimukset;

c) rahoitusta koskevan puitekumppanuussopimuksen kesto saa olla enintään neljä vuotta, paitsi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jotka ilmoitetaan selkeästi 74 artiklan 9 kohdassa tarkoitetussa vuotuisessa toimintakertomuksessa;

d) rahoitusta koskevaa puitekumppanuussopimusta täytäntöönpantaessa noudatetaan avoimuuden ja hakijoiden tasavertaisen kohtelun periaatteita;

e) rahoitusta koskeva puitekumppanuussopimus rinnastetaan suunnittelun, ennalta julkistamisen ja myöntämismenettelyn osalta avustuksiin;

f) rahoitusta koskevaan puitekumppanuussopimukseen perustuviin erillisavustuksiin sovelletaan 38 artiklassa esitettyjä jälki-ilmoitusmenettelyjä.

5. Erillisavustuksilla täytäntöön pantavassa rahoitusta koskevassa puitekumppanuussopimuksessa voidaan määrätä, että käytetään avustuksen saajan tämän artiklan 2 kohdan mukaisia järjestelmiä ja menettelyjä edellyttäen, että kyseiset järjestelmät ja menettelyt on arvioitu 154 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan mukaisesti. Tällöin ei sovelleta 196 artiklan 1 kohdan d alakohtaa. Jos komissio on antanut myönteisen arvion avustuksen saajan 154 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetuista menettelyistä kolmansien osapuolten rahoittamiseksi, 204 ja 205 artiklaa ei sovelleta.

6. Erillisavustuksilla täytäntöön pantavien rahoitusta koskevien puitekumppanuussopimusten tapauksessa 198 artiklassa tarkoitettu taloudellisten ja toiminnallisten valmiuksien tarkistus suoritetaan ennen puitekumppanuussopimuksen allekirjoittamista. Komissio voi käyttää muiden rahoittajien toteuttamaa, vastaavan tasoista taloudellisten ja toiminnallisten valmiuksien tarkistusta.

7. Rahoitusosuussopimuksilla täytäntöön pantavien rahoitusta koskevien puitekumppanuussopimusten tapauksessa puitekumppanuussopimuksen ja rahoitusosuussopimuksen on kokonaisuutena täytettävä 129 artiklan ja 155 artiklan 6 kohdan vaatimukset.

131 artikla

Keskeyttäminen, purkaminen ja pienentäminen

1. Jos ilmenee, että myöntämismenettelyyn on liittynyt sääntöjenvastaisuus tai petos, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä keskeyttää menettelyn ja voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet, menettelyn peruuttaminen mukaan luettuna. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä ilmoittaa petosepäilyistä välittömästi OLAFille.

2. Jos myöntämisen jälkeen ilmenee, että myöntämismenettelyyn on liittynyt sääntöjenvastaisuus tai petos, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi

a) kieltäytyä tekemästä oikeudellista sitoumusta tai peruuttaa myönnetyn palkinnon;

b) keskeyttää maksut;

c) keskeyttää oikeudellisen sitoumuksen täyttämisen;

d) tarvittaessa purkaa oikeudellisen sitoumuksen kokonaan tai yhden tai useamman saajan osalta.

3. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää maksut tai oikeudellisen sitoumuksen täyttämisen, jos

a) ilmenee, että oikeudellisen sitoumuksen täyttämiseen on liittynyt sääntöjenvastaisuus, petos tai velvoitteiden laiminlyönti;

b) on tarpeen tarkistaa, onko oletettu sääntöjenvastaisuus, petos tai velvoitteiden laiminlyönti todella tapahtunut;

c) sääntöjenvastaisuus, petos tai velvoitteiden laiminlyönti asettaa kyseenalaiseksi unionin varoja 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti hoitavan henkilön tai yhteisön sisäisen valvonnan järjestelmien luotettavuuden tai vaikuttavuuden taikka tilien perustana olevien toimien laillisuuden ja sääntöjenmukaisuuden.

Jos ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettua oletettua sääntöjenvastaisuutta, petosta tai velvoitteiden laiminlyöntiä ei voida näyttää toteen, sitoumuksen täyttämistä tai maksujen suorittamista jatketaan mahdollisimman pian.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi purkaa oikeudellisen sitoumuksen kokonaan tai yhden tai useamman saajan osalta ensimmäisen alakohdan a ja c alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

4. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden lisäksi pienentää avustuksen, palkinnon tai rahoitusosuussopimuksen mukaisen rahoitusosuuden määrää tai alentaa sopimuksen mukaista hintaa suhteessa sääntöjenvastaisuuden, petoksen tai velvoitteiden laiminlyönnin vakavuuteen, myös silloin kun asianomaista toimintaa ei ole toteutettu lainkaan tai se on toteutettu puutteellisesti, vain osittain tai myöhässä.

Edellä 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetun rahoituksen osalta toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi pienentää rahoitusosuutta suhteellisesti, jos tulokset on saavutettu puutteellisesti, vain osittain tai myöhässä tai jos ehtoja ei ole täytetty.

5. Edellä olevaa 2 kohdan b, c ja d alakohtaa ja 3 kohtaa ei sovelleta kilpailun hakijoihin.

132 artikla

Tietojen säilyttäminen

1. Saajien on säilytettävä rahoitusta koskevia tietoja ja todistusasiakirjoja, mukaan lukien tilastoja ja muita asiakirjoja, sekä sähköisiä tietoja ja asiakirjoja, viiden vuoden ajan loppumaksun suorittamisesta tai, jos tällaista maksua ei ole suoritettu, toimesta. Jos rahoituksen määrä on enintään 60 000 euroa, säilytysaika on kolme vuotta.

2. Oikeudelliseen sitoumukseen tai OLAFin tutkimuksiin liittyviä tarkastuksia, muutoksenhakuja, riita-asioita tai korvausvaatimusten esittämistä koskevia tietoja ja asiakirjoja on säilytettävä, kunnes kyseiset tarkastukset, muutoksenhaut, riita-asiat tai korvausvaatimusten esittäminen on ratkaistu. OLAFin tutkimuksiin liittyvät tiedot ja asiakirjat velvoitetaan säilyttämään siitä alkaen, kun kyseisistä tutkimuksista on ilmoitettu saajalle.

3. Tiedot ja asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäiskappaleina tai niiden oikeaksi todistettuina jäljennöksinä tai yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä, jolloin ne voivat olla alkuperäisten asiakirjojen sähköisiä versioita tai ainoastaan sähköisessä muodossa olemassa olevia asiakirjoja. Sähköisessä muodossa olevien asiakirjojen osalta ei edellytetä alkuperäiskappaleita, jos tällaiset asiakirjat täyttävät sovellettavat oikeudelliset edellytykset siten, että niiden katsotaan vastaavan alkuperäiskappaleita ja että niitä voidaan käyttää tarkastuksissa.

133 artikla

Kuulemismenettely ja muutoksenhakukeinot

1. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä varmistaa ennen osallistujan tai saajan oikeuksiin haitallisesti vaikuttavan toimenpiteen toteuttamista, että tälle on annettu mahdollisuus esittää huomautuksia.

2. Jos tulojen ja menojen hyväksyjän toimenpide vaikuttaa haitallisesti osallistujan tai saajan oikeuksiin, toimenpiteen vahvistavassa asiakirjassa on ilmoitettava käytettävissä olevat hallinnolliset ja/tai oikeudelliset muutoksenhakukeinot toimenpiteen riitauttamiseksi.

134 artikla

Korkotuet ja vakuuspalkkiohyvitykset

1. Korkotukia ja vakuuspalkkiohyvityksiä myönnettäessä on noudatettava X osaston säännöksiä, jos ne on yhdistetty rahoitusvälineiden kanssa yhdeksi toimenpiteeksi.

2. Jos korkotukia ja vakuuspalkkiohyvityksiä ei ole yhdistetty rahoitusvälineiden kanssa yhdeksi toimenpiteeksi, niitä voidaan myöntää VI tai VIII osaston säännösten mukaisesti.

2 jakso

Varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmä

135 artikla

Unionin taloudellisten etujen suojaaminen riskien havaitsemisen, poissulkemisen ja taloudellisten seuraamusten määräämisen avulla

1. Unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi komissio perustaa varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän ja vastaa sen toiminnasta.

Järjestelmän tavoitteena on helpottaa

a) sellaisten 2 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden tai yhteisöjen varhaista havaitsemista, jotka aiheuttavat unionin taloudellisille eduille riskin;

b) sellaisten 2 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden tai yhteisöjen poissulkemista, jotka ovat jossakin 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista poissulkemistilanteista;

c) taloudellisen seuraamuksen määräämistä saajalle 138 artiklan nojalla.

2. Varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmää sovelletaan

a) osallistujiin ja saajiin;

b) yhteisöihin, joiden valmiuksia ehdokas tai tarjoaja aikoo hyödyntää, ja toimeksisaajan alihankkijoihin;

c) unionin varoja saaviin henkilöihin ja yhteisöihin, kun talousarviota toteutetaan 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ja 154 artiklan 4 kohdan mukaisesti 155 artiklan 6 kohdan mukaisesti ilmoitettujen tietojen perusteella;

d) henkilöihin ja yhteisöihin, jotka saavat unionin varoja poikkeuksellisesti 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti täytäntöön pantavista rahoitusvälineistä;

e) osallistujiin tai saajiin, joista talousarviota 63 artiklan mukaisesti toteuttavat yhteisöt ovat antaneet jäsenvaltioiden alakohtaisten sääntöjen mukaisesti toimittamia tietoja 142 artiklan 2 kohdan d alakohdan mukaisesti;

f) 26 artiklassa tarkoitettuihin sponsoreihin.

3. Päätöksen varhaista havaitsemista koskevan tiedon rekisteröinnistä tämän artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetuista riskeistä, 2 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden tai yhteisöjen poissulkemisesta ja/tai saajalle määrättävästä taloudellisesta seuraamuksesta tekee toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä. Tiedot tällaisista päätöksistä rekisteröidään 142 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tietokantaan. Jos tällainen päätös tehdään 136 artiklan 4 kohdan nojalla, tietokantaan rekisteröityihin tietoihin on sisällytettävä kyseisessä kohdassa tarkoitettuja henkilöitä koskevat tiedot.

4. Päätös tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden tai yhteisöjen poissulkemisesta tai saajalle määrättävistä taloudellisista seuraamuksista tehdään lainvoimaisen tuomion tai 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa poissulkemistilanteissa lopullisen hallinnollisen päätöksen perusteella tai 143 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen alustavan oikeudellisen arvioinnin perusteella 136 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tilanteissa kyseisten tilanteiden keskitetyn arvioinnin varmistamiseksi. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on 141 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hylättävä osallistuja tietystä ratkaisu- tai myöntämismenettelystä.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi tehdä päätöksen osallistujan tai saajan poissulkemisesta ja/tai saajalle määrättävästä taloudellisesta seuraamuksesta sekä päätöksen asiaan liittyvien tietojen julkaisemisesta 136 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun alustavan oikeudellisen arvioinnin perusteella vasta sen jälkeen, kun hän on saanut 143 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen suosituksen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 136 artiklan 5 kohdan soveltamista.

136 artikla

Poissulkemisperusteet ja poissulkemispäätökset

1. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on suljettava 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö tässä asetuksessa tarkoitettujen ratkaisu- ja myöntämismenettelyjen tai unionin varojen hoitamista koskevan valintamenettelyn ulkopuolelle, jos kyseinen henkilö tai yhteisö on yhdessä tai useammassa seuraavista poissulkemistilanteista:

a) kyseinen henkilö tai yhteisö on tehnyt konkurssin, sen osalta on käynnistetty maksukyvyttömyys- tai likvidaatiomenettely, sen varoja hallinnoi selvitysmies tai tuomioistuin, sille on vahvistettu akordi, sen liiketoiminta on keskeytetty tai se on muun vastaavan, unionin oikeuden tai kansallisiin lakeihin perustuvan menettelyn alainen;

b) lainvoimaisessa tuomiossa tai lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä on todettu, että kyseinen henkilö tai yhteisö on laiminlyönyt sovellettavan lainsäädännön mukaisen velvollisuutensa maksaa veroja tai sosiaaliturvamaksuja;

c) lainvoimaisessa tuomiossa tai lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä on todettu, että kyseinen henkilö tai yhteisö on syyllistynyt ammatin harjoittamiseen liittyvään vakavaan virheeseen rikkomalla sovellettavia lakeja tai määräyksiä tai ammattikuntansa eettisiä sääntöjä tai osallistumalla mihin tahansa muuhun virheelliseen toimintaan, joka vahingoittaa sen ammatillista uskottavuutta, jos kyseinen toiminta osoittaa vilpillistä aikomusta tai vakavaa laiminlyöntiä, mukaan lukien erityisesti jokin seuraavista:

   i) väärien tietojen antaminen vilpillisesti tai tuottamuksellisesti, kun näitä tietoja vaaditaan sen tarkistamiseksi, ettei poissulkemisperusteita ole tai että kelpoisuus- tai valintaperusteet täyttyvät, tai oikeudellisen sitoumuksen täytäntöönpanossa;

   ii) sopimuksen tekeminen muiden henkilöiden tai yhteisöjen kanssa kilpailun vääristämiseksi;

   iii) teollis- ja tekijänoikeuksien loukkaaminen;

   iv) yritys vaikuttaa toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän päätöksentekoon ratkaisu- tai myöntämismenettelyn aikana;

   v) yritys saada luottamuksellisia tietoja, joiden avulla on mahdollista saada perusteettomia etuja ratkaisu- tai myöntämismenettelyssä;

d) lainvoimaisessa tuomiossa on todettu, että henkilö tai yhteisö on syyllistynyt johonkin seuraavista:

   i) petos, sellaisena kuin sitä tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2017/1371 ([1]) 3 artiklassa ja 26 päivänä heinäkuuta 1995 annetulla neuvoston säädöksellä ([2]) tehdyn yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamista koskevan yleissopimuksen 1 artiklassa;

   ii) lahjuksen ottaminen tai antaminen, sellaisena kuin se on määritelty direktiivin (EU) 2017/1371 4 artiklan 2 kohdassa, tai lahjuksen antaminen, sellaisena kuin se on määriteltynä 26 päivänä toukokuuta 1997 annetulla neuvoston säädöksellä ([3]) tehdyn, sellaisen lahjonnan torjumista, jossa on osallisena Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä, koskevan yleissopimuksen 3 artiklassa, tai neuvoston puitepäätöksen 2003/568/YOS ([4]) 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut menettelyt, tai korruptio sellaisena kuin se on määritelty muussa sovellettavassa lainsäädännössä;

   iii) neuvoston puitepäätöksen 2008/841/YOS ([5]) 2 artiklassa tarkoitetut rikollisjärjestöön liittyvät menettelyt;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2017/1371, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2017, unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (EUVL L 198, 28.7.2017, s. 29).
([2]) EYVL C 316, 27.11.1995, s. 48.
([3]) EYVL C 195, 25.6.1997, s. 1.
([4]) Neuvoston puitepäätös 2003/568/YOS, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2003, lahjonnan torjumisesta yksityisellä sektorilla (EUVL L 192, 31.7.2003, s. 54).
([5]) Neuvoston puitepäätös 2008/841/YOS, tehty 24 päivänä lokakuuta 2008, järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta (EUVL L 300, 11.11.2008, s. 42).

iv) rahanpesu tai terrorismin rahoitus, sellaisina kuin niitä tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/849 ([1]) 1 artiklan 3, 4 ja 5 kohdassa;

v) terrorismirikokset tai terroritoimintaan liittyvät rikokset, sellaisina kuin ne on määritelty neuvoston puitepäätöksen 2002/475/YOS ([2]) 1 ja 3 artiklassa, tai mainitun päätöksen 4 artiklassa tarkoitettu tällaisiin rikoksiin yllyttäminen, avunanto niihin tai niiden yritys;

vi) lapsityövoiman käyttö tai muut ihmiskauppaa koskevat rikokset, sellaisina kuin niitä tarkoitetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/36/EU ([3]) 2 artiklassa;

e) talousarviosta rahoitetun oikeudellisen sitoumuksen täytäntöönpanossa on ollut henkilön tai yhteisön osalta merkittäviä puutteita keskeisten velvoitteiden täytäntöönpanossa, mikä on

i) johtanut oikeudellisen sitoumuksen ennenaikaiseen irtisanomiseen;

ii) johtanut sopimussakkojen soveltamiseen tai muihin sopimuksen mukaisiin seuraamuksiin; tai

iii) havaittu tulojen ja menojen hyväksyjän, OLAFin tai tilintarkastustuomioistuimen suorittamien tarkastusten, tilintarkastusten tai tutkinnan yhteydessä;

f) lainvoimaisessa tuomiossa tai lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä on todettu, että henkilö tai yhteisö on syyllistynyt neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 ([4]) 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun väärinkäytökseen;

g) lainvoimaisessa tuomiossa tai lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä on todettu, että henkilö tai yhteisö on perustanut eri lainkäyttöalueelle yhteisön tarkoituksena kiertää sellaisia vero- tai sosiaalilainsäädäntöön perustuvia velvoitteita tai muita lakisääteisiä velvoitteita lainkäyttöalueella, jossa yhteisön sääntömääräinen kotipaikka, keskushallinto tai päätoimipaikka sijaitsee;

h) lainvoimaisessa tuomiossa tai lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä on todettu, että yhteisö on perustettu g alakohdassa tarkoitetussa tarkoituksessa.

2. Jos lainvoimaista tuomiota ei ole annettu tai tapauksen mukaan lopullista hallinnollista päätöstä ei ole tehty tämän artiklan 1 kohdan c, d, f, g ja h alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tai jos on kyse tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetusta tapauksesta, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on suljettava 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö menettelyn ulkopuolelle mainituissa alakohdissa tarkoitetun toiminnan alustavan oikeudellisen arvioinnin perusteella ottaen huomioon 143 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen suosituksessa todetut tosiseikat tai siihen sisältyvät muut havainnot.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu alustava arviointi ei vaikuta arvioon, jonka jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät kansallisen lainsäädännön nojalla asianomaisen, 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön toiminnasta. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on tarkasteltava uudelleen päätöstään 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön poissulkemisesta ja/tai taloudellisen seuraamuksen määräämisestä saajalle viipymättä sen jälkeen, kun lainvoimainen tuomio tai lopullinen hallinnollinen päätös on annettu tiedoksi. Jos lainvoimaisessa tuomiossa tai lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä ei vahvisteta poissulkemisen kestoa, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on vahvistettava kyseinen kesto todettujen tosiseikkojen ja havaintojen perusteella ja ottaen huomioon 143 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen suosituksen.

Jos kyseisessä lainvoimaisessa tuomiossa tai lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä todetaan, ettei 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö ole syyllistynyt alustavan oikeudellisen arvioinnin piiriin kuuluvaan toimintaan, jonka perusteella kyseinen henkilö tai yhteisö olisi suljettu menettelyn ulkopuolelle, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on viipymättä saatettava poissulkeminen päätökseen ja/tai tarvittaessa palautettava mahdollisesti määrätty taloudellinen seuraamus.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut tosiseikat ja havainnot käsittävät erityisesti seuraavaa:

a) tosiseikat, jotka on havaittu asetuksen (EU) 2017/1939 mukaiseen tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvien jäsenvaltioiden osalta EPPOn, tilintarkastustuomioistuimen, OLAFin tai sisäisen tarkastajan suorittaman tarkastuksen taikka tulojen ja menojen hyväksyjän vastuulla suoritettavan muun tarkastuksen, tilintarkastuksen tai valvonnan yhteydessä;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2015/849, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesuun tai terrorismin rahoitukseen, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY ja komission direktiivin 2006/70/EY kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 73).

([2]) Neuvoston puitepäätös 2002/475/YOS, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002, terrorismin torjumisesta (EYVL L 164, 22.6.2002, s. 3).

([3]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/36/EU, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puitepäätöksen 2002/629/YOS korvaamisesta (EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1).

([4]) Neuvoston asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95, annettu 18 päivänä joulukuuta 1995, Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta (EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1).

b) muut kuin lopulliset hallinnolliset päätökset, joihin voi sisältyä ammattietiikkaa koskevien normien noudattamisen varmistamisesta vastaavan toimivaltaisen valvontaelimen toteuttamia kurinpitotoimia;

c) unionin varoja 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti hoitavien henkilöiden ja yhteisöjen päätöksissä tarkoitetut tosiseikat;

d) unionin varoja 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti hoitavien yhteisöjen 142 artiklan 2 kohdan d alakohdassa säädetyn mukaisesti toimittamat tiedot;

e) komission päätökset unionin kilpailuoikeuden rikkomisista tai toimivaltaisen kansallisen viranomaisen päätökset unionin tai kansallisen kilpailuoikeuden rikkomisista.

3. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän 135–142 artiklan nojalla tekemä päätös tai tapauksen mukaan 143 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen suositus on tehtävä suhteellisuusperiaatetta noudattaen ja erityisesti ottaen huomioon seuraavat näkökohdat:

a) tilanteen vakavuus, mukaan lukien vaikutukset unionin taloudellisiin etuihin ja julkisuuskuvaan;

b) kyseisestä toiminnasta kulunut aika;

c) toiminnan kesto ja sen toistuminen;

d) toiminnan tahallisuus tai tuottamuksellisuuden aste;

e) edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa se, onko kyseessä rajallinen määrä;

f) mahdolliset muut lieventävät seikat, kuten:

   i) 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön tekemä yhteistyö asianomaisen toimivaltaisen viranomaisen kanssa ja kyseisen henkilön tai yhteisön antama panos tutkintaan toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän näkemyksen mukaan; tai

   ii) 137 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun poissulkemistilannetta koskevan ilmoituksen antaminen.

4. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on suljettava 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö menettelyn ulkopuolelle, jos

a) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsen tai joka käyttää edustus-, päätös- tai valvontavaltaa tällaisen henkilön tai yhteisön osalta, on yhdessä tai useammassa tämän artiklan 1 kohdan c–h alakohdassa tarkoitetuista tilanteista;

b) luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö, joka on kyseisen 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön veloista rajoittamattomassa vastuussa, on yhdessä tai useammassa tämän artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetuista tilanteista;

c) luonnollinen henkilö, joka on olennaisessa asemassa oikeudellisen sitoumuksen tekemisen tai täyttämisen kannalta, on yhdessä tai useammassa 1 kohdan c–h alakohdassa tarkoitetuista tilanteista.

5. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa sulkea 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön väliaikaisesti menettelyn ulkopuolelle ilman 143 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen ennalta antamaa suositusta, jos kyseisen henkilön tai yhteisön osallistuminen ratkaisu- tai myöntämismenettelyyn tai niiden valitseminen hoitamaan unionin varoja muodostaisi vakavan ja välittömän uhan unionin taloudellisille eduille. Tällöin toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on välittömästi saatettava asia 143 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen käsiteltäväksi ja tehtävä lopullinen päätös viimeistään 14 päivän kuluttua siitä, kun se on vastaanottanut tutkintaelimen suosituksen.

6. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä, joka ottaa tapauksen mukaan huomioon 143 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen suosituksen, ei saa sulkea 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua henkilöä tai yhteisöä ratkaisu- tai myöntämismenettelyn tai unionin varojen hoitamista koskevan valintamenettelyn ulkopuolelle, jos

a) henkilö tai yhteisö on toteuttanut tämän artiklan 7 kohdassa määritettyjä korjaavia toimenpiteitä, jotka riittävät osoittamaan sen luotettavuuden. Tätä alakohtaa ei sovelleta tämän artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa;

b) on välttämätöntä varmistaa toiminnan jatkuvuus rajallisen ajan ja ennen tämän artiklan 7 kohdassa määritettyjen korjaavien toimenpiteiden hyväksymistä;

c) tällainen poissulkeminen olisi kohtuutonta tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen perusteiden nojalla.

Lisäksi tämän artiklan 1 kohdan a alakohtaa ei sovelleta tapauksiin, joissa tavaroita hankitaan erityisen edullisin ehdoin joko liiketoimintaansa lopettavalta toimittajalta tai maksukyvyttömyys- tai likvidaatiomenettelyn, akordin tai muun vastaavan, unionin oikeuden tai kansallisen lainsäädännön mukaisen menettelyn selvittäjältä.

Tämän kohdan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa, joissa 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua henkilöä tai yhteisöä ei suljeta menettelyn ulkopuolelle, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on täsmennettävä syyt tähän ja ilmoitettava ne 143 artiklassa tarkoitetulle tutkintaelimelle.

7. Edellä 6 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuihin korjaaviin toimenpiteisiin sisältyy erityisesti seuraavia toimenpiteitä:

a) toimenpiteet poissulkemiseen johtaneiden tilanteiden alkusyyn tunnistamiseksi ja 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön asianomaisen liike- tai muun toiminta-alan puitteissa toteutettavat konkreettiset tekniset, organisatoriset ja henkilöstöhallinnon toimenpiteet, jotka ovat omiaan korjaamaan virheellisen toiminnan ja estämään sen toistumisen;

b) näyttö siitä, että 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö on toteuttanut toimenpiteitä sen vahingon tai haitan hyvittämiseksi tai korvaamiseksi, jota poissulkemistilanteen taustalla olevat tosiseikat ovat aiheuttaneet unionin taloudellisille eduille;

c) näyttö siitä, että 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö on maksanut toimivaltaisen viranomaisen sille määräämän sakon tai tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut verot tai sosiaaliturvamaksut taikka huolehtinut kyseisen sakon tai kyseisten verojen tai sosiaaliturvamaksujen maksamisesta.

8. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän, joka ottaa tapauksen mukaan huomioon 143 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen tarkistetun suosituksen, on viipymättä tarkistettava 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön ulkopuolelle sulkemista koskevaa päätöstään viran puolesta tai kyseisen henkilön tai yhteisön pyynnöstä, jos tämä on toteuttanut korjaavia toimenpiteitä, jotka riittävät osoittamaan sen luotettavuuden, tai jos kyseinen henkilö tai yhteisö on esittänyt uusia tosiseikkoja, jotka osoittavat, ettei se ole enää tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa poissulkemistilanteessa.

9. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on 135 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa vaadittava, että ehdokas tai tarjoaja korvaa toisella sen yhteisön tai alihankkijan, jonka valmiuksia se on aikonut hyödyntää mutta joka on tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetussa poissulkemistilanteessa.

137 artikla

Ilmoitus ja todisteet siitä, ettei henkilö tai yhteisö ole poissulkemistilanteessa

1. Osallistujan on ilmoitettava, onko se jossakin 136 artiklan 1 kohdassa ja 141 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tilanteista ja tarvittaessa, onko se toteuttanut 136 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuja korjaavia toimenpiteitä.

Osallistujan on myös ilmoitettava, ovatko seuraavat henkilöt tai yhteisöt yhdessä tai useammassa 136 artiklan 1 kohdan c–h alakohdassa tarkoitetuista poissulkemistilanteista:

a) luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt, jotka ovat osallistujan hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäseniä tai jotka käyttävät edustus-, päätös- tai valvontavaltaa tällaisen osallistujan osalta;

b) direktiivin (EU) 2015/849 3 artiklan 6 kohdassa määritellyt osallistujan tosiasialliset omistajat ja edunsaajat.

Osallistujan tai saajan on viipymättä ilmoitettava toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle ilmoitetuissa tilanteissa tapahtuneista muutoksista.

Ehdokkaan tai tarjoajan on tapauksen mukaan annettava samat ensimmäisessä tai toisessa alakohdassa tarkoitetut alihankkijan tai sellaisen muun yhteisön allekirjoittamat ilmoitukset, joiden valmiuksia se aikoo hyödyntää.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä ei saa vaatia ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuja ilmoituksia, jos tällaiset ilmoitukset on jo annettu jonkin toisen ratkaisu- tai myöntämismenettelyn yhteydessä edellyttäen, että tilanne ei ole muuttunut ja että ilmoitusten antamisesta on kulunut enintään vuosi.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi luopua ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisista vaatimuksista arvoltaan erittäin vähäisten sopimusten osalta, jos sopimuksen arvo ei ylitä liitteessä I olevassa 14.4 kohdassa tarkoitettua määrää.

2. Osallistujan, alihankkijan tai yhteisön, jonka valmiuksia ehdokas tai tarjoaja aikoo hyödyntää, on toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän pyynnöstä, kun tämä on tarpeen menettelyn asianmukaisen kulun varmistamiseksi, toimitettava

a) asianmukaiset todisteet siitä, ettei se ole missään 136 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista poissulkemistilanteista;

b) tiedot luonnollisista henkilöistä tai oikeushenkilöistä, jotka ovat kyseisen osallistujan hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäseniä tai jotka käyttävät edustus-, päätös- tai valvontavaltaa tämän osallistujan osalta, mukaan lukien omistus- ja valvontarakenteeseen kuuluvat henkilöt ja yhteisöt sekä tosiasialliset edunsaajat, ja asianmukaiset todisteet siitä, että kukaan näistä henkilöistä ei ole missään 136 artiklan 1 kohdan c–f alakohdassa tarkoitetuista poissulkemistilanteista;

c) asianmukaiset todisteet siitä, että kyseisen osallistujan veloista rajoittamattomassa vastuussa olevat luonnolliset henkilöt tai oikeushenkilöt eivät ole 136 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdassa tarkoitetussa poissulkemistilanteessa.

3. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi tapauksen mukaan ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti hyväksyä riittäväksi todisteeksi siitä, ettei 2 kohdassa tarkoitettu osallistuja tai yhteisö ole missään 136 artiklan 1 kohdan a, c, d, f, g ja h alakohdassa tarkoitetuista poissulkemistilanteista, äskettäin annetun rikosrekisteriotteen tai sen puuttuessa osallistujan tai yhteisön sijoittautumisvaltion oikeus- tai hallintoviranomaisen äskettäin antaman vastaavan asiakirjan, joka osoittaa edellä tarkoitettujen vaatimusten täyttymisen.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi hyväksyä asianmukaiseksi todisteeksi siitä, ettei 2 kohdassa tarkoitettu osallistuja tai yhteisö ole missään 136 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista poissulkemistilanteista, sijoittautumisvaltion toimivaltaisen viranomaisen äskettäin antaman todistuksen. Jos sijoittautumisvaltiossa ei anneta tämäntyyppisiä todistuksia, osallistuja voi toimittaa oikeusviranomaiselle tai notaarille annetun valaehtoisen vakuutuksen tai tällaisen puuttuessa sijoittautumisvaltionsa hallintoviranomaiselle tai asiassa toimivaltaiselle toimialaansa edustavalle järjestölle annetun virallisen vakuutuksen.

4. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä ei saa vaatia 2 kohdassa tarkoitetulta osallistujalta tai yhteisöltä 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja asiakirjatodisteita,

a) jos se voi tutustua tällaisiin todisteisiin maksutta kansallisessa tietokannassa;

b) jos tällaiset todisteet on jo toimitettu toisen menettelyn yhteydessä ja jos asiakirjat ovat edelleen voimassa ja niiden antamisesta on kulunut enintään vuosi;

c) jos se toteaa, että tällaisten todisteiden toimittaminen on käytännössä mahdotonta.

5. Tämän artiklan 1–4 kohtaa ei sovelleta henkilöihin tai yhteisöihin, jotka hoitavat unionin varoja 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti, eikä 70 ja 71 artiklassa tarkoitettuihin unionin elimiin.

Jos rahoitusvälineiden osalta ei ole käytössä sellaisia sääntöjä ja menettelyjä, jotka vastaavat täysin 154 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettuja sääntöjä ja menettelyjä, lopullisten saajien ja välittäjien on toimitettava unionin varoja 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti hoitavalle henkilölle tai yhteisölle allekirjoitettu, kunnian ja omantunnon kautta annettu vakuutus, jonka mukaan ne eivät ole missään 136 artiklan 1 kohdan a–d, g ja h alakohdassa tai 141 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuista tai 154 artiklan 4 kohdan mukaisesti toteutetun arvioinnin perusteella vastaavaksi katsottavista tilanteista.

Jos rahoitusvälineitä pannaan poikkeuksellisesti täytäntöön 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti, lopullisten saajien on toimitettava rahoituksen välittäjille allekirjoitettu, kunnian ja omantunnon kautta annettu vakuutus, jonka mukaan ne eivät ole missään 136 artiklan 1 kohdan a–d, g ja h alakohdassa tai 141 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuista tilanteista.

138 artikla

Taloudelliset seuraamukset

1. Ennaltaehkäisevän vaikutuksen varmistamiseksi toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi ottaen tarvittaessa huomioon 143 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen antaman suosituksen määrätä taloudellisen seuraamuksen saajalle, jonka kanssa on tehty oikeudellinen sitoumus ja joka on jossakin 136 artiklan 1 kohdan c, d, e tai f alakohdassa tarkoitetuista poissulkemistilanteista.

Taloudellinen seuraamus voidaan määrätä 136 artiklan 1 kohdan c–f alakohdassa tarkoitetuissa poissulkemistilanteissa vaihtoehtona saajan poissulkemista koskevalle päätökselle, jos poissulkeminen olisi 136 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen perusteiden nojalla kohtuutonta.

Taloudellinen seuraamus voidaan määrätä 136 artiklan 1 kohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitetuissa poissulkemistilanteissa poissulkemisen lisäksi, jos tämä on tarpeen unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi, koska saaja on omaksunut järjestelmällisen ja toistuvan toimintatavan aikomuksenaan saada perusteettomasti unionin varoja.

Sen estämättä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa alakohdassa säädetään, taloudellista seuraamusta ei saa määrätä saajalle, joka on 137 artiklan mukaisesti ilmoittanut olevansa poissulkemistilanteessa.

2. Taloudellisen seuraamuksen määrä voi olla enintään 10 prosenttia oikeudellisen sitoumuksen kokonaisarvosta. Jos avustussopimus on allekirjoitettu useamman kuin yhden saajan kanssa, taloudellisen seuraamuksen määrä voi olla enintään 10 prosenttia avustuksen määrästä, johon asianomaisella saajalla on oikeus avustussopimuksen mukaisesti.

139 artikla

Poissulkemisen kesto ja vanhentumisaika

1. Poissulkemisen kesto ei saa ylittää mitään seuraavista:

a) lainvoimaisessa tuomiossa tai jäsenvaltion lopullisessa hallinnollisessa päätöksessä mahdollisesti määrätty kesto;

b) lainvoimaisen tuomion tai lopullisen hallinnollisen päätöksen puuttuessa:

i) viisi vuotta 136 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;

ii) kolme vuotta 136 artiklan 1 kohdan c ja e–h alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa.

Poissulkeminen kestää niin kauan kuin 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö on jossakin 136 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuista poissulkemistilanteista.

2. Edellä 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön poissulkemista ja/tai tälle määrättäviä taloudellisia seuraamuksia koskeva vanhentumisaika on viisi vuotta laskettuna jostakin seuraavista:

a) 136 kohdan 1 kohdan b–e, g ja h alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa päivä, jolloin poissulkemisen aiheuttanut toiminta tapahtui, tai, jos on kyse jatkuvista tai toistuvista teoista, päivä, jolloin toiminta päättyi;

b) 136 artiklan 1 kohdan b, c, d, g ja h alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kansallisen tuomioistuimen lainvoimaisen tuomion tai lopullisen hallinnollisen päätöksen päivämäärä.

Vanhentumisajan keskeyttää kansallisen viranomaisen, komission, OLAFin, asetuksen (EU) 2017/1939 mukaiseen tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvien jäsenvaltioiden osalta EPPOn, tämän asetuksen 143 artiklassa tarkoitetun tutkintaelimen tai muun talousarvion toteuttamiseen osallistuvan yhteisön toimi, joka liittyy tutkintaan tai oikeudelliseen menettelyyn ja joka on annettu tiedoksi tämän asetuksen 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle henkilölle tai yhteisölle. Uusi vanhentumisaika alkaa kulua keskeytystä seuraavasta päivästä.

Tämän asetuksen 136 artiklan 1 kohdan f alakohdan soveltamiseksi tämän asetuksen 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön poissulkemisen ja/tai saajalle määrättävien taloudellisten seuraamusten vanhentumisaikaan sovelletaan asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 3 artiklaa.

Jos tämän asetuksen 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön toiminnan katsotaan täyttävän useita tämän asetuksen 136 artiklan 1 kohdassa luetelluista perusteista, sovelletaan vakavimman perusteen vanhentumisaikaa.

140 artikla

Poissulkemista ja taloudellisia seuraamuksia koskevien tietojen julkaiseminen

1. Jos on tarpeen vahvistaa poissulkemisen ja/tai taloudellisen seuraamuksen ennaltaehkäisevää vaikutusta, komissio julkaisee verkkosivustollaan seuraavat poissulkemiseen ja tarvittaessa, kun kyse on 136 artiklan 1 kohdan c–h alakohdassa tarkoitetuista tapauksista, taloudelliseen seuraamukseen liittyvät tiedot, jollei toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän päätöksestä muuta johdu:

a) asianomaisen, 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön nimi;

b) poissulkemistilanne;

c) poissulkemisen kesto ja/tai taloudellisen seuraamuksen määrä.

Silloin kun päätös poissulkemisesta ja/tai taloudellisesta seuraamuksesta on tehty 136 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun alustavan arvioinnin perusteella, julkaisemisen yhteydessä on mainittava, että lainvoimaista tuomiota ei ole annettu tai tapauksen mukaan lopullista hallinnollista päätöstä ei ole tehty. Tällöin tiedot mahdollisista muutoksenhauista, niiden vaiheesta ja lopputuloksista sekä mahdollinen toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän tarkistettu päätös on julkaistava viipymättä. Jos taloudellinen seuraamus on määrätty, julkaisemisen yhteydessä on mainittava myös, onko seuraamus suoritettu.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä tekee päätöksen tietojen julkaisemisesta joko sen jälkeen, kun asianomainen lainvoimainen tuomio on annettu tai tapauksen mukaan lopullinen hallinnollinen päätös on tehty, tai sen jälkeen, kun 143 artiklassa tarkoitettu tutkintaelimen suositus on annettu. Julkaisemispäätös tulee voimaan kolmen kuukauden kuluttua siitä, kun se on annettu tiedoksi asianomaiselle 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle henkilölle tai yhteisölle.

Julkaistut tiedot on poistettava heti kun poissulkeminen on päättynyt. Taloudellisesta seuraamuksesta julkaistut tiedot on poistettava kuuden kuukauden kuluttua seuraamuksen suorittamisesta.

Kun kyse on henkilötiedoista, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti ilmoitettava asianomaiselle tämän asetuksen 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle henkilölle tai yhteisölle, mitkä ovat sille sovellettavien tietosuojasääntöjen mukaan kuuluvat oikeudet ja millaisia menettelyjä on käytettävissä näiden oikeuksien hyödyntämiseen.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei saa julkaista missään seuraavista tapauksista:

a) kun on tarpeen säilyttää tutkinnan tai kansallisen oikeudellisen menettelyn luottamuksellisuus;

b) kun julkaiseminen aiheuttaisi kohtuutonta vahinkoa asianomaiselle 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle henkilölle tai yhteisölle tai olisi muuten kohtuutonta 136 artiklan 3 kohdassa vahvistetut oikeasuhteisuutta koskevat perusteet ja taloudellisen seuraamuksen määrä huomioon ottaen;

c) kun on kyse luonnollisesta henkilöstä, ellei henkilötietojen julkaiseminen ole poikkeuksellisissa olosuhteissa perusteltua muun muassa toiminnan vakavuuden tai siitä unionin taloudellisille eduille koituvien vaikutusten vuoksi. Tällaisissa tapauksissa tietojen julkaisemispäätöksessä on otettava asianmukaisesti huomioon oikeus yksityisyyteen ja muut asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädetyt oikeudet.

141 artikla

Hylkääminen ratkaisu- tai myöntämismenettelystä

1. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on hylättävä ratkaisu- tai myöntämismenettelystä osallistuja, joka on

a) 136 artiklan mukaisesti todetussa poissulkemistilanteessa;

b) antanut vääriä tietoja ilmoittaessaan menettelyyn osallistumista varten vaadittuja tietoja tai ei ole toimittanut vaadittuja tietoja;

c) aikaisemmin osallistunut ratkaisu- tai myöntämismenettelyssä käytettävien asiakirjojen laatimiseen, jos tämä merkitsee sellaista tasapuolisen kohtelun periaatteen rikkomista, mukaan lukien kilpailun vääristyminen, jota ei voida korjata muulla keinoin.

Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on toimitettava muille ratkaisu- tai myöntämismenettelyyn osallistujille sellaiset keskeiset tiedot, joita on vaihdettu osallistujan osallistuessa ratkaisu- tai myöntämismenettelyn valmisteluun ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla tai jotka ovat tulosta tällaisesta osallistumisesta. Ennen edellä tarkoitettua hylkäämistä osallistujalle on annettava tilaisuus osoittaa, ettei se seikka, että se on osallistunut ratkaisu- tai myöntämismenettelyn valmisteluun, riko tasapuolisen kohtelun periaatetta.

2. Sovelletaan 133 artiklan 1 kohtaa, ellei hylkäämistä ole perusteltu tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti osallistujaa koskevalla poissulkemispäätöksellä sen jälkeen, kun tämän esittämät huomautukset on käsitelty.

142 artikla

Varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmä

1. Edellä 135 artiklassa tarkoitetun varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän puitteissa vaihdettavat tiedot on keskitettävä komission perustamaan tietokantaan, jäljempänä 'tietokanta', ja tietoja hallinnoitaessa on kunnioitettava oikeutta yksityisyyteen ja muita asetuksessa (EY) N:o 45/2001 säädettyjä oikeuksia.

Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on tallennettava varhaiseen havaitsemiseen, poissulkemiseen ja/tai taloudellisiin seuraamuksiin liittyviä tapauksia koskevat tiedot tietokantaan sen jälkeen, kun se on ilmoittanut tästä asianomaiselle 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulle henkilölle tai yhteisölle. Ilmoittamista voidaan poikkeuksellisissa olosuhteissa lykätä, jos on huomattavan tärkeä ja perusteltu syy säilyttää tutkinnan tai kansallisen oikeudellisen menettelyn luottamuksellisuus, niin kauan kuin tällainen syy luottamuksellisuuden säilyttämiseksi on olemassa.

Asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti komissio antaa pyynnöstä kaikille varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän piiriin kuuluville, 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuille henkilöille tai yhteisöille tietoja tietokantaan tallennetuista kyseisiä henkilöitä tai yhteisöjä koskevista tiedoista.

Tietokantaan sisältyvät tiedot on tarvittaessa saatettava ajan tasalle, jos niitä on oikaistu, muutettu tai jos ne on poistettu. Tiedot saa julkaista ainoastaan 140 artiklan mukaisesti.

2. Varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmän on perustuttava 136 artiklan 2 kohdan neljännessä alakohdassa tarkoitettuihin tosiseikkoihin ja havaintoihin, joista toimittavat tietoja komissiolle erityisesti seuraavat tahot:

a) asetuksen (EU) 2017/1939 mukaiseen tiiviimpään yhteistyöhön osallistuvien jäsenvaltioiden osalta EPPO tai OLAF asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 mukaisesti, kun valmistuneessa tai meneillään olevassa tutkimuksessa ilmenee, että voi olla aiheellista toteuttaa turvaamistoimenpiteitä tai -toimia unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi, ottaen asianmukaisesti huomioon menettelyllisten ja perusoikeuksien kunnioittaminen sekä väärinkäytösten paljastajien suojelu;

b) komission, komission perustaman unionin toimiston tai toimeenpanoviraston tulojen ja menojen hyväksyjä;

c) unionin toimielin tai muu kuin tämän kohdan b alakohdassa tarkoitettu unionin toimisto tai virasto taikka sellainen elin tai henkilö, jolle on annettu tehtäväksi toteuttaa yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia;

d) talousarviota 63 artiklan mukaisesti toteuttavat yhteisöt, kun on kyse todetusta petoksesta ja/tai sääntöjenvastaisuudesta ja niiden seurannasta, jos tietojen toimittamista edellytetään alakohtaisissa säännöissä;

e) unionin varoja 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti hoitavat henkilöt tai yhteisöt, kun on kyse todetusta petoksesta ja/tai sääntöjenvastaisuudesta ja niiden seurannasta.

3. Lukuun ottamatta tapauksia, joissa tiedot on toimitettava alakohtaisten sääntöjen mukaisesti, tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti toimitettaviin tietoihin on sisällytettävä

a) asianomaisen yhteisön tai henkilön tunnistetiedot;

b) yhteenveto todetuista riskeistä tai asiaan liittyvistä tosiseikoista;

c) tiedot, jotka voisivat auttaa tulojen ja menojen hyväksyjää suorittamaan tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun tarkistuksen tai tekemään 136 artiklan 1 tai 2 kohdassa tarkoitetun poissulkemispäätöksen taikka 138 artiklassa tarkoitetun taloudellisen seuraamuksen määräämistä koskevan päätöksen;

d) tapauksen mukaan tiedot erityistoimenpiteistä, jotka ovat tarpeen toimitettavien tietojen luottamuksellisuuden varmistamiseksi, mukaan lukien tutkinnan tai kansallisen oikeudellisen menettelyn suojaamiseen tarkoitetut todisteiden säilyttämistä koskevat toimenpiteet.

4. Komissio toimittaa viipymättä 3 kohdassa tarkoitetut tiedot komission ja sen toimeenpanovirastojen sekä kaikkien muiden unionin toimielinten, unionin elinten ja unionin toimistojen ja virastojen tulojen ja menojen hyväksyjille 1 kohdassa tarkoitetun tietokannan välityksellä, jotta nämä voivat suorittaa aiheelliset tarkistukset meneillään olevien ratkaisu- ja myöntämismenettelyjensä ja voimassa olevien oikeudellisten sitoumustensa osalta.

Suorittaessaan kyseistä tarkistusta toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä käyttää 74 artiklassa hänelle annettua toimivaltaa eikä hän saa ylittää sitä, mitä on määrätty ratkaisu- ja myöntämismenettelyn ehdoissa ja oikeudellisissa sitoumuksissa.

Varhaiseen havaitsemiseen liittyvien, tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen säilytysaika on enintään yksi vuosi. Jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä kyseisenä aikana pyytää tutkintaelintä antamaan suosituksen poissulkemiseen tai taloudelliseen seuraamukseen liittyvässä tapauksessa, säilytysaikaa voidaan jatkaa siihen saakka, kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä on tehnyt päätöksen.

5. Komissio myöntää kaikille talousarvion toteuttamiseen 62 artiklan mukaisesti osallistuville henkilöille ja yhteisöille oikeuden tutustua 136 artiklan nojalla tehtyjä poissulkemispäätöksiä koskeviin tietoihin, jotta ne voivat tarkistaa, onko järjestelmässä poissulkemisia, ja ottaa kyseiset tiedot omalla vastuullaan asianmukaisesti huomioon, kun ne tekevät talousarvion toteuttamiseen liittyviä sopimuksia.

6. Komissio antaa osana vuotuista selvitystä, jonka se toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle SEUT 325 artiklan 5 kohdan mukaisesti, yhteenvetotiedot päätöksistä, jotka tulojen ja menojen hyväksyjät ovat tehneet tämän asetuksen 135–142 artiklan nojalla. Tässä selvityksessä annetaan myös lisätietoja päätöksistä, joita tulojen ja menojen hyväksyjät ovat tehneet tämän asetuksen 136 artiklan 6 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan ja tämän asetuksen 140 artiklan 2 kohdan nojalla, sekä tulojen ja menojen hyväksyjän tämän asetuksen 143 artiklan 6 kohdan kolmannen alakohdan nojalla tekemistä päätöksistä poiketa tutkintaelimen suosituksesta.

Tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja tietoja annettaessa otetaan asianmukaisesti huomioon luottamuksellisuutta koskevat vaatimukset erityisesti siten, että niiden perusteella ei voida tunnistaa asianomaista 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua henkilöä tai yhteisöä.

143 artikla

Tutkintaelin

1. Tutkintaelin kutsutaan koolle minkä tahansa unionin toimielimen tulojen ja menojen hyväksyjän tai unionin elimen, unionin viraston tai sellaisen elimen tai henkilön pyynnöstä, jolle on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia.

2. Tutkintaelin koostuu

a) komission nimittämästä riippumattomasta pysyvästä korkea-arvoisesta puheenjohtajasta;

b) varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmästä vastaavan komission kahdesta pysyvästä edustajasta, jotka esittävät yhteisen kannan; ja

c) yhdestä pyynnön esittäneen tulojen ja menojen hyväksyjän edustajasta.

Tutkintaelimen kokoonpanossa on varmistettava asianmukainen oikeudellinen ja tekninen asiantuntemus. Tutkintaelintä avustaa pysyvä sihteeristö, josta komissio vastaa ja joka huolehtii tutkintaelimen päivittäisestä hallinnosta.

3. Puheenjohtaja valitaan unionin tuomioistuimen, tilintarkastustuomioistuimen tai entisten jäsenten tai jossakin muussa unionin toimielimessä kuin komissiossa vähintään pääjohtajatasolla työskennelleiden entisten virkamiesten keskuudesta. Puheenjohtaja valitaan henkilökohtaisten ominaisuuksien, ammatillisen pätevyyden, laajan oikeus- ja talousalan kokemuksen sekä todistetun pätevyyden, riippumattomuuden ja ammatillisen luotettavuuden perusteella. Puheenjohtajan toimikausi on viisi vuotta, eikä samaa henkilöä voida nimetä uudeksi toimikaudeksi. Puheenjohtaja nimetään Euroopan unionin muuta henkilöstöä koskevien palvelussuhteen ehtojen 5 artiklassa tarkoitetuksi erityisneuvonantajaksi. Puheenjohtaja johtaa kaikkia tutkintaelimen kokouksia. Hän hoitaa tehtävänsä riippumattomasti. Hänellä ei saa olla puheenjohtajan tehtävien ja muiden virkatehtävien välisiä eturistiriitoja.

4. Komissio vahvistaa tutkintaelimen työjärjestyksen.

5. Suosituksensa antamiseen asti tutkintaelin kunnioittaa asianomaisen 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön oikeutta esittää huomautuksia 136 artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista tosiseikoista tai havainnoista ja alustavasta oikeudellisesta arvioinnista. Oikeutta esittää huomautuksia voidaan lykätä poikkeuksellisissa olosuhteissa, jos on huomattavan tärkeä ja perusteltu syy säilyttää tutkinnan tai kansallisen oikeudellisen menettelyn luottamuksellisuus, niin kauan kuin tällainen syy on olemassa.

6. Tutkintaelimen suositus poissulkemisesta ja/tai taloudellisen seuraamuksen määräämisestä sisältää tapauksen mukaan seuraavat tiedot:

a) edellä 136 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut tosiseikat tai havainnot ja niiden alustava oikeudellinen arviointi;

b) arvio tarpeesta määrätä taloudellinen seuraamus ja seuraamuksen määrä;

c) arvio tarpeesta sulkea 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu henkilö tai yhteisö menettelyn ulkopuolelle ja poissulkemisen ehdotettu kesto;

d) arvio tarpeesta julkaista tiedot 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetusta henkilöstä tai yhteisöstä, joka on suljettu menettelyn ulkopuolelle ja/tai jolle on määrätty taloudellinen seuraamus;

e) arvio 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön mahdollisesti toteuttamista korjaavista toimenpiteistä.

Kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä aikoo tehdä tutkintaelimen suosittelemaa päätöstä jyrkemmän päätöksen, sen on varmistettava, että päätöstä tehtäessä otetaan asianmukaisesti huomioon oikeus tulla kuulluksi ja henkilötietojen suojaa koskevat säännöt.

Kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä päättää poiketa tutkintaelimen suosituksesta, sen on perusteltava päätöksensä tutkintaelimelle.

7. Tutkintaelin tarkistaa suositustaan poissulkemisen keston aikana toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän pyynnöstä 136 artiklan 8 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tai sen jälkeen, kun poissulkemisperusteet määrittävä lainvoimainen tuomio tai lopullinen hallinnollinen päätös on annettu tiedoksi, jos poissulkemisen kestoa ei vahvisteta kyseisessä tuomiossa tai päätöksessä 136 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

8. Tutkintaelin antaa tarkistetun suosituksensa viipymättä tiedoksi pyynnön esittäneelle tulojen ja menojen hyväksyjälle, minkä jälkeen tulojen ja menojen hyväksyjän on tarkasteltava päätöstään uudelleen.

9. Euroopan unionin tuomioistuimella on täysi harkintavalta sen päätöksen uudelleentarkastelun osalta, jolla tulojen ja menojen hyväksyjä sulkee 135 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun henkilön tai yhteisön menettelyn ulkopuolelle ja/tai määrää saajalle taloudellisen seuraamuksen, mukaan lukien poissulkemisen peruuttaminen tai sen keston lyhentäminen tai pidentäminen ja/tai määrätyn taloudellisen seuraamuksen peruuttaminen, lieventäminen tai tiukentaminen. Kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä päättää poissulkemisesta tai taloudellisen seuraamuksen määräämisestä tutkintaelimen suosituksen perusteella, asetuksen (EY) N:o 58/2003 22 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta.

144 artikla

Varhaishavainta- ja poissulkemisjärjestelmää koskevan tietokannan toiminta

1. Edellä 142 artiklan 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetuilta yhteisöiltä alakohtaisten sääntöjen mukaisesti pyydetyt tiedot toimitetaan ainoastaan käyttämällä komission perustamaa automaattista tietojärjestelmää, jota käytetään nykyisin petosten ja sääntöjenvastaisuuksien ilmoittamista varten, jäljempänä 'sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmä'.

2. Sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmän kautta saatujen tietojen käytössä otetaan huomioon tietojen toimittamisajankohtana voimassa olleiden kansallisten menettelyjen tilanne. Ennen tietojen käyttöä kuullaan jäsenvaltiota, joka on toimittanut asianomaiset tiedot sääntöjenvastaisuuksien hallinnointijärjestelmän kautta.

145 artikla

Yhteiseen tutkimuskeskukseen sovellettavat poikkeukset

Edellä olevaa 135–144 artiklaa ei sovelleta Yhteiseen tutkimuskeskukseen.

3 jakso

Tietojenkäsittelyjärjestelmät ja sähköinen hallinto

146 artikla

Tapahtumien sähköinen hallinnointi

1. Kun tulo- ja menotapahtumia tai asiakirjojen vaihtoa hallinnoidaan tietojenkäsittelyjärjestelmillä, allekirjoitukset voidaan tehdä sähköisellä menettelyllä, jossa allekirjoittajan henkilöllisyys voidaan todentaa. Tällaisista tietojenkäsittelyjärjestelmistä on oltava käytettävissä kattava ja ajantasainen kuvaus, jossa määritellään, mitä kukin tietokenttä sisältää ja miten kukin yksittäinen tapahtuma käsitellään, ja selitetään yksityiskohtaisesti, miten järjestelmässä taataan, että jokaista tapahtumaa voidaan seurata kirjausketjun loppuun saakka.

2. Asiakirjoja voidaan siirtää unionin toimielinten ja jäsenvaltioiden välillä sähköisesti edellyttäen, että ne ovat sopineet asiasta etukäteen.

147 artikla

Sähköinen hallinto

1. Unionin toimielimet, toimeenpanovirastot sekä 70 ja 71 artiklassa tarkoitetut unionin elimet määrittelevät yhteiset säännöt, joita ne soveltavat sähköiseen tietojenvaihtoon osallistujien kanssa. Erityisesti ne kehittävät parhaansa mukaan ratkaisuja, joita ne soveltavat ratkaisu- ja myöntämismenettelyissä välitettyjen tietojen toimittamisessa, säilyttämisessä ja käsittelyssä, ja perustavat tätä varten keskitetyn "sähköisten tietojen vaihtamisjärjestelmän" osallistujia varten. Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisesti kertomuksen tässä suhteessa saavutetusta edistymisestä.

2. Kun talousarviota hallinnoidaan yhteistyössä, kaikessa virallisessa tietojenvaihdossa jäsenvaltioiden ja komission välillä käytetään välineitä, jotka määritellään alakohtaisissa säännöissä. Näissä säännöissä huolehditaan talousarvion hallinnoinnissa kerättyjen tai vastaanotettujen ja välitettyjen tietojen yhteentoimivuudesta.

148 artikla

Sähköiset tiedonvaihtojärjestelmät

1. Yhteydenpito saajiin, esimerkiksi oikeudellisten sitoumusten tekeminen ja mahdolliset muutokset niihin, voidaan toteuttaa käyttämällä sähköisiä tietojenvaihtojärjestelmiä.

2. Sähköisten tietojenvaihtojärjestelmien on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) vain valtuutetuilla henkilöillä on pääsy järjestelmään ja sen kautta lähetettyihin asiakirjoihin;

b) vain valtuutetut henkilöt voivat sähköisesti allekirjoittaa tai siirtää asiakirjan järjestelmän kautta;

c) valtuutetut henkilöt tunnistetaan vakiintunein keinoin järjestelmän kautta;

d) sähköisen tapahtuman aika ja päivämäärä ilmoitetaan tarkasti;

e) asiakirjojen eheys säilytetään;

f) asiakirjojen saatavuus säilytetään;

g) tarvittaessa asiakirjojen luottamuksellisuus säilytetään;

h) henkilötietojen suoja varmistetaan asetuksen (EY) N:o 45/2001 vaatimusten mukaisesti.

3. Tällaisen järjestelmän kautta lähetettyihin tai vastaanotettuihin tietoihin liitetään oikeusolettama, jonka mukaan tiedot ovat eheät ja järjestelmässä ilmoitettu tietojen lähetys- tai vastaanottopäivä ja -aika pitävät paikkansa.

Järjestelmän kautta lähetetyn tai tiedoksiannetun asiakirjan katsotaan vastaavan paperiasiakirjaa, se on hyväksyttävä todisteeksi oikeudellisissa menettelyissä, se katsotaan alkuperäiseksi asiakirjaksi ja siihen liitetään oikeusolettama, jonka mukaan se on aito ja eheä edellyttäen, että asiakirja ei sisällä dynaamisia piirteitä, jotka voisivat automaattisesti muuttaa sitä.

Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuilla sähköisillä allekirjoituksilla on samanlaiset oikeusvaikutukset kuin käsin kirjoitetuilla allekirjoituksilla.

149 artikla

Hakemusasiakirjojen jättäminen

1. Hakemusasiakirjojen jättämistä koskevista järjestelyistä päättää toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä, joka voi valita yhden yksinomaisen toimitustavan.

Valituilla toimitustavoilla on voitava varmistaa todellinen kilpailu sekä seuraavien edellytysten täyttyminen:

a) jokaisessa hakemuksessa on kaikki sen arvioimiseksi tarvittavat tiedot;

b) tietojen eheys säilyy;

c) hakemusasiakirjojen luottamuksellisuus säilyy;

d) henkilötietojen suoja varmistetaan asetuksen (EY) N:o 45/2001 mukaisesti.

2. Komissio varmistaa asianmukaisin keinoin ja 147 artiklan 1 kohdan mukaisesti, että osallistujat voivat jättää hakemusasiakirjat ja mahdolliset asiakirjatodisteet sähköisesti. Viestinnän ja tiedonvaihdon tukemiseen käytettävien sähköisten viestintäjärjestelmien on oltava syrjimättömiä, yleisesti saatavilla ja yhteentoimivia yleisesti käytössä olevien tieto- ja viestintäteknisten tuotteiden kanssa, eivätkä ne saa rajoittaa osallistujien mahdollisuuksia osallistua ratkaisu- tai myöntämismenettelyyn.

Komissio antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle säännöllisesti kertomuksen tämän kohdan soveltamisen edistymisestä.

3. Sähköisten hakemusten vastaanottamisessa käytettävien välineiden avulla on voitava teknisin keinoin ja asianmukaisin menettelyin varmistaa, että

a) osallistuja voidaan todentaa varmuudella;

b) hakemusasiakirjojen täsmällinen jättämispäivä ja -aika ovat tarkasti määritettävissä;

c) ainoastaan valtuutetut henkilöt voivat tutustua toimitettuihin tietoihin ja vahvistaa tai muuttaa hakemusasiakirjojen avaamista koskevia päivämääriä;

d) ainoastaan valtuutetut henkilöt voivat ratkaisu- tai myöntämismenettelyn eri vaiheissa tutustua kaikkiin toimitettuihin tietoihin tai sallia pääsyn kyseisiin tietoihin siltä osin kuin se on menettelyssä tarpeen;

e) yritykset rikkoa a–d alakohdassa tarkoitettuja ehtoja voidaan kohtuullisen varmasti havaita.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta sopimuksiin, joiden arvo on pienempi kuin 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kynnysarvo.

4. Jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä sallii hakemusasiakirjojen toimittamisen sähköisten järjestelmien välityksellä, näin toimitetut sähköiset asiakirjat katsotaan alkuperäisiksi.

5. Jos hakemukset toimitetaan kirjeitse, osallistujat voivat toimittaa hakemusasiakirjansa jollakin seuraavista tavoista:

a) joko postitse tai lähettipalvelua käyttäen, jolloin todisteeksi katsotaan postileima tai lähetystodistuksen päivämäärä; tai

b) toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän tiloihin henkilökohtaisesti tai edustajaa käyttäen, jolloin todisteeksi katsotaan vastaanottotodistus.

6. Jättäessään hakemusasiakirjansa osallistujat hyväksyvät, että menettelyn tulos annetaan tiedoksi sähköisesti.

7. Tämän artiklan 1–6 kohtaa ei sovelleta valittaessa henkilöitä tai yhteisöjä hoitamaan unionin varoja 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti.

3 LUKU

Suoraan hallinnointiin sovellettavat säännöt

150 artikla

Arviointikomitea

1. Hakemusasiakirjoja arvioi arviointikomitea.

2. Arviointikomitean nimittää toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä.

Arviointikomiteassa on vähintään kolme jäsentä.

3. Avustushakemuksia tai tarjouksia arvioivassa arviointikomiteassa on oltava jäseniä vähintään kahdesta toisistaan hierarkkisesti riippumattomasta unionin toimielinten tai 68, 70 ja 71 artiklassa tarkoitettujen unionin elinten organisaatioyksiköstä, joista ainakin toisen on oltava riippumaton toimivaltaisesta tulojen ja menojen hyväksyjästä. Jos edustustoissa ja unionin ulkopuolella olevissa paikallisyksiköissä, kuten unionin edustustossa, toimistossa tai kolmannessa maassa sijaitsevassa sivutoimipisteessä, sekä 68, 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuissa unionin elimissä ei ole erillisiä yksiköitä, niihin ei sovelleta toisistaan hierarkkisesti riippumattomia organisaatioyksiköitä koskevaa vaatimusta.

Ulkopuoliset asiantuntijat voivat avustaa arviointikomiteaa toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän päätöksellä.

Arviointikomitean jäsenet voivat olla ulkopuolisia asiantuntijoita, jos tästä mahdollisuudesta säädetään perussäädöksessä.

4. Kilpailuhakemuksia arvioivan arviointikomitean jäsenet voivat olla 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja henkilöitä tai ulkopuolisia asiantuntijoita.

5. Arviointikomitean jäsenten ja ulkopuolisten asiantuntijoiden on noudatettava 61 artiklaa.

151 artikla

Hakemusasiakirjojen selventäminen ja korjaaminen

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi korjata ilmeiset kirjoitusvirheet hakemusasiakirjoissa sen jälkeen, kun osallistuja on vahvistanut aiotun korjauksen.

Jos osallistuja ei toimita asiakirjatodisteita tai anna selvityksiä, arviointikomitean tai tarvittaessa toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on asianmukaisesti perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta pyydettävä osallistujaa toimittamaan puuttuvat tiedot tai selventämään asiakirjatodisteita.

Tällaiset tiedot, selvennykset tai vahvistukset eivät saa merkittävästi muuttaa hakemusasiakirjoja.

152 artikla

Vakuudet

1. Lukuun ottamatta sopimuksia tai avustuksia, joiden arvo ei ylitä 60 000:ta euroa, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi, tekemänsä riskinarvioinnin perusteella ja jos tämä on oikeasuhteista, vaatia vakuuden antamista

a) toimeksisaajalta tai avustuksen saajalta ennakkomaksujen suorittamiseen liittyvien taloudellisten riskien rajoittamiseksi, jäljempänä 'ennakkomaksuvakuus';

b) toimeksisaajalta rakennusurakoihin, tavaroihin tai monitahoisiin palveluihin liittyvien merkittävien sopimusvelvoitteiden noudattamisen varmistamiseksi, jäljempänä 'suoritustakuu';

c) toimeksisaajalta sen varmistamiseksi, että sopimus pannaan kaikilta osin täytäntöön sopimuksen vastuuaikana, jäljempänä 'varojen pidättämiseen perustuva vakuus'.

Yhteinen tutkimuskeskus vapautetaan vakuuden asettamista koskevista vaatimuksista.

Vaihtoehtona ennakkomaksuvakuuden vaatimiselle toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi avustusten yhteydessä päättää jakaa ennakkomaksut useaan erään.

2. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä päättää, onko vakuus vaadittava euromääräisenä vai vakuuden kattamassa hankinta- tai avustussopimuksessa määrätyn valuutan määräisenä.

3. Vakuuden on oltava toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän hyväksymän pankin tai valtuutetun rahoituslaitoksen myöntämä.

Toimeksisaajan tai avustuksen saajan pyynnöstä, jonka toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä on hyväksynyt,

a) voidaan korvata 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettu vakuus toimeksisaajan tai avustuksen saajan ja kolmannen yhteisvastuullisella takauksella;

b) voidaan korvata 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu vakuus saman avustussopimuksen osapuolina olevien avustuksen saajien peruuttamattomalla ja ehdottomalla yhteisvastuullisella takauksella.

4. Vakuudella pankki tai rahoituslaitos tai kolmas osapuoli asetetaan vastaamaan peruuttamattomasti ja yhteisvastuullisesti first demand -takuun antajana toimeksisaajan tai avustuksen saajan velvoitteista.

5. Jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä havaitsee hankinta- tai avustussopimuksen täytäntöönpanon aikana, että takaajalla ei ole tai ei enää ole lupaa myöntää vakuuksia sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, hänen on pyydettävä toimeksisaajaa tai avustuksen saajaa korvaamaan tällaisen takaajan myöntämä vakuus toisella.

153 artikla

Ennakkomaksuvakuus

1. Ennakkomaksuvakuuden suuruus ei saa ylittää ennakkomaksujen määrää ja sen on oltava voimassa riittävän pitkään, jotta se voidaan tarvittaessa hyödyntää.

2. Ennakkomaksuvakuus vapautetaan sitä mukaa kuin ennakkomaksut vähennetään toimeksisaajalle tai avustuksen saajalle hankinta- tai avustussopimuksen ehtojen mukaisesti suoritettavista väli- tai loppumaksuista.

VI OSASTO

VÄLILLINEN HALLINNOINTI

154 artikla

Välillinen hallinnointi

1. Sellaisten henkilöiden ja yhteisöjen valinnan, joille on 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti määrä antaa tehtäväksi unionin varojen tai talousarviotakuiden hoitaminen, on tapahduttava avoimesti ja toimen luonteen vuoksi perustellulla tavalla, eikä se saa aiheuttaa eturistiriitaa. Valinnassa on 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ii, v, vi ja vii alakohdassa tarkoitettujen yhteisöjen osalta otettava asianmukaisella tavalla huomioon niiden taloudelliset ja toiminnalliset valmiudet.

Jos perussäädöksessä yksilöidään henkilö tai yhteisö, jolle toteuttamistehtäviä siirretään, 35 artiklan mukaiseen rahoitusselvitykseen on sisällytettävä perustelut kyseisen henkilön tai yhteisön valinnalle.

Jos varoja hoitaa verkosto, johon on nimettävä vähintään yksi elin tai yhteisö verkostoon osallistuvaa jäsenvaltiota tai maata kohden, nimeämisen suorittaa asianomainen jäsenvaltio tai maa perussäädöksen mukaisesti. Kaikissa muissa tapauksissa komissio nimeää tällaiset elimet tai yhteisöt asianomaisten jäsenvaltioiden tai maiden suostumuksella.

2. Henkilöiden ja yhteisöjen, joille on 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti annettu tehtäväksi unionin varojen tai talousarviotakuiden hoitaminen, on noudatettava moitteettoman varainhoidon, avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteita sekä varmistettava unionin toiminnan näkyvyys. Kun komissio tekee rahoitusta koskevia puitekumppanuussopimuksia 130 artiklan mukaisesti, näitä periaatteita on selitettävä tarkemmin kyseisissä sopimuksissa.

3. Komissio varmistaa ennen rahoitusosuus-, rahoitus- tai takuusopimusten allekirjoittamista, että sopimusten tarjoama unionin taloudellisten etujen suoja on vastaavan tasoinen kuin silloin, kun komissio toteuttaa talousarviota 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti. Tätä varten komissio arvioi unionin varoja hoitavien henkilöiden tai yhteisöjen järjestelmiä, sääntöjä ja menettelyjä, jos se aikoo käyttää kyseisiä järjestelmiä, sääntöjä ja menettelyjä toimen toteuttamisen yhteydessä, tai toteuttaa tarvittavat valvontatoimenpiteet tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti.

4. Komissio arvioi suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ja ottaen asianmukaisesti huomioon kyseessä olevan toimen luonteen ja taloudelliset riskit, täyttävätkö unionin varoja 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti hoitavat henkilöt ja yhteisöt seuraavat edellytykset:

a) ne ottavat käyttöön vaikuttavan ja tehokkaan sisäisen valvonnan järjestelmän, joka perustuu parhaisiin kansainvälisiin käytäntöihin ja mahdollistaa erityisesti sääntöjenvastaisuuksien ja petosten ehkäisemisen, toteamisen ja korjaamisen, ja varmistavat sen toiminnan;

b) ne käyttävät kirjanpitojärjestelmää, joka tuottaa täsmällistä, täydellistä ja luotettavaa tietoa oikea-aikaisesti;

c) ne ovat sellaisen riippumattoman ulkoisen tarkastuksen kohteena, jonka tekee kyseisestä henkilöstä tai yhteisöstä toiminnallisesti riippumaton tarkastusyksikkö kansainvälisesti hyväksyttyjen tarkastusstandardien mukaisesti;

d) ne soveltavat rahoitusta kolmansille osapuolille myöntäessään asianmukaisia sääntöjä ja menettelyjä, mukaan lukien avoimet, syrjimättömät, tehokkaat ja vaikuttavat tarkastusmenettelyt, aiheettomasti maksettujen varojen takaisin perimistä koskevat säännöt ja rahoituksen ulkopuolelle sulkemista koskevat säännöt;

e) ne julkistavat varojensa saajista riittävät tiedot, jotka vastaavat 38 artiklassa säädettyjä tietoja;

f) ne varmistavat 5 artiklassa tarkoitettua suojaa vastaavan henkilötietojen suojan.

Komissio voi lisäksi kyseisten henkilöiden tai yhteisöjen suostumuksella arvioida muita sääntöjä ja menettelyjä, kuten henkilöiden tai yhteisöjen laskentakäytäntöjen hallinnoimisesta aiheutuvia kustannuksia. Komissio voi päättää käyttää näitä sääntöjä ja menettelyjä arviointinsa tulosten perusteella.

Ensimmäisen ja toisen alakohdan mukaisesti arvioitujen henkilöiden tai yhteisöjen on ilmoitettava komissiolle ilman aiheetonta viivytystä kaikista järjestelmiensä, sääntöjensä tai menettelyjensä merkittävistä muutoksista, jotka saattavat vaikuttaa komission arvion luotettavuuteen.

5. Jos asianomaiset henkilöt tai yhteisöt täyttävät 4 kohdan vaatimukset ainoastaan osittain, komissio toteuttaa tarvittavat valvontatoimenpiteet unionin taloudellisten etujen suojaamiseksi. Kyseisistä toimenpiteistä määrätään tarkemmin asianomaisissa sopimuksissa. Euroopan parlamentille ja neuvostolle on niiden pyynnöstä annettava tiedot kaikista tällaisista toimenpiteistä.

6. Komissio voi päättää olla vaatimatta 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua ennakkoarviointia

a) edellä 70 ja 71 artiklassa tarkoitetuista unionin elimistä tai 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan viii alakohdassa tarkoitetuista elimistä tai henkilöistä, jotka ovat hyväksyneet omat varainhoitoa koskevat sääntönsä komission ennakkosuostumuksella;

b) kolmansista maista tai niiden nimeämistä elimistä edellyttäen, että komissiolla säilyy varainhoidollinen vastuu, jolla varmistetaan unionin taloudellisten etujen riittävä suoja; tai

c) komission nimenomaisesti edellyttämistä menettelyistä, mukaan lukien komission omat ja perussäädöksissä säädetyt menettelyt.

7. Jos 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettujen henkilöiden tai yhteisöjen järjestelmät, säännöt tai menettelyt arvioidaan asianmukaisiksi, unionin rahoitusosuudet kyseisille henkilöille tai yhteisöille voidaan suorittaa tämän osaston säännösten mukaisesti. Näiden yhteisöjen tai henkilöiden on ehdotuspyyntöön osallistuessaan noudatettava VIII osaston sääntöjä. Tällaisissa tapauksissa tulojen ja menojen hyväksyjä voi päättää allekirjoittaa avustussopimuksen sijasta rahoitusosuussopimuksen tai rahoitussopimuksen.

155 artikla

Unionin varojen ja talousarviotakuiden toteuttaminen

1. Unionin varoja tai talousarviotakuita hoitavien henkilöiden ja yhteisöjen on toimitettava komissiolle

a) unionin varojen tai talousarviotakuiden hoitamisesta laadittu selvitys, jossa tarkastellaan myös 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen ehtojen täyttämistä tai tulosten saavuttamista;

b) jos rahoitusosuudella korvataan menoja, tilitys aiheutuneista menoista;

c) johdon vahvistuslausuma, joka kattaa a alakohdassa ja tarvittaessa b alakohdassa tarkoitetut tiedot ja jossa vahvistetaan, että

   i) tiedot on esitetty asianmukaisesti ja ne ovat täydelliset ja paikkansapitävät;

   ii) unionin varat on käytetty aiottuun tarkoitukseensa rahoitusosuus-, rahoitus- tai takuusopimusten mukaisesti, tai tapauksen mukaan alakohtaisten sääntöjen mukaisesti;

   iii) käytössä olevat valvontajärjestelmät antavat riittävät takeet siitä, että tilien perustana olevat toimet ovat lailliset ja sääntöjenmukaiset;

d) lopullisista tarkastuskertomuksista ja tehdyistä tarkastuksista laadittu yhteenveto, jossa tarkastellaan myös järjestelmissä havaittujen virheiden ja puutteiden luonnetta ja laajuutta sekä niiden korjaamiseksi toteutettuja tai suunniteltuja toimia.

Jos käytetään 127 artiklassa tarkoitettua tarkastusten vastavuoroista hyödyntämistä, tämän kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitetun yhteenvedon on sisällettävä kaikki asiaankuuluvat hyödynnettävät tarkastusasiakirjat.

Jos toimi päättyy ennen asianomaisen varainhoitovuoden päättymistä, ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu johdon vahvistuslausuma voidaan korvata loppuraportilla, jos tämä raportti toimitetaan ennen seuraavan varainhoitovuoden helmikuun 15 päivää.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin asiakirjoihin on liitettävä kansainvälisesti hyväksyttyjen tilintarkastusstandardien mukaisesti laadittu riippumattoman tarkastuselimen lausunto. Tästä lausunnosta on käytävä ilmi, toimivatko käytössä olevat valvontajärjestelmät moitteettomasti ja kustannustehokkaasti ja ovatko tilien perustana olevat toimet lailliset ja sääntöjenmukaiset. Lausunnossa on myös ilmoitettava, antaako tarkastustyö aihetta epäillä ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetussa johdon vahvistuslausumassa esitettyjä tietoja. Jos lausuntoa ei ole, tulojen ja menojen hyväksyjä voi pyrkiä saavuttamaan vastaavan tasoisen varmuuden jonkin toisen riippumattoman tahon avulla.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut asiakirjat on toimitettava komissiolle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 15 päivänä helmikuuta. Kolmannessa alakohdassa tarkoitettu lausunto on toimitettava komissiolle viimeistään kyseisen vuoden 15 päivänä maaliskuuta.

Tässä kohdassa säädetyt velvollisuudet eivät vaikuta Euroopan investointipankin, Euroopan investointirahaston, jäsenvaltioiden järjestöjen, kansainvälisten järjestöjen tai kolmansien maiden kanssa tehtäviin sopimuksiin. Johdon vahvistuslausuman osalta tällaisiin sopimuksiin on sisällytettävä ainakin näiden yhteisöjen velvoite toimittaa komissiolle vuosittain selvitys siitä, että unionin varat on kyseisenä varainhoitovuonna käytetty ja niistä on tehty tiliä 154 artiklan 3 ja 4 kohdan ja tällaisissa sopimuksissa asetettujen velvoitteiden mukaisesti. Tällainen selvitys voidaan sisällyttää loppuraporttiin, jos toteutettavan toimen kesto on enintään 18 kuukautta.

2. Henkilöiden ja yhteisöjen on unionin varoja hoitaessaan

a) noudatettava sovellettavaa unionin oikeutta ja sovittuja kansainvälisiä sekä unionin vaatimuksia, eivätkä ne sen vuoksi saa tukea toimia, jotka edistävät rahanpesua, terrorismin rahoitusta, veronkiertoa, veropetoksia tai verovilppiä.

b) rahoitusvälineitä ja talousarviotakuita X osaston mukaisesti hoitaessaan ne eivät saa toteuttaa uusia toimia tai jatkaa toimia sellaisten yhteisöjen kanssa, jotka on perustettu tai jotka ovat sijoittautuneet oikeudenkäyttöalueille, jotka sisältyvät yhteistyöhaluttomia oikeudenkäyttöalueita koskevan unionin politiikan puitteissa laadittuun luetteloon tai jotka on yksilöity suuririskisiksi kolmansiksi maiksi direktiivin (EU) 2015/849 9 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai jotka eivät tosiasiallisesti noudata avoimuutta ja tietojen vaihtoa koskevia unionin tai kansainvälisesti sovittuja veronormeja.

Yhteisöt voivat poiketa ensimmäisen alakohdan b alakohdasta ainoastaan, jos toimi toteutetaan fyysisesti jollakin näistä oikeudenkäyttöalueista eikä siihen liity mitään viitteitä siitä, että asianomainen toimi kuuluu johonkin ensimmäisen alakohdan a alakohdassa luetelluista luokista.

Tehdessään sopimuksia rahoituksenvälittäjien kanssa rahoitusvälineitä ja talousarviotakuita X osaston mukaisesti hoitavien yhteisöjen on sisällytettävä tässä kohdassa tarkoitetut vaatimukset asianomaisiin sopimuksiin ja pyydettävä rahoituksenvälittäjiä raportoimaan vaatimusten noudattamisesta.

3. Rahoitusvälineitä ja talousarviotakuita X osaston mukaisesti hoitaessaan henkilöiden ja yhteisöjen on noudatettava unionin oikeuden mukaisia periaatteita ja vaatimuksia, joilla estetään rahoitusjärjestelmän käyttöä rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2015/847 ([1]) ja direktiiviä (EU) 2015/849. Niiden on asetettava tämän asetuksen mukaisen rahoituksen ehdoksi tosiasiallisia omistajia ja edunsaajia koskevien tietojen luovuttaminen direktiivin (EU) 2015/849 mukaisesti ja julkaistava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/36/EU ([2]) 89 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut maakohtaiset raportointitiedot.

4. Komissio varmistaa, että unionin varoja tai talousarviotakuita on käytetty asiaa koskevien sopimusten ehtojen mukaisesti. Jos henkilön tai yhteisön kulut korvataan yksinkertaistetun kustannusvaihtoehdon perusteella 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c, d ja e alakohdan mukaisesti, sovelletaan 181 artiklan 1–5 kohtaa ja 182–185 artiklaa soveltuvin osin. Jos unionin varoja tai talousarviotakuita on käytetty asiaa koskevissa sopimuksissa asetettujen velvoitteiden vastaisesti, sovelletaan 131 artiklaa.

5. Usean rahoittajan toimissa, joissa unionin rahoitusosuudella korvataan menoja, 4 kohdassa tarkoitettu menettely koostuu sen varmistamisesta, että henkilö tai yhteisö on käyttänyt toimeen komission kyseistä toimea varten maksamaa määrää vastaavan määrän asiaa koskevan avustus-, rahoitusosuus- tai rahoitussopimuksen ehtojen mukaisesti.

6. Rahoitusosuus-, rahoitus- ja takuusopimuksissa on selvästi määriteltävä unionin varoja hoitavan henkilön tai yhteisön vastuualueet ja velvollisuudet, mukaan lukien 129 artiklassa tarkoitetut velvollisuudet ja rahoitusosuuden maksuehdot. Tällaisissa sopimuksissa on myös tapauksen mukaan määriteltävä yhteisesti sovittu korvaus, joka on oikeassa suhteessa toimien toteuttamisedellytysten kanssa ottaen asianmukaisesti huomioon kriisi- ja epävakaat tilanteet ja joka perustuu tarvittaessa tuloksiin. Näissä sopimuksissa on myös annettava säännöt, jotka koskevat raportointia komissiolle tehtävien hoitamisesta, odotettavissa olevia tuloksia ja niitä mittaavia suoritusindikaattoreita sekä unionin varoja hoitavien henkilöiden tai yhteisöjen velvollisuutta ilmoittaa viipymättä komissiolle todetuista petoksista tai sääntöjenvastaisuuksista ja niiden seurannasta.

7. Euroopan parlamentille ja neuvostolle on niiden pyynnöstä annettava mahdollisuus tutustua kaikkiin rahoitusosuus-, rahoitus- ja takuusopimuksiin.

8. Tätä artiklaa ei sovelleta unionin sellaisille unionin elimille maksamiin rahoitusosuuksiin, joihin sovelletaan erillistä vastuuvapausmenettelyä 70 ja 71 artiklan nojalla, paitsi mahdollisten rahoitusosuutta koskevien erityissopimusten yhteydessä.

156 artikla

Välillinen hallinnointi kansainvälisten järjestöjen kanssa

1. Komissio voi 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ii alakohdan mukaisesti toteuttaa talousarviota välillisesti kansainvälisillä sopimuksilla perustettujen kansainvälisten julkisoikeudellisten järjestöjen, jäljempänä 'kansainväliset järjestöt', ja näiden perustamien erityisjärjestöjen kanssa. Tällaiset sopimukset on toimitettava komissiolle 154 artiklan 3 kohdan mukaista arviointia varten.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/847, annettu 20 päivänä toukokuuta 2015, varainsiirtojen mukana toimitettavista tiedoista ja asetuksen (EY) N:o 1781/2006 kumoamisesta (EUVL L 141, 5.6.2015, s. 1).

([2]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/36/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 338).

2. Seuraavat järjestöt rinnastetaan kansainvälisiin järjestöihin:

a) Punaisen Ristin kansainvälinen komitea;

b) Punaisen Ristin ja Punaisen Puolikuun yhdistysten kansainvälinen liitto.

3. Komissio voi hyväksyä asianmukaisesti perustellun päätöksen, jolla jokin voittoa tavoittelematon järjestö rinnastetaan kansainväliseen järjestöön, jos kyseinen järjestö täyttää seuraavat edellytykset:

a) se on oikeushenkilö, jolla on itsenäiset hallintoelimet;

b) se on perustettu hoitamaan tiettyjä yleisen kansainvälisen edun mukaisia tehtäviä;

c) sen jäsenten joukossa on vähintään kuusi jäsenvaltiota;

d) se antaa riittävät rahoitustakuut;

e) sen toiminnan perustana on pysyvä rakenne ja se noudattaa toiminnassaan järjestelmiä, sääntöjä ja menettelyjä, joita voidaan arvioida 154 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Kun kansainväliset järjestöt hallinnoivat varoja välillisesti, sovelletaan niiden kanssa tehtyjä tarkastussopimuksia.

157 artikla

Välillinen hallinnointi jäsenvaltioiden järjestöjen kanssa

1. Komissio voi 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan v ja vi alakohdan mukaisesti toteuttaa talousarviota välillisesti jäsenvaltioiden järjestöjen kanssa.

2. Kun komissio toteuttaa talousarviota välillisesti jäsenvaltioiden järjestöjen kanssa, se hyödyntää kyseisten järjestöjen järjestelmiä, sääntöjä ja menettelyjä, jotka on arvioitu 154 artiklan 3 ja 4 kohdan mukaisesti.

3. Jäsenvaltioiden järjestöjen järjestelmien, sääntöjen ja menettelyjen vastavuoroisen hyödyntämisen laajuudesta ja yksityiskohtaisista määräyksistä ilmoitetaan täsmällisemmin jäsenvaltioiden järjestöjen kanssa 130 artiklan mukaisesti tehtävissä rahoitusta koskevissa puitekumppanuussopimuksissa, joihin voi sisältyä erityisiä määräyksiä vastavuoroisen hyödyntämisen soveltamisesta arviointeihin ja tarkastuksiin 126 ja 127 artiklassa tarkoitetun mukaisesti.

158 artikla

Välillinen hallinnointi kolmansien maiden kanssa

1. Komissio voi 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan i alakohdan mukaisesti toteuttaa talousarviota välillisesti kolmannen maan tai kyseisen maan nimeämien elinten kanssa tekemällä rahoitussopimuksen, jossa kuvaillaan unionin toimintaa kyseisessä kolmannessa maassa ja määrätään toimen kunkin osan toteutustavasta.

2. Sen lisäksi, että rahoitussopimuksen on täytettävä 155 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset, siinä on selvästi määriteltävä, mitkä ovat kolmannen maan ja komission tehtävät ja velvollisuudet toimen siihen osaan liittyvässä varojen hoidossa, joka toteutetaan välillisesti kolmannen maan tai sen nimeämien elinten kanssa. Rahoitussopimuksessa on myös määrättävä, mitä sääntöjä ja menettelyjä kolmannen maan on sovellettava unionin varoja hoitaessaan.

159 artikla

Rahoitusta yhdistävät toimet

1. Rahoitusta yhdistäviä toimia hallinnoivat joko komissio tai 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaiset unionin varoja hallinnoivat henkilöt tai yhteisöt.

2. Kun rahoitusvälineitä ja talousarviotakuita hallinnoidaan rahoitusta yhdistävällä välineellä tai foorumilla, sovelletaan X osastoa.

3. Rahoitusta yhdistäviin välineisiin tai foorumeihin kuuluvien rahoitusvälineiden ja talousarviotakuiden osalta katsotaan, että 209 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohtaa on noudatettu, jos rahoitusvälineistä on tehty ennakkoarviointi ennen kyseisen rahoitusta yhdistävän välineen tai foorumin perustamista.

4. Jäljempänä olevan 249 artiklan mukaiset vuosikertomukset on laadittava rahoitusta yhdistävän välineen tai foorumin tasolla ottaen huomioon kaikki siihen kuuluvat rahoitusvälineet ja talousarviotakuut, ja niissä on yksilöitävä selkeästi välineeseen tai foorumiin kuuluvan rahoitustuen eri tyypit.

VII OSASTO

HANKINNAT JA KÄYTTÖOIKEUSSOPIMUKSET

1 LUKU

Yhteiset säännökset

160 artikla

Sopimuksiin sovellettavat periaatteet ja soveltamisala

1. Kaikissa talousarviosta kokonaan tai osittain rahoitettavissa sopimuksissa on noudatettava avoimuuden, suhteellisuuden, tasapuolisen kohtelun ja syrjimättömyyden periaatteita.

2. Kaikki sopimukset on kilpailutettava mahdollisimman laajasti, paitsi silloin, kun käytetään 164 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettua menettelyä.

Sopimuksen ennakoitua arvoa määritettäessä ei saa pyrkiä kiertämään sovellettavia sääntöjä, eikä sopimusta saa jakaa osiin tässä tarkoituksessa.

Hankintaviranomainen jakaa sopimuksen osiin silloin, kun se on asianmukaista, ottaakseen laajan kilpailun huomioon asianmukaisella tavalla.

3. Hankintaviranomaiset eivät saa käyttää puitesopimuksia väärin tai siten, että niiden tarkoituksena tai tuloksena on kilpailun estäminen, rajoittaminen tai vääristyminen.

4. Yhteinen tutkimuskeskus voi saada rahoitusta myös muista kuin tutkimukseen tai teknologiseen kehittämiseen osoitetuista määrärahoista silloin, kun se osallistuu hankintamenettelyihin, jotka rahoitetaan kokonaan tai osittain talousarviosta.

5. Tehtäviin, joita Yhteinen tutkimuskeskus hoitaa kolmansien osapuolten lukuun, ei sovelleta tässä asetuksessa säädettyjä hankintasääntöjä, lukuun ottamatta avoimuuden ja tasapuolisen kohtelun periaatteita.

161 artikla

Hankintoja ja säädösvallan siirtämistä koskeva liite

Hankintojen yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä I. Sen varmistamiseksi, että unionin toimielimet sopimuksia omaan lukuunsa tehdessään soveltavat samoja vaatimuksia kuin ne, joita direktiivien 2014/23/EU ja 2014/24/EU soveltamisalaan kuuluville hankintaviranomaisille on määrätty, komissiolle siirretään tämän asetuksen 269 artiklan mukaisesti valta antaa delegoituja säädöksiä tämän asetuksen liitteen I muuttamiseksi, jotta tätä liitettä voidaan mukauttaa kyseisten direktiivien muutoksiin ja tehdä siihen asiaa koskevat tekniset mukautukset.

162 artikla

Sekamuotoiset hankintasopimukset ja hankintanimikkeistö

1. Sekamuotoinen hankintasopimus, joka koskee kahden tai useamman tyyppisiä hankintoja (rakennusurakoita, tavaroita tai palveluja) tai käyttöoikeuksia (rakennusurakoita tai palveluja) tai sekä hankintoja että käyttöoikeuksia, on tehtävä sen tyyppiseen hankintaan sovellettavien säännösten mukaisesti, joka vastaa kyseisen sopimuksen pääkohdetta.

2. Kun on kyse sekamuotoisista hankintasopimuksista, jotka koskevat tavaroita ja palveluja, niiden pääkohde on määritettävä vertaamalla kyseisten tavaroiden tai palvelujen arvoja.

Sopimus, joka koskee yhdentyyppisen hankinnan (rakennusurakka, tavarat tai palvelut) ja käyttöoikeuksien (rakennusurakat tai palvelut) yhdistelmää, on tehtävä kyseiseen hankintasopimukseen sovellettavien säännösten mukaisesti.

3. Tätä osastoa ei sovelleta EIP:n tai EIR:n kanssa tehtyihin teknistä apua koskeviin sopimuksiin.

4. Jos hankinnan yhteydessä viitataan nimikkeistöihin, viittaukset on tehtävä käyttämällä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2195/2002 [1] vahvistettua yhteistä hankintasanastoa (CPV).

163 artikla

Tiedotustoimenpiteet

1. Kun kyse on menettelyistä, joissa hankinnan arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin 175 artiklan 1 kohdassa tai 178 artiklassa tarkoitettu kynnysarvo, hankintaviranomainen julkaisee *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

a) hankintailmoituksen, jolla aloitetaan hankintamenettely, paitsi jos kyseessä on 164 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettu menettely;

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2195/2002, annettu 5 päivänä marraskuuta 2002, yhteisestä hankintasanastosta (CPV) (EYVL L 340, 16.12.2002, s. 1).

b) menettelyn tuloksia koskevan jälki-ilmoituksen.

2. Menettelyistä, joissa hankinnan arvo on pienempi kuin 175 artiklan 1 kohdassa tai 178 artiklassa tarkoitettu kynnysarvo, tiedotetaan asianmukaisella tavalla.

3. Tietyt hankintaa koskevaan ratkaisuun liittyvät tiedot voidaan jättää julkaisematta, jos niiden julkaiseminen haittaisi lainvalvontaa tai olisi muulla tavoin yleisen edun vastaista, haittaisi talouden toimijoiden oikeutettuja kaupallisia etuja tai voisi haitata niiden välistä tervettä kilpailua.

164 artikla

Hankintamenettelyt

1. Hankintamenettelyt käyttöoikeussopimusten tai hankintasopimusten tekemiseksi, puitesopimukset mukaan lukien, ovat seuraavat:

a) avoin menettely;

b) rajoitettu menettely muun muassa dynaamista hankintajärjestelmää käyttäen;

c) suunnittelukilpailu;

d) neuvottelumenettely, mukaan lukien neuvottelumenettely, josta ei julkaista ilmoitusta;

e) kilpailullinen neuvottelumenettely;

f) tarjousperusteinen neuvottelumenettely;

g) innovaatiokumppanuus;

h) kiinnostuksenilmaisupyyntöön perustuvat menettelyt.

2. Avoimissa menettelyissä kaikki halukkaat talouden toimijat voivat tehdä tarjouksen.

3. Rajoitetuissa menettelyissä, kilpailullisissa neuvottelumenettelyissä, tarjousperusteisissa neuvottelumenettelyissä ja innovaatiokumppanuuksissa kaikki talouden toimijat voivat esittää osallistumishakemuksen toimittamalla hankintaviranomaisen vaatimat tiedot. Hankintaviranomainen kehottaa kaikkia valintaperusteet täyttäviä ehdokkaita, jotka eivät ole tarjouksen jättämisen osalta missään 136 artiklan 1 kohdassa ja 141 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tilanteista, jättämään tarjouksen.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, hankintaviranomainen voi rajata menettelyyn osallistumaan kutsuttavien ehdokkaiden määrän sellaisten objektiivisten ja syrjimättömien valintaperusteiden nojalla, joista ilmoitetaan hankintailmoituksessa tai kiinnostuksenilmaisupyynnössä. Menettelyyn osallistumaan kutsuttavien ehdokkaiden määrän on oltava riittävä, jotta varmistetaan todellinen kilpailu.

4. Kaikissa menettelyissä, joihin kuuluu neuvotteluja, hankintaviranomaisen on neuvoteltava tarjoajien kanssa alustavasta ja mahdollisista seuraavista tarjouksista tai niiden osista niiden sisällön parantamiseksi, lopullista tarjousta lukuun ottamatta. Hankinta-asiakirjoissa vahvistetuista vähimmäisvaatimuksista ja perusteista ei neuvotella.

Hankintaviranomainen voi tehdä sopimuksen alustavan tarjouksen pohjalta ilman neuvotteluja, jos se on hankinta-asiakirjoissa ilmoittanut varaavansa itselleen mahdollisuuden tehdä niin.

5. Hankintaviranomainen voi käyttää:

a) avointa tai rajoitettua menettelyä kaikkia ostoja varten;

b) kiinnostuksenilmaisupyyntöön perustuvia menettelyjä sellaisten sopimusten osalta, joiden arvo on 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kynnysarvoa pienempi, niiden ehdokkaiden ennakkovalintaa varten, joita kehotetaan jättämään tarjous tulevissa rajoitetuissa tarjouspyynnöissä, tai luettelon tekemiseksi myyjistä, joita kehotetaan toimittamaan osallistumishakemus tai jättämään tarjous;

c) suunnittelukilpailua valintalautakunnan kilpailulla valitseman suunnitelman tai ehdotuksen hankkimiseksi;

d) innovaatiokumppanuutta innovatiivisen tuotteen, palvelun tai rakennusurakan kehittämiseksi ja kehitystyön tuloksena tuotettavien tavaroiden, palvelujen tai rakennusurakoiden ostamiseksi;

e) tämän asetuksen liitteessä I määritetyin ehdoin tarjousperusteista neuvottelumenettelyä tai kilpailullista neuvottelumenettelyä käyttöoikeussopimusten osalta tai direktiivin 2014/24/EU liitteessä XIV tarkoitettujen palveluhankintasopimusten osalta sekä tapauksissa, joissa avoimessa tai rajoitetussa menettelyssä on alkuperäisen menettelyn päätyttyä saatu vain tarjouksia, jotka eivät vastaa tarjouspyyntöä tai joita ei voida hyväksyä, ja tapauksissa, joissa se on perusteltua muun muassa sopimuksen kohteen luonteeseen tai monimutkaisuuteen tai erityiseen sopimustyyppiin liittyvien erityisolosuhteiden vuoksi;

f) neuvottelumenettelyä sellaisten sopimusten osalta, joiden arvo on 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kynnysarvoa pienempi, tai neuvottelumenettelyä, josta ei julkaista ilmoitusta, erityisten direktiivin 2014/24/EU soveltamisalan ulkopuolelle jäävien hankintatyyppien osalta tai tämän asetuksen liitteessä I selkeästi määritellyissä poikkeustapauksissa.

6. Dynaaminen hankintajärjestelmä on koko kestonsa ajan avoin kaikille valintaperusteet täyttäville talouden toimijoille.

Hankintaviranomaisen on noudatettava rajoitetun menettelyn sääntöjä, kun hankinta tehdään dynaamista hankintajärjestelmää käyttäen.

165 artikla

Toimielinten yhteiset hankinnat ja muut yhteishankinnat

1. Jos sopimus tai puitesopimus kiinnostaa kahta tai useampaa unionin toimielintä, toimeenpanovirastoa taikka 70 tai 71 artiklassa tarkoitettua unionin elintä, ja aina kun on mahdollista lisätä tehokkuutta, asianomaiset hankintaviranomaiset voivat toteuttaa hankintamenettelyn ja hallinnoida sen perusteella tehtyä sopimusta tai puitesopimusta toimielinten yhteisenä menettelynä yhden hankintaviranomaisen johdolla.

Toimielinten yhteishankintamenettelyihin voivat osallistua myös elimet ja henkilöt, joille on annettu tehtäväksi toteuttaa SEU-sopimuksen V osaston mukaisia yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan erityistoimia, sekä Eurooppa-koulujen johtokunnan sihteeristö.

Puitesopimuksen ehtoja sovelletaan vain niiden hankintaviranomaisten, jotka on yksilöity hankinta-asiakirjoissa, ja puitesopimuksen osapuolina olevien talouden toimijoiden välillä.

2. Jos sopimus tai puitesopimus on tarpeen jonkin unionin toimielimen ja jäsenvaltioiden yhden tai useamman hankintaviranomaisen yhteisen toimen toteuttamiseksi, unionin toimielin ja hankintaviranomaiset voivat toteuttaa hankintamenettelyn yhteisesti.

Yhteishankinta voidaan toteuttaa EFTA-valtioiden ja unionin jäsenehdokasmaiden kanssa, jos kyseisestä mahdollisuudesta on nimenomaisesti määrätty kahden- tai monenvälisessä sopimuksessa.

Unionin toimielimiin sovellettavia menettelysäännöksiä sovelletaan yhteishankintoihin.

Kun jäsenvaltion hankintaviranomaiselle kuuluva tai sen hallinnoima osuus sopimuksen arvioidusta kokonaisarvosta on vähintään 50 prosenttia, tai muissa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, unionin toimielin voi päättää, että yhteishankintaan sovelletaan jäsenvaltion hankintaviranomaiseen sovellettavia menettelysääntöjä, jos näiden sääntöjen voidaan katsoa vastaavan unionin toimielimeen sovellettavia sääntöjä.

Unionin toimielin ja jäsenvaltion, EFTA-valtion tai unionin jäsenehdokasmaan hankintaviranomainen, joita yhteishankinta koskee, sopivat erityisesti yksityiskohtaisista käytännön järjestelyistä, jotka koskevat osallistumishakemusten tai tarjousten arviointia, sopimuksen tekemistä, sopimukseen sovellettavaa lakia ja riita-asioissa toimivaltaista tuomioistuinta.

166 artikla

Hankintamenettelyn valmistelu

1. Hankintaviranomainen voi ennen hankintamenettelyn aloittamista toteuttaa alustavan markkinakartoituksen valmistellakseen menettelyä.

2. Hankintaviranomaisen on määriteltävä hankinta-asiakirjoissa hankinnan kohde esittämällä kuvaus tarpeistaan ja hankittavilta rakennusurakoilta, tavaroilta tai palveluilta vaadittavista ominaisuuksista sekä täsmennettävä hankintaan sovellettavat poissulkemis-, valinta- ja ratkaisuperusteet. Hankintaviranomaisen on lisäksi ilmoitettava, missä kuvauksen osissa määritellään vähimmäisvaatimukset, jotka kaikkien tarjousten on täytettävä. Vähimmäisvaatimuksiin sisältyy se, että noudatetaan sovellettavan ympäristö-, sosiaali- ja työlainsäädännön velvoitteita, jotka on vahvistettu unionin oikeudessa, kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksissa tai sovellettavissa direktiivin 2014/24/EU liitteessä X luetelluissa kansainvälisissä sosiaali- ja ympäristöalojen sopimuksissa.

167 artikla

Hankintamenettelyn ratkaisu

1. Hankintoja koskevat ratkaisut tehdään ratkaisuperusteiden pohjalta edellyttäen, että hankintaviranomainen on tarkistanut, että seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) tarjous täyttää hankinta-asiakirjoissa vahvistetut vähimmäisvaatimukset;

b) ehdokasta tai tarjoajaa ei ole suljettu pois 136 artiklan nojalla tai hylätty 141 artiklan nojalla;

c) ehdokas tai tarjoaja täyttää hankinta-asiakirjoissa vahvistetut valintaperusteet eikä hänellä ole eturistiriitoja, jotka voisivat vaikuttaa kielteisesti sopimuksen täyttämiseen.

2. Hankintaviranomaisen on sovellettava ehdokkaan tai tarjoajan kelpoisuuden arvioimiseen valintaperusteita. Valintaperusteet koskevat ainoastaan oikeustoimikelpoisuutta ja sääntelyyn liittyvää kelpoisuutta harjoittaa ammattitoimintaa, taloudellisia ja rahoitusta koskevia resursseja sekä teknistä suorituskykyä ja ammatillista pätevyyttä. Yhteisen tutkimuskeskuksen oletetaan täyttävän rahoitusta koskeviin resursseihin liittyvät vaatimukset.

3. Hankintaviranomaisen on sovellettava tarjouksen arvioimiseen ratkaisuperusteita.

4. Hankintaviranomaisen on tehtävä ratkaisunsa kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen perusteella, ja sen on tehtävä se käyttämällä jotakin seuraavista kolmesta ratkaisuperusteesta: alin hinta, alhaisimmat kustannukset tai paras hinta-laatusuhde.

Alhaisimpien kustannusten perustetta soveltaessaan hankintaviranomaisen on käytettävä kustannustehokkuusmallia, elinkaarikustannukset mukaan lukien.

Parhaan hinta-laatusuhteen perustetta soveltaessaan hankintaviranomaisen on otettava huomioon sopimuksen kohteeseen liittyvät hinta- tai kustannus- ja muut laatuperusteet.

168 artikla

Toimittaminen, sähköinen viestintä ja arviointi

1. Hankintaviranomaisen on vahvistettava määräajat tarjousten ja osallistumishakemusten vastaanottamiselle liitteessä I olevan 24 kohdan mukaisesti siten, että se ottaa huomioon hankinnan monitahoisuuden ja jättää talouden toimijoille riittävästi aikaa tarjousten laatimiseen.

2. Hankintaviranomainen voi, jos se katsoo sen asianmukaiseksi ja oikeasuhteiseksi, vaatia tarjoajia antamaan vakuuden sen varmistamiseksi, että jo tehtyjä tarjouksia ei vedetä pois ennen sopimuksen allekirjoittamista. Vaaditun vakuuden arvon on oltava 1–2 prosenttia sopimuksen arvioidusta kokonaisarvosta.

Hankintaviranomaisen on vapautettava vakuudet

a) liitteessä I olevan 30.2 kohdan b tai c alakohdassa tarkoitettujen tarjoajien ja hylättyjen tarjousten osalta sen jälkeen, kun se on toimittanut tiedot menettelyn tuloksesta;

b) liitteessä I olevan 30.2 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen, paremmuusjärjestykseen asetettujen tarjoajien osalta sopimuksen allekirjoituksen yhteydessä.

3. Hankintaviranomaisen on avattava kaikki osallistumishakemukset ja tarjoukset. Sen on kuitenkin hylättävä

a) osallistumishakemukset ja tarjoukset, joita ei ole vastaanotettu määräajassa, avaamatta niitä;

b) jo avattuina vastaanotetut tarjoukset tarkastelematta niiden sisältöä.

4. Hankintaviranomaisen on arvioitava kaikki osallistumishakemukset tai tarjoukset, joita ei ole hylätty 3 kohdan mukaisessa avaamisvaiheessa, hankinta-asiakirjoissa vahvistettujen perusteiden mukaisesti sopimuksen tekemistä tai sähköisen huutokaupan järjestämistä varten.

5. Tulojen ja menojen hyväksyjä voi luopua 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun arviointikomitean nimeämisestä seuraavissa tapauksissa:

a) sopimuksen arvo on 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kynnysarvoja pienempi;

b) riskinarvioinnin perusteella liitteessä I olevan 11.1 kohdan toisen alakohdan c ja e alakohdassa, f alakohdan i ja iii alakohdassa sekä h alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa;

c) riskinarvioinnin perusteella, kun on kyse uudelleen kilpailuttamisesta puitesopimuksen yhteydessä;

d) ulkoisiin toimiin liittyvien menettelyjen yhteydessä, kun toimen arvo on enintään 20 000 euroa.

6. Osallistumishakemukset ja tarjoukset, jotka eivät täytä kaikkia hankinta-asiakirjoissa vahvistettuja vähimmäisvaatimuksia, on hylättävä.

169 artikla

Yhteydenotot menettelyn aikana

1. Hankintaviranomainen voi ennen osallistumishakemusten tai tarjousten vastaanottamiselle asetettua määräaikaa toimittaa lisätietoja hankinta-asiakirjoista, jos se havaitsee hankinta-asiakirjoissa virheen tai puutteen tai jos ehdokkaat tai tarjoajat sitä pyytävät. Tiedot on toimitettava kaikille ehdokkaille tai tarjoajille.

2. Tiedot jokaisesta osallistumishakemusten tai tarjousten vastaanottamiselle asetetun määräajan päättymisen jälkeen tapahtuneesta yhteydenotosta sekä 151 artiklassa tarkoitetuista asianmukaisesti perustelluista tapauksista, joissa yhteyttä ei ole otettu, on säilytettävä hankintaan liittyvien asiakirjojen yhteydessä.

170 artikla

Päätös sopimuksen tekemisestä ja tiedottaminen ehdokkaille tai tarjoajille

1. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä päättää siitä, kenen kanssa sopimus tehdään, noudattaen hankinta-asiakirjoissa vahvistettuja valinta- ja ratkaisuperusteita.

2. Hankintaviranomaisen on ilmoitettava kaikille ehdokkaille tai tarjoajille, joiden osallistumishakemus tai tarjous on hylätty, seikat, joiden perusteella päätös on tehty, ja 175 artiklan 2 kohdassa ja 178 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen odotusaikojen kesto.

Kun tehdään uudelleen kilpailuttamiseen perustuvaan puitesopimukseen perustuvia erillissopimuksia, hankintaviranomaisen on ilmoitettava tarjoajille arvioinnin tuloksesta.

3. Hankintaviranomaisen on annettava jokaiselle tarjoajalle, joka ei ole 136 artiklan 1 alakohdassa tarkoitetussa poissulkemistilanteessa, jota ei ole hylätty 141 artiklan nojalla ja jonka tarjous on hankinta-asiakirjojen mukainen, seuraavat tiedot, jos tarjoaja pyytää niitä kirjallisesti:

a) sen tarjoajan nimi tai, jos on kyse puitesopimuksesta, niiden tarjoajien nimet, jonka tai joiden kanssa sopimus tehdään, ja, lukuun ottamatta tapauksia, joissa tehdään uudelleen kilpailuttamiseen perustuvaan puitesopimukseen perustuva erillissopimus, valitun tarjouksen ominaisuudet ja sen edut muihin tarjouksiin nähden sekä tapauksen mukaan joko maksettu hinta tai sopimuksen arvo;

b) selvitys tarjoajien kanssa käytävien neuvottelujen ja vuoropuhelun etenemisestä.

Hankintaviranomainen voi kuitenkin päättää jättää tietyt tiedot julkaisematta, jos niiden julkaiseminen haittaisi lainvalvontaa, olisi yleisen edun vastaista, haittaisi talouden toimijoiden oikeutettuja kaupallisia etuja tai voisi vääristää niiden välistä tervettä kilpailua.

171 artikla

Hankintamenettelyn peruuttaminen

Hankintaviranomainen voi sopimuksen allekirjoittamiseen asti peruuttaa hankintamenettelyn ilman, että ehdokkailla tai tarjoajilla on oikeus vaatia minkäänlaista korvausta.

Tällainen päätös on perusteltava ja saatettava ehdokkaiden tai tarjoajien tietoon mahdollisimman pian.

172 artikla

Sopimuksen täyttäminen ja muuttaminen

1. Sopimuksen täyttämistä ei saa aloittaa ennen kuin se on allekirjoitettu.

2. Hankintaviranomainen saa muuttaa sopimusta tai puitesopimusta ilman hankintamenettelyä ainoastaan 3 kohdassa säädetyissä tapauksissa ja edellyttäen, että tällä muutoksella ei muuteta sopimuksen tai puitesopimuksen kohdetta.

3. Sopimusta, puitesopimusta tai puitesopimukseen perustuvaa erillissopimusta voidaan muuttaa ilman uutta hankintamenettelyä seuraavissa tapauksissa:

a) kun alkuperäisen toimeksisaajan on tarpeen suorittaa lisätöitä tai -palveluja taikka ylimääräisiä tavaratoimituksia, jotka eivät sisältyneet alkuperäiseen hankintaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

   i) toimeksisaajaa ei voida vaihtaa teknisistä syistä, jotka liittyvät vaatimukseen korvattavuudesta tai yhteentoimivuudesta olemassa olevien laitteiden, palvelujen tai laitteistojen kanssa;

   ii) toimeksisaajan vaihtaminen aiheuttaisi kustannusten olennaista päällekkäisyyttä hankintaviranomaiselle;

   iii) hinnan nousu, mukaan luettuna toisiaan seuraavien muutosten kumulatiivinen nettoarvo, ei ylitä 50:tä prosenttia alkuperäisestä sopimusarvosta;

b) kun kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

   i) muutoksen tarve johtuu olosuhteista, joita huolellinen hankintaviranomainen ei voinut ennakoida;

   ii) hinnan nousu ei ylitä 50:tä prosenttia alkuperäisestä sopimusarvosta;

c) kun muutoksen arvo alittaa seuraavat kynnysarvot:

i) muutosajankohtana sovellettavat 175 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä I olevassa 38 kohdassa tarkoitetut ulkoisia toimia koskevat kynnysarvot; ja

ii) 10 prosenttia alkuperäisestä sopimusarvosta palveluhankinta- ja tavarahankintasopimuksissa sekä käyttöoikeusurakoita tai palvelujen käyttöoikeuksia koskevissa sopimuksissa ja 15 prosenttia alkuperäisestä sopimusarvosta rakennusurakkasopimuksissa;

d) kun molemmat seuraavat ehdot täyttyvät:

i) alkuperäisen hankintamenettelyn vähimmäisvaatimuksia ei muuteta;

ii) arvon muutoksissa noudatetaan tämän alakohdan c alakohdassa vahvistettuja edellytyksiä, paitsi jos tällainen arvon muutos johtuu hankinta-asiakirjojen tai sopimusmääräysten tiukasta noudattamisesta.

Alkuperäisessä sopimusarvossa ei oteta huomioon hinnantarkistuksia.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukainen useiden toisiaan seuraavien muutosten kumulatiivinen nettoarvo ei saa ylittää kyseisessä alakohdassa tarkoitettua kynnysarvoa.

Hankintaviranomaisen on toteutettava 163 artiklassa säädetyt tiedotustoimenpiteet jälkikäteen.

173 artikla

Suoritustakuut ja varojen pidättämiseen perustuvat vakuudet

1. Suoritustakuu on enintään 10 prosenttia sopimuksen kokonaisarvosta.

Kun rakennusurakat, tavarat tai monitahoiset palvelut on lopullisesti hyväksytty, suoritustakuu on vapautettava kokonaisuudessaan sopimuksessa mainitun, 116 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ajan kuluessa. Se voidaan vapauttaa osittain tai kokonaan siinä vaiheessa, kun rakennusurakat, tavarat tai monitahoiset palvelut on hyväksytty alustavasti.

2. Varojen pidättämiseen perustuva vakuus, jonka määrä on enintään 10 prosenttia sopimuksen kokonaisarvosta, voidaan toteuttaa pidätyksinä suoritettaviksi erääntyvistä välimaksuista tai vähentää loppumaksusta.

Hankintaviranomainen määrittää varojen pidättämiseen perustuvan vakuuden määrän, jonka on oltava oikeassa suhteessa sopimuksen täyttämiseen liittyviin riskeihin, ottaen huomioon sopimuksen kohde sekä kyseisellä alalla yleisesti sovellettavat kaupalliset ehdot.

Varojen pidättämiseen perustuvaa vakuutta ei sovelleta sopimuksiin, joissa on vaadittu suoritustakuu, eikä suoritustakuuta ole vapautettu.

3. Toimeksisaaja voi pyytää varojen pidättämiseen perustuvan vakuuden korvaamista 152 artiklassa tarkoitetulla toisentyyppisellä vakuudella, jos hankintaviranomainen hyväksyy tämän.

4. Kun sopimuksen vastuuaika on päättynyt, hankintaviranomaisen on vapautettava varojen pidättämiseen perustuva vakuus sopimuksessa mainitun, 116 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun ajan kuluessa.

2 LUKU

Unionin toimielinten omaan lukuunsa tekemiin sopimuksiin sovellettavat säännökset

174 artikla

Hankintaviranomainen

1. Unionin toimielimiä, täytäntöönpanovirastoja sekä 70 ja 71 artiklassa tarkoitettuja unionin elimiä pidetään hankintaviranomaisina silloin, kun ne tekevät sopimuksia omaan lukuunsa, paitsi jos ne ostavat yhteishankintayksiköltä. Unionin toimielinten yksiköitä ei pidetä hankintaviranomaisina silloin, kun ne tekevät yksikön tason sopimuksia keskenään.

Unionin toimielimet, joita pidetään ensimmäisen alakohdan mukaisina hankintaviranomaisina, siirtävät hankintaviranomaisen tehtävien hoitamiseen tarvittavat toimivaltuutensa 60 artiklan mukaisesti.

2. Kunkin unionin toimielimen valtuutettu tai edelleenvaltuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä arvioi, onko 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kynnysarvot saavutettu.

175 artikla

Sovellettavat kynnysarvot ja odotusaika

1. Hankinta- ja käyttöoikeussopimusten tekemiseksi hankintaviranomaisen on tämän asetuksen 164 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua menettelyä valitessaan noudatettava direktiivin 2014/24/EU 4 artiklan a ja b alakohdassa säädettyjä kynnysarvoja. Tämän asetuksen 163 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut tiedotustoimenpiteet määräytyvät asianomaisten kynnysarvojen perusteella.

2. Jollei tämän asetuksen liitteessä I säädetyistä poikkeuksista tai edellytyksistä muuta johdu, hankintaviranomainen ei saa arvoltaan 1 kohdassa tarkoitetut kynnysarvot ylittävien sopimusten osalta allekirjoittaa sopimusta tai puitesopimusta valitun tarjoajan kanssa ennen kuin odotusaika on kulunut umpeen.

3. Odotusajan on kestettävä 10 päivää, kun käytetään sähköisiä viestintävälineitä, ja 15 päivää, kun käytetään muita välineitä.

176 artikla

Hankintoihin osallistumista koskevat säännöt

1. Hankintamenettelyihin voivat osallistua tasapuolisin edellytyksin kaikki perussopimusten soveltamisalaan kuuluvat luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt sekä kaikki sellaiseen kolmanteen maahan sijoittautuneet luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt, joka on tehnyt unionin kanssa hankintoja koskevan erillissopimuksen, tällaisessa sopimuksessa määrätyin edellytyksin. Hankintamenettelyihin voivat osallistua myös kansainväliset järjestöt.

2. Sovellettaessa 160 artiklan 4 kohtaa Yhteinen tutkimuskeskus katsotaan jäsenvaltioon sijoittautuneeksi oikeushenkilöksi.

177 artikla

Maailman kauppajärjestön hankintasäännöt

Kun on sovellettava Maailman kauppajärjestössä tehtyä julkisia hankintoja koskevaa monenkeskistä sopimusta, hankintamenettelyyn voivat osallistua kyseisessä sopimuksessa määrätyin edellytyksin myös sopimuksen ratifioineisiin valtioihin sijoittautuneet talouden toimijat.

3 LUKU

Ulkoisten toimien alalla tehtäviin hankintoihin sovellettavat säännökset

178 artikla

Ulkoisiin toimiin liittyvät hankinnat

1. Tämän osaston 1 luvussa esitettyjä säännöksiä hankintoihin sovellettavista yleisistä säännöksistä sovelletaan tässä luvussa tarkoitettuihin sopimuksiin, jollei liitteessä I olevassa 3 luvussa annetuista, ulkoisia toimia koskevien sopimusten tekemiseen sovellettavia menettelysääntöjä koskevista erityissäännöksistä muuta johdu. Tämän luvun soveltamisalaan kuuluviin hankintoihin ei sovelleta 174–177 artiklaa.

Jollei liitteessä I säädetyistä poikkeuksista tai edellytyksistä muuta johdu, hankintaviranomainen ei saa allekirjoittaa sopimusta tai puitesopimusta valitun tarjoajan kanssa ennen kuin odotusaika on kulunut umpeen. Odotusajan on kestettävä 10 päivää, kun käytetään sähköisiä viestintävälineitä, ja 15 päivää, kun käytetään muita välineitä.

Edellä olevaa 163 artiklaa, 164 artiklan 1 kohdan a ja b alakohtaa ja tämän kohdan toista alakohtaa sovelletaan ainoastaan

a) palvelu- tai tavarahankintasopimuksiin, joiden arvo on vähintään 300 000 euroa;

b) rakennusurakkasopimuksiin, joiden arvo on vähintään 5 000 000 euroa.

2. Tätä lukua sovelletaan

a) hankintoihin, joissa komissio ei tee sopimuksia omaan lukuunsa;

b) hankintoihin, joita tekevät henkilöt tai yhteisöt 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti, jos tästä määrätään 154 artiklassa tarkoitetussa rahoitusosuussopimuksessa tai rahoitussopimuksessa.

3. Hankintamenettelyistä on määrättävä 158 artiklan mukaisissa rahoitussopimuksissa.

4. Tätä lukua ei sovelleta sellaisten alakohtaisten perussäädösten soveltamisalaan kuuluviin toimiin, jotka liittyvät humanitaariseen kriisinhallinta-apuun, pelastuspalvelutoimiin tai humanitaarisiin avustustoimiin.

179 artikla

Ulkoisten toimien alalla tehtäviin hankintoihin osallistumista koskevat säännöt

1. Hankintamenettelyihin voivat osallistua tasapuolisin edellytyksin kaikki perussopimusten soveltamisalaan kuuluvat henkilöt sekä kyseistä yhteistyöalaa koskevissa perussäädöksissä olevien erityissäännösten mukaisesti kaikki muut luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt. Hankintamenettelyihin voivat osallistua myös kansainväliset järjestöt.

2. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän asianmukaisesti perustelemissa poikkeusolosuhteissa voidaan päättää, että tarjouskilpailuihin voivat osallistua myös muut kuin tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetut kolmansien maiden kansalaiset.

3. Jos sovelletaan tavara- tai palvelumarkkinoiden laajentamista koskevaa sopimusta, jossa unioni on osapuolena, avataan talousarviosta rahoitettavia sopimuksia koskevat hankintamenettelyt myös muille kuin 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuille kolmansiin maihin sijoittautuneille luonnollisille henkilöille ja oikeushenkilöille kyseisessä sopimuksessa määrätyin edellytyksin.

VIII OSASTO

AVUSTUKSET

1 LUKU

Avustusten soveltamisala ja muoto

180 artikla

Avustusten soveltamisala ja muoto

1. Tätä osastoa sovelletaan suoran hallinnoinnin yhteydessä myönnettäviin avustuksiin.

2. Avustus voidaan myöntää johonkin seuraavista kohteista:

a) toimeen, jolla pyritään edistämään unionin toimintapoliittisen tavoitteen saavuttamista, jäljempänä ’hankeavustukset’;

b) sellaisen elimen toimintaan, joka edistää unionin politiikkaan kuuluvaa ja sitä tukevaa tavoitetta, jäljempänä ’toiminta-avustukset’.

Toiminta-avustukset ovat ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun elimen työohjelman toteuttamiseen myönnettävää rahoitusta.

3. Avustuksia voidaan myöntää missä tahansa 125 artiklan 1 kohdassa säädetyssä muodossa.

Jos avustus myönnetään 125 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna kustannuksiin perustumattomana rahoituksena:

a) tämän osaston ja erityisesti 182, 184 ja 185 artiklan, 186 artiklan 2, 3 ja 4 kohdan, 190 artiklan, 191 artiklan 3 kohdan ja 203 artiklan 4 kohdan säännöksiä avustuskelpoisuudesta ja kulutarkastuksista ei sovelleta;

b) 181 artiklan osalta sovelletaan ainoastaan kyseisen artiklan 2 ja 3 kohdassa, 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja d alakohdassa ja toisessa alakohdassa sekä 5 kohdassa tarkoitettua menettelyä ja tarkoitettuja vaatimuksia;

4. Kukin unionin toimielin voi tehdä hankintasopimuksia tai myöntää avustuksia tiedotustoimintaan. Avustuksia voidaan myöntää, jos hankintojen käyttö ei ole toiminnan luonteen vuoksi tarkoituksenmukaista.

5. Yhteinen tutkimuskeskus voi saada rahoitusta myös muista kuin tutkimukseen tai teknologiseen kehittämiseen osoitetuista määrärahoista, kun se osallistuu avustusten myöntämismenettelyihin, jotka rahoitetaan kokonaan tai osittain talousarviosta. Tällaisissa tapauksissa ei sovelleta 198 artiklan 4 kohtaa rahoitusta koskevien resurssien osalta eikä 196 artiklan 1 kohdan a–d alakohtaa.

181 artikla

Kertakorvaukset, yksikkökustannukset ja kiinteämääräinen rahoitus

1. Jos avustus myönnetään 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c, d tai e alakohdassa tarkoitettuina kertakorvauksina, yksikkökustannuksina tai kiinteämääräisenä rahoituksena, sovelletaan tätä osastoa, lukuun ottamatta tosiasiallisesti syntyneiden avustuskelpoisten kustannusten tarkastamiseen liittyviä säännöksiä tai säännösten osia.

2. Kertakorvaukset, yksikkökustannukset ja kiinteät prosenttimäärät määritetään siten, että ne voidaan maksaa konkreettisten tuotosten ja/tai tulosten valmistuttua.

3. Jollei perussäädöksessä toisin säädetä, kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteämääräisen rahoituksen käyttö hyväksytään toimivaltaisen tulojen ja menojen päätöksellä noudattaen kyseisen unionin toimielimen sisäisiä sääntöjä.

4. Hyväksymispäätöksessä on esitettävä ainakin seuraavat tiedot:

a) perustelut sille, miksi nämä rahoitusmuodot ovat tuettujen toimien tai työohjelmien luonteen sekä sääntöjenvastaisuuksien ja petosten riskien ja valvontakustannusten kannalta asianmukaisia;

b) kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteämääräisen rahoituksen kattamien, 186 artiklan 3 kohdan c, e ja f alakohdan ja 186 artiklan 4 kohdan mukaisesti avustuskelpoisiksi katsottavien kustannusten tai kustannusluokkien määritys siten, että huomioon ei oteta kustannuksia, jotka eivät ole avustuskelpoisia sovellettavien unionin sääntöjen mukaisesti;

c) kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteän prosenttimäärän mukaisen rahoituksen määrittämisessä käytettävien menetelmien kuvaus. Näiden menetelmien on perustuttava jompaankumpaan seuraavista:

   i) tilastotietoihin, vastaaviin objektiivisiin perusteisiin tai asiantuntija-arvioon, jonka toimielimen omat asiantuntijat ovat laatineet tai joka on hankittu sovellettavien sääntöjen mukaisesti; tai

   ii) saajakohtaiseen lähestymistapaan, jossa hyödynnetään vahvistettuja tai tarkastettavissa olevia avustuksen saajaa koskevia aiempia tietoja tai avustuksen saajan tavanomaisia kustannuslaskentakäytäntöjä;

d) mahdollisuuksien mukaan maksun suorittamisen keskeiset edellytykset ja tapauksen mukaan tuotosten ja/tai tulosten valmistuminen;

e) jos kertakorvaukset, yksikkökustannukset ja kiinteät prosenttimäärät eivät perustu tuotoksiin ja/tai tuloksiin, perustelut sille, miksi tuotos- ja/tai tulospohjaista lähestymistapaa ei voida tai ei ole aiheellista käyttää.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetuilla menetelmillä varmistetaan

a) moitteettoman varainhoidon periaatteen noudattaminen ja erityisesti vaadittuja tuotoksia ja/tai tuloksia koskevien määrien asianmukaisuus ottaen huomioon toimien tai työohjelmien tuottamat ennakoidut tulot;

b) yhteisrahoitusperiaatteen ja kaksinkertaisen rahoituksen kiellon periaatteen kohtuullinen noudattaminen.

5. Hyväksymispäätös on voimassa ohjelman tai ohjelmien koko keston ajan, ellei kyseisessä päätöksessä toisin määrätä.

Hyväksymispäätös voi kattaa kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien käytön useampaan kuin yhteen tiettyyn rahoitusohjelmaan, jos toiminnan tai menojen luonteen vuoksi on aiheellista soveltaa yhteistä lähestymistapaa. Tällöin hyväksymispäätöksen tekijöinä voivat olla:

a) toimivaltaiset tulojen ja menojen hyväksyjät, jos kaikki asianomainen toiminta kuuluu heidän vastuualueeseensa;

b) komissio, jos tämä on aiheellista toiminnan tai menojen luonteen vuoksi tai niiden tulojen ja menojen hyväksyjien suuren lukumäärän vuoksi, joita asia koskee.

6. Tulojen ja menojen hyväksyjä voi hyväksyä tai määrätä, että avustuksen saajalle aiheutuvista välillisistä kustannuksista korvataan kertakorvauksena kiinteä osuus, joka on enintään seitsemän prosenttia toimen avustuskelpoisista välittömistä kustannuksista. Tätä suurempi kiinteä prosenttimäärä voidaan hyväksyä komission perustellulla päätöksellä. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä sisällyttää 74 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun vuotuiseen toimintakertomukseen tällaiset päätökset, hyväksytyt kiinteät prosenttimäärät ja päätökseen johtaneet syyt.

7. Pk-yritysten omistajat tai muut luonnolliset henkilöt, jotka eivät saa palkkaa, voivat ilmoittaa toimen tai työohjelman yhteydessä tekemäänsä työhön liittyvät avustuskelpoiset henkilöstökustannukset 1–6 kohdan mukaisesti hyväksyttyjen yksikkökustannusten perusteella.

8. Avustuksen saajat voivat ilmoittaa toimen tai työohjelman yhteydessä tehtyyn vapaaehtoistyöhön liittyvät avustuskelpoiset henkilöstökustannukset 1–6 kohdan mukaisesti hyväksyttyjen yksikkökustannusten perusteella.

182 artikla

Kokonaiskertakorvaukset

1. Edellä 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa tarkoitettu kertakorvaus voi kattaa toimen tai työohjelman kaikki avustuskelpoiset kustannukset, jäljempänä 'kokonaiskertakorvaus'.

2. Kokonaiskertakorvaus voidaan määrittää 181 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimen tai työohjelman alustavan talousarvion perusteella. Tällaisessa alustavassa talousarviossa on noudatettava taloudellisuuden, tehokkuuden ja vaikuttavuuden periaatteita. Näiden periaatteiden noudattamista valvotaan avustushakemuksen arvioinnin yhteydessä tehtävillä ennakkotarkastuksilla.

3. Kokonaiskertakorvauksia hyväksyessään toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on noudatettava 181 artiklan säännöksiä.

183 artikla

Avustuksen saajiin kohdistuvat kertakorvauksiin, yksikkökustannuksiin ja kiinteisiin prosenttimääriin liittyvät tarkastukset

1. Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on viimeistään ennen loppumaksun suorittamista tarkistettava, täyttyvätkö edellytykset kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteämääräisen rahoituksen maksamiselle, ja tarkistettava tarvittaessa, ovatko tuotokset ja/tai tulokset valmistuneet. Tämän lisäksi näiden edellytysten täyttyminen voidaan tarkistaa myös jälkikäteen.

Toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän tai komission 181 artiklan mukaisesti hyväksymällä menetelmällä ennakolta määritettyjä kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteämääräisen rahoituksen määriä ei saa asettaa kyseenalaisiksi jälkitarkastuksissa. Tämä ei kuitenkaan rajoita toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän oikeutta tarkastaa, että tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut maksamisen edellytykset täyttyvät, ja pienentää avustuksen määrää 131 artiklan 4 kohdan mukaisesti, jos kyseiset edellytykset eivät täyty tai jos on ilmennyt sääntöjenvastaisuuksia, petoksia tai muiden velvoitteiden laiminlyömisiä. Jos kertakorvaukset, yksikkökustannukset tai kiinteä prosenttiosuus on määritetty avustuksen saajan tavanomaisen kustannuslaskentakäytännön perusteella, sovelletaan 185 artiklan 2 kohtaa.

2. Tarkastusten ja valvonnan tiheys ja laajuus voivat perustua muun muassa toimen tai avustuksen saajan luonteeseen, mukaan lukien kyseisestä avustuksen saajasta johtuvat aiemmat sääntöjenvastaisuudet tai petokset.

3. Kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteämääräisen rahoituksen maksaminen ei edellytä selvitystä avustuksen saajalle tosiasiallisesti aiheutuneista kustannuksista.

4. Avustuksen maksaminen kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteämääräisen rahoituksen muodossa ei vaikuta oikeuteen tutustua avustuksen saajan lakisääteiseen kirjanpitoon 129 ja 184 artiklassa säädettyjä tarkoituksia varten.

5. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin tarkistuksiin ja valvontaan sovelletaan 186 artiklan 3 kohdan a ja b alakohtaa.

184 artikla

Kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteiden prosenttimäärien säännöllinen arviointi

Kertakorvausten, yksikkökustannusten ja kiinteiden prosenttimäärien määrittämisessä käytettävää menetelmää, sen perustana olevia tietoja ja sen tuloksena olevia määriä sekä näiden määrien riittävyyttä suhteessa aikaansaatuun tuotokseen ja/tai tulokseen on arvioitava säännöllisesti ja tarvittaessa mukautettava 181 artiklan mukaisesti. Arviointien tiheys ja laajuus riippuvat kustannusten kehityksestä ja luonteesta ottaen erityisesti huomioon markkinahintojen ja muiden merkityksellisten olosuhteiden huomattavat muutokset.

185 artikla

Avustuksen saajan tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt

1. Kun avustuksen saajan tavanomaisten kustannuslaskentakäytäntöjen hyödyntäminen hyväksytään, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi arvioida, ovatko nämä käytännöt 181 artiklan 4 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisia. Tämä arviointi voidaan tehdä ennakolta tai käyttäen asianmukaista jälkitarkastussuunnitelmaa.

2. Jos on vahvistettu ennakolta, että avustuksen saajan tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt ovat 181 artiklan 4 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisia, näiden käytäntöjen mukaisesti määritettyjä kertakorvausten, yksikkökustannusten tai kiinteämääräisen rahoituksen määriä ei saa asettaa kyseenalaisiksi jälkitarkastuksissa. Tämä ei vaikuta toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän oikeuteen pienentää avustuksen määrää 131 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

3. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi katsoa, että avustuksen saajan tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt ovat 181 artiklan 4 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaiset, jos kansalliset viranomaiset hyväksyvät ne vastaavissa rahoitusjärjestelmissä.

186 artikla

Avustuskelpoiset kustannukset

1. Avustus ei saa ylittää absoluuttisena arvona ilmaistua enimmäismäärää, jäljempänä 'avustuksen enimmäismäärä', joka vahvistetaan seuraavien perusteella:

a) sellaisen rahoituksen kokonaismäärä, joka ei perustu kustannuksiin, 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa;

b) arvioidut avustuskelpoiset kustannukset mahdollisuuksien mukaan 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa;

c) arvioitujen avustuskelpoisten kustannusten kokonaismäärä, joka on selkeästi määritelty ennalta 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitettuina kertakorvauksina, yksikkökustannuksina tai kiinteinä prosenttimäärinä.

Avustukset voidaan ilmaista myös prosenttiosuutena arvioiduista avustuskelpoisista kustannuksista, jos avustus myönnetään ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyssä muodossa tai prosenttiosuutena ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetuista kertakorvauksista, yksikkökustannuksista tai kiinteämääräisestä rahoituksesta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta perussäädöksen soveltamista.

Jos avustus myönnetään tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyssä muodossa ja jos se voidaan toimen erityispiirteiden vuoksi ilmaista ainoastaan absoluuttisena arvona, avustuskelpoiset kustannukset on tarkistettava 155 artiklan 4 kohdan ja tarvittaessa 155 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

2. Rajoittamatta suurinta sallittua yhteisrahoitusosuutta, josta säädetään perussäädöksessä,

a) avustus ei saa ylittää avustuskelpoisia kustannuksia;

b) jos avustus myönnetään 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa säädetyssä muodossa ja jos 181 artiklan 8 kohdassa tarkoitetut vapaaehtoistyön kustannukset sisältyvät arvioituihin avustuskelpoisiin kustannuksiin, avustus ei saa ylittää muita kuin vapaaehtoistyöstä aiheutuvia arvioituja avustuskelpoisia kustannuksia.

3. Edellä 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen avustuksen saajalle tosiasiallisesti aiheutuneiden kustannusten on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:

a) ne ovat aiheutuneet toimen tai työohjelman keston aikana, lukuun ottamatta loppuraportteihin ja tarkastuslausuntoihin liittyviä kustannuksia;

b) ne on kirjattu toimen tai työohjelman alustavaan kokonaistalousarvioon;

c) ne ovat välttämättömiä avustuksen kohteena olevan toimen tai työohjelman toteuttamiseksi;

d) ne ovat yksilöitävissä ja todennettavissa, ja ne on kirjattu avustuksen saajan kirjanpitoon ja määritetty avustuksen saajan sijoittautumisvaltiossa sovellettavien kirjanpitosääntöjen ja avustuksen saajan tavanomaisten kustannuslaskentakäytäntöjen mukaisesti;

e) ne täyttävät sovellettavassa vero- ja sosiaalilainsäädännössä asetetut vaatimukset;

f) ne ovat kohtuullisia ja perusteltuja ja moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisia erityisesti taloudellisuuden ja vaikuttavuuden osalta.

4. Ehdotuspyynnöissä on ilmoitettava kustannusluokat, joille voidaan myöntää unionin rahoitusta.

Jollei perussäädöksessä toisin säädetä, ja tämän artiklan 3 kohdassa säädetyn lisäksi, seuraavia kustannusluokkia pidetään avustuskelpoisina, kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä on ehdotuspyynnön mukaisesti todennut ne sellaisiksi:

a) avustuksen saajalle ennakkomaksuvakuudesta aiheutuneet kustannukset, kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä vaatii kyseistä vakuutta 152 artiklan 1 kohdan mukaisesti;

b) rahoitusselvityksistä annettaviin todistuksiin ja toimintaa koskeviin tarkastusraportteihin liittyvät kustannukset, jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä edellyttää niitä;

c) arvonlisävero, kun sitä ei voida periä takaisin kansallisen arvonlisäverolainsäädännön mukaisesti ja kun arvonlisäveron maksava avustuksen saaja ei ole neuvoston direktiivin 2006/112/EY ([1]) 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu verovelvollisuudesta vapautettu henkilö;

d) poistokustannukset edellyttäen, että ne ovat avustuksen saajalle tosiasiallisesti aiheutuneita;

e) kansallisten hallintojen henkilöstön palkkakustannukset siltä osin kuin ne ovat aiheutuneet toiminnoista, joita asianomainen viranomainen ei olisi toteuttanut, ellei asianomaista hanketta olisi toteutettu.

Toisen alakohdan c alakohtaa sovellettaessa:

a) arvonlisävero katsotaan sellaiseksi, ettei sitä voida periä takaisin, jos se perustuu kansallisen lainsäädännön mukaan johonkin seuraavista toiminnoista:

   i) arvonlisäverosta vapautettu toiminta ilman vähennysoikeutta;

   ii) arvonlisäveron soveltamisalan ulkopuolelle jäävä toiminta;

   iii) edellä i tai ii alakohdassa tarkoitettu toiminta, jonka osalta arvonlisäveroa ei voida vähentää, vaan se palautetaan erityisen palautusjärjestelmän tai korvausrahaston kautta, joita ei tarkoiteta direktiivissä 2006/112/EY, vaikka kyseinen järjestelmä tai rahasto perustuisi kansalliseen arvonlisäverolainsäädäntöön;

b) arvonlisävero, joka liittyy direktiivin 2006/112/EY 13 artiklan 2 kohdassa lueteltuihin toimintoihin, katsotaan sellaisen edunsaajan maksamaksi, joka ei ole kyseisen direktiivin 13 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu verovelvollisuudesta vapautettu henkilö, riippumatta siitä, katsooko asianomainen jäsenvaltio, että kyseessä on toiminta, jota julkisoikeudelliset yhteisöt harjoittavat viranomaisen ominaisuudessa.

187 artikla

Sidosyhteisöt ja ainoa avustuksen saaja

1. Tässä osastossa seuraavien yhteisöjen katsotaan olevan sidoksissa avustuksen saajaan:

a) yhteisöt, jotka muodostavat yhdessä ainoan avustuksen saajan 2 kohdan mukaisesti;

b) yhteisöt, jotka täyttävät avustuskelpoisuusperusteet eivätkä ole missään 136 artiklan 1 kohdassa ja 141 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista tilanteista ja joilla on avustuksen saajaan erityisesti oikeudellinen yhteys tai pääomayhteys, joka ei liity ainoastaan kyseiseen toimeen eikä ole luotu ainoastaan sen toteuttamista varten.

Edellä olevaa V osaston 2 luvun 2 jaksoa sovelletaan myös sidosyhteisöihin.

2. Kun useampi kuin yksi yhteisö täyttää avustuksen myöntämisen edellytykset ja ne muodostavat yhdessä yhden yhteisön, tämä yhteisö voidaan katsoa ainoaksi avustuksen saajaksi myös silloin, kun yhteisö on nimenomaisesti perustettu avustuksella rahoitettavan toimen toteuttamista varten.

3. Avustuksen saajaan sidoksissa olevat yhteisöt voivat osallistua toimen toteuttamiseen, ellei ehdotuspyynnöissä toisin määrätä, edellyttäen että molemmat seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kyseiset yhteisöt mainitaan avustussopimuksessa;

b) kyseiset yhteisöt noudattavat avustuksen saajaan avustussopimuksen mukaisesti sovellettavia sääntöjä, jotka koskevat

   i) kustannusten avustuskelpoisuutta tai rahoituksen maksamisen edellytysten täyttymistä;

   ii) komission, OLAFin ja tilintarkastustuomioistuimen tarkastusoikeuksia.

Tällaisille yhteisöille aiheutuneet kustannukset voidaan hyväksyä tosiasiallisesti aiheutuneiksi avustuskelpoisiksi kustannuksiksi tai ne voidaan kattaa kertakorvauksilla, yksikkökustannuksilla ja kiinteämääräisellä rahoituksella.

2 LUKU

Periaatteet

188 artikla

Avustuksiin sovellettavat yleiset periaatteet

Avustuksiin sovelletaan seuraavia periaatteita:

a) tasapuolisen kohtelun periaate;

([1]) Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

b) avoimuusperiaate;

c) yhteisrahoitusperiaate;

d) päällekkäisten avustusten ja kaksinkertaisen rahoituksen kiellon periaate;

e) taannehtivuuskiellon periaate;

f) voiton tuottamisen kieltävä periaate.

189 artikla

Avoimuus

1. Avustukset myönnetään julkaistun ehdotuspyynnön perusteella, lukuun ottamatta 195 artiklassa tarkoitettuja tapauksia.

2. Kaikista varainhoitovuoden aikana myönnetyistä avustuksista on julkaistava luettelo 38 artiklan 1–4 kohdan mukaisesti.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun julkaisemisen jälkeen komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle niiden pyynnöstä selvityksen, josta käy ilmi

a) hakijoiden määrä edeltävän varainhoitovuoden aikana;

b) kunkin ehdotuspyynnön perusteella hyväksyttyjen hakemusten määrä ja prosenttiosuus suhteessa hakemusten kokonaismäärään;

c) menettelyn keskimääräinen kesto ehdotuspyynnön päättymispäivästä avustuksen myöntämiseen;

d) sellaisten avustusten lukumäärä ja summa, joiden osalta edeltävän varainhoitovuoden aikana ei julkaistu jälki-ilmoitusta 38 artiklan 4 kohdan mukaisesti;

e) rahoituslaitoksille, muun muassa EIP:lle tai EIR:lle, 195 artiklan ensimmäisen alakohdan g alakohdan mukaisesti myönnetyt avustukset.

190 artikla

Yhteisrahoitus

1. Avustettavaan toimintaan on saatava rahoitusta myös muista lähteistä. Tämän vuoksi avustus ei saa kattaa toimen tai työohjelman toteuttamiseksi tarvittavia varoja kokonaan.

Yhteisrahoitusta voidaan tarjota avustuksen saajan omina varoina, toimen tai työohjelman tuottamana tulona tai kolmansien osapuolten rahoitusosuuksina tai luontoissuorituksina.

2. Edellä 181 artiklan 8 kohdan mukaisesti arvostetusta vapaaehtoistyöstä muodostuvat kolmansien osapuolten luontoissuoritukset on esitettävä avustuskelpoisina kustannuksina alustavassa talousarviossa. Ne on esitettävä erillään muista avustuskelpoisista kustannuksista. Vapaaehtoistyö voi kattaa enintään 50 prosenttia yhteisrahoituksesta. Tätä prosenttiosuutta laskettaessa luontoissuoritukset ja muu yhteisrahoitus perustuvat hakijan toimittamiin arvioihin.

Muut kolmansien osapuolten luontoissuoritukset on esitettävä erillään alustavassa talousarviossa esitetyistä avustuskelpoisten kustannusten rahoitusosuuksista. Niiden arvioitu arvo on ilmoitettava alustavassa talousarviossa, eikä sitä saa myöhemmin muuttaa.

3. Ulkoinen toimi voidaan 1 kohdasta poiketen rahoittaa kokonaan avustuksesta, jos se on toimen toteuttamisen kannalta välttämätöntä. Tämä on perusteltava sopimuksen tekemistä koskevassa päätöksessä.

4. Tätä artiklaa ei sovelleta korkotukiin tai vakuuspalkkiohyvityksiin.

191 artikla

Päällekkäisten avustusten ja kaksinkertaisen rahoituksen kiellon periaate

1. Kutakin toimea varten voidaan samalle avustuksen saajalle myöntää ainoastaan yksi avustus talousarviosta, paitsi jos asianomaisissa perussäädöksissä toisin säädetään.

Avustuksen saaja voi saada talousarviosta saman varainhoitovuoden aikana vain yhden toiminta-avustuksen.

Toimi voidaan rahoittaa useammasta kuin yhdestä budjettikohdasta useiden toimivaltaisten tulojen ja menojen hyväksyjien yhteistyönä.

2. Hakijan on ilmoitettava välittömästi tulojen ja menojen hyväksyjälle tekemistään muista hakemuksista tai saamistaan muista avustuksista, jotka liittyvät samaan toimeen tai työohjelmaan.

3. Samoja kustannuksia ei missään olosuhteissa saa rahoittaa kahdesti talousarviosta.

4. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta seuraaviin tukityyppeihin, ja komissio voi päättää tilanteen mukaan olla tarkistamatta, onko sama kustannus rahoitettu kahdesti:

a) luonnollisille henkilöille opiskelua, tutkimusta tai koulutusta varten myönnetyt apurahat;

b) eniten tukea tarvitseville luonnollisille henkilöille, kuten työttömille ja pakolaisille, myönnetty suora tuki.

192 artikla

Voiton tuottamisen kieltävä periaate

1. Avustuksen tarkoituksena tai tuloksena ei saa olla voiton tuottaminen avustuksen saajan toimen tai työohjelman puitteissa, jäljempänä 'voiton tuottamisen kieltävä periaate'.

2. Sovellettaessa 1 kohtaa voitolla tarkoitetaan, että loppumaksun suorittamisen yhteydessä laskettavat tulot ylittävät toimen tai työohjelman avustuskelpoiset kustannukset, kun tulot rajataan unionin avustuksen ja kyseisen toimen tai työohjelman tuottaman tulon määrään.

Toiminta-avustuksissa vararahastojen kasvattamiseen tarkoitettuja määriä ei oteta huomioon voiton tuottamisen kieltävän periaatteen noudattamisen varmistamisessa.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta

a) toimiin, joiden tavoitteena on parantaa avustuksen saajan rahoitusvalmiuksia, tai toimiin, jotka tuottavat tuloa, jotta varmistetaan toimien jatkuvuus avustussopimuksessa määrätyn unionin rahoituksen jälkeen;

b) luonnollisille henkilöille opiskelua, tutkimusta tai koulutusta varten myönnettyihin apurahoihin tai tukea eniten tarvitseville luonnollisille henkilöille, kuten työttömille ja pakolaisille maksettuun muuhun suoraan tukeen;

c) voittoa tavoittelemattomien järjestöjen toteuttamiin toimiin;

d) edellä olevan 125 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettuihin avustuksiin;

e) vähäisiin avustuksiin.

4. Kun voittoa syntyy, komissiolla on oikeus periä siitä takaisin prosenttiosuus, joka vastaa unionin rahoitusosuutta avustuskelpoisista kustannuksista, joita avustuksen saajalle on tosiasiallisesti aiheutunut toimen tai työohjelman toteuttamisesta.

193 artikla

Taannehtivuuskiellon periaate

1. Jollei tässä artiklassa toisin säädetä, avustuksia ei myönnetä taannehtivasti.

2. Avustusta voidaan myöntää jo aloitettuun toimeen, jos hakija voi osoittaa, että toimi oli aloitettava ennen avustussopimuksen allekirjoittamista.

Tällaisissa tapauksissa ennen avustushakemuksen jättämispäivää aiheutuneet kustannukset eivät ole avustuskelpoisia, paitsi

a) perussäädöksessä säädetyissä asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa; tai

b) äärimmäisen kiireellisissä 195 artiklan ensimmäisen kohdan a tai b alakohdassa tarkoitettuja toimia edellyttävissä tapauksissa, joissa olisi erittäin tärkeää, että unioni puuttuu tilanteeseen varhain.

Toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa avustuksen saajalle ennen hakemuksen jättämispäivää aiheutuneisiin kustannuksiin voidaan myöntää unionin rahoitusta seuraavin edellytyksin:

a) toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä on esittänyt riittävät perustelut poikkeukselle;

b) avustussopimuksessa vahvistetaan kustannusten avustuskelpoisuuspäiväksi nimenomaisesti hakemuksen jättämispäivää aikaisempi päivämäärä.

Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä raportoi kaikista tässä kohdassa tarkoitetuista tapauksista otsakkeen "Taannehtivuuskiellon periaatteeseen varainhoitoasetuksen 193 artiklan mukaisesti tehdyt poikkeukset" alla 74 artiklan 9 kohdassa tarkoitetussa vuotuisessa toimintakertomuksessa.

3. Päättyneelle toimelle ei saa myöntää avustusta takautuvasti.

4. Toiminta-avustusta koskeva avustussopimus on allekirjoitettava neljän kuukauden kuluessa avustuksen saajan varainhoitovuoden alkamisesta. Rahoitettavat kustannukset eivät saa olla aiheutuneet ennen avustushakemuksen jättämispäivää eivätkä ennen avustuksen saajan varainhoitovuoden alkamispäivää. Ensimmäinen erä on maksettava avustuksen saajalle 30 kalenteripäivän kuluessa avustussopimuksen allekirjoittamisesta.

3 LUKU

Avustuksen myöntämismenettely ja avustussopimus

194 artikla

Ehdotuspyyntöjen sisältö ja julkaiseminen

1. Ehdotuspyynnössä on esitettävä

a) tavoitteet;

b) kelpoisuus-, poissulkemis-, valinta- ja myöntämisperusteet sekä asiaankuuluvat asiakirjatodisteet;

c) unionin rahoitusta ja erityisesti avustusmuotoja koskevat järjestelyt mainiten kaikki unionin rahoitusmuodot;

d) ehdotusten toimittamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt ja määräaika;

e) suunniteltu päivämäärä, johon mennessä kaikille hakijoille on ilmoitettava heidän hakemuksensa arvioinnin tuloksista, ja alustava päivämäärä, jona avustussopimukset allekirjoitetaan.

2. Edellä 1 kohdan e alakohdassa tarkoitetut päivämäärät vahvistetaan seuraavien määräaikojen perusteella:

a) kaikille hakijoille ilmoitetaan heidän hakemuksensa käsittelyn lopputuloksesta enintään kuuden kuukauden kuluttua täydellisten ehdotusten lopullisesta jättämispäivästä;

b) hakijoiden kanssa tehtävät avustussopimukset allekirjoitetaan viimeistään kolmen kuukauden kuluttua päivästä, jona hakijoille on ilmoitettu hakemuksen hyväksymisestä.

Näitä määräaikoja voidaan mukauttaa, jotta voidaan ottaa huomioon sellaisten erityismenettelyjen noudattamisessa tarvittava aika, joita voidaan edellyttää asetuksen (EU) N:o 182/2011 mukaisessa perussäädöksessä, ja määräajat voidaan myös ylittää asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa ja erityisesti monimutkaisten toimien kyseessä ollessa, jos ehdotuksia tai hakijoista johtuvia viivästyksiä on paljon.

Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä antaa vuotuisessa toimintakertomuksessaan tietoja siitä, kuinka kauan aikaa keskimäärin on kulunut hakijoille tiedottamiseen ja avustussopimusten allekirjoittamiseen. Jos ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetut määräajat ylittyvät, valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä esittää perustelut ja myös ehdottaa korjaavia toimia, elleivät ylitykset ole toisen alakohdan mukaisesti asianmukaisesti perusteltuja.

3. Ehdotuspyynnöt julkaistaan unionin toimielinten verkkosivustolla ja muussa soveltuvassa muodossa, kuten *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, jos on tarpeen lisätä ehdotuspyynnön näkyvyyttä avustusten mahdollisten saajien keskuudessa. Ehdotuspyynnöt voidaan julkaista 110 artiklassa tarkoitetun rahoituspäätöksen antamisesta lähtien, myös talousarvion toteuttamista edeltävänä vuonna. Kaikki muutokset ehdotuspyyntöjen sisältöön julkaistaan samoin edellytyksin.

195 artikla

Ehdotuspyyntöihin sovellettavat poikkeukset

Avustuksia voidaan myöntää ilman eri ehdotuspyyntöä ainoastaan seuraavissa tapauksissa:

a) kun avustus liittyy humanitaariseen apuun, hätäapuun, pelastuspalveluoperaatioihin tai kriisinhallintaan;

b) muissa asianmukaisesti perustelluissa poikkeuksellisen kiireellisissä tapauksissa;

c) elimille, joilla on lakisääteinen tai käytännössä vallitseva monopoli tai jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet omalla vastuullaan, kun kyseisillä jäsenvaltioilla on lakisääteinen tai käytännössä vallitseva monopoli;

d) elimille, jotka on määritelty avustuksen saajiksi 58 artiklan mukaisessa perussäädöksessä tai jotka jäsenvaltiot ovat nimenneet omalla vastuullaan, kun kyseiset jäsenvaltiot määritellään avustuksen saajiksi perussäädöksessä;

e) kun on kyse tutkimuksesta ja teknologian kehittämisestä, elimille, jotka mainitaan 110 artiklassa tarkoitetussa työohjelmassa, jos tästä mahdollisuudesta säädetään erikseen perussäädöksessä eikä hanke kuulu ehdotuspyynnön soveltamisalaan;

f) sellaisia toimintoja varten, jotka niiden erityispiirteiden vuoksi voi toteuttaa vain tietyntyyppinen elin, jolla on tarvittavat tekniset valmiudet, erityisosaaminen tai hallintovalta edellyttäen, etteivät kyseiset toiminnot kuulu ehdotuspyynnön soveltamisalaan;

g) EIP:lle tai EIR:lle teknisen avun toimiin. Tällaisissa tapauksissa ei sovelleta 196 artiklan 1 kohdan a–d alakohtaa.

Jos ensimmäisen kohdan f alakohdassa tarkoitettu tietyntyyppinen elin on jäsenvaltio, avustus voidaan myöntää ilman ehdotuspyyntöä jäsenvaltion omalla vastuullaan nimeämälle elimelle toimen toteuttamista varten.

Ensimmäisen kohdan c ja f alakohdassa tarkoitetut tapaukset on perusteltava riittävästi myöntämispäätöksessä.

196 artikla

Avustushakemusten sisältö

1. Avustushakemuksessa on esitettävä seuraavat tiedot:

a) hakijan oikeudellinen asema;

b) edellä olevan 137 artiklan 1 kohdan mukainen hakijan kunnian ja omantunnon kautta antama vakuutus kelpoisuus- ja valintaperusteiden täyttämisestä;

c) tiedot, jotka tarvitaan, jotta voidaan osoittaa hakijan taloudelliset ja toiminnalliset valmiudet toteuttaa ehdotettu toimi tai työohjelma, ja jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä riskinarvioinnin perusteella niin päättää, näiden tietojen vahvistamiseksi tarvittavat asiakirjatodisteet, kuten tulostili ja tase enintään kolmelta viimeisimmältä tilikaudelta.

   Tällaisten tietojen ja asiakirjatodisteiden esittämistä ei edellytetä hakijoilta, joihin ei sovelleta 198 artiklan 5 tai 6 kohdan mukaista taloudellisten ja toiminnallisten valmiuksien tarkistamista. Asiakirjatodisteiden esittämistä ei myöskään edellytetä, jos avustus on vähäinen;

d) jos haettu avustus toimea varten on yli 750 000 euroa tai haettu toiminta-avustus on yli 100 000 euroa, ulkopuolisen hyväksytyn tilintarkastajan laatima tilintarkastuskertomus, jos sellainen on saatavilla, ja kaikissa tapauksissa, joissa unionin oikeudessa tai kansallisessa lainsäädännössä edellytetään lakisääteisen tilintarkastuksen tekemistä. Kertomuksessa hyväksytään tilit enintään kolmelta viimeisimmältä käytettävissä olevalta tilikaudelta. Kaikissa muissa tapauksissa hakijan on annettava valtuutetun edustajansa allekirjoittama vakuutus siitä, että enintään kolmen viimeisimmän käytettävissä olevan tilikauden tilinpäätös on asianmukaisesti laadittu.

   Ensimmäisen alakohdan säännöstä sovelletaan ainoastaan ensimmäiseen hakemuksista, joita sama avustuksen saaja tekee toimivaltaiselle tulojen ja menojen hyväksyjälle saman varainhoitovuoden aikana.

   Ensimmäisessä alakohdassa asetettuja kynnysarvoja sovelletaan saajakohtaisesti avustussopimuksissa, joissa komissio myöntää avustuksen useammalle kuin yhdelle saajalle.

   Kun on kyse 130 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista kumppanuuksista, rahoitusta koskeva puitekumppanuussopimus voidaan allekirjoittaa vasta kun on esitetty tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu tilintarkastuskertomus kahdelta viimeisimmältä tilikaudelta, joilta kertomus on käytettävissä.

   Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi riskinarviointinsa perusteella myöntää poikkeuksen ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta vaatimuksesta oppilaitoksille sekä sellaisille avustuksen saajille, jotka ovat yhteisvastuussa useita saajia kattavasta avustussopimuksesta tai jotka eivät ole lainkaan taloudellisessa vastuussa.

   Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta välillisen hallinnoinnin mukaisesti avustuskelpoisiin henkilöihin tai yhteisöihin sikäli kuin ne täyttävät 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa ja 154 artiklassa säädetyt edellytykset.

e) toimen tai työohjelman kuvaus ja alustava talousarvio, jossa

   i) tulot ja menot ovat tasapainossa; ja

ii) esitetään toimen tai työohjelman arvioidut avustuskelpoiset kustannukset.

Usean rahoittajan toimiin ei sovelleta i ja ii alakohtaa.

Alustavaan talousarvioon voi i alakohdasta poiketen asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa sisältyä varauksia ennakoimattomien menojen tai valuuttakurssivaihtelujen varalta;

f) ilmoitus hakijan unionilta saman tilikauden aikana samaa toimea tai toimen osaa tai toimintaansa varten saaman tai hakeman rahoituksen lähteistä ja määristä sekä hakijan muusta samaa toimea varten saamasta tai hakemasta rahoituksesta.

2. Hakemus voidaan jakaa useampiin osiin, jotka voidaan esittää eri aikoina 200 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

197 artikla

Avustuskelpoisuusperusteet

1. Avustuskelpoisuusperusteissa vahvistetaan ehdotuspyyntöön osallistumisen edellytykset.

2. Ehdotuspyyntöön voivat osallistua seuraavat hakijat:

a) oikeushenkilöt;

b) luonnolliset henkilöt, jos toimen luonne tai ominaisuudet tai hakijan tavoitteet sitä edellyttävät;

c) oikeussubjektit, joilla ei ole asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaista oikeushenkilöllisyyttä, edellyttäen että niiden edustajilla on valtuudet tehdä oikeudellisia sitoumuksia niiden puolesta ja että yhteisöt tarjoavat unionin taloudellisille eduille oikeushenkilöiden tarjoamaa suojaa vastaavat vakuudet. Hakijalla on erityisesti oltava vastaavat taloudelliset ja toiminnalliset valmiudet kuin oikeushenkilöillä. Hakijan edustajien on todistettava, että nämä osallistumisedellytykset täyttyvät.

3. Ehdotuspyynnössä voidaan määrätä myös muista avustuskelpoisuusperusteista, joita vahvistettaessa on otettava asianmukaisesti huomioon toimen tavoitteet ja noudatettava avoimuuden ja syrjimättömyyden periaatteita.

4. Sovellettaessa 180 artiklan 5 kohtaa ja tätä artiklaa Yhteinen tutkimuskeskus katsotaan jäsenvaltioon sijoittautuneeksi oikeushenkilöksi.

198 artikla

Valintaperusteet

1. Valintaperusteiden avulla on voitava arvioida hakijan valmiuksia toteuttaa ehdottamansa toimi tai työohjelma.

2. Hakijalla on oltava kestävät ja riittävät rahoituslähteet, jotta se kykenee harjoittamaan toimintaansa koko sen ajan, jolle avustusta myönnetään, ja osallistumaan toimintansa rahoitukseen, jäljempänä 'taloudelliset valmiudet'.

3. Hakijalla on oltava riittävä ammatillinen osaaminen ja pätevyys ehdotetun toimen tai työohjelman toteuttamiseksi, ellei perussäädöksessä erikseen toisin säädetä, jäljempänä 'toiminnalliset valmiudet'.

4. Hakijan taloudelliset ja toiminnalliset valmiudet tarkistetaan etenkin 196 artiklassa tarkoitettujen tietojen tai asiakirjatodisteiden tarkastelun perusteella.

Jos ehdotuspyynnössä ei ole pyydetty asiakirjatodisteita ja jos toimivaltaisella tulojen ja menojen hyväksyjällä on kohtuulliset perusteet kyseenalaistaa hakijan taloudelliset tai toiminnalliset valmiudet, hän pyytää hakijaa toimittamaan kaikki asianmukaiset asiakirjat.

Jos kyseessä on kumppanuus, tarkistaminen suoritetaan 130 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

5. Taloudellisten valmiuksien tarkistamista ei sovelleta

a) koulutustukea saaviin luonnollisiin henkilöihin;

b) suoraa tukea eniten tarvitseviin ja sitä saaviin luonnollisiin henkilöihin, kuten työttömät ja pakolaiset;

c) julkisoikeudellisiin elimiin, mukaan lukien jäsenvaltioiden järjestöt;

d) kansainvälisiin järjestöihin;

e) korkotukia tai vakuuspalkkiohyvityksiä hakeviin henkilöihin tai yhteisöihin, jos näiden tukien tai hyvitysten tavoitteena on vahvistaa avustuksen saajan taloudellisia valmiuksia tai tuottaa tuloa.

6. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi riskinarvioinnin perusteella luopua vaatimuksesta varmistaa julkisoikeudellisten yhteisöjen, jäsenvaltioiden järjestöjen tai kansainvälisten järjestöjen toiminnalliset valmiudet.

199 artikla

Avustuksen myöntämisperusteet

Avustuksen myöntämisperusteiden avulla on voitava

a) arvioida ehdotuksia asetettujen tavoitteiden ja painopisteiden sekä odotettavissa olevien tulosten kannalta;

b) myöntää avustukset toimille tai työohjelmille, joilla saavutetaan unionin rahoituksen mahdollisimman suuri kokonaisvaikuttavuus.

c) arvioida avustushakemukset.

200 artikla

Arviointimenettely

1. Ehdotukset arvioidaan ennakolta ilmoitettujen valinta- ja myöntämisperusteiden mukaisesti sen määrittämiseksi, mille ehdotuksille voidaan myöntää rahoitusta.

2. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä jakaa menettelyn tarvittaessa eri vaiheisiin. Menettelyyn sovellettavat säännöt esitetään ehdotuspyynnössä.

Hakijoille, joiden ehdotus on hylätty missä tahansa vaiheessa, ilmoitetaan hylkäämisestä 7 kohdan mukaisesti.

Saman menettelyn aikana saa pyytää samoja asiakirjoja ja tietoja ainoastaan kerran.

3. Edellä 150 artiklassa tarkoitettu arviointikomitea tai tarvittaessa toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi pyytää hakijaa toimittamaan lisätietoja tai selventämään hakemukseen 151 artiklan mukaisesti liitettyjä asiakirjatodisteita. Tulojen ja menojen hyväksyjä pitää asianmukaisesti kirjaa yhteydenpidosta hakijoihin menettelyn aikana.

4. Kun arviointikomitea on saanut työnsä päätökseen, sen jäsenet allekirjoittavat pöytäkirjan, jossa käydään läpi kaikki komitean tarkastelemat ehdotukset, arvioidaan niiden laatua ja todetaan, mille ehdotuksille voidaan myöntää rahoitusta.

Tarvittaessa selvityksessä luokitellaan käsitellyt ehdotukset ja annetaan suosituksia myönnettävästä avustuksen enimmäismäärästä sekä avustushakemukseen mahdollisesti tehtävistä vähäisistä mukautuksista.

Pöytäkirja säilytetään myöhempää käyttöä varten.

5. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi pyytää hakijaa mukauttamaan ehdotustaan arviointikomitean suositusten mukaisesti. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä pitää soveltuvalla tavalla kirjaa yhteyksistä hakijoihin menettelyn aikana.

6. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä tekee arvioinnin perusteella päätöksensä, jossa mainitaan ainakin

a) päätöksen sisältö ja myönnetyn avustuksen kokonaismäärä;

b) valittujen hakijoiden nimet, toimien nimet ja hyväksyttyjen avustusten määrä sekä päätöksen perustelut, myös silloin kun päätös poikkeaa arviointikomitean lausunnosta;

c) hylättyjen hakijoiden nimet ja hylkäämisen syyt.

7. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä ilmoittaa hakijalle kirjallisesti hakemuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä. Jos avustushakemus hylätään, unionin toimielimen on ilmoitettava hylkäämisen syyt. Hylätyille hakijoille on ilmoitettava hakemuksen hylkäämisestä mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 15 kalenteripäivän kuluessa siitä, kun hyväksytyille hakijoille on ilmoitettu hakemuksen hyväksymisestä.

8. Sellaisten hakemusten osalta, jotka on myönnetty 195 artiklan mukaisesti, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi:

a) päättää olla soveltamatta tämän artiklan 2 ja 4 kohtaa ja 150 artiklaa;

b) yhdistää arviointikertomuksen ja avustuksen myöntämistä koskevan päätöksen sisällön yhteen asiakirjaan, jonka hän allekirjoittaa.

201 artikla

Avustussopimus

1. Avustuksista tehdään kirjallinen sopimus.

2. Avustussopimuksessa on oltava vähintään seuraavat:

a) sopimuksen kohde;

b) avustuksen saaja;

c) sopimuksen kesto eli:

i) sopimuksen voimaantulopäivä;

ii) avustettavan toimen tai tilikauden alkamispäivä ja kesto;

d) toimen kuvaus tai toiminta-avustusta varten työohjelman kuvaus sekä odotettavissa olevien tulosten kuvaus;

e) unionin rahoituksen enimmäismäärä euroina, toimen tai työohjelman alustava talousarvio ja avustuksen muoto;

f) raportointia ja maksuja koskevat säännöt sekä 205 artiklassa säädetyt hankintasäännöt;

g) maininta, että avustuksen saaja hyväksyy 129 artiklassa tarkoitetut velvoitteet;

h) unionin rahoituksen näkyvyyttä koskevat määräykset lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja tapauksia, joissa julkistaminen ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista;

i) maininta, että avustussopimukseen sovelletaan unionin lainsäädäntöä, jota täydennetään tarvittaessa sopimuksessa määrätyllä kansallisella lainsäädännöllä. Tästä voidaan poiketa kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävissä sopimuksissa;

j) riita-asioissa toimivaltainen tuomioistuin tai välitystuomioistuin.

3. Muille yhteisöille tai oikeushenkilöille kuin valtioille avustussopimuksen täyttämisestä syntyvät rahalliset velvoitteet ovat täytäntöönpanokelpoisia 100 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

4. Avustussopimuksiin ei saa tehdä sellaisia muutoksia, joiden tarkoituksena tai vaikutuksena on asettaa avustuksen myöntämispäätös kyseenalaiseksi tai jotka ovat hakijoiden yhdenvertaisen kohtelun periaatteen vastaisia.

4 LUKU

Avustuksen toteuttaminen

202 artikla

Avustuksen määrä ja tarkastushavaintojen laajentaminen

1. Avustuksen määrä vahvistetaan lopullisesti vasta sen jälkeen, kun toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä on hyväksynyt loppuraportit ja tarvittaessa kustannusselvityksen, mikä ei kuitenkaan estä asianomaista unionin toimielintä, OLAFia tai tilintarkastustuomioistuinta toteuttamasta myöhemmin tarkastuksia ja tutkimuksia. Edellä olevaa 131 artiklan 4 kohtaa sovelletaan myös sen jälkeen, kun avustuksen määrä on vahvistettu lopullisesti.

2. Jos valvonnassa tai tarkastuksissa ilmenee avustuksen saajasta johtuvia systeemisiä tai toistuvia sääntöjenvastaisuuksia, petoksia tai velvoitteiden laiminlyöntejä, jotka vaikuttavat merkittävästi useisiin kyseiselle avustuksen saajalle samoin ehdoin myönnettyihin avustuksiin, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää kaikkia näitä avustuksia koskevien avustussopimusten täyttämisen tai maksujen suorittamisen tai tarvittaessa purkaa kyseisen avustuksen saajan kanssa tehdyt avustussopimukset sen mukaan, miten vakavia tarkastushavainnot ovat.

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi lisäksi pienentää avustusten määrää, hylätä kustannukset, jotka eivät ole avustuskelpoisia, tai periä takaisin aiheettomasti maksetut määrät kaikkien sellaisten avustusten osalta, joihin liittyy avustussopimusten perusteella tarkastettavissa tai tutkittavissa olevia, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja systeemisiä tai toistuvia sääntöjenvastaisuuksia, petoksia tai velvoitteiden laiminlyöntejä.

3. Kun avustuksen saajan toimittamat tarkistetut kertomukset ja taloutta koskevat selvitykset on hyväksytty, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä määrittää vähennettävät tai takaisin perittävät määrät aina, kun tämä on mahdollista ja tarkoituksenmukaista, niiden kuhunkin avustukseen liittyvien kustannusten perusteella, jotka on aiheettomasti ilmoitettu avustuskelpoisiksi.

4. Kun kuhunkin tällaiseen avustukseen liittyviä sellaisia kustannuksia, jotka eivät ole avustuskelpoisia, ei ole mahdollista tai tarkoituksenmukaista laskea tarkasti, vähennettävät tai takaisin perittävät määrät voidaan määrittää ekstrapoloimalla vähentämisessä ja perinnässä käytettävä prosenttiosuus, jota sovelletaan avustuksiin, joihin on osoitettu liittyvän systeemisiä tai toistuvia sääntöjenvastaisuuksia, petoksia tai velvoitteiden laiminlyöntejä; tai kun vähennettäviä tai perittäviä määriä ei voida määrittää niiden kustannusten perusteella, jotka eivät ole avustuskelpoisia, sovelletaan kiinteän prosenttimäärän mukaista vähennystä tai perintää suhteellisuusperiaatetta noudattaen. Avustuksen saajalle annetaan mahdollisuus ehdottaa asianmukaisesti perusteltua vaihtoehtoista menetelmää tai prosenttimäärää ennen vähennyksen tai perinnän toteuttamista.

203 artikla

Maksupyyntöihin liitettävät asiakirjatodisteet

1. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä täsmentää, mitä asiakirjatodisteita on liitettävä maksupyyntöihin.

2. Kunkin avustuksen ennakkomaksut voidaan jakaa useaan erään moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti. Avustuksen saajan on liitettävä uuden ennakkomaksuerän maksamista koskevaan pyyntöön selvitys aikaisempien ennakkomaksuerien käytöstä. Ennakkomaksuerä maksetaan kokonaisuudessaan, jos vähintään 70 prosenttia aiempien ennakkomaksujen kokonaismäärästä on käytetty. Muussa tapauksessa ennakkomaksuerästä vähennetään kyseisen kynnysarvon saavuttamisesta puuttuva määrä.

3. Avustuksen saajan on annettava kunnian ja omantunnon kautta vakuutus siitä, että sen maksupyyntöihin sisältyvät tiedot ovat täydelliset, luotettavat ja oikeat, sanotun kuitenkaan rajoittamatta velvollisuutta esittää asiakirjatodisteita. Avustuksen saajan on myös vakuutettava, että aiheutuneet kustannukset ovat avustussopimuksen mukaisesti avustuskelpoisia ja että maksupyyntöjen tukena on riittävät asiakirjatodisteet, jotka voidaan tarkastaa.

4. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi vaatia minkä tahansa suuruisen väli- tai loppumaksun tueksi todistuksen toimen tai työohjelman taloutta koskevista selvityksistä ja niiden perustana olevista tileistä. Tällaisen todistuksen vaatimisen perusteena on oltava riskinarviointi, jossa otetaan huomioon erityisesti avustuksen ja maksun määrä sekä avustuksen saajan ja avustettavan toiminnan luonne.

Todistuksen on oltava ulkopuolisen hyväksytyn tilintarkastajan antama, tai jos kyse on julkisoikeudellisista yhteisöistä, toimivaltaisen ja riippumattoman virkamiehen antama.

Todistuksessa on osoitettava toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän hyväksymiä menetelmiä käyttäen ja sovittuja, kansainvälisten standardien mukaisia menettelyjä noudattaen, että avustuksen saajan maksupyynnön perustana olevissa taloutta koskevissa selvityksissä esitetyt kustannukset ovat todelliset, oikein kirjatut ja avustussopimuksen mukaisesti avustuskelpoiset. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi asianmukaisesti perustelluissa erityistapauksissa pyytää todistusta lausunnon muodossa tai muussa kansainvälisten standardien mukaisessa muodossa.

5. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi riskinarvioinnin perusteella vaatia maksun tueksi hyväksymänsä riippumattoman kolmannen osapuolen laatiman toimintaa koskevan tarkastusraportin. Toimintaa koskevassa tarkastusraportissa on todettava, että toiminnan tarkastus on tehty toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän hyväksymiä menetelmiä käyttäen, sekä ilmoitettava, onko toimi tai työohjelma tosiasiallisesti toteutettu avustussopimuksessa asetettujen ehtojen mukaisesti.

204 artikla

Rahoitustuki kolmansille osapuolille

Jos toimen tai työohjelman toteuttaminen edellyttää rahoitustuen myöntämistä kolmansille osapuolille, avustuksen saaja voi myöntää tällaista tukea edellyttäen, että tuen myöntämisen edellytykset on määritelty täsmällisesti avustuksen saajan ja komission välisessä avustussopimuksessa, jossa ei anneta mahdollisuutta käyttää harkintavaltaa.

Harkintavaltaa ei katsota olevan, jos avustussopimuksessa täsmennetään seuraavat seikat:

a) kolmannelle osapuolelle suoritettavan rahoitustuen enimmäismäärä, joka on enintään 60 000 euroa, paitsi jos toimien tavoitteiden saavuttaminen olisi muuten mahdotonta tai liian vaikeaa, ja tuen tarkan määrän määrittämisperusteet;

b) kiinteässä luettelossa mainitut erityyppiset toiminnot, joita varten voidaan myöntää tällaista rahoitustukea;

c) sellaisten henkilöiden tai henkilöryhmien määritelmä, jotka voivat saada tällaista rahoitustukea, sekä tuen myöntämisperusteet.

Toisen kohdan a alakohdassa tarkoitettu kynnysarvo voidaan ylittää, jos toimien tavoitteiden saavuttaminen olisi muuten mahdotonta tai liian vaikeaa.

205 artikla

Toteuttamiseen liittyvät hankintasopimukset

1. Jos toimen tai työohjelman toteuttaminen edellyttää julkisia hankintoja, avustuksen saaja voi tehdä hankintasopimuksen tavanomaisten hankintakäytäntöjensä mukaisesti edellyttäen, että hankintasopimus tehdään kokonaistaloudellisesti edullisimman tai tarvittaessa halvimman tarjouksen perusteella, ja avustuksen saajan on huolehdittava siitä, ettei eturistiriitoja synny, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2014/24/EU ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/25/EU ([1]) soveltamista.

2. Jos toimen tai työohjelman toteuttaminen edellyttää hankintasopimusta, jonka arvo ylittää 60 000 euroa, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi perustelluissa tapauksissa edellyttää, että avustuksen saaja noudattaa 1 kohdassa tarkoitettujen sääntöjen lisäksi erityissääntöjä.

Kyseisten erityissääntöjen on perustuttava tässä asetuksessa säädettyihin sääntöihin, ja niiden on oltava oikeassa suhteessa asianomaisten hankintojen arvoon ja unionin rahoitusosuuden suuruuteen, jota arvioidaan suhteessa toimen kokonaiskustannuksiin, sekä riskeihin. Tällaiset erityissäännöt on sisällytettävä avustussopimukseen.

IX OSASTO

PALKINNOT

206 artikla

Yleiset säännöt

1. Palkinnot myönnetään avoimuuden ja tasapuolisen kohtelun periaatteita noudattaen, ja niillä edistetään unionin toimintapoliittisia tavoitteita.

2. Palkintoja ei saa myöntää suoraan ilman kilpailua.

Jos kilpailussa jaetaan palkintoja, joiden yksikköarvo on vähintään 1 000 000 euroa, kilpailun saa julkaista vain, jos kyseiset palkinnot mainitaan 110 artiklassa tarkoitetussa rahoituspäätöksessä ja niitä koskevat tiedot on toimitettu Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

3. Palkinnon määrää ei sidota sen saajalle aiheutuneisiin kustannuksiin.

4. Jos toimen tai työohjelman toteuttaminen edellyttää, että avustuksen saaja myöntää palkintoja kolmansille osapuolille, kyseinen saaja voi myöntää tällaisia palkintoja, jos osallistumisehdot ja myöntämisperusteet, palkintojen arvo ja maksujärjestelyt on määritelty täsmällisesti avustuksen saajan ja komission välisessä avustussopimuksessa, jossa ei anneta mahdollisuutta käyttää harkintavaltaa.

207 artikla

Kilpailujen säännöt, ratkaisu ja julkaiseminen

1. Kilpailun säännöissä on määrättävä seuraavista:

a) osallistumisehdot;

b) hakijoiden ilmoittautumista koskevat järjestelyt ja tarvittaessa viimeinen ilmoittautumispäivä sekä hakemusten toimittamista koskevat järjestelyt;

c) edellä 136 artiklassa säädetyt poissulkemisperusteet ja 141 artiklassa säädetyt hylkäämisperusteet;

d) hakijan yksinomainen vastuu sellaisten vaatimusten osalta, jotka koskevat kilpailun yhteydessä toteutettua toimintaa;

e) palkinnon saajat hyväksyvät 129 artiklassa tarkoitetut velvoitteet ja kilpailusäännöissä määritellyt julkaisemista koskevat velvollisuudet;

f) palkinnon myöntämisperusteet, joiden avulla on voitava arvioida hakemusten laatua asetettujen tavoitteiden ja odotettavissa olevien tulosten pohjalta sekä määritellä objektiivisesti, onko hakemus hyväksytty;

g) palkinnon tai palkintojen suuruus;

h) järjestelyt palkintojen maksamiseksi niiden saajille.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/25/EU, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, vesi- ja energiahuollon sekä liikenteen ja postipalvelujen alalla toimivien yksiköiden hankinnoista ja direktiivin 2004/17/EY kumoamisesta (EUVL L 94, 28.3.2014, s. 243).

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan osalta kilpailuun voivat osallistua avustusten saajat, ellei kilpailun säännöissä toisin todeta.

Kilpailujen julkaisemiseen sovelletaan 194 artiklan 3 kohtaa soveltuvin osin.

2. Kilpailujen säännöissä voidaan määrätä edellytyksistä kilpailun peruuttamiselle erityisesti, jos kilpailun tavoitteita ei voida saavuttaa.

3. Palkinnot myöntää toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä 150 artiklassa tarkoitetun arviointikomitean toteuttaman arvioinnin perusteella.

Myöntämispäätökseen sovelletaan 200 artiklan 4 ja 6 kohtaa soveltuvin osin.

4. Hakijoille on ilmoitettava hakemusten arvioinnin tuloksesta mahdollisimman pian ja joka tapauksessa 15 kalenteripäivän kuluessa siitä, kun tulojen ja menojen hyväksyjä on päättänyt palkinnon myöntämisestä.

Palkinnon myöntämispäätöksestä on ilmoitettava sen saajalle, ja tämä päätös on oikeudellinen sitoumus.

5. Kaikista varainhoitovuoden aikana myönnetyistä palkinnoista on julkaistava vuosittain luettelo 38 artiklan 1–4 kohdan mukaisesti.

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle niiden pyynnöstä julkaisemisen jälkeen selvityksen, josta käy ilmi

a) hakijoiden määrä edellisen vuoden aikana;

b) kunkin kilpailun osalta hakijoiden määrä ja hyväksyttyjen hakemusten prosenttiosuus hakemusten kokonaismäärästä;

c) luettelo arviointikomiteoihin edellisen vuoden aikana osallistuneista asiantuntijoista sekä maininta heidän valintamenettelystään.

X OSASTO

RAHOITUSVÄLINEET, TALOUSARVIOTAKUUT JA RAHOITUSAPU

1 LUKU

Yhteiset säännökset

208 artikla

Soveltamisala ja täytäntöönpano

1. Unioni voi perustaa talousarviosta rahoitettavia rahoitusvälineitä sekä tarjota talousarviotakuita tai rahoitusapua, kun tämä osoittautuu parhaaksi tavaksi saavuttaa unionin toimintapoliittiset tavoitteet, antamalla perussäädöksen, jossa määritellään niiden soveltamisala ja täytäntöönpanojakso.

2. Jäsenvaltiot voivat osallistua unionin rahoitusvälineisiin, talousarviotakuisiin ja rahoitusapuun. Myös kolmannet osapuolet voivat osallistua, jos tämä sallitaan perussäädöksessä.

3. Jos rahoitusvälineitä hallinnoidaan yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, sovelletaan alakohtaisia sääntöjä.

4. Jos rahoitusvälineitä tai talousarviotakuita hallinnoidaan välillisesti, komissio tekee sopimuksia yhteisöjen kanssa 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ii, iii, v ja vi alakohdan mukaisesti. Jos kyseisten yhteisöjen järjestelmät, säännöt ja menettelyt on arvioitu 154 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ne voivat käyttää näitä järjestelmiä, sääntöjä ja menettelyjä kokonaisuudessaan. Kyseiset yhteisöt voivat rahoitusvälineitä ja talousarviotakuita välillisesti hallinnoidessaan tehdä sopimuksia sellaisten rahoituksen välittäjien kanssa, jotka on valittava komission soveltamia menettelyjä vastaavien menettelyjen mukaisesti. Kyseisten yhteisöjen on sisällytettävä näihin sopimuksiin 155 artiklan 2 kohdan mukaiset vaatimukset.

Komissio vastaa edelleen siitä, että rahoitusvälineiden täytäntöönpanossa noudatetaan moitteettoman varainhoidon periaatetta ja että täytäntöönpano edistää määriteltyjä ajallisesti määrättyjä toimintapoliittisia tavoitteita, joiden tuotokset ja/tai tulokset ovat mitattavissa. Komissio on vastuussa rahoitusvälineiden täytäntöönpanosta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta niiden yhteisöjen, joille tehtäviä on siirretty, sovellettavan lainsäädännön ja 129 artiklan mukaista oikeudellista tai sopimusvastuuta.

Jos kolmannet maat osallistuvat 2 kohdan mukaisesti rahoitusvälineisiin tai talousarviotakuisiin, perussäädöksessä voidaan sallia kelpoisuusvaatimukset täyttävien täytäntöönpanoon osallistuvien yhteisöjen tai vastapuolten nimittäminen asianomaisista maista.

5. Tilintarkastustuomioistuimella on oltava pääsy kaikkeen tietoon, joka liittyy rahoitusvälineisiin, talousarviotakuisiin ja rahoitusapuun, myös paikan päällä tehtävien tarkastusten välityksellä.

Tilintarkastustuomioistuin on ulkoinen tarkastaja, joka vastaa rahoitusvälineellä, talousarviotakuulla tai rahoitusavulla tuetuista hankkeista ja ohjelmista.

209 artikla

Rahoitusvälineisiin ja talousarviotakuisiin sovellettavat periaatteet ja edellytykset

1. Rahoitusvälineitä ja talousarviotakuita käytetään moitteettoman varainhoidon, avoimuuden, suhteellisuuden, syrjimättömyyden, tasapuolisen kohtelun ja toissijaisuuden periaatteiden mukaisesti sekä niille vahvistettujen tavoitteiden mukaisesti.

2. Rahoitusvälineillä ja talousarviotakauksilla on seuraavat tehtävät:

a) puututaan markkinoiden toimintapuutteisiin tai optimaalista heikompiin investointitilanteisiin ja tuetaan oikeassa suhteessa ainoastaan sellaisia varojen lopullisia saajia, joita pidetään kansainvälisesti hyväksyttyjen standardien mukaisesti taloudellisesti elinkelpoisina unionin rahoitustuen myöntämishetkellä;

b) saavutetaan täydentävyys siten, että estetään muista julkisista lähteistä tai yksityisistä lähteistä saatavan potentiaalisen tuen ja investointien korvaaminen;

c) ei vääristetä kilpailua sisämarkkinoilla, ja noudatetaan valtiontukisääntöjä;

d) saadaan aikaan vipu- ja kerrannaisvaikutus, jonka tavoitevaihteluväli perustuu vastaavaa rahoitusvälinettä tai talousarviotakuuta koskevaan ennakkoarviointiin, eli unionin rahoitusosuutta tai takuuta määrällisesti suurempi kokonaisinvestointi, sekä tilanteen mukaan maksimoidaan yksityiset investoinnit.

e) ne pannaan täytäntöön siten, että varmistetaan esimerkiksi yhteissijoituksiin, riskinjakovaatimuksiin tai taloudellisiin kannustimiin liittyvillä säännöksillä, että asianomaisessa perussäädöksessä määritettyjen toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttaminen on täytäntöönpanoon osallistuvien yhteisöjen tai vastapuolten yhteisen edun mukaista, samalla kun estetään eturistiriidat yhteisöjen tai vastapuolten muiden toimien kanssa;

f) säädetään unionille maksettavasta korvauksesta, joka on linjassa rahoitukseen osallistuvien toimijoiden välisen riskinjaon ja rahoitusvälineen tai talousarviotakuun toimintapoliittisten tavoitteiden kanssa;

g) jos täytäntöönpanoon osallistuville yhteisöille tai vastapuolille on maksettava korvauksia, säädetään, että tällaisten korvausten on perustuttava tuloksiin, ja että ne koostuvat

   i) hallintopalkkioista, joilla korvataan yhteisölle tai vastapuolelle rahoitusvälineen tai talousarviotakuun täytäntöönpanoon liittyvä työ ja joiden on mahdollisuuksien mukaan perustuttava toteutettuihin toimiin tai maksettuihin määriin, ja

   ii) tarvittaessa toimintapolitiikkaan liittyvistä kannustimista, joilla pyritään edistämään toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamista tai rahoitusvälineen tai talousarviotakuun taloudellista suorituskykyä.

   Poikkeukselliset kustannukset voidaan korvata asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa;

h) niiden on perustuttava ennakkoarviointeihin joko erikseen tai ohjelman osana 34 artiklan mukaisesti ja niihin on sisällytettävä rahoitustoimen tyypin valintaa koskevat selitykset ottaen huomioon toimintapoliittiset tavoitteet sekä talousarvioon kohdistuvat asiaan liittyvät taloudelliset riskit ja saavutettavat säästöt.

   Ensimmäisen alakohdan h alakohdassa tarkoitettuja arviointeja on tarkistettava ja saatettava ajan tasalle, jotta voidaan ottaa huomioon merkittävien sosioekonomisten muutosten vaikutus rahoitusvälineen tai talousarviotakuun käyttöperusteisiin.

3. Sellaiset tulot kuin osingot, pääomavoitot, vakuuspalkkiot sekä lainakorot ja varainhoitotileillä oleviin määriin liittyvät korot, jotka palautetaan komissiolle tai rahoitusvälineitä tai talousarviotakuita varten avatuille varainhoitotileille ja jotka liittyvät rahoitusvälineen tai talousarviotakuun mukaiseen talousarviosta myönnettävään tukeen, otetaan talousarvioon sen jälkeen, kun hallinnointikustannukset ja -palkkiot on vähennetty, sanotun kuitenkaan rajoittamatta varojen hallinnointia yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa koskevien alakohtaisten sääntöjen soveltamista.

Sellaiset vuotuiset palautukset kuin pääoman palautukset, vapautuneet vakuudet ja lainojen lyhennykset, jotka palautetaan komissiolle tai rahoitusvälineitä tai talousarviotakuita varten avatuille varainhoitotileille ja jotka liittyvät rahoitusvälineen tai talousarviotakuun mukaiseen talousarviosta myönnettävään tukeen, ovat 21 artiklan 3 kohdan f alakohdassa tarkoitettuja sisäisiä käyttötarkoitukseensa sidottuja tuloja, ja ne on käytettävä samaan rahoitusvälineeseen tai talousarviotakuuseen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 215 artiklan 5 kohdan soveltamista, aikana, joka ei ylitä talousarviositoumuksen kestoa jatkettuna kahdella vuodella, jollei perussäädöksessä toisin säädetä.

Komissio ottaa kyseiset sisäiset käyttötarkoitukseensa sidotut tulot huomioon ehdottaessaan rahoitusvälineille tai talousarviotakuille uusia määrärahoja.

Sen estämättä, mitä toisessa alakohdassa säädetään, sellaisen perussäädöksen, joka on tarkoitus kumota tai jonka voimassaolo päättyy, nojalla vahvistettu käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen jäljellä oleva määrä voidaan myös osoittaa toiseen, tavoitteiltaan vastaavaan rahoitusvälineeseen, kun tästä säädetään kyseisen rahoitusvälineen perussäädöksessä;

4. Rahoitusvälineestä, talousarviotakuusta tai rahoitusavusta vastaava tulojen ja menojen hyväksyjä laatii tammikuun 1 päivän ja joulukuun 31 päivän välisen ajan kattavan tilinpäätöslaskelman 243 artiklan mukaisesti ja noudattaen 80 artiklassa tarkoitettuja kirjanpitosääntöjä ja julkissektorin kansainvälisiä tilinpäätösstandardeja (IPSAS).

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä varmistaa välillisesti hallinnoitavien rahoitusvälineiden ja talousarviotakuiden osalta, että 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ii, iii, v ja vi alakohdassa tarkoitetut yhteisöt antavat viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 15 päivänä helmikuuta tarkastamattomat tilinpäätöslaskelmat, jotka kattavat tammikuun 1 päivän ja joulukuun 31 päivän välisen ajan ja ovat 80 artiklassa tarkoitettujen kirjanpitosääntöjen ja julkissektorin kansainvälisten tilinpäätösstandardien (IPSAS) mukaiset, sekä kaikki tiedot, joita tarvitaan 82 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tilinpäätöslaskelmien laatimisessa; lisäksi kyseisten yhteisöjen on toimitettava tarkastetut tilinpäätöslaskelmat viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 15 päivänä toukokuuta.

210 artikla

Unionin rahoitusvastuu

1. Rahoitusvastuu ja talousarviosta suoritettavien nettomaksujen yhteismäärä ei saa missään tapauksessa ylittää

a) rahoitusvälineiden osalta niitä varten tehtyjä talousarviositoumuksia;

b) talousarviotakuiden osalta perussäädöksessä vahvistettua talousarviotakuun määrää;

c) rahoitusavun osalta lainanoton enimmäismäärää, johon komissiolla on valtuudet perussäädöksessä hyväksytyn lainan rahoittamista varten, ja siihen liittyvää korkoa.

2. Talousarviotakuut ja rahoitusapu saavat aiheuttaa unionille ehdollisen velan, joka voi ylittää rahoitusvarat, jotka on varattu kattamaan unionin rahoitusvelka, ainoastaan, jos näin säädetään talousarviotakuun tai rahoitusavun käyttöönottoa koskevassa perussäädöksessä ja siinä määritetyissä edellytyksissä.

3. Tehtäessä 41 artiklan 5 kohdan j alakohdassa säädettyä vuotuista arviota, talousarviotakuista tai rahoitusavusta aiheutuvat talousarviosta katettavat ehdolliset velat on arvioitava kestäviksi, jos niiden ennakoitu monivuotinen kehitys noudattaa rajoituksia, jotka asetetaan SEUT 312 artiklan 2 kohdan mukaisessa monivuotisen rahoituskehyksen vahvistavassa asetuksessa, ja päätöksen 2014/335/EU, Euratom 3 artiklan 1 kohdassa esitettyä vuotuisten maksumäärärahojen enimmäismäärää.

211 artikla

Rahoitusvastuiden rahoittaminen

1. Talousarviotakuiden ja kolmansille maille myönnetyn rahoitusavun osalta perussäädöksessä on määritettävä rahoitusaste prosenttiosuutena hyväksytyn rahoitusvastuun määrästä. Tämä määrä ei sisällä 208 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja rahoitusosuuksia.

Perussäädöksessä on säädettävä, että rahoitusastetta tarkistetaan vähintään kolmen vuoden välein.

2. Rahoitusasteen määrittäminen perustuu määrälliseen ja laadulliseen arvioon, jonka komissio tekee talousarviotakuusta tai kolmannelle maalle myönnetystä rahoitusavusta aiheutuvista taloudellisista riskeistä noudattaen varovaisuusperiaatetta, jonka mukaan varoja ja voittoja ei saa yliarvioida eikä velkoja ja tappioita aliarvioida.

Ellei talousarviotakuuta tai kolmannelle maalle myönnettyä rahoitusapua koskevassa perussäädöksessä toisin säädetä, rahoitusaste perustuu kokonaisrahoitukseen, jota tarvitaan ennalta odotettavissa olevien nettotappioiden kattamiseksi ja lisäksi riittävään suojapuskuriin. Kokonaisrahoitus muodostuu 35 artiklassa tarkoitetussa rahoitusselvityksessä säädetyn ajan kuluessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston toimivaltaa.

3. Rahoitusvälineen osalta on tarpeen mukaan osoitettava varat, joilla hoidetaan tulevat maksut, jotka liittyvät kyseisestä rahoitusvälineestä johtuvaan talousarviositoumukseen.

4. Rahoitus toteutetaan seuraavilla varoilla:

a) rahoitusosuudet talousarviosta, noudattaen kaikilta osin monivuotisen rahoituskehyksen vahvistamisesta annettua asetusta ja sen jälkeen, kun on tarkasteltu mahdollisuuksia kohdentaa määrärahoja uudelleen;

b) varojen sijoittamisesta saadut tuotot, jotka säilytetään yhteisessä vararahastossa;

c) varat, jotka on peritty takaisinmaksun laiminlyöneiltä velallisilta takuu- tai lainasopimuksessa määrätyn takaisinperintämenettelyn mukaisesti;

d) tulot ja muut maksut, jotka unioni on saanut takuu- tai lainasopimuksen mukaisesti;

e) tapauksen mukaan jäsenvaltioiden ja kolmansien osapuolten käteisrahana 208 artiklan 2 kohdan nojalla suorittamat rahoitusosuudet.

Ainoastaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetut varat otetaan huomioon laskettaessa rahoitusta 1 kohdassa tarkoitetun rahoitusasteen perusteella.

5. Varoja käytetään seuraavien maksujen suorittamiseen:

a) talousarviotakuun perusteella vaaditut määrät;

b) maksuvelvoitteet, jotka liittyvät rahoitusvälineestä johtuvaan talousarviositoumukseen;

c) taloudelliset velvoitteet, jotka johtuvat varojen lainaamisesta 220 artiklan 1 kohdan nojalla;

d) tapauksen mukaan muut menot, jotka liittyvät rahoitusvälineiden ja talousarviotakuiden täytäntöönpanoon sekä kolmansille maille myönnettyyn rahoitusapuun.

6. Jos talousarviotakuuta varten osoitetut varat ylittävät tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun rahoitusasteeseen perustuvan rahoituksen määrän, käytetään tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b, c ja d alakohdassa tarkoitettuja kyseiseen takuuseen liittyviä varoja perussäädöksessä säädettynä tukikelpoisuusaikana mutta ei kuitenkaan rahoituksen muodostamisvaiheen jälkeen ja rajoittamatta 213 artiklan 4 kohdan soveltamista, jotta talousarviotakuu voidaan palauttaa alkuperäiseen määräänsä.

7. Komissio ilmoittaa välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja voi ehdottaa asianmukaisia lisärahoitustoimia tai rahoitusasteen korottamista, jos

a) talousarviotakuuseen perustuvien maksuvaatimusten vuoksi kyseiseen talousarviotakuuseen osoitettujen varojen määrä laskee alle 50 prosenttiin 1 kohdassa tarkoitetusta rahoitusasteesta, se laskee alle 30 prosenttiin kyseisestä rahoitusasteesta, tai se voisi komission laatiman riskinarvioinnin perusteella alittaa kyseiset prosenttimäärät vuoden kuluessa;

b) unionin rahoitusapua saanut valtio ei suorita sille kuuluvaa maksua eräpäivänä.

212 artikla

Yhteinen vararahasto

1. Rahoitusvälineistä, talousarviotakuista tai rahoitusavusta johtuvien rahoitusvastuiden kattamiseksi saatuja varoja säilytetään yhteisessä vararahastossa.

Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2019 riippumattoman ulkoisen arvioinnin eduista ja haitoista, joita liittyy siihen, että yhteisen vararahaston varainhoito annetaan komission, EIP:n tai molempien tehtäväksi; arvioinnissa otetaan huomioon asiaan liittyvät tekniset ja institutionaaliset arviointiperusteet, joita käytetään verrattaessa varainhoitopalveluja, mukaan lukien tekninen infrastruktuuri, tarjottujen palvelujen kustannusten vertailu, institutionaalinen rakenne, raportointi, suorituskyky, vastuuvelvollisuus sekä komission ja EIP:n asiantuntemus ja muut talousarvioon liittyvät varainhoitotoimeksiannot. Arviointiin liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

2. Yhteisessä vararahastossa säilytettyjen varojen sijoittamisesta syntyneet kokonaisvoitot ja -tappiot kohdennetaan suhteutetusti asianomaisille rahoitusvälineille, talousarviotakuille tai rahoitusavulle.

Yhteisen vararahaston varainhoitaja pitää vähimmäismäärän rahaston varoista käteisenä tai muina rahavaroina vakavaraisuussääntöjen ja niiden maksuennusteiden mukaisesti, jotka tulojen ja menojen hyväksyjät laativat rahoitusvälineistä, talousarviotakuista tai rahoitusavusta.

Yhteisen vararahaston varainhoitaja voi yhteisen vararahaston varoja vakuutena käyttäen tehdä takaisinostosopimuksia suorittaakseen rahastosta maksuja, kun tämän menettelyn voidaan kohtuudella olettaa olevan talousarviolle edullisempi kuin varojen divestointi maksupyynnön edellyttämässä aikataulussa. Maksuun liittyvien takaisinostosopimusten voimassaolo- tai uusimisaika on rajoitettava mahdollisimman lyhyeksi, jotta talousarviolle aiheutuvat tappiot voidaan minimoida.

3. Tilinpitäjän on otettava 77 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan ja 86 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti käyttöön menettelyt, joita sovelletaan yhteiseen vararahastoon liittyviin tulo- ja menotapahtumiin sekä yhteisen vararahaston varainhoitajan suostumuksella varoihin ja velkoihin.

4. Kun komissio on poikkeuksellisesti tehnyt 30 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan g alakohdassa tarkoitetun määrärahasiirron, se ilmoittaa asiasta välittömästi Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja ehdottaa pikaisesti toimenpiteitä määrärahojen palauttamiseksi sen takuurahaston budjettikohtaan, josta ne on siirretty, noudattaen täysimääräisesti monivuotisen rahoituskehyksen vahvistavassa asetuksessa säädettyjä enimmäismääriä.

213 artikla

Tosiasiallinen rahoitusaste

1. Talousarviotakuiden ja kolmansille maille myönnetyn rahoitusavun rahoituksen on perustuttava yhteisessä vararahastossa tosiasialliseen rahoitusasteeseen. Kyseinen rahoitusaste tarjoaa unionin rahoitusvastuille suojan, joka vastaa sitä suojaa, jonka asianomaiset rahoitusasteet tarjoaisivat, jos varoja säilytettäisiin ja hallinnoitaisiin erillään.

2. Sovellettava tosiasiallinen rahoitusaste on prosenttiosuus kustakin 211 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdan mukaisesti määritetystä alustavasta rahoitusasteesta. Sitä sovelletaan ainoastaan yhteisen vararahaston varoihin, jotka on varattu takuuseen perustuvien vaatimusten maksamiseen yhden vuoden aikana. Se on takuuseen perustuvien vaatimusten maksamiseen tarvittavien yhteisen vararahaston käteis- ja muiden rahavarojen määrän ja, jos varoja säilytettäisiin ja hallinnoitaisiin erillään, kussakin takuurahastossa takuuseen perustuvien vaatimusten maksamiseen tarvittavien käteis- ja muiden rahavarojen kokonaismäärän välinen suhde prosenttiosuutena, kun molemmilla määrillä on vastaava likviditeettiriski. Tämä suhde ei saa laskea alle 95 prosentin. Tosiasiallisen rahoitusasteen laskennassa otetaan huomioon

a) arvio yhteisen vararahaston sisään- ja ulosvirtauksista ottaen huomioon kokonaisrahoituksen muodostamisen alkuvaihe 211 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;

b) talousarviotakuiden ja kolmansille maille myönnetyn rahoitusavun riskikorrelaatio;

c) markkinaolosuhteet.

Komissio antaa viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 2020 269 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi tosiasiallisen rahoitusasteen laskemista koskevilla yksityiskohtaisilla edellytyksillä, mukaan lukien kyseinen laskentamenetelmä.

Siirretään komissiolle valta antaa 269 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vähimmäissuhdetta yhteisen vararahaston toiminnasta saatujen kokemusten perusteella ja noudattaen varovaisuutta moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti. Vähimmäissuhdetta ei saa vahvistaa alemmalle tasolle kuin 85 prosenttia.

3. Yhteisen vararahaston varainhoitaja laskee vuosittain tosiasiallisen rahoitusasteen, jonka perusteella komissio laskee 211 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaiset rahoitusosuudet talousarviosta ja sitten tämän artiklan 4 kohdan b alakohtaa noudattaen.

4. Sen jälkeen kun vuotuinen tosiasiallinen rahoitusaste on laskettu tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti, talousarviomenettelyn yhteydessä tehdään seuraavat toimet ja ne esitetään 41 artiklan 5 kohdan h alakohdassa tarkoitetussa valmisteluasiakirjassa:

a) talousarviotakuuta tai kolmannelle maalle myönnettyä rahoitusapua varten osoitettujen varojen mahdollinen ylijäämä palautetaan talousarvioon;

b) rahaston varojen mahdollinen täydentäminen toteutetaan vuotuisina erinä enintään kolmen vuoden aikana, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 211 artiklan 6 kohdan soveltamista.

5. Komissio laatii tilinpitäjää kuultuaan ohjeet, joita sovelletaan yhteisen vararahaston varojen hoitamiseen asianmukaisten vakavaraisuussääntöjen mukaisesti ja joissa suljetaan pois johdannaisilla keinottelutarkoituksessa toteutettavat toimet. Ohjeet liitetään yhteisen vararahaston varainhoitajan kanssa tehtyyn sopimukseen.

Ohjeiden tarkoituksenmukaisuudesta on suoritettava riippumaton arviointi kolmen vuoden välein, ja se toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

214 artikla

Vuotuinen raportointi

1. Jäljempänä 250 artiklassa säädetyn raportointivelvoitteen lisäksi komissio raportoi vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhteisestä vararahastosta.

2. Yhteisen vararahaston varainhoitaja antaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain selvityksen yhteisestä vararahastosta.

2 LUKU

Erityissäännökset

1 jakso

Rahoitusvälineet

215 artikla

Säännöt ja täytäntöönpano

1. Sen estämättä, mitä 208 artiklan 1 kohdassa säädetään, rahoitusvälineitä voidaan perustaa asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa hyväksymättä niitä perussäädöksellä, jos tällaiset rahoitusvälineet sisällytetään talousarvioesitykseen 41 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdan mukaisesti.

2. Jos rahoitusvälineet tai talousarviotakuut yhdistetään yksittäisessä sopimuksessa talousarviosta myönnettävään lisätukeen, mukaan lukien avustukset, tämän osaston säännöksiä sovelletaan koko toimenpiteeseen. Raportointi on toteutettava 250 artiklan mukaisesti, ja siinä on selkeästi yksilöitävä, mitkä toimenpiteen osat ovat rahoitusvälineitä ja mitkä talousarviotakuita.

3. Komissio varmistaa, että rahoitusvälineiden hallinnointia yhdenmukaistetaan ja yksinkertaistetaan erityisesti kirjanpidon, raportoinnin, seurannan ja taloudellisen riskinhallinnan alalla.

4. Jos unioni osallistuu rahoitusvälineen toteuttamiseen vähemmistöosakkaana, komissio varmistaa tämän osaston noudattamisen suhteellisuusperiaatteen mukaisesti ja sen perusteella, kuinka suuri ja arvokas osuus unionilla on välineessä. Komissio varmistaa kuitenkin 129 artiklan, 155 artiklan, 209 artiklan 2 ja 4 kohdan ja 250 artiklan noudattamisen sekä, kun on kyse 136 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista poissulkemistilanteista, V osaston 2 luvun 2 jakson noudattamisen.

5. Kun Euroopan parlamentti ja neuvosto katsovat, että rahoitusväline ei ole saavuttanut tavoitteitaan tehokkaasti, ne voivat pyytää komissiota esittämään ehdotuksen tarkistetuksi perussäädökseksi rahoitusvälineen lakkauttamiseksi. Jos rahoitusväline lakkautetaan, 209 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut rahoitusvälineeseen liittyvät uudet takaisinmaksut katsotaan yleisiksi tuloiksi ja palautetaan talousarvioon.

6. Rahoitusvälineiden tai rahoitusvälineiden ryhmien tarkoitus järjestelyn tasolla ja tarvittaessa niiden erityinen oikeudellinen muoto ja rekisteröity kotipaikka julkaistaan komission verkkosivustolla.

7. Yhteisöt, joiden tehtäväksi on annettu rahoitusvälineiden täytäntöönpano, voivat avata varainhoitoasetuksen 85 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja varainhoitotilejä unionin puolesta. Kyseisten yhteisöjen on toimitettava näiden tilien tiliotteet komissiossa asiasta vastaavalle yksikölle. Komissio suorittaa maksut varainhoitotileille maksuennusteiden avulla asianmukaisesti perusteltujen maksupyyntöjen perusteella ottaen huomioon varainhoitotileillä käytettävissä olevat varat ja tarpeen välttää näiden tilien saldojen liiallinen kasvaminen.

216 artikla

Komission suoraan täytäntöönpanemat rahoitusvälineet

1. Rahoitusvälineet voidaan panna täytäntöön suoraan 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti jollakin seuraavista tavoista:

a) erityinen sijoitusväline, johon komissio osallistuu yhdessä muiden julkisten tai yksityisten sijoittajien kanssa lisätäkseen unionin rahoitusosuuden vipuvaikutusta;

b) lainat, vakuudet, pääomasijoitukset ja muut riskinjakovälineet, lukuun ottamatta erityisiin sijoitusvälineisiin tehtäviä sijoituksia, kun niitä tarjotaan suoraan varojen lopullisille saajille tai rahoituksen välittäjien kautta.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut erityiset sijoitusvälineet on perustettava jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti. Ulkoisen toiminnan alalla ne voidaan perustaa myös unionin ulkopuolisen maan lainsäädännön mukaisesti. Sijoitusvälineiden hallinnoijien on lain tai sopimuksen mukaisesti toimittava yhtä huolellisesti kuin ammattimaisen hallinnoijan sekä vilpittömässä mielessä.

3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen erityisten sijoitusvälineiden hallinnoijien sekä rahoituksen välittäjien tai rahoitusvälineiden varojen lopullisten saajien valinnassa on otettava asianmukaisesti huomioon rahoitusvälineen luonne, asianomaisten yhteisöjen kokemus ja taloudelliset ja toiminnalliset edellytykset ja varojen lopullisten saajien esittämien hankkeiden taloudellinen elinkelpoisuus. Valinta on suoritettava avoimesti ja puolueettomien kriteerien pohjalta, eikä se saa aiheuttaa eturistiriitaa.

217 artikla

Yhteistyössä hallinnoitavista varoista maksettavien rahoitusosuuksien käsittely

1. Tämän jakson mukaisesti perustettuihin rahoitusvälineisiin suoritettavista rahoitusosuuksista ja yhteistyössä hallinnoitavista varoista on pidettävä kirjaa erikseen.

2. Yhteistyössä hallinnoitavista varoista maksettavat rahoitusosuudet ohjataan erillisille tileille, ja ne osoitetaan kyseisten rahastojen tavoitteiden mukaisesti sellaisiin toimiin ja sellaisille varojen lopullisille saajille, jotka ovat yhdenmukaisia sen ohjelman tai niiden ohjelmien kanssa, joista rahoitusosuudet maksetaan.

3. Yhteistyössä hallinnoitavista varoista tämän jakson mukaisesti perustettuihin rahoitusvälineisiin maksettaviin rahoitusosuuksiin sovelletaan alakohtaisia sääntöjä. Sen estämättä, mitä ensimmäisessä virkkeessä säädetään, hallintoviranomaiset voivat hyödyntää 209 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohdan ja toisen alakohdan mukaisesti tehtyä olemassa olevaa ennakkoarviointia ennen kuin ne maksavat rahoitusosuuden olemassa olevaan rahoitusvälineeseen.

2 jakso

Talousarviotakuut

218 artikla

Talousarviotakuisiin sovellettavat säännöt

1. Perussäädöksessä on määritettävä

a) talousarviotakuun määrä, jota ei saa ylittää missään tapauksessa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 208 artiklan 2 kohdan soveltamista;

b) talousarviotakuun kattamien toimien tyypit.

2. Jäsenvaltiot voivat osallistua talousarviotakuisiin 208 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarjoamalla vakuuksia tai käteisrahaa.

Kolmannet osapuolet voivat osallistua talousarviotakuisiin 208 artiklan 2 kohdan mukaisesti tarjoamalla käteisrahaa.

Talousarviotakuuta korotetaan ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitetuilla rahoitusosuuksilla. Rahoitukseen osallistuvat jäsenvaltiot tai kolmannet osapuolet suorittavat takuuseen perustuvia vaatimuksia vastaavat maksut *pari passu* -periaatteen mukaisesti. Komissio allekirjoittaa rahoittajien kanssa sopimuksen, johon sisällytetään erityisesti maksuehtoja koskevat määräykset.

219 artikla

Talousarviotakuiden täytäntöönpano

1. Talousarviotakuiden on oltava peruuttamattomia, ehdottomia ja vaadittaessa maksettavia (on demand -takuu) takuun kattamien toimien osalta.

2. Talousarviotakuut pannaan täytäntöön 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti tai poikkeustapauksissa 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

3. Talousarviotakuu kattaa ainoastaan sellaiset rahoitus- ja investointitoimet, jotka täyttävät 209 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdan edellytykset.

4. Vastapuolten on osallistuttava omilla varoillaan talousarviotakuun kattamien toimien rahoitukseen.

5. Komissio tekee vastapuolen kanssa takuusopimuksen. Takuusopimuksen voimaantulo on talousarviotakuun myöntämisen edellytys.

6. Vastapuolten on toimitettava komissiolle vuosittain seuraavat tiedot:

a) talousarviotakuun kattamia toimia koskevat riskinarvioinnit ja luokitustiedot sekä odotettavissa oleva maksulaiminlyöntien määrä;

b) unionille talousarviotakuusta aiheutuva jäljellä oleva taloudellinen velvoite, joka on jaoteltu toimikohtaisesti ja laskettu 80 artiklassa tarkoitettujen unionin kirjanpitosääntöjen tai IPSAS-standardien mukaisesti;

c) talousarviotakuun kattamista toimista johtuvat kokonaisvoitot tai -tappiot.

3 osasto

Rahoitusapu

220 artikla

Säännöt ja hallinnointi

1. Jäsenvaltioille tai kolmansille maille tarkoitettu unionin rahoitusapu on myönnettävä ennalta määriteltyjen ehtojen mukaisesti lainan, luottojärjestelyn tai minkä tahansa muun sellaisen välineen muodossa, jolla katsotaan voitavan varmistaa tuen vaikuttavuus. Komissiolle annetaan tätä varten asianomaisessa perussäädöksessä valtuudet lainata tarvittavat varat unionin puolesta pääomamarkkinoilta tai rahoituslaitoksilta.

2. Lainanoton ja -annon yhteydessä unioni ei saa olla osallisena maturiteettien muuttamisessa, eikä sille saa aiheutua korkoriskiä eikä muuta kaupallista riskiä.

3. Asianmukaisesti perusteltuja poikkeustapauksia lukuun ottamatta rahoitusapu toteutetaan euroina.

4. Komissio hallinnoi rahoitusapua suoraan.

5. Komissio tekee tuensaajamaan kanssa sopimuksen, jonka määräyksillä

a) varmistetaan, että tuensaajamaa tarkistaa säännöllisesti, että varat on käytetty asianmukaisesti ennalta määriteltyjen ehtojen mukaisesti, toteuttaa asianmukaiset toimet sääntöjenvastaisuuksien ja petosten estämiseksi ja tarvittaessa nostaa tuomioistuimessa kanteen väärään tarkoitukseen käytettyjen, rahoitusapuna saatujen varojen takaisinperimiseksi;

b) varmistetaan unionin taloudellisten etujen suojaaminen;

c) nimenomaisesti valtuutetaan komissio, OLAF ja tilintarkastustuomioistuin käyttämään 129 artiklan mukaisia oikeuksiaan;

d) varmistetaan unionin oikeus lainan ennenaikaiseen takaisinmaksuun, kun on todettu, että tuensaajamaa on rahoitusavun hallinnoinnin yhteydessä osallistunut petoksiin, lahjontaan tai muuhun unionin taloudellisia etuja vahingoittavaan laittomaan toimintaan;

e) varmistetaan, että tuensaajamaa maksaa kaikki unionille aiheutuvat rahoitusapuun liittyvät kustannukset.

6. Komissio maksaa lainat tuensaajille mahdollisuuksien mukaan erissä sen jälkeen, kun rahoitusapuun liittyvät ehdot on täytetty. Jos ehtoja ei ole täytetty, komissio keskeyttää tilapäisesti tai peruuttaa rahoitusavun maksamisen.

7. Hankittuja varoja, joita ei ole vielä maksettu, ei voida käyttää mihinkään muuhun tarkoitukseen kuin rahoitusavun antamiseen asianomaiselle tuensaajamaalle. Tilinpitäjän on otettava 86 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti käyttöön menettelyt varojen säilyttämiseksi.

XI OSASTO

EUROOPAN TASON POLIITTISILLE PUOLUEILLE MYÖNNETYT RAHOITUSOSUUDET

221 artikla

Yleiset säännökset

Asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 2 artiklan 3 kohdassa määritellyille Euroopan tason poliittisille puolueille, jäljempänä 'Euroopan tason poliittiset puolueet', voidaan kyseisen asetuksen mukaisesti myöntää talousarviosta suoraa rahoitusta, koska ne myötävaikuttavat eurooppalaisen poliittisen tietoisuuden muodostumiseen ja unionin kansalaisten poliittisen tahdon ilmaisemiseen.

222 artikla

Periaatteet

1. Rahoitusosuuksia saa käyttää vain korvaamaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 17 artiklan 4 kohdassa säädetty prosenttiosuus Euroopan tason poliittisten puolueiden toimintakustannuksista, jotka liittyvät suoraan kyseisten puolueiden tavoitteisiin ja jotka on määritetty kyseisen asetuksen 17 artiklan 5 kohdassa ja 21 artiklassa.

2. Rahoitusosuuksia voidaan käyttää korvaamaan Euroopan tason poliittisten puolueiden tekemiin sopimuksiin liittyviä menoja edellyttäen, että sopimuksia tehtäessä ei ole esiintynyt eturistiriitoja.

3. Rahoitusosuuksia ei saa käyttää minkään suoran tai välillisen henkilökohtaisen edun myöntämiseen käteisenä tai luontoisetuna Euroopan tason poliittisen puolueen yksittäiselle jäsenelle tai henkilöstön jäsenelle. Rahoitusosuuksia ei saa käyttää suoraan eikä välillisesti kolmansien osapuolten, kuten kansallisten poliittisten puolueiden tai Euroopan taikka kansallisen tason poliittisten säätiöiden, toiminnan rahoittamiseen avustuksina, lahjoituksina, lainoina tai muina vastaavina sopimuksina. Tätä kohtaa sovellettaessa Euroopan tason poliittisiin puolueisiin liittyviä yhteisöjä ei pidetä kolmansina osapuolina, jos kyseiset yhteisöt ovat Euroopan tason poliittisten puolueiden perussäännöissä vahvistetun hallinnollisen organisaation osa. Rahoitusosuuksia ei saa käyttää mihinkään asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 22 artiklassa poissuljettuun tarkoitukseen.

4. Rahoitusosuuksiin sovelletaan avoimuuden ja tasavertaisen kohtelun periaatteita asetuksessa (EU, Euratom) N:o 1141/2014 vahvistettujen kriteerien mukaisesti.

5. Euroopan parlamentti myöntää rahoitusosuudet vuosittain, ja ne julkistetaan tämän asetuksen 38 artiklan 1–4 kohdan ja asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

6. Euroopan tason poliittiset puolueet, jotka saavat rahoitusosuuden, eivät saa suoraan eivätkä välillisesti saada muuta rahoitusta talousarviosta. Erityisesti on kiellettyä tehdä lahjoituksia Euroopan parlamentin poliittisten ryhmien talousarvioista. Samoja kustannuksia ei missään olosuhteissa saa rahoittaa kahdesti talousarviosta.

Rahoitusosuudet eivät saa rajoittaa Euroopan tason poliittisten puolueiden kykyä kasvattaa vararahastoja omien varojensa määrällä asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 mukaisesti.

7. Jos asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 2 artiklan 4 kohdassa määritellyn Euroopan tason poliittisen säätiön tulot ylittävät menot sen varainhoitovuoden lopussa, jolle se sai toiminta-avustuksen, se osuus tästä ylijäämästä, joka vastaa enintään 25:tä prosenttia tämän vuoden kokonaistuloista, voidaan siirtää seuraavalle vuodelle sillä edellytyksellä, että se käytetään kyseisen seuraavan vuoden ensimmäisen vuosineljänneksen kuluessa.

223 artikla

Talousarvionäkökohdat

Rahoitusosuudet ja asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 23 artiklassa tarkoitettuja riippumattomia ulkopuolisia tarkastuselimiä tai asiantuntijoita varten varatut määrärahat maksetaan Euroopan parlamenttia koskevasta talousarvion pääluokasta.

224 artikla

Rahoituksen suorittamispyyntö

1. Rahoitusosuudet myönnetään rahoituksen suorittamispyynnön perusteella; pyyntö julkaistaan kunakin vuonna ainakin Euroopan parlamentin verkkosivustolla.

2. Euroopan tason poliittiselle puolueelle voidaan myöntää vain yksi rahoitusosuus vuodessa.

3. Euroopan tason poliittinen puolue voi saada rahoitusosuuden vain, jos se hakee rahoitusta rahoituksen suorittamispyynnössä vahvistettujen ehtojen mukaisesti.

4. Rahoituksen suorittamispyynnössä on määritettävä ehdot, joiden mukaisesti hakija voi saada rahoitusta asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 mukaisesti, sekä poissulkemisperusteet.

5. Rahoituksen suorittamispyynnössä määritetään vähintään rahoitusosuudella korvattavan menon luonne.

6. Rahoituksen suorittamispyynnössä vaaditaan alustava talousarvio.

225 artikla

Myöntämismenettely

1. Rahoitusosuuksia koskevat hakemukset on esitettävä asianmukaisesti määräajassa ja kirjallisina, myös suojatussa sähköisessä muodossa, jos se on tarkoituksenmukaista.

2. Rahoitusosuuksia ei myönnetä hakijoille, jotka ovat myöntämismenettelyn aikana yhdessä tai useammassa 136 artiklan 1 kohdassa ja 141 artiklan 1 kohdassa mainituista tilanteista ja jotka on rekisteröity poissuljetuiksi 142 artiklassa tarkoitetussa tietokannassa.

3. Hakijoita on vaadittava vahvistamaan, että mikään 2 kohdassa tarkoitetuista tilanteista ei koske niitä.

4. Komitea voi avustaa toimivaltaista tulojen ja menojen hyväksyjää rahoitusosuuksia koskevien hakemusten arvioinnissa. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä määrittää säännöt, jotka koskevat kyseisen komitean jäseniä, heidän nimittämistään, komitean toimintaa sekä eturistiriitojen ennaltaehkäisyä.

5. Hakemukset, jotka täyttävät kelpoisuus- ja poissulkemisperusteet, valitaan asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 19 artiklassa säädettyjen myöntämisperusteiden mukaisesti.

6. Hakemuksia koskevassa toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän päätöksessä on mainittava ainakin seuraavat:

a) rahoitusosuuksien aihe ja myönnetty kokonaismäärä;

b) valittujen hakijoiden nimet ja hyväksytyt määrät kunkin osalta;

c) hylättyjen hakijoiden nimet ja hylkäämisen syyt.

7. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä ilmoittaa hakijoille kirjallisesti hakemuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä. Jos rahoitushakemus hylätään tai pyydettyjä määriä ei myönnetä kokonaisuudessaan tai lainkaan, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on ilmoitettava syyt joko hakemuksen hylkäämiseen tai pyydettyjen määrien myöntämättä jättämiseen viittaamalla ennen kaikkea tämän artiklan 5 kohdassa ja 224 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin kelpoisuus- ja myöntämisperusteisiin. Jos hakemus hylätään, toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on ilmoitettava hakijalle kaikki tämän käytettävissä olevat, 133 artiklan 2 kohdassa säädetyt hallinnolliset ja/tai oikeudelliset muutoksenhakukeinot.

8. Rahoitusosuuksista tehdään kirjallinen sopimus.

226 artikla

Rahoitusosuuksien muoto

1. Rahoitusosuuksia ovat:

a) korvaukset, jotka kattavat prosenttiosuuden tosiasiallisesti aiheutuneista korvattavista menoista;

b) korvaus, joka määräytyy yksikkökustannusten perusteella;

c) kertakorvaukset;

d) kiinteämääräinen rahoitus;

e) a–d alakohdassa tarkoitettujen rahoitusmuotojen yhdistelmät.

2. Korvata voidaan ainoastaan menoja, jotka täyttävät rahoituksen suorittamispyynnöissä vahvistetut edellytykset ja jotka eivät ole aiheutuneet ennen hakemuksen jättämispäivää.

3. Edellä olevan 225 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuun sopimukseen on sisällytettävä määräykset, jotka antavat mahdollisuuden varmistaa, että kertakorvausten, kiinteämääräisen rahoituksen tai yksikkökustannusten mukaisen rahoituksen edellytykset ovat täyttyneet.

4. Rahoitusosuudet maksetaan täysimääräisinä yhtenä ennakkomaksuna, paitsi jos toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä päättää toisin perustelluissa tapauksissa.

227 artikla

Vakuudet

Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi, jos hän katsoo sen asianmukaiseksi ja oikeasuhteiseksi, vaatia tapauskohtaisesti ja riskinarvioinnin perusteella Euroopan tason poliittiselta puolueelta etukäteen vakuuden asettamista ennakkomaksun suorittamiseen liittyvien taloudellisten riskien rajoittamiseksi vain siinä tapauksessa, että riskiarvioinnin perusteella Euroopan tason poliittinen puolue on välittömässä vaarassa joutua johonkin tämän asetuksen 136 artiklan 1 kohdan a ja d alakohdassa tarkoitetuista poissulkemistilanteista tai jos asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 6 artiklan mukaisesti perustetun Euroopan tason poliittisista puolueista ja Euroopan tason poliittisista säätiöistä vastaavan viranomaisen, jäljempänä 'vastuuviranomainen', päätöksestä on ilmoitettu Euroopan parlamentille ja neuvostolle kyseisen asetuksen 10 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Tämän asetuksen 153 artiklan säännöksiä sovelletaan soveltuvin osin vakuuksiin, joita saatetaan vaatia tämän artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa ennakkomaksujen suorittamiseen Euroopan tason poliittisille puolueille.

228 artikla

Rahoitusosuuksien käyttö

1. Rahoitusosuudet on käytettävä 222 artiklan mukaisesti.

2. Varainhoitovuodelle myönnetystä rahoitusosuudesta kyseisenä vuonna (vuosi n) mahdollisesti käyttämättä jäänyt osa on käytettävä vuoden n + 1 joulukuun 31 päivään mennessä mahdollisesti aiheutuviin korvattaviin menoihin. Mahdollinen rahoitusosuuden jäljellä oleva osa, jota ei ole käytetty mainitun aikarajan puitteissa, peritään takaisin IV osaston 6 luvun mukaisesti.

3. Euroopan tason poliittisten puolueiden on noudatettava asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 17 artiklan 4 kohdassa säädettyä yhteisrahoituksen enimmäismäärää. Edellisen vuoden rahoitusosuuksien jäljellä olevia määriä ei saa käyttää sen osan rahoitukseen, joka Euroopan tason poliittisten puolueiden on katettava omilla varoillaan. Kolmansien osapuolten yhteisiä tapahtumia varten maksamaa rahoitusta ei pidetä osana Euroopan tason poliittisen puolueen omia varoja.

4. Euroopan tason poliittisten puolueiden on käytettävä se rahoitusosuuden osa, jota ei ole käytetty asianomaisen rahoitusosuuden kattamana varainhoitovuonna, ennen kuin ne käyttävät kyseisen vuoden jälkeen myönnetyt rahoitusosuudet.

5. Ennakkomaksuista mahdollisesti kertynyt korko katsotaan rahoitusosuuden osaksi.

229 artikla

Rahoitusosuuksien käyttöä koskeva kertomus

1. Euroopan tason poliittisen puolueen on asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 23 artiklan mukaisesti toimitettava toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän hyväksyttäväksi rahoitusosuuden käyttöä koskeva vuotuinen kertomus ja vuotuinen tilinpäätös.

2. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä laatii 74 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun vuotuisen toimintakertomuksensa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vuotuisen kertomuksen ja vuotuisen tilinpäätöksen perusteella. Kyseisen kertomuksen laatimista varten voidaan käyttää muita täydentäviä asiakirjoja.

230 artikla

Rahoitusosuuden määrä

1. Rahoitusosuuden määrä ei ole lopullinen ennen kuin toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä on hyväksynyt 229 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun vuotuisen kertomuksen ja vuotuisen tilinpäätöksen. Vuotuisen kertomuksen ja vuotuisen tilinpäätöksen hyväksyminen ei kuitenkaan rajoita vastuuviranomaisen myöhemmin suorittamia tarkastuksia.

2. Mahdollinen ennakkorahoituksen käyttämättä jäänyt määrä ei ole lopullinen, ennen kuin Euroopan tason poliittinen puolue on käyttänyt sen maksaakseen korvattavia menoja, jotka täyttävät rahoituksen suorittamispyynnössä määritetyt edellytykset.

3. Jos Euroopan tason poliittinen puolue ei täytä rahoitusosuuden käyttöön liittyviä velvoitteitaan, rahoitusosuuden maksu keskeytetään, sen määrää pienennetään tai maksu lopetetaan sen jälkeen, kun Euroopan tason poliittiselle puolueelle on annettu mahdollisuus esittää omat huomionsa.

4. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä todentaa ennen maksun suorittamista, että Euroopan tason poliittinen puolue on edelleen rekisteröitynä asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 7 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin ja että sille ei ole hakemuspäivän ja rahoitusosuuden kattaman varainhoitovuoden päättymisen välisenä aikana määrätty mitään kyseisen asetuksen 27 artiklassa säädettyä seuraamusta.

5. Jos Euroopan tason poliittinen puolue ei ole enää rekisteröitynä asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 7 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin tai jos sille on määrätty jokin kyseisen asetuksen 27 artiklassa säädetyistä seuraamuksista, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi keskeyttää rahoitusosuuden maksamisen, pienentää sen määrää tai lopettaa maksun sekä periä takaisin tämän asetuksen 225 artiklan 8 kohdassa tarkoitetun sopimuksen nojalla perusteettomasti maksetut määrät suhteessa rahoitusosuuden käyttöön liittyvien virheiden, sääntöjenvastaisuuksien, petoksen tai muun velvoitteiden rikkomisen vakavuuteen sen jälkeen, kun Euroopan tason poliittiselle puolueelle on annettu mahdollisuus esittää omat huomionsa.

231 artikla

Valvonta ja seuraamukset

1. Kussakin 225 artiklan 8 kohdassa tarkoitetussa sopimuksessa on määrättävä nimenomaisesti, että Euroopan parlamentti käyttää asiakirjojen ja toimitilojen valvontaan liittyvää toimivaltaansa ja OLAF ja tilintarkastustuomioistuin käyttävät 129 artiklassa tarkoitettuja omia valtuuksiaan ja toimivaltaansa kaikkiin sellaisiin Euroopan tason poliittisiin puolueisiin sekä niiden toimeksisaajiin ja alihankkijoihin nähden, jotka ovat saaneet unionin varoja.

2. Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi määrätä hallinnollisia ja taloudellisia seuraamuksia, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, tämän asetuksen 136 ja 137 artiklan ja asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 27 artiklan mukaisesti.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia voidaan määrätä myös niille Euroopan tason poliittisille puolueille, jotka rahoitusosuutta koskevan hakemuksen jättämishetkellä tai rahoitusosuuden saatuaan ovat syyllistyneet väärien tietojen antamiseen toimittaessaan toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän vaatimia tietoja tai eivät ole toimittaneet vaadittuja tietoja.

232 artikla

Asiakirjojen säilyttäminen

1. Euroopan tason poliittisten puolueiden on säilytettävä kaikki rahoitusosuuden kannalta merkitykselliset kirjanpitotiedot ja muut asiakirjatodisteet viiden vuoden ajan viimeisen rahoitusosuuteen liittyvän maksun suorittamisesta.

2. Rahoitusosuuden käyttöön liittyviin tarkastuksiin, muutoksenhakuihin, riita-asioihin tai korvausvaatimusten käsittelyyn taikka OLAFin suorittamaan tutkintaan, jos siitä on ilmoitettu varojen saajalle, liittyvät asiakirjat on säilytettävä siihen saakka, kunnes tarkastukset on suoritettu, muutoksenhaut, riita-asiat tai vaatimukset ratkaistu tai tutkinta suoritettu.

233 artikla

Ulkopuolisten tarkastuselinten tai asiantuntijoiden valinta

Asetuksen (EU, Euratom) N:o 1141/2014 23 artiklassa tarkoitetut riippumattomat ulkopuoliset tarkastuselimet tai asiantuntijat valitaan hankintamenettelyn perusteella. Niiden sopimuksen voimassaoloaika ei saa ylittää viittä vuotta. Kahden peräkkäisen sopimuskauden jälkeen niillä katsotaan olevan eturistiriitoja, joilla saattaa olla kielteisiä vaikutuksia tarkastuksen suorittamiseen.

XII OSASTO

MUUT TALOUSARVION TOTEUTTAMISVÄLINEET

234 artikla

Ulkoisia toimia koskevat unionin erityisrahastot

1. Komissio voi perustaa kriisitilanteeseen reagointiin tarvittavia hätätoimia ja hätätilaa seuraavia toimia tai aihekohtaisia toimia varten ulkoisia toimia koskevia unionin erityisrahastoja, jäljempänä 'unionin erityisrahastot', päästyään asiasta ensin sopimukseen muiden rahoittajien kanssa.

Unionin erityisrahastoja perustetaan vain, jos muiden rahoittajien kanssa tehdyillä sopimuksilla on varmistettu muista lähteistä kuin talousarviosta saatavat rahoitusosuudet.

Komissio kuulee Euroopan parlamenttia ja neuvostoa aikomuksestaan perustaa unionin erityisrahasto hätätoimia ja hätätilaa seuraavia toimia varten.

Aihekohtaisia toimia varten perustettavan unionin erityisrahaston hyväksyvät Euroopan parlamentti ja neuvosto.

Tämän kohdan kolmatta ja neljättä alakohtaa sovellettaessa komissio asettaa Euroopan parlamentin ja neuvoston saataville unionin erityisrahaston perustamista koskevan päätösluonnoksensa. Kyseiseen päätösluonnokseen sisällytetään kuvaus unionin erityisrahaston tavoitteista, perusteet sen perustamiselle 3 kohdan mukaisesti, tiedot erityisrahaston voimassaoloajasta ja alustavat sopimukset muiden rahoittajien kanssa. Päätösluonnokseen sisällytetään myös luonnos muiden rahoittajien kanssa tehtävästä perustamissopimuksesta.

2. Komissio toimittaa unionin erityisrahaston rahoitusta koskevat päätösehdotuksensa siinä perussäädöksessä säädetylle toimivaltaiselle komitealle, jossa säädetään unionin rahoitusosuuksien maksamisesta unionin erityisrahastolle. Toimivaltaista komiteaa ei pyydetä ottamaan kantaa niihin näkökohtiin, jotka on jo toimitettu Euroopan parlamentille ja neuvostolle 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti kuulemista tai neljännen ja viidennen alakohdan mukaisesti hyväksymistä varten.

3. Unionin erityisrahastoja perustetaan ja otetaan käyttöön ainoastaan, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) unionin osallistumisesta on saatava lisäarvoa: unionin erityisrahastojen tavoitteet voidaan erityisesti niiden laajuuden tai vaikutusten takia saavuttaa paremmin unionin tasolla kuin kansallisella tasolla ja nykyisistä rahoitusvälineistä toteuttavat toimet eivät riitä unionin toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamiseen;

b) unionin erityisrahastot tuovat unionille selvää poliittista näkyvyyttä ja hallinnointiin liittyviä etuja sekä parantavat unionin mahdollisuuksia sen ja muiden rahoittajien rahoitusosuuksiin liittyvien riskien ja niiden maksamisen valvontaan;

c) unionin erityisrahastot eivät ole muiden olemassa olevien rahoituskanavien tai samankaltaisten välineiden kanssa päällekkäisiä eivätkä täydennä näitä millään tavalla;

d) unionin erityisrahastojen tavoitteita mukautetaan sen unionin välineen tai budjettikohdan tavoitteisiin, josta niitä rahoitetaan.

4. Jokaista unionin erityisrahastoa varten perustetaan hallitus, jonka puheenjohtajana toimii komissio, jotta voidaan varmistaa rahoittajien edustus ja päättää rahaston varojen käytöstä. Hallitukseen kuuluu tarkkailijana toimiva edustaja kustakin rahastoon osallistumattomasta jäsenvaltiosta. Hallituksen kokoonpanoa ja toimintaa koskevista sisäisistä säännöistä säädetään unionin erityisrahaston perustamissopimuksessa. Sääntöjen mukaan varojen käyttöä koskevalle lopulliselle päätökselle on saatava komission hyväksyntä.

5. Unionin erityisrahastot perustetaan määräajaksi, joka määritetään niiden perustamissopimuksessa. Kyseistä ajanjaksoa voidaan kyseisen unionin erityisrahaston hallituksen pyynnöstä pidentää komission päätöksellä 1 kohdassa esitettyä menettelyä noudattaen ja komission esitettyä kertomuksen, jossa perustellaan ajanjakson pidentäminen ja vahvistetaan etenkin, että 3 kohdan edellytyksiä noudatetaan.

Euroopan parlamentti ja/tai neuvosto voi tarvittaessa etenkin 41 artiklan 6 kohdassa tarkoitetussa selvityksessä toimitettujen tietojen perusteella pyytää komissiota lopettamaan unionin erityisrahaston määrärahat tai tarkistamaan unionin erityisrahaston perustamissopimusta rahaston purkamiseksi. Tässä tapauksessa jäljellä olevat varat palautetaan määräsuhteessa kunkin osuuden mukaisesti unionin talousarvioon yleisinä tuloina sekä osallistuville jäsenvaltioille ja muille rahoittajille.

235 artikla

Ulkoisia toimia koskevien unionin erityisrahastojen hallinnointi

1. Unionin erityisrahastoja hallinnoidaan moitteettoman varainhoidon, avoimuuden, suhteellisuuden, syrjimättömyyden ja tasapuolisen kohtelun periaatteiden sekä kussakin perustamissopimuksessa määriteltyjen erityistavoitteiden mukaisesti ja kunnioittaen kaikilta osin Euroopan parlamentin ja neuvoston oikeuksia tarkistaa ja valvoa unionin rahoitusosuuksia.

2. Komissio voi toteuttaa unionin erityisrahastoista rahoitettavat toimet suoraan 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan nojalla tai välillisesti hallinnoiden 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan i, ii, iii, v ja vi alakohdassa tarkoitettujen unionin varoja hallinnoivien yhteisöjen kanssa.

3. Komission taloushallinnon toimijat huolehtivat varojen sitomisesta ja maksamisesta IV osaston 4 luvun mukaisesti. Unionin erityisrahaston tilinpitäjänä toimii komission tilinpitäjä. Hän vastaa kaikille unionin erityisrahastoille yhteisten kirjanpitomenettelyjen ja tililuettelon määrittelystä. Komission sisäisellä tarkastajalla, OLAFilla ja tilintarkastustuomioistuimella on unionin erityisrahaston osalta samat valtuudet kuin muiden komission toteuttamien toimien osalta.

4. Unionin ja muiden rahoittajien rahoitusosuuksia ei oteta talousarvioon vaan ne maksetaan tätä varten avatulle pankkitilille. Unionin erityisrahaston pankkitilin avaa ja sulkee tilinpitäjä. Kaikki unionin erityisrahaston pankkitiliin liittyvät tapahtumat vuoden ajalta esitetään asianmukaisesti erityisrahaston kirjanpidossa.

Unionin rahoitusosuudet siirretään erityiselle pankkitilille maksuennusteiden avulla asianmukaisesti perusteltujen maksupyyntöjen perusteella ottaen huomioon tilillä käytettävissä olevat varat ja tästä johtuva lisämaksujen tarve. Maksuennusteet laaditaan vuosittain tai tarvittaessa puolivuosittain.

Muiden rahoittajien rahoitusosuudet otetaan huomioon euromääräisiksi muutettuina siinä vaiheessa, kun ne maksetaan unionin erityisrahaston pankkitilille. Unionin erityisrahaston tilille kertyvä korko sijoitetaan takaisin unionin erityisrahastoon, ellei unionin erityisrahaston perustamissopimuksessa toisin säädetä.

5. Komissio voi käyttää enintään viisi prosenttia unionin erityisrahaston varoista kattaakseen sen hallinnointikustannukset niinä vuosina, joina 4 kohdassa tarkoitettuja rahoitusosuuksia on alettu käyttää. Sen estämättä, mitä ensimmäisessä virkkeessä säädetään, erityisrahastoon maksettujen unionin rahoitusosuuksien hallinnointikustannukset vähennetään kyseisestä rahoitusosuudesta ainoastaan, jos niitä ei ole jo katettu muista budjettikohdista, jotta vältetään kustannusten kaksinkertainen veloittaminen. Tällaiset hallinnointikustannukset katsotaan koko erityisrahaston voimassaoloajan 21 artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitetuiksi käyttötarkoitukseensa sidotuiksi tuloiksi.

Jäljempänä 252 artiklassa tarkoitetun vuosikertomuksen lisäksi tulojen ja menojen hyväksyjä laatii kahdesti vuodessa kertomuksen, jossa esitellään kunkin unionin erityisrahaston toteuttamia toimia koskevat taloudelliset tiedot.

Komissio raportoi myös kuukausittain kunkin unionin erityisrahaston hallinnoinnista.

Unionin erityisrahastoille järjestetään vuosittain riippumaton ulkoinen tarkastus.

236 artikla

Talousarviotuen käyttö

1. Komissio voi myöntää kolmannelle maalle talousarviotukea, jos tästä säädetään asianomaisissa perussäädöksissä ja jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) kolmannen maan julkisen talouden hoito on riittävän avointa, luotettavaa ja tehokasta;

b) kolmas maa on ottanut käyttöön riittävän uskottavan ja tarkoituksenmukaisen alakohtaisen tai kansallisen politiikan;

c) kolmas maa on ottanut käyttöön vakauteen tähtäävän makrotalouspolitiikan;

d) kolmas maa on asettanut talousarviosta oikea-aikaisesti saataville riittävän määrän kattavaa ja luotettavaa tietoa.

2. Unionin rahoitusosuuden suorittaminen perustuu 1 kohdassa tarkoitettujen edellytysten täyttymiseen, mukaan lukien julkisen talouden hoidon tehostaminen. Lisäksi joidenkin maksujen ehdoksi voidaan asettaa välitavoitteiden saavuttaminen. Sitä arvioidaan objektiivisilla tulosindikaattoreilla, joilla mitataan tuloksia ja uudistusten edistymistä ajan mittaan kyseisellä alalla.

3. Komissio tukee oikeusvaltioperiaatteen noudattamista, parlamentaarisen valvonnan, tilintarkastusvalmiuksien ja korruptiontorjuntavalmiuksien kehittämistä sekä avoimuuden ja yleisön tiedonsaantimahdollisuuksien lisäämistä kolmansissa maissa.

4. Vastaaviin kolmannen maan kanssa tehtäviin rahoitussopimuksiin on sisällytettävä seuraavat seikat:

a) kolmannen maan velvollisuus toimittaa komissiolle ajallaan luotettavia tietoja, joiden pohjalta komissio voi arvioida 2 kohdassa säädettyjen edellytysten täyttymistä;

b) komission oikeus keskeyttää rahoitussopimuksen täytäntöönpano, jos kolmas maa rikkoo velvoitetta, joka liittyy ihmisoikeuksien kunnioittamiseen tai demokratian periaatteiden ja oikeusvaltioperiaatteiden noudattamiseen, sekä vakavissa korruptiotapauksissa;

c) asianmukaiset määräykset, joiden mukaan kolmas maa sitoutuu palauttamaan toimintarahoituksen välittömästi kokonaan tai osittain, jos voidaan osoittaa, että tämä maa on syyllistynyt vakaviin sääntöjenvastaisuuksiin, jotka tekevät kyseisten unionin varojen maksamisen pätemättömäksi.

Varojen palauttamiseksi tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetulla tavalla voidaan soveltaa 101 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa.

237 artikla

Palkatut ulkopuoliset asiantuntijat

1. Tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti unionin toimielimet voivat valita tehtäviin, joiden arvo on pienempi kuin 175 artiklan 1 kohdassa säädetyt kynnysarvot, palkattuja ulkopuolisia asiantuntijoita avustamaan niitä avustushakemusten, hankkeiden ja tarjousten arvioinnissa ja antamaan lausuntoja ja neuvontaa erityistapauksissa.

2. Palkatuille ulkopuolisille asiantuntijoille maksetaan etukäteen ilmoitettuun kiinteämääräiseen summaan perustuva korvaus ja heidät valitaan heidän ammatillisen pätevyytensä perusteella. Valinta suoritetaan käyttämällä valintaperusteita, jotka ovat syrjimättömyyden, tasapuolisen kohtelun ja eturistiriitojen poissulkemisen periaatteiden mukaisia.

3. Tätä varten julkaistaan kiinnostuksenilmaisupyyntö asianomaisen unionin toimielimen verkkosivustolla.

Kiinnostuksenilmaisupyynnössä on oltava tehtävänkuvaus, tiedot tehtävien kestosta sekä korvauksen ehdot.

Kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella laaditaan luettelo asiantuntijoista. Luettelo on voimassa enintään viisi vuotta sen julkistamisesta tai tehtäviin liittyvän monivuotisen ohjelman keston ajan.

4. Asiasta kiinnostuneet luonnolliset henkilöt voivat ilmoittautua ehdokkaiksi milloin tahansa kiinnostuksenilmaisupyynnön voimassaoloaikana lukuun ottamatta sen kolmea viimeistä voimassaolokuukautta.

5. Euroopan parlamentti ja neuvosto vahvistavat tutkimukseen ja teknologiseen kehittämiseen osoitetuilla määrärahoilla palkattavien asiantuntijoiden palvelukseenottomenettelyt, kun ne hyväksyvät kunkin tutkimusta koskevan puiteohjelman, tai asiantuntijat otetaan palvelukseen vastaavien osallistumista koskevien sääntöjen mukaisesti. Edellä olevan V osaston 2 luvun 2 jaksoa sovellettaessa tällaisia asiantuntijoita pidetään varojen saajina.

238 artikla

Palkattomat asiantuntijat

Unionin toimielimet voivat korvata matka- ja oleskelukuluja ja tarvittaessa maksaa muita kulukorvauksia kutsumilleen tai valtuuttamilleen henkilöille.

239 artikla

Jäsenmaksut ja muut vastaavat maksut

Unioni voi maksaa rahoitusosuuksia jäsenmaksuina elimille, joiden jäsen tai tarkkailija se on.

240 artikla

Unionin toimielinten jäsenistä ja henkilöstöstä aiheutuvat menot

Unionin toimielimet voivat maksaa unionin toimielinten jäsenistä ja henkilöstöstä aiheutuvat menot, mukaan lukien Euroopan parlamentin nykyisten ja entisten jäsenten järjestöille myönnettävät avustukset sekä Eurooppa-kouluja koskevat maksuosuudet.

XIII OSASTO

TILINPÄÄTÖS JA MUU TALOUDELLINEN RAPORTOINTI

1 LUKU

Tilinpäätös

1 jakso

Tilinpäätössäännöstö

241 artikla

Tilinpäätöksen rakenne

Unionin tilinpäätös laaditaan varainhoitovuodelta, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta ja päättyy 31 päivänä joulukuuta. Kyseisessä tilinpäätöksessä on seuraavaa:

a) konsolidoidut tilinpäätöslaskelmat, joissa esitetään 80 artiklassa tarkoitettujen kirjanpitosääntöjen mukaisesti unionin toimielinten, 70 artiklassa tarkoitettujen unionin elinten sekä sellaisten muiden elinten, joiden tilinpäätökset on konsolidoitava, tilinpäätöslaskelmiin sisältyvät konsolidoidut taloudelliset tiedot;

b) yhdistetyt talousarvion toteuttamista koskevat selvitykset, joissa esitetään unionin toimielinten talousarvion toteuttamista koskeviin selvityksiin sisältyvät tiedot.

242 artikla

Asiakirjatodisteet

Kunkin kirjanpitotapahtuman on perustuttava 75 artiklan mukaisesti asianmukaisiin asiakirjatodisteisiin.

243 artikla

Tilinpäätöslaskelmat

1. Tilinpäätöslaskelmat laaditaan miljoonina euroina ja ne sisältävät 80 artiklassa tarkoitettujen kirjanpitosääntöjen mukaisesti

a) taseen, josta käyvät ilmi kaikki varat ja velat ja taloudellinen asema edellisen varainhoitovuoden 31 päivänä joulukuuta;

b) tuotto- ja kululaskelman, josta käy ilmi edellisen varainhoitovuoden taloudellinen tulos;

c) rahavirtalaskelman, josta käyvät ilmi varainhoitovuoden kassaan- ja kassastamaksut sekä kassatilanne varainhoitovuoden lopussa;

d) nettovarojen muutoslaskelman, jossa esitetään yhteenveto varainhoitovuoden aikana tapahtuneista varausten muutoksista ja kertyneestä tuloksesta.

2. Tilinpäätöslaskelmien liitteessä täydennetään ja tulkitaan 1 kohdassa tarkoitetuissa tilinpäätöslaskelmissa esitettyjä tietoja ja annetaan kaikki muut 80 artiklassa tarkoitettujen kirjanpitosääntöjen mukaiset ja kansainvälisesti hyväksytyn kirjanpitokäytännön edellyttämät lisätiedot, joilla on merkitystä unionin toimintojen kannalta. Liitetiedoissa esitetään ainakin seuraavat tiedot:

a) kirjanpitoperiaatteet, -säännöt ja -menetelmät;

b) lisätiedot, joita ei esitetä tilinpäätöslaskelmissa mutta jotka ovat tarpeen riittävät tiedot sisältävän tilinpäätöksen laatimiseksi.

3. Tilinpitäjä tekee varainhoitovuoden päätyttyä ja liikekirjanpidon toimittamiseen saakka oikaisut, jotka ovat tarpeen oikeat ja riittävät tiedot sisältävän tilinpäätöksen laatimiseksi mutta jotka eivät aiheuta kyseistä varainhoitovuotta koskevia kassaan- ja kassastamaksuja.

2 jakso

Talousarvion toteuttamisselvitykset

244 artikla

Talousarvion toteuttamisselvitykset

1. Talousarvion toteuttamisselvitykset laaditaan miljoonina euroina, ja niiden on oltava vuosikohtaisesti vertailtavissa. Niihin kuuluvat:

a) selvitykset, joihin yhdistellään kaikki varainhoitovuoden talousarviotapahtumat tuloina ja menoina;

b) talousarvion toteutuma, joka lasketaan päätöksessä 2014/335/EU, Euratom tarkoitetun vuotuisen talousarvion yli- tai alijäämän perusteella;

c) liitetiedot, joissa täydennetään ja tulkitaan selvityksessä esitettyjä tietoja.

2. Talousarvion toteuttamisselvityksen laatimisessa noudatetaan talousarvion rakennetta.

3. Talousarvion toteuttamisselvitys sisältää:

a) tiedot tuloista ja erityisesti talousarvion tuloarvioiden muutoksista, talousarvion tulojen toteutumisesta ja vahvistetuista saamisista;

b) tiedot kaikkien käytettävissä olevien maksusitoumusmäärärahojen ja maksumäärärahojen muutoksista;

c) tiedot siitä, miten käytettävissä olevat maksusitoumusmäärärahat ja maksumäärärahat on käytetty;

d) tiedot maksattamatta olevista, edelliseltä varainhoitovuodelta siirretyistä tai kuluvan varainhoitovuoden aikana tehdyistä sitoumuksista.

4. Talousarvion toteuttamisselvityksen liitteenä esitetään jäsenvaltiokohtainen selvitys varainhoitovuoden lopulla perimättä olevista omista varoista, joista on tehty perintämääräys.

3 jakso

Tilinpäätöksen aikataulu

245 artikla

Alustava tilinpäätös

1. Edellä 241 artiklassa tarkoitettujen muiden unionin toimielinten kuin komission ja elinten tilinpitäjät toimittavat alustavan tilinpäätöksensä komission tilinpitäjälle ja tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 1 päivänä maaliskuuta.

2. Edellä 241 artiklassa tarkoitettujen muiden unionin toimielinten kuin komission ja elinten tilinpitäjät toimittavat komission tilinpitäjälle viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 1 päivänä maaliskuuta vaaditut kirjanpitotiedot konsolidointia varten sillä tavalla ja siinä muodossa kuin komission tilinpitäjä on edellyttänyt.

3. Komission tilinpitäjä konsolidoi 2 kohdassa tarkoitetut alustavat tilinpäätökset komission alustavaan tilinpäätökseen ja toimittaa viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 31 päivänä maaliskuuta komission alustavan tilinpäätöksen ja unionin alustavan konsolidoidun tilinpäätöksen sähköisesti tilintarkastustuomioistuimelle.

246 artikla

Lopullisen konsolidoidun tilinpäätöksen hyväksyminen

1. Tilintarkastustuomioistuin esittää viimeistään 1 päivänä kesäkuuta huomautuksensa 241 artiklassa tarkoitettujen muiden unionin toimielinten kuin komission ja kunkin mainitussa artiklassa tarkoitetun elimen alustavista tilinpäätöksistä sekä viimeistään 15 päivänä kesäkuuta huomautuksensa komission alustavasta tilinpäätöksestä ja unionin alustavasta konsolidoidusta tilinpäätöksestä.

2. Edellä 241 artiklassa tarkoitettujen muiden unionin toimielinten kuin komission ja elinten tilinpitäjät toimittavat komission tilinpitäjälle viimeistään seuraavan vuoden 15 päivänä kesäkuuta vaaditut kirjanpitotiedot lopullisen konsolidoidun tilinpäätöksen laatimista varten sillä tavalla ja siinä muodossa kuin komission tilinpitäjä on edellyttänyt.

Kukin 241 artiklassa tarkoitettu unionin toimielin komissiota lukuun ottamatta ja kukin kyseisessä artiklassa tarkoitettu elin toimittaa lopullisen tilinpäätöksensä viimeistään 1 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle, tilintarkastustuomioistuimelle ja komission tilinpitäjälle.

3. Kunkin 241 artiklassa tarkoitetun unionin toimielimen ja kunkin elimen tilinpitäjä toimittaa tilinpäätöstä koskevan vahvistuskirjeen tilintarkastustuomioistuimelle sekä tiedoksi komission tilinpitäjälle samana päivänä kuin lopullisen tilinpäätöksen.

Lopulliseen tilinpäätökseen liitetään tilinpitäjän ilmoitus, jonka mukaan lopullinen tilinpäätös on laadittu tämän osaston säännösten sekä tilinpäätöslaskelmien liitteessä esitettyjen sovellettavien kirjanpitoperiaatteiden, -sääntöjen ja -menetelmien mukaisesti.

4. Komission tilinpitäjä laatii lopullisen konsolidoidun tilinpäätöksen muilta unionin toimielimiltä kuin komissiolta ja 241 artiklassa tarkoitetuilta elimiltä tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti saamiensa tietojen perusteella.

Lopulliseen konsolidoituun tilinpäätökseen liitetään komission tilinpitäjän ilmoitus, jonka mukaan lopullinen konsolidoitu tilinpäätös on laadittu tämän osaston säännösten sekä tilinpäätöslaskelmien liitteessä esitettyjen sovellettavien kirjanpitoperiaatteiden, -sääntöjen ja -menetelmien mukaisesti.

5. Komissio hyväksyy lopullisen konsolidoidun tilinpäätöksen ja oman lopullisen tilinpäätöksensä ja toimittaa ne sähköisesti viimeistään 31 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja tilintarkastustuomioistuimelle.

Komission tilinpitäjä toimittaa samaan päivään mennessä tilintarkastustuomioistuimelle lopullista konsolidoitua tilinpäätöstä koskevan vahvistuskirjeen.

6. Lopullinen konsolidoitu tilinpäätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään 15 päivänä marraskuuta yhdessä tilintarkastustuomioistuimen SEUT 287 artiklan ja Euratomin perustamissopimuksen 106 A artiklan mukaisesti toimittaman tarkastuslausuman kanssa.

2 LUKU

Integroitu talous- ja vastuuvelvollisuusraportointi

247 artikla

Integroitu talous- ja vastuuvelvollisuusraportointi

1. Komissio toimittaa viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 31 päivänä heinäkuuta Euroopan parlamentille ja neuvostolle integroidut talous- ja vastuuvelvollisuuskertomukset, joihin sisältyvät muun muassa seuraavat:

a) edellä 246 artiklassa tarkoitettu lopullinen konsolidoitu tilinpäätös;

b) vuotuinen hallinto- ja tuloksellisuuskertomus, jossa esitetään selkeä ja tiivis yhteenveto kunkin valtuutetun tulojen ja menojen hyväksyjän vuotuiseen toimintakertomukseen sisältyvistä sisäisen valvonnan ja varainhoidon saavutuksista ja joka sisältää tietoja komission keskeisistä hallintojärjestelyistä sekä

   i) johdonmukaisilla menetelmillä arvioidun unionin menojen virhetason ja arvion tulevista oikaisuista;

   ii) talousarvioon liittyviä ennaltaehkäiseviä ja korjaavia toimia koskevia tietoja, joissa esitetään niiden toimien taloudellinen vaikutus, joilla on pyritty suojaamaan talousarviota lainvastaisilta menoilta;

   iii) tietoja komission petostentorjuntastrategian toteuttamisesta;

c) pitkän aikavälin ennuste tulevista sisään- ja ulosvirtauksista seuraavien viiden vuoden ajalta. Ennusteiden on perustuttava sovellettaviin monivuotisiin rahoituskehyksiin ja päätökseen 2014/335/EU, Euratom;

d) kertomus 118 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista sisäisistä tarkastuskertomuksista;

e) SEUT 318 artiklassa tarkoitettu saavutettuihin tuloksiin perustuva unionin varoja koskeva arviointi, jossa arvioidaan erityisesti edistymistä toimintapoliittisten tavoitteiden saavuttamisessa ottaen huomioon tämän asetuksen 33 artiklassa tarkoitetut tulosindikaattorit;

f) kertomus 261 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun vastuuvapauden myöntämismenettelyn jatkotoimenpiteistä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa integroidussa talous- ja tilinpäätösraportoinnissa esitetään kukin kertomus erikseen ja selvästi yksilöitävällä tavalla. Kukin yksittäinen kertomus asetetaan Euroopan parlamentin, neuvoston ja tilintarkastustuomioistuimen saataville 30 päivään kesäkuuta mennessä lukuun ottamatta lopullista konsolidoitua tilinpäätöstä.

3 LUKU

Talousarvion toteutusta koskeva ja muu taloudellinen raportointi

248 artikla

Talousarvion toteuttamista koskeva kuukausiraportointi

Edellä 243 ja 244 artiklassa säädettyjen vuotuisten laskelmien ja muiden selvitysten lisäksi komission tilinpitäjä toimittaa kerran kuukaudessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle sekä tulojen että kaikki käytettävissä olevat määrärahat kattavien menojen osalta talousarvion toteuttamista koskevat numerotiedot, jotka on yhdistelty ainakin luvuittain sekä jaoteltu erikseen luvuittain, momenteittain ja alamomenteittain. Näihin tietoihin sisältyvät myös tiedot edellisiltä varainhoitovuosilta siirrettyjen määrärahojen käytöstä.

Numerotiedot asetetaan saataville komission verkkosivuilla kunkin kuukauden päättymistä seuraavien kymmenen arkipäivän kuluessa.

249 artikla

Vuotuinen kertomus talousarvio- ja varainhallinnosta

1. Kukin 241 artiklassa tarkoitettu unionin toimielin ja elin laatii kertomuksen varainhoitovuoden talousarvio- ja varainhallinnosta.

Ne asettavat kertomuksensa Euroopan parlamentin, neuvoston ja tilintarkastustuomioistuimen saataville viimeistään seuraavan varainhoitovuoden 31 päivänä maaliskuuta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa on esitettävä yhteenvetotiedot määrärahasiirroista eri budjettikohtien välillä.

250 artikla

Vuosikertomus rahoitusvälineistä, talousarviotakuista ja rahoitusavusta

Komissio laatii vuosittain Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen rahoitusvälineistä, talousarviotakuista, rahoitusavusta ja ehdollisista veloista 41 artiklan 4 ja 5 kohdan ja 52 artiklan 1 kohdan d ja e alakohdan mukaisesti. Nämä tiedot annetaan samaan aikaan tilintarkastustuomioistuimen saataville.

251 artikla

Tilanneselvitys kirjanpitokysymyksistä

Viimeistään kunkin varainhoitovuoden 15 päivänä syyskuuta komission tulojen ja menojen hyväksyjä toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle selvityksen, joka sisältää tietoja merkille pannuista ajankohtaisista riskeistä, yleistä kehitystä koskevista havainnoista, uusista kirjanpitoon liittyvistä ongelmista, kirjanpidossa saavutetusta edistyksestä, mukaan lukien tilintarkastustuomioistuimen esiin nostamat asiat, sekä tietoja takaisin perityistä määristä.

252 artikla

Raportointi ulkoisia toimia koskevista unionin erityisrahastoista

Komissio raportoi 41 artiklan 6 kohdan mukaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle vuosittain 234 artiklassa tarkoitetuista unionin erityisrahastoista tuetuista toimista, rahastojen hallinnoinnista, niiden toteuttamisesta ja tuloksellisuudesta sekä niiden tilinpäätöksistä.

Asianomaisen unionin erityisrahaston hallitus hyväksyy tulojen ja menojen hyväksyjän laatiman unionin erityisrahaston vuosikertomuksen. Se hyväksyy myös tilinpitäjän laatiman lopullisen tilinpäätöksen. Hallitus esittää lopullisen tilinpäätöksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle komissiota koskevan vastuuvapausmenettelyn yhteydessä.

253 artikla

Varojen saajia koskevien tietojen julkaiseminen

Komissio julkaisee saajia koskevat tiedot 38 artiklan mukaisesti.

XIV OSASTO

ULKOINEN TARKASTUS JA VASTUUVAPAUS

1 LUKU

Ulkoinen tarkastus

254 artikla

Tilintarkastustuomioistuimen toimittama ulkoinen tarkastus

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission on ilmoitettava tilintarkastustuomioistuimelle viipymättä kaikki päätökset ja säädökset, jotka ne ovat antaneet 12, 16, 21, 29, 30, 32 ja 43 artiklan mukaisesti.

255 artikla

Tarkastusta koskevat säännöt ja tarkastusmenettely

1. Tilintarkastustuomioistuin toimittaa tulojen ja menojen laillisuuden ja asianmukaisuuden tarkastuksen perussopimuksiin, talousarvioon, tähän asetukseen, tämän asetuksen nojalla annettuihin delegoituihin säädöksiin ja kaikkiin muihin asiaankuuluviin perussopimusten nojalla annettuihin säädöksiin nähden. Kyseisessä tarkastuksessa voidaan ottaa huomioon ohjelmien monivuotinen luonne ja asiaan liittyvät seuranta- ja valvontajärjestelmät.

2. Tehtäväänsä suorittaessaan tilintarkastustuomioistuin voi 257 artiklassa säädetyllä tavalla perehtyä kaikkiin niihin yksiköiden ja elinten taloushallintoon liittyviin asiakirjoihin ja tietoihin, jotka koskevat unionin kokonaan tai osittain rahoittamia toimia. Sillä on toimivalta kuulla jokaista henkilöä, joka on vastuussa tulo- tai menotapahtumasta, ja käyttää kaikkia kyseisissä yksiköissä ja elimissä soveliaita tarkastusmenetelmiä. Tarkastukset toimitetaan jäsenvaltioissa yhdessä kansallisten tilintarkastuselinten kanssa tai, jos näillä ei ole tarvittavia valtuuksia, toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa. Tilintarkastustuomioistuin ja kansalliset tilintarkastuslaitokset toimivat luottamuksellisessa yhteistyössä riippumattomuutensa säilyttäen.

Tilintarkastustuomioistuin voi omasta pyynnöstään olla läsnä tarkastustoimenpiteissä, jotka jokin unionin toimielin suorittaa talousarvion toteuttamisen yhteydessä tai jotka suoritetaan tässä yhteydessä jonkin unionin toimielimen lukuun, saadakseen kaikki tiedot, jotka ovat välttämättömiä sille perussopimuksissa tai niiden nojalla annetuissa säädöksissä uskottujen tehtävien suorittamiseksi.

Unionin toimielimet valtuuttavat tilintarkastustuomioistuimen pyynnöstä rahoituslaitokset, joissa on talletettuna unionin varoja, varaamaan tilintarkastustuomioistuimelle tilaisuuden varmistaa, että ulkopuolelta saadut tiedot täsmäävät kirjanpidon kanssa.

3. Tehtävänsä suorittamiseksi tilintarkastustuomioistuin ilmoittaa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluville unionin toimielimille ja viranomaisille niiden henkilöiden nimet, joilla on toimivalta toimittaa tarkastus kyseisissä toimielimissä tai kyseisten viranomaisten luona.

256 artikla

Arvopaperien ja varojen tarkastukset

Tilintarkastustuomioistuin huolehtii siitä, että kaikki talletetut ja kassassa olevat arvopaperit ja varat tarkastetaan talletusten vastaanottajien allekirjoittamia kuitteja taikka kassaa ja arvopapereita koskevia virallisia asiakirjoja vastaan. Se voi toimittaa tällaisia tarkastuksia itse.

257 artikla

Tilintarkastustuomioistuimen oikeus saada tietoja

1. Unionin toimielimet, unionin puolesta tuloja ja menoja hoitavat elimet ja saajat avustavat tilintarkastustuomioistuinta kaikin tavoin ja antavat sille kaikki tiedot, jotka se katsoo tarvitsevansa tehtäviään suorittaessaan. Niiden on annettava tilintarkastustuomioistuimen pyynnöstä sen käyttöön kaikki talousarviosta rahoitettavien hankintasopimusten tekemistä ja niiden toteuttamista koskevat asiakirjat ja kaikki rahavaroja ja aineellista omaisuutta koskevat tilit, koko kirjanpitoaineisto ja muut asiakirjatodisteet sekä niitä koskevat hallinnolliset asiakirjat, kaikki tuloja ja menoja koskevat

asiakirjat, omaisuusluettelot ja hallintokaaviot, jotka tilintarkastustuomioistuin katsoo tarpeellisiksi tarkastaakseen tilinpäätöksen ja talousarvion toteuttamisselvityksen asiakirjojen tai paikan päällä tehtyjen tarkastusten perusteella, sekä samaa tarkoitusta varten kaikki asiakirjat ja tiedot, jotka on laadittu tai joita säilytetään sähköisessä muodossa. Tilintarkastustuomioistuimen oikeus saada tietoja koskee myös pääsyä tarkastettavien tulojen tai menojen hallinnoinnissa käytettyihin tietojärjestelmiin, mikäli tällaisella pääsyllä on merkitystä tarkastuksen kannalta.

Asianomaisten kansallisten hallintojen sisäisen tarkastuksen yksiköiden ja muiden yksiköiden on annettava tilintarkastustuomioistuimelle kaikki välineet, jotka se katsoo tarvitsevansa tehtäviään suorittaessaan.

2. Henkilöstön, jonka toimintaa tilintarkastustuomioistuin tarkastaa, on

a) esitettävä käteisvaroja, muita rahavaroja, arvopapereita ja kaikenlaista aineellista omaisuutta koskevat asiakirjat sekä heille uskottujen varojen hoitoon liittyvät asiakirjatodisteet ja kaikki näihin liittyvät tilikirjat, luettelot ja muut asianomaiset asiakirjat;

b) esitettävä 255 artiklassa tarkoitetun tarkastuksen täydelliseksi toimittamiseksi tarvittava kirjeenvaihto ja kaikki muut tarpeelliset asiakirjat.

Ainoastaan tilintarkastustuomioistuin saa pyytää ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja tietoja.

3. Tilintarkastustuomioistuimella on toimivalta tarkastaa sellaiset unionin tuloja ja menoja koskevat asiakirjat, jotka ovat unionin toimielinten yksiköiden ja erityisesti tuloja ja menoja koskevista päätöksistä vastuussa olevien yksiköiden, tuloja ja menoja unionin puolesta hoitavien elinten tai talousarviosta maksuja saavien luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden hallussa.

4. Tulojen ja menojen laillisuuden ja asianmukaisuuden sekä varainhoidon moitteettomuuden tarkastus koskee myös unionin toimielinten ulkopuolisten elinten avustuksina saamien unionin varojen käyttöä.

5. Unionin rahoitus edellyttää unionin toimielinten ulkopuolisilta saajilta tai – jos ne eivät tähän suostu – toimeksisaajilta ja alihankkijoilta kirjallista suostumusta siihen, että tilintarkastustuomioistuin tarkastaa, miten myönnettyä rahoitusta on käytetty.

6. Komissio toimittaa tilintarkastustuomioistuimelle tämän pyynnöstä kaikki tiedot, jotka koskevat lainanotto- ja lainanantotoimenpiteitä.

7. Integroitujen tietojenkäsittelyjärjestelmien käyttö ei saa heikentää tilintarkastustuomioistuimen oikeuksia tutustua asiakirjatodisteisiin. Aina kun se on teknisesti mahdollista, tilintarkastustuomioistuimelle on annettava sähköinen pääsy tarkastuksen kannalta tarvittaviin tietoihin ja asiakirjoihin sen omissa tiloissa ja asiaankuuluvia turvallisuussääntöjä noudattaen.

258 artikla

Tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus

1. Tilintarkastustuomioistuin toimittaa komissiolle ja asianomaisille muille unionin toimielimille viimeistään 30 päivänä kesäkuuta huomautukset, jotka sen mielestä ovat sen laatuisia, että ne on esitettävä vuosikertomuksessa. Näiden huomautusten on säilyttävä luottamuksellisina, ja niihin sovelletaan kuulemismenettelyä. Kaikki unionin toimielimet toimittavat vastauksensa tilintarkastustuomioistuimelle viimeistään 15 päivänä lokakuuta. Muut unionin toimielimet kuin komissio toimittavat vastauksensa samanaikaisesti komissiolle.

2. Tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomus sisältää arvion siitä, onko varainhoito ollut moitteetonta.

3. Tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksessa on jakso kutakin unionin toimielintä sekä yhteistä vararahastoa varten. Tilintarkastustuomioistuin voi lisätä siihen yhteenvedon tai yleisluonteisia huomautuksia.

4. Tilintarkastustuomioistuin toimittaa vastuuvapauden myöntämisestä vastaaville viranomaisille ja muille unionin toimielimille vuosikertomuksensa viimeistään 15 päivänä marraskuuta yhdessä unionin toimielinten vastausten kanssa ja varmistaa, että ne julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

259 artikla

Tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukset

1. Tilintarkastustuomioistuin toimittaa asianomaiselle unionin toimielimelle tai elimelle huomautukset, jotka sen mielestä ovat sen laatuisia, että ne on esitettävä erityiskertomuksessa. Näiden huomautusten on säilyttävä luottamuksellisina, ja niihin sovelletaan kuulemismenettelyä.

Asianomainen unionin toimielin tai elin toimittaa yleensä kuuden viikon kuluessa näiden huomautusten toimittamisesta tilintarkastustuomioistuimelle mahdolliset vastauksensa kyseisiin huomautuksiin. Kyseinen määräaika keskeytetään asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa erityisesti silloin, kun asianomainen unionin toimielin tai elin tarvitsee kuulemismenettelyn aikana näkemyksiä jäsenvaltioilta voidakseen viimeistellä vastauksensa.

Asianomaisen unionin toimielimen tai elimen vastaukset koskevat suoraan ja yksinomaan tilintarkastustuomioistuimen huomautuksia.

Tilintarkastustuomioistuimen tai asianomaisen unionin toimielimen tai elimen pyynnöstä Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat tarkastella vastauksia kertomuksen julkaisemisen jälkeen.

Tilintarkastustuomioistuin varmistaa, että erityiskertomukset laaditaan ja hyväksytään asianmukaisen ajanjakson kuluessa, joka on yleensä enintään 13 kuukautta.

Erityiskertomukset ja niiden mukana olevat asianomaisten unionin toimielinten tai elinten vastaukset toimitetaan viipymättä Euroopan parlamentille ja neuvostolle, jotka päättävät kumpikin osaltaan jatkotoimenpiteistä, tarvittaessa yhdessä komission kanssa.

Tilintarkastustuomioistuin toteuttaa kaikki tarpeelliset toimenpiteet varmistaakseen, että kaikkien asianomaisten unionin toimielinten tai elinten vastaukset sen huomautuksiin sekä erityiskertomuksen laatimisen aikataulu julkaistaan erityiskertomuksen yhteydessä.

2. Tilintarkastustuomioistuin voi julkaista *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* SEUT 287 artiklan 4 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuista lausunnoista ne, jotka eivät liity ehdotuksiin tai hankkeisiin, joihin sovelletaan lakisääteistä kuulemismenettelyä. Tilintarkastustuomioistuin päättää julkaisemisesta kuultuaan unionin toimielintä, joka on pyytänyt lausunnon tai jota tilintarkastustuomioistuimen lausunto koskee. Julkaistaviin lausuntoihin liitetään asianomaisten unionin toimielinten mahdolliset huomiot.

2 LUKU

Vastuuvapaus

260 artikla

Vastuuvapausmenettelyn aikataulu

1. Ennen vuoden n + 2 toukokuun 15 päivää Euroopan parlamentti myöntää neuvoston määräenemmistöllä antamasta suosituksesta komissiolle vastuuvapauden varainhoitovuoden n talousarvion toteuttamisesta.

2. Jos 1 kohdassa säädettyä määräaikaa ei voida noudattaa, Euroopan parlamentti tai neuvosto antaa komissiolle tiedon siitä, miksi määräaikaa ei voida noudattaa.

3. Jos Euroopan parlamentti lykkää vastuuvapauden myöntämistä koskevaa päätöstä, komissio pyrkii viipymättä toteuttamaan kaikki toimenpiteet helpottaakseen tämän päätöksen tiellä olevien esteiden poistamista.

261 artikla

Vastuuvapausmenettely

1. Päätös vastuuvapauden myöntämisestä koskee unionin kaikkien tulojen ja menojen tilejä sekä niiden saldoa ja unionin taseessa esitettyjä varoja ja velkoja.

2. Vastuuvapauden myöntämistä varten Euroopan parlamentti tutkii neuvoston jälkeen SEUT 318 artiklassa tarkoitetut tilit, taseen ja arviointikertomuksen. Se tutkii myös tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen, jonka liitteinä ovat tarkastettujen unionin toimielinten vastaukset, sekä asian kannalta merkitykselliset tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomukset kyseiseltä varainhoitovuodelta ja tilintarkastustuomioistuimen antaman tarkastuslausuman tilitietojen luotettavuudesta sekä tilien perustana olevien toimien laillisuudesta ja sääntöjenmukaisuudesta.

3. Komissio antaa Euroopan parlamentille tämän pyynnöstä kaikki asianomaista varainhoitovuotta koskevan vastuuvapausmenettelyn moitteettomaksi toteuttamiseksi tarvittavat tiedot SEUT 319 artiklan mukaisesti.

262 artikla

Jatkotoimenpiteet

1. SEUT 319 artiklan ja Euratomin perustamissopimuksen 106 A artiklan mukaisesti unionin toimielimet ja tämän asetuksen 70 ja 71 artiklassa tarkoitetut unionin elimet pyrkivät kaikin tavoin toimimaan vastuuvapauden myöntämistä koskevaan Euroopan parlamentin päätökseen liitettyjen huomautusten sekä vastuuvapauden myöntämisestä annettuihin neuvoston suosituksiin liitettyjen huomioiden mukaisesti.

2. Unionin toimielimet ja 70 ja 71 artiklassa tarkoitetut unionin elimet raportoivat Euroopan parlamentin tai neuvoston pyynnöstä toimenpiteistä, jotka on toteutettu näiden huomautusten ja huomioiden perusteella, ja erityisesti ohjeista, jotka ne ovat antaneet talousarvion toteuttamiseen osallistuville yksiköilleen. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä komission kanssa ilmoittamalla sille näiden huomautusten perusteella toteuttamansa toimenpiteet, jotta komissio voi ottaa ne huomioon omassa kertomuksessaan. Unionin toimielinten ja 70 ja 71 artiklassa tarkoitettujen unionin elinten kertomukset toimitetaan myös tilintarkastustuomioistuimelle.

263 artikla

Ulkosuhdehallintoa koskevat erityissäännökset

Ulkosuhdehallintoon sovelletaan SEUT 319 artiklassa määrättyjä ja tämän asetuksen 260, 261 ja 262 artiklassa säädettyjä menettelyjä. Ulkosuhdehallinto toimii täydessä yhteistyössä vastuuvapausmenettelyyn osallistuvien unionin toimielinten kanssa ja tarvittaessa toimittaa tarpeelliset lisätiedot, myös osallistumalla asiaankuuluvien elinten kokouksiin.

XV OSASTO

HALLINTOMÄÄRÄRAHAT

264 artikla

Yleiset säännökset

1. Hallintomäärärahat ovat jaksottamattomia määrärahoja.

2. Tätä osastoa sovelletaan 47 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin hallintomäärärahoihin ja muiden unionin toimielinten kuin komission hallintomäärärahoihin.

Useiden osastojen sisältämiä samantyyppisiä hallintomäärärahoja vastaavat ja kokonaissitoumuksina hallinnoidut talousarviositoumukset voidaan kirjata kerralla talousarviokirjanpitoon, esitettynä 47 artiklan 4 kohdan mukaisesti yhteenvetona menolajin mukaan luokiteltuna.

Niitä vastaavat menot kirjataan kunkin osaston budjettikohtiin samalla tavalla jaoteltuina kuin määrärahat.

3. Hallintomenot sopimuksista, jotka ylittävät varainhoitovuoden keston joko paikallisen käytännön takia tai kaluston hankkimiseen liittyvistä syistä, otetaan sen varainhoitovuoden talousarvioon, jonka aikana ne on suoritettu.

4. Henkilöstölle ja unionin toimielinten jäsenille voidaan maksaa henkilöstösäännöissä ja unionin toimielinten jäseniä koskevissa erityissäännöksissä säädetyin edellytyksin palkkaennakkoa.

265 artikla

Ennakkomaksut

Oikeudellisten säännösten tai sopimukseen perustuvien määräysten nojalla ennalta suoritettavat 11 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetut menot voidaan maksaa 1 päivästä joulukuuta alkaen seuraavan varainhoitovuoden määrärahoista. Tässä tapauksessa 11 artiklan 2 kohdassa esitettyä enimmäismäärää ei sovelleta.

266 artikla

Kiinteistöhankkeita koskevat erityissäännökset

1. Kunkin unionin toimielimen on toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle viimeistään kunkin vuoden 1 päivänä kesäkuuta kiinteistöpolitiikkaansa koskeva valmisteluasiakirja, johon sisältyvät seuraavat tiedot:

a) kunkin kiinteistön osalta vastaavien budjettikohtien määrärahojen kattamat menot ja pinta-alat. Menojen on katettava kiinteistöjen varusteluun liittyvät kustannukset mutta ei muita kustannuksia;

b) pinta-aloja ja kohteita koskevan yleissuunnitelman tulevina vuosina odotettavissa oleva kehitys sekä kuvaus suunnitteluvaiheessa olevista kiinteistöhankkeista, jotka on jo yksilöity;

c) sellaisten uusien kiinteistöhankkeiden lopulliset ehdot ja kustannukset sekä hanketoteutusta koskevat tiedot, joista on aiemmin ilmoitettu Euroopan parlamentille ja neuvostolle 2 ja 3 kohdassa vahvistetun menettelyn mukaisesti mutta jotka eivät ole sisältyneet edellisen vuoden valmisteluasiakirjoihin.

2. Asianomaisen unionin toimielimen on ilmoitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle mahdollisimman varhaisessa vaiheessa ja joka tapauksessa ennen paikallisten markkinoiden kartoittamista, kun on kyse kiinteistöhankintasopimuksista, tai ennen tarjouspyyntömenettelyn käynnistämistä, kun on kyse rakennuskohteista, jokaista talousarvioon merkittävästi vaikuttavaa kiinteistöhanketta koskevat tiedot tarvittavasta rakennuspinta-alasta ja alustavista suunnitelmista.

3. Asianomaisen unionin toimielimen on esitettävä kukin talousarvioon todennäköisesti merkittävästi vaikuttava kiinteistöhanke, erityisesti sen yksityiskohtainen kustannusarvio, sekä rahoitustiedot, mukaan lukien 21 artiklan 3 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen mahdollinen käyttö, sekä luettelo luonnoksista hankintasopimuksiksi, joita on tarkoitus käyttää, Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja pyydettävä niiden hyväksyntää ennen sopimusten tekemistä. Asianomaisen unionin toimielimen pyynnöstä niiden toimittamia kiinteistöhankkeeseen liittyviä asiakirjoja käsitellään luottamuksellisina.

Jäljempänä 4 kohdassa tarkoitettuja ylivoimaisia esteitä lukuun ottamatta Euroopan parlamentti ja neuvosto käsittelevät kiinteistöhanketta koskevaa esitystä neljän viikon kuluessa päivästä, jona ne molemmat vastaanottivat esityksen.

Kiinteistöhanke katsotaan hyväksytyksi tämän neljän viikon määräajan päättyessä, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto tee esityksen vastaista päätöstä kyseisen määräajan kuluessa.

Jos Euroopan parlamentti ja/tai neuvosto ottavat esille ongelmakohtia tämän neljän viikon määräajan kuluessa, määräaikaa pidennetään kerran kahdella viikolla.

Jos Euroopan parlamentti tai neuvosto tekee kiinteistöhankkeen vastaisen päätöksen, asianomainen unionin toimielin peruuttaa esityksensä ja voi toimittaa uuden esityksen.

4. Ylivoimaisen ja asianmukaisesti perustellun esteen sattuessa 2 kohdassa säädetyt tiedot voidaan toimittaa yhdessä kiinteistöhanke-esityksen kanssa. Euroopan parlamentti ja neuvosto käsittelevät kiinteistöhanke-esitystä kahden viikon kuluessa päivästä, jona ne molemmat vastaanottivat esityksen. Kiinteistöhanke katsotaan hyväksytyksi tämän kahden viikon määräajan päättyessä, jollei Euroopan parlamentti ja/tai neuvosto tee esityksen vastaista päätöstä kyseisen määräajan kuluessa.

5. Kiinteistöhankkeina, jotka todennäköisesti vaikuttavat merkittävästi talousarvioon, pidetään seuraavia:

a) maan hankinta;

b) arvoltaan yli 3 000 000 euroa olevat kiinteistöjen hankinta-, myynti-, rakennekorjaus- tai rakennushankkeet tai useita kyseisiä hanke-elementtejä samanaikaisesti toteutettuina yhdistävät hankkeet;

c) arvoltaan yli 2 000 000 euroa olevat kiinteistöjen hankinta-, rakennekorjaus- tai rakennushankkeet tai useita kyseisiä hanke-elementtejä samanaikaisesti toteutettuina yhdistävät hankkeet siinä tapauksessa, että hinta on yli 110 prosenttia riippumattoman asiantuntijan arvioimasta vertailukelpoisten kiinteistöjen paikallisesta hinnasta;

d) maan tai rakennusten myynti siinä tapauksessa, että hinta on alle 90 prosenttia riippumattoman asiantuntijan arvioimasta vertailukelpoisten kiinteistöjen paikallisesta hinnasta;

e) uudet vuosikustannuksiltaan vähintään 750 000 euron kiinteistösopimukset, mukaan lukien käyttöoikeudet, pitkäaikaiset vuokrasopimukset ja nykyisten kiinteistösopimusten uusimiset aikaisempaa epäedullisemmin ehdoin, jotka eivät kuulu b alakohdan soveltamisalaan;

f) nykyisten vuosikustannuksiltaan vähintään 3 000 000 euron kiinteistösopimusten, mukaan lukien käyttöoikeudet ja pitkäaikaiset vuokrasopimukset, pidentäminen tai uusiminen samoin tai aikaisempaa edullisemmin ehdoin.

Tätä kohtaa sovelletaan myös luonteeltaan toimielinten välisiin kiinteistöhankkeisiin sekä unionin edustustoihin.

Ensimmäisen alakohdan b–f alakohdassa tarkoitetut kynnysarvot sisältävät kiinteistön varusteluun liittyvät kustannukset. Vuokra- ja käyttöoikeussopimusten osalta kynnysarvoissa otetaan huomioon kiinteistön varusteluun liittyvät kustannukset, mutta ei muita kustannuksia.

6. Kiinteistöhankintahanke voidaan rahoittaa lainalla, jonka Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat ennakolta hyväksyneet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan soveltamista.

Lainasopimukset tehdään ja lainat maksetaan takaisin ottaen asianmukaisesti huomioon moitteettoman varainhoidon periaate ja unionin taloudelliset edut.

Kun unionin toimielin ehdottaa hankinnan rahoittamista lainalla, tämän toimielimen toimittamassa rahoitussuunnitelmassa, jonka kanssa asianomainen unionin toimielin toimittaa myös ennakkohyväksyntää koskevan pyyntönsä, on erityisesti esitettävä rahoituksen enimmäistaso, rahoituskausi, rahoitusmuoto, rahoitusehdot ja muun tyyppisiin sopimusjärjestelyihin nähden saavutettava säästö.

Euroopan parlamentti ja neuvosto käsittelevät ennakkohyväksyntäpyyntöä neljän viikon kuluessa päivästä, jona ne molemmat vastaanottivat esityksen, ja tätä määräaikaa voidaan pidentää kerran kahdella viikolla. Lainan avulla tapahtuva hankinnan rahoitus katsotaan hylätyksi, jos Euroopan parlamentti ja neuvosto eivät ole nimenomaisesti hyväksyneet sitä kyseisen määräajan kuluessa.

267 artikla

Varhainen ilmoittaminen ja ennakkohyväksyntä

1. Edellä 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua varhaista ilmoittamista ja 266 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua ennakkohyväksyntää ei sovelleta veloituksetta tai symboliseen hintaan tapahtuvaan maan hankintaan.

2. Edellä 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua varhaista ilmoittamista ja 266 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua ennakkohyväksyntää sovelletaan myös asuinkiinteistöihin, jos kiinteistöjen hankinta-, rakennekorjaus- tai rakennushankkeet tai useita tällaisia hanke-elementtejä samanaikaisesti toteutettuina yhdistävät hankkeet ovat arvoltaan yli 2 000 000 euroa ja hinta on yli 110 prosenttia vertailukelpoisten kiinteistöjen paikallisesta hinnasta tai vuokraindeksistä. Euroopan parlamentti ja neuvosto voivat pyytää asianomaiselta unionin toimielimeltä mitä tahansa asuinkiinteistöihin liittyviä tietoja.

3. Poikkeustapauksissa tai kiireellisissä poliittisissa tilanteissa 266 artiklan 2 kohdassa tarkoitetut varhaisessa vaiheessa ilmoitettavat tiedot unionin kolmansissa maissa oleviin edustustoihin tai virastoihin liittyvistä kiinteistöhankkeista voidaan toimittaa yhdessä 266 artiklan 3 kohdan mukaisen kiinteistöhanke-esityksen kanssa. Näissä tapauksissa varhainen ilmoittaminen ja ennakkohyväksyntä toteutetaan mahdollisimman aikaisessa vaiheessa.

Kolmansissa maissa toteutettavien asuinkiinteistöhankkeiden osalta varhainen ilmoittaminen ja ennakkohyväksyntä suoritetaan yhdessä.

4. Edellä 266 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua ennakkohyväksyntää ei sovelleta kiinteistöhankkeiden tarkkojen kustannusten ja rahoituksen arviointiin tarvittaviin alustaviin sopimuksiin tai selvityksiin.

XVI OSASTO

TIETOPYYNNÖT JA DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET

268 artikla

Euroopan parlamentin ja neuvoston esittämät tietopyynnöt

Euroopan parlamentilla ja neuvostolla on oikeus saada ilmoitus kaikista niiden toimivaltaan kuuluvista talousarvioasioihin liittyvistä tiedoista ja selvityksistä.

269 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä tässä artiklassa säädetyin edellytyksin.

2. Edellä 70 artiklan 1 kohdassa, 71 artiklan kolmannessa kohdassa, 161 artiklassa ja 213 artiklan 2 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitettu komissiolle siirretty valta antaa delegoituja säädöksiä on voimassa 31 päivään joulukuuta 2020 saakka. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2018. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä tulevien monivuotisten rahoituskehysten voimassaoloajaksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin vastaavan monivuotisen rahoituskehyksen keston päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 70 artiklan 1 kohdassa, 71 artiklan kolmannessa kohdassa, 161 artiklassa ja 213 artiklan 2 kohdan toisessa ja kolmannessa alakohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.

4. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.

5. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

6. Edellä 70 artiklan 1 kohdan, 71 artiklan kolmannen kohdan, 161 artiklan ja 213 artiklan 2 kohdan toisen ja kolmannen alakohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

TOINEN OSA

MUUTOKSET ALAKOHTAISIIN SÄÄNTÖIHIN

270 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1296/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1296/2013 seuraavasti:

1) Korvataan 5 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Edellä 3 artiklan 1 kohdassa säädettyihin lohkoihin kohdennetaan seuraavat ohjeelliset prosenttiosuudet, jotka ovat koko ohjelmakauden keskimääriä:

a) Progress-lohkoon vähintään 55 prosenttia;

b) Eures-lohkoon vähintään 18 prosenttia;

c) Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohkoon vähintään 18 prosenttia."

2) Korvataan 14 artikla seuraavasti:

"14 artikla

Aihekohtaiset osa-alueet ja rahoitus

"1. Progress-lohkosta tuetaan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen aihekohtaisten osa-alueiden toimia. Koko ohjelmakauden aikana Progress-lohkon kokonaismäärärahojen ohjeellisessa kohdentamisessa eri aihekohtaisille osa-alueille noudatetaan seuraavia vähimmäisprosenttiosuuksia:

a) työllisyys ja erityisesti nuorisotyöttömyyden torjunta: 20 prosenttia;

b) sosiaalinen suojelu, sosiaalinen osallisuus sekä köyhyyden vähentäminen ja ehkäiseminen: 45 prosenttia;

c) työolot: 7 prosenttia.

Jäljelle jäänyt osuus kohdennetaan yhdelle tai useammalle ensimmäisen alakohdan a, b tai c kohdassa tarkoitetulle aihekohtaiselle osa-alueelle tai niiden yhdistelmälle.

2. Progress-lohkon kokonaismäärärahoista merkittävä osuus on osoitettava sosiaalisten kokeilujen edistämiseen menetelmänä, jolla voidaan testata ja arvioida innovatiivisia ratkaisuja niiden hyödyntämisen lisäämiseksi."

3) Korvataan 19 artikla seuraavasti:

"19 artikla

Aihekohtaiset osa-alueet ja rahoitus

Eures-lohkosta tuetaan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen aihekohtaisten osa-alueiden toimia. Koko ohjelmakauden aikana Eures-lohkon kokonaismäärärahojen ohjeellisessa kohdentamisessa eri aihekohtaisille osa-aloille noudatetaan seuraavia vähimmäisprosenttiosuuksia:

a) avointen työpaikkojen, työhakemusten sekä työnhakijoihin ja työnantajiin liittyvien tietojen avoimuus: 15 prosenttia;

b) palveluiden kehittäminen työntekijöiden rekrytoimiseksi ja sijoittamiseksi työhön hyödyntämällä avointen työpaikkojen ja työhakemusten välittämistä unionin tasolla, erityisesti kohdennetut liikkuvuusjärjestelyt: 15 prosenttia;

c) rajat ylittävät kumppanuudet: 18 prosenttia.

Jäljelle jäänyt osuus kohdennetaan yhdelle tai useammalle ensimmäisen alakohdan a, b tai c kohdassa tarkoitetulle aihekohtaiselle osa-alueelle tai niiden yhdistelmälle."

4) Korvataan 25 artikla seuraavasti:

"25 artikla

Aihekohtaiset osa-alueet ja rahoitus

Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohkosta tuetaan a ja b alakohdassa tarkoitettujen aihekohtaisten osa-alueiden toimia. Koko ohjelmakauden aikana Mikrorahoitus ja yhteiskunnallinen yrittäjyys -lohkon kokonaismäärärahojen ohjeellisessa kohdentamisessa eri aihekohtaisille osa-alueille noudatetaan seuraavia vähimmäisprosenttiosuuksia:

a) mikrorahoitus heikossa asemassa oleville ryhmille ja mikroyrityksille: 35 prosenttia;

b) yhteiskunnallinen yrittäjyys: 35 prosenttia.

Jäljelle jäänyt osuus kohdennetaan ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdassa tarkoitetulle aihekohtaisille osa-alueille tai niiden yhdistelmälle."

5) Korvataan 32 artiklan toinen kohta seuraavasti:

"Työohjelmat ovat tarvittaessa kestoltaan kolme vuotta ja niihin on sisällyttävä kuvaus rahoitettavista toimista, menettelyt unionin tukemien toimien valitsemiseksi, maantieteellinen kattavuus, kohdeyleisö ja ohjeellinen täytäntöönpanoajanjakso. Työohjelmissa on ilmoitettava myös kullekin erityistavoitteelle kohdennetun tuen määrä. Työohjelmilla on vahvistettava ohjelman johdonmukaisuutta osoittamalla yhteydet kolmen lohkon välillä."

6) Kumotaan 33 ja 34 artikla.

271 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1301/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1301/2013 seuraavasti:

1) Muutetaan 3 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan e alakohta seuraavasti:

"e) investoinnit alueiden omien mahdollisuuksien kehittämiseen kiinteillä investoinneilla laitteisiin ja tarvikkeisiin sekä infrastruktuuriin, mukaan lukien kulttuurin ja kestävän matkailun infrastruktuurit, yrityspalvelut, tutkimus- ja innovointitahoille tarjottava tuki sekä investoinnit teknologiaan ja soveltavaan tutkimukseen yrityksissä;";

b) lisätään alakohta seuraavasti:

"Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetut kulttuurimatkailuun ja kestävään matkailuun liittyvät infrastruktuuri-investoinnit katsotaan pienimuotoisiksi, jos EAKR:n osuus yhteisrahoituksesta on enintään 10 000 000 euroa. Tämä raja-arvo korotetaan 20 000 000 euroon tapauksissa, joissa kyseisen infrastruktuurin katsotaan olevan kulttuuriperintöä maailman kulttuuri- ja luonnonperinnön suojelemisesta vuonna 1972 tehdyn Unescon yleissopimuksen 1 artiklan mukaisesti."

2) Lisätään 5 artiklan 9 kohtaan alakohta seuraavasti:

"e) tuki maahantulijoiden ja pakolaisten vastaanottoa ja sosiaalista ja taloudellista integroitumista varten;"

3) Korvataan liitteessä I olevassa taulukossa ilmaisusta "Sosiaalinen infrastruktuuri" alkava tekstiosuus taulukon loppuun asti seuraavasti:

"Sosiaalinen infrastruktuuri		
Lastenhoito ja koulutus	henkilöt	Tuettujen lastenhoito- ja koulutusinfrastruktuurien kapasiteetti
Terveys	henkilöt	Parannettujen terveyspalvelujen piirissä oleva väestö
Asuminen	asuntojen lukumäärä	Kunnostetut asunnot
	asuntojen lukumäärä	Kunnostetut asunnot, joista maahantulijoille ja pakolaisille tarkoitetut (pois luettuina vastaanottokeskukset)
Maahantulijat ja pakolaiset	henkilöt	Maahantulijoita ja pakolaisia tukevan infrastruktuurin kapasiteetti (muu kuin asunnot)
Kaupunkialueiden kehityksen erityisindikaattorit		
	henkilöt	Yhdennettyjen kaupunkikehitysstrategioiden vaikutusalueella asuva väestö
	neliömetrit	Kaupunkialueille luodut tai kunnostetut avoimet alueet
	neliömetrit	Kaupunkialueilla rakennetut tai kunnostetut julkiset rakennukset tai liiketoimitilat"

272 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1303/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1303/2013 seuraavasti:

1) Korvataan johdanto-osan 10 kappaleen toinen virke seuraavasti:

”Näiden edellytysten täyttyessä komissiolla olisi oltava varmuus siitä, että jäsenvaltiot käyttävät ERI-rahastoja laillisella ja asianmukaisella tavalla ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU, Euratom) 2018/1046 (*), jäljempänä ’varainhoitoasetus’, tarkoitetun moitteettoman varainhoidon periaatteen mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).”

2) Muutetaan 2 artikla seuraavasti:

a) korvataan 10 kohta seuraavasti:

”10) ’tuensaajalla’ toimien käynnistämisestä tai sekä käynnistämisestä että täytäntöönpanosta vastaavaa julkista tai yksityistä tahoa tai luonnollista henkilöä, ja

a) valtiontuen yhteydessä tukea saavaa tahoa, paitsi jos tukimäärä yritystä kohden on alle 200 000 euroa, jolloin asianosainen jäsenvaltio voi päättää, että tuensaaja on tuen myöntävä taho, sanotun kuitenkaan rajoittamatta komission asetusten (EU) N:o 1407/2013 (*), (EU) N:o 1408/2013 (**) ja (EU) N:o 717/2014 (***) soveltamista; ja

b) tämän asetuksen toisen osan IV osaston mukaisten rahoitusvälineiden yhteydessä rahoitusvälineen tai tapauksen mukaan rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavaa tahoa;

(*) Komission asetus (EU) N:o 1407/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 1).

(**) Komission asetus (EU) N:o 1408/2013, annettu 18 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen maatalousalalla (EUVL L 352, 24.12.2013, s. 9).

(***) Komission asetus (EU) N:o 717/2014, annettu 27 päivänä kesäkuuta 2014, Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta vähämerkityksiseen tukeen kalastus- ja vesiviljely-alalla (EUVL L 190, 28.6.2014, s. 45).”;

b) korvataan 31 kohta seuraavasti:

”31. ’makroaluestrategialla’ neuvoston hyväksymää ja tarvittaessa Eurooppa-neuvoston vahvistamaa yhtenäistä kehystä, jota voidaan tukea muun muassa ERI-rahastoista ja jolla pyritään vastaamaan yhteisiin haasteisiin, joita ilmenee tietyllä maantieteellisellä alueella, joka liittyy samalla alueella sijaitseviin jäsenvaltioihin ja kolmansiin maihin, jotka näin hyötyvät taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta edistävän yhteistyön tehostumisesta;”

3) Muutetaan 4 artikla seuraavasti:

a) korvataan 7 kohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 63 artiklan”;

b) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Komissio ja jäsenvaltiot noudattavat moitteettoman varainhoidon periaatetta varainhoitoasetuksen 33 artiklan, 36 artiklan 1 kohdan ja 61 artiklan mukaisesti.”

4) Lisätään 9 artiklaan kohta seuraavasti:

”Kullekin ERI-rahastolle rahastokohtaisissa säännöissä asetettujen prioriteettien on katettava etenkin kunkin ERI-rahaston varojen asianmukainen käyttö muuttoliikkeen ja turvapaikka-asioiden aloilla. Tässä yhteydessä on tarvittaessa varmistettava koordinointi Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 516/2014 (*) perustetun EU:n turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston kanssa.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 516/2014, annettu 16 päivänä huhtikuuta 2014, turvapaikka-, maahanmuutto- ja kotouttamisrahaston perustamisesta, neuvoston päätöksen 2008/381/EY muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätösten N:o 573/2007/EY ja N:o 575/2007/EY ja neuvoston päätöksen 2007/435/EY kumoamisesta (EUVL L 150, 20.5.2014, s. 168).”

5) Lisätään 16 artiklaan kohta seuraavasti:

”4 a. Jäsenvaltion on tapauksen mukaan toimitettava muutettu kumppanuussopimus viimeistään kunkin vuoden tammikuun 31 päivänä sen jälkeen, kun komissio on edellisenä kalenterivuonna hyväksynyt yhden tai useamman ohjelmamuutoksen.

Komissio hyväksyy viimeistään kunkin vuoden maaliskuun 31 päivänä päätöksen, jossa vahvistetaan, että kumppanuussopimukseen tehdyt muutokset vastaavat yhtä tai useampaa komission edellisenä kalenterivuonna hyväksymää ohjelmamuutosta.

Tähän päätökseen voi sisältyä myös kumppanuussopimuksen muiden osien muuttaminen 4 kohdassa tarkoitetun ehdotuksen mukaisesti edellyttäen, että ehdotus toimitetaan komissiolle viimeistään edellisen kalenterivuoden joulukuun 31 päivänä.”

6) Muutetaan 30 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Jos ohjelman muuttaminen vaikuttaa kumppanuussopimuksessa esitettyihin tietoihin, sovelletaan 16 artiklan 4 a kohdassa vahvistettua menettelyä.”;

b) poistetaan 3 kohdan kolmas virke.

7) Korvataan 32 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos 33 artiklan 3 kohdan mukaisesti perustettu yhteisölähtöisten paikallisten kehittämisstrategioiden valintakomitea katsoo, että valitun yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian täytäntöönpano edellyttää useamman kuin yhden rahaston tukea, se voi nimetä kansallisten sääntöjen ja menettelyjen mukaisesti päärahaston, josta tuetaan kaikkia 35 artiklan 1 kohdan a, d ja e alakohdassa tarkoitettuja yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian valmistelu- ja toimintakustannuksia ja toiminnan edistämiskustannuksia.”

8) Muutetaan 34 artikla seuraavasti:

a) korvataan a–d alakohta seuraavasti:

”a) parantaa paikallisten toimijoiden, mahdolliset tuensaajat mukaan lukien, valmiuksia kehittää ja panna täytäntöön toimia ja myös parantaa niiden projektien valmisteluun ja hallintaan liittyviä valmiuksia;

b) suunnitella syrjimätön ja avoin valintamenettely siten, että vältetään eturistiriidat ja varmistetaan, että vähintään 50 prosenttia valintapäätöksiä tehtäessä annetuista äänistä on peräisin kumppaneilta, jotka eivät ole viranomaisia, ja että valinta on mahdollista tehdä kirjallista menettelyä noudattaen;

c) laatia ja hyväksyä toimien valintaa varten syrjimättömät objektiiviset perusteet, joilla varmistetaan valittujen toimien yhdenmukaisuus yhteisölähtöisen paikallisen kehittämisstrategian kanssa asettamalla toimet tärkeysjärjestykseen sen mukaan, miten hyvin ne edistävät kyseisen strategian tavoitteiden ja päämäärien saavuttamista;

d) laatia ja julkaista ehdotuspyyntöjä tai jatkuva hanke-ehdotusten jättämismenettely;”;

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”Kun paikalliset toimintaryhmät hoitavat sellaisia ensimmäisen alakohdan a–g alakohdan soveltamisalaan kuulumattomia tehtäviä, jotka kuuluvat hallinto- tai todentamisviranomaisen tai maksajaviraston vastuulle, kyseiset paikalliset toimintaryhmät on nimettävä välittäviksi elimiksi rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti.”

9) Korvataan 36 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltio tai hallintoviranomainen voi rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti siirtää joitakin yhdennetyn alueellisen investoinnin hallinnointiin ja toteuttamiseen liittyviä tehtäviään yhdelle tai useammalle välittävälle elimelle, kuten paikallisviranomaisille, alueellisille kehittämiselimille tai valtiosta riippumattomille järjestöille.”

10) Muutetaan 37 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) arvio rahoitusvälineen avulla potentiaalisesti eri tasoilla aina loppukäyttäjän tasolle asti hankittavista julkisista ja yksityisistä lisävaroista (oletettu vipuvaikutus), mukaan lukien tarvittaessa arvio sellaisen 43 a artiklassa tarkoitetun yksityissijoittajille tarjottavan erilliskohtelun tarpeesta ja laajuudesta, jolla voidaan edistää markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimivien sijoittajien varojen käyttöön saamista tuen vastineena, ja/tai kuvaus mekanismeista, joita käytetään tämän erilliskohtelun tarpeellisuuden ja laajuuden määrittelemiseksi, esimerkiksi kilpailuun perustuva tai asianmukaisella tavalla itsenäinen arviointiprosessi;”;

b) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”3. Tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetussa ennakkoarvioinnissa voidaan ottaa huomioon varainhoitoasetuksen 209 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohdan ja toisen alakohdan mukaisesti tehty ennakkoarviointi, ja se voidaan tehdä vaiheittain. Ennakkoarvioinnin on joka tapauksessa oltava valmis, ennen kuin hallintoviranomainen päättää varojen osoittamisesta ohjelmasta rahoitusvälineeseen.”;

c) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Jostakin ERI-rahastojen rahoitusvälineestä tukea saavat loppukäyttäjät voivat myös saada tukea ERI-rahastojen muusta prioriteetista tai ohjelmasta tai muusta välineestä, jota tuetaan unionin talousarviosta, myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2015/1017 (*) perustetusta Euroopan strategisten investointien rahastosta (ESIR-rahasto), tapauksen mukaan sovellettavien unionin valtiontukisääntöjen mukaisesti. Siinä tapauksessa jokaisesta rahoituslähteestä on pidettävä erillistä kirjanpitoa ja ERI-rahastojen rahoitusvälineistä saadun tuen on sisällyttävä toimeen, jonka tukikelpoiset menot pidetään erillään muista avustuslähteistä.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2015/1017, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2015, Euroopan strategisten investointien rahastosta, Euroopan investointineuvontakeskuksesta ja Euroopan investointihankeportaalista sekä asetusten (EU) N:o 1291/2013 ja (EU) N:o 1316/2013 muuttamisesta – Euroopan strategisten investointien rahasto (EUVL L 169, 1.7.2015, s. 1).”

11) Muutetaan 38 artikla seuraavasti:

a) lisätään 1 kohtaan alakohta seuraavasti:

”c) rahoitusvälineet, joilla yhdistetään edellä tarkoitettu rahoitus ESIR-rahaston alaan kuuluviin EIP:n rahoitustuotteisiin 39 a artiklan mukaisesti.”;

b) muutetaan 4 kohta seuraavasti:

i) korvataan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohta seuraavasti:

”b) siirtää suoraan tehtävällä sopimuksella rahoitusvälineiden käyttöönottoon liittyvät tehtävät

i) EIP:lle;

ii) kansainväliselle rahoituslaitokselle, jossa jäsenvaltio on osakkaana;

iii) ammattimaista rahoitustoimintaa harjoittavaksi oikeushenkilöksi perustetulle julkisomisteiselle pankille tai laitokselle, joka täyttää kaikki seuraavassa luetellut edellytykset:

— siinä ei ole suoria yksityisiä pääomaosuuksia lukuun ottamatta perussopimusten mukaisia kansallisissa säännöksissä vaadittuja yksityisen pääomaosuuden muotoja, joihin ei liity määräysvaltaa eikä valtaa estää päätöksen syntyminen ja joihin ei sisälly ratkaisevaa vaikutusvaltaa kyseisen pankin tai laitoksen päätöksiin, sekä yksityisen pääomaosuuden muotoja, joihin ei liity vaikutusvaltaa ERI-rahastoista tuettavan rahoitusvälineen päivittäistä hallinnointia koskeviin päätöksiin;

— se hoitaa kansallisella tai alueellisella tasolla jäsenvaltion asianomaisen viranomaisen sille antamaa julkisen politiikan alaan kuuluvaa tehtävää, joka muodostuu kokonaan tai osittain ERI-rahastojen tavoitteiden saavuttamista edistävien talouden kehittämistoimien toteuttamisesta;

— sen yksinomaisena tehtävänä tai osana sen tehtävää on toteuttaa ERI-rahastojen tavoitteiden saavuttamista edistäviä talouden kehittämistoimia alueilla, politiikan osa-alueilla tai toimialoilla, joille ei yleensä ole tarjolla riittävästi tai lainkaan rahoitusta markkinalähteistä;

— sen toiminnan ensisijainen tavoite ei ole voiton maksimointi, vaan se pelkästään varmistaa toimintojensa pitkän aikavälin rahoituksellisen kestävyyden;

— se varmistaa sovellettavan lainsäädännön mukaisin aiheellisin toimenpitein, että b alakohdassa tarkoitettu suoraan tehty sopimus ei tarjoa suoraa tai välillistä hyötyä kaupalliselle toiminnalle;

— sitä valvoo riippumaton viranomainen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti;

c) siirtää rahoitusvälineiden käyttöönottoon liittyvät tehtävät toiselle julkis- tai yksityisoikeudelliselle yhteisölle; tai

d) toteuttaa käyttöönottoon liittyvät tehtävät suoraan, kun rahoitusvälineet koostuvat yksinomaan lainoista tai vakuuksista. Tässä tapauksessa hallintoviranomainen katsotaan 2 artiklan 10 kohdassa tarkoitetuksi tuensaajaksi.”;

ii) korvataan toinen alakohta seuraavasti:

”Kun tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a–d alakohdassa tarkoitetut elimet vastaavat rahoitusvälineen käyttöönotosta, niiden on varmistettava sovellettavan lainsäädännön ja varainhoitoasetuksen 155 artiklan 2 ja 3 kohdassa säädettyjen edellytysten noudattaminen.”;

c) korvataan 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5. Kun tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetut elimet vastaavat rahasto-osuusrahastojen käyttöönotosta, ne voivat siirtää osan käyttöönottoon liittyvistä tehtävistä edelleen rahoituksenvälittäjille sillä edellytyksellä, että kyseiset elimet varmistavat omalla vastuullaan, että rahoituksenvälittäjät täyttävät varainhoitoasetuksen 33 artiklan 1 kohdassa ja 209 artiklan 2 kohdassa säädetyt vaatimukset. Rahoituksenvälittäjät on valittava avointen, läpinäkyvien, oikeasuhteisten ja syrjimättömien menettelyjen avulla ja eturistiriitoja välttäen.

6. Edellä 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdassa tarkoitetut elimet, joille käyttöönottoon liittyviä tehtäviä on siirretty, voivat avata varainhoitotilejä omissa nimissään ja hallintoviranomaisen puolesta, tai perustaa rahoitusvälineen erillisenä rahoituskokonaisuutena laitoksessa. Kun kyseessä on erillinen rahoituskokonaisuus, rahoitusvälineeseen sijoitetut ohjelman varat on erillisellä kirjanpidolla erotettava muista laitoksessa saatavilla olevista varoista. Varainhoitotileillä olevien varojen ja tällaisten erillisten rahoituskokonaisuuksien hoitamisessa on noudatettava moitteettoman varainhoidon periaatetta ja asianmukaisia vakavaraisuussääntöjä, ja kyseisten varojen likviditeetin on oltava riittävä.”;

d) muutetaan 7 kohdan ensimmäinen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”7. Kun rahoitusväline otetaan käyttöön 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan nojalla, ohjelmista rahoitusvälineisiin maksettavia rahoitusosuuksia koskevat ehdot ja edellytykset asetetaan liitteen IV mukaisissa rahoitussopimuksissa rahoitusvälineen käyttöönoton edellyttämien rakenteiden mukaisesti seuraavilla tasoilla:”;

e) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Kun kyseessä on rahoitusväline, joka otetaan käyttöön 4 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan nojalla, ohjelmista rahoitusvälineisiin maksettavia rahoitusosuuksia koskevat ehdot ja edellytykset asetetaan liitteen IV mukaisessa strategia-asiakirjassa, jonka seurantakomitea tarkastaa.”;

f) korvataan 10 kohta seuraavasti:

”10. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla määritetään yhtäläiset järjestelyt tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 39 a artiklan 5 kohdassa tarkoitettujen yhteisöjen hallinnoimien varojen siirtämistä ja hallintoa varten. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.”

12) Muutetaan 39 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

”2. Jäsenvaltiot voivat tämän asetuksen 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tukikelpoisuuskaudella antaa EAKR:n ja maaseuturahaston kautta rahoitusosuuden tämän asetuksen 38 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin, joiden hallinnoinnista komissio huolehtii välillisesti EIP:n kanssa varainhoitoasetuksen 62 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan iii alakohdan ja varainhoitoasetuksen 208 artiklan 4 kohdan mukaisesti, seuraavien toimien osalta:”;

b) 4 kohdan ensimmäisessä alakohdassa:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) poiketen siitä, mitä 37 artiklan 2 kohdassa säädetään, sen on perustuttava EIP:n ja komission tekemään unionin tason ennakkoarviointiin tai, silloin kun saatavilla on tätä tuoreempia tietoja, unionin, kansallisen tai alueellisen tason ennakkoarviointiin.

Pankkien velkarahoituksesta ja pk-yrityksistä saatavilla oleviin tietoihin perustuva ennakkoarviointi sisältää muun muassa analyysin pk-yritysten rahoitustarpeista tarkoituksenmukaisella tasolla, pk-yritysten rahoitusehdoista ja -tarpeista sekä rahoituksen tarjonnan aukkokohdista, pk-yrityssektorin taloudellisen ja rahoitustilanteen ominaispiirteistä tarkoituksenmukaisella tasolla, kokonaisrahoitusosuuksien vähimmäismääräisestä kriittisestä massasta, arviosta näiden rahoitusosuuksien muodostamasta kokonaislainavolyymistä ja tuotetusta lisäarvosta”;

ii) korvataan b alakohta seuraavasti:

”b) kunkin osallistuvan jäsenvaltion on annettava tämä rahoitusosuus osana johonkin ohjelmaan sisältyvää erillistä toimintalinjaa, kun kyse on EAKR:sta maksettavasta rahoitusosuudesta, tai osana erityistä kansallista ohjelmaa, joita on yksi kutakin EAKR:stä ja maaseuturahastosta maksettua rahoitusosuutta kohden, ja jotka tukevat 9 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohdassa asetettua temaattista tavoitetta;”;

c) korvataan 7 ja 8 kohta seuraavasti:

”7. Poiketen siitä, mitä 41 artiklan 1 ja 2 kohdassa tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetuista rahoitusosuuksista säädetään, jäsenvaltion komissiolle osoittama maksatushakemus on tehtävä siten, että perustana on 100 prosenttia jäsenvaltion tämän artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetussa rahoitussopimuksessa määritetyn suunnitelman mukaisesti EIP:lle maksamista määristä. Näiden maksatushakemusten on perustuttava sellaisiin EIP:n pyytämiin määriin, jotka katsotaan välttämättömiksi, jotta katetaan seuraavien kolmen kuukauden aikana lopullisesti sovittaviin vakuussopimuksiin tai arvopaperistamistransaktioihin liittyvät sitoumukset. Jäsenvaltioiden on suoritettava maksut EIP:lle viipymättä ja joka tapauksessa ennen kuin EIP tekee sitoumuksia.

8. Ohjelman päättyessä 42 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuiksi tukikelpoisiksi menoiksi katsotaan rahoitusvälineelle maksettu ohjelman rahoitusosuuksien kokonaismäärä, joka vastaa

a) tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen toimintojen osalta 42 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja eriä;

b) tämän artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen toimintojen osalta arvopaperistamistransaktioiden luoman uuden velkarahoituksen kokonaismäärää, joka on maksettu tukikelpoisille pk-yrityksille tai niiden hyväksi 65 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna tukikelpoisuuskautena.”

13) Lisätään artikla seuraavasti:

”39 a artikla

Rahoitusosuus ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin, joiden avulla kyseinen rahoitusosuus yhdistetään Euroopan strategisten investointien rahaston alaan kuuluviin EIP:n rahoitustuotteisiin

1. Hallintoviranomaiset voivat osoittaa ERI-rahastoista rahoitusosuuden 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin houkutellakseen lisäinvestointeja yksityiseltä sektorilta, kun tällä edistetään muun muassa ERI-rahastojen tavoitteiden saavuttamista ja unionin älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevaa strategiaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu rahoitusosuus saa olla enintään 25 prosenttia loppukäyttäjille annetusta tuesta. Jäljempänä 120 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetuilla vähemmän kehittyneillä alueilla kyseinen rahoitusosuus saa olla suurempi kuin 25 prosenttia, jos tämä on 37 artiklan 2 kohdassa tai tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen ennakkoarviointien perusteella asianmukaisesti perusteltua, mutta se ei saa olla suurempi kuin 40 prosenttia. Tässä kohdassa tarkoitettu kokonaistuki muodostuu loppukäyttäjille myönnettyjen uusien lainojen ja vakuuden saaneiden lainojen sekä kyseisten loppukäyttäjien saamien oman pääoman ehtoisten ja luonteisten sijoitusten kokonaismäärästä. Tässä kohdassa tarkoitetut takauksen saaneet lainat otetaan huomioon vain siltä osin kuin ERI-rahastojen varoja on sidottuina vakuussopimuksiin; sidottujen varojen määrä lasketaan suuren määrän uusia lainoja kattavan, ennalta tehtävän varovaisen riskinarvioinnin perusteella.

3. Poiketen siitä, mitä 37 artiklan 2 kohdassa säädetään, tämän artiklan 1 kohdan mukaiset rahoitusosuudet voivat perustua valmistelevaan arviointiin, jonka EIP tekee ennen kuin se osoittaa rahoitusosuuden ESIR-rahoitustuotteeseen, due diligence -prosessi mukaan luettuna.

4. Tämän asetuksen 46 artiklassa tarkoitettujen, hallintoviranomaisten laatimien kertomusten, jotka koskevat tämän artiklan mukaisista rahoitusvälineistä muodostuvia toimia, on perustuttava tietoihin, joita EIP säilyttää asetuksen (EU) 2015/1017 16 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaista raportointiaan varten, täydennettyinä tämän asetuksen 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti edellytetyillä lisätiedoilla. Tämän kohdan vaatimusten on mahdollistettava yhdenmukaiset raportointia koskevat edellytykset tämän asetuksen 46 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

5. Osoittaessaan rahoitusta 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin rahoitusvälineisiin hallintoviranomainen voi toimia millä tahansa seuraavista tavoista:

a) se voi sijoittaa sellaisen olemassa olevan tai vastikään perustetun oikeushenkilön pääomaan, jonka tehtävänä on investoida loppukäyttäjiin kulloinkin kyseeseen tulevan, käyttöönottoon liittyvät tehtävät hoitaakseen ottavan ERI-rahaston tavoitteiden mukaisesti;

b) antaa käyttöönottoon liittyvät tehtävät 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja c alakohdan mukaisesti.

Elin, jolle on tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan mukaisesti annettu käyttöönottoon liittyviä tehtäviä, joko avaa hallintoviranomaisen puolesta varainhoitotilin omissa nimissään tai perustaa kyseiseen laitokseen erillisen rahoituskokonaisuuden ohjelmasta maksettavaa rahoitusosuutta varten. Kun kyseessä on erillinen rahoituskokonaisuus, rahoitusvälineeseen sijoitetut ohjelman varat on erillisellä kirjanpidolla erotettava muista laitoksessa saatavilla olevista varoista. Varainhoitotileillä olevien varojen ja tällaisten erillisten rahoituskokonaisuuksien hoitamisessa on noudatettava moitteettoman varainhoidon periaatetta ja asianmukaisia vakavaraisuussääntöjä, ja kyseisten varojen likviditeetin on oltava riittävä.

Tämän artiklan soveltamiseksi rahoitusväline voi olla myös asetuksen (EU) 2015/1017 2 artiklan 4 kohdan mukainen investointijärjestely tai osa sitä edellyttäen, että kyseinen investointijärjestely on muodoltaan erityisrahoitusyhtiö tai hoidettu tili.

6. Kun tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut elimet vastaavat tämän asetuksen 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisten rahoitusvälineiden käyttöönotosta, niiden on varmistettava sovellettavan lainsäädännön ja varainhoitoasetuksen 155 artiklan 2 ja 3 kohdassa määriteltyjen edellytysten noudattaminen.

7. Komissio antaa tämän asetuksen täydentämiseksi viimeistään 3 päivänä marraskuuta 2018 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan täydentävät erityissäännöt, jotka koskevat rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien yhteisöjen asemaa, vastuita ja tehtäviä sekä niihin liittyviä valintaperusteita ja tuotteita, joita rahoitusvälineillä voidaan tuottaa 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

8. Kun tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetut elimet vastaavat rahasto-osuusrahastojen käyttöönotosta, ne voivat siirtää osan käyttöönottoon liittyvistä tehtävistä edelleen rahoituksenvälittäjille sillä edellytyksellä, että tällaiset elimet varmistavat omalla vastuullaan, että rahoituksenvälittäjät täyttävät varainhoitoasetuksen 33 artiklan 1 kohdassa ja 209 artiklan 2 kohdassa säädetyt vaatimukset. Rahoituksenvälittäjät on valittava avointen, läpinäkyvien, oikeasuhteisten ja syrjimättömien menettelyjen avulla ja eturistiriitoja välttäen.

9. Kun hallintoviranomaiset osoittavat 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden käyttöönottoa varten ERI-rahastoista ohjelmien varoja olemassa olevaan välineeseen, jonka rahastonhoitajan on jo valinnut EIP, kansainvälinen rahoituslaitos, jossa jäsenvaltio on osakkaana, tai ammattimaista rahoitustoimintaa harjoittavaksi oikeushenkilöksi perustettu julkisomisteinen pankki tai laitos, joka täyttää 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan iii alakohdassa asetetut edellytykset, niiden on annettava käyttöönottoon liittyvät tehtävät kyseiselle rahastonhoitajalle suoraan tehtävällä sopimuksella.

10. Poiketen siitä, mitä 41 artiklan 1 ja 2 alakohdassa säädetään, tämän artiklan 9 kohdan mukaisten rahoitusvälineisiin osoitettujen rahoitusosuuksien tapauksessa välimaksatushakemukset on esitettävä vaiheittain rahoitussopimuksessa esitetyn maksuaikataulun mukaisesti. Tämän kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun maksuaikataulun on vastattava saman rahoitusvälineen muita sijoittajia varten sovittua maksuaikataulua.

11. Edellä olevan 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisia rahoitusosuuksia koskevat ehdot ja edellytykset asetetaan liitteen IV mukaisissa rahoitussopimuksissa seuraavilla tasoilla:

a) tarvittaessa hallintoviranomaisen asianmukaisesti valtuutettujen edustajien ja rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavan elimen välillä;

b) hallintoviranomaisen asianmukaisesti valtuutettujen edustajien tai tapauksen mukaan rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavan elimen ja rahoitusvälineen käyttöönotosta vastaavan elimen välillä.

12. Unionin tasolla perustetuista välineistä rahoitusosuuksia saaviin investointijärjestelyihin osoitettujen tämän artiklan 1 kohdan mukaisten rahoitusosuuksien tapauksessa on varmistettava varainhoitoasetuksen 209 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti, että ne ovat valtiontukisääntöjen mukaisia.

13. Kun kyse on 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuista rahoitusvälineistä, jotka ovat vakuusvälineitä, jäsenvaltiot voivat päättää, että ERI-rahastoista osoitetaan tarvittaessa rahoitusosuus lainasalkun eri etuoikeusluokkien osuuksiin, joilla on myös asetuksen (EU) 2015/1707 mukainen EU:n takaus.

14. EAKR:n, ESR:n, koheesiorahaston ja Euroopan meri- ja kalatalousrahaston tapauksessa voidaan perustaa ohjelmassa erillinen prioriteetti ja maaseuturahaston tapauksessa erillinen toimintatyyppi, jossa yhteisrahoitusosuus on enintään 100 prosenttia, sellaisten toimien tukemiseksi, jotka toteutetaan 38 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden avulla.

15. Sen estämättä, mitä 70 artiklassa ja 93 artiklan 1 kohdassa säädetään, tämän artiklan 1 kohdan mukaisia rahoitusosuuksia voidaan käyttää vieraan ja oman pääoman ehtoisen uuden rahoituksen aikaansaamiseksi jäsenvaltion koko alueella alueluokista riippumatta, jos rahoitussopimuksessa ei ole määrätty toisin.

16. Komissio tarkastelee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019 uudelleen tämän artiklan soveltamista ja esittää tarvittaessa Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi."

14) Muutetaan 40 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

"1. Tämän asetuksen 124 artiklan ja maaseuturahastoasetuksen 65 artiklan mukaisesti nimetyt viranomaiset eivät saa tehdä EIP:n tasolla tai sellaisten muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tasolla, joissa jäsenvaltio on osakkaana, paikan päällä toimitettavia tarkastuksia, jotka koskevat näiden käyttöönottamia rahoitusvälineitä.

Nimettyjen viranomaisten on kuitenkin toimitettava tämän asetuksen 125 artiklan 5 kohdan ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 59 artiklan 1 kohdan mukaisesti tarkastuksia rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien muiden elinten tasolla kyseisten viranomaisten jäsenvaltion oikeudenkäyttöalueella.

EIP:n ja sellaisten muiden kansainvälisten rahoituslaitosten, joissa jäsenvaltio on osakkaana, on toimitettava nimetyille viranomaisille valvontakertomukset yhdessä kunkin maksatushakemuksen kanssa. Niiden on lisäksi toimitettava komissiolle ja nimetyille viranomaisille ulkopuolisten tarkastajien laatimat vuotuiset tarkastuskertomukset. Tällaiset raportointivelvoitteet eivät rajoita tämän asetuksen 46 artiklan 1 ja 2 kohdassa säädettyjä raportointivelvoitteita, jotka koskevat myös rahoitusvälineiden tuloksellisuutta.

Siirretään komissiolle valta antaa täytäntöönpanosäädös, joka koskee tämän kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitettujen valvontakertomusten ja vuotuisten tarkastuskertomusten malleja.

Kyseinen täytäntöönpanosäädös hyväksytään 150 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua neuvoa-antavaa menettelyä noudattaen.

2. Ohjelmien tarkastamisesta vastaavat elimet eivät saa tehdä EIP:n tasolla tai sellaisten muiden kansainvälisten rahoituslaitosten tasolla, joissa jäsenvaltio on osakkaana, paikan päällä toimitettavia tarkastuksia, jotka koskevat näiden käyttöönottamia rahoitusvälineitä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 127 artiklan ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 9 artiklan soveltamista.

Ohjelmien tarkastamisesta vastaavien elinten on tehtävä toimia ja hallinto- ja valvontajärjestelmää koskevia tarkastuksia jäsenvaltioissaan rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien muiden elinten tasolla ja, edellyttäen että 3 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät, loppukäyttäjien tasolla.

Komissio voi tehdä tarkastuksia 1 kohdassa tarkoitettujen elinten tasolla silloin kun se katsoo, että tämä on todettujen riskien vuoksi tarpeen kohtuullisen varmuuden saamiseksi.

2 a. Kun kyseessä ovat 38 artiklan 1 kohdan a alakohdassa ja 39 artiklassa tarkoitetut rahoitusvälineet, jotka on perustettu ennen 2 päivää elokuuta 2018 allekirjoitetulla rahoitussopimuksella, sovelletaan tämän artiklan 1 ja 2 kohdasta poiketen tässä artiklassa säädettyjä sääntöjä, joita sovellettiin rahoitussopimuksen allekirjoitushetkellä.";

b) korvataan 4 kohta seuraavasti:

"4. Komissio antaa tämän asetuksen täydentämiseksi viimeistään 3 päivänä marraskuuta 2018 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joissa vahvistetaan 38 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen rahoitusvälineiden hallintoa ja valvontaa koskevat täydentävät erityissäännöt hallinto- ja tarkastusviranomaisten valvontamuodoista, todentavien asiakirjojen säilyttämistä koskevista järjestelyistä ja todentavin asiakirjoin todistettavista asioista.";

c) lisätään kohta seuraavasti:

"5 a. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 143 artiklan 4 kohdassa ja asetuksen (EU) N:o 1306/2013 56 artiklan toisessa kohdassa säädetään, rahoitusvälineistä muodostuvien toimien tapauksessa rahoitusosuus, joka on tämän asetuksen 143 artiklan 2 kohdan tai asetuksen (EU) N:o 1306/2013 56 artiklan ensimmäisen kohdan mukaisesti peruutettu yksittäisen sääntöjenvastaisuuden seurauksena, voidaan käyttää uudelleen samaan toimeen seuraavien edellytysten täyttyessä:

a) jos rahoitusosuuden peruuttamisen syynä oleva sääntöjenvastaisuus on havaittu loppukäyttäjän tasolla, peruutettu rahoitusosuus voidaan käyttää uudelleen vain siten, että se osoitetaan saman rahoitusvälineen muille loppukäyttäjille;

b) jos rahoitusosuuden peruuttamisen syynä oleva sääntöjenvastaisuus on havaittu rahasto-osuusrahaston rahoituksenvälittäjän tasolla, peruutettu rahoitusosuus voidaan käyttää uudelleen vain siten, että se osoitetaan muille rahoituksenvälittäjille.

Jos rahoitusosuuden peruuttamisen syynä oleva sääntöjenvastaisuus on havaittu rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaavan elimen tasolla tai rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavan elimen tasolla, jos rahoitusväline otetaan käyttöön sellaisen rakenteen kautta, johon ei kuulu rahasto-osuusrahastoa, peruutettua rahoitusosuutta ei saa käyttää uudelleen samassa toimessa.

Jos rahoitusoikaisu tehdään systeemisen sääntöjenvastaisuuden vuoksi, rahoitusosuutta ei saa käyttää mihinkään sellaiseen toimeen, jossa on esiintynyt systeeminen sääntöjenvastaisuus."

15) Muutetaan 41 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan johdantokappale seuraavasti:

"1. Kun kyseessä ovat 38 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitetut rahoitusvälineet ja 38 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut rahoitusvälineet, jotka on otettu käyttöön 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti, asteittaiset välimaksatushakemukset ohjelmasta rahoitusvälineeseen maksettavia rahoitusosuuksia varten on esitettävä 65 artiklan 2 kohdassa säädettynä tukikelpoisuusaikana, jäljempänä 'tukikelpoisuusaika', seuraavien edellytysten mukaisesti:";

b) korvataan 2 kohta seuraavasti:

"2. Kun kyseessä ovat 38 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetut, 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan mukaisesti käyttöön otetut rahoitusvälineet, välimaksatushakemuksiin ja loppumaksun maksamista koskevaan hakemukseen on sisällytettävä niiden maksujen kokonaismäärä, jotka hallintoviranomainen on suorittanut 42 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja loppukäyttäjiin tehtäviä investointeja varten."

16) Muutetaan 42 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"3. Kun kyseessä ovat oman pääoman ehtoiset rahoitusvälineet, joiden kohderyhmänä ovat 37 artiklan 4 kohdassa tarkoitetut yritykset, joita koskeva 38 artiklan 7 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rahoitussopimus on allekirjoitettu ennen 31 päivää joulukuuta 2018 ja jotka ovat investoineet tukikelpoisuusajan loppuun mennessä vähintään 55 prosenttia asiaankuuluvaan rahoitussopimukseen sidotuista ohjelman varoista, tietty määrä maksuista, jotka on tarkoitettu loppukäyttäjiin enintään neljän vuoden aikana tukikelpoisuusajan jälkeen tehtäviin investointeihin, voidaan katsoa tukikelpoisiksi menoiksi, kun ne maksetaan erikseen tarkoitusta varten perustetulle sulkutilille, edellyttäen että noudatetaan valtiontukisääntöjä ja että kaikki jäljempänä asetetut ehdot täytetään.";

b) korvataan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"5. Kun rahasto-osuusrahaston käyttöönotosta vastaava elin tai rahoitusvälineiden käyttöönotosta 38 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti vastaavat elimet veloittavat tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdassa ja 2 kohdassa tarkoitetut hallintokustannukset tai -palkkiot, kyseiset kustannukset ja palkkiot eivät saa ylittää tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetussa delegoidussa säädöksessä määriteltyjä kynnysarvoja. Hallintokustannuksiin sisältyy välittömiä tai välillisiä kustannuseriä, jotka korvataan todentavia asiakirjoja vastaan, kun taas hallintopalkkioilla tarkoitetaan suoritetun palvelun osalta sovittua hintaa, joka tapauksen mukaan määräytyy kilpailuun perustuvan markkinaprosessin kautta. Hallintokustannukset ja -palkkiot perustuvat tulosperusteiseen laskentamenetelmään."

17) Lisätään artikla seuraavasti:

"43 a artikla

Sijoittajien eriytetty kohtelu

1. ERI-rahastoista rahoitusvälineisiin osoitettua loppukäyttäjiin investoitua tukea sekä kyseisistä investoinneista johtuvia tuottoja ja muita tuloja, kuten korkoja, vakuuspalkkioita, osinkoja, pääomatuloja tai mitä tahansa muita kyseisten investointien tuottamia tuloja, voidaan käyttää markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimivien sijoittajien eriytettyyn kohteluun sekä asetuksen (EU) 2015/1017 mukaista EU:n takausta käytettäessä myös EIP:n eriytettyyn kohteluun. Tällainen eriytetty kohtelu on voitava perustella tarpeella houkutella tuen vastineeksi yksityisiä varoja ja koota yhteen julkista rahoitusta.

2. Edellä 37 artiklan 2 kohdassa ja 39 a artiklan 3 kohdassa tarkoitettuihin arvioihin on tarvittaessa sisällytettävä arvio tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun eriytetyn kohtelun tarpeellisuudesta ja laajuudesta ja/tai kuvaus mekanismista, jota käytetään eriytetyn kohtelun tarpeellisuuden ja laajuuden määrittelemiseksi.

3. Eriytetty kohtelu ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen sellaisten kannustimien luomiseksi, joilla houkutellaan tuen vastineeksi yksityisiä varoja. Sillä ei saa antaa liiallisia korvauksia markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimiville sijoittajille tai asetuksen (EU) 2015/1017 mukaista EU:n takausta käytettäessä EIP:lle. Edut on sovitettava yhteen jakamalla asianmukaisesti riskit ja tuotto.

4. Markkinatalousperiaatteen mukaisesti toimivien sijoittajien eriytetty kohtelu ei rajoita unionin valtiontukisääntöjen soveltamista."

18) Korvataan 44 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Edellä olevan 43 a artiklan soveltamista rajoittamatta rahoitusvälineisiin takaisin maksetut, ERI-rahastojen tuesta johtuvat varat, jotka on saatu investoinneista tai vakuussopimuksiin sidottujen varojen vapautumisesta, mukaan lukien pääoman takaisinmaksut ja tuotot sekä muut tulot, kuten korot, vakuuspalkkiot, osingot, pääomatulot tai muut investoinneista saadut tulot, on käytettävä uudelleen seuraaviin tarkoituksiin enintään tarvittavan määrän suuruisina ja asianomaisissa rahoitussopimuksissa sovitussa järjestyksessä:

a) samojen tai muiden rahoitusvälineiden kautta tehtävät uudet investoinnit prioriteetin mukaisten erityistavoitteiden mukaisesti;

b) tarvittaessa kattamaan ERI-rahastoista rahoitusvälineeseen maksetun rahoitusosuuden nimellisarvon pienenemisen aiheuttamat tappiot, jotka johtuvat negatiivisesta korosta, jos tällaisia tappioita syntyy rahoitusvälineiden käyttöönotosta vastaavien elinten harjoittamasta aktiivisesta varainhallinnasta huolimatta;

c) tarvittaessa korvaus aiheutuneista hallintokustannuksista ja rahoitusvälineen hallintopalkkioiden maksu."

19) Muutetaan 46 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

a) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) tiedot elimistä, jotka vastaavat rahoitusvälineiden käyttöönotosta, ja tapauksen mukaan elimistä, jotka vastaavat rahasto-osuusrahastojen käyttöönotosta 38 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitetulla tavalla;";

b) korvataan g ja h alakohta seuraavasti:

"g) edellä 43 ja 44 artiklassa tarkoitetut rahoitusvälineeseen osoitetusta ERI-rahastojen tuesta johtuvat korot ja muut tuotot ja investoinneista saadut, rahoitusvälineisiin takaisin maksetut ohjelmien varat sekä 43 a artiklassa tarkoitettuun eriytettyyn kohteluun käytetyt varat;

h) edistyminen rahoitusvälineen avulla toteutetuista investoinneista odotettujen vipuvaikutusten saavuttamisessa;"

20) Korvataan 49 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Seurantakomitea voi esittää hallintoviranomaiselle huomautuksia ohjelman täytäntöönpanosta ja arvioinnista, mukaan lukien toimenpiteet, jotka liittyvät tuensaajien hallinnollisen taakan vähentämiseen. Se voi myös esittää huomautuksia ERI-rahastoista myönnetyn tuen näkyvyydestä sekä tällaisen tuen tuottamien tuloksien tunnetuksi tekemisestä. Sen on seurattava esittämiensä huomautusten johdosta toteutettuja toimenpiteitä."

21) Korvataan 51 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Vuodesta 2016 vuoden 2023 loppuun ulottuvana aikana järjestetään vuosittain komission ja kunkin jäsenvaltion välillä vuotuinen arviointikokous, jossa tarkastellaan kunkin ohjelman tuloksellisuutta ottaen soveltuvin osin huomioon vuotuinen täytäntöönpanokertomus sekä komission huomautukset. Kokouksessa tarkastellaan myös ohjelman tiedotus- ja viestintätoimia ja erityisesti niiden toimenpiteiden tuloksia ja vaikuttavuutta, joilla yleisölle on tiedotettu ERI-rahastoista myönnetyn tuen tuloksista ja lisäarvosta."

22) Kumotaan 56 artiklan 5 kohta.

23) Korvataan 57 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Tämän artiklan 1 ja 2 kohtaa sovelletaan myös 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuihin EAKR:stä tai maaseuturahastosta erityisiin ohjelmiin osoitettuihin rahoitusosuuksiin.";

24) Muutetaan 58 artiklan 1 kohta seuraavasti:

a) korvataan toisessa alakohdassa oleva ilmaisu "varainhoitoasetuksen 60 artiklan" ilmaisulla "varainhoitoasetuksen 154 artiklan";

b) korvataan kolmannen alakohdan f alakohta seuraavasti:

"f) toimet tietojen levittämiseksi, verkostoitumisen tukemiseksi, erityisesti ERI-rahastojen tuen tuottamia tuloksia ja niiden tuottamaa lisäarvoa koskevien viestintätoimien toteuttamiseksi, tietoisuuden lisäämiseksi sekä yhteistyön ja kokemusten vaihdon edistämiseksi, myös kolmansien maiden kanssa;";

c) korvataan neljäs alakohta seuraavasti:

"Komissio osoittaa vähintään 15 prosenttia tässä artiklassa tarkoitetuista resursseista yleisölle suunnatun viestinnän tehostamiseen ja komission aloitteesta toteutettavien viestintätoimien välisen synergian vahvistamiseen laajentamalla tuloksia koskevaa tietopohjaa etenkin tehostamalla tietojen keruuta ja levittämistä, laatimalla arviointeja ja raportteja sekä korostamalla erityisesti ERI-rahastojen osuutta ihmisten elämänlaadun parantamiseen ja lisäämällä ERI-rahastojen tuen näkyvyyttä ja lisäämällä tietoisuutta mainitun tuen tuloksista ja sen tuottamasta lisäarvosta. ERI-rahastojen tuen tuloksia ja lisäarvoa koskevia tiedotus- ja viestintä- ja näkyvyystoimenpiteitä, joissa erityisesti painotetaan toimia, jatketaan ohjelmien päättämisen jälkeen silloin, kun se on tarkoituksenmukaista. Tällaisilla toimilla täydennetään myös unionin poliittisia painopisteitä koskevaa ulkoista tiedotustoimintaa sikäli kuin ne liittyvät tämän asetuksen yleisiin tavoitteisiin.";

d) lisätään alakohta seuraavasti:

"Tässä artiklassa tarkoitetut toimenpiteet voidaan niiden tarkoituksen mukaan rahoittaa joko toiminta- tai hallintomenoina."

25) Muutetaan 59 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

"1 a. Kustakin ERI-rahastosta voidaan tukea teknisen tuen toimia, jotka ovat tukikelpoisia minkä tahansa muun ERI-rahaston mukaisesti.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"3. Rajoittamatta 2 kohdan soveltamista jäsenvaltiot voivat toteuttaa 1 kohdassa tarkoitettuja toimia tekemällä suoraan sopimuksen

a) EIP:n kanssa;

b) kansainvälisen rahoituslaitoksen kanssa, jossa jäsenvaltio on osakkaana;

c) edellä 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitetun julkisomisteisen pankin tai laitoksen kanssa."

26) Muutetaan 61 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"1. Tätä artiklaa sovelletaan toimiin, jotka tuottavat nettotuloja niiden päätökseen saamisen jälkeen. Tässä artiklassa 'nettotuloilla' tarkoitetaan rahavirtoja, jotka käyttäjät maksavat suoraan kyseisen toimen tuottamista tavaroista tai palveluista, kuten infrastruktuurin käytöstä välittömästi käyttäjien maksettavaksi tulevia maksuja, maapohjan tai rakennusten myyntiä tai vuokraamista tai maksuja palvelujen suorittamisesta, vähennettyinä kyseisellä kaudella syntyneillä toimintakustannuksilla ja lyhytikäisten laitteiden jälleenhankintakustannuksilla. Toimen tuottamia toimintakustannusten säästöjä, energiatehokkuustoimien toteuttamisesta aiheutuneita säästöjä lukuun ottamatta, on käsiteltävä nettotuloina, jollei niitä tasoiteta samansuuruisilla vähennyksillä toiminta-avustuksista.";

b) lisätään 3 kohdan ensimmäiseen alakohtaan alakohta seuraavasti:

"aa) jäsenvaltion a alakohdan soveltamisalaan kuulumatonta toimialaa tai sen osaa varten määrittämän kiinteän nettotuloprosenttiosuuden soveltaminen. Ennen edellä tarkoitetun kiinteän prosenttiosuuden soveltamista toimivaltaisen tarkastusviranomaisen on tarkistettava, että se on määritetty käyttämällä oikeudenmukaista, tasapuolista ja todennettavaa menetelmää, joka perustuu aikaisempiin tietoihin tai objektiivisiin perusteisiin;";

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Tämän artiklan 3 kohdassa esitettyjen menetelmien soveltamisen vaihtoehtona 60 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua osarahoituksen enimmäismäärää voidaan jonkin jäsenvaltion pyynnöstä alentaa prioriteetin tai toimenpiteen osalta, jolloin kaikkiin tuettaviin toimiin voitaisiin soveltaa yhtenäistä kiinteää prosenttiosuutta tämän artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti. Kyseinen alennus ei saa olla pienempi kuin määrä, joka saadaan kertomalla rahastokohtaisten sääntöjen mukaisesti sovellettava unionin osarahoituksen enimmäisosuus kyseisessä kohdassa tarkoitetulla asiaan liittyvällä kiinteällä prosenttiosuudella.";

d) korvataan 7 kohdan ensimmäisen alakohdan h alakohta seuraavasti:

”h) toimiin, joiden tukimäärät tai -osuudet määritellään maaseuturahastoasetuksen liitteessä II tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastoasetuksessa;”;

e) korvataan 8 kohta seuraavasti:

”8. Lisäksi 1–6 kohtaa ei sovelleta toimiin, joiden ohjelmasta saama tuki on valtiontukea.”

27) Muutetaan 65 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 8 kohdan kolmas alakohta seuraavasti:

i) korvataan h alakohta seuraavasti:

”h) toimiin, joiden tukimäärät tai -osuudet määritellään maaseuturahastoasetuksen liitteessä II tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastoasetuksessa, lukuun ottamatta toimia, joiden osalta Euroopan meri- ja kalatalousrahastoasetuksessa viitataan tähän kohtaan; tai”;

ii) korvataan i alakohta seuraavasti:

”i) toimiin, joiden tukikelpoisten kustannusten kokonaismäärä on enintään 100 000 euroa.”;

b) korvataan 11 kohta seuraavasti:

”11. Toimi voi saada tukea yhdestä tai useammasta ERI-rahastosta tai yhdestä tai useammasta ohjelmasta ja muista unionin välineistä edellyttäen, että jonkin ERI-rahaston maksatushakemuksessa ilmoitettuja menoja ei ilmoiteta tuettavaksi muusta rahastosta tai unionin välineestä eikä samasta rahastosta muun ohjelman perusteella. ERI-rahaston maksatushakemukseen sisällytettävien menojen määrä voidaan laskea kunkin ERI-rahaston osalta ja kyseisen ohjelman tai kyseisten ohjelmien osalta suhteutettuna tukiedellytykset vahvistavan asiakirjan mukaisesti.”

28) Muutetaan 67 artikla seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) kertakorvaukset;”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”e) rahoitus, joka ei perustu asianomaisten toimien kustannuksiin vaan toteuttamisen edistymiselle 5 a kohdan nojalla annetussa delegoidussa säädöksessä esitettyjen ehtojen täyttämiseen tai ohjelman tavoitteiden saavuttamiseen.”;

iii) lisätään alakohta seuraavasti:

”Ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetun rahoitusmuodon osalta tarkastuksen ainoana tarkoituksena on varmentaa, että korvauksen suorittamisen edellytykset on täytetty.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”2 a. Kun on kyse toimista tai hankkeista, jotka eivät kuulu 4 kohdan ensimmäisen virkkeen soveltamisalaan ja jotka saavat tukea EAKR:stä tai ESR:stä, sellaiset avustukset ja takaisin maksettavat tuet, joissa julkisen tuen osuus on enintään 100 000 euroa, toteutetaan vakioyksikkökustannusten, kertakorvausten tai kiinteiden prosenttiosuuksien muodossa lukuun ottamatta toimia, jotka saavat muuta kuin vähämerkityksistä tukea valtiontuen yhteydessä.

Jos käytetään kiinteämääräistä rahoitusta, kustannuslajit, joihin sovelletaan kiinteää prosenttiosuutta, voidaan korvata 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

Maaseuturahastosta, EAKR:stä tai ESR:stä tuetuissa toimissa, joissa käytetään 68 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kiinteää prosenttiosuutta, osallistujille maksetut korvaukset ja palkat voidaan korvata tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti.

Tähän kohtaan sovelletaan 152 artiklan 7 kohdassa säädettyjä siirtymäsäännöksiä.”;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos toimi tai osan toimesta muodostava hanke toteutetaan yksinomaan julkisten urakka-, tavara- tai palveluhankintojen muodossa, sovelletaan ainoastaan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja e alakohtaa. Jos toimessa tai osan toimesta muodostavassa hankkeessa tehtävät hankinnat koskevat vain tiettyjä kustannuslajeja, voidaan soveltaa kaikkia 1 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja koko toimen tai osan toimesta muodostavan hankkeen osalta.”;

d) muutetaan 5 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) oikeudenmukainen, tasapuolinen ja todennettava laskentamenetelmä, jonka perustana on mikä tahansa seuraavista:

i) tilastotiedot, muut objektiiviset perusteet tai asiantuntija-arvio;

ii) yksittäisten tuensaajien todennetut aiemmat tiedot;

iii) yksittäisten tuensaajien tavanomaiset kustannuslaskentakäytännöt;”;

ii) lisätään alakohta seuraavasti:

”aa) hallintoviranomaisen tai maaseuturahaston tapauksessa toimien valinnasta vastaavan viranomaisen ennakkoon hyväksymä tapauskohtainen talousarvioluonnos, jos julkinen tuki on enintään 100 000 euroa;”;

e) lisätään kohta seuraavasti:

”5 a. Siirretään komissiolle valta antaa tämän asetuksen täydentämiseksi 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, jotka koskevat tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b ja d alakohdassa tarkoitettujen vakioyksikkökustannusten tai kiinteämääräisen rahoituksen, tämän artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen asiaan liittyvien menetelmien sekä tämän artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetun tukimuodon määrittelyä, vahvistamalla rahoituksen edellytyksiä ja niiden soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.”

29) Korvataan 68 artikla seuraavasti:

”68 artikla

Välillisten kustannusten kiinteämääräinen rahoitus avustusten ja takaisin maksettavan tuen osalta

Jos toimen toteuttamisesta aiheutuu välillisiä kustannuksia, ne voidaan laskea kiinteämääräisinä jollain seuraavalla tavalla:

a) kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 25 prosenttia tukikelpoisista välittömistä kustannuksista, edellyttäen, että osuus lasketaan käyttämällä oikeudenmukaista, tasapuolista ja todennettavaa laskentamenetelmää tai menetelmää, jota sovelletaan jäsenvaltion kokonaan rahoittamissa avustusjärjestelmissä samantyyppisiin toimiin ja avustuksensaajiin;

b) kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 15 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista, ilman, että jäsenvaltiota vaaditaan suorittamaan laskelma sovellettavan osuuden määrittämiseksi;

c) kiinteä prosenttiosuus, jota sovelletaan tukikelpoisiin välittömiin kustannuksiin ja joka perustuu olemassa oleviin menetelmiin ja vastaaviin rahoitusosuuksiin, joita sovelletaan unionin politiikan aloilla samantyyppisiin toimiin ja avustuksensaajiin.

Siirretään komissiolle valta antaa 149 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla täydennetään säännöksiä, jotka koskevat tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettua kiinteää prosenttiosuutta sekä asiaan liittyviä menetelmiä.”

30) Lisätään artiklat seuraavasti:

”68 a artikla

Henkilöstökustannukset avustusten ja takaisin maksettavan tuen osalta

1. Toimen välittömät henkilöstökustannukset voidaan laskea kiinteänä osuutena, joka voi olla enintään 20 prosenttia asianomaisen toimen muista välittömistä kustannuksista kuin henkilöstökustannuksista. Jäsenvaltioita ei vaadita suorittamaan laskelmaa sovellettavan osuuden määrittämiseksi, edellyttäen, että toimen välittömiin kustannuksiin ei sisälly julkisia rakennusurakoita koskevia sopimuksia, joiden arvo ylittää direktiivin 2014/24/EU 4 artiklan a alakohdassa esitetyn kynnysarvon.

2. Henkilöstökustannusten määrittämiseksi voidaan laskea sovellettava tuntitaksa jakamalla viimeisimmät asiakirjoihin perustuvat vuotuiset bruttotyövoimakustannukset 1 720 tunnilla, kun kyse on kokoaikaisista työntekijöistä, tai 1 720 tunnista lasketulla osa-aikaisuutta vastaavalla määräosuudella, kun kyse on osa-aikaisista työntekijöistä.

3. Sovellettaessa 2 kohdan mukaisesti laskettua tuntitaksaa, henkeä kohti ilmoitettujen työntuntien yhteenlaskettu määrä ei saa tiettynä vuonna olla suurempi kuin kyseisen tuntitaksan laskennassa käytetty tuntimäärä.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen alaan kuuluviin ohjelmiin sellaisten henkilöiden henkilöstökustannusten osalta, jotka tekevät toimea koskevaa työtä osa-aikaisina.

4. Jos vuotuisia bruttotyövoimakustannuksia ei ole saatavilla, ne voidaan johtaa saatavilla olevista asiakirjoihin perustuvista bruttotyövoimakustannuksista tai työsopimuksesta, jolloin ne on asianmukaisesti mukautettava 12 kuukauden jaksoa vastaaviksi.

5. Sellaisten henkilöiden henkilöstökustannukset, jotka tekevät toimea koskevaa työtä osa-aikaisina, voidaan laskea kiinteänä prosenttiosuutena bruttotyövoimakustannuksista toimeen kuukausittain käytetyn kiinteän työaikaosuuden perusteella ilman velvollisuutta ottaa käyttöön erillistä työajan seurantajärjestelmää. Työnantajan on laadittava työntekijöistä asiakirja, jossa vahvistetaan kyseinen kiinteä prosenttiosuus.

68 b artikla

Muiden kustannusten kuin henkilöstökustannusten kiinteämääräinen rahoitus

1. Kiinteä prosenttiosuus, joka on enintään 40 prosenttia tukikelpoisista välittömistä henkilöstökustannuksista, voidaan käyttää toimen jäljellä olevien tukikelpoisten kustannusten kattamiseksi ilman, että jäsenvaltiota vaaditaan suorittamaan laskelmia sovellettavan osuuden määrittämiseksi.

ESR:stä, EAKR:stä tai maaseuturahastosta tuettujen toimien tapauksessa osallistujille maksetut palkat ja korvaukset katsotaan tukikelpoisiksi lisäkustannuksiksi, jotka eivät sisälly kiinteään prosenttiosuuteen.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua kiinteää prosenttiosuutta ei sovelleta henkilöstökustannuksiin, jotka on laskettu kiinteän prosenttiosuuden perusteella."

31) Korvataan 70 artikla seuraavasti:

"70 artikla

Sijainnin mukaan määräytyvä toimien tukikelpoisuus

1. Jollei 2 kohdassa tarkoitetuista poikkeuksista ja rahastokohtaisista säännöistä muuta johdu, ERI-rahastoista tuettujen toimien on sijaittava ohjelma-alueella.

Jäsenvaltion koko alueen kattamien toimien, jotka koskevat palvelujen tarjoamista kansalaisille tai yrityksille, katsotaan sijaitsevan jäsenvaltion kaikilla ohjelma-alueilla. Tällaisissa tapauksissa menot on jaettava kyseeseen tuleville ohjelma-alueille määräsuhteessa siten, että jakaminen perustuu muihin objektiivisiin kriteereihin.

Tämän kohdan toista alakohtaa ei sovelleta asetuksen (EU) N:o 1305/2013 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun kansalliseen ohjelmaan tai kyseisen asetuksen 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun kansallisen maaseutuverkoston perustamista ja toimintaa varten laadittuun erityisohjelmaan.

2. Hallintoviranomainen voi hyväksyä, että toimi toteutetaan ohjelma-alueen ulkopuolella mutta kuitenkin unionin alueella edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) toimi hyödyttää ohjelma-aluetta;

b) ohjelman perusteella ohjelma-alueen ulkopuolella sijaitseviin toimiin EAKR:stä, koheesiorahastosta, maaseuturahastosta tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta osoitettu kokonaismäärä on enintään 15 prosenttia tuesta, joka EAKR:stä, koheesiorahastosta, maaseuturahastosta tai Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta myönnetään prioriteettitasolla ohjelman hyväksymisajankohtana;

c) seurantakomitea on hyväksynyt kyseisen toimen tai kyseiset toimityypit;

d) toimelle tukea myöntävästä ohjelmasta vastaavat viranomaiset täyttävät toimen hallintoon, valvontaan ja tarkastukseen liittyvät ohjelman viranomaisvelvoitteet tai tekevät toimen toteutusalueen viranomaisten kanssa sopimuksia.

Jos rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta rahoitetut toimet toteutetaan tämän kohdan mukaisesti ohjelma-alueen ulkopuolella ja ne tuottavat hyötyjä sekä ohjelma-alueella että sen ulkopuolisilla alueilla, kyseiset menot jaetaan kyseisille alueille määräsuhteessa siten, että jakaminen perustuu objektiivisiin kriteereihin.

Jos toimet koskevat 9 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdassa tarkoitettua temaattista tavoitetta ja ne pannaan täytäntöön jäsenvaltion ulkopuolella mutta kuitenkin unionin alueella, sovelletaan ainoastaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b ja d alakohtaa.

3. Teknistä tukea tai tiedotusta, viestintää ja näkyvyystoimenpiteitä ja toiminnan tunnetuksi tekemistä koskevissa toimissa ja 9 artiklan ensimmäisen kohdan 1 alakohdassa tarkoitettuun temaattiseen tavoitteeseen kuuluvissa toimissa saa aiheutua menoja unionin alueen ulkopuolella edellyttäen, että kustannukset ovat tarpeen toimen tyydyttävän täytäntöönpanon kannalta.

4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteen ohjelmiin. Edellä olevia 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta ESR:stä tuettuihin toimiin."

32) Korvataan 71 artiklan 4 kohta seuraavasti:

"4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta rahoitusvälineisiin maksettuihin tai niistä maksettuihin rahoitusosuuksiin tai asetuksen (EU) N:o 1305/2013 45 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaiseen ostoleasingiin osoitettuihin rahoitusosuuksiin eikä mihinkään sellaiseen toimeen, jota koskee tuotannollisen toiminnan lopettaminen sellaisen konkurssin seurauksena, joka ei ole petollinen."

33) Muutetaan 75 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdassa ilmaisu "varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan" ilmaisulla "varainhoitoasetuksen 63 artiklan 5, 6 ja 7 kohdan";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"2 a. Komissio toimittaa toimivaltaiselle kansalliselle viranomaiselle seuraavat asiakirjat:

a) tarkastusraporttiluonnos paikan päällä suoritetuista tilintarkastuksista tai tarkastuksista kolmen kuukauden kuluessa kyseisen tilintarkastuksen tai tarkastuksen päättymisestä;

b) lopullinen tarkastusraportti kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun toimivaltaiselta kansalliselta viranomaiselta saadaan täydellinen vastaus paikan päällä suoritetuista asianomaisista tilintarkastuksista tai tarkastuksista tehtyyn tarkastusraporttiluonnokseen.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen raporttien on oltava saatavilla kyseisissä alakohdissa säädettyjen määräaikojen puitteissa vähintään yhdellä unionin toimielinten virallisista kielistä.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädettyyn määräaikaan ei sisälly jaksoa, joka alkaa sitä päivää seuraavana päivänä, jona komissio lähettää huomautuksensa jäsenvaltiolle, ja joka jatkuu siihen asti, kun jäsenvaltio vastaa kyseiseen huomautukseen.

Tätä kohtaa ei sovelleta maaseuturahastoon."

34) Korvataan 76 artiklan toisessa kohdassa ilmaisu "varainhoitoasetuksen 84 artiklan 2 kohdassa" ilmaisulla "varainhoitoasetuksen 110 artiklan 1 kohdassa".

35) Korvataan 79 artiklan 2 kohdassa ilmaisu "varainhoitoasetuksen 68 artiklan 3 kohdan" ilmaisulla "varainhoitoasetuksen 82 artiklan 2 kohdan".

36) Korvataan 83 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa ilmaisu "varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan" ilmaisulla "varainhoitoasetuksen 63 artiklan 5, 6 ja 7 kohdan".

37) Korvataan 84 artiklassa ilmaisu "varainhoitoasetuksen 59 artiklan 6 kohdan" ilmaisulla "varainhoitoasetuksen 63 artiklan 8 kohdan".

38) Korvataan 98 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. EAKR:stä ja ESR:stä voidaan rahoittaa täydentävästi ja enintään kymmeneen prosenttiin asti unionin rahoitusosuudesta toimenpideohjelman kunkin toimintalinjan osalta osa toimesta, jonka kustannuksiin voidaan myöntää tukea toisesta rahastosta siihen sovellettavien sääntöjen perusteella edellyttäen, että tällaiset kustannukset ovat tarpeen toimen tyydyttävän täytäntöönpanon kannalta ja liittyvät suoraan siihen."

39) Muutetaan 102 artikla seuraavasti:

a) korvataan 6 kohta seuraavasti:

"6. Suurhankkeeseen liittyvät menot voidaan sisällyttää maksatushakemukseen 2 kohdassa tarkoitetun hyväksyttäväksi esittämisen jälkeen. Jos komissio ei hyväksy hallintoviranomaisen valitsemaa suurhanketta, jäsenvaltion peruuttamaa hakemusta tai komission hyväksymää päätöstä seuraavaa menoilmoitusta oikaistaan tämän mukaisesti.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

”7. Kun riippumattomat asiantuntijat arvioivat suurhankkeen tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti, kyseiseen suurhankkeeseen liittyvät menot voidaan sisällyttää maksatushakemukseen sen jälkeen kun hallintoviranomainen on ilmoittanut komissiolle 101 artiklassa vaadittujen tietojen toimittamisesta riippumattomille asiantuntijoille.

Riippumaton laadunarviointi toimitetaan kuuden kuukauden kuluessa edellä tarkoitettujen tietojen toimittamisesta riippumattomille asiantuntijoille.

Vastaavat menot on peruutettava ja menoilmoitus oikaistava tämän mukaisesti seuraavissa tapauksissa:

a) jos riippumatonta laadunarviointia ei ole annettu tiedoksi komissiolle kolmen kuukauden kuluessa toisessa alakohdassa tarkoitetun ajanjakson päättymisestä;

b) jos jäsenvaltio peruuttaa tietojen toimittamisen; tai

c) jos kyseisen arvioinnin tulos on kielteinen.”

40) Korvataan 104 artiklan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

”2. Yhteiseen toimintasuunnitelmaan kohdistettujen julkisten menojen on oltava vähintään 5 000 000 euroa tai 5 prosenttia toimenpideohjelman tai jonkin rahoitukseen osallistuvan ohjelman julkisesta tuesta, sen mukaan kumpi näistä määristä on pienempi.

3. Edellä olevaa 2 kohtaa ei sovelleta nuorisotyöllisyysaloitteesta tuettaviin toimiin, jäsenvaltion Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen puitteissa toimittamaan ensimmäiseen yhteiseen toimintasuunnitelmaan tai Euroopan alueellinen yhteistyö -tavoitteeseen kuuluvan ohjelman toimittamaan ensimmäiseen yhteiseen toimintasuunnitelmaan.”

41) Poistetaan 105 artiklan 2 kohdan toinen virke.

42) Muutetaan 106 artiklan ensimmäinen kohta seuraavasti:

a) korvataan 1 alakohta seuraavasti:

”1) kuvaus yhteisen toimintasuunnitelman tavoitteista sekä siitä, miten sillä tuetaan ohjelman tavoitteita tai asiaankuuluvia maakohtaisia suosituksia ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisia jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoja suuntaviivoja sekä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti annettuja neuvoston asiaankuuluvia suosituksia, jotka jäsenvaltioiden on otettava huomioon työllisyyspolitiikassaan;”;

b) kumotaan 2 alakohta;

c) korvataan 3 alakohta seuraavasti:

”3) kuvaus suunnitelluista hankkeista tai hanketyypeistä sekä tapauksen mukaan välitavoitteista ja kuvaus tuotoksiin ja tuloksiin liittyvistä tavoitteista yhdistettyinä yhteisiin indikaattoreihin tarvittaessa toimintalinjoittain.”;

d) korvataan 6, 7 ja 8 alakohta seuraavasti:

”6) vahvistus siitä, että se myötävaikuttaa miesten ja naisten välistä tasa-arvoa edistävään lähestymistapaan asiaankuuluvan ohjelman tai kumppanuussopimuksen mukaisesti;

7) vahvistus siitä, että se edistää kestävää kehitystä koskevaa lähestymistapaa asiaankuuluvan ohjelman tai kumppanuussopimuksen mukaisesti;

8) sitä koskevat täytäntöönpanomääräykset, joihin sisältyvät seuraavat:

a) tiedot hallintoviranomaisen 125 artiklan 3 kohdan mukaisesti suorittamasta yhteisen toimintasuunnitelman valinnasta;

b) yhteisen toimintasuunnitelman ohjausjärjestelyt 108 artiklan mukaisesti;

c) yhteisen toimintasuunnitelman seuranta- ja arviointijärjestelyt, myös järjestelyt, joilla varmistetaan välitavoitteiden, tuotosten ja tulosten saavuttamista koskevien tietojen laatu, kerääminen ja säilytys;”;

e) muutetaan 9 alakohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) välitavoitteiden, tuotosten ja tulosten saavuttamisesta aiheutuvat kustannukset, laskettuina vakioyksikkökustannusten ja kertakorvausten osalta tämän asetuksen 67 artiklan 5 kohdan sekä ESR-asetuksen 14 artiklan mukaisten menetelmien perusteella;”;

ii) kumotaan b alakohta.

43) Korvataan 107 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Edellä 2 kohdassa tarkoitetussa päätöksessä ilmoitetaan yhteisen toimintasuunnitelman tuensaaja ja tavoitteet, välitavoitteet tapauksen mukaan sekä tuotos- ja tulostavoitteet, näiden välitavoitteiden ja tuotos- ja tulostavoitteiden saavuttamisesta aiheutuvat kustannukset sekä toimenpideohjelmittain ja toimintalinjoittain laadittu rahoitussuunnitelma, mukaan lukien tukikelpoinen kokonaismäärä ja julkisten menojen suuruus, yhteisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanokausi ja tapauksen mukaan yhteisen toimintasuunnitelman maantieteellinen kattavuus ja kohderyhmät."

44) Korvataan 108 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltion tai hallintoviranomaisen on perustettava yhteisen toimintasuunnitelman ohjauskomitea, joka voi olla asiaankuuluvien toimenpideohjelmien seurantakomiteasta erillinen. Ohjauskomitea kokoontuu vähintään kaksi kertaa vuodessa, ja se raportoi hallintoviranomaiselle. Tapauksen mukaan hallintoviranomainen ilmoittaa asiaankuuluvalle seurantakomitealle ohjauskomitean työn tuloksista ja yhteisen toimintasuunnitelman täytäntöönpanon edistymisestä 110 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja 125 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti."

45) Poistetaan 109 artiklan 1 kohdan toinen virke.

46) Muutetaan 110 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

"c) viestintästrategian, tiedotus- ja viestintätoimenpiteet mukaan lukien, ja rahastojen näkyvyyden parantamiseen tähtäävien toimenpiteiden täytäntöönpano;";

b) korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

"a) toimien valinnassa käytetyt menetelmät ja perusteet, paitsi jos paikalliset toimintaryhmät ovat hyväksyneet kyseiset perusteet 34 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti;"

47) Muutetaan 114 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Hallintoviranomaisen tai jäsenvaltion on laadittava arviointisuunnitelma yhdelle tai useammalle toimenpideohjelmalle. Arviointisuunnitelma on esitettävä seurantakomitealle viimeistään yhden vuoden kuluttua toimenpideohjelman hyväksymisestä. Ennen 2 päivää elokuuta 2018 hyväksyttyjen 39 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettujen erityisten ohjelmien tapauksessa arviointisuunnitelma on esitettävä seurantakomitealle viimeistään yhden vuoden kuluttua kyseisestä päivästä.";

b) kumotaan 4 kohta.

48) Korvataan kolmannen osan III osaston II luvun otsikko seuraavasti:

"Tiedottaminen, viestintä ja näkyvyys"

49) Muutetaan 115 artikla seuraavasti:

a) korvataan otsikko seuraavasti:

"Tiedottaminen, viestintä ja näkyvyys";

b) korvataan 1 kohdan d alakohta seuraavasti:

"d) tehtävä koheesiopolitiikan ja rahastojen merkitystä ja saavutuksia tunnetuksi unionin kansalaisten keskuudessa kumppanuussopimusten, toimenpideohjelmien ja toimien tulosten ja vaikutuksen näkyvyyden parantamiseen tähtäävillä toimenpiteillä.";

c) korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Liitteessä XII vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat yleisölle suunnattua tiedotusta ja viestintää ja näkyvyyden parantamista sekä mahdollisille tuensaajille ja tuensaajille suunnattuja tiedotustoimenpiteitä."

50) Korvataan 116 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Tämän artiklan 2 kohdan kolmannesta alakohdasta poiketen hallintoviranomaisen on tiedotettava asiasta vastaavalle seurantakomitealle tai asiasta vastaaville seurantakomiteoille vähintään kerran vuodessa 110 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun viestintästrategian täytäntöönpanon edistymisestä, tekemästään kyseisen täytäntöönpanon tulosanalyysistä sekä seuraavana vuonna toteutettavaksi suunnitelluista tiedotus- ja viestintätoimista ja rahastojen näkyvyyttä parantavista toimenpiteistä. Seurantakomitea antaa lausunnon seuraavana vuonna toteutettavaksi suunnitelluista toimista ja toimenpiteistä sekä keinoista yleisölle suunnattujen viestintätoimien tehostamiseksi."

51) Korvataan 117 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio perustaa jäsenvaltioiden nimeämistä jäsenistä koostuvia unionin verkostoja, joiden tarkoituksena on vaihtaa tietoja viestintästrategioiden täytäntöönpanon tuloksista, kokemuksia tiedotus- ja viestintätoimenpiteiden toteuttamisesta ja hyviä käytäntöjä, sekä tarpeen mukaan mahdollistaa viestintätoimien yhteinen suunnittelu ja yhteensovittaminen jäsenvaltioiden kesken ja komission kanssa. Vähintään kerran vuodessa verkostot keskustelevat tiedotus- ja viestintätoimenpiteistä ja arvioivat niiden vaikuttavuutta sekä esittävät suosituksia viestintätoimien ulottuvuuden ja vaikutuksen tehostamiseksi ja tiedon levittämiseksi kyseisten toimien tuloksista ja lisäarvosta.”

52) Muutetaan 119 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”1. Rahastoista jäsenvaltiossa tekniseen tukeen myönnetty määrä saa olla enintään 4 prosenttia siitä kokonaismäärästä, joka rahastoista on myönnetty toimenpideohjelmiin Investoinnit kasvuun ja työpaikkoihin -tavoitteen mukaisesti.”;

b) poistetaan 2 kohdan ensimmäinen virke;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja varoja käytetään rakennerahastojen tapauksessa tukemaan useampaa kuin yhtä alueluokkaa koskevia teknisen tuen toimia, toimien menot voidaan toteuttaa eri alueluokkia yhdistävän toimintalinjan mukaisesti ja kohdentaa määräsuhteessa joko sen mukaisesti, mikä on kunkin toimenpideohjelmaan kuuluvan alueluokan määrärahojen osuus, tai sen mukaisesti, mikä on kunkin alueluokan määrärahojen osuus jäsenvaltion kokonaismäärärahoista.”

d) lisätään kohta seuraavasti:

”5 a. Prosenttimäärien noudattamisen arviointi tapahtuu kun toimintaohjelma hyväksytään.”

53) Korvataan 122 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

”Jos tuensaajalle toimesta aiheettomasti maksettuja määriä ei saada perittyä takaisin jäsenvaltion virheen tai laiminlyönnin vuoksi, jäsenvaltio vastaa menetettyjen määrien korvaamisesta unionin talousarvioon. Jäsenvaltiot voivat päättää olla perimättä takaisin aiheettomasti maksettua määrää, jos tuensaajalta perittävä määrä ilman korkoja on toimeen osoitetun rahastojen rahoitusosuuden osalta tilivuonna enintään 250 euroa.”

54) Korvataan 123 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”5. Kun kyse on rahastoista ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastosta, hallintoviranomainen, tapauksen mukaan todentamisviranomainen sekä tarkastusviranomainen voivat olla osa samaa viranomaista tai elintä edellyttäen, että tehtävien erottamista koskevaa periaatetta noudatetaan.”

55) Muutetaan 125 artikla seuraavasti:

a) korvataan 3 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) varmistaa, että tuensaajalle toimitetaan asiakirja, jossa määritetään kullekin toimelle annettavan tuen edellytykset, mukaan lukien erityisvaatimukset, jotka koskevat osana toimea toimitettavia tuotteita tai suoritettavia palveluja, rahoitussuunnitelmaa, toteuttamiselle asetettua määräaikaa sekä tiedottamista, viestintää ja näkyvyyttä koskevat vaatimukset;”;

b) muutetaan ensimmäisen alakohdan 4 kohta seuraavasti:

i) korvataan a alakohta seuraavasti:

”a) tarkistaa, että osarahoitetut tuotteet ja palvelut on toimitettu ja että toimi on sovellettavan lainsäädännön, toimenpideohjelman ja sille asetettujen tukiedellytysten mukainen, ja

i) kun kustannukset on tarkoitus korvata 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan mukaisesti, että tuensaajien kyseisten kustannusten osalta ilmoittamat menot on maksettu;

ii) kun kustannukset on tarkoitus korvata 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b–e alakohdan mukaisesti, että tuensaajalle menojen kattamiseksi maksettavan korvauksen edellytykset ovat täyttyneet;”;

ii) korvataan e alakohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 63 artiklan 5 kohdan a ja b alakohdassa ja 6 ja 7 kohdassa”.

56) Korvataan 126 artiklan b alakohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan a alakohdassa” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 63 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ja 6 kohdassa”.

57) Muutetaan 127 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa ilmaisu ’varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan’ ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 63 artiklan 7 kohdan”;

b) korvataan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 63 artiklan 7 kohdan”.

58) Korvataan 131 artikla seuraavasti:

”131 artikla

Maksatushakemukset

1. Maksatushakemuksiin on sisällyttävä kunkin prioriteetin osalta

a) toimien toteuttamisesta tuensaajille aiheutuneiden ja maksettujen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitojärjestelmään;

b) toimien toteuttamisesta aiheutuneiden julkisten menojen kokonaismäärä, joka on viety todentamisviranomaisen kirjanpitojärjestelmään.

Niiden määrien osalta, jotka on sisällytettävä 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa tarkoitettua tukimuotoa koskeviin maksatushakemuksiin, maksatushakemuksiin on sisällytettävä 67 artiklan 5 a kohdan mukaisesti hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä eritellyt tiedot ja niissä on käytettävä tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti hyväksytyissä täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettua maksatushakemusten mallia.

2. Maksatushakemukseen sisältyvien tukikelpoisten menojen tueksi on esitettävä maksukuitit tai vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat, paitsi jos kyseessä on tämän asetuksen 67 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b–e alakohdassa, tämän asetuksen 68, 68 a ja 68 b artiklassa, tämän asetuksen 69 artiklan 1 kohdassa ja 109 artiklassa sekä ESR-asetuksen 14 artiklassa säädetty tukimuoto. Näiden tukimuotojen osalta maksatushakemukseen on sisällytettävä sovellettavin perustein lasketut kustannukset.

3. Valtiontuen osalta edellytetään, että tuen myöntävä taho on maksanut tuensaajille maksatushakemukseen sisältyviä menoja vastaavan julkisen rahoitusosuuden, tai jos jäsenvaltiot ovat päättäneet, että tuensaaja on 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen myöntävä taho, että tuensaaja on maksanut rahoitusosuuden tukea saavalle taholle.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, maksatushakemukseen voi sisältyä valtiontuen osalta tuen myöntävän tahon tuensaajalle maksamia ennakoita, tai jos jäsenvaltiot ovat päättäneet, että tuensaaja on 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen myöntävä taho, tuensaajan tukea saavalle taholle maksamia ennakoita seuraavin, kumulatiivisin edellytyksin:

a) näillä ennakoilla on jonkin jäsenvaltioon sijoittautuneen pankin tai muun rahoituslaitoksen myöntämä takuu tai niihin sovelletaan jotakin julkisyhteisön tai jäsenvaltion takuuksi antamaa välinettä;

b) näiden ennakoiden määrä ei ole yli 40 prosenttia tuensaajalle tiettyyn toimeen myönnettävän tuen kokonaismäärästä, tai jos jäsenvaltiot ovat päättäneet, että tuensaaja on 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen myöntävä taho, yli 40 prosenttia tietyn toimen osana tukea saavalle taholle myönnettävän tuen kokonaismäärästä;

c) nämä ennakot katetaan tuensaajan maksamilla menoilla, tai jos jäsenvaltiot ovat päättäneet, että tuensaaja on 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen myöntävä taho, tukea saavan tahon toimea toteuttaessaan maksamilla menoilla, ja niiden tueksi esitetään maksukuitit tai vastaavalla tavalla todistusvoimaiset kirjanpitoasiakirjat kolmen vuoden kuluessa ennakon maksamisvuodesta tai 31 päivänä joulukuuta 2023 sen mukaan, kumpi ajankohta on aikaisempi.

Jos ensimmäisen alakohdan c alakohdassa säädettyjä edellytyksiä ei noudateta, seuraava maksatushakemus on oikaistava vastaavasti.

5. Kussakin maksatushakemuksessa, johon sisältyy tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetun tyyppisiä ennakkoja, on ilmoitettava erikseen

a) toimintaohjelmasta ennakkoina maksettu kokonaismäärä;

b) määrä, joka on kolmen vuoden kuluessa ennakon maksamisesta 4 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti katettu tuensaajan, tai jos jäsenvaltiot ovat päättäneet, että tuensaaja on 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen myöntävä taho, tukea saavan tahon maksamilla menoilla, sekä

c) määrä, jota ei ole katettu tuensaajan, tai jos jäsenvaltiot ovat päättäneet, että tuensaaja on 2 artiklan 10 kohdan a alakohdan mukaisesti tuen myöntävä taho, tukea saavan tahon maksamilla menoilla ja joiden osalta kolmen vuoden ajanjakso ei ole vielä päättynyt.

6. Komissio hyväksyy tämän säännöksen yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan maksatushakemusten malli. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 150 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen."

59) Korvataan 137 artiklan 1 kohdassa ilmaisu "varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan a alakohdassa" ilmaisulla "varainhoitoasetuksen 63 artiklan 5 kohdan a alakohdassa ja 6 kohdassa".

60) Korvataan 138 artiklassa ilmaisu "varainhoitoasetuksen 59 artiklassa tarkoitetut asiakirjat kyseisen artiklan 5 kohdassa" ilmaisulla "varainhoitoasetuksen 63 artiklassa tarkoitetut asiakirjat kyseisen artiklan 5 kohdassa ja 7 kohdan toisessa alakohdassa".

61) Lisätään 140 artiklan 3 kohtaan virke seuraavasti:

"Jos asiakirjoja säilytetään yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä 5 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, alkuperäisiä asiakirjoja ei vaadita."

62) Korvataan 145 artiklan 7 kohdan toisen alakohdan a alakohdassa ilmaisu "varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdan" ilmaisulla "varainhoitoasetuksen 63 artiklan 5, 6 ja 7 kohdan".

63) Korvataan 147 artiklan 1 kohdassa ilmaisu "varainhoitoasetuksen 78 artiklan" ilmaisulla "varainhoitoasetuksen 98 artiklan".

64) Korvataan 148 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1. Kun toimen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä on enintään 400 000 euroa EAKR:n ja koheesiorahaston osalta, 300 000 euroa ESR:n osalta tai 200 000 euroa Euroopan meri- ja kalatalousrahaston osalta, tarkastusviranomainen tai komissio tarkastaa toimen ainoastaan kerran ennen päätökseen saatetun toimen lopulliset kustannukset sisältävän tilivuoden tilityksen toimittamista. Muut toimet tarkastusviranomainen tai komissio tarkastaa ainoastaan kerran tilivuotta kohden ennen päätökseen saatetun toimen lopulliset kustannukset sisältävän tilivuoden tilityksen toimittamista. Tarkastusviranomainen tai komissio ei tarkasta toimia tiettynä vuonna, jos Euroopan tilintarkastustuomioistuin on jo suorittanut tarkastuksen kyseisenä vuonna, edellyttäen että tarkastusviranomainen tai komissio voi käyttää Euroopan tilintarkastustuomioistuimen näitä toimia koskevan tarkastustyön tuloksia omien tehtäviensä suorittamiseen.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kun toimen tukikelpoisten menojen kokonaismäärä on 200 000–400 000 euroa EAKR:n ja koheesiorahaston osalta, 150 000–300 000 euroa ESR:n osalta ja 100 000–200 000 euroa EMKR:n osalta, toimi voidaan tarkastaa useammin kuin yhden kerran, jos tarkastusviranomainen katsoo ammatillisen harkintansa perusteella, ettei ole mahdollista antaa tai laatia tarkastuslausuntoa 127 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tilastollisten tai muiden otantamenetelmien perusteella suorittamatta useampaa kuin yhtä kyseistä toimea koskevaa tarkastusta."

65) Muutetaan 149 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 ja 3 kohta seuraavasti:

"2. Siirretään komissiolle 21 päivästä joulukuuta 2013 alkaen 31 päivään joulukuuta 2020 saakka 5 artiklan 3 kohdassa, 12 artiklan toisessa kohdassa, 22 artiklan 7 kohdan neljännessä alakohdassa, 37 artiklan 13 kohdassa, 38 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa, 39 a artiklan 7 kohdassa, 40 artiklan 4 kohdassa, 41 artiklan 3 kohdassa, 42 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 42 artiklan 6 kohdassa, 61 artiklan 3 kohdan toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä alakohdassa, 63 artiklan 4 kohdassa, 64 artiklan 4 kohdassa, ja 67 artiklan 5 a kohdassa, 68 artiklan toisessa kohdassa, 101 artiklan neljännessä alakohdassa, 122 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa, 125 artiklan 8 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 125 artiklan 9 kohdassa, 127 artiklan 7 ja 8 kohdassa sekä 144 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säännöksiä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 5 artiklan 3 kohdassa, 12 artiklan toisessa kohdassa, 22 artiklan 7 kohdan neljännessä alakohdassa, 37 artiklan 13 kohdassa, 38 artiklan 4 kohdan kolmannessa alakohdassa, 39 a artiklan 7 kohdassa, 40 artiklan 4 kohdassa, 41 artiklan 3 kohdassa, 42 artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa, 42 artiklan 6 kohdassa, 61 artiklan 3 kohdan toisessa, kolmannessa, neljännessä ja seitsemännessä alakohdassa, 63 artiklan 4 kohdassa, 64 artiklan 4 kohdassa, 67 artiklan 5 a kohdassa, 68 artiklan toisessa kohdassa, 101 artiklan neljännessä alakohdassa, 122 artiklan 2 kohdan viidennessä alakohdassa, 125 artiklan 8 kohdan ensimmäisessä alakohdassa, 125 artiklan 9 kohdassa, 127 artiklan 7 ja 8 kohdassa sekä 144 artiklan 6 kohdassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyyteen.";

b) lisätään kohta seuraavasti:

"3 a. Ennen kuin komissio hyväksyy delegoidun säädöksen, se kuulee kunkin jäsenvaltion nimeämiä asiantuntijoita paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti.";

c) korvataan 5 kohta seuraavasti:

"5. Edellä olevien 5 artiklan 3 kohdan, 12 artiklan toisen kohdan, 22 artiklan 7 kohdan neljännen alakohdan, 37 artiklan 13 kohdan, 38 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan, 39 a artiklan 7 kohdan, 40 artiklan 4 kohdan ja 41 artiklan 3 kohdan, 42 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan, 42 artiklan 6 kohdan, 61 artiklan 3 kohdan toisen, kolmannen, neljännen ja seitsemännen alakohdan, 63 artiklan 4 kohdan, 64 artiklan 4 kohdan, 67 artiklan 5 a kohdan, 68 artiklan toisen kohdan, 101 artiklan neljännen alakohdan, 122 artiklan 2 kohdan viidennen alakohdan, 125 artiklan 8 kohdan ensimmäisen alakohdan, 125 artiklan 9 kohdan, 127 artiklan 7 ja 8 kohdan sekä 144 artiklan 6 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella."

66) Lisätään 152 artiklaan kohta seuraavasti:

"7. Hallintoviranomainen, tai kun on kyse Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen alaan kuuluvista ohjelmista, seurantakomitea, voi päättää olla soveltamatta 67 artiklan 2 a kohdan mukaista enintään 12 kuukauden määräaikaa, joka alkaa 2 päivänä elokuuta 2018.

Jos hallintoviranomainen, tai kun on kyse Euroopan alueellista yhteistyötä koskevan tavoitteen alaan kuuluvista ohjelmista, seurantakomitea, katsoo, että 67 artiklan 2 a kohdan noudattaminen aiheuttaa kohtuutonta hallinnollista rasitusta, se voi päättää jatkaa tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua siirtymäkautta aiheelliseksi katsomallaan jatkoajalla. Sen on ilmoitettava komissiolle tällaisesta päätöksestä ennen kuin siirtymäkausi päättyy.

Ensimmäistä ja toista alakohtaa ei sovelleta avustuksiin ja takaisin maksettavaan tukeen, joihin saadaan tukea ESR:stä ja joissa julkisen tuen osuus on enintään 50 000 euroa."

67) Muutetaan liite IV seuraavasti:

a) muutetaan 1 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

"1. Jos otetaan käyttöön rahoitusväline 39 a artiklan ja 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdan mukaisesti, rahoitussopimukseen sisällytetään ehdot ja edellytykset ohjelmasta rahoitusvälineeseen siirrettäville rahoitusosuuksille, ja siihen sisällytetään ainakin seuraavat osatekijät:";

ii) korvataan f alakohta seuraavasti:

"f) vaatimukset ja menettelyt ohjelmasta asteittain maksettavien rahoitusosuuksien hallinnoinnille 41 artiklan mukaisesti ja rahoitustoimien volyymia koskeville ennusteille, mukaan lukien vaatimukset varainhoitotilien tai erillisen kirjanpidon osalta 38 artiklan 6 kohdan ja 39 a artiklan 5 kohdan toisen alakohdan mukaisesti";

iii) korvataan i alakohta seuraavasti:

"i) määräykset ERI-rahastoista maksetusta tuesta saatavien varojen käyttämisestä uudelleen tukikelpoisuusajan päättymiseen mennessä 44 artiklan mukaisesti ja soveltuvin osin määräykset, jotka koskevat 43 a artiklan mukaista eriytettyä kohtelua;";

b) muutetaan 2 kohta seuraavasti:

i) korvataan johdantokappale seuraavasti:

"2. Asetuksen 38 artiklan 4 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan mukaisesti käyttöön otettavia rahoitusvälineitä koskeviin, 38 artiklan 8 kohdassa tarkoitettuihin strategia-asiakirjoihin on sisällytettävä ainakin seuraavat osatekijät:";

ii) korvataan c alakohta seuraavasti:

"c) ERI-rahastoista maksetusta tuesta saatavien varojen käyttö ja uudelleenkäyttö 43, 44 ja 45 artiklan mukaisesti ja soveltuvin osin määräykset, jotka koskevat 43 a artiklan mukaista eriytettyä kohtelua;"

68) Muutetaan liite XII seuraavasti:

a) korvataan liitteen XII otsikko seuraavasti:

"**RAHASTOSTA SAATAVAA TUKEA KOSKEVA TIEDOTTAMINEN, VIESTINTÄ JA NÄKYVYYS**";

b) korvataan 2 kohdan otsikko seuraavasti:

"2. YLEISÖLLE SUUNNATUT TIEDOTUS- JA VIESTINTÄTOIMENPITEET JA NÄKYVYYDEN LISÄÄMISEEN TÄHTÄÄVÄT TOIMENPITEET";

c) muutetaan 2.1 alajakso seuraavasti:

i) korvataan 1 kohta seuraavasti:

"1. Jäsenvaltion ja hallintoviranomaisen on varmistettava, että tiedotus- ja viestintätoimenpiteet pannaan näkyvyyden lisäämiseksi ja vuorovaikutuksen parantamiseksi kansalaisten kanssa täytäntöön viestintästrategian mukaisesti pyrkien näkyvyyteen mahdollisimman monessa tiedotusvälineessä ja käyttäen erilaisia viestintämuotoja ja -menetelmiä asianmukaisella tasolla ja tarvittaessa teknologisiin parannuksiin mukautuen.";

ii) korvataan 2 kohdan e ja f alakohta seuraavasti:

"e) toimista, erityisesti niistä, joissa rahastojen panoksen lisäarvo on erityisen näkyvää, annettavien esimerkkien esittely toimenpideohjelmittain jaoteltuina keskitetyllä verkkosivustolla tai toimenpideohjelman verkkosivustolla, jonne on pääsy keskitetystä verkkoportaalista; esimerkit on esiteltävä sellaisella laajasti puhutulla unionin virallisella kielellä, joka ei ole kyseisen jäsenvaltion virallinen kieli;

f) toimintaohjelman toteuttamista ja toimintaohjelman keskeisiä saavutuksia ja tuloksia koskevan tiedon päivittäminen keskitetyllä verkkosivustolla tai toimenpideohjelman verkkosivustolla, jonne on pääsy keskitetystä verkkoportaalista.";

d) muutetaan 2.2 alajakso seuraavasti:

i) korvataan 1 kohdan johdantokappale seuraavasti:

"1. Kaikissa tuensaajan tiedotus- ja viestintätoimenpiteissä ja rahastojen näkyvyyden parantamiseen tähtäävissä toimenpiteissä on tuotava esiin rahastosta saatu tuki toimelle lisäämällä";

ii) lisätään kohta seuraavasti:

"6. Tässä kohdassa säädettyjä tehtäviä sovelletaan siitä lähtien, kun tuensaajalle on toimitettu 125 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen toimen tukiedellytykset vahvistava asiakirja.";

e) korvataan 3.1 alajakson 2 kohdan f alakohta seuraavasti:

"f) tuensaajien velvollisuus tiedottaa yleisölle toimen tavoitteesta ja sen rahastoista saamasta tuesta 2.2 kohdan mukaisesti siitä lähtien, kun tuensaajalle on toimitettu 125 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukainen toimen tukiedellytykset vahvistava asiakirja. Hallintoviranomainen voi pyytää potentiaalisia tuensaajia ehdottamaan hakemuksissa alustavia, toimen kokoon suhteutettuja viestintätoimia rahastojen näkyvyyden parantamiseksi.";

f) korvataan 4 alajakson i alakohta seuraavasti:

"i) vuotuinen päivitys, jossa vahvistetaan seuraavana vuonna toteutettavaksi suunnitellut tiedotus- ja viestintätoimenpiteet rahastojen näkyvyyden parantamiseen tähtäävät toimenpiteet mukaan lukien, ja joka perustuu muun muassa tällaisten toimenpiteiden vaikuttavuudesta saatuihin kokemuksiin."

273 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1304/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1304/2013 seuraavasti:

1) Lisätään 13 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos ensimmäisen kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvat toimet hyödyttävät myös ohjelma-aluetta, jolla ne toteutetaan, menot jaetaan kyseisille ohjelma-alueille määräsuhteessa siten, että jakaminen perustuu objektiivisiin kriteereihin.”

2) Muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”-1. ESR:n yhteydessä käytettäviin yksinkertaistettuihin kustannusvaihtoehtoihin sovellettavat yleiset säännöt vahvistetaan asetuksen (EU) N:o 1303/2013 67, 68, 68 a ja 68 b artiklassa.”;

b) kumotaan 2, 3 ja 4 kohta.

3) Korvataan liitteessä I oleva 1 kohta seuraavasti:

”1) Osallistujia koskevat yhteiset tuotosindikaattorit

’Osallistujilla’ (+) tarkoitetaan henkilöitä, jotka saavat suoraan etua ESR:n tukitoimesta, jotka voidaan tunnistaa, joilta voidaan kysyä heidän ominaisuuksistaan ja joita varten on varattu erityismäärärahoja. Muita henkilöitä ei luokitella osallistujiksi. Kaikki tiedot eritellään sukupuolen mukaan.

Osallistujia koskevat yhteiset tuotosindikaattorit ovat seuraavat:

— työttömät, mukaan lukien pitkäaikaistyöttömät*

— pitkäaikaistyöttömät*

— työelämän ulkopuolella olevat*

— työelämän ulkopuolella olevat, jotka eivät ole koulutuksessa*

— työlliset, mukaan lukien itsenäiset ammatinharjoittajat*

— alle 25-vuotiaat*

— yli 54-vuotiaat*

— työttöminä, pitkäaikaistyöttömät mukaan lukien, tai työelämän ulkopuolella olevat yli 54-vuotiaat osallistujat, jotka eivät ole koulutuksessa*

— henkilöt, joilla on alemman perusasteen (ISCED 1) tai ylemmän perusasteen (ISCED 2) koulutus*

— henkilöt, joilla on keskiasteen (ISCED 3) tai ylemmän keskiasteen (ISCED 4) koulutus*

— henkilöt, joilla on korkea-asteen koulutus (ISCED 5–8)*

— maahanmuuttajat, ulkomaalaistaustaiset henkilöt, vähemmistöt (myös marginalisoituneet yhteisöt kuten romanit) **

— osallistujina olevat vammaiset henkilöt**

— muut heikossa asemassa olevat**.

Osallistujien kokonaismäärä lasketaan automaattisesti tuotosindikaattorien perusteella.

Nämä johonkin ESR:n tukea saavaan toimeen osallistujia koskevat tiedot annetaan vuosittaisissa täytäntöönpanokertomuksissa siten kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklan 1 ja 2 kohdassa ja 111 artiklan 1 kohdassa on tarkemmin säädetty.

Seuraavat osallistujia koskevat tiedot annetaan vuosittaisissa täytäntöönpanokertomuksissa siten kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 50 artiklassa on tarkemmin säädetty

— asunnottomat tai asuntomarkkinoilta syrjäytyneet*

— maaseutualueilla asuvat* (++)

Näiden kahden indikaattorin tiedot on kerättävä edustavasta osallistujien otoksesta kustakin investointiprioriteetista. Otoksen sisäinen validiteetti on varmistettava niin, että tiedot voidaan yleistää investointiprioriteetin tasolla.

(+) Hallintoviranomaisten on perustettava järjestelmä, jolla kirjataan ja talletetaan yksittäisiä osallistujia koskevat tiedot sähköisessä muodossa siten kuin asetuksen (EU) N:o 1303/2013 125 artiklan 2 kohdan d alakohdassa on säädetty. Jäsenvaltioiden käytössä olevien tietojenkäsittelyjärjestelyjen on oltava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31) ja erityisesti sen 7 ja 8 artiklan mukaiset. merkittyjen indikaattoreiden osalta toimitetut tiedot ovat direktiivin 95/46/EY 7 artiklassa tarkoitettuja henkilötietoja. Niiden käsittely on tarpeen rekisterinpitäjälle asetetun lakisääteisen velvollisuuden täyttämiseksi (direktiivin 95/46/EY 7 artiklan c alakohta). Direktiivin 95/46/EY 2 artiklassa esitetään rekisterinpitäjän määritelmä.
merkittyjen indikaattoreiden osalta toimitetut tiedot ovat direktiivin 95/46/EY 8 artiklassa tarkoitettuja erityisiä tietoryhmiä. Jollei tarvittavien suojatoimien toteuttamista muuta johdu, jäsenvaltiot voivat tärkeää yleistä etua koskevasta syystä säätää muista kuin direktiivin 95/46/EY 8 artiklan 2 kohdassa säädetyistä poikkeuksista joko kansallisella lailla tai valvontaviranomaisen päätöksellä (direktiivin 95/46/EY 8 artiklan 4 kohta).

(++) Tiedot kerätään pienempien hallinnollisten yksiköiden tasolla (paikallisten hallintoyksiköiden (LAU) tasolla 2) yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) 26 päivänä toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003 (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1) mukaisesti."

274 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1309/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1309/2013 seuraavasti:

1) Korvataan johdanto-osan 24 kappaleen ensimmäinen virke seuraavasti:

"Jäsenvaltioiden olisi jatkossakin vastattava rahoitustuen täytäntöönpanosta sekä unionin rahoituksella tuettujen toimien hallinnoinnista ja valvonnasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 (*), jäljempänä 'varainhoitoasetus', asiaankuuluvien säännösten mukaisesti.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1)."

2) Korvataan 4 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Pienillä työmarkkinoilla tai poikkeuksellisissa olosuhteissa, erityisesti kun on kyse kollektiivisista hakemuksista, joissa on mukana pk-yrityksiä, jos hakijajäsenvaltio esittää näistä seikoista asianmukaisen selvityksen, tämän artiklan mukaista rahoitustukea koskeva hakemus voidaan kelpuuttaa, vaikka 1 kohdan a tai b alakohdassa asetetut ehdot eivät täyty kokonaan, jos irtisanomisilla on vakava vaikutus työllisyyteen ja paikalliseen, alueelliseen tai kansalliseen talouteen. Hakijajäsenvaltion on täsmennettävä, mikä 1 kohdan a ja b alakohdassa säädetyistä toimintakriteereistä ei täyty kokonaan. Jos hakijajäsenvaltio osoittaa yhdellä alueella sijaitsevien pk-yritysten joukkohakemusten yhteydessä, että kyseisellä alueella toimii pääasiassa tai yksinomaan pk-yrityksiä, hakemus voi poikkeuksellisesti kattaa eri NACE Rev. 2:n kaksinumerotasolla määritellyillä toimialoilla toimivia pk-yrityksiä. Poikkeuksellisissa olosuhteissa myönnettävien tukien yhteenlaskettu määrä saa olla enintään 15 prosenttia EGR:n vuotuisesta enimmäismäärästä."

3) Korvataan 6 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Poiketen siitä, mitä 2 artiklassa säädetään, hakijajäsenvaltiot voivat tarjota EGR:n tuella yhteisrahoitettuja yksilöllisiä palveluja työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville henkilöille, jotka ovat hakemuksen jättämispäivänä alle 25-vuotiaita tai, jos jäsenvaltiot näin päättävät, alle 30-vuotiaita ja joiden määrä on enintään yhtä suuri kuin kohteena olevien edunsaajien määrä siten, että etusija annetaan henkilöille, jotka ovat tulleet vähennetyiksi tai joiden työskentely on loppunut, edellyttäen, että ainakin jotkin 3 artiklan mukaisista vähennyksistä on tehty NUTS 2 -alueilla, joilla 15–24-vuotiaiden nuorten työttömyysaste on tuoreimpien saatavilla olevien vuotuisten tietojen perusteella vähintään 20 prosenttia. Tukea voidaan antaa alle 25-vuotiaille tai, jos jäsenvaltiot näin päättävät, alle 30-vuotiaille työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville henkilöille näillä NUTS 2 -tason alueilla.”

4) Korvataan 11 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Edellä olevassa 1 kohdassa säädetyt tehtävät toteutetaan varainhoitoasetuksen mukaisesti.”

5) Korvataan 15 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Kun komissio on todennut, että EGR:n rahoitustuen myöntämisen edellytykset täyttyvät, se tekee ehdotuksen sen käyttöönottamisesta. Päätöksen EGR:n käyttöönottamisesta tekevät Euroopan parlamentti ja neuvosto yhdessä kuukauden kuluessa siitä, kun asia on annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston tarkasteltavaksi. Neuvosto tekee ratkaisunsa määräenemmistöllä ja Euroopan parlamentti jäsentensä enemmistöllä sekä kolmella viidesosalla annetuista äänistä.

EGR:ään liittyvät siirrot tehdään varainhoitoasetuksen 31 artiklan mukaisesti periaatteessa enintään seitsemän päivän kuluessa siitä, kun Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat hyväksyneet asianomaisen päätöksen.”

6) Korvataan 16 artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 63 artiklan”.

7) Korvataan 21 artiklan 2 kohdassa ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan 3 kohdan ” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 63 artiklan 3 kohdan” ja ilmaisu ”varainhoitoasetuksen 59 artiklan 5 kohdassa” ilmaisulla ”varainhoitoasetuksen 63 artiklan 5 kohdassa”.

275 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1316/2013 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 1316/2013 seuraavasti:

1) Lisätään luku seuraavasti:

”*V A LUKU*

Rahoituksen yhdistäminen

16 a artikla

Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävät välineet

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 159 artiklan mukaisia Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta (*) yhdistäviä välineitä voidaan perustaa tämän asetuksen mukaisesti yhdelle tai useammalle Verkkojen Eurooppa -välineen alalle. Kaikki toimet, joilla edistetään yleistä etua koskevia hankkeita, voivat saada tukea rahoitusta yhdistäviltä välineiltä.

2. Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävät välineet pannaan täytäntöön 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Kokonaisrahoitusosuus unionin talousarviosta Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistäviin välineisiin ei saa ylittää 10:tä prosenttia 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista Verkkojen Eurooppa -välineen kokonaisrahoituspuitteista.

Ensimmäisessä alakohdassa määritellyn kynnysarvon lisäksi kokonaisrahoitusosuus unionin talousarviosta Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistäviin välineisiin saa liikenteen alalla olla enintään 500 000 000 euroa.

Jos 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua Verkkojen Eurooppa -välineen täytäntöönpanon kokonaisrahoituksen 10 prosenttia ei käytetä kokonaan Verkkojen Eurooppa -välineen ja/tai rahoitusvälineiden rahoitusta yhdistäviin välineisiin, jäljelle jäävä määrä on annettava käyttöön ja jaettava uudelleen kyseisiin rahoituspuitteisiin.

4. Edellä 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua koheesiorahastosta siirrettävää 11 305 500 000 euron määrää ei saa käyttää talousarviovarojen sitomiseen Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistäviin välineisiin.

5. Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävästä välineestä avustuksina ja rahoitusvälineistä myönnettävän tuen on noudatettava 7 artiklassa säädettyjä tukikelpoisuusperusteita ja rahoitustuen edellytyksiä. Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävästä välineestä tuettaville rahoitusta yhdistäville toimille myönnettävän rahoitustuen määrää on mukautettava käyttäen perusteena kustannus-hyötyanalyysia, unionin talousarviovarojen saatavuutta ja tarvetta maksimoida unionin rahoituksen vipuvaikutus. Myönnettävän avustuksen määrä ei saa missään tapauksessa ylittää 10 artiklassa säädettyjä rahoitusosuuksia.

6. Komissio selvittää yhteistyössä Euroopan investointipankin (EIP) kanssa EIP:n mahdollisuutta myöntää järjestelmällisesti suuririskisimmän osan kattava takuu Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävistä välineistä, jotta mahdollistetaan täydentävyys ja yksityisten investointikumppaneiden osallistuminen ja edistetään niitä liikenteen alalla.

7. Unioni, jäsenvaltiot ja muut sijoittajat voivat osallistua Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävien välineiden rahoitukseen edellyttäen, että komissio hyväksyy Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävien toimien ja/tai investointistrategian tukikelpoisuusperusteiden tarkennukset, jotka voivat olla tarpeen lisärahoitusosuuksien vuoksi ja jotta täytetään tämän asetuksen vaatimukset toteutettaessa yhteistä etua koskevia hankkeita. Komissio vastaa lisävarojen käyttöönotosta 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

8. Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävästä välineestä tuettavat rahoitusta yhdistävät toimet on valittava toteuttamisvalmiuden perusteella, ja niissä on pyrittävä alakohtaiseen monipuolistamiseen 3 ja 4 artiklan mukaisesti sekä maantieteelliseen tasapainoon jäsenvaltioiden kesken. Niiden on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) ne tuottavat eurooppalaista lisäarvoa;

b) ne vastaavat Eurooppa 2020 -strategian tavoitteita.

c) ne edistävät mahdollisuuksien mukaan ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista.

9. Rahoitusta yhdistävät Verkkojen Eurooppa -välineet on asetettava saataville ja rahoitusta yhdistävät toimet on valittava 17 artiklan mukaisesti hyväksytyissä monivuotisissa ja vuosittaisissa ohjelmissa vahvistettujen valinta- ja ratkaisuperusteiden perusteella

10. Kolmansissa maissa toteutettavia rahoitusta yhdistäviä toimia voidaan tukea Verkkojen Eurooppa -välineen rahoitusta yhdistävästä välineestä, jos nämä toimet ovat tarpeen yhteistä etua koskevan hankkeen toteuttamiseksi.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1)."

2) Korvataan 17 artiklan 3 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

"Kokonaisrahoituksen on oltava 80–95 prosenttia 5 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuista talousarviovaroista."

3) Korvataan 22 artiklan neljäs kohta seuraavasti:

"Tämän artiklan toisessa alakohdassa tarkoitettu kulujen varmentaminen ei ole pakollista niiden avustusten osalta, jotka on myönnetty asetuksen (EU) N:o 283/2014 mukaisesti."

276 artikla

Asetuksen (EU) N:o 223/2014 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 223/2014 seuraavasti:

1) Lisätään 9 artiklaan kohta seuraavasti:

"4. Edellä olevia 1, 2 ja 3 kohtaa ei sovelleta, kun muutetaan toimintaohjelman osia, jotka kuuluvat liitteessä I määritettyjen toimenpideohjelman mallien 3.5 ja 3.6 alakohdan ja 4 kohdan soveltamisalaan.

Jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle päätöksistä, jotka koskevat ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen osien muuttamista, kuukauden kuluessa kyseisen päätöksen hyväksymispäivästä. Päätöksessä on määritettävä sen voimaantulopäivä, joka ei saa edeltää päätöksen hyväksymispäivää."

2) Korvataan 23 artiklan 6 kohta seuraavasti:

"6. Toimi voi saada tukea yhdestä tai useammasta toimenpideohjelmasta, joka osarahoitetaan rahastosta, ja muista unionin välineistä edellyttäen, että rahaston maksatushakemuksessa ilmoitettuja menoja ei ilmoiteta tuettavaksi muusta unionin välineestä eikä samasta rahastosta muun ohjelman perusteella. Rahaston maksatushakemukseen sisällytettävien menojen määrä voidaan laskea kyseisen ohjelman tai kyseisten ohjelmien osalta suhteutettuna tukiedellytykset vahvistavan asiakirjan mukaisesti."

3) Lisätään 25 artiklan 3 kohtaan alakohta seuraavasti:

”e) säännöt vastaavien yksikkökustannusten, kertakorvausten ja kiinteiden prosenttimäärien soveltamiselle, joita sovelletaan unionin politiikan aloilla samantyyppisiin toimiin ja tuensaajiin.”

4) Muutetaan 26 artikla seuraavasti:

a) korvataan 2 kohdan d ja e alakohta seuraavasti:

”d) elintarvikelahjoitusten keräämisestä, kuljetuksesta, varastoinnista ja jakelusta ja niihin suoraan liittyvistä tiedotustoimista kumppaniorganisaatioille aiheutuneet kustannukset;

e) liitännäistoimenpiteiden kustannukset 5 prosentin kiinteänä osuutena tämän kohdan a alakohdassa tarkoitetuista kustannuksista, mikäli kyse on sellaisten kumppaniorganisaatioiden toteuttamista toimenpiteistä ja ilmoittamista kustannuksista, jotka jakavat elintarvikkeet ja/tai perushyödykkeet suoraan tai yhteistyösopimusten nojalla vähävaraisimmille; tai 5 prosenttia asetuksen (EU) N:o 1308/2013 16 artiklan mukaisesti poistettujen elintarvikkeiden arvosta.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”3 a. Sen estämättä, mitä 2 kohdassa säädetään, 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen tukikelpoisten kustannusten alentaminen, joka johtuu siitä, että elintarvikkeiden ja/tai perushyödykkeiden ostoista vastaava elin ei ole noudattanut sovellettavaa lainsäädäntöä, ei johda 2 kohdan c ja e alakohdassa tarkoitettujen muiden elinten tukikelpoisten kustannusten alentamiseen.”

5) Korvataan 27 artiklan 4 kohta seuraavasti:

”4. Toimenpideohjelmasta voidaan jäsenvaltioiden aloitteesta ja enintään 5 prosentin osuudella rahastossa toimenpideohjelman hyväksymisajankohtana olleista määrärahoista rahoittaa tämän asetuksen täytäntöönpanoon tarvittavia valmistelua, hallintoa, seurantaa, hallinnollista ja teknistä tukea, tarkastuksia, tiedotusta, valvontaa ja arviointia koskevia toimenpiteitä. Siitä voidaan rahoittaa myös kumppaniorganisaatioiden teknistä tukea ja niiden valmiuksien parantamista.”

6) Korvataan 30 artiklan 2 kohdan neljäs alakohta seuraavasti:

”Jos tuensaajalle toimesta aiheettomasti maksettuja määriä ei saada perittyä takaisin jäsenvaltion virheen tai laiminlyönnin vuoksi, jäsenvaltio vastaa menetettyjen määrien korvaamisesta unionin talousarvioon. Jäsenvaltiot voivat päättää olla perimättä takaisin aiheettomasti maksettua määrää, jos tuensaajalta perittävä määrä ilman korkoja ei rahastosta toimelle varainhoitovuoden aikana osoitetun rahoitusosuuden osalta ole yli 250 euroa.”

7) Korvataan 32 artiklan 4 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) tarkistaa, että osarahoitetut tuotteet ja palvelut on toimitettu ja että toimi on sovellettavan lainsäädännön, toimenpideohjelman ja sille asetettujen tukiedellytysten mukainen, ja

i) kun kustannukset on tarkoitus korvata 25 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, että tuensaajien kyseisten kustannusten osalta ilmoittamat menot on maksettu;

ii) kun kustannukset on tarkoitus korvata 25 artiklan 1 kohdan b, c ja d alakohdan mukaisesti, että tuensaajalle menojen kattamiseksi maksettavan korvauksen edellytykset ovat täyttyneet;”

8) Korvataan 42 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Hallintoviranomainen voi keskeyttää 2 kohdassa tarkoitetun maksua koskevan määräajan kulumisen jommassakummassa seuraavassa asianmukaisesti perustellussa tapauksessa:

a) maksatushakemuksen määrä ei ole erääntynyt tai ei ole toimitettu asianmukaisia asiakirjatodisteita, mukaan lukien asiakirjat, joita tarvitaan 32 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisia hallinnon tarkastuksia varten;

b) on käynnistetty tutkimus asianomaisiin menoihin vaikuttavan mahdollisen sääntöjenvastaisuuden johdosta.

Asianomaiselle tuensaajalle on ilmoitettava keskeyttämisestä ja sen syistä kirjallisesti. Jäljellä olevan maksuajan kuluminen alkaa päivästä, jona pyydetyt tiedot tai asiakirjat vastaanotetaan tai jona tutkimus on suoritettu.”

9) Korvataan 51 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Asiakirjat on säilytettävä joko alkuperäisinä tai oikeaksi todistettuina jäljennöksinä tai sellaisilla yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä, joissa on alkuperäiset asiakirjat sähköisessä muodossa tai vain sähköisessä muodossa olemassa olevat asiakirjat. Jos asiakirjat säilytetään yleisesti hyväksytyillä tietovälineillä 5 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti, alkuperäiskappaleita ei vaadita.”

277 artikla

Asetuksen (EU) N:o 283/2014 muuttaminen

Muutetaan asetus (EU) N:o 283/2014 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 2 kohdan e alakohta seuraavasti:

”e) ’yleisluonteisilla palveluilla’ yhdyskäytäväpalveluja, jotka liittävät yhden tai useamman kansallisen infrastruktuurin ydinpalvelualustoihin, sekä palveluja, joilla kasvatetaan tietyn digitaalipalvelujen infrastruktuurin kapasiteettia antamalla pääsy suurteholaskennan, tietojen varastoinnin ja tiedonhallinnan järjestelmiin;”

2) Muutetaan 5 artikla seuraavasti:

a) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Yhteistä etua koskevien hankkeiden edistämistoimia digitaalipalvelujen infrastruktuurien alalla on tuettava

a) hankinnoilla;

b) avustuksilla; ja/tai

c) 5 kohdassa tarkoitetuilla rahoitusvälineillä.”;

b) lisätään kohta seuraavasti:

”4 a. Unionin talousarviosta tämän artiklan 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettuihin digitaalipalvelujen infrastruktuureita koskeviin rahoitusvälineisiin myönnettävän kokonaisrahoitusosuuden summa ei saa ylittää 10:tä prosenttia asetuksen (EU) N:o 1316/2013 5 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista televiestintäalan rahoituspuitteista.”

3) Korvataan 8 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltiot ja komissio vaihtavat asetuksen (EU) N:o 1316/2013 22 artiklan kolmannen kohdan nojalla saatujen tietojen perusteella tietoja ja parhaita käytäntöjä tämän asetuksen täytäntöönpanon edistymisestä, rahoitusvälineiden käyttö mukaan lukien. Jäsenvaltioiden on tarvittaessa otettava paikallis- ja alueviranomaiset mukaan prosessiin. Komissio julkaisee näitä tietoja koskevan vuosikatsauksen ja toimittaa sen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.”

278 artikla

Päätöksen N:o 541/2014/EU muuttaminen

Lisätään Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 541/2014/EU 4 artiklaan kohta seuraavasti:

”3. Asetuksilla (EU) N:o 377/2014 ja (EU) N:o 1285/2013 sekä päätöksellä 2013/743/EU perustetuilla rahoitusohjelmilla voidaan osallistua tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen toimien rahoittamiseen kyseisten ohjelmien soveltamisalan puitteissa ja niiden tavoitteiden mukaisesti. Rahoitusosuudet on käytettävä asetuksen (EU) N:o 377/2014 mukaisesti. Komissio arvioi monivuotisen rahoituskehyksen (2014–2020) loppuun mennessä tämän kohdan mukaisia uusia yksinkertaistettuja varainhoitosääntöjä sekä sitä, miten ne edistävät SST- tukikehyksen tavoitteita.”

KOLMAS OSA

LOPPU- JA SIIRTYMÄSÄÄNNÖKSET

279 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Avustuksia, joilla talousarviota toteutetaan monivuotisen rahoituskehyksen (2014–2020) mukaisesti, koskevat oikeudelliset sitoumukset voidaan jatkossakin tehdä avustuspäätösten muodossa. Avustussopimuksiin sovellettavia VIII osaston säännöksiä sovelletaan avustuspäätöksiin soveltuvin osin. Komissio tarkastelee avustuspäätösten käyttöä vuoden 2020 jälkeisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä erityisesti siltä osin, millaista edistymistä siihen mennessä on saavutettu avustusten sähköisessä allekirjoittamisessa ja sähköisessä hallinnoinnissa.

2. Tämän asetuksen tultua voimaan toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä muuttaa tämän asetuksen 181 artiklan mukaisesti asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 124 artiklan mukaisesti hyväksytyt komission päätökset, joissa valtuutetaan käyttämään kertakorvauksia, yksikkökustannuksia ja kiinteämääräistä rahoitusta.

3. Asetusta (EU, Euratom) N:o 966/2012 ja delegoitua asetusta (EU) N:o 1268/2012 sovelletaan ennen tämän asetuksen voimaantuloa tehtyihin oikeudellisiin sitoumuksiin. Nykyisiä pilariarviointeja, rahoitusosuussopimusten malleja ja rahoitusta koskevia puitekumppanuussopimuksia voidaan soveltaa edelleen, ja niitä tarkistetaan tarvittaessa.

4. Muun muassa niille työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville henkilöille, joiden osalta asetuksen (EU) N:o 1309/2013 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu määräaika ei ole vielä päättynyt 1 päivänä tammikuuta 2018, osoitetun EGR:n rahoitustuen osalta, komissio arvioi, ovatko työelämän ja koulutuksen ulkopuolella oleville henkilöille tarjotut yksilölliset palvelut oikeutettuja EGR:stä saatavaan yhteisrahoitukseen 31 päivän joulukuuta 2017 jälkeen. Jos asia on komission mielestä näin, se muuttaa kyseisiä rahoitusosuutta koskevia päätöksiä vastaavasti."

280 artikla

Uudelleentarkastelu

Tätä asetusta tarkastellaan uudelleen aina tarpeen mukaan ja joka tapauksessa viimeistään kaksi vuotta ennen kunkin monivuotisen rahoituskehyksen voimassaolon päättymistä.

Tällainen uudelleentarkastelu koskee muun muassa ensimmäisen osan VIII ja X osaston täytäntöönpanoa sekä 259 artiklassa säädettyjä määräaikoja.

281 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EU, Euratom) N:o 966/2012 2 päivästä elokuuta 2018]. Sitä kuitenkin sovelletaan edelleen 31 päivään joulukuuta 2018 saakka 282 artiklan 3 kohdan c alakohdan osalta.

2. Komissio kumoaa delegoidun asetuksen (EU) N:o 1268/2012 2 päivästä elokuuta 2018, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 279 artiklan 3 kohdan soveltamista. Kyseistä delegoitua asetusta sovelletaan kuitenkin edelleen 31 päivään joulukuuta 2018 saakka 282 artiklan 3 kohdan c alakohdan osalta.

3. Viittauksia kumottuun asetukseen pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

282 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

1. Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2. Sitä sovelletaan 2 päivästä elokuuta 2018.

3. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään,

a) 271 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 272 artiklan 2 kohtaa, 272 artiklan 10 kohdan a alakohtaa, 272 artiklan 11 kohdan b alakohdan i alakohtaa, c, d ja e alakohtaa, 272 artiklan 12 kohdan a alakohtaa, b alakohdan i alakohtaa ja c alakohtaa, 272 artiklan 14 kohdan c alakohtaa, 272 artiklan 15, 17, 18, 22 ja 23 kohtaa, 272 artiklan 26 kohdan d alakohtaa, 272 artiklan 27 kohdan a alakohdan i alakohtaa, 272 artiklan 53 ja 54 kohtaa, 272 artiklan 55 kohdan b alakohdan i alakohtaa, 273 artiklan 3 kohtaa, 276 artiklan 2 kohtaa ja 276 artiklan 4 kohdan b alakohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014;

b) 272 artiklan 11 kohdan a ja f alakohtaa, 272 artiklan 13 kohtaa, 272 artiklan 14 kohdan b alakohtaa, 272 artiklan 16 kohtaa, 272 artiklan 19 kohdan a alakohtaa ja 274 artiklan 3 kohtaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2018;

c) 6–60, 63–68, 73–207, 241–253 ja 264–268 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2019 unionin toimielinten hallinnollisten määrärahojen toteuttamisen osalta; tämä ei rajoita tämän kohdan h alakohdan soveltamista;

d) 2 artiklan 4 kohtaa, 208–211 artiklaa ja 214 artiklan 1 kohtaa sovelletaan talousarviotakuisiin ja rahoitusapuun vasta vuoden 2020 jälkeisen monivuotisen rahoituskehyksen soveltamispäivästä alkaen;

e) 250 artiklaa sovelletaan talousarviotakuisiin, rahoitusapuun ja ehdollisiin velkoihin vasta vuoden 2020 jälkeisen monivuotisen rahoituskehyksen soveltamispäivästä alkaen;

f) 2 artiklan 6 kohtaa, 21 artiklan 3 kohdan f alakohtaa, 41 artiklan 4 kohdan l alakohtaa, 62 artiklan 2 kohtaa, 154 artiklan 1 ja 2 kohtaa, 155 artiklan 1–4 kohtaa sekä 159 artiklaa sovelletaan talousarviotakuisiin vasta vuoden 2020 jälkeisen monivuotisen rahoituskehyksen soveltamispäivästä alkaen;

g) 2 artiklan 9, 15, 32 ja 39 kohtaa, 30 artiklan 1 kohdan g alakohtaa, 41 artiklan 5 kohtaa, 110 artiklan 3 kohdan h alakohtaa, 115 artiklan 2 kohdan c alakohtaa, 212 ja 213 artiklaa, 214 artiklan 2 kohtaa sekä 218, 219 ja 220 artiklaa sovelletaan vasta vuoden 2020 jälkeisen monivuotisen rahoituskehyksen soveltamispäivästä alkaen;

h) tiedot 41 artiklan 3 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitetuista kokoaikavastaavien virkojen ja toimien vuotuisesta keskiarvosta sekä 41 artiklan 8 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista edeltäviltä varainhoitovuosilta siirrettyjen käyttötarkoitukseensa sidottujen tulojen arvioiduista määristä toimitetaan ensimmäisen kerran yhdessä vuonna 2021 esitettävän talousarvioesityksen kanssa.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä heinäkuuta 2018.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puhemies	*Puheenjohtaja*
A. TAJANI	J. BOGNER-STRAUSS

LIITE I

1 LUKU

Yhteiset säännökset

1 JAKSO

Puitesopimukset ja tiedottaminen

1. Puitesopimukset ja erillissopimukset

1.1 Puitesopimuksen kesto saa olla enintään neljä vuotta paitsi puitesopimuksen kohteen kannalta asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa.

Puitesopimukseen perustuvat erillissopimukset tehdään kyseisessä puitesopimuksessa vahvistettujen ehtojen mukaisesti.

Erillissopimuksia tehdessään sopimuspuolet eivät saa poiketa huomattavasti puitesopimuksesta.

1.2 Jos puitesopimus tehdään yhden ainoan talouden toimijan kanssa, erillissopimukset tehdään puitesopimuksessa vahvistettujen ehtojen mukaisesti.

Hankintaviranomaiset voivat tällaisissa tapauksissa, kun se on asianmukaisesti perusteltua, ottaa yhteyttä toimeksisaajaan kirjallisesti ja tarvittaessa pyytää tätä täydentämään tarjoustaan.

1.3 Jos puitesopimus tehdään usean talouden toimijan kanssa, jäljempänä ”rinnakkainen puitesopimus”, se voidaan tehdä useana erillisenä, kunkin toimeksisaajan kanssa samoin ehdoin tehtävänä sopimuksena.

Rinnakkaisiin puitesopimuksiin perustuvat erillissopimukset pannaan täytäntöön jollakin seuraavista tavoista:

a) puitesopimuksen ehtojen mukaisesti: ilman uudelleen kilpailuttamista, jos puitesopimuksessa vahvistetaan kaikki asianomaisten rakennusurakoiden toteuttamista tai asianomaisten tavaroiden tai palvelujen toimittamista koskevat ehdot sekä puolueettomat perusteet sen toimeksisaajan määrittämiseksi, joka toteuttaa rakennusurakan tai toimittaa tavarat tai palvelut;

b) jos kaikkia asianomaisten rakennusurakoiden toteuttamista tai asianomaisten tavaroiden tai palvelujen toimittamista koskevia ehtoja ei ole vahvistettu puitesopimuksessa: kilpailuttamalla toimeksisaajat uudelleen 1.4 kohdan mukaisesti käyttämällä jotakin seuraavassa esitetyistä perusteista:

   i) samat ehdot tarvittaessa tarkemmin määriteltyinä;

   ii) soveltuvin osin sellaiset muut ehdot, joihin viitataan puitesopimukseen liittyvissä hankinta-asiakirjoissa;

c) osittain ilman a alakohdan mukaista uudelleen kilpailuttamista ja osittain kilpailuttamalla toimeksisaajat uudelleen b alakohdan mukaisesti, jos hankintaviranomainen on määrännyt kyseisestä mahdollisuudesta puitesopimukseen liittyvissä hankinta-asiakirjoissa.

Edellä toisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetuissa hankinta-asiakirjoissa on ilmoitettava myös, mitkä ehdot voidaan kilpailuttaa uudelleen.

1.4 Uudelleen kilpailuttamiseen perustuva rinnakkainen puitesopimus on tehtävä vähintään kolmen talouden toimijan kanssa edellyttäen, että 29.3 kohdassa tarkoitettuja hyväksyttäviä tarjouksia on riittävä määrä.

Tehdessään erillissopimusta toimeksisaajien uudelleen kilpailuttamisen perusteella hankintaviranomaisen on otettava kirjallisesti yhteyttä kyseisiin toimeksisaajiin ja asetettava määräaika, joka on riittävän pitkä, jotta erillistarjoukset voidaan tehdä. Erillistarjoukset on tehtävä kirjallisesti. Hankintaviranomainen tekee kunkin erillissopimuksen sen tarjoajan kanssa, joka on tehnyt puitesopimukseen liittyvissä hankinta-asiakirjoissa esitettyjen ratkaisuperusteiden perusteella kokonaistaloudellisesti edullisimman erillistarjouksen.

1.5 Aloilla, joilla hintojen ja tekniikan kehitys on nopeaa, puitesopimuksissa, joihin ei liity uudelleen kilpailuttamista, on oltava lauseke joko väliarvioinnista tai vertailuanalyysista. Jos alkuperäiset sopimusehdot eivät väliarvioinnin jälkeen enää vastaa hintojen tai tekniikan kehitystä, hankintaviranomainen ei saa käyttää asianomaista puitesopimusta, vaan sen on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sopimuksen purkamiseksi.

1.6 Ennen puitesopimuksiin perustuvien erillissopimusten tekemistä on tehtävä talousarviositoumus.

2. Tiedottaminen menettelyistä, joissa sopimuksen arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin tämän asetuksen 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen kynnysarvo, tai joissa sopimus kuuluu direktiivin 2014/24/EU soveltamisalaan

2.1 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistavissa ilmoituksissa on menettelyn avoimuuden varmistamiseksi oltava kaikki tiedot, jotka sisältyvät direktiivissä 2014/24/EU tarkoitettuihin asianomaisiin vakiolomakkeisiin.

2.2 Hankintaviranomainen voi ilmoittaa varainhoitovuodeksi suunnittelemistaan hankinnoista julkaisemalla ennakkoilmoituksen. Ennakkoilmoituksen on katettava ajanjakso, joka on enintään 12 kuukautta siitä päivästä, jona ilmoitus on lähetetty Euroopan unionin julkaisutoimistoon, jäljempänä 'julkaisutoimisto'.

Hankintaviranomainen voi julkaista ennakkoilmoituksen joko *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* tai hankkijaprofiilissaan. Jälkimmäisessä tapauksessa ennakkoilmoituksen julkaisemisesta hankkijaprofiilissa on julkaistava ilmoitus *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

2.3 Hankintaviranomaisen on lähetettävä julkaisutoimistoon jälki-ilmoitus menettelyn tuloksista viimeistään 30 päivän kuluttua sellaisen sopimuksen tai puitesopimuksen allekirjoittamisesta, jonka arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen kynnysarvo.

Sen estämättä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, dynaamiseen hankintajärjestelmään perustuviin hankintasopimuksiin liittyvät jälki-ilmoitukset voidaan kuitenkin yhdistää yhdeksi ryhmäksi neljännesvuosittain. Hankintaviranomaisen on tällöin lähetettävä jälki-ilmoitus viimeistään 30 päivää kunkin neljännesvuoden päättymisen jälkeen.

Jälki-ilmoitusta ei julkaista puitesopimukseen perustuvista erillissopimuksista.

2.4 Hankintaviranomaisen on julkaistava jälki-ilmoitus:

a) ennen sellaisen sopimuksen tai puitesopimuksen tekemistä, jonka arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen kynnysarvo ja joka tehdään 11.1 kohdan toisen alakohdan b alakohdan mukaisesti;

b) sellaisen sopimuksen tai puitesopimuksen tekemisen jälkeen, jonka arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen kynnysarvo, 11.1 kohdan toisen alakohdan a ja c–f alakohdan mukaisesti tehdyt sopimukset mukaan luettuina.

2.5 Hankintaviranomaisen on julkaistava *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ilmoitus hankintasopimukseen sen voimassaolon aikana tehtävistä muutoksista 172 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa silloin kun muutoksen arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen kynnysarvo tai ulkoisiin toimiin liittyvien menettelyjen tapauksessa yhtä suuri tai suurempi kuin 178 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen kynnysarvo.

2.6 Kun on kyse toimielinten yhteisestä menettelystä, sovellettavista tiedotustoimenpiteistä on vastuussa menettelystä vastaava hankintaviranomainen.

3. Tiedottaminen menettelyistä, joissa sopimuksen arvo on pienempi kuin tämän asetuksen 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen kynnysarvo tai joissa sopimus ei kuulu direktiivin 2014/24/EU soveltamisalaan

3.1 Menettelyistä, joissa sopimuksen arvioitu arvo on pienempi kuin 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen kynnysarvo, on tiedotettava asianmukaisin keinoin. Tähän tiedottamiseen kuuluu asianmukainen ennakkotiedotus internetissä tai hankintailmoitus tai 13 kohdan mukaista menettelyä noudattaen tehtävien hankintasopimusten tapauksessa kiinnostuksenilmaisupyynnön julkaiseminen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Kyseistä velvoitetta ei sovelleta 11 kohdan mukaiseen menettelyyn eikä 14.4 kohdan mukaiseen neuvottelumenettelyyn, jossa sopimuksen arvo on hyvin vähäinen.

3.2 Jäljempänä olevan 11.1 kohdan toisen alakohdan g ja i alakohdan mukaisesti tehtyjen hankintasopimusten tapauksessa hankintaviranomaisen on toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle luettelo kyseisistä sopimuksista viimeistään seuraavan varainhoitovuoden kesäkuun 30 päivänä. Jos hankintaviranomaisena toimii komissio, kyseinen luettelo liitetään 74 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun vuotuisia toimintakertomuksia koskevaan yhteenvetoon.

3.3 Sopimuksen tekemistä koskevien tietojen on sisällettävä toimeksisaajan nimi, oikeudellisen sitoumuksen arvo ja sopimuksen kohde, ja suorien sopimusten ja erillissopimusten tapauksessa kyseisten tietojen on oltava 38 artiklan 3 kohdan mukaiset.

Hankintaviranomaisen on julkaistava luettelo sopimuksista verkkosivustollaan viimeistään seuraavan varainhoitovuoden kesäkuun 30 päivänä seuraavien sopimusten osalta:

a) sopimukset, joiden arvo on pienempi kuin 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen kynnysarvo;

b) 11.1 kohdan toisen alakohdan h ja j–m alakohdan mukaisesti tehdyt sopimukset;

c) 172 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitetut sopimusten muutokset;

d) 172 artiklan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut sopimusten muutokset, joiden arvo on pienempi kuin 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen kynnysarvo;

e) puitesopimuksen perusteella tehdyt erillissopimukset.

Julkaistut tiedot voidaan toisen alakohdan e alakohdan soveltamiseksi esittää aggregoituina toimeksisaajittain saman puitesopimuksen mukaisten erillissopimusten osalta.

3.4 Kun on kyse toimielinten yhteisistä puitesopimuksista, kukin hankintaviranomainen vastaa omia erillissopimuksiaan ja niiden muutoksia koskevasta tiedotuksesta 3.3 kohdan mukaisesti.

4. Ilmoitusten julkaiseminen

4.1 Hankintaviranomaisen on laadittava ja toimitettava 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset sähköisessä muodossa julkaisutoimistolle.

4.2 Julkaisutoimisto julkaisee 2 ja 3 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään

a) seitsemän päivän kuluttua niiden lähettämisestä, jos hankintaviranomainen käyttää sähköistä järjestelmää 2.1 kohdassa tarkoitettujen vakiolomakkeiden täyttämiseen ja rajoittaa vapaan tekstin 500 sanaan;

b) 12 päivän kuluttua niiden lähettämisestä kaikissa muissa tapauksissa.

4.3 Hankintaviranomaisen on pystyttävä osoittamaan, minä päivänä ilmoitus on lähetetty.

5. Muut tiedotustavat

Edellä 2 ja 3 kohdassa säädettyjen tiedotustoimenpiteiden lisäksi hankintamenettelyistä voidaan tiedottaa myös muulla tavoin, erityisesti sähköisesti. Tällaisessa tiedottamisessa on viitattava *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* julkaistuun ilmoitukseen, jos sellainen on julkaistu, eikä tällainen tiedottaminen saa edeltää edellä tarkoitetun ilmoituksen, joka yksin on todistusvoimainen, julkaisemista.

Tällainen tiedottaminen ei saa saattaa ehdokkaita tai tarjoajia eriarvoiseen asemaan, ja se saa sisältää ainoastaan tiedot, jotka sisältyvät hankintailmoitukseen, jos sellainen on julkaistu.

2 JAKSO

Hankintamenettelyt

6. Ehdokkaiden vähimmäismäärä ja neuvottelujärjestelyt

6.1 Rajoitetussa menettelyssä ja 13.1 kohdan a ja b alakohdassa ja 14.2 kohdassa tarkoitetuissa menettelyissä ehdokkaiden vähimmäismäärä on viisi.

6.2 Tarjousperusteisessa neuvottelumenettelyssä, kilpailullisessa neuvottelumenettelyssä, innovaatiokumppanuudessa, 11.1 kohdan toisen alakohdan g alakohdan mukaisessa paikallisten markkinoiden kartoittamisessa ja 14.3 kohdan mukaisessa arvoltaan vähäisiä sopimuksia koskevassa neuvottelumenettelyssä ehdokkaiden vähimmäismäärä on kolme.

6.3 Edellä olevia 6.1 ja 6.2 kohtaa ei sovelleta seuraaviin tapauksiin:

a) 14.4 kohdan mukaiset arvoltaan hyvin vähäisiä sopimuksia koskevat neuvottelumenettelyt;

b) 11 kohdan mukaiset ilman etukäteen julkaistavaa hankintailmoitusta järjestettävät neuvottelumenettelyt, lukuun ottamatta 11.1 kohdan toisen alakohdan d alakohdan mukaisia suunnittelukilpailuja ja 11.1 kohdan toisen alakohdan g alakohdan mukaista paikallisten markkinoiden kartoittamista.

6.4 Jos valintaperusteet täyttävien ehdokkaiden määrä alittaa 6.1 ja 6.2 kohdassa säädetyt vähimmäismäärät, hankintaviranomainen voi jatkaa menettelyä pyytämällä vaaditut edellytykset täyttäviä ehdokkaita osallistumaan siihen. Hankintaviranomainen ei kuitenkaan tällöin saa ottaa mukaan menettelyyn sellaisia talouden toimijoita, jotka eivät alun perin ole esittäneet osallistumishakemusta tai joita se ei alun perin ole pyytänyt osallistumaan menettelyyn.

6.5 Hankintaviranomainen kohtelee neuvottelujen aikana kaikkia tarjoajia tasapuolisesti.

Neuvottelut voidaan toteuttaa vaiheittain siten, että neuvoteltavien tarjousten määrää rajoitetaan soveltamalla hankinta-asiakirjoissa ilmoitettuja ratkaisuperusteita. Hankintaviranomaisen on mainittava hankinta-asiakirjoissa, aikooko se käyttää tätä mahdollisuutta.

6.6 Jäljempänä 11.1 kohdan toisen alakohdan d ja g alakohdan sekä 14.2 ja 14.3 kohdan mukaisesti tehtävien sopimusten osalta hankintaviranomaisen on pyydettävä vähintään niitä talouden toimijoita osallistumaan menettelyyn, jotka ovat ilmaisseet kiinnostuksensa 3.1 kohdan mukaisen ennakkotiedotuksen taikka paikallisten markkinoiden kartoittamisen tai suunnittelukilpailun seurauksena.

7. Innovaatiokumppanuus

7.1 Innovaatiokumppanuuden tavoitteena on innovatiivisen tuotteen, palvelun tai rakennusurakan kehittäminen ja tästä tuloksena olevien rakennusurakoiden, tavaroiden tai palvelujen ostaminen, jos ne vastaavat hankintaviranomaisten ja kumppanien sopimaa suoritustasoa ja niiden sopimia enimmäiskustannuksia.

Innovaatiokumppanuus on jäsenneltävä peräkkäisiin vaiheisiin, jotka vastaavat tutkimus- ja innovointiprosessin eri vaiheita, joihin voi kuulua muun muassa rakennusurakan valmiiksi saattaminen, tuotteiden valmistaminen tai palvelujen toimittaminen. Innovaatiokumppanuudessa on asetettava kumppaneille välitavoitteita.

Hankintaviranomainen voi näiden välitavoitteiden perusteella kunkin vaiheen jälkeen päättää, että se lopettaa innovaatiokumppanuuden tai, useiden kumppanien kanssa perustetun innovaatiokumppanuuden tapauksessa, että se vähentää kumppaneiden lukumäärää päättämällä yksittäisiä hankintasopimuksia, jos se on ilmoittanut näistä mahdollisuuksista ja niiden käyttämisen ehdoista hankinta-asiakirjoissa.

7.2 Hankintaviranomaisen on ennen innovaatiokumppanuuden perustamista tehtävä 15 kohdan mukainen markkinakartoitus varmistaakseen, ettei kyseistä rakennusurakkaa, tavaraa tai palvelua ole jo olemassa markkinoilla tai ettei sen kehittäminen ole vaiheessa, joka on lähellä markkinoille saattamista.

Tässä yhteydessä noudatetaan 164 artiklan 4 kohdassa ja 6.5 kohdassa säädettyjä neuvottelujärjestelyjä.

Hankintaviranomaisen on määriteltävä hankinta-asiakirjoissa innovatiivisen rakennusurakan, tavaran tai palvelun tarve, jota ei voida täyttää hankkimalla markkinoilla jo saatavilla olevia rakennusurakoita, tavaroita tai palveluja. Sen on ilmoitettava, missä tämän kuvauksen osissa määritellään vähimmäisvaatimukset. Annettujen tietojen on oltava riittävän täsmällisiä, jotta talouden toimijat voivat määrittää tarvittavan ratkaisun luonteen ja laajuuden ja päättää, jättävätkö ne menettelyyn osallistumista koskevan hakemuksen.

Hankintaviranomainen voi päättää perustaa innovaatiokumppanuuden joko yhden kumppanin kanssa tai useamman erillisiä tutkimus- ja kehittämistoimintoja toteuttavan kumppanin kanssa.

Ainoana ratkaisuperusteena on 167 artiklan 4 kohdan mukainen paras hinta-laatusuhde.

7.3 Hankintaviranomainen ilmoittaa hankinta-asiakirjoissa teollis- ja tekijänoikeuksiin sovellettavat järjestelyt.

Innovaatiokumppanuuden yhteydessä hankintaviranomainen ei saa ilmaista kumppanin ehdottamia ratkaisuja tai sen antamia muita luottamuksellisia tietoja toisille kumppaneille ilman tämän suostumusta.

Hankintaviranomaisen on varmistettava, että kumppanuuden rakenne ja erityisesti sen eri vaiheiden kesto ja arvo ilmentävät ehdotetun ratkaisun innovatiivisuusastetta ja vielä markkinoilta puuttuvan innovatiivisen ratkaisun kehittämiseksi tarvittavaa tutkimus- ja innovointitoimien vaiheista muodostuvaa kokonaisuutta. Rakennusurakoiden, tavaroiden tai palvelujen arvioidun arvon on oltava oikeassa suhteessa niiden kehittämiseksi tarvittavaan investointiin nähden.

8. Suunnittelukilpailut

8.1 Suunnittelukilpailuihin sovelletaan 2 kohdassa annettuja tiedottamista koskevia sääntöjä, ja niihin voi sisältyä myös palkintojen jakaminen.

Jos suunnittelukilpailuun osallistuvien ehdokkaiden määrä on rajoitettu, hankintaviranomaisen on vahvistettava selkeät ja syrjimättömät valintaperusteet.

Ehdokkaita on kutsuttava riittävästi todellisen kilpailun aikaansaamiseksi.

8.2 Tuomariston nimittää toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä. Siihen saa kuulua vain luonnollisia henkilöitä, joiden on oltava riippumattomia suunnittelukilpailuun osallistuvista ehdokkaista. Jos suunnittelukilpailuun osallistuvilta ehdokkailta vaaditaan erityistä ammattipätevyyttä, vähintään kolmasosalla tuomariston jäsenistä on oltava sama tai vastaava pätevyys.

Tuomariston on annettava lausuntonsa itsenäisesti. Se antaa lausuntonsa sille nimettömästi esitettyjen ehdotusten perusteella ja yksinomaan suunnittelukilpailuilmoituksessa esitetyillä perusteilla.

8.3 Tuomaristo kirjaa arvosteluunsa, jonka kaikki sen jäsenet allekirjoittavat, kunkin ehdotuksen ansioihin perustuvat ratkaisuesityksensä sekä ehdotusten paremmuusjärjestyksen ja huomautuksensa.

Ehdotukset pysyvät nimettöminä tuomariston lausunnon antamiseen saakka.

Tuomaristo voi pyytää ehdokkaita vastaamaan arvosteluun kirjattuihin kysymyksiin ehdotuksen selkeyttämiseksi. Tämän seurauksena käytävästä vuoropuhelusta laaditaan pöytäkirja.

8.4 Hankintaviranomainen tekee ratkaisupäätöksen, jossa esitetään valitun ehdokkaan nimi ja osoite ja syyt tämän valintaan suunnittelukilpailuilmoituksessa esitettyjen perusteiden pohjalta etenkin, jos valinta poikkeaa tuomariston lausunnossa esitetyistä ehdotuksista.

9. Dynaaminen hankintajärjestelmä

9.1 Dynaaminen hankintajärjestelmä voidaan jakaa rakennusurakoiden, tavaratoimitusten ja palvelujen luokkiin, jotka on määritelty asianomaisessa luokassa tehtävien hankintojen ominaisuuksien perusteella objektiivisesti. Valintaperusteet on tällöin määriteltävä kutakin luokkaa varten.

9.2 Hankintaviranomaisen on ilmoitettava hankinta-asiakirjoissa suunniteltujen hankintojen laatu ja arvioitu määrä ja kaikki tarvittavat tiedot hankintajärjestelmästä, käytettävistä sähköisistä välineistä ja viestintäyhteyttä koskevista teknisistä järjestelyistä ja eritelmistä.

9.3 Hankintaviranomaisen on dynaamisen hankintajärjestelmän koko keston ajan annettava kaikille talouden toimijoille mahdollisuus pyytää saada osallistua järjestelmään. Sen on arvioitava tällaiset pyynnöt 10 työpäivän kuluessa niiden vastaanottamisesta. Kyseistä määräaikaa voidaan pidentää 15 työpäivään, jos se on perusteltua. Hankintaviranomainen voi kuitenkin pidentää arviointiaikaa, jos sen kuluessa ei julkaista tarjouspyyntöä.

Hankintaviranomaisen on ilmoitettava ehdokkaalle mahdollisimman pian, onko se hyväksytty dynaamiseen hankintajärjestelmään.

9.4 Hankintaviranomainen kehottaa sen jälkeen kaikkia asianomaisen luokan osalta järjestelmään hyväksyttyjä ehdokkaita tekemään tarjouksen kohtuullisessa määräajassa. Hankintaviranomainen tekee sopimuksen sen tarjoajan kanssa, joka on tehnyt hankintailmoituksessa esitettyjen ratkaisuperusteiden perusteella kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen. Nämä perusteet voidaan tarvittaessa määritellä yksityiskohtaisemmin tarjouspyynnössä.

9.5 Hankintaviranomaisen on ilmoitettava hankintailmoituksessa dynaamisen hankintajärjestelmän kesto.

Dynaamisen hankintajärjestelmän kesto voi olla enintään neljä vuotta paitsi asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa.

Hankintaviranomainen ei saa käyttää kyseistä järjestelmää estääkseen, rajoittaakseen tai vääristääkseen kilpailua.

10. Kilpailullinen neuvottelumenettely

10.1 Hankintaviranomaisen on ilmoitettava tarpeensa ja vaatimuksensa sekä ratkaisuperusteet ja alustava aikataulu hankintailmoituksessa tai hankintakuvauksessa.

Sen on tehtävä sopimus parhaimman hinta-laatusuhteen sisältävän tarjouksen perusteella.

10.2 Hankintaviranomainen aloittaa neuvottelut valintaperusteet täyttävien ehdokkaiden kanssa kartoittaakseen ja määrittääkseen, miten se voi parhaiten täyttää tarpeensa. Se voi näiden neuvottelujen aikana keskustella valittujen ehdokkaiden kanssa hankinnan kaikista näkökohdista, mutta se ei saa muuttaa 10.1 kohdassa tarkoitettuja tarpeita, vaatimuksia tai ratkaisuperusteita.

Hankintaviranomaisen on neuvottelujen aikana varmistettava kaikkien tarjoajien tasapuolinen kohtelu, eikä se saa ilmaista tarjoajan ehdottamia ratkaisuja tai sen antamia muita luottamuksellisia tietoja toisille tarjoajille ilman tämän suostumusta.

Kilpailullinen neuvottelumenettely voidaan toteuttaa vaiheittain siten, että käsiteltävien ratkaisujen määrää rajoitetaan soveltamalla ilmoitettuja ratkaisuperusteita, jos kyseisestä mahdollisuudesta on ilmoitettu hankintailmoituksessa tai hankintakuvauksessa.

10.3 Hankintaviranomaisen on jatkettava neuvotteluja, kunnes se saa kartoitettua tarpeitaan vastaavan ratkaisun tai vastaavat ratkaisut.

Ilmoitettuaan jäljellä oleville tarjoajille neuvottelujen päättymisestä hankintaviranomainen kehottaa kutakin niistä tekemään lopullisen tarjouksen neuvottelujen aikana esitetyn ja määritetyn ratkaisun tai esitettyjen ja määritettyjen ratkaisujen perusteella. Lopullisissa tarjouksissa on oltava kaikki hankkeen toteuttamiseksi vaaditut ja tarpeelliset osat.

Kyseisiä lopullisia tarjouksia voidaan hankintaviranomaisen pyynnöstä selventää, täsmentää ja optimoida edellyttäen, että tämä ei aiheuta olennaisia muutoksia tarjoukseen tai hankinta-asiakirjoihin.

Hankintaviranomainen voi neuvotella sen tarjoajan kanssa, joka on tehnyt parhaan hinta-laatusuhteen sisältävän tarjouksen, vahvistaakseen tarjouksessa esitetyt sitoumukset edellyttäen, että tämä ei muuta tarjouksen olennaisia osia eikä aiheuta kilpailun vääristymisen tai syrjinnän vaaraa.

10.4 Hankintaviranomainen voi määrätä maksuja suoritettavaksi neuvotteluihin osallistuville valituille hakijoille.

11. Tilanteet, joissa käytetään neuvottelumenettelyä julkaisematta etukäteen hankintailmoitusta

11.1 Kun hankintaviranomainen käyttää neuvottelumenettelyä julkaisematta etukäteen hankintailmoitusta, sen on noudatettava 164 artiklan 4 kohdassa ja 6.5 kohdassa säädettyjä neuvottelujärjestelyjä.

Hankintaviranomainen voi käyttää neuvottelumenettelyä julkaisematta etukäteen hankintailmoitusta sopimuksen arvioidusta arvosta riippumatta seuraavissa tapauksissa:

a) kun avoimella tai rajoitetulla menettelyllä ei kyseisen menettelyn päättymiseen mennessä ole saatu yhtään tarjousta tai osallistumishakemusta tai yhtään 11.2 kohdassa tarkoitettua soveltuvaa tarjousta tai osallistumishakemusta ja edellyttäen, ettei alkuperäisiä hankinta-asiakirjoja ole olennaisesti muutettu;

b) kun rakennusurakat, tavarat tai palvelut voi toimittaa yksi ainoa talouden toimija 11.3 kohdassa asetettujen edellytysten mukaisesti ja jostakin seuraavista syistä:

i) hankinnan tarkoituksena on ainutkertaisen taideteoksen tai taiteellisen esityksen luominen tai hankkiminen;

ii) kilpailua ei ole teknisistä syistä;

iii) on varmistettava yksinoikeuksien, myös teollis- ja tekijänoikeuksien, suojelu;

c) siltä osin kuin on ehdottoman tarpeellista, kun ennalta arvaamattomista tapahtumista aiheutuneen äärimmäisen kiireen vuoksi on mahdotonta noudattaa 24, 26 ja 41 kohdassa säädettyjä määräaikoja ja kun tällaisen äärimmäisen kiireen perusteiksi esitetyt seikat eivät johdu hankintaviranomaisesta;

d) kun palveluhankintasopimus tehdään suunnittelukilpailun tuloksena ja kun se on tehtävä suunnittelukilpailun voittajan tai, jos voittajia on useita, jonkin sen voittajan kanssa; jälkimmäisessä tapauksessa kaikki suunnittelukilpailun voittajat on kutsuttava osallistumaan neuvotteluihin;

e) kun kyseessä ovat uudet palvelut tai rakennusurakat, jotka sama hankintaviranomainen antaa uudelleen toimeksi samanlaisen alkuperäisen hankinnan toteuttajaksi valitulle talouden toimijalle, jos kyseiset palvelut tai rakennusurakat ovat samanlaisia kuin perushanke, josta alkuperäinen hankintasopimus on tehty hankintailmoituksen julkaisemisen jälkeen, ja edellyttäen, että 11.4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät;

f) tavarahankintasopimusten tapauksessa silloin,

i) kun tarvitaan lisätoimituksia joko tavaroiden tai laitteistojen osittaiseksi korvaamiseksi tai aiemmin toimitettujen tavaroiden tai laitteistojen laajentamiseksi, ja jos hankintaviranomainen joutuisi tavarantoimittajan vaihtamisen vuoksi hankkimaan teknisiltä ominaisuuksiltaan poikkeavaa tavaraa, mikä johtaisi yhteensopimattomuuteen tai suhteettomiin teknisiin vaikeuksiin käytössä ja kunnossapidossa; kun unionin toimielimet tekevät hankintasopimuksia omaan lukuunsa, kyseiset sopimukset voivat olla voimassa enintään kolmen vuoden ajan;

ii) kun hankittavat tuotteet valmistetaan ainoastaan tutkimusta, kokeilua tai kehittämistä varten; tällaisiin sopimuksiin ei kuitenkaan saa sisältyä massatuotantoa tuotteen taloudellisen kannattavuuden varmistamiseksi tai tutkimus- ja kehittämiskustannusten takaisinsaamiseksi;

iii) kun kohteena ovat perushyödykemarkkinoilla noteeratut ja näiltä markkinoilta hankitut tavarat;

iv) kun kohteena olevat tavarat hankitaan erityisen edullisin ehdoin joko liiketoimintansa lopullisesti päättävältä talouden toimijalta tai selvittäjältä maksukyvyttömyysmenettelyn, akordin tai muun samantyyppisen kansallisessa lainsäädännössä säännellyn menettelyn seurauksena;

g) kiinteistöhankintasopimusten tapauksessa sen jälkeen kun paikalliset kiinteistömarkkinat on kartoitettu;

h) kun hankintasopimuksen kohteena on mikä tahansa seuraavista:

i) neuvoston direktiivin 77/249/ETY [1] 1 artiklassa tarkoitettu asianajajalle tehtäväksi annettu oikeudellinen edustus välimies- tai sovittelumenettelyssä tai oikeudenkäynnissä;

ii) oikeudellinen neuvonta i alakohdassa tarkoitettujen menettelyjen valmistelemiseksi tai tilanteissa, joissa on selvää näyttöä siitä ja erittäin todennäköistä, että asiaa, johon neuvonta liittyy, tullaan käsittelemään tällaisessa menettelyssä, edellyttäen, että neuvontaa antaa direktiivin 77/249/ETY 1 artiklassa tarkoitettu asianajaja;

[1] Neuvoston direktiivi 77/249/ETY, annettu 22 päivänä maaliskuuta 1977, asianajajien palvelujen tarjoamisen vapauden tehokkaan käyttämisen helpottamisesta (EYVL L 78, 26.3.1977, s. 17).

iii) välimies- ja sovittelupalvelut;

iv) asiakirjojen varmentamis- ja todentamispalvelut, jotka on hankittava notaareilta;

i) kun sopimus on julistettu salaiseksi tai sen täyttäminen edellyttää voimassa olevien hallinnollisten määräysten noudattamiseksi tai unionin olennaisten etujen suojaamiseksi erityisiä turvatoimenpiteitä, edellyttäen, että olennaisten etujen suojaamista ei voida taata muilla toimenpiteillä; tällaisiin toimenpiteisiin voivat kuulua vaatimukset, joiden tarkoituksena on suojata hankintaviranomaisen hankintamenettelyn kuluessa saataville asettamien tietojen luottamuksellisuutta;

j) kun kyseessä ovat finanssipalvelut, jotka liittyvät Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/65/EU [1] tarkoitettujen arvopapereiden tai muiden rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskuun, myyntiin, ostoon tai siirtoon, keskuspankkipalvelut tai Euroopan rahoitusvakausvälinettä ja Euroopan vakausmekanismia käyttämällä toteutetut toimet;

k) kun kyseessä ovat lainat riippumatta siitä, liittyvätkö ne direktiivissä 2014/65/EU tarkoitettujen arvopapereiden tai muiden rahoitusvälineiden liikkeeseenlaskuun, myyntiin, ostoon tai siirtoon;

l) kun kyseessä on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2002/21/EY [2] tarkoitettuihin yleisiin viestintäverkkoihin ja sähköiseen viestintään liittyvien palvelujen hankkiminen;

m) kun kyse on sellaisen kansainvälisen järjestön toimittamista palveluista, jonka perussäännössä tai perustamisasiakirjassa kielletään tarjouskilpailumenettelyihin osallistuminen.

11.2 Tarjousta on pidettävä soveltumattomana, jos se ei liity hankintasopimuksen kohteeseen, ja osallistumishakemusta on pidettävä soveltumattomana, jos talouden toimija on jossakin 136 artiklan 1 kohdan mukaisessa poissulkemiseen johtavassa tilanteessa tai ei täytä valintaperusteita.

11.3 Edellä 11.1 kohdan toisen alakohdan b alakohdan ii ja iii alakohdassa säädettyjä poikkeuksia sovelletaan ainoastaan silloin, kun järkeviä vaihtoehtoisia tai korvaavia ratkaisuja ei ole eikä kilpailun puuttuminen johdu hankintaehtojen keinotekoisesta kaventamisesta hankinnan määrittelyn yhteydessä.

11.4 Edellä 11.1 kohdan toisen alakohdan e alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa perushankkeessa on ilmoitettava mahdollisten lisäpalveluiden tai -rakennusurakoiden laajuudesta sekä niitä koskevan hankinnan tekemisen edellytyksistä. Perushanketta koskevan tarjouskilpailun yhteydessä on ilmoitettava mahdollisesta neuvottelumenettelyn käytöstä ja lisäpalveluiden tai -rakennusurakoiden arvioitu kokonaisarvo on otettava huomioon sovellettaessa 175 artiklan 1 kohdassa tai ulkoisten toimien alan tapauksessa 178 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kynnysarvoja. Kun unionin toimielimet tekevät hankintasopimuksia omaan lukuunsa, tätä menettelyä voidaan käyttää ainoastaan alkuperäisen hankintasopimuksen täytäntöönpanon aikana ja enintään kolmen vuoden ajan kyseisen sopimuksen tekemisestä.

12. Tarjousperusteisen neuvottelumenettelyn tai kilpailullisen neuvottelumenettelyn käyttö

12.1 Kun hankintaviranomainen käyttää tarjousperusteista neuvottelumenettelyä tai kilpailullista neuvottelumenettelyä, sen on noudatettava 164 artiklan 4 kohdassa ja 6.5 kohdassa säädettyjä neuvottelujärjestelyjä. Hankintaviranomainen voi käyttää kyseisiä menettelyjä sopimuksen arvioidusta arvosta riippumatta seuraavissa tapauksissa:

a) kun avoimella tai rajoitetulla menettelyllä on kyseisen menettelyn päättymiseen mennessä saatu ainoastaan 12.2 ja 12.3 kohdassa tarkoitettuja sääntöjenvastaisia tai ei hyväksyttävissä olevia tarjouksia ja edellyttäen, ettei alkuperäisiä hankinta-asiakirjoja ole olennaisesti muutettu;

b) kun kyseessä ovat rakennusurakat, tavarat tai palvelut, jotka täyttävät yhden tai useamman seuraavista edellytyksistä:

i) hankintaviranomaisen tarpeita ei voida täyttää ilman, että jotakin vaivattomasti saatavilla olevaa ratkaisua mukautetaan;

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/65/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, rahoitusvälineiden markkinoista sekä direktiivin 2002/92/EY ja direktiivin 2011/61/EU muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 349).

[2] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY, annettu 7 päivänä maaliskuuta 2002, sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33).

ii) rakennusurakoihin, tavaroihin tai palveluihin kuuluu suunnittelua tai innovatiivisia ratkaisuja;

iii) hankintasopimusta ei sen luonteeseen, monitahoisuuteen tai oikeudelliseen ja rahoituksselliseen rakenteeseen liittyvistä erityisistä syistä tai sopimuksen kohteeseen liittyvien riskien vuoksi voida tehdä ilman edeltäviä neuvotteluja;

iv) hankintaviranomainen ei pysty laatimaan riittävän tarkkoja standardiin perustuvia teknisiä eritelmiä 17.3 kohdan mukaisesti;

c) kun kyseessä ovat käyttöoikeussopimukset;

d) kun kyseessä ovat direktiivin 2014/24/EU liitteessä XIV tarkoitetut palveluhankintasopimukset;

e) kun kyseessä ovat muut tutkimus- ja kehityspalvelut kuin ne, jotka kuuluvat asetuksessa (EY) N:o 2195/2002 määriteltyihin CPV-koodeihin 73000000-2-73120000–9, 73300000–5, 73420000–2 ja 73430000–5, paitsi silloin kun hyödyt koituvat yksinomaan hankintaviranomaiselle sen omassa toiminnassa käytettäväksi tai kun hankintaviranomainen maksaa tarjotun palvelun kokonaan;

f) kun kyseessä ovat palveluhankintasopimukset, jotka koskevat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2010/13/EU ([1]) määriteltyihin audiovisuaalisiin mediapalveluihin tarkoitetun ohjelmamateriaalin ostoa, kehittämistä, tuotantoa tai yhteistuotantoa, tai radiotoiminnan palveluita tai sopimukset, jotka koskevat radio- ja televisiolähetysaikaa tai ohjelmien toimittamista.

12.2 Tarjous on katsottava sääntöjenvastaiseksi missä tahansa seuraavista tapauksista:

a) kun se ei täytä hankinta-asiakirjoissa asetettuja vähimmäisvaatimuksia;

b) kun se ei täytä 168 artiklan 3 kohdassa tarjousten jättämiselle asetettuja vaatimuksia;

c) kun tarjoaja hylätään 141 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan b tai c alakohdan nojalla;

d) kun hankintaviranomainen on katsonut, että tarjous on hinnaltaan poikkeuksellisen alhainen.

12.3 Tarjous on katsottava sellaiseksi, ettei sitä voida hyväksyä, missä tahansa seuraavista tapauksista:

a) kun tarjouksessa ilmoitettu hinta ylittää hankintaviranomaisen enimmäisbudjetin, joka on määritelty ja dokumentoitu ennen hankintamenettelyn aloittamista;

b) kun tarjous ei täytä ratkaisuperusteiden mukaisia vähimmäislaatuvaatimuksia.

12.4 Edellä 12.1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa hankintaviranomaisen ei tarvitse julkaista hankintailmoitusta, jos se ottaa tarjousperusteiseen neuvottelumenettelyyn kaikki ne tarjoajat, jotka täyttävät poissulkemis- ja valintaperusteet, lukuun ottamatta niitä tarjoajia, jotka ovat jättäneet hinnaltaan poikkeuksellisen alhaiseksi katsotun tarjouksen.

13. Menettely, johon kuuluu kiinnostuksenilmaisupyyntö

13.1 Jos sopimuksen arvo on pienempi kuin 175 artiklan 1 kohdassa tai 178 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen kynnysarvo, ja 11 ja 12 kohdan soveltamista rajoittamatta, hankintaviranomainen voi käyttää kiinnostuksenilmaisupyyntöä jompaankumpaan seuraavista tarkoituksista:

a) esikarsintaan sellaisten ehdokkaiden valitsemiseksi, joita kehotetaan tekemään tarjous rajoitetuissa tarjouspyynnöissä;

b) luettelon laatimiseksi myyjistä, joita kehotetaan tekemään osallistumishakemus tai tarjous.

13.2 Kiinnostuksenilmaisupyynnön perusteella laadittava luettelo on voimassa enintään neljän vuoden ajan siitä päivästä, jona 3.1 kohdassa tarkoitettu ilmoitus on julkaistu.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettu luettelo voi käsittää useampia osia.

Talouden toimijat voivat ilmaista kiinnostuksensa milloin tahansa luettelon voimassaoloaikana lukuun ottamatta sen kolmea viimeistä voimassaolokuukautta.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1).

13.3 Hankinnan tekemisen yhteydessä hankintaviranomainen pyytää kaikkia luetteloon tai sen osaan merkittyjä ehdokkaita tai myyjiä joko

a) tekemään 13.1 kohdan a alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa tarjouksen; tai

b) toimittamaan 13.1 kohdan b alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa jommankumman seuraavista:

i) tarjouksen, joka sisältää poissulkemis- ja valintaperusteita koskevat asiakirjat; tai

ii) poissulkemis- ja valintaperusteita koskevat asiakirjat, minkä jälkeen nämä perusteet täyttäviä ehdokkaita pyydetään esittämään tarjous.

14. Arvoltaan keskisuuret, vähäiset ja erittäin vähäiset hankintasopimukset

14.1 Arvoltaan keskisuuret, vähäiset ja erittäin vähäiset hankintasopimukset voidaan tehdä neuvottelumenettelyssä noudattaen 164 artiklan 4 kohdassa ja 6.5 kohdassa säädettyjä neuvottelujärjestelyjä. Vain sellaiset ehdokkaat, joilta hankintaviranomainen on samanaikaisesti pyytänyt tarjousta kirjallisesti, voivat tehdä alustavan tarjouksen.

14.2 Hankintasopimus, jonka arvo on vähintään 60 000 euroa mutta pienempi kuin 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen kynnysarvo, katsotaan arvoltaan keskisuureksi. Näihin sopimuksiin sovelletaan 3.1, 6.1 ja 6.4 kohtaa.

14.3 Hankintasopimus, jonka arvo on enintään 60 000 euroa mutta enemmän kuin 14.4 kohdassa määritelty kynnysarvo, katsotaan arvoltaan vähäiseksi. Näihin sopimuksiin sovelletaan 3.1, 6.2 ja 6.4 kohtaa.

14.4 Hankintasopimus, jonka arvo on enintään 15 000 euroa, katsotaan arvoltaan erittäin vähäiseksi. Näihin sopimuksiin sovelletaan 6.3 kohtaa.

14.5 Enintään 1 000 euron menojen kattamiseksi suoritettavat maksut voidaan maksaa pelkän laskun perusteella ilman tarjouksen hyväksymistä ennakkoon.

15. Alustavat markkinakartoitukset

15.1 Hankintaviranomainen voi alustavaa markkinakartoitusta varten pyytää tai hyväksyä neuvoja riippumattomilta asiantuntijoilta tai viranomaisilta taikka talouden toimijoilta. Näitä neuvoja voidaan käyttää hankintamenettelyn suunnittelussa ja toteuttamisessa edellyttäen, etteivät ne johda kilpailun vääristymiseen tai syrjimättömyyden tai avoimuuden periaatteen rikkomiseen.

15.2 Jos talouden toimija on antanut neuvoja hankintaviranomaiselle tai muulla tavoin osallistunut hankintamenettelyn valmisteluun, hankintaviranomaisen on toteutettava 141 artiklan mukaiset aiheelliset toimenpiteet varmistaakseen, ettei kyseisen toimijan osallistuminen aiheuta kilpailun vääristymistä.

16. Hankinta-asiakirjat

16.1 Hankinta-asiakirjojen on sisällettävä seuraavat:

a) soveltuvin osin hankintailmoitus tai muu tiedotustoimenpide 2–5 kohdan mukaisesti;

b) tarjouspyyntö;

c) tarjouseritelmä tai kilpailullisen neuvottelumenettelyn tapauksessa hankintakuvaus, mukaan lukien tekniset eritelmät ja sovellettavat perusteet;

d) mallisopimukseen perustuva sopimusluonnos.

Ensimmäisen alakohdan d alakohtaa ei sovelleta silloin, kun mallisopimusta ei asianmukaisesti perustelluissa poikkeustapauksissa voida käyttää.

16.2 Tarjouspyynnössä on

a) annettava tarjousten jättämistä koskevat säännöt, etenkin edellytykset, joiden mukaisesti tarjoukset pidetään luottamuksellisina niiden avaamiseen asti, tarjousten vastaanottamiselle asetettu määräpäivä ja kellonaika sekä osoite, johon tarjoukset on lähetettävä tai toimitettava, tai sähköisen toimittamisen tapauksessa internetosoite;

b) todettava, että tarjouksen tekeminen merkitsee hankinta-asiakirjoissa asetettujen ehtojen hyväksymistä ja että tarjouksen tekeminen sitoo toimeksisaajaa, jonka kanssa sopimus tehdään, sopimuksen täytäntöönpanon ajan;

c) ilmoitettava määräaika, jonka tarjous on voimassa ja jonka ajan se on säilytettävä muuttamattomana;

d) kiellettävä kaikki yhteydenotot hankintaviranomaisen ja tarjoajan välillä menettelyn aikana, lukuun ottamatta 169 artiklassa säädettyjä poikkeustapauksia, ja määrättävä tarkastuskäyntien tapauksessa kyseisiä käyntejä koskevista järjestelyistä;

e) täsmennettävä keinot, joilla todistetaan, että tarjousten vastaanottamiselle asetettua määräaikaa on noudatettu;

f) todettava, että tarjouksen tekeminen merkitsee sen hyväksymistä, että menettelyn tulos annetaan tarjoajalle tiedoksi sähköisesti.

16.3 Tarjouseritelmän on sisällettävä seuraavat:

a) poissulkemis- ja valintaperusteet;

b) ratkaisuperusteet ja niiden painotus, tai jos painotus ei objektiivisista syistä ole mahdollista, ratkaisuperusteiden aleneva tärkeysjärjestys, jota sovelletaan myös vaihtoehtoihin, jos ne hyväksytään hankintailmoituksessa;

c) 17 kohdassa tarkoitetut tekniset eritelmät;

d) jos hyväksytään vaihtoehtoja, vähimmäisvaatimukset, jotka vaihtoehtojen on täytettävä;

e) tieto siitä, sovelletaanko SEU-sopimukseen ja SEUT-sopimukseen liitettyä, Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehtyä pöytäkirjaa N:o 7, tai tapauksen mukaan tieto siitä, sovelletaanko diplomaattisia suhteita koskevaa Wienin yleissopimusta tai konsulisuhteita koskevaa Wienin yleissopimusta;

f) todisteet hankintamarkkinoille pääsystä;

g) vaatimus, jonka mukaan on ilmoitettava tarjoajien sijoittautumismaa ja esitettävä kyseisen maan lainsäädännön mukaisesti yleisesti hyväksytyt asiakirjatodisteet;

h) jos kyseessä ovat dynaamiset hankintajärjestelmät tai sähköiset luettelot, tiedot käytettävistä sähköisistä välineistä sekä viestintäyhteyttä koskevista teknisistä järjestelyistä ja eritelmistä.

16.4 Hankintasopimusluonnoksessa on

a) ilmoitettava sopimusehtojen rikkomisesta seuraavat sopimussakot;

b) ilmoitettava, minkä tietojen on käytävä ilmi laskuista tai asiakirjatodisteista 111 artiklan mukaisesti;

c) todettava, että unionin toimielinten tehdessä hankintasopimuksia omaan lukuunsa sopimukseen sovelletaan unionin lainsäädäntöä, jota tarvittaessa täydennetään kansallisella lainsäädännöllä, tai jos rakennusurakkasopimusten tapauksessa on tarpeen, yksinomaan kansallista lainsäädäntöä;

d) mainittava riita-asioissa toimivaltainen tuomioistuin;

e) mainittava, että toimeksisaajan on noudatettava sovellettavia ympäristö-, sosiaali- ja työoikeudellisia velvoitteita, jotka on vahvistettu unionin oikeudessa, kansallisessa lainsäädännössä, työehtosopimuksissa tai direktiivin 2014/24/EU liitteessä X luetelluissa kansainvälisissä sosiaali- ja ympäristöalojen sopimuksissa;

f) mainittava, edellytetäänkö teollis- ja tekijänoikeuksien siirtoa;

g) mainittava, että tarjouksessa ilmoitettu hinta on kiinteä ja muuttumaton, tai ilmoitettava edellytykset tai menetelmät, joilla hintaa voidaan tarkistaa sopimuksen voimassaoloaikana.

Sovellettaessa ensimmäisen alakohdan g alakohtaa, jos hintojen tarkistamisesta määrätään sopimuksessa, hankintaviranomaisen on otettava huomioon etenkin

a) hankinnan kohde ja taloudellinen tilanne, jossa hankinta tehdään;

b) sopimuksen ja tehtävien luonne ja sopimuksen kesto;

c) hankintaviranomaisen taloudelliset edut.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c ja d alakohtaa ei tarvitse soveltaa sopimuksiin, jotka on allekirjoitettu 11.1 kohdan toisen alakohdan m alakohdan mukaisesti.

17. Tekniset eritelmät

17.1 Teknisillä eritelmillä on varmistettava talouden toimijoiden yhtäläiset mahdollisuudet osallistua hankintamenettelyihin, eikä niillä saa luoda perusteettomia esteitä hankintojen avaamiselle kilpailulle.

Teknisissä eritelmissä on esitettävä rakennusurakoilta, tavaroilta tai palveluilta vaadittavat ominaisuudet, vähimmäisvaatimukset mukaan luettuina, jotta rakennusurakat, tavarat tai palvelut soveltuvat siihen tarkoitukseen, johon hankintaviranomainen aikoo niitä käyttää.

17.2 Edellä 17.1 kohdassa tarkoitettuihin ominaisuuksiin kuuluvat soveltuvin osin seuraavat:

a) laatutaso;

b) ympäristö- ja ilmastomyötäisyys;

c) luonnollisten henkilöiden käyttöön tarkoitettujen hankintojen tapauksessa vammaiskäytön vaatimukset tai kaikkien käyttäjien vaatimukset täyttävä suunnittelu, lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja tapauksia;

d) vaatimustenmukaisuuden arviointitasot ja -menettelyt;

e) tavaroiden suorituskyky tai käyttö;

f) turvallisuus tai mitat, kuten tavarahankintojen tapauksessa myyntinimet ja käyttöohjeet sekä kaikkien hankintojen tapauksessa termistö, tunnukset, testaus ja testausmenetelmät, pakkaukset, pakkausmerkinnät, tuotantoprosessit ja -menetelmät;

g) rakennusurakoiden tapauksessa laadunvarmistusmenettelyt sekä suunnittelu- ja kustannuslaskentasäännöt, testiolosuhteet ja urakan tarkastus- ja vastaanottoedellytykset, rakennustekniikat ja -menetelmät ja kaikki muut tekniset edellytykset, jotka hankintaviranomainen voi yleisten tai erityisten määräysten nojalla asettaa valmiille urakalle ja siihen kuuluville materiaaleille tai osille.

17.3 Tekniset eritelmät esitetään jollakin seuraavista tavoista:

a) viittaamalla seuraavassa esitetyssä ensisijaisuusjärjestyksessä seuraaviin: eurooppalaiset standardit, eurooppalaiset tekniset arvioinnit, yhteiset tekniset eritelmät, kansainväliset standardit tai muut eurooppalaisten standardointielinten perustamat tekniset viitejärjestelmät tai niiden puuttuessa vastaavat kansalliset järjestelmät; jokaiseen viittaukseen on liitettävä ilmaisu ”tai vastaava”;

b) käyttämällä perusteena suorituskykyä koskevia tai toiminnallisia vaatimuksia, ympäristövaatimukset mukaan luettuina, edellyttäen, että parametrit ovat niin tarkat, että tarjoajat pystyvät määrittämään hankinnan kohteen ja hankintaviranomainen pystyy tekemään hankintasopimuksen;

c) käyttämällä a ja b alakohdassa tarkoitettujen menetelmien yhdistelmää.

17.4 Käyttäessään mahdollisuutta viitata 17.3 kohdan a alakohdassa tarkoitettuihin eritelmiin hankintaviranomainen ei saa hylätä tarjousta sillä perusteella, että se ei ole mainittujen eritelmien mukainen, jos tarjoaja osoittaa millä tahansa tarkoitukseen soveltuvalla tavalla, että ehdotettu ratkaisu täyttää teknisissä eritelmissä asetetut vaatimukset jollakin vastaavalla tavalla.

17.5 Käyttäessään 17.3 kohdan b alakohdassa säädettyä mahdollisuutta laatia suorituskykyä koskeviin tai toiminnallisiin vaatimuksiin perustuvia teknisiä eritelmiä hankintaviranomainen ei saa hylätä tarjousta, joka on eurooppalaisen standardin täytäntöönpanemiseksi annetun kansallisen standardin, eurooppalaisen teknisen hyväksynnän, yhteisen teknisen eritelmän, kansainvälisen standardin tai eurooppalaisen standardointielimen tuottamien teknisten viitejärjestelmien mukainen, jos kyseiset eritelmät koskevat hankintaviranomaisen asettamia suorituskykyä koskevia tai toiminnallisia vaatimuksia.

Tarjoajan on osoitettava jollakin asianmukaisella tavalla, että standardin mukainen rakennusurakka, tavara tai palvelu täyttää hankintaviranomaisen asettamat suorituskykyä koskevat tai toiminnalliset vaatimukset.

17.6 Jos hankintaviranomainen aikoo ostaa rakennusurakoita, tavaroita tai palveluja, joilla on erityisiä ympäristöominaisuuksia, erityisiä sosiaalisia ominaisuuksia tai muita erityisominaisuuksia, se voi vaatia erityistä merkkiä tai asettaa merkille erityisvaatimuksia edellyttäen, että kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

a) merkille asetetut vaatimukset koskevat ainoastaan perusteita, jotka liittyvät sopimuksen kohteeseen ja soveltuvat hankinnan ominaisuuksien määrittelyyn;

b) merkille asetetut vaatimukset perustuvat puolueettomasti todennettavissa oleviin ja syrjimättömiin perusteisiin;

c) merkit vahvistetaan avoimessa ja läpinäkyvässä menettelyssä, johon kaikki asianomaiset sidosryhmät voivat osallistua;

d) kaikkien asianomaisten osapuolten on mahdollista saada merkki;

e) merkille asetetut vaatimukset laatii kolmas osapuoli, jonka suhteen merkkiä hakeva talouden toimija ei voi käyttää ratkaisevaa vaikutusvaltaa.

Hankintaviranomainen voi vaatia, että talouden toimijat esittävät Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ([1]) mukaisesti akkreditoidun vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen tai vastaavan vaatimustenmukaisuuden arviointilaitoksen antaman testausraportin tai todistuksen näyttönä siitä, että tarjous täyttää hankinta-asiakirjoissa asetetut vaatimukset.

17.7 Hankintaviranomaisen on hyväksyttävä mikä tahansa muu kuin 17.6 kohdassa tarkoitettu asianmukainen näyttö, kuten valmistajan tekniset asiakirjat, jos testausraportit tai todistukset eivät ole olleet asianomaisen talouden toimijan käytettävissä tai toimijan ei ole ollut mahdollista saada niitä tai erityistä merkkiä asetettujen määräaikojen kuluessa, edellyttäen, että tämä ei johdu toimijaan itseensä liittyvistä syistä ja että kyseinen toimija todistaa, että toimitettavat rakennusurakat, tavarat tai palvelut täyttävät erityistä merkkiä koskevat vaatimukset tai hankintaviranomaisen asettamat erityisvaatimukset.

17.8 Teknisissä eritelmissä ei hankinnan kohteen vuoksi perusteltuja tapauksia lukuun ottamatta saa viitata tiettyyn merkkiin tai alkuperään taikka prosessiin, joka on ominainen tietyn talouden toimijan tuotteille tai palveluille, eikä tavaramerkkeihin, patentteihin, tyyppeihin tai tiettyyn alkuperään tai tuotantoon siten, että maininta suosisi tai sulkisi menettelystä pois tiettyjä tuotteita tai talouden toimijoita.

Tällainen viittaus on poikkeuksellisesti sallittu, jos sopimuksen kohdetta ei ole muuten mahdollista kuvata riittävän täsmällisesti ja täysin selvästi. Tällaiseen viittaukseen on liitettävä ilmaus ”tai vastaava”.

18. Poissulkemis- ja valintaperusteet

18.1 Sovellettaessa 137 artiklaa hankintaviranomaisen on hyväksyttävä direktiivissä 2014/24/EU tarkoitettu yhteinen eurooppalainen hankinta-asiakirja tai sen puuttuessa päivätty ja allekirjoitettu kunnian ja omantunnon kautta annettu vakuutus.

Talouden toimija voi käyttää uudelleen sellaista yhteistä eurooppalaista hankinta-asiakirjaa, jota on jo käytetty aiemmassa hankintamenettelyssä, edellyttäen, että se vahvistaa, että kyseisen asiakirjan sisältämät tiedot ovat edelleen paikkansapitäviä.

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

18.2 Hankintaviranomaisen on ilmoitettava hankinta-asiakirjoissa valintaperusteet, suorituskykyä koskevat vähimmäisvaatimukset sekä todisteet, jotka suorituskyvystä on esitettävä. Kaikkien vaatimusten on liityttävä sopimuksen kohteeseen ja oltava oikeassa suhteessa siihen.

Hankintaviranomaisen on ilmoitettava hankinta-asiakirjoissa, miten talouden toimijoiden ryhmittymien on täytettävä valintaperusteet, kun otetaan huomioon 18.6 kohta.

Jos sopimus on jaettu eriin, hankintaviranomainen voi vahvistaa kullekin erälle suorituskykyä koskevat vähimmäisvaatimukset. Se voi vahvistaa muitakin suorituskykyä koskevia vähimmäisvaatimuksia, jos useista eristä tehdään sopimus saman toimeksisaajan kanssa.

18.3 Ammattitoiminnan harjoittamiskelpoisuuden osalta hankintaviranomainen voi vaatia, että talouden toimija täyttää vähintään yhden seuraavista ehdoista:

a) se kuuluu ammatti- tai kaupparekisteriin, paitsi jos talouden toimija on kansainvälinen järjestö;

b) kun on kyse palveluhankintasopimuksesta, talouden toimijalla on oltava erityinen lupa, joka osoittaa, että sillä on valtuudet täyttää sopimus sijoittautumisvaltiossaan, tai sen on oltava tietyn ammattialajärjestön jäsen.

18.4 Kun hankintaviranomainen vastaanottaa osallistumishakemuksen tai tarjouksen, se hyväksyy yhteisen eurooppalaisen hankinta-asiakirjan tai sen puuttuessa kunnian ja omantunnon kautta annetun vakuutuksen, jossa ehdokas tai tarjoaja ilmoittaa täyttävänsä valintaperusteet. Yhteisen eurooppalaisen hankinta-asiakirjan tai kunnian ja omantunnon kautta annetun vakuutuksen toimittamista koskevasta vaatimuksesta voidaan luopua, jos sopimuksen arvo on hyvin vähäinen.

Hankintaviranomainen voi milloin tahansa menettelyn aikana pyytää tarjoajia ja ehdokkaita toimittamaan päivitetyn vakuutuksen tai kaikki asiakirjatodisteet tai osan niistä, jos tämä on tarpeen menettelyn asianmukaisen kulun varmistamiseksi.

Hankintaviranomaisen on pyydettävä ehdokkaita tai valittua tarjoajaa toimittamaan ajantasaiset asiakirjatodisteet lukuun ottamatta tapauksia, joissa hankintaviranomainen on jo vastaanottanut todisteet jotakin toista menettelyä varten, edellyttäen, että ne ovat edelleen ajan tasalla, tai joissa hankintaviranomaisella on maksuton pääsy asiakirjatodisteisiin kansallisessa tietokannassa.

18.5 Hankintaviranomainen voi riskinarviointinsa perusteella päättää olla edellyttämättä talouden toimijoilta todisteita näiden oikeus- ja oikeustoimikelpoisuudesta ja sääntelyyn liittyvästä kelpoisuudesta, taloudellisista ja rahoituksellisista resursseista, teknisestä suorituskyvystä ja ammatillisesta pätevyydestä, kun on kyse

a) menettelyistä, jotka koskevat unionin toimielinten omaan lukuunsa tekemiä sopimuksia, joiden arvo ei ylitä 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kynnysarvoja;

b) menettelyistä, jotka koskevat ulkoisten toimien alalla tehtäviä sopimuksia, joiden arvo ei ylitä 178 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kynnysarvoja;

c) edellä 11.1 kohdan b ja e alakohdassa, f alakohdan i ja iv alakohdassa sekä h ja m alakohdassa tarkoitetuista menettelyistä.

Jos hankintaviranomainen päättää olla edellyttämättä talouden toimijoilta todisteita näiden oikeus- ja oikeustoimikelpoisuudesta ja sääntelyyn liittyvästä kelpoisuudesta, taloudellisista ja rahoituksellisista resursseista, teknisestä suorituskyvystä ja ammatillisesta pätevyydestä, ennakkomaksua ei suoriteta, lukuun ottamatta asianmukaisesti perusteltuja tapauksia.

18.6 Talouden toimija voi asianmukaisissa tapauksissa käyttää tiettyä sopimusta varten muiden yhteisöjen resursseja riippumatta sen ja näiden yhteisöjen välisten yhteyksien oikeudellisesta luonteesta. Sen on tällöin osoitettava hankintaviranomaiselle, että sillä on saatavillaan sopimuksen täyttämiseksi tarvittavat resurssit, esittämällä kyseisiltä yhteisöiltä saamansa sitoumuksen asettaa resursseja sen käyttöön.

Tekniseen suorituskykyyn ja ammatilliseen pätevyyteen liittyvien perusteiden osalta talouden toimija voi kuitenkin käyttää hyväksi muiden yhteisöjen resursseja vain, jos kyseiset yhteisöt suorittavat rakennusurakat tai tarjoavat palvelut, joissa tällaisia resursseja vaaditaan.

Jos talouden toimija käyttää muiden yhteisöjen resursseja täyttääkseen taloudellisiin ja rahoitusvalmiuksiin liittyvät perusteet, hankintaviranomainen voi vaatia, että talouden toimija ja kyseiset muut yhteisöt ovat yhdessä vastuussa sopimuksen täyttämisestä.

Hankintaviranomainen voi pyytää tarjoajaa ilmoittamaan, minkä osan sopimuksesta tämä aikoo teettää alihankintana, sekä nimeämään alihankkijat.

Sellaisten rakennusurakoiden ja palvelujen osalta, jotka suoritetaan hankintaviranomaisen välittömässä valvonnassa olevissa tiloissa, hankintaviranomaisen on vaadittava toimeksisaajaa ilmoittamaan kaikkien sopimuksen täyttämiseen osallistuvien alihankkijoiden nimet, yhteystiedot ja valtuutetut edustajat.

18.7 Hankintaviranomaisen on tarkistettava, täyttävätkö yhteisöt, joiden resursseja talouden toimija aikoo käyttää, sekä alihankkijat, silloin kun alihankintojen osuus sopimuksesta on suuri, asiaankuuluvat valintaperusteet.

Hankintaviranomaisen on vaadittava, että talouden toimija korvaa yhteisön tai alihankkijan, joka ei täytä asiaankuuluvia valintaperusteita.

18.8 Kun kyse on rakennusurakka- ja palveluhankintasopimuksista sekä tavarahankintasopimuksiin liittyvistä kokoamis- tai asennustöistä, hankintaviranomainen voi vaatia, että tarjoaja itse tai, jos tarjoajana on talouden toimijoiden ryhmittymä, jokin ryhmittymän toimijoista suorittaa tietyt kriittiset tehtävät.

18.9 Hankintaviranomainen ei voi edellyttää talouden toimijoiden ryhmittymältä tiettyä oikeudellista muotoa tarjouksen tai osallistumishakemuksen jättämistä varten, mutta sopimuspuoleksi valitulta ryhmittymältä voidaan edellyttää tiettyä oikeudellista muotoa sopimuksen teon jälkeen, jos tämä on tarpeen sopimuksen asianmukaiseksi täyttämiseksi.

19. Taloudelliset ja rahoitusvalmiudet

19.1 Sen varmistamiseksi, että talouden toimijoilla on sopimuksen täyttämiseen tarvittavat taloudelliset ja rahoitusvalmiudet, hankintaviranomainen voi vaatia erityisesti, että

a) talouden toimijoilla on tietty vuotuinen vähimmäisliikevaihto, johon kuuluu tietty vähimmäisliikevaihto sopimuksen kattamalla alalla;

b) talouden toimijat esittävät tilinpäätöksestään tietoja, joista käyvät ilmi varojen ja velkojen suhteet;

c) talouden toimijoilla on asianmukainen ammatinharjoittajan vastuuvakuutus.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdan osalta vuotuinen vähimmäisliikevaihto saa olla enintään kaksi kertaa sopimuksen ennakoidun vuotuisen arvon suuruinen paitsi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, jotka liittyvät hankinnan luonteeseen ja jotka hankintaviranomaisen on esitettävä hankinta-asiakirjoissa.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan osalta hankintaviranomaisen on esitettävä näihin suhteisiin sovellettavat menetelmät ja kriteerit hankinta-asiakirjoissa.

19.2 Dynaamisissa hankintajärjestelmissä vuotuinen enimmäisliikevaihto lasketaan kyseisessä järjestelmässä tehtävien erillissopimusten oletetun enimmäisarvon perusteella.

19.3 Hankintaviranomainen ilmoittaa hankinta-asiakirjoissa, millaiset todisteet talouden toimijan on esitettävä taloudellisista ja rahoitusvalmiuksistaan. Hankintaviranomainen voi pyytää erityisesti yhden tai useamman seuraavista asiakirjoista:

a) pankkien antamat asianmukaiset lausunnot tai tarvittaessa todisteet asianmukaisesta ammatinharjoittajan vastuuvakuutuksesta;

b) tilinpäätöslaskelmat tai otteet niistä enintään kolmelta viimeksi päättyneeltä varainhoitovuodelta;

c) selvitys talouden toimijan kokonaisliikevaihdosta ja tarvittaessa liikevaihdosta sopimuksen kohteena olevalla toimialalla enintään kolmelta viimeksi kuluneelta varainhoitovuodelta, joilta tiedot ovat saatavilla.

Jos talouden toimija ei pätevästä syystä voi toimittaa hankintaviranomaisen pyytämiä asiakirjoja, se voi osoittaa taloudelliset ja rahoitusvalmiutensa jollakin muulla hankintaviranomaisen asianmukaiseksi katsomalla asiakirjalla.

20. Tekninen suorituskyky ja ammatillinen pätevyys

20.1 Hankintaviranomainen tarkistaa 20.2–20.5 kohdan mukaisesti, että ehdokkaat tai tarjoajat täyttävät teknistä suorituskykyä ja ammatillista pätevyyttä koskevat vähimmäisvalintaperusteet.

20.2 Hankintaviranomainen ilmoittaa hankinta-asiakirjoissa, millaiset todisteet talouden toimijan on esitettävä teknisestä suorituskyvystään ja ammatillisesta pätevyydestään. Hankintaviranomainen voi pyytää yhden tai useamman seuraavista asiakirjoista:

a) kun on kyse rakennusurakoista, kokoamis- tai asennustöitä edellyttävistä tavaroista tai palveluista, tiedot toteuttamisesta vastaavien henkilöiden koulutuksesta ja ammatillisesta pätevyydestä, ammattitaidosta, työkokemuksesta ja asiantuntemuksesta;

b) luettelo

i) tärkeimmistä palvelu- ja tavaratoimituksista viimeksi kuluneilta kolmelta vuodelta sekä tiedot niiden arvosta, ajankohdasta sekä julkisista tai yksityisistä asiakkaista ja pyydettäessä asiakkaiden antamat lausunnot;

ii) viimeksi kuluneiden viiden vuoden aikana toteutetuista rakennusurakoista ja sen tueksi todistukset merkittävimpien rakennusurakoiden asianmukaisesta toteuttamisesta;

c) selvitys teknisistä välineistä, työkaluista tai laitteista, jotka ovat talouden toimijan käytettävissä palveluhankinta- tai rakennusurakkasopimuksen täyttämiseksi;

d) kuvaus laadunvarmistusta varten talouden toimijan käytettävissä olevista teknisistä resursseista ja välineistä sekä kuvaus käytettävissä olevista tutkimusresursseista;

e) selvitys talouden toimijan käytettävissä olevista sen omista tai sen ulkopuolisista teknisistä asiantuntijoista tai teknisistä elimistä, erityisesti niistä, jotka vastaavat laadunvalvonnasta;

f) tavaroiden osalta: näytteet, selostukset tai alkuperäiset valokuvat tai virallisten laadunvalvontaelinten tai toimivaltaisiksi tunnustettujen laitosten laatimat todistukset, joista käy ilmi, että tavarat on todettu voimassa olevien teknisten eritelmien tai standardien mukaisiksi selkein viittauksin kyseisiin eritelmiin ja standardeihin;

g) rakennusurakoiden tai palvelujen osalta selvitys talouden toimijan keskimääräisestä vuosittaisesta työvoimasta ja johtohenkilöiden lukumäärästä kolmelta viimeksi kuluneelta vuodelta;

h) selvitys toimitusketjun hallinnointi- ja seurantajärjestelmistä, joita talouden toimija voi soveltaa sopimuksen täyttämisen yhteydessä;

i) selvitys ympäristöasioiden hallintatoimenpiteistä, joita talouden toimija soveltaa sopimuksen täyttämisen yhteydessä.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan i alakohdan soveltamiseksi hankintaviranomainen voi ilmoittaa, että huomioon otetaan todisteet yli kolme vuotta sitten toteutetuista merkityksellisistä tavara- tai palvelutoimituksista, jos tämä on tarpeen riittävän kilpailun varmistamiseksi.

Ensimmäisen alakohdan b alakohdan ii alakohdan soveltamiseksi hankintaviranomainen voi ilmoittaa, että huomioon otetaan todisteet yli viisi vuotta sitten toteutetuista merkityksellisistä rakennusurakoista, jos tämä on tarpeen riittävän kilpailun varmistamiseksi.

20.3 Jos tavarat tai palvelut ovat monitahoisia tai niitä tarvitaan poikkeuksellisesti vain tiettyä erityistarkoitusta varten, tekninen suorituskyky ja ammatillinen pätevyys voidaan osoittaa tarkastuksella, jonka toimittaa hankintaviranomainen tai tämän puolesta talouden toimijan sijoittautumisvaltion toimivaltainen virallinen elin suostumuksellaan. Tarkastus koskee tavaran- tai palveluntoimittajan teknistä suorituskykyä ja tuotantovalmiuksia ja tarvittaessa sen tutkimusresursseja sekä laadunvalvontatoimenpiteitä.

20.4 Jos hankintaviranomainen vaatii talouden toimijaa esittämään riippumattomien laitosten antamat todistukset siitä, että se täyttää tiettyjen laadunvarmistusstandardien vaatimukset, mukaan lukien esteettömyys vammaisille henkilöille, sen on viitattava alan eurooppalaisiin standardisarjoihin perustuviin laadunvarmistusjärjestelmiin, jotka ovat akkreditoitujen laitosten sertifioimia. Hankintaviranomaisen on kuitenkin hyväksyttävä myös muut talouden toimijan toimittamat todisteet vastaavien laadunvarmistustoimenpiteiden toteuttamisesta, jos talouden toimijan saatavilla ei todistettavasti ole tällaisia todistuksia tai jos talouden toimija ei itsestään riippumattomista syistä voi hankkia niitä asetettujen määräaikojen kuluessa, edellyttäen, että talouden toimija todistaa, että ehdotetut laadunvarmistustoimenpiteet täyttävät vaaditut laadunvarmistusstandardien vaatimukset.

20.5 Jos hankintaviranomainen vaatii talouden toimijaa esittämään riippumattomien laitosten antamat todistukset siitä, että se täyttää tiettyjen ympäristöasioiden hallintaa koskevien järjestelmien tai standardien vaatimukset, niiden osalta on viitattava Euroopan unionin ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS) tai muihin Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/2009 ([1]) 45 artiklan mukaisesti tunnustettuihin ympäristöjärjestelmiin taikka muihin ympäristöasioiden hallintajärjestelmiä koskeviin standardeihin, jotka perustuvat akkreditoitujen laitosten antamiin alan eurooppalaisiin tai kansainvälisiin standardeihin. Jos talouden toimijan saatavilla ei todistettavasti ollut tällaisia todistuksia tai jos talouden toimija ei itsestään riippumattomista syistä voinut hankkia niitä asetettujen määräaikojen kuluessa, hankintaviranomaisen on hyväksyttävä myös muut todisteet ympäristöasioiden hallintatoimenpiteiden toteuttamisesta edellyttäen, että talouden toimija todistaa, että kyseiset toimenpiteet vastaavat sovellettavassa ympäristöasioiden hallintajärjestelmässä tai -standardissa vaadittuja toimenpiteitä.

20.6 Hankintaviranomainen voi katsoa, että talouden toimijalla ei ole vaadittua ammatillista pätevyyttä sopimuksen täyttämiseksi asianmukaisia laatuvaatimuksia noudattaen, jos hankintaviranomainen on todennut, että talouden toimijalla on eturistiriitoja, jotka voivat vaikuttaa kielteisesti sen toimintaan.

21. Ratkaisuperusteet

21.1 Laatuperusteisiin voivat sisältyä muun muassa tekniset ansiot, esteettiset ja toiminnalliset ominaisuudet, esteettömyys, kaikkien käyttäjien vaatimukset täyttävä suunnittelu, yhteiskunnalliset, ympäristöön liittyvät ja innovatiiviset ominaisuudet, tuotanto-, toimitus- ja kaupankäyntiprosessi ja muut erityiset prosessit missä tahansa rakennusurakan, tavaran tai palvelun elinkaaren vaiheessa, sopimuksen täyttämiseen osoitetun henkilöstön organisointi sekä toimituksen jälkeinen palvelu, tekninen tuki ja toimitusehdot, kuten toimituspäivä, toimitusmenettely ja toimitus- tai toteutusaika.

21.2 Hankintaviranomaisen on täsmennettävä kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen määrittämiseksi valitsemiensa perusteiden suhteellinen painotus hankinta-asiakirjoissa, paitsi jos perusteena käytetään yksinomaan alhaisinta hintaa. Painotukset voidaan ilmaista määrittämällä asteikko, jonka vaihteluväli on tarkoituksenmukainen.

Hinta- tai kustannuskriteerin suhteellinen painotus muihin perusteisiin nähden ei saa aiheuttaa hinnan tai kustannuksen vaikutuksen häviämistä.

Jos painotusta ei objektiivisista syistä voida määritellä, hankintaviranomaisen on ilmoitettava perusteet alenevassa tärkeysjärjestyksessä.

21.3 Hankintaviranomainen voi asettaa laatua koskevat vähimmäisvaatimukset. Tarjoukset, jotka eivät täytä näitä vaatimuksia, hylätään.

21.4 Elinkaarikustannuksiin lasketaan tarkoituksenmukaisessa määrin osa tai kaikki seuraavista kustannuksista rakennusurakan, tavaran tai palvelun elinkaaren aikana:

a) hankintaviranomaiselle tai muille käyttäjille aiheutuneet kustannukset, esimerkiksi

i) hankintakustannukset;

ii) käyttökustannukset, esimerkiksi energian ja muiden resurssien kulutus;

iii) huoltokustannukset;

iv) elinkaaren lopun kustannukset, kuten keräys- ja kierrätyskustannukset;

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1221/2009, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009, organisaatioiden vapaaehtoisesta osallistumisesta yhteisön ympäristöasioiden hallinta- ja auditointijärjestelmään (EMAS-järjestelmä) ja asetuksen (EY) N:o 761/2001 ja komission päätösten 2001/681/EY ja 2006/193/EY kumoamisesta (EUVL L 342, 22.12.2009, s. 1).

b) ulkoisista ympäristövaikutuksista aiheutuvat kustannukset, jotka liittyvät rakennusurakkaan, tavaraan tai palveluun sen elinkaaren aikana, edellyttäen, että niiden rahallinen arvo voidaan määrittää ja todentaa.

21.5 Jos hankintaviranomainen arvioi kustannukset käyttämällä elinkaarikustannusmallia, sen on ilmoitettava hankinta-asiakirjoissa, millaisia tietoja tarjoajien on toimitettava ja mitä menetelmää käyttäen elinkaarikustannukset lasketaan kyseisten tietojen perusteella.

Ulkoisista ympäristövaikutuksista aiheutuvien kustannusten arviointimenetelmän on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) se perustuu puolueettomasti todennettavissa oleviin ja syrjimättömiin perusteisiin;

b) se on kaikkien asianomaisten osapuolten saatavilla;

c) tietojen toimittamisesta ei aiheudu talouden toimijoille kohtuutonta rasitusta.

Hankintaviranomainen käyttää tarvittaessa elinkaarikustannusten laskennassa direktiivin 2014/24/EU liitteessä XIII luetelluissa unionin säädöksissä tarkoitettuja pakollisia yhteisiä menetelmiä.

22. Sähköisen huutokaupan käyttäminen

22.1 Hankintaviranomainen voi käyttää sähköisiä huutokauppoja, joissa tarjousten tietyistä osista esitetään uusia alennettuja hintoja tai uusia arvoja.

Hankintaviranomaisen on järjestettävä sähköinen huutokauppa toistuvana sähköisenä menettelynä, joka toteutetaan sen jälkeen, kun tarjouksille on tehty alustava kokonaisarviointi ja joka mahdollistaa niiden asettamisen paremmuusjärjestykseen automaattisia arviointimenetelmiä käyttäen.

22.2 Hankintaviranomainen voi päättää avoimissa tai rajoitetuissa menettelyissä taikka tarjousperusteisissa neuvottelumenettelyissä, että ennen julkista hankintaa koskevan sopimuksen tekemistä käydään sähköinen huutokauppa, silloin kun hankinta-asiakirjat voidaan laatia riittävän tarkasti.

Sähköistä huutokauppaa voidaan käyttää silloin, kun kilpailutetaan uudelleen 1.3 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetun puitesopimuksen osapuolia tai kun kilpailutetaan hankintoja 9 kohdassa tarkoitetussa dynaamisessa hankintajärjestelmässä.

Sähköisessä huutokaupassa sovelletaan jotakin 167 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista ratkaisuperusteista.

22.3 Jos hankintaviranomainen päättää järjestää sähköisen huutokaupan, sen on ilmoitettava asiasta hankintailmoituksessa.

Hankinta-asiakirjojen on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) niiden tekijöiden arvot, jotka ovat sähköisen huutokaupan kohteena, siltä osin kuin nämä tekijät ovat määrällisesti ilmaistavissa joko lukuina tai prosenttimäärinä;

b) niiden arvojen mahdolliset rajat, jotka voidaan esittää, sellaisina kuin ne vahvistetaan sopimuksen kohdetta koskevissa eritelmissä;

c) tiedot, jotka annetaan tarjoajien käyttöön sähköisen huutokaupan aikana, sekä tarvittaessa tietojen antamisen ajankohta;

d) tarvittavat tiedot sähköisen huutokaupan kulusta mukaan lukien huutokaupan mahdollisista vaiheista ja sen 22.7 kohdan mukaisesta lopetustavasta;

e) edellytykset, joiden mukaisesti tarjoajat voivat tehdä tarjouksen, ja erityisesti tarjouksen tekemiseksi mahdollisesti vaadittavat tarjousten väliset vähimmäiserot;

f) tarvittavat tiedot käytettävistä sähköisistä välineistä sekä viestintäyhteyttä koskevista yksityiskohdista ja teknisistä eritelmistä.

22.4 Kaikki hyväksyttävän tarjouksen tehneet tarjoajat on kutsuttava samaan aikaan sähköisesti osallistumaan sähköiseen huutokauppaan käyttäen viestintäyhteyksiä kutsussa esitettyjen ohjeiden mukaisesti. Kutsussa on ilmoitettava sähköisen huutokaupan alkamispäivä ja -aika.

Sähköinen huutokauppa voidaan käydä useissa peräkkäisissä vaiheissa. Sähköinen huutokauppa voi alkaa aikaisintaan kahden arkipäivän kuluttua kutsun lähettämispäivästä.

22.5 Kutsuun on liitettävä kyseisen tarjouksen kokonaisarvioinnin tulokset.

Kutsussa on ilmoitettava myös sähköisessä huutokaupassa käytettävä matemaattinen kaava, jonka mukaan tarjousten uusi paremmuusjärjestys määräytyy esitettyjen uusien hintojen ja/tai uusien arvojen perusteella automaattisesti. Kaava sisältää kokonaistaloudellisesti edullisimman tarjouksen määrittämiseksi valittujen perusteiden painotuksen, joka on ilmoitettu hankinta-asiakirjoissa. Tätä varten mahdolliset vaihteluvälit on kuitenkin etukäteen muutettava tietyksi arvoksi.

Jos hyväksytään vaihtoehtoja, kullekin vaihtoehdolle on määriteltävä erillinen kaava.

22.6 Sähköisen huutokaupan kussakin vaiheessa hankintaviranomainen ilmoittaa välittömästi kaikille tarjoajille vähintään ne tiedot, joiden perusteella nämä voivat milloin tahansa tarkistaa keskinäisen järjestyksensä. Hankintaviranomainen voi myös antaa tietoja muista esitetyistä hinnoista tai arvoista, jos tästä on ilmoitettu ennakolta, sekä mainita huutokaupan kulloiseenkin vaiheeseen osallistuvien tarjoajien lukumäärän. Se ei kuitenkaan voi paljastaa tarjoajien henkilöllisyyttä missään sähköisen huutokaupan vaiheessa.

22.7 Hankintaviranomainen päättää sähköisen huutokaupan käyttäen yhtä tai useampaa seuraavista menettelytavoista:

a) etukäteen ilmoitettuna päivänä ja kellonaikana;

b) kun hankintaviranomaiselle ei enää tarjota uusia hintoja tai arvoja, jotka vastaavat vähimmäiseroja koskevia vaatimuksia, edellyttäen, että se on etukäteen ilmoittanut ajan, joka viimeisen tarjouksen vastaanottamisesta saa kulua, ennen kuin se lopettaa sähköisen huutokaupan;

c) kun etukäteen ilmoitettu määrä huutokaupan eri vaiheita on suoritettu loppuun.

22.8 Päätettyään sähköisen huutokaupan hankintaviranomainen tekee sopimuksen sähköisen huutokaupan tulosten perusteella.

23. Poikkeuksellisen alhaiset tarjoukset

23.1 Jos tarjouksessa esitetty hinta tai siinä esitetyt kustannukset vaikuttavat tietyn sopimuksen yhteydessä poikkeuksellisen alhaisilta, hankintaviranomaisen on pyydettävä kirjallisesti lisätietoja merkityksellisiksi katsomistaan hinnan tai kustannusten osista ja annettava tarjoajalle mahdollisuus huomautusten esittämiseen.

Hankintaviranomainen voi ottaa huomioon erityisesti huomautukset, jotka koskevat

a) valmistusmenetelmän, palvelun suorittamisen tai rakennusmenetelmän taloudellisuutta;

b) valittuja teknisiä ratkaisuja tai tarjoajan kannalta poikkeuksellisen edullisia olosuhteita;

c) tarjoajan esittämän tarjouksen omintakeisuutta;

d) sitä, noudattaako tarjoaja sovellettavia ympäristö-, sosiaali- ja työlainsäädäntöön liittyviä velvoitteita;

e) sitä, noudattavatko alihankkijat sovellettavia ympäristö-, sosiaali- ja työlainsäädäntöön liittyviä velvoitteita;

f) tarjoajan sovellettavien sääntöjen mukaisesti mahdollisesti saamaa valtiontukea.

23.2 Hankintaviranomainen voi hylätä tarjouksen vain siinä tapauksessa, että esitetyt todisteet eivät tyydyttävästi selitä tarjotun hinnan tai ilmoitettujen kustannusten alhaista tasoa.

Jos hankintaviranomainen toteaa, että tarjous on poikkeuksellisen alhainen sen takia, että se ei ole sovellettavien ympäristö-, sosiaali- ja työlainsäädäntöön liittyvien velvoitteiden mukainen, sen on hylättävä tarjous.

23.3 Jos hankintaviranomainen toteaa, että tarjous on poikkeuksellisen alhainen tarjoajan saaman valtiontuen takia, se voi hylätä tarjouksen pelkästään tähän syyhyn vedoten vain, jos tarjoaja ei kykene osoittamaan hankintaviranomaisen asettaman kohtuullisen määräajan kuluessa, että kyseinen valtiontuki soveltuu sisämarkkinoille SEUT 107 artiklan mukaisesti.

24. Tarjousten ja osallistumishakemusten vastaanottamiselle asetetut määräajat

24.1 Jos tarjousten tekeminen edellyttää toteutuspaikkaan tutustumista tai hankinta-asiakirjojen perustana olevien asiakirjojen tarkastelua paikalla, määräaikojen on oltava tässä kohdassa vahvistettuja vähimmäismääräaikoja pidempiä.

Määräaikoja pidennetään viidellä päivällä seuraavissa tapauksissa:

a) hankintaviranomainen ei tarjoa maksutonta ja suoraa sähköistä pääsyä hankinta-asiakirjoihin;

b) hankintailmoitus julkaistaan 4.2 kohdan b alakohdan mukaisesti.

24.2 Avoimissa menettelyissä tarjousten vastaanottamiselle asetetun määräajan on oltava vähintään 37 päivää hankintailmoituksen lähetyspäivää seuraavasta päivästä.

24.3 Rajoitetuissa menettelyissä, kilpailullisissa neuvottelumenettelyissä, tarjousperusteisissa neuvottelumenettelyissä, dynaamisissa hankintajärjestelmissä ja innovaatiokumppanuuksissa osallistumishakemusten vastaanottamiselle asetetun määrärajan on oltava vähintään 32 päivää hankintailmoituksen lähetyspäivää seuraavasta päivästä.

24.4 Rajoitetuissa menettelyissä ja tarjousperusteisissa neuvottelumenettelyissä tarjousten vastaanottamiselle asetetun määräajan on oltava vähintään 30 päivää tarjouspyynnön lähetyspäivää seuraavasta päivästä.

24.5 Dynaamisessa hankintajärjestelmässä tarjousten vastaanottamiselle asetetun määrärajan on oltava vähintään 10 päivää tarjouspyynnön lähetyspäivää seuraavasta päivästä.

24.6 Edellä 13.1 kohdan tarkoitetuissa menettelyissä, joita edeltää kiinnostuksenilmaisupyyntö, määräaika on

a) vähintään 10 päivää tarjouspyynnön lähetyspäivää seuraavasta päivästä, kun on kyse tarjousten vastaanottamisesta 13.1 kohdan a alakohdassa ja 13.3 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitetussa menettelyssä;

b) vähintään 10 päivää osallistumishakemusten vastaanottamiselle ja vähintään 10 päivää tarjousten vastaanottamiselle 13.3 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitetussa kaksivaiheisessa menettelyssä.

24.7 Hankintaviranomainen voi lyhentää tarjousten vastaanottamisen määräaikoja viidellä päivällä avointen tai rajoitettujen menettelyjen osalta, jos se hyväksyy tarjousten esittämisen sähköisessä muodossa.

25. Hankinta-asiakirjojen saatavuus ja määräaika lisätietojen antamiselle

25.1 Hankintaviranomaisen on asetettava hankinta-asiakirjat sähköisessä muodossa ilmaiseksi suoraan saataville päivästä, jona hankintailmoitus on julkaistu, tai jos menettelyssä ei julkaista hankintailmoitusta tai jos on kyse 13 kohdassa tarkoitetusta menettelystä, päivästä, jona tarjouspyyntö on lähetetty.

Hankintaviranomainen voi perustelluissa tapauksissa toimittaa hankinta-asiakirjat myös muulla, ennalta määrittämällään tavalla, jos suora sähköinen pääsy ei ole mahdollinen teknisestä syystä tai jos hankinta-asiakirjoihin sisältyy luottamuksellisia tietoja. Tällöin sovelletaan 24.1 kohtaa paitsi 26.1 kohdassa tarkoitetuissa kiireellisissä tapauksissa.

Hankintaviranomainen voi asettaa talouden toimijoille vaatimuksia, joiden tarkoituksena on suojata hankinta-asiakirjoihin sisältyvien tietojen luottamuksellisuutta. Sen on ilmoitettava kyseisistä vaatimuksista sekä siitä, miten kyseisiin hankinta-asiakirjoihin voi tutustua.

25.2 Hankintaviranomaisen on annettava hankinta-asiakirjoihin liittyvät lisätiedot samanaikaisesti, mahdollisimman nopeasti ja kirjallisessa muodossa kaikille asiasta kiinnostuneille talouden toimijoille.

Jos lisätietoja on pyydetty vähemmän kuin kuusi työpäivää ennen tarjousten vastaanottamiselle asetetun määräajan päättymistä, hankintaviranomaisen ei tarvitse vastata lisätietopyyntöihin.

25.3 Hankintaviranomaisen on pidennettävä tarjousten vastaanottamisen määräaikaa, jos

a) se ei ole antanut lisätietoja viimeistään kuusi päivää ennen tarjousten vastaanottamiselle asetetun määräajan päättymistä, vaikka talouden toimija on pyytänyt lisätietoja hyvissä ajoin;

b) se tekee hankinta-asiakirjoihin merkittäviä muutoksia.

26. Määräajat kiireellisissä tapauksissa

26.1 Jos 24.2 ja 24.3 kohdassa säädettyjä vähimmäismääräaikoja ei asianmukaisesti perustellun kiireen vuoksi kyetä noudattamaan avoimissa tai rajoitetuissa menettelyissä, hankintaviranomainen voi vahvistaa

a) osallistumishakemusten tai tarjousten vastaanottamiselle avoimissa menettelyissä määräajan, joka on vähintään 15 päivää hankintailmoituksen lähetyspäivästä;

b) tarjousten vastaanottamiselle rajoitetuissa menettelyissä määräajan, joka on vähintään 10 päivää tarjouspyynnön lähetyspäivästä.

26.2 Kiireellisissä tapauksissa 25.2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa ja 25.3 kohdan a alakohdassa tarkoitettu määräaika on neljä päivää.

27. Sähköiset luettelot

27.1 Jos sähköisen viestintämuodon käyttö on pakollista, hankintaviranomainen voi vaatia, että tarjoukset esitetään sähköisen luettelon muodossa tai että niihin liitetään sähköinen luettelo.

27.2 Jos tarjousten esittäminen sähköisten luetteloiden muodossa sallitaan tai jos sitä edellytetään, hankintaviranomaisen on

a) mainittava siitä hankintailmoituksessa;

b) ilmoitettava hankinta-asiakirjoissa kaikki tarvittavat luetteloon liittyvät tiedot, jotka koskevat muotoa, käytettäviä sähköisiä välineitä sekä viestintäyhteyttä koskevia teknisiä järjestelyjä ja eritelmiä.

27.3 Jos on tehty rinnakkainen puitesopimus sähköisten luetteloiden muodossa tehtyjen tarjousten perusteella, hankintaviranomainen voi päättää, että uudelleenkilpailuttaminen erillissopimusten tekemiseksi tapahtuu päivitettyjen luetteloiden perusteella käyttäen jotakin seuraavista menetelmistä:

a) hankintaviranomainen kutsuu toimeksisaajat esittämään uudelleen sähköiset luettelonsa, jotka on mukautettu kyseisen erillissopimuksen vaatimuksiin;

b) hankintaviranomainen ilmoittaa toimeksisaajille aikovansa poimia jo toimitetuista sähköisistä luetteloista tiedot, joita tarvitaan asianomaisen erillissopimuksen vaatimuksiin mukautettujen tarjousten muodostamiseksi, edellyttäen, että tämän menetelmän käytöstä on ilmoitettu puitesopimuksen hankinta-asiakirjoissa.

27.4 Edellä 27.3 kohdan b alakohdassa tarkoitetun menettelyn osalta hankintaviranomaisen on ilmoitettava toimeksisaajille päivä ja kellonaika, jolloin se aikoo koota kyseisen erillissopimuksen vaatimuksiin mukautettujen tarjousten muodostamiseksi tarvittavat tiedot, ja annettava toimeksisaajille mahdollisuus kieltää tällainen tietojen kokoaminen.

Hankintaviranomaisen on varattava riittävä aika ilmoittamisen ja tietojen tosiasiallisen kokoamisen välille.

Ennen erillissopimuksen tekemistä hankintaviranomaisen on esitettävä kootut tiedot asianomaiselle toimeksisaajalle ja annettava sille tilaisuus esittää valitus tai vahvistaa, ettei tällä tavoin muodostetussa tarjouksessa ole asiavirheitä.

28. Tarjousten ja osallistumishakemusten avaaminen

28.1 Avoimissa menettelyissä tarjoajien valtuutetut edustajat voivat osallistua avaamistilaisuuteen.

28.2 Jos sopimuksen arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen kynnysarvo, toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä nimeää tarjousten avaamista varten lautakunnan. Tulojen ja menojen hyväksyjä voi luopua tästä vaatimuksesta riskinarvioinnin perusteella, kun on kyse uudelleen kilpailuttamisesta puitesopimuksen yhteydessä, tai 11.1 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa lukuun ottamatta saman alakohdan d ja g alakohtaa.

Tarjousten avaamisesta vastaavassa lautakunnassa on vähintään kaksi henkilöä vähintään kahdesta asianomaisen unionin toimielimen organisaatioyksiköstä, jotka ovat toisistaan hierarkkisesti riippumattomia. Eturistiriitojen välttämiseksi kyseisiin henkilöihin sovelletaan 61 artiklassa tarkoitettuja vaatimuksia.

Jos edustustoissa tai 150 artiklassa tarkoitetuissa tai jäsenvaltioissa yksittäin sijaitsevissa paikallisyksiköissä ei ole erillisiä yksiköitä, niihin ei sovelleta toisistaan hierarkkisesti riippumattomia organisaatioyksiköitä koskevaa vaatimusta.

28.3 Kun on kyse toimielinten yhteisestä hankintamenettelystä, tarjousten avaamisesta vastaavan lautakunnan nimittää hankintamenettelystä vastaavan unionin toimielimen toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä.

28.4 Hankintaviranomainen tarkistaa ja varmistaa alkuperäisen tarjouksen, myös hintatarjouksen, sekä tarjouksen vastaanottopäivää ja -ajankohtaa koskevien todisteiden eheyden jollakin asianmukaisella menetelmällä 149 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti.

28.5 Avoimissa menettelyissä, kun sopimus tehdään alhaisimman hinnan tai alhaisimpien kustannusten perusteella 167 artiklan 4 kohdan mukaisesti, vaatimukset täyttäviin tarjouksiin sisältyvät hinnat luetaan ääneen.

28.6 Tarjousten avaamisesta vastuussa oleva henkilö tai siitä vastuussa olevat henkilöt tai tarjousten avaamisesta vastaavan lautakunnan jäsenet allekirjoittavat vastaanotettujen tarjousten avaamisesta laaditun pöytäkirjan. Pöytäkirjassa mainitaan erikseen tarjoukset, jotka ovat 149 artiklan mukaisia, ja tarjoukset, jotka eivät ole kyseisten vaatimusten mukaisia, sekä perustellaan tarjousten hylkääminen 168 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kyseinen pöytäkirja voidaan allekirjoittaa sähköisessä järjestelmässä, jossa allekirjoittajan henkilöllisyys voidaan todentaa riittävästi.

29. Tarjousten ja osallistumishakemusten arviointi

29.1 Toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä voi päättää, että arviointikomitea arvioi tarjoukset ja asettaa ne paremmuusjärjestykseen ainoastaan ratkaisuperusteiden perusteella ja että poissulkemis- ja valintaperusteisiin perustuva arviointi toteutetaan muulla asianmukaisella eturistiriidat poissulkevalla tavalla.

29.2 Kun on kyse toimielinten yhteisestä hankintamenettelystä, arviointikomitean nimittää hankintamenettelystä vastaavan unionin toimielimen toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä. Arviointikomitean kokoonpanon on mahdollisuuksien mukaan vastattava hankintamenettelyn toimielintenvälistä luonnetta.

29.3 Hyväksyttäviksi katsotaan osallistumishakemukset ja tarjoukset, jotka ovat 11.2 kohdan mukaisesti soveltuvia eivätkä ole 12.2 kohdassa tarkoitetulla tavalla sääntöjenvastaisia tai 12.3 kohdassa tarkoitetulla tavalla sellaisia, ettei niitä voida hyväksyä.

30. Arvioinnin tulos ja päätös sopimuksen tekemisestä

30.1 Arvioinnin lopuksi laaditaan arviointikertomus, jossa esitetään ehdotus sopimuksen tekemisestä. Arviointikertomuksen päiväävät ja allekirjoittavat henkilö tai henkilöt, jotka toteuttivat arvioinnin, tai arviointikomitean jäsenet. Kertomus voidaan allekirjoittaa sähköisessä järjestelmässä, jossa allekirjoittajan henkilöllisyys voidaan todentaa riittävästi.

Jos arviointikomitealle ei ole annettu tehtäväksi tarkastaa tarjouksia poissulkemis- ja valintaperusteiden kannalta, arviointikertomuksen allekirjoittavat myös henkilöt, joille toimivaltainen tulojen ja menojen hyväksyjä on antanut tämän tehtäväksi.

30.2 Arviointikertomuksen on sisällettävä seuraavat tiedot:

a) hankintaviranomaisen nimi ja osoite, sopimuksen kohde ja arvo tai puitesopimuksen kohde ja enimmäisarvo;

b) hylättyjen ehdokkaiden tai tarjoajien nimet ja hylkäämisen syyt, joiden osalta on viitattava joko johonkin 141 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tilanteeseen tai valintaperusteisiin;

c) tiedot hylätyistä tarjouksista ja hylkäämisen syistä, joiden osalta on viitattava johonkin seuraavista:

i) edellä 167 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen vähimmäisvaatimusten noudattamatta jättäminen;

ii) edellä 21.3 kohdassa vahvistettujen vähimmäislaatuvaatimusten noudattamatta jättäminen;

iii) edellä 23 kohdassa tarkoitettu poikkeuksellisen alhainen tarjous;

d) valittujen ehdokkaiden tai tarjoajien nimet sekä valinnan perusteet;

e) paremmuusjärjestykseen asetettavien tarjoajien nimet sekä pistemäärät ja niiden perustelut;

f) ehdotettujen ehdokkaiden tai valitun tarjoajan nimet sekä valinnan perusteet;

g) sopimuksen tai puitesopimuksen osuus, jonka ehdotettu toimeksisaaja aikoo ulkoistaa kolmansille osapuolille, jos osuus on tiedossa.

30.3 Tämän jälkeen hankintaviranomainen tekee päätöksensä, jossa vahvistetaan jokin seuraavista:

a) kaikki 30.2 kohdassa luetellut tiedot sisältävän ja seuraavilla seikoilla täydennetyn arviointikertomuksen hyväksyminen:

i) valitun tarjoajan nimi ja valinnan perusteet viittaamalla ennalta ilmoitettuihin valinta- ja ratkaisuperusteisiin ja tarvittaessa syyt siihen, miksi arviointikertomuksessa annettua suositusta ei ole noudatettu;

ii) kun on kyse neuvottelumenettelystä, jossa ei ole julkaistu etukäteen hankintailmoitusta, tarjousperusteisesta neuvottelumenettelystä tai kilpailullisesta neuvottelumenettelystä, 11, 12 ja 39 kohdassa tarkoitetut olosuhteet, joiden nojalla kyseisen menettelyn käyttö on perusteltua;

b) tarvittaessa seikat, joiden perusteella hankintaviranomainen on päättänyt olla tekemättä sopimusta.

30.4 Tulojen ja menojen hyväksyjä voi yhdistää arviointikertomuksen ja sopimuksen tekemistä koskevan päätöksen sisällön yhteen asiakirjaan, jonka hän allekirjoittaa, jossakin seuraavista tapauksista:

a) kun on kyse menettelyistä, joissa hankinnan arvo on 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kynnysarvoja pienempi, jos tarjouksia on tullut vain yksi;

b) kun on kyse uudelleen kilpailuttamisesta puitesopimuksen yhteydessä, eikä arviointikomiteaa ole nimitetty;

c) kun on kyse 11.1 kohdan toisen alakohdan c ja e alakohdassa, f alakohdan i ja iii alakohdassa sekä h alakohdassa tarkoitetuista tapauksista, joissa ei ole nimitetty arviointikomiteaa.

30.5 Kun on kyse toimielinten yhteisestä hankintamenettelystä, 30.3 kohdassa tarkoitetun päätöksen tekee hankintamenettelystä vastaava hankintaviranomainen.

31. Tiedottaminen ehdokkaille ja tarjoajille

31.1 Hankintaviranomaisen on ilmoitettava samanaikaisesti ja henkilökohtaisesti jokaiselle ehdokkaalle tai tarjoajalle sähköisesti menettelyn tulosta koskevista päätöksistä mahdollisimman pian jonkin seuraavassa luetellun vaiheen jälkeen:

a) edellä 168 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen tapausten osalta avaamisvaihe;

b) vaihe, jossa on tehty poissulkemis- ja valintaperusteisiin perustuva päätös, kun kyse on kahdessa erillisessä vaiheessa toteutettavasta hankintamenettelystä;

c) ratkaisupäätöksen tekeminen.

Hankintaviranomaisen on kussakin tapauksessa ilmoitettava osallistumishakemuksen tai tarjouksen hylkäämisen syyt ja käytettävissä olevat muutoksenhakukeinot.

Ilmoittaessaan valitulle tarjoajalle päätöksestään hankintaviranomaisen on täsmennettävä, ettei tiedoksi annettu päätös sido hankintaviranomaista.

31.2 Hankintaviranomaisen on toimitettava 170 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut tiedot mahdollisimman nopeasti ja viimeistään 15 päivän kuluessa asiaa koskevan kirjallisen pyynnön vastaanottamisesta. Silloin kun hankintaviranomainen tekee hankintoja omaan lukuunsa, sen on käytettävä sähköisiä viestintäkeinoja. Tarjoaja voi esittää tietopyynnön myös sähköisesti.

31.3 Kun hankintaviranomainen käyttää tiedottamisessa sähköisiä keinoja, ehdokkaiden tai tarjoajien katsotaan vastaanottaneen tiedot, jos hankintaviranomainen voi osoittaa lähettäneensä ne tarjouksessa tai osallistumishakemuksessa mainittuun sähköiseen osoitteeseen.

Tällöin ehdokkaan tai tarjoajan katsotaan vastaanottaneen tiedot päivänä, jona hankintaviranomainen on lähettänyt ne.

2 LUKU

Unionin toimielinten omaan lukuunsa tekemiin sopimuksiin sovellettavat säännökset

32. Yhteishankintayksikkö

32.1 Yhteishankintayksikkö voi toimia jommassakummassa seuraavista tehtävistä:

a) tukkuostajana ja -myyjänä ostamalla, varastoimalla ja jälleenmyymällä tavaroita ja palveluja muille hankintaviranomaisille;

b) välittäjänä tekemällä puitesopimuksia tai ylläpitämällä dynaamisia hankintajärjestelmiä, joita muut hankintaviranomaiset voivat käyttää alkuperäisen ilmoituksen mukaisesti.

32.2 Yhteishankintayksikkö toteuttaa kaikki hankintamenettelyt käyttäen sähköisiä viestintäkeinoja.

33. Erät

33.1 Sopimukset on tehtävä erillisinä erinä yhdessä menettelyssä aina, kun tämä on tarkoituksenmukaista, teknisesti toteutettavissa ja kustannustehokasta.

33.2 Jos sopimuksen kohde on jaettu useisiin eriin, joista jokaisesta tehdään erillinen sopimus, kaikkien erien yhteenlaskettu arvo on otettava huomioon sovellettavaa kynnysarvoa koskevassa kokonaisarvioinnissa.

Jos kaikkien erien yhteenlaskettu arvo on yhtä suuri tai suurempi kuin 175 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu asianomainen kynnysarvo, 163 artiklan 1 kohtaa, 164 artiklaa ja 165 artiklaa sovelletaan kaikkiin eriin.

33.3 Jos sopimus tehdään erillisinä erinä, tarjoukset on arvioitava erikseen kunkin erän osalta. Jos useista eristä tehdään sopimus saman tarjoajan kanssa, voidaan allekirjoittaa yksi kyseiset erät kattava sopimus.

34. Sopimuksen arvon arviointia koskevat järjestelyt

34.1 Hankintaviranomainen arvioi sopimuksen arvon maksettavan kokonaismäärän perusteella, mukaan lukien mahdolliset vaihtoehtomuodot ja sopimusten uusimiset.

Arviointi on tehtävä viimeistään silloin kun hankintaviranomainen käynnistää hankintamenettelyn.

34.2 Puitesopimusten ja dynaamisten hankintajärjestelmien osalta on otettava huomioon kaikkien niiden sopimusten enimmäisarvo, jotka aiotaan tehdä puitesopimuksen tai dynaamisen hankintajärjestelmän koko voimassaolon aikana.

Innovaatiokumppanuuksissa huomioon otettava arvo on suunnitellun kumppanuuden eri vaiheiden aikana toteutettavien tutkimus- ja kehittämistoimintojen sekä suunnitellun kumppanuuden lopussa hankittavien rakennusurakoiden, tavaroiden ja palvelujen arvioitu enimmäisarvo.

Jos hankintaviranomainen suorittaa ehdokkaille tai tarjoajille maksuja, sen on otettava ne huomioon sopimuksen arvioitua arvoa laskettaessa.

34.3 Palveluhankintasopimusten osalta otetaan huomioon seuraavat:

a) vakuutuspalvelujen tapauksessa kyseisistä palveluista suoritettavat vakuutusmaksut ja muut korvaukset;

b) pankki- ja rahoituspalvelujen tapauksessa kyseisistä palveluista suoritettavat maksut, palkkiot, korot ja muut korvaukset;

c) suunnittelua koskevien hankintasopimusten tapauksessa niistä suoritettavat maksut, palkkiot ja muunlaiset korvaukset.

34.4 Jos kyseessä on palveluhankintasopimus, josta ei käy ilmi kokonaishinta, tai tavarahankintasopimus, joka koskee tavaroiden leasingvuokraamista, vuokraamista tai osamaksulla hankkimista, sopimuksen arvioidun arvon laskentaperusteena käytetään

a) kun hankintasopimus on määräaikainen:

i) enintään 48 kuukautta voimassa olevien palveluhankintasopimusten tai enintään 12 kuukautta voimassa olevien tavarahankintasopimusten osalta niiden kokonaisarvoa koko voimassaoloajalta;

ii) yli 12 kuukautta voimassa olevien tavarahankintasopimusten osalta niiden kokonaisarvoa, johon sisältyy arvioitu jäännösarvo;

b) toistaiseksi tehtyjen hankintasopimusten tai yli 48 kuukautta voimassa olevien palveluhankintasopimusten osalta niiden kuukausiarvoa kerrottuna 48:lla.

34.5 Säännöllisesti toistuvien tai määräajoin uudistettavien palvelu- tai tavarahankintasopimusten arvioidun arvon laskentaperusteena käytetään

a) edellisten 12 kuukauden tai edellisen varainhoitovuoden aikana tehtyjen samantyyppisten peräkkäisten sopimusten todellista kokonaisarvoa, jota on mahdollisuuksien mukaan oikaistu alkuperäisen sopimuksen alkamista seuraavien 12 kuukauden aikana odotettavissa olevien määrän tai arvon muutosten perusteella;

b) varainhoitovuoden aikana tehtävien samantyyppisten peräkkäisten sopimusten arvioitua kokonaisarvoa.

34.6 Rakennusurakkasopimuksen arvoa määritettäessä otetaan rakennusurakoiden arvon lisäksi huomioon niiden tavaroiden ja palvelujen arvioitu kokonaisarvo, jotka ovat tarpeen kyseisen rakennusurakan toteuttamiseksi ja jotka hankintaviranomainen asettaa toimeksisaajan käyttöön.

34.7 Käyttöoikeussopimusten arvon määritysperusteena käytetään käyttöoikeussopimuksen saajan arvioitua kokonaisliikevaihtoa sopimuksen voimassaoloaikana.

Kyseinen arvo lasketaan käyttäen hankinta-asiakirjoissa esitettyä objektiivista menetelmää, jossa otetaan huomioon erityisesti

a) muista kuin hankintaviranomaisen puolesta kerätyistä rakennusurakoiden tai palvelujen käyttäjien maksamista maksuista ja sakoista saadut tulot;

b) kolmansien osapuolten käyttöoikeussopimuksen täytäntöönpanemiseksi antamien avustusten tai muiden rahamääräisten etujen arvo;

c) käyttöoikeussopimukseen kuuluvien omaisuuserien myynnistä saadut tulot;

d) hankintaviranomaisen käyttöoikeussopimuksen saajalle toimittamien kaikkien tavaroiden ja palvelujen arvo edellyttäen, että ne ovat tarpeen rakennusurakan tai palvelujen suorittamiseksi;

e) ehdokkaille tai tarjoajille suoritettavat maksut.

35. Sopimuksen allekirjoittamista edeltävä odotusaika

35.1 Odotusaika alkaa jompanakumpana seuraavista ajankohdista:

a) seuraavana päivänä sen jälkeen, kun valituille ja hylätyille tarjoajille on lähetetty samanaikaisesti ilmoitukset sähköisiä keinoja käyttäen;

b) seuraavana päivänä sen jälkeen, kun 2.4 kohdassa tarkoitettu jälki-ilmoitus on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, jos sopimus tai puitesopimus on tehty 11.1 kohdan toisen alakohdan b alakohdan mukaisesti.

Hankintaviranomainen voi tarvittaessa lykätä sopimuksen allekirjoittamista lisätutkimusten ajaksi, jos tämä on perusteltua hylättyjen tai vahinkoa kärsineiden ehdokkaiden tai tarjoajien toimittamien pyyntöjen tai huomautusten taikka 175 artiklan 3 kohdassa vahvistetun ajan kuluessa vastaanotettujen muiden merkityksellisten tietojen perusteella. Kaikille ehdokkaille ja tarjoajille on ilmoitettava allekirjoittamisen lykkäämisestä kolmen työpäivän kuluessa lykkäämispäätöksestä.

Jos sopimusta tai puitesopimusta ei voida allekirjoittaa tarjouskilpailun voittajan kanssa, hankintaviranomainen voi tehdä sopimuksen seuraavaksi parhaan tarjouksen tekijän kanssa.

35.2 Edellä 35.1 kohdassa vahvistettua ajanjaksoa ei sovelleta seuraaviin tapauksiin:

a) mikä tahansa menettely, jossa on tehty ainoastaan yksi tarjous;

b) puitesopimukseen perustuvat erillissopimukset;

c) dynaamiset hankintajärjestelmät;

d) 11 kohdan mukaiset neuvottelumenettelyt, joista ei julkaista etukäteen hankintailmoitusta, lukuun ottamatta 11.1 kohdan toisen alakohdan b alakohdan mukaisesti tehtäviä sopimuksia.

3 LUKU

Ulkoisten toimien alalla tehtävät hankinnat

36. Ulkoisia toimia koskevien sopimusten tekemiseen sovellettavia kynnysarvoja ja menettelysääntöjä koskevat erityissäännökset

Edellä olevaa 2 kohtaa 2.5 kohtaa lukuun ottamatta, 3, 4 ja 6 kohtaa, 12.1 kohdan a ja c–f alakohtaa, 12.4 kohtaa, 13.3 kohtaa, 14 ja 15 kohtaa, 17.3–17.7 kohtaa, 20.4 kohtaa, 23.3 kohtaa, 24 kohtaa, 25.2 ja 25.3 kohtaa, 26 ja 28 kohtaa sekä 29 kohtaa 29.3 kohtaa lukuun ottamatta ei sovelleta 178 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin hankintaviranomaisten tekemiin tai niiden lukuun tehtyihin hankintasopimuksiin. Edellä olevaa 32, 33 ja 34 kohtaa ei sovelleta ulkoisten toimien alalla tehtäviin hankintoihin. Edellä olevaa 35 kohtaa sovelletaan ulkoisten toimien alalla tehtäviin hankintoihin. Edellä olevaa 35.1 kohdan toista alakohtaa sovellettaessa odotusajan kesto on 178 artiklan 1 kohdassa säädetyn mukainen.

Komissio tekee päätöksen tähän lukuun sisältyvien hankintasäännösten täytäntöönpanosta, myös sellaisista asianmukaisista tarkastuksista, jotka toimivaltaisen tulojen ja menojen hyväksyjän on tehtävä silloin, kun hankintaviranomaisena ei ole komissio.

37. Tiedotustoimenpiteet

37.1 Edellä olevan 38.1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun rajoitettuun menettelyyn ja 38.1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun avoimeen menettelyyn liittyvää tarjouspyyntöä koskeva ennakkoilmoitus, jos sellaista sovelletaan, on lähetettävä julkaisutoimistolle sähköisesti mahdollisimman varhaisessa vaiheessa.

37.2 Jälki-ilmoitus toimitetaan sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen, paitsi tarvittaessa siinä tapauksessa, että sopimus on julistettu salaiseksi, tai jos sen täyttäminen edellyttää erityisiä turvatoimenpiteitä tai jos unionin tai tuensaajamaan olennaisten etujen turvaaminen sitä vaatii eikä jälki-ilmoituksen julkistamista katsota tarkoituksenmukaiseksi.

38. Kynnysarvot ja menettelyt

38.1 Ulkoisten toimien alalla sovelletaan seuraavia hankintamenettelyjä:

a) 164 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu rajoitettu menettely;

b) 164 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu avoin menettely;

c) paikallisesti ilmoitettava avoin menettely;

d) yksinkertaistettu menettely.

38.2 Hankintamenettelyjen käyttöön sovellettavat kynnysarvot ovat seuraavat:

a) avointa tai rajoitettua menettelyä voidaan käyttää, kun on kyse

i) sellaisista palvelu- tai tavarahankintasopimuksista tai palveluja koskevista käyttöoikeussopimuksista, joiden arvo on vähintään 300 000 euroa;

ii) sellaisista rakennusurakkasopimuksista ja rakennusurakoita koskevista käyttöoikeussopimuksista, joiden arvo on vähintään 5 000 000 euroa;

b) paikallisesti ilmoitettavaa avointa menettelyä voidaan käyttää, kun on kyse

i) tavarahankintasopimuksista, joiden arvo on vähintään 100 000 euroa ja vähemmän kuin 300 000 euroa;

ii) sellaisista rakennusurakkasopimuksista ja rakennusurakoita koskevista käyttöoikeussopimuksista, joiden arvo on vähintään 300 000 euroa ja vähemmän kuin 5 000 000 euroa;

c) yksinkertaistettua menettelyä voidaan käyttää, kun on kyse

i) sellaisista palveluhankintasopimuksista, palveluja koskevista käyttöoikeussopimuksista, rakennusurakkasopimuksista ja rakennusurakoita koskevista käyttöoikeussopimuksista, joiden arvo on vähemmän kuin 300 000 euroa;

ii) tavarahankintasopimuksista, joiden arvo on vähemmän kuin 100 000 euroa;

d) sopimukset, joiden arvo on enintään 20 000 euroa, voidaan tehdä yhden ainoan tarjouksen perusteella;

e) enintään 2 500 euron menojen kattamiseksi suoritettavat maksut voidaan maksaa pelkän laskun perusteella ilman tarjouksen hyväksymistä ennakkoon.

38.3 Edellä 38.1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun rajoitetun menettelyn hankintailmoituksessa on ilmoitettava, kuinka monelta ehdokkaalta tarjousta pyydetään. Palveluhankintasopimusten osalta pyydetään tarjous vähintään neljältä ehdokkaalta. Todellisen kilpailun aikaansaamiseksi on annettava riittävän monelle ehdokkaalle mahdollisuus esittää tarjous.

Luettelo valituista ehdokkaista julkaistaan komission verkkosivustolla.

Jos valintaperusteet tai suorituskykyä koskevat vähimmäisvaatimukset täyttävien ehdokkaiden määrä on pienempi kuin vähimmäismäärä, hankintaviranomainen voi päättää pyytää tarjousta vain niiltä ehdokkailta, jotka täyttävät tarjouksen esittämiseksi vaaditut edellytykset.

38.4 Edellä 38.1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuissa paikallisesti ilmoitettavissa avoimissa menettelyissä hankintailmoitus on julkaistava vähintään tuensaajavaltion virallisessa lehdessä tai muussa vastaavassa paikallisista tarjouskilpailuista ilmoittamiseen tarkoitetussa julkaisussa.

38.5 Edellä 38.1 kohdan d alakohdassa tarkoitetussa yksinkertaistetussa menettelyssä hankintaviranomainen laatii luettelon, jossa on vähintään kolme sen valitsemaa tarjoajaa, eikä hankintailmoitusta julkaista.

Yksinkertaistettua menettelyä varten voidaan valita tarjoajat 13.1 kohdan b alakohdassa tarkoitetusta myyjien luettelosta, josta on ilmoitettu kiinnostuksenilmaisupyynnöllä.

Jos hankintaviranomainen saa tarjoajien kanssa neuvoteltuaan ainoastaan yhden hallinnollisesti ja teknisesti pätevän tarjouksen, sopimus voidaan tehdä tämän tarjouksen perusteella edellyttäen, että tarjous täyttää ratkaisuperusteet.

38.6 Kun on kyse oikeudellisista palveluista, jotka eivät kuulu 11.1 kohdan toisen alakohdan h alakohdan soveltamisalaan, hankintaviranomaiset voivat käyttää yksinkertaistettua menettelyä riippumatta sopimuksen arvioidusta arvosta.

39. Neuvottelumenettelyn käyttäminen palveluhankinta-, tavarahankinta- ja rakennusurakkasopimuksissa

39.1 Hankintaviranomainen voi aloittaa neuvottelumenettelyn yhden tarjouksen perusteella seuraavissa tapauksissa:

a) palvelujen tarjoaminen annetaan tehtäväksi julkisoikeudellisille elimille tai voittoa tavoittelemattomille laitoksille tai yhdistyksille, ja ne liittyvät toimintaan, joka on luonteeltaan institutionaalista tai jonka tarkoituksena on tarjota ihmisille apua sosiaalialalla;

b) tarjouspyyntö ei ole tuottanut tulosta, toisin sanoen yhtään laadulliset ja/tai taloudelliset kelpoisuusvaatimukset täyttävää tarjousta ei ole tehty; tässä tapauksessa hankintaviranomainen voi tarjouspyynnön peruutettuaan aloittaa neuvottelut valitsemansa yhden tai useamman tarjouspyyntömenettelyyn osallistuneen tarjoajan kanssa, kunhan hankinta-asiakirjoja ei olennaisesti muuteta;

c) on tehtävä uusi sopimus voimassa olevan sopimuksen ennenaikaisen päättymisen vuoksi.

39.2 Edellä 11.1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuiksi äärimmäisen kiireen perusteiksi voidaan katsoa kriisitilanteissa toteutetut toimet. Valtuutettu tulojen ja menojen hyväksyjä toteaa tarvittaessa yhdessä muiden asianomaisten valtuutettujen tulojen ja menojen hyväksyjien kanssa äärimmäisen kiireen ja tarkastelee päätöstään uudelleen säännöllisesti moitteettoman varainhoidon periaatteen kannalta.

39.3 Edellä 39.1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu luonteeltaan institutionaalinen toiminta käsittää palveluja, jotka liittyvät suoraan julkisoikeudellisten elinten lakisääteiseen tehtävään.

40. Tarjouseritelmät

Poiketen siitä, mitä 16.3 kohdassa säädetään, kaikissa menettelyissä, joihin liittyy osallistumishakemus, tarjouseritelmät voidaan jakaa menettelyn kahteen vaiheeseen, ja ensimmäinen vaihe voi käsittää ainoastaan 16.3 kohdan a ja f alakohdassa tarkoitetut tiedot.

41. Menettelyjen määräajat

41.1 Palveluhankintasopimusten osalta tarjousten vastaanottamiselle asetettava vähimmäismääräaika on 50 päivää tarjouspyyntökirjeen lähetyspäivää seuraavasta päivästä. Kiireellisissä tapauksissa voidaan kuitenkin asettaa myös muunlaisia määräaikoja.

41.2 Tarjoajat voivat esittää kysymyksiä kirjallisesti ennen tarjousten vastaanottamiselle asetetun määräajan päättymistä. Hankintaviranomainen vastaa tarjoajien kysymyksiin ennen tarjousten vastaanottamiselle asetetun määräajan päättymistä.

41.3 Rajoitetuissa menettelyissä vähimmäismääräaika osallistumishakemusten vastaanottamiselle on 30 päivää hankintailmoituksen julkaisupäivää seuraavasta päivästä. Tarjousten vastaanottamiselle asetettava vähimmäismääräaika on 50 päivää tarjouspyyntökirjeen lähetyspäivää seuraavasta päivästä. Tietyissä poikkeustapauksissa voidaan kuitenkin asettaa myös muunlaisia määräaikoja.

41.4 Avoimissa menettelyissä vähimmäismääräaika tarjousten vastaanottamiselle on hankintailmoituksen julkaisupäivää seuraavasta päivästä laskettuna

a) 90 päivää rakennusurakkasopimusten osalta;

b) 60 päivää tavarahankintasopimusten osalta.

Tietyissä poikkeustapauksissa voidaan kuitenkin asettaa myös muunlaisia määräaikoja.

41.5 Paikallisesti ilmoitettavissa avoimissa menettelyissä vähimmäismääräaika tarjousten vastaanottamiselle on hankintailmoituksen julkaisupäivästä laskettuna

a) 60 päivää rakennusurakkasopimusten osalta;

b) 30 päivää tavarahankintasopimusten osalta.

Tietyissä poikkeustapauksissa voidaan kuitenkin asettaa myös muunlaisia määräaikoja.

41.6 Edellä 38.1 kohdan d alakohdassa tarkoitetuissa yksinkertaistetuissa menettelyissä ehdokkaille on annettava aikaa tarjouksen tekemiseen vähintään 30 päivää tarjouspyyntökirjeen lähettämisestä.

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Asetus (EU, Euratom) No 966/2012	Tämä asetus
1 artiklan 1 kohta	1 artikla
1 artiklan 2 kohta	68 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artikla	5 artikla
6 artikla	6 artikla
7 artikla	7 artikla
8 artikla	8 artikla
9 artikla	9 artikla
10 artikla	Poistettu
11 artikla	10 artikla
12 artikla	11 artikla
13 artikla	12 artikla
14 artikla	12 artiklan 3 kohta
15 artikla	14 artikla
16 artikla	16 artikla
17 artikla	17 artikla
18 artikla	18 artikla
19 artikla	19 artikla
20 artikla	20 artikla
21 artikla	21 artikla
22 artikla	25 artikla
23 artikla	27 artikla
24 artikla	28 artikla
25 artikla	29 artikla
26 artikla	30 artikla
27 artikla	31 artikla
28 artikla	28 artiklan 2 kohta
29 artikla	32 artikla
30 artikla	33 artikla
31 artikla	35 artikla

Asetus (EU, Euratom) No 966/2012	Tämä asetus
32 artikla	36 artikla
33 artikla	35 artiklan 4 kohta
34 artikla	37 artikla
35 artikla	38 artikla
36 artikla	39 artikla
37 artikla	40 artikla
38 artikla	41 artikla
39 artikla	42 artikla
40 artikla	43 artikla
41 artikla	44 artikla
42 artikla	45 artikla
43 artikla	46 artikla
44 artikla	47 artikla
45 artikla	48 artikla
46 artikla	49 artikla
47 artikla	50 artikla
48 artikla	51 artikla
49 artikla	52 artikla
50 artikla	53 artikla
51 artikla	54 artikla
52 artikla	55 artikla
53 artikla	56 artikla
54 artikla	58 artikla
55 artikla	59 artikla
56 artikla	60 artikla
57 artikla	61 artikla
58 artikla	62 artikla
59 artikla	63 artikla
60 artikla	154 artikla
61 artikla	154 artikla
62 artikla	69 artikla
63 artikla	62 artiklan 3 kohta
64 artikla	72 artikla
65 artikla	73 artikla
66 artikla	74 artikla

Asetus (EU, Euratom) No 966/2012	Tämä asetus
67 artikla	76 artikla
68 artikla	77 artikla
69 artikla	79 artikla
70 artikla	88 artikla
71 artikla	90 artikla
72 artikla	91 artikla
73 artikla	92 artikla
74 artikla	94 artikla
75 artikla	95 artikla
76 artikla	96 artikla
77 artikla	97 artikla
78 artikla	98 artikla
79 artikla	100 artikla
80 artikla	101 artikla
81 artikla	105 artikla
82 artikla	106 artikla
83 artikla	107 artikla
84 artiklan 1 kohta	111 artiklan 1 kohta
84 artiklan 2 kohta	110 artiklan 1 kohta
84 artiklan 3 kohdan ensimmäinen alakohta	110 artiklan 2 kohta
84 artiklan 3 kohdan toinen alakohta	110 artiklan 3 kohdan e alakohta
85 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	2 artiklan 8 alakohta
85 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	2 artiklan 37 alakohta
85 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	111 artiklan 2 kohta
85 artiklan 2 kohta	—
85 artiklan 3 kohta	112 artiklan 1 kohta
85 artiklan 4 kohta	112 artiklan 2 kohta
86 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	111 artiklan 2 kohta
86 artiklan 4 kohdan ensimmäinen alakohta	114 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
86 artiklan 4 kohdan toinen alakohta	114 artiklan 1 kohta
86 artiklan 4 kohdan kolmas alakohta	111 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
86 artiklan 4 kohdan neljäs alakohta	112 artiklan 5 kohta
86 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta	114 artiklan 4 kohta
86 artiklan 5 kohdan toinen alakohta	114 artiklan 5 kohta
86 artiklan 5 kohdan kolmas alakohta	114 artiklan 6 kohta

Asetus (EU, Euratom) No 966/2012	Tämä asetus
87 artiklan 1 kohta	111 artiklan 1 kohta
88 artikla	111 artiklan 3 kohta
89 artiklan 1 kohta	111 artiklan 5 kohta
89 artiklan 2 kohta	—
90 artikla	115 artikla
91 artikla	115 artiklan 1 kohta
92 artikla	116 artikla
93 artikla	146 artikla
94 artikla	146 artikla
95 artikla	147 artikla
96 artikla	151 artikla
97 artikla	133 artikla
98 artikla	117 artikla
99 artikla	118 artikla
100 artikla	120 artikla
101 artikla	2 ja 162 artikla
102 artikla	160 artikla
103 artikla	163 artikla
104 artikla	164 artikla
104 a artikla	165 artikla
105 artikla	166 artikla
105 a artikla	135 artikla
106 artikla	136–140 artikla
107 artikla	141 artikla
108 artikla	142 ja 143 artikla
110 artikla	167 artikla
111 artikla	168 artikla
112 artikla	169 artikla
113 artikla	170 artikla
114 artikla	171 artikla
114 a artikla	172 artikla
115 artikla	173 artikla
116 artikla	131 artikla
117 artikla	174 artikla
118 artikla	175 artikla

Asetus (EU, Euratom) No 966/2012	Tämä asetus
119 artikla	176 artikla
120 artikla	177 artikla
121 artikla	180 artikla
122 artikla	187 artikla
123 artikla	125 artikla
124 artikla	181 artikla
125 artikla	190, 191 ja 193 artikla
126 artikla	186 artikla
127 artikla	190 artikla
128 artikla	189 artikla
129 artikla	191 artikla
130 artikla	193 artikla
131 artikla	196 artikla
132 artikla	198 artikla
133 artikla	200 artikla
134 artikla	152 ja 153 artikla
135 artiklan 1, 5, 6 ja 7 kohta	202 artikla
135 artiklan 2, 3 ja 4 kohta	131 artikla
135 artiklan 8 ja 9 kohta	—
136 artikla	132 artikla
137 artikla	204 ja 205 artikla
138 artikla	206 artikla
139 artikla	208 artikla
140 artikla	209 artikla
141 artikla	241 artikla
142 artikla	249 artikla
143 artikla	80 artikla
144 artikla	80 artikla
145 artikla	243 artikla
146 artikla	244 artikla
147 artikla	245 artikla
148 artikla	246 artikla
149 artikla	250 artikla
150 artikla	248 artikla
151 artikla	82 artiklan 7, 8 ja 9 kohta

Asetus (EU, Euratom) No 966/2012	Tämä asetus
152 artikla	—
153 artikla	84 artikla
154 artikla	84 artikla
155 artikla	243 artiklan 3 kohta
156 artikla	80 artiklan 3 kohta
157 artikla	87 artikla
158 artikla	254 artikla
159 artikla	255 artikla
160 artikla	256 artikla
161 artikla	257 artikla
162 artikla	258 artikla
163 artikla	259 artikla
164 artikla	260 artikla
165 artikla	261 artikla
166 artikla	262 artikla
167 artikla	263 artikla
168 artikla	—
169 artiklan 1 kohta	—
169 artiklan 2 kohta	12 artiklan 1 kohta
169 artiklan 3 kohta	12 artiklan 2 kohdan d alakohta
170 artiklan 1 kohta	—
170 artiklan 2 kohta	116 artiklan 1 kohta
170 artiklan 3 kohta	11 artiklan 2 kohta
171 artiklan 1 kohta	116 artiklan 4 kohta
171 artiklan 2 kohta	116 artiklan 2 kohta
171 artiklan 3 kohta	116 artiklan 5 kohta
172 artikla	10 artiklan 5 kohdan a alakohta
173 artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta
173 artiklan 2 kohta	31 artiklan 5 kohta
174 artikla	—
175 artikla	—
176 artikla	—
177 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	—
177 artiklan 4 kohta	12 artiklan 4 kohdan b alakohta
177 artiklan 5 kohta	10 artiklan 5 kohdan b alakohta

Asetus (EU, Euratom) No 966/2012	Tämä asetus
178 artiklan 1 kohta	14 artiklan 2 kohta
178 artiklan 2 kohta	15 artiklan 1 kohta
178 artiklan 3 kohta	15 artiklan 2 kohta
178 a artikla	—
179 artiklan 1 kohta	30 artiklan 1 kohdan f alakohta
179 artiklan 2 ja 3 kohta	31 artiklan 2 kohta
180 artikla	—
181 artiklan 1 kohta	—
181 artiklan 2 kohta	21 artiklan 2 kohdan b alakohta
181 artiklan 3 kohta	30 artiklan 1 kohdan e alakohta
181 artiklan 4 kohta	237 artiklan 5 kohta
182 artikla	15 artiklan 3 kohta
183 artiklan 1 kohta	160 artiklan 4 kohta
183 artiklan 2 kohta	12 artiklan 4 kohdan c alakohta ja 21 artiklan 2 kohdan g alakohta
183 artiklan 3 kohta	—
183 artiklan 4 kohta	145 artikla, 152 artiklan 1 kohdan toinen alakohta, 167 artiklan 2 kohta ja 176 artiklan 2 kohta
183 artiklan 5 kohta	160 artiklan 5 kohta
183 artiklan 6 kohta	30 artiklan 1 kohdan d alakohta
184 ja 185 artikla	—
186 artikla	236 artikla
187 artikla	234 ja 235 artikla
188 artikla	—
189 artiklan 1 ja 4 kohta	—
189 artiklan 2 ja 3 kohta	114 artiklan 2 ja 3 kohta
190 artikla	178 artikla
191 artikla	179 artikla
192 artikla	190 artiklan 3 kohta
193 artikla	—
194 artikla	129 artikla
195 artikla	64 artikla
196 artikla	65 artikla
197 artikla	65 artiklan 2 kohta
198 artikla	67 artikla
199 artikla	66 artiklan 2 kohta

Asetus (EU, Euratom) No 966/2012	Tämä asetus
200 artikla	66 artiklan 3 kohta
201 artikla	264 artikla
202 artikla	11 artiklan 2 kohta ja 265 artikla
203 artikla	264 ja 266 artikla
204 artikla	237 artikla
204 a artikla	221 artikla
204 b artikla	222 artikla
204 c artikla	223 artikla
204 d artikla	224 artikla
204 e artikla	225 artikla
204 f artikla	225 artikla
204 g artikla	226 artikla
204 h artikla	226 artikla
204 i artikla	226 artikla
204 j artikla	227 artikla
204 k artikla	228 artikla
204 l artikla	229 artikla
204 m artikla	230 artikla
204 n artikla	231 artikla
204 o artikla	232 artikla
204 p artikla	233 artikla
205 artikla	279 artikla
206 artikla	268 artikla
207 artikla	—
208 artikla	70 artikla
209 artikla	71 artikla
210 artikla	269 artikla
211 artikla	280 artikla
212 artikla	281 artikla
213 artikla	—
214 artikla	282 artikla